EPRINT

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்.

சாந்திபர்வம்.

(முதற்பாகம்)

(ராஜதர்மம், ஆபத்தர்மம்)

கும்பகோணம், அத்வைதஸபாபண்டிதர்

வேதாந்தகேஸரி, மஹாமஹோபாத்யாய

பைங்காநாடு

கணபதிசாஸ்திரிகள்

அவர்களால்

மொழிபெயர்க்கப் பெற்று,

கும்பகோணம் காலேஜ் ரிடயர்ட் தமிழ்ப்பண்டிதர்

ம. வீ. இராமாநுஜாசாரியரால்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

விலை ரூபா 3-8-0. தபால்சார்ஜ் வேறு.

MADRAS

PRINTED AT THE VAJAYANTI PRESS

1930

This Title Page Printed at The Kesari Printing Works, Madras.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்.

சாந்திபர்வம்.

விஷயஸூசிகை.

ராஜதர்மம்

அத்யாயம் பக்கம்

விஷய ஸூசிகை.

விஷயஸூசிகை.

அத்யாயம் பக்கம்.

அத்யாயம் பக்கம்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீக்ருஷ்ணாய பரப்ரஹ்மணே நம: |

ஸ்ரீக்ருஷ்ணத்வைபாயநாய நம: |

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்.

சாந்திபர்வம்.

முதலாவது அதயாயம

ராஜதாமம

1 நாராயணம் நமஸ்க்ருத்ய நரஞ்சைவ நரோத்தமம் |
தேவீம் ஸரஸ்வதீம் வ்யாஸம் ததோ ஜயமுதீரயேத் ||

(தர்மபுத்திரரிடம் ரிஷிகள்வந்ததும், நாரதர் தர்மபுத்திரரை வினவியதும், தர்மபுத்திரர் தமதுமனக்குறைகளைச் சொல்லிச் சில சந்தேகங்களைக்கேட்டதும்)

வைசமபாயனா, ஜனமேஜயரைபபாாதது, "எலலாசசிநேகிதா களுககும தாபபணமசெயதபிறகு, பாணடவாகளும விதுாரும திருத ராஷடிரனும பரதவமசததிய எலலாஸதிரீகளும மஹாதமாககளான அநத மறறககெளரவாகளும சுததியைச செயதுகொளளவேணடிய படடணததிறகு வெளியிலஅநதககஙகைககரையில [2]ஒருமாஸமவஸித

1 இதன உரை விசேஷததை ஆதிபாவம முதற பககம குறிபபிற காணக

2 'சில சமயஙகளில கபடயுததஞசெயத தோஷநிவிாததிககாகப புணணியநதிதீரததில ஒருமாஸமவஸிததாகவேயனறி ஆசெளசநிவிாத திககு அனறு' எனறும, 'யுததமநடநத பதினெடடுநாளகளில நோநத மரணஙகளுககு அனறனறே சுததியாகினறது, (மநுஸமருதி, 5-வது அதயாயம, கஅ-வது சுலோகம) பதினெடடாநாள ஸெளபதிகவததில மரிததவாகளுககாகப பனனிரணடுநாள ஆசெளசம அனுஷடிகக வேண டும, யுததினம பதினெடடு, ஆசெளசதினம பனனிரணடு, இப்படி இரணடுமசோநது முபபதுநாள எனறு ஒருபக்ஷமஉணடு' எனறும பழையஉரை கூறுகிறது

'பிராமமணன பததுநாளிலும க்ஷததிரியன பனனிரணடு நாளி லும வைசியன பதினைநது நாளிலும சூததிரன ஒரு மாததகிலும சுததி அடைகிறாா' எனகிற மனுவசனபபடி (மநுஸமருதி, 5-வது அதயாயம, அரு-வது சுலோகம) விதுாா சூததிராாகையால அவருககு ஒரு மாஸம

தார்கள். மஹாத்மாக்களும் ஸித்திபெற்றவர்களும் பிரம்மநிஷ்டர்களில் உத்தமர்களுமான வ்யாஸரும் நாரதரும் தேவலரும் மஹரிஷியான தேவஸ்தானரும் கண்ணுவரும் அவர்களுடைய சிறந்த சிஷ்யர்களும், தர்ப்பணஞ்செய்தவரும் தர்மாத்மாவுமான யுதிஷ்டிரரிடம் வந்தார்கள். இன்னும், வேதம் தெரிந்தவர்களும் ஞானமுடையவர்களும் [1] ஸ்நாதகர்களும் கிருஹஸ்தர்களுமான பிராம்மணர்கள் குருஶ்ரேஷ்டரான தர்மபுத்திரரைக் கண்டார்கள். அந்த மஹரிஷிகள் மஹாத்மாவான தர்மபுத்திரரை அடைந்து விதிப்படி பூஜிக்கப்பெற்று மிகவும் உயர்ந்த ஆஸனங்களில் உட்கார்ந்தார்கள். பிறகு, பிராம்மணர்கள், அந்தஸமயத்திற்குத் தக்கபடி பூஜையைப் பெற்றுக்கொண்டு, பரிசுத்தமான கங்காதீரத்தில் அப்பொழுது சோகத்தால் துயரமுற்ற சிந்தையையுடைய தர்மபுத்திரமஹாராஜாவை நூறாயிரம்விதமாக ஆஶ்வாஸப்படுத்த அவரைச்சூழ்ந்து நாற்புறமும் நெருங்கி உட்கார்ந்தார்கள். நாரதரானவர் வ்யாஸர்முதலிய ரிஷிகளுடன்பேசிக்கொண்டு தர்மபுத்திரரைப் பார்த்து ஸமயத்தில் சொல்லலானார்: "ஓ! தர்மபுத்திரனே! அர்ஜுனனுடைய கைவன்மையினாலும் கிருஷ்ணனுடைய அனுக்ரஹத்தினாலும் தர்மத்தாலும் இந்தப் பூமிமுழுதும் ஜயிக்கப்பட்டது. உலகத்திற்குப் பயத்தையுண்டுபண்ணுகின்ற இந்தப்போரிலிருந்து பாக்கியத்தால் விடுபட்டீர்கள். க்ஷத்திரியர்களின் தர்மத்தில் விருப்பத்தை அடைந்தவனாகஇருக்கிறாய் ஓ! பாண்டவனே! ஸந்தோஷிக்கிறாயா? ஓ! அரசனே! சத்துருக்களைக் கொன்றவனாகிய நீ நண்பர்களைத் திருப்தியடைவிக்கிறாயா? இந்தச்செல்வத்தை அடைந்தபிறகு உன்னைச் சோகம் பீடிக்காமலிருக்கிறதா?" என்றார்.

யுதிஷ்டிரர், "ஓ! பகவானே! கிருஷ்ணனுடைய புஜபலத்தை அடைந்ததாலும் பிராம்மணர்களின் அனுக்ரஹத்தினாலும் பீமார்ஜுனர்களுடையபலத்தினாலும் இந்தப்பூமிமுழுமையும் ஜயிக்கப்பட்டது. ஆனால், என்னுடையமனத்தில் இந்தப் பெரிய துக்கம் எப்பொழுதும் இருக்கிறது. பார்க்கப்பயங்கரமான இந்தப் பெரியஞாதிகளின் நாசத்தைச்செய்தும் பிரியமுள்ளபிள்ளைகளாகிய அபிமன்யுவையும் உபபாண்டவர்களையும் கொல்வித்துவிட்டும் அடைந்த இந்த ஜயமானது,

---

ஆசௌசமுண்டென்றும், அவருடன் எல்லாரும் ஒருமாஸம் அங்கே வஸித்தார்களென்றும் கொள்வதும் பொருந்தும்.

1 பிரம்மசாரிவிரதம் முடித்துக் குருவினால் விடைகொடுக்கப்பெற்ற பிறகும் கிருஹஸ்தாஶ்ரமம் எடுத்துக்கொள்வதற்கு முன்னும் ஸ்நாதகர் ஆவர். அவர்களுக்கு ராஜாவுக்குமேற்பட்ட மரியாதைசெய்யும்படி தர்மசாஸ்திரம் விதிக்கிறது. ஸபாபர்வம் ௭௨-வது பக்கம் குறிப்பிற்காண்க.

அபஜயமாகவே எனக்குத் தோன்றுகிறது. துவாரகையில் வஸிக்கும் என் மருமகளாகிய ஸுபத்ரையானவள், கிருஷ்ணன் இங்கிருந்து போனவுடன் என்னசொல்லப்போகிறாளோ? பிள்ளைகள் கொல்லப் பட்டும் உறவினர்கள்கொல்லப்பட்டும் கஷ்டப்படும் திரௌபதியான வள் நமக்குப் பிரியத்தையும் ஹிதத்தையுமே திரும்பவும் நடத்திக் கொண்டிருப்பதானது என்னைப் பீடிப்பதுபோலவேயிருக்கிறது. பூஜ்யரானநாரதரே! மற்றும் இஃதொன்றும் உம்மிடம் சொல்லுகி றேன். குந்தி ரஹஸ்யத்தை மறைத்துவைத்தமையால் நான் துக்கத் தோடு சோகப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். உலகத்தில் பதினாயிரம் யானை பலமுள்ளவனும், யுத்தத்திலெப்பற்றவனும், ஸிம்மம்போன்ற சௌரியமுள்ள நடையுடையவனும், ஜயசீலனும், மாற்றுதஸியமுள்ள வனும், திருதராஷ்டிரனுடைய பிள்ளைகளுக்கு ஆதாரமானவனும், மானியும், கொடுமையான பராக்ரமமுடையவனும், பகைவரைப் பொறுத்தவனும், எப்பொழுதும் சுறுசுறுப்புள்ளவனும், ஒவ்வொரு யுத்தத்திலும் எங்களைஎறிந்தவனும், அதிவேகமான அஸ்தரமுள்ள வனும், ஆச்சரியமான யுத்தம்செய்கிறவனும், ஸமர்த்தனும், ஆச் சரியமான பராக்ரமமுள்ளவனும், குந்திக்கு ரஹஸ்யத்திலுண்டான புத்திரனுமான அந்தக்கர்ணன் எங்களுக்குத் தமையனன்றோ? அந்த ஸமயம் தாப்பணம்செய்யும்போது, அந்தக்கர்ணனை எல்லாக் குணத்தோடும் கூடியவனும் முந்தி ஜலத்திலிடப்பட்டவனுமான தன்னுடைய குமாரனென்று குந்தி எனக்குச்சொன்னாள். எவனைப் பெட்டியிலவைத்துக் கங்கையின்பிரவாகத்தில் முழுகச்செய்தாளோ, எவனைத் தோப்பாகன்பிள்ளையென்றும் ராதையின்பிள்ளையென்றும் உலகம் நினைத்ததோ, அந்தக்கர்ணன் குந்தியிடமிருந்து ஸூர்யனுக் குப் பிறந்தவன், தாய்வழியில் எங்களுக்குத் தமையனாயிருந்தவன், ராஜ்யத்தில் ஆசையுள்ளவனும் தெரியாதவனுமான என்னால் யுத்தத் தில் கொல்லப்பட்டான். அந்தவதமானது பஞ்சப்பொதியைத் தீயெரிப்பதுபோல என் அங்கங்களையெரிக்கிறது. ஶ்வேதவாஹனனான அர்ஜுனனும் அவனைத் தமையனென்று அறியவில்லை, நானும் அறிய வில்லை, பீமனும் அறியவில்லை, நகுலஸஹதேவர்களும் அறியவில்லை. அவனோ உண்மையாய் எங்களைத்தெரிந்துகொண்டான். எங்களுக்கு ஸந்தியை விரும்பிய குந்தியானவள், 'நீயும் என்னுடைய குமாரன் தான்' என்று சொல்லிக்கொண்டு அவனுடையஸமீபம்சென்றாளென்று எங்களுக்குக்கேள்வி. பிறகு, மஹாத்மாவான அவனால் குந்தியின் விருப்பம் செய்யப்படவில்லை. அவன், 'தாயே! மிகவும் அயுக்தமான வார்த்தையைச் சொன்னாய்' என்றும்,'யுத்தத்தில் துரியோதனனைவிடு

15

இறதறகு நான் சகதனேஅலலன அயோககியததனமையும குரூரத
தனமையும நனறியறறதனமையும எனககு வநதுவிடும உனனுடைய
இஷடததிறகாக யுதிஷடிரனேடு ஸநதியைசசெயதேனுகில எனனை
உலகமானது யுததததில அாஜுனனுககுப பயநதவனெனறு நினைக
கும அபபடியாயின, கருஷணனேடுகூடின அாஜுனனை யுததததில
ஜயிததபிறகு தாமபுததிரனேடு சேருகிறேன' எனறுஞ சொனனுன
மறுபடியும, குநதியானவள அகனறமாாபையுடைய அநதககாணனை,
'நாலுபோகளுககு அபயஙகொடு, இஷடமபோல அாஜுனனேடு
போாசெய' எனறு சொனனுளாம புததிசாலியான அவன நடுஙகு
கினற தாயைபபாாதது அஞசலிசெயதுகொணடு, 'தேவியே! உன
னுடைய நானகு குமாராகளை அவாகள கொலலககூடியவாகளாக வந
தாலும நான கொலலேன, காணன அடிபடடால அாஜுனனைககூட
டியோ, அாஜுனன அடிபடடால காணனைககூடடியோ உனககுப
பிளளைகள ஐவாகள தாம ஸதிரமாக இருககபபோகிருாகள' 'எனறு
சொனனுன பிறகு, பிளளைகளிடம பாசமவைதத தாயானவள, திரும
பவும, 'எநத பராதாககளுககு க்ஷேமததைசசெயய விருமபு
கிருயோ அவாகளுககு க்ஷேமததைசசெய' எனறு சொனனுள இவ
விதமசொலலிக குநதியானவள அவனைநீஙகி வீடுசெனறுளாம உடன
பிறநத தமையனுன அநதவீரன, தமபியான அாஜுனனுல கொல
லபபடடான ஓ! ரிஷியே! குநதியினுடைய ரஹஸயம வெளியாக
விலலை அவனுடைய ரஹஸயமும வெளியாகவிலலை ஆகையால,
பெரியவிலலாளியான சூரன அாஜுனனுல யுததததில வீழததபபட
டான ஓ! பிராமமணஙரேஷடரே! பிறகு, குநதியினுடைய வசனத
தினுல காணனை ஸஹோதரனெனறும முனபிறநத தமையனெனறும
நான தெரிநதுகொணடேன ஆகையால, தமையனைக கொலைசெயதவ
னுன எனனுடையமனம மிகவும தபிககினறது காணனையும அா
ஜுனனையும துணையாகபபெறருல நான இநதிரனையும ஜயிபபேன
துஷடபுததியுளளவாகளான திருதராஷடிரபுததராகளால ஸபையில
பிடிககபபடடு உடனே (எனககு) வெளிவநதகோபம காணனைக
கணடு தணிவடையும ஸபையில சூதாடுவதில துாயோதனனுககு
ஹிததததை விருமபுகிறவனுகப பேசுகிற இநதககாணனுடையகடுமை
யானஆரமபமுளளனவும கொடுமையுளளனவுமான சொறகளைககேட
டபோது உணடான எனனுடையகோபமானது, அவனுடையபாதங
களைக கணடவுடன நீஙகிவிடும காணனுடையபாதஙகள குநதியி
னுடைய பாதஙகளுககு ஒபபானவையெனபது எனனுடைய எண
ணம குநதிககும அவனுககும ஒறறுமைககுக காரணததைததேடி

யும் சிந்தித்தும் எவ்விதத்திலும் நான் அதைத் தெரிந்துகொள்ள வில்லை யுத்தத்தில் பூமியானது அவனுடைய தேருருளையை எங்ஙனம் விழுங்கிறது? என்னுடையதமையன் எவ்விதம் ஜயிக்கப்பட்டான்? இதில் உண்மையைச் சொல்ல நீரே தக்கவர் ஓ! பகவானே! உள்ளபடி உம்மிடத்திலிருந்து எல்லாவற்றையும் கேட்க விரும்புகிறேன் எல்லாம்தெரிந்த வித்வானாகிய நீர் உலகத்தில் செய்ததையும் செய்யப்போகிறதையும் அறிகிறீர்'' என்று சொன்னார்

இரண்டாவது அத்யாயம்

ராஜதாமம். (தொடர்ச்சி).

(நாரதர், கர்ணன் துரோணரைப்பிரம்மாஸ்த்ரம் வேண்டியதையும் அவர்மறுத்ததையும் அவன் பரசுராமரைஅடுத்ததையும் அவனுக்குப் பிராம்மணசாபம் நேர்ந்ததையும் கூறியது)

இப்படி (தாமபுத்திரரால்) கேட்கப்பட்டவரும் பேசுகிறவருட் சிறந்தவருமான அந்தநாரதர், அப்பொழுது அந்தக்கர்ணன் சபிக்கப்பட்ட வரலாற்றையெல்லாம் சொல்லத்தொடங்கினார் ''ஓ! மஹாபாஹுவானபாரதனே! நீசொல்லுகிறது சரிதான் கர்ணனுக்கும் அர்ஜுனனுக்கும் யுத்தத்திலஜயிக்கமுடியாதது ஒன்றுமிராது ஓ! அர்சுனே! ஆனால், தேவரஹஸ்யமான இதனை உனக்குச் சொல்லுகிறேன் ஓ! புஜபலமுள்ளவனே! முன்பு இஃது எப்படி நடந்ததென்பதைத் தெரிந்துகொள் ஓ! பிரபுவே! க்ஷத்திரியஜாதியானது ஆயுதங்களால் பரிசுத்தியடைந்து எவ்விதம் ஸ்வர்க்கத்தையடையுமென்று ஆலோசித்து அந்தக்காரணத்திற்காகக் கன்னிகையாகிய குந்தியினிடத்தில், வைரத்தையுண்டுபண்ணத்தக்க கர்ப்பமானது உண்டுபண்ணப்பட்டது அந்தக்கர்ப்பத்திலுண்டான குழந்தையானவன் பராக்ரமத்துடன் கூடியவனாகவும் ஸாரதிக்குப்பிள்ளையாகவும் ஆனான் ஆங்கிரஸகுலத்தவருள்சிறந்தவரும் உன்னுடைய குருவுமான துரோணரிடத்தில் தனுர்வேதத்தை அப்யாஸம் செய்தான் ஓ! ராஜஸ்ரேஷ்டனே! அவன், பீமஸேனனுடைய பலத்தையும் அர்ஜுனனுடைய அஸ்த்ரஸாமர்த்தியத்தையும், உன்னுடைய புத்தியையும், அப்படியே நகுலஸஹதேவர்களுடைய விநயத்தையும், காண்டீவமென்னும் வில்லையுடைய அர்ஜுனனுக்கு இளமைப்பருவத்திலேயே க்ருஷ்ணனோடு உண்டான ஸ்நேஹத்தையும், பிரஜைகளுடைய அன்புடைமையையும் சிந்தித்து மிகவும் தாபமடைந்தான் அவன் ஸ்வபாவத்தாலும் தேவர்களின் ஸங்கல்பத்தாலும் உங்களோடு

எப்போதும் பகைமையுள்ளவனாகிய அரசனான துரியோதனனோடு இளமையில் ஸ்நேஹத்தை அடைந்தான். பிறகு, கர்ணனானவன், அர்ஜுனனைத் தனுர்வேதத்தில் ஞானத்தால் சிறந்தவனென்று தெரிந்து கொண்டு, ரஹஸ்யத்தில் துரோணரை அடைந்து பின்வருமாறு வார்த்தையைச் சொல்லலானான்.

'பிரமமாஸ்திரத்தைப் பிரயோகமுறை நிவிர்த்திமுறைகளோடு தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். யுத்தத்தில் அர்ஜுனனோடு ஸமமாக இருத்தல் வேண்டுமென்பது எனது விருப்பம். உமக்குப் பிள்ளைகளிடத்திலும் சிஷ்யர்களிடத்திலும் ஸ்நேஹம் ஸமமாயிருப்பது நிச்சயம். உம்முடைய அனுக்ரஹத்தால், என்னை அஸ்த்ராப்யாஸமில்லாதவனென்று தெரிந்தவர்கள் சொல்லாமலிருக்கவேண்டும்' என்றான். அப்படிக் கர்ணனால் சொல்லப்பட்ட துரோணர், அர்ஜுனனிடத்தில் விருப்பமுள்ளவராதலாலும் கர்ணனுடைய துஷ்டபுத்தியை அறிந்ததாலும் அவனைப் பார்த்து, 'விதிப்படி விரதத்தையனுஷ்டித்த பிராமணனே பிரமமாஸ்திரத்தைத் தெரிந்துகொள்ளத் தக்கவன்; அல்லது, மிகுந்த தவத்தையுடைய க்ஷத்திரியனும் தெரிந்துகொள்ளத் தக்கவன்; மற்றவன் எவ்விதமும் தெரிந்துகொள்ளத் தக்கவனல்லன்' என்றார். ஸ்ரீ வேந்தனே! இவ்விதம் சொல்லப்பட்ட கர்ணன் அங்கிரஸ ஸ்ரேஷ்டரான துரோணரைப் பூஜித்து விடைபெற்றுக்கொண்டு மஹேந்திரமென்னும் மலையை நோக்கி உடனே சென்றான். அந்தக் கர்ணனே பரசுராமரை அடைந்து தலையால் வணங்கி, 'நான் ப்ருகுவம்சத்திற் பிறந்த பிராமணன்' என்று பெருமையாகச் சொல்லிக் கொண்டு வந்தனஞ்செய்தான். பரசுராமரானவர் கோத்திரம் முதலியவற்றையெல்லாங் கேட்டு அவனை அங்கீகரித்துக்கொண்டார்; நல்வரவு கூறி, 'நீ இங்கேயிருக்கலாம்' என்று சொல்லி மிகவும் அன்புடையவராயிருந்தார். ஸ்வர்க்கத்துக்கு ஒப்பாகிய அந்த மஹேந்திர பர்வதத்தில் வஸிக்கின்ற கர்ணனுக்கு, கந்தர்வர்கள், ராக்ஷஸர்கள், யக்ஷர்கள், தேவர்களாகிய இவர்களோடு சேர்க்கையுண்டாயிற்று. அவன் அந்த இடத்தில் விதிப்படி ப்ருகுஸ்ரேஷ்டரான பரசுராமரிடமிருந்து பாணத்தையும் அஸ்திரத்தையும் அப்யஸித்தான்; தேவர்களுக்கும் அஸுரர்களுக்கும் ராக்ஷஸர்களுக்கும் மிகப்பிரியனாகவும் இருந்தான். அந்த ஸூதகுமாரனான கர்ணன் ஒருகால் ஸமுத்திரத்தினருகிலுள்ள ஆஸ்ரமத்திற்கு ஸமீபத்தில் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு தனியே கத்தியும் வில்லும் கையிற்பிடித்து உலாவினான். ஓ! பார்த்தனே! அவன் அக்னிஹோத்திரஞ் செய்துகொண்டிருக்கும் ஒரு வேதமோதும் பிராமணருடைய ஹோமத்திற்காக இருந்த பசுவை அறியா

மையால தறசெயலாகக கொனறுன அவன, தான அறியாமையால செயததை அறிநது பிராமமணருககுக தெரிவிததான அவரைக கோபமிலலாதவராகச செயயவேணடி இநதவாாததையைச சொலல லானுன 'ஓ! பகவானே! உமமுடைய இநதபபசுவானது முன னமே தெரியாததால எனனுல கொலலபபடடது எனககு அனுக கிரகஞசெயயவேணடும' எனறு மறுபடியுமமறுபடியும சொனனுன கோபமுறற அநதபபிராமமணா,அநதககாணனைப பாாதது வாாததை யால மிகவும அதடடுகிறவாபோலசசொனனுா 'கெடடநடையுடை யவனே! நீ கொலைககு யோககியன கெடடபுததியுடையவனே! இதனபயனை அடையபபோகிருய பாபி! எபபொழுதும எவனோடு பகைகொணடிருககிருயோ, எவனுககாக எபபொழுதும முயறசிசெய கிருயோ அவனோடு யுததஞசெயகிறபொழுது உனனுடைய தேரு ருளையைப பூமி விழுஙகபபோகிறது மனிதாகளில இழிவானவனே! பிறகு,சககரமானது பூமியாலவிழுஙகபபடடவுடன,தடுமாறிககொண டிருககும உனனுடைய தலையைச சததுருவானவன ஆகரமிததுத தள ளபபோகிருன, போ மூடனே! அஜாகரதையாயிருநத எனனுடைய இநதபபசுவானது உனனுல எபபடிககொலலபபடடதோ அபபடியே எனனுடைய வசனததினுலேயே அஜாகரதையாயிருககும உனனு டைய தலையை அவன தளளபபோகிருன' எனறு சபிததாா (அப படி) சபிககபபடட காணன அநதப பிராமமணஶரேஷடரைப பசுக களாலும பொருளகளாலும ரததினஙகளாலும திருபதியடைவித தான அவரும, இவனைபபாாததுத திருமபவும, 'இநதச சொலலைப பிரமமலோகததிலும செயலலாததாகச செயயமுடியாது நீ போனு லும சரி, நினறுலும சரி, அலலது எதுசெயயவேணடுமோ அதைச செய' எனறு சொனனுா இவவிதம பிராமமணரால சொலலபபடட காணன, பிறகு, சோகததால தலைகுனிநது மனததால அதையே நினைததுககொணடு பயமடைநது பரசுராமரிடம வநதான

மூனறுவது அதயாயம

ராஜ தா ம ம. (தொடர்ச்சி)

(பரசுராமர் கர்ணன்தோடையில் தலைவைத்துத்தூங்கியதும், அவன் தோடையில்கிருமி துளைத்ததும், அவர் அவனைச் சபித்ததும், அவன் தன்னூருக்குத் திரும்பியதும்)

காணனுடைய கைவனமையினுலும வணககததாலும அடக கததாலும அபபடியே குருவான தமககுச செயதபணிவிடையாலும

பருகுஶரேஷடரானபரசுராமா ஸநதோஷமடைநதா பிறகு, பெ
பராகரமமும மிககஞானமும தவமுமுடையவரான அநதபபரசுரா
தவததையுடைய அநதககாணணுககுப பிரமமாஸதிரததை நிவ
தனமநதிரததுடன உபதேசிததா பிறகு, அஸதரமறிநத காண
பருகுவின ஆஶரமததில விளையாடிககொணடு ஆசசரியமான பராக
முடையவனுகித தனுாவேதததைப பயிறசிசெயதுகொணடிருநதா
பினபு, ஒருகாலததில புததிமானுனபரசுராமா காணனேடுகூடிஆ
மததின அருகில ஸஞசாரஞசெயதுகொணடிருநதா உபவாஸதத
கிலேசமடைநது வாடடமுறறமனததையுடைய குருவான ஜாம
னியா விசுவாஸததினுலுணடான ஸநேஹமுளளவராக அநதககா
னுடையமடியில தலையைவைததுககொணடு நிததிரை செயத
பிறகு, பயஙகரமானதும பயஙகரமான வடிவமுளளதும ரகதம
ஸஙகளை ஆகாரஞசெயவதும சிலேஷமவிகாரமுளளதுமான ஒ
புழுவானது காணனுடையஸமீபம வநதது பிறகு, ரகததததைப
னும அநதபபுழுவானது அவனுடையதொடையையடைநது து
கததொடஙகிறறு குருவினிடமுளளபயததால காணன அதைத
ளுவதறகுச சகதியறறவனுயிருநதான. ஓ! பாதகுலததிலுதித
சனே! அபபடி அநதபபுழுவினுறகடிககபபடும ஸூாயகுமாரனு
அநதககாணன குருவிழிததுககொளளுதலை எதிாபாாததுககொ
அதை உபேகஷிததிருநதான காணன ஸஹிககமுடியாத அந
துனபததைத தைரியததால அடககிககொண்டு அசையாம
பயததை உணடுபணணுமலும பாாககவரைத தரிததுககொணடி
தான குருவான அநதபபாாககவா ரகதததால சரீரததில ஸபரி
கபபடடபொழுது விழிததுககொணடாா பராகரமமுடைய ப
ராமா கோபமுறறு, 'கஷடம! அசுததியைஅடைநதவனுகிறே
இஃது எனனகாாயம உனனுறசெயயபபடடது? பயததைவிடடு
ககு இதனை உணமையாகசசொலலு' எனறு காணனைககேடடாா
ணன புழுவினுல அபபடிககடிககபபடடதை அவருககுசசொன
ராமரும, எடடுககாலும கூாமையானபலலுமுடையதும ஊசிபோ
மயிாகளால எஙகுமநிறைநததும சுருஙகின அவயவமுளளதும
ாககமெனனுமபெயரால பிரஸிததியுள்ளதும பனறிபோன்றதும
அநதப புழுவைபபாா்ததா ராமரால பாாகக்பபட்டவுடன்; அந
புழுவானது அநதஉதிரததிலேயே நனைநதுகொணடு உயிரைவிட
அஃது ஆசசரியமபோலாயிறறு பிறகு, ஆகாயததில எலலாஉ
முமெடுககச சகதியுடையவனும, குரூபமான உருவமுடையவனு

வந்த கழுத்தும் கறுத்த அங்கமுமுடையவனுமான ஒரு ராக்ஷ
ஸன் மேகத்தைவாகனமாகக் கொண்டவனாகக் காணப்பட்டான்
அந்தராக்ஷஸன், கைகூப்பிக்கொண்டு நிறைந்த மனமுடையவனுகிப்
பரசுராமரைப்பார்த்து, 'பருக்களிலசிறந்தவரே! உமக்கு க்ஷேம
முண்டாகட்டும், நான் வந்தபடியே போகிறேன் ஓ! முனிஸ்ரேஷ
்டரே! உம்மால் இந்தநரகத்திலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டேன் உமக்கு
க்ஷேமமும் ஸித்தியுமுண்டாகட்டும், என்னுடைய இஷ்டம் உம்மால்
நிறைவேறியது' என்று சொன்னான் கைவன்மையுள்ளவரும் பிர
தாபமுள்ளவருமான பரசுராமர், அந்தராக்ஷஸனைநோக்கி, 'நீ யார்?
எங்கிருந்து நரகத்தை அடைந்தாய்? அதனைச்சொல்' என்று கேட
்டனர் அவன், 'ஓ! பிதாவே! முன் கிருதயுகத்தில் பருக்ரிஷிக
ளுச சினேகிதனுக்கு ஒப்பாகத் தம்சனென்னும் பெயரையுடைய
பெரிய அஸுரனாக நான் இருந்தேன் அந்நான் பருக்குவுக்கு மிக
வும் பிரியமான மனைவியைப் பலாத்காரமாக அபகரித்தேன், மஹ
ரிஷியான அவருடைய சாபத்தால் புழுவாகிப் பூமியிலவிழுந்தேன்
உமக்கு முந்தியபாட்டனரான அவர், கோபமுற்று, என்னைநோக்கி,
ஓ! பாபி! மூத்திரத்தையும் ஸ்லேஷ்மத்தையும் உண்ணுகிறவனுகி
நரகத்தை அடையப் போகிறாய்' என்று சபித்தார். பிறகு, அவரைப்
பார்த்து, 'ஓ! பிராமணரே! சாபத்திற்கு முடிவுவேண்டும்' என்று
பிரார்த்தித்துக்கேட்டேன் பின்பு பருக்குவானவர், 'பருக்குவம்சத்தி
லுண்டான ராமனிடத்திலிருந்து விமோசனமுண்டாகும்' என்று
எனக்குச் சொன்னார் ஓ! ஸாதுவே! நான் க்ஷேமமில்லாதவன்
அடைவதுபோல இந்தக்கதியை அடைந்து உம்மிடம் சேர்ந்தபிறகு
பாபயோனியிலிருந்து விடுபட்டேன்" என்று சொன்னான் இவ
்வித்தம்சொல்லிப் பரசுராமரை நமஸ்கரித்துப் பெரிய அஸுரன் சென்
றான்

ராமர், கர்ணனைக் கோபத்துடன் பார்த்து, 'ஏ! மூடனே! இந்
தப் பெரியதுக்கத்தை ஒருபோதும் பிராம்மணன் ஸஹிக்கமாட
்டான் க்ஷத்திரியனைப்போல உனக்குத் தைரியமிருக்கிறது கபட
மின்றி ஸத்தியம் சொல்லவேண்டும்' என்று சொன்னார் உடனே,
கர்ணன், சாபம்வருமென்பு பயந்து ஸந்தோஷமுள்ளவராகச் செய்ய
விரும்பி அவரைநோக்கி, 'ஓ! பார்க்கவரே! பிராமணருக்கும் க்ஷத்
திரியருக்கும் வேறான இடத்திலபிறந்த [1] ஸூதஜாதியாக என்னை
அறியும் பூமியில ஜனங்கள் என்னை ராதையினுடையபிள்ளையான

[1] ஆதிபாவம் முதலபக்கம் குறிப்பு

காணனென்று சொல்லுகிருர்கள் ஓ! பருகுலமசத்திலுண்டா பிராம்மணரே! அஸ்த்ரத்தில் பேராசை அடைந்த எனக்கு அனுக்ஹமசெய்யும் வேதவித்தையைக் கொடுக்கஸமர்த்தரான குருவா வா பிதாவென்பதில் ஸந்தேஹமில்லை ஆகையால், உங்களிடத்தி பார்க்கவனென்று என்னுல் கோத்திரம்சொல்லப்பட்டது' என் சொன்னுன் பூமியில் விழுந்தவனும் சோகமுடையவனும் நடுங் கிறவனும் அஞ்சலிசெய்தவனுமான அந்தக்காணனை, பருகுஸ்ரேஷ் ரான ராமர், கோபத்தோடு எரிக்கிறவர்போலப் பார்த்து, 'ஓ மூடனே! அஸ்த்ரத்தில் பேராசையுற்ற உன்னுல் இங்கு நான் பொ யாக உபசரிக்கப்பட்ட காரணத்தினுல் இந்தப்பிரம்மாஸ்திரமான ஸமானமானவனிடத்தில் யுத்தஞ்செய்யும்போது உன்னுடைய வ காலத்தைத்தவிர மற்றக்காலத்தில் தோன்றுமலிருக்கவேண்டா பிராம்மணரல்லாதவனிடத்தில் ஒருகாலத்திலும் பிரம்மாஸ்தி மானது நிலைத்திருக்கமாட்டாது, போ இப்பொழுது பொய்யனு உனக்கு இங்கு இடமில்லை, யுத்தத்தில் உன்னேடு ஸமமான க்ஷ திரியன் பூமியிலிருக்கமாட்டான்' என்று சொன்னூர் இங்ஙன பரசுராமரால்சொல்லப்பட்ட அந்தக்காணன் நியாயப்படி நமஸ்க ராதிகள் செய்துவிட்டுத் துரியோதனனை அடைந்து, 'அஸ்த்ரங்களை கற்றவனுயிருக்கிறேன்' என்று சொன்னுன்

நான்காவது அத்யாயம்

ராஜதர்மம். (தொடர்ச்சி)

(துர்யோதனன் ராஜபுரம்சென்று கன்னியைப் பலாத்காரமாகத்து கியதும், அரசர்கள் அவனை எதிர்த்ததும், அவன் கர்ணனுடைய உதவியால் வெற்றியடைந்து அஸ்தினபுரம் சேர்ந்ததும்)

ஓ! பரதஸ்ரேஷ்டனே! காணன் இங்ஙனம் பார்க்கவரினபு திரரான ராமரிடமிருந்து அஸ்த்ரத்தை அடைந்து துரியோதனனே கூடிக் களித்திருந்தான் ஓ! ராஜனே! பிறகு, ஒருகாலத்தில் கலிங் தேசத்தில் சித்திராங்கதராஜாவின் ஸ்வயம்வரத்தில் அரசர்கள்வந் சேர்ந்தார்கள் ஓ! பாரதனே! அந்தத்தேசத்தில் சோபையையுடை தான ராஜபுரமென்னும் பட்டணத்தில் அங்குள்ள கன்னிகை நிமி தம் அரசர்கள் நூற்றுக்கணக்காக வந்துசேர்ந்தார்கள் அங்கு எல்ல அரசர்களும் வந்து சேர்ந்திருப்பதைக் கேள்வியுற்று, துரியோ

ன காணனுடனகூடப பொனனுருளையுள்ள ரததததிலேறிச் சென
ன ஓ ! ராஜஸ்ரேஷ்டனே ! பிறகு, பலதேசஙகளிலுமுள்ள மஹா
தாகளான அரசாகள கனனிகை நிமிததமாக அநத ஸவயமவாததில
நதுசோநதாாகள தக்ஷிண திககையடைநத சிசுபாலன, ஜராஸந
ன, பீஷமகன, வககிரன, கபோதரோமா, நீலன, உறுதியான பராக
ரமமுள்ள ருகமி, ஸதிரீ ராஜயததிறகதிபதியான ஸருகாலனென
ம மஹாராஜன, விசோகன, சதததனவா, போஜன, வீரன இவாக
நம மறறும அனேகாகளும அபபடியே கிழககு வடககுத திககுக
ரிலுள்ள மிலேசச ராஜாகளும ஆரிய அரசாகளும வநதாாகள
லலாரும பொனனுலாகிய தோளவளையுடையவாகளும சுததமான
பானபோனற மேனியுடையவாகளும பளபளபபான சரீரமுள்ள
ரகளும புலிகளபோல மிகக பலமுடையவாகளுமாயிருநதாாகள
ரதவமசததிய அரசனே! பிறகு, அநத அரசாகள உடகாாநதவுடன,
நதக கனனிகையானவள செவிலிததாயுடனும நபுமஸக வேலைக
ராகளுடனும அநத மணடபததில பிரவேசிததாள பாரதனே !
றகு, அரசாகளுடைய பெயரை அறிவிககுமபொழுது, உததமமான
ழகுள்ள அநதக கனனிகையானவள திருதாாஷடிரன புததிரனை
ரியோதனனைத தாணடிச சென்றாள குருவமசததிலுணடான
ரியோதனனோ, அவவிதம தாணடிசசெனறதைப பொறுககவிலலை,
றற அரசாகளை நிநதிததுககொணடு அநதக கனனிகையைத தடுகக
மசெயதான பீஷமரையும துரோணரையும அடைநத அநதத
ரியோதனன வீரியககொழுபபினால அநதக கனனிகையைத தேரில
ரககிவைததுககொணடு அரசாகளை யுததததிறகு அழைததான
! புருஷஸரேஷடனே ! ஆயுதம தரிததவாகளுள சிறநதவனான கா
ன தேரிலேறிக கததியையேநதி உடுமபுததோலாலாகிய விரலுறை
யயும பூணடு துரியோதனனைப பினதொடாநது சென்றான பிறகு,
தஙகளைபபூடடுகிறவாகளும கவசஙகளைககடடுகிறவாகளும போா
சயய விருபபமுள்ளவாகளுமான அரசாகளுடைய நெருககமானது
திகமாக உணடாயிறறு அதிக கோபமுள்ள அநத அரசாகள
மாரிகளைப பொழிநதுகொணடு மேகஙகள இரணடு மலைகளினமேற
லலுவதுபோலக காாணன தாரியோதனன இவவிருவாகளையும
திாததது ஓடினாாகள ஓடிவரும அவாகளுடைய விலலுகளையும
ககூடடஙகளையும காாணன ஒவவொரு பாணததால பூமியிலவிழும
செயதான பிறகு, யுததம செயகிறவாகளுள ஸரேஷடனான
ணனனவன, சிலரை விலலறறவராகவும, சிலரை நிமிாநது நினற

விலலுடையவராகவும, சிலரைப பாணததை இழநதவராகவும, சி
ரைத தோ வேல கதை இவைகளைவிடடவாகளாகவும, பலர
ஸாரதியறறவாகளாகவுமசெயது துயரததை உணடுபணணி அ
வாசாகளை எளிதிலவெனருன. அநத அரசாகள மனமுறிநதவா
ளாகித தாமே குதிரைகளை ஓடடிககொணடு, 'ஓடு, ஓடு' என
சொலலிககொணடு யுததததைவிடடு விலகிசசெனருாகள அபபொ
ழுது, துாயோதனன காணனால காபபாறறபபடடு சநதோஷமுடை
வனுகிக கனனிகையை எடுததுககொணடு அஸதினபுரம சோநதான

ஐநதாவது அதயாயம

ராஜதாமம். (தொடர்ச்சி)

(ஜராஸந்தன் கர்ணனை எதிர்த்ததும், கர்ணனுடைய பராக்ரமத்தை
மெச்சி அவனேடு ஜராஸந்தன் தோழமை கொண்டதும்,
கர்ணனுடைய மரணத்துக்குக் காரணங்களும்)

யுததததில பலததை வெளியிடட காணனைககணடு மக
தேசததிறகதிபதியான ஜராஸநதனெனனும அரசன தேரிலேறி யு
ததததிறகழைததான யுததததில பல ஆயுதஙகளால ஒருவாககொ
வா வாஷிபபவாகளும திவயமான அஸதரஙகள தெரிநதவாகளுமா
அவவிருவாககும பெரிய யுததமானது உணடாயிறறு அதிக பல
தோடுகூடின அவவிருவாகளும பாணம அறறவாகளும விலலறறவ
களும கததி ஒடிநதவாகளுமானபின பூமியிலிருநதுகொணடு கை
ளால கலநதுகொணடாாகள ஜரையெனபவளால சோககபபட
ஜராஸநதனது சரீரததினுடைய ஸநதியைக காணனுனவன [1] பாஹு
கணடகமெனறு சொலலபபடட சணடையினால பிளநதான அந
அரசன தன சரீரததினுடைய (பிளபபாகிய) விகாரததைககண
பகையை நெடுநதூரமவிலககி, 'ஸநதோஷபபடுகிறேன' எனறு காண
னைபபாாததுச சொனனுன பிறகு, அவன காணனிடம் ஸநதோ
ஷததால மாலினியெனனும படடணததை அவனுககு அளிததான
ஓ! நரஸ்ரேஷட! சததுருவை ஜயிககும அநதக காணன அந
தேசததின அரசனுக இருநதான சததுருசேனையைத தொலைபப
னுன அவன துாயோதனனுடைய இஷடபபடி எலலா ஜாதிகளையு

---

1 ஒரு முழஙகாலை மிதிததுககொணடு மறறொரு காலைப பிடிதது
தூககிக கிழிபபது

ாதுகாததுவநதான. அபபடியிருநதது உனககும தெரியும இஙங
ாம ஆயுதவவிமையால அநதககாணன பூமியில பிரஸிததனுனை
அநதக காணன உன னுடைய க்ஷேமநிமிததம தேவேநதிரனுல கவசத
தையும குணடலஙகளேயும யாசிககபபடடவுடன, தேவாகளினமாயை
ால மயககபபடடுத திவயமானவையும உடனபிறநதவையும மிகவும
பூஜிககபபடடவையுமான குணடலஙகளேயும உடனபிறநதகவசததை
யும கொடுததுவிடடான குணடலஙகளாலும உடனபிறநதகவசததா
லும விடுபடட காணன, பிராமமணருடைய சாபததாலும, மஹாத
மாவான பரசுராமருடைய சாபததாலும, குநதிககுக கொடுதத வரத
திறுலும், இநதிரனுடைய மாயையாலும, ரதிகாகளேக கணககிடட
ாலததில அாததாதனென்றுசொலலிப பீஷமாசெயத அவமானத
தாலும், சலலியனசெயத தேஜோபஙகததாலும், ஸ்ரீ வாஸுதேவரின
ீதியாலும், வாஸுதேவா பாாததுககொணடிருககையில யுததததில
அாஜுனனுல அடிககபபடடான ருததிரா, தேவராஜன, யமன,
வருணன, குபேரன, துரோணா, மஹாதமாவான கிருபா இவாக
ளுடைய திவயமான அஸதரஙகளேப பெறறுககொணடு காணடீவ
மென னும விலலேயுடைய அாஜுனனுல ஸூாயனுககுப புததிரனும
ஸூாயனுககுச்சரியான காநதியுடையவனுமான காணன யுததததில
கொலலபபடடான புருஷஸரேஷடனே! இவவிதம பலபோகளால
பிககபபடடும வஞ்சிககபபடடும உனககுத தமையனுன காணன
யுததததில முடிவை அடைநதான நீ துககிககவேணடாம" என்று
சொனனுா.

ஆறுவது அதயாயம

ராஜதாமமம். (தொடர்ச்சி.)

(குந்தி தர்மபுத்திரநுடைய துக்கத்தைஆற்றியதும், அவர் பெண்க ளுக்கு ஒரு சாபம் கொடுத்ததும், அவர் பந்துமித்திரர்களுடைய மரணத்தைநினைத்து ராஜ்யத்தில் வெறுப்படைந்ததும்)

தேவரிஷியான அநத நாரதா, இவவளவும சொலலிவிடடு, மௌனமாக இருநதா ராஜரிஷியான யுதிஷடிரரோ சோகததால பீடிககபபடடவராகிச சிநதையை அடைநதா சோகததால சூழப படட சரீரமுடையவளும துககததாலகெடுககபபடட புததியுடைய ளுமான குநதியானவள, தீனமானமனமுடையவரும சோகபபடு

கிறவரும் முகமகுவிந்து ஸாப்பம்போலப் பெருமூச்சுவிடுகிறவரும்
ஜலம்தளும்பும் கண்களுடையவரும் தீரருமான அந்தத்தாம்புத்தி
ரரைப்பார்த்து, இனிமையானவார்த்தையுடன் ஸமயத்திற்குத்தக்க
படி அர்த்தமுள்ளவார்த்தையைச் சொல்லத்தொடங்கினள்

"ஓ! புஜபலமமைந்த யுதிஷ்டிரனே! இந்தக்காரணிணக்குறித்து
நீ சோகப்படுவது நியாயமன்று மிகுந்த புத்தியுடையவனே! சோக
த்தைவிட்டுவிடு என்னுடைய இந்தவார்த்தையையும் கேள் தாமத
ன்தைக் காப்பவர்களுள் சிறந்த அந்தக்கண்ணன், முன்பு என்னு
லும் தகப்பனுன ஸஞ்சயனுலும் உன்னே அறிவிக்கவேண்டியதன்
பொருட்டு [1]யாசிக்கப்பட்டான் நன்மையையேவிரும்புகிறவனும்
ஸம்பத்தை இச்சிக்கிறவனுமான மனிதனுல ஸநேஹிதர்களுக்கு எது
சொல்லத்தக்கதோ அவ்விதம் அவன் ஸ்வபனுவஸ்தைகளிலும் என்
எதிரிலும் ஸஞ்சயபகவானுல சொல்லப்பட்டான் சினேககாரணங்க
ளாலே முந்தியே இவனே உன்னேடு ஒற்றுமையடையும்படிசெய்யவா
வது ஸமாதானப்படுத்தவாவது ஸஞ்சயனுக்கும் சக்தியில்லை, எனக்
கும் சக்தியில்லை பிறகு, வைரத்தைவெளிப்படுத்துவதில் கருத்
துடையவனும் காலத்தால சூழப்பட்டவனுமான அந்தக்கண்ணன், உங்
களுக்கு விரோதம் செய்கிறவனுனதால, என்னுலும் உபேக்ஷிக்கப்
பட்டான்' என்று சொன்னுள் தாம்புத்திபுள்ளவரும் கண்ணீரால்
கலக்கப்பட்ட கண்ணேயுடையவரும் மிக்கதேஜஸையுடையவருமான
தாம்புத்திரர், தாயாரால இப்படிச்சொல்லப்பட்டவுடன், சோகத்தால்
மிகுதியாகத் துன்பப்படும் கண்ணேயுடையவராய், 'ரஹஸ்யத்தை
மூடிவைத்துக்கொண்டபடியால உன்னுல அப்பொழுது நாங்கள் மிக
வும் வஞ்சிக்கப்பட்டோம்' என்றுசொல்லி மிகவும் துக்கத்தை அடை
ந்து, 'எல்லா உலகங்களிலும் இன்றுமுதல பெண்கள் ரஹஸ்யத்தை
வைத்துக்கொள்ளாமலிருக்கட்டும்' என்று சாபமிட்டார் அந்த
தாம்புத்திரரானவர் அப்பொழுது பிள்ளைகளேயும் பேரர்களேயும் ஸம்
பந்திகளேயும் சிநேகிதர்களேயும் நினைத்துக்கொண்டு, மனங்கலங்கிப்
புத்திகலங்கினவரானுர் பிறகு, சோகத்தாலசூழப்பட்ட புத்தியை
யுடைவரும் தாபத்தால பீடிக்கப்பட்டவரும் புகையுடன்கூடின அக்
கினிபோலிருக்கும் புத்திமானுமான தாம்புத்திரர் ராஜ்யத்தில்
வெறுப்பை அடைந்தார்

---

1 'உடன்பிறந்தவர்களேக் காப்பாற்றவேண்டுமென்று- போதிக்கப்
பட்டான்' என்பது வேறுபாடம்

ஏழாவது அதயாயம

ராஜதாமம். (தொடர்ச்சி)

(தர்மபுத்திரர் பந்துநாசததைப்பற்றிப் பிரலாபித்து முனியாக வனஞ்செல்வேனென்றது)

தாமாதமாவும சோகததால கஷடபபடும புததியுடையவரு மான தாமபுததிரரோ, மஹாரதனனகாணனை நினைததுத துககததால தாபததைஅடைநது வருநதினா துககததாலும சோகததாலும ஆகரமிககபபடடவரும அடிககடி பெருமூசசுவிடுகிறவரும சோகத தால வாடடமடைநதவருமான தாமபுததிரா, அாஜுனனைபபாாதது, இநத வசனததைச சொலலததொடஙகினா

"நாம விருஷணி அநதகககேசததில பிகஷாடனஞசெயதுகொண் டிருநதோமானல ஞாதிகளில புருஷாகளிலலாமறசெயது இநதக் கெடடகதியை அடைநதிருககமாடடோம குருவமசததாராகளு டைய பயன போயிறறு நமது சததுருககள பூரணமான பிர யோஜனமுளளவாசளானாகள நாமே நமமைக கொனறுகொணடால எநததாமததினுடைய பயனைஅடைவோம? கூஷததிரியாகளுககு றபடடமுறை நிநதிககததககது சேனையும ஆணமையும செலவ மும நிநதிககததககவை ஆாததமெனனும காரணததால நாம இவ வித ஆபததை அடைநதோம வனததில ஸஞசரிபபவாகளுககுப பொறுமை, அடககம, சுததி, பகையினமை, மாறசரியமிலலாமை, ஹிமஸையிலலாமை, ஸததியவசனம இவைகள எபபொழுதும இருககவேணடிய தாமஙகள இவை மிகவுமநலலவை நாமோ லோபததாலும அவிவேகததாலும காவததையும அகஙகாரததையும அடைநது அரசாடசியிலுளள கஷடததைஅனுபவிககவிருமபி இநத அவஸதையைஅடைநதோம பூமியில போகததைவிருமபிய நமமை யும கொலலபபடட பநதுககளையும பாாததால மூவுலகததிலுமுளள அரசாடசியாலும ஒருவனும புகழமாடடான அபபடிபபடட நாம பூமியினிமிததம கொலலததகாதவாகளைககொனறு பநதுககளையிழந தும பொருளையிழநதும பூமியில ஜீவிததிருககிறோம போகத திலவிருபபஙகொணட நமககு நாயகளுககு நோவதுபோல (பநது வதரூபமான) அசுபகாரியம ஸமபவிததது ஆனால, அவைகள நமககுரியபோகததைஅடைகினறன போகததை விருமபுகிறவா களாகியநமககோ போகமும நஷடமாயிறறு கொலலபபடடவாக

ளாகிய இநத ஜனஙகள இநதப பூமிமுழுமைககுமாகவும இழககத் தககவாகளலலா, ஸுவாணககுவியலகளுககாகவும எலலாயானை குதிரைகளுககுமாகவும இழககததககவாகளலலா ஆசையாலும சோகததாலும மூடபபடடவாகளும கோபததோடும அஸூயை யோடுஙகூடினவாகளுமான அவாகள மிருததிபுவெனனும வாகனத் தில ஏறிககொணடு யமனுடைய கிருஹமபோயசசோநதாாகள பல விதமான க்ஷேமததைவிருமபுகிறவாகளான தநதைகள தவததாலும் பாமசரியததாலும பெரியோாகளை வணஙகுவதனுலும பொறுமை யாலும பிளளைகளை அடைய முயலுகிறாாகள தாயகளோ அபபடியே உபவாஸஙகளாலும தெயவவழிபாடுகளாலும விரதஙகளாலும உதஸ வஙகளாலும (மறறுமுளள) சுபகாரியஙகளாலும காபபஙகளை அடை கிறாாகள, அவைகளைப பததுமாஸம சுமககினறாாகள 'க்ஷேம மாகப பிரஸவிததது, பிறநதவைகள ஜீவிததுமிருநது, ஜீவிபபவாகள் கௌரவமுளளவாகளும பலமுளளவாகளுமானுல, நமககு இவவு கததிலும பரலோகததிலும ஸுகததைச செயவாாகள' என தீனாகளாயப பிரயோஜனததைக காரணமாககொணடு பிராாநதி கிறாாகள அவாகளுடைய இநதப பிரயததனமானது மிகவும் பயனறறதாக முடிநதது மெருகிடட குணடலஙகளையணிந் யௌவனமுடையவாகளான இவாகளுடைய பிளளைகள இவவிதம் கொலலபபடடாாகள. பூமியிலுளளபோகஙகளை அனுபவியாமலும் பிதருககள தேவாகள இவாகளுடைய கடனைத தீககாமலும யம னுடைய வீடுசெனறாாகள அமமா! இவாகளுடைய தாயதநதை கள பிறநதகுழநதைவடிவமுடைய இவாகளைவிஷயததில எபபொ ழுது ஜாதகாமததைச செயதாாகளோ அபபொழுதே இநத அரச கள கொலலபபடடவாகளானாாகள ஆசையும தீனததனமுமுடை வாகளும கோபம அஸூயை இவைகளுடன கூடினவாகளுமான வாகள எவவிடததிலும எககாலததிலும ஜயததினபயனைச சிறிதே னும அனுபவிககபபோகிறதிலலை பாஞசாலாகள கௌரவாகள் இவாகளுள எவாகள கொலலபபடடாாகளோ அவாகள கொலல படடவாகளதாம, எவ்விதபோகமும அறறவாகளதாம நாமு ஆசையினபயனை அடைநதவாகளிலலை, அவாகளும அபபடிததான நமமாலும ஜயிககபபடவிலலை, அவாகளாலுமிலலை இநதப பூமிய னது அவாகளால அனுபவிககபபடவிலலை, ஸதிரீகளும பாட வாததியமும அனுபவிககபபடவிலலை, மநதிரிகள ஸநேஹிதாக இவாகளின வாாததையும கேடகபபடவிலலை, கறறோாகளின வாா ததையும கேடகபபடவிலலை, உயாநத ரததினஙகளும அடையபப

லலை, பூமியும அடையபபடவிலலை, பொருளவருவாயுமிலலை, நமது ாமஙகளால தாமம தவருமலிருநது அடையககூடிய இவவுலகஙகளை ும அடையவிலலை, நினைததுபபாாததால, திருதராஷடிரரின புததி ாகளால அவமதிககபபடட நாமே இவவுலகததின நாசததிறகுக ாரணமாகிருேம குறறஞசெயயாத நமமிடஙகளில அநதத தூயோ னன, எபபொழுதும அவமதிககும புததியுடையவனும பகையுளள னும தவேஷததையே ஜீவனமாயுடையவனும பொயநடககை டையவனுமாயிருநதான, நமமிடததிலுளள பெருமையைககணடு வன நிறமமாறியும வெளுததும இளைததுமிருநதான (இதைப றிந்த) திருதராஷடிரராஜாவும சகுனியால தெரிவிககபபடடாா கபபனூன திருதராஷடிரரும பிளளையினிடததிலுளள ஆசையி ல பிதாவான பீஷமரையும அபபடியே விதுரரையும கேளாமல கடட நடையுளள அவனுககு இணஙகினா இநத ராஜாவான ிருதராஷடிரரும, அசகததனும லோபமுளளவனும காமததிறகு ஈடு டடவனுமான பிளளையை அடககாமல ஸநேஹமினறி நாம எப டியோ அபபடியே போயவிடடாா எபபொழுதும நமமிடததில கைமையால தபிககபபடடவனும பாபபுததியுளளவனுமான தூா யாதனன, பிரகாசிககும புகழைவிடடுவிலகி உடனபிறநதாாகளைக காலவிதது (இநதக திருதராஷடிரரும காநதாரியுமாகிய) முதியோா ளையும சோகததீயில வீழததிவிடடுத தானும சென்றான சணடை சயயவேணடுமெனறு விருபபமுளள இவன கிருஷணனுடைய நிதானததில எவவிதமான வாாததையைச சொனனுனோ' அவ சனததை நலலகுலததில பிறநதவனும பநதுவுமான எநத னிதன ஒரு நணபனிடம பேசுவான? தேஜஸினுலே எலலாத ககுககளையும கொளுததுகிறவாகளபோலப பிரகாசிககும நாம [1] நம டைய தோஷததால மிகப பலவருஷஙகளுககு நாசமடைநதோம கடடபுததியுளள நமமுடைய அநதப பகைமையெனனும புருஷன றறியான கடடுளளவனுனன தூயோதனன நிமிததமாக நம டைய இநதக்குலமானது விசேஷமாய நசிககும்படி செயயபபட து கொலலததகாதவாகளைக கொலைசெயது உலகததில நிநதிககக டிய ஸதிதியை அடைநதிருககிருேம கெடடபுததியுடையவனும நதககுலததின நாசததிறகுக காரணனும பாபபுருஷனுமான ாயோதனனைத திருதராஷடிரராஜாவானவா ராஜயததிறகுஅதிபதி ாகச செயதுவிடடு இபபொழுது துககபபடுகிறுா சூராகள கொல படடாாகள பாவம செயயபபடடது இநதததேசம அழிககப

[1] துரியோதனனைககுறிதது இஙஙனம சொலலியது

பட்டது கொன்றபிறகு நமக்குக் கோபம்போயிற்று இந்தச்சோக
மானது என்னைப் பிளக்கிறது அர்ஜுன! செய்தபாவமானது [1] உட
கிரகத்தால் போக்கப்படுகிறது, வெளியிட்டுச் சொல்வதினலாவது
பச்சாத்தாபத்தாலாவது தானத்தினலாவது தவத்தினலாவது விரக
தியினலாவது புண்ணியதீர்த்தங்களுக்குச் செல்லுவதினலாவது
ஸ்ருதிஸ்மிருதிகளை ஜபிப்பதனலாவது விலக்கப்படுகிறது தியாக
முள்ளவன் மறுபடியும் பாவத்தைச் செய்யமாட்டானென்றும் ஜனன
மரணங்களை அடையமாட்டானென்றும் வேதம் உபதேசிக்கிற கார
ணத்தினல் [2] தியாகமென்னும் வழியை அடைந்தவன் ஞானத்தை
அடைந்து அப்பொழுதே பிரம்மமாகிறன் ஓ! சத்துருக்களைத் தபிக்
கச்செய்யும் அர்ஜுன! அந்த நான் உங்களியாவரையும் கேட்டுக்கொண்டு
(ஸுகதுக்கம் மானவமானம் முதலிய) இரட்டைகளிலிருந்தும் விலகி
ஞானத்தோடு கூடினவனுகி முனியாகக் காட்டுபோய்ச் சேருகிறேன்
கிருஹஸ்தாஸ்ரமமுள்ளவனல் எல்லாத்தர்மங்களையும் அடையமுடி
யாதென்று வேதம் சொல்லுகிறது ஏ! சத்துருக்களைக் கொல்லும்
அர்ஜுன! அஃது எனக்குப் பிரத்தியக்ஷம் என்னல் செய்யப்பட
ட்து பாவந்தான் கிருஹஸ்தாஸ்ரமத்தை விரும்பும் மனிதனுக்
ஜனனமரணத்திற்குக்காரணமான தர்மந்தான் அடையக்கூடுமென்
வேதஞ்சொல்லுகிறது ஆகையால், அந்த நான் கிருஹஸ்தாஸ்ரம
த்தையும் எல்லாராஜ்யத்தையும் ஸுகங்களையும்விட்டு, விடுபட்டவனு
சோகமில்லாதவனும் ஓரிடத்திலும் பற்றில்லாதவனுமாகப் போய்ச்
சேருகிறேன் ஏ! குருவம்சத்தில் பிறந்தவனே! ராஜ்யத்தினலாவது
போகங்களாலாவது எனக்குப் பிரயோஜனமில்லை சத்துருக்களி
லாமலிருக்கிற இந்தப்பூமியை க்ஷேமமாய் நீங்கள் ஆளுங்கள்
என்று சொன்னர் குருஶ்ரேஷ்டரான தர்மபுத்திரர் இவ்வளவு வார
த்தையைச் சொல்லிவிட்டு ஓய்வடைந்தார் பிறகு, இளையவனு
பார்த்தன் மறுமொழி சொல்லத் தொடங்கினன்

எட்டாவது அத்யாயம்

ராஜதர்மம் (தொடர்ச்சி)

(அர்ஜுனன், இல்லறஒழுக்கத்தின் சிறப்பை எடுத்துக்காட்டி அஶ்வ
மேதம் செய்யும்படி தர்மபுத்திரனுக்கு வற்புறுத்திக் கூறியது)

பிறகு, உறுதியானசொல்லும் பராக்ரமமுமுடையவனும் குரூ
மான பராக்ரமமுள்ளவனும் இந்திரகுமாரனும் மிக்கதேஜஸுள்

1 மூலத்தில் 'கல்யாணேந' என்றிருக்கிறது
2 'யோகமார்க்கத்தையடைந்தவுன்' என்பது பழையவுரை

வனுமான அர்ஜுனனை, நிந்திக்கப்பட்ட பொறுமைக்காரனைப்போலத் தன்னைக் குரூரனாக்க காண்பித்துக்கொண்டும் கடைவாயை நக்கிக் கொண்டும் புன்சிரிப்புடன் மிக்கநீதியுள்ள இந்தவாக்கியத்தைச்சொல் லத்தொடங்கினன் — " மனிதர்களசெய்யமுடியாத காரியத்தைச் செய்துவிட்டு உயர்ந்ததான ஸம்பத்தை விடுகிறீரே இந்தத்துக்க மும் ஆச்சரியம், ப்ரயாஸமும் ஆச்சரியம் இவ்வளவு அதிகமான பயமும் ஆச்சரியம் சத்துருக்களைக்கொன்று உமது தர்மத்தால் கிடை த்த பூமியை அடைந்தும் எப்படி விடுகிறீர்? இது புத்திக்குறைவன் றோ? பயப்படுகிறவனுக்கு ராஜ்யம் ஏது? சோம்பலுடையவனுக்கும் ராஜ்யம் ஏது? கோபத்தால் விவேகமற்றவராய் அரசர்களை என்னகார ணத்துக்காகக் கொன்றீர்? எந்தமனிதன் ஸுகமற்றவனும் ஒன்று மில்லாதவனும் எல்லாஉலகத்திலும் பிரஸித்தியில்லாதவனும் பிள்ளை களும் பசுக்களுமில்லாதவனுமாயிருக்கிறானோ அவன் பிச்சை யெடுத்து ஜீவிக்கவிரும்புவான் அவன் முயற்சியால் எவனுடைய பொருள்களையும் அடைய விரும்பமாட்டான் நிறைந்தராஜ்யத்தைத் தள்ளிவிட்டு மிகவும் இகழ்ச்சியான ஓட்டுக்கும் விருத்தியை அடைந்து பிழைக்கும் உம்முடையவிஷயத்தில் இவ்வுலகம் என்ன சொல்லும்? ஓ! பிரபுவே! எல்லாமுயற்சிகளையும் தள்ளிவிட்டு ஸுகமற்றவராகவும் ஒன்றுமில்லாதவராகவும் அவிவேகிபோல என்னகாரணத்தால் பிச்சையெடுக்க விரும்புகிறீர்? ராஜகுலத்தில் பிறந்து பூமிமுழுமையும் ஜயித்தபிறகு அறம்பொருள்களெல்லா வற்றையும் விட்டு என்ன மூடத்தனத்தால் காட்டுக்குப் புறப்படு கிறீர்? நீர் இல்லாமல்போனதால் தீயவர்கள் இந்தஹவிஸுகளைக் கெடுப்பார்களானால் அந்தப் பாவம் உம்மைத்தான் அடையும் ஒன்று மில்லாமலிருப்பது முனிகளுடைய தருமமாகும் பொருளில்லாத காலத்தில் கொடுமையான காரியத்தைச் செய்துவிட்டு, 'பொரு ளில்லாமை நிந்திக்கத்தக்கது' என்று நகுஷன் சொன்னான் [1] ஆஸ் த்தனயவிருத்தியானது ரிஷிகளுக்குமாத்திரம் கூறப்படுகிறது அதனை நீர் அறிவீர் தர்மமென்று பிரஸித்தமாய் எதைச்சொல்லு கிறார்களோ அது பொருளால் நடைபெறுகின்றது எவனுடைய பொருளை எவன் அபகரிக்கிறானோ அவனுடையதர்மத்தை அவன் அபகரிக்கிறான் ஓ! அரசரே! பொருளானது அபகரிக்கப்படும் பொழுது நாம் எதைப் பொறுக்கமுடியும்? ஜனங்கள், பக்கத்திலிருக் கும் தரித்திரனைத் தோஷமுள்ளவனைப் போலப் பார்க்கிறார்கள் உலகத்தில் பொருளில்லாமை பாதகம் அதைக் கொண்டாடத்தக்க

1-அடுத்தநாளைக்கு ஒன்றுமில்லாமலிருத்தல்

வன் எவன்? ஓ! வேந்தரே! பதிதன் தூக்கிக்கப்படுகிறான் பொருளில்லாதவன் தூக்கிக்கப்படுகிறான் பதிதனுக்கும் பொருளில்லாதவனுக்கும் வேறுபாட்டை நான் அறியவில்லை ஆர காங்கிருந்து சோகக்கப்பட்டவையும் மிகுதியாகப் பெருகியவையுமான பொருள்களிலிருந்துதான், மலைகளிலிருந்து நதிகள் பிரவிருத்திப்பதுபோல, எல்லாக்காரியங்களும் பிரவிருத்திக்கின்றன ஓ! நரஶ்ரேஷ்டரே! ஆத்தத்திலிருந்து தாமமும் காமமும் ஸ்வர்க்கமும் ஸித்திக்கின்றன உலகத்தின் பிராணயாத்திரையும் பொருளில்லாமல் ஸித்திபெறுது ஆத்தத்திலிருந்துவிலகின அல்பபுத்தியுள்ள மனிதனுக்கு எல்லாக்காரியங்களும் கோடைக்காலத்திய சிறுநதிகள் போல அற்றுவிடும் எவனுக்குப் பொருளிருக்கிறதோ அவனுக்கு ஸ்நேகிதர்களுண்டு, எவனுக்குப் பொருளிருக்கிறதோ அவனுக்கு பந்துக்களுண்டு, எவனுக்குப் பொருளிருக்கிறதோ அவனே உலகத்தில் புருஷன், எவனுக்குப் பொருளிருக்கிறதோ அவனே வித்துவான் பொருளாசையுடையவனுக்குப் பொருளின்றிப் பொருள் ஸம்பாதிக்கமுடியாது யானைகளால் பெரியயானைகள் கட்டப்படுவது போலப் பொருள்களால் பொருள்கள் கட்டப்படுகின்றன ஓ! நராதிபரே! தாமம், காமம், ஸ்வர்க்கம், ஸந்தோஷம், கோபம், கல்வி, அடக்கம்ஆகிய இவைகளெல்லாம் ஆத்தத்திலிருந்து உண்டாகின்றன ஓ! புருஷர்களுள்உத்தமரே! தனத்தால் குலமானது பெருமையுள்ளதாகிறது, தனத்தால் தாமம் வளருகிறது பொருளில்லாதவனுக்கு இவ்வுலகமுமில்லை, பரலோகமுமில்லை பொருளில்லாதவன் தாமகாரியங்களை உள்ளபடிசெய்யமுடியாது. மலையிலிருந்து நதியானதுபெருகுவதுபோலத் தனத்திலிருந்துதான் தாமம்பெருகுகிறது ஓ! அரசரே! எந்தமனிதனுக்குப் பொருளும் பசுக்களும் வேலைக்காரர்களும் அதிதிகளும் குறைந்திருக்கிறார்களோ அவன்தான் இளைத்தவனென்பது பிரஸித்தம் சரீரமிளைத்தவன் இளைத்தவனல்லன் ஓ! ராஜரே! நியாயத்தைப்பாரும், தேவர்களும் அஸுரர்களும் எப்படி இருக்கிறார்களென்பதைப் பாரும் தேவதைகள் ஞாதிகளின்வதத்தால் பொருளையன்றி வேறெதைவிரும்புகிறார்கள்? அயலானுடைய பொருள் அபகரிக்கத்தகாததாயிருந்தால் எப்படித் தாமத்தைச் செய்யமுடியும்? ஸூக்ஷ்மதரிசிகளால் வேதங்களிலிருந்து இவைகள் தாம் நிச்சயம்செய்யப்பட்டன அவை.— 'எப்போதும் வேதம் ஓதவேண்டும் எப்போதும் தெரிந்தவனாக இருக்கவேண்டும் எல்லாவித்ததாலும் பொருள் ஸம்பாதிக்கவேண்டும், பிரயத்தனத்துடன் யாகமுஞ் செய்யவேண்டும்' என்பன ஸ்வர்க்க

திலுள்ள பதவிகளியாவும ஞாதிகளைத் துரோகமசெய்தலாலேயே அடையபபட்டன எந்தக காரணத்தால தேவாகள தம இஷட ஸிததியை விருமபுகிறாாகளோ அது ஞாதிகளின துரோக மலலாமல வேறு யாது? இஙஙனம தேவாகளின நிசசயமிருபப துடன வேதவாதஙகளும சாசுவதமாயிருககினறன அதயயனம யாகம இவைகளைச செயயவும செயவிககவும செயகிறாாகள உல கததிலுள்ள பொருளகளியாவும பிறரிடமிருநது பெறறவைதாம அதுதான நறகதிககும காரணம பிறருககு அபகாரமிலலாததான எவவிதப பொருளையும எவவிடததிலும நாம காணோம இவ விதமாகவேதான அரசாகள இபபூமியை ஆளுகிறாாகள அவாகள ஜயிததபிறகு பிளளைகள தகபபனுடைய பொருளைச சொலவது போல, 'இஃது எனனுடையது' எனறு சொலலுகிறாாகள அநத ராஜரிஷிகளும ஸவாககததுககுரியவாகளதாம இவாகளுடைய தாம மானது உயாநததாகவும சொலலபபடுகிறது எபபடி நிறைநத கடலிலிருநது ஜலமானது பததுததிககுககளிலும பெருகுகிறதோ அபபடியே ராஜகுலததிலிருநது பொருளானது பூமியில புறபபடு கிறது இநதபபூமியானது திலீபனுடையதாயிருநதது, நிருக னுடையதாயிருநதது, நஹுஷனுடையதாயிருநதது, அமபரீஷ னுடையதாயிருநதது, மாநதாதாவினுடையதாயிருநதது, அதுவே உமமிடததிலுமிருககிறது பலவிதமான தக்ஷிணையுளளதும திரவய ரூபமுளளதுமான இநதயாகம உமமை நனறாய அடைநதிருககிறது ஓ! வேநதரே! அதை நீா செயயாவிடடால அரசுஎனறு சொலலப படுகிற பாவததை அடைநதவராகிறீா எவாகளுடைய அரசன தக்ஷிணையுடன அசுவமேதமெனனும யாகததைச செயகிறானோ அவாகளெலலாரும அவனுடைய அவபிருததததில பரிசுததாகளாகி றாாகள விசுவரூபியான மஹாதேவா ஸாவமேதமெனனும பெரிய யாகததில எலலாப பிராணிகளையும அழைததாா அபபடியே தம மையும தாமே அழைததுககொணடாா இது சாசுவதமான க்ஷேம மாாககம இதறகு அழிவிலலையெனறு கேடடிருககிறோம ஓ! வேநதரே![1] மஹாராஜனஙகள சென்றவழியேசெலலும, குமாாககததை அடையவேணடாம" எனறு சொனனான.

---

1 'தாசரதஃ பநதாஃ' எனறு பாடஙகொணடு, 'பசுஒனறு, யஜமான னும பதநியும இருவா, வேதஙகள மூனறு, ரிததுவிககுககள நாலவா, யூகப பதது ஸாதனஙகளால நடைபெறுமயாகம' எனறு பொருள கூறுவது பழையஉரை

ஒனபதாவது அதயாயம
ராஜதாமம (தொடர்ச்சி)

(தர்மபுத்திரர், ஸந்யாஸத்தில் தமக்கிருக்கும் உறுதியையும் அதன் தன்மையையும் உலகஇயல்புகளையும் கூறியது)

தாமபுததிரா, அாஜுனனைபபாாததது, "மனத்தையும செ
யையும [1]அநதராதமாவில அடககிககொணடு முதலில ஒருமுகூாதத
ஒருவழிபபடட மனமுடையவனாக இரு பிறகு கேடடால எ
வாாததைதபானது உனககுபபிரியமாயிருககும விஷய ஸுகஙகளை
தளளிவிடடுப [2] பெரியோாகளின கூடடததால அடையததகுந
வழியை அடையபபோகினறேன உனககாக மறுபடியும அ
அரசாடசியை ஒருபோதும அடையமாடடேன க்ஷேமததிறகு
காரணமும ஒருவனுயிருநது அடையக கூடியதுமான வழி எஃ
இருககிறதெனறு எனனைககேள அலலது, கேடகவிருபபமிலலா
தனால நீ (வலியக) கேளாமலிருநதாலும எனனுடைய வசனததை
கேள விஷயஸுகஙகளின நடையைததளளிவிடடுப பெரிய தவ
தைசசெயகிறவனும, கனிகிழஙகுகளைப புசிபபவனும, காலநதவ
மல அகனியைத திருபதியடைவிபபவனும, இரணடுகாலஙகள ஸ
னம செயகிறவனும, சரீரமிளைததவனும, அளவுபபடட ஆகாரமுடை
வனும, தோல மரவுரி சடை இவைகளைத தரிபபவனும, குளி
காறறு வெயிலகளைப பொறுபபவனும, பசி தாக சிரமஙகளை
பொறுபபவனும, சாஸதிரததிலகூறிய தவததால சரீரததை வாட
கிறவனும, மனததுககும செவிககும இனிமையான காடடிலுள
மிருகம பறவை இவைகளின பலவிதமான சநதோஷ சபதஙகளை எ
போதும கேடகிறவனும, மலாநதமரம கொடி இவைகளுடைய அ
கானவாஸனைகளை மோககிறவனும, பல உருவஙகளுடையனவும அ
குளளனவும காடடிலுளளனவுமான பிராணிகளைப பாாககிறவனுமா
அரணயததில மிருகஙகளோடு ஸஞசரிககப போகிறேன நதி
கரையில வசிககும வானபரஸதஜனஙகளைத தரிசனஞ செய
தனறி அவாகளுககு அபரியததைச செயயப போகிறதிலலை
கிராமததில வசிபபவாகள விஷயததில அபரியஞ செயவதிலலை
யெனபது சொலல வேணடுமோ? ரஹஸயததில யோகாப
யாஸமுளளவனும தியானமபணணுகிறவனும [3] பாகமானதும ப
மாகாததுமான பதாாததததால ஜீவிககிறவனும, பிதிருககளையு

[1] 'வேறு விஷயததில மனததைசசெலலவிடாமல' எனபது கருத்து
[2] ஸாதுககள எனபது வேறுபாடம [3] கனிவாககஙகள

தவாகளேயும காட்டிலுணடானவஸதுவாலும [1]வாககுககளாலும ஙகளாலும திருபதிசெயகிறவனும இவவளவுசடுமையும இதிலும திககடுமையுமாகிய அரணயவாஸிகளுககுள்ள சாஸதிரஙகளின தியை அனுஷடிபபவனுமாயிருநது இநதசசரீரததினுடைய டிவை எதிர்பாாககபபோகிறேன் அலலது, நான தனியே ஒவ வாரு மாததடியிலும ஒவவொருநாள பிசைக்ஷசெயதுகொணடு முண னஞு செயதுகொணட ஸநயாஸியாகிச சரீரததை நசிககசசெயயப பாகிறேன புழுதிகளால மூடபபடடவனும, சூனயமானஇடததை டைநதவனும, மாததினடியை வீடாககககொணடவனும, எலலா றறிலும வேணடுதலவேணடாமையை விடடவனும, சோகமறறவ யும, ஸநதோஷமறறவனும, ஆதமாவின இகழசசிபுகழசசிகளே ஸம ாககககொணடவனும, ஆசையும மமதையுமறறவனும, ஸுகதுககம தலிய [2] தவநதுவஙகளிலிருநது விலகியவனும, [3] பரிகராஹமறறவ க இருநதுகொணடு ஆதமாவிலேயே கிரீடிபபவனும, தெளிநத ததியுடையவனும, ஜடனும குருடனும செவிடனுமபோனற ஆகி தியுளளவனும, பிறரோடு எநதசசமயததிலும எவவித ஸலலாபத தயும செயயாதவனும, நடபபதும நடவாததுமான [4] நானகுவித யுளள எலலாபபிராணிகளுககும துனபஞசெயயாதவனும, தமமு டய தாமததிலிருபபவாகளும இநதிரியஙகளேப போஷிபபவாகளு ான பிரஜைகளேககுறிதது ஸமபுததியுளளவனும, எதையும பரி ஹஸியாதவனும, எநதவிஷயததைபபறறியும புருவததின [5] கோணல ளச செயயாதவனும, எபபொழுதும தெளிநதமுகமுடையவனும லலா இநதிரியஙகளேயும நனறுககடடினவனும, எவனுடையவழி யையும வினவாதவனும, எவனேடும சோாதவனும, குறிபபிடடு ஒரு தசததிலும ஒருதிககிலும செலல விருமபாதவனும, போவதில ருபபமறறவனும, திருமபிபபாாாதவனும, உணமையுளளவனும, யானததுடனபோகிறவனும, [6]ஸதிரீஉருவததை விலககுகிறவனு

1 வேதமநதிரஙகள 2 இரடடைகள

3 மனேவி, உலகவாழககைககுரிய மறறைபபொருளகளுமாம

4 ஜராயுஜம ஸவேதஜம அணடஜம என ஜஙகமஙகள மூனறும உத ஜஜம என ஸதாவரம ஒனறும ஆகநானகுவகை

5 கோபமடையாதவன எனபது கருதது

6 'தரஸஸதாவரவாஜக?' எனறு பாடஙகொணடு, 'பயமுளள ூக்ஷமசரீரததிலும இவவுலகததிலேயேயிருககும ஸதூலசரீரததிலும பிமானததைவிடடவன' எனபது பழையவுரை

மாக ஸஞசரிககபபோகிறேன (முனசெயதகருமததின வாஸனையெ
னும) ஸவபாவம முநதிசசெலலுகிறது உணவுகளும கிடைககினறன
ஆனால, விரோதிகளான அநத தவநதுவஙகளயாவறறையும சிநதிய
தவனும, புஜிககததககது கொஞசமானாலும ருசியுளளதானாலும ஒ
சமயம முதலஇடததில கிடைககாவிடடால வேறுஇடஙகளி
கிடைதததைச சாபபிடுகிறவனும, கிடைககாவிடடால ஏழு இட
களில பூாததிசெயதுகொணடும புகையிலலாததும உலககை வைகக
படடதும நெருபபு அவிநததும ஜனஙகள சாபபிடடானதும பாத
ரஙகளின ஸஞசாரமநினறதும பிசசைககாராகள நினறுபோன
மான காலததில இரணடு அலலது மூனறு அலலது ஐநதுவீடுகளி
ஒருகாலம பிக்ஷைசெயகிறவனுமாயிருநதுகொணடு ஸநேஹமெ
னுமபாசததை நீககிவிடடு நான இநதபபூமியில ஸஞசரிககப போ
றேன கிடைததாலும கிடைககாவிடடாலும ஒரேவிதமாகபபாாககி
வனும, பெரியதவமுடையவனும, ஜீவிககவேணடுமெனறாவது மரிக
வேணடுமெனறாவது ஆசையுளளவனபோல ஒனறுமசெயயாதவனு
ஜீவனததையும மரணததையும ஸநதோஷியாதவனும பகையாத
னும, வாயசசியால ஒருகையைவெடடுகிறவனும சநதனததால ஒ
கையை அபிஷேகஞசெயகிறவனுமான இருவருககும தீஙகையும ந
மையையும நினையாதவனும, ஜீவிபபவன க்ஷேமததிறகாகச செய
தககாரியஙகள எவைகளோ அவைகளயாவறறையும தளளிவிடடு
கணணிமைததல முதலியவைகளிலமாததிரம இருபபவனும, அ
களிலுமஎபபொழுதுமபறறிலலாதவனும, எலலாககருவிகளினதொ
ழிலையும விடடவனும, மனததிலஸஙகலபததைப போனவழி விடாத
னும, புததியின அழுக்குககளை நனறாபச சுததமபணணினவனு
எலலாஸமபநதஙகளிலிருநதும விடுபடடவனும, எலலாவலையையு
தாணடினவனும, ஒருவனுடைய வசததிலுமிலலாதவனும, வாயுவு
குசசமானமான தனமையுடையவனும ஆசைகளறறவனுமாக இவ
தம ஸஞசரிததுககொணடு மனததிறகுவேணடிய ஸநதோஷத
அடையபபோகிறேன, அறிவினமையாலுணடானஆசையினாலனே
பெரியபாவததைச செயதவனாகிறேன சிலமனிதாகள க்ஷேமமுள
ளவும க்ஷேமமிலலாதனவும புணணியபாபம கலநதனவுமான காம
களைசசெயது (தமகாரியததிறகு அவாகள காரணமாகவும அவாக
காரியததிறகுத தாம காரணமாகவும) காரியகாரண ஸமபநதத
துளள ஜனஙகளைப போஷிககிறாாகள ஒருவன ஆயுளமுடிவில பி
னன நசிததுபபோன. இநதசசரீரததைவிடடு அநதப பாவததை

புசிகக் எடுத்துககொளளுகிறுன ஏனெனில, அந்தககாமததின பயனு ன்து செயதவனுககனறோ ? இபபடி வணடியின்உருளைபோலச் சுற றிககொணடிருககும இநதஸமஸாரமென்னும சககரததில் இநதப் பிராணிஸமூஹமானது காரியநிமிததமாகப பிராணிஸமூஹததுடன் சுருகிறது “பிறபபு இறபபு கிழததன்ம் வியாதி வேதனை இவைக ளால பீடிககபபடடதும, கரையிலலாததகடலபோனறதும, நிலையில் லாததுமான ஸம்ஸாரததை விடுகிறவனுககு ஸுகமஉண்டு ‘ஸ்வாக் கததிலிருநது தேவாகளவிழுகினறதையும மஹரிஷிகளும தமது பத வியை இழநது நசிப்பதையும இவற்றின உணமையானகாரணததையும அறிநத எநதமனிதனதான பிறபபில ஆசையுடையவனுயிருபபான ? மறறினபததில ஆசைவைததகாரணததால ப்றபல லக்ஷணமுளளன வும பலவகைபபடடனவுமான காரியஙகளைசசெய்தனறோ அறபாக ளான அரசாகளால ஓா அரசன கொலலபபடுகிறுன ? ஆகையால, இநத அறிவெனனும அமிாதமானது நெடுநாளாக எனனை அடைந திருககிறது அதை அடைநது குறைவறறதும எபபொழுதும நிலைத ததும ஒரே விதமுமான ஸதானததை நான பிராாததிககினறேன இவவிதமான தைரியததோடு எபபொழுதும ஸஞசரிததுப பயமில லாத வழியை அடைநது ஜனனம, மரணம, ஜரை, வியாதி, வேதனை இவைகளால பீடிககபபடடசரீரததை முடிவுபெறச செயயபபோகி றேன ’’ எனறு சொனனா

பததாவது அதயாயம

ராஜ தாமம (தொடர்ச்சி)

(பீமஸேனன், க்ஷத்திரியனுக்கு ஸந்யாஸம் கூடாதென்பதை எடுத்துக் காட்டி, கர்மாவேசெய்யத்தக்கதென்று வற்புறுத்திக்கூறியது)

பீமஸேனன, “ஓ ! அரசரே! மநதனும அறிவறறவனுமான வேதமோதுகிறவனுடைய [1]குருடடுபபாடததால அடிபடடபுததி யால உடமுடைய இநதபபுததியானது உணமையான விஷயததைக தெரிநதுகொளளவிலலை பரதஸ்ரேஷடரே ! சோமபேறிததனததில புததிசெனறவராயும (அதுகொணடு) ராஜதாமஙகளில அஸூயை யுளளவராயுமிருககிற உமககுத திருதராஷடிராபிளளைகளைககொனற தில எனனபயன ? க்ஷததிரியாகளுககுரிய வழியிலநடககும எவனுக கும, பநதுவாயிருநதாலும உமககிருபபதுபோலப பொறுமையும

[1] ‘மூலததில, ‘அநுவாக ’ எனறிருககிறது.

தனையும் பரிதாபமும் தாக்ஷிண்யமும் இவ்விதம் இரா நாங்கள் இ
ஷ்டிதமான உம்முடைய இந்தப்புத்தியைத் தெரிந்துகொண்டிருந்தே
மானால், ஆயுதத்தை எடுக்கவேமாட்டோம், ஒருவரையும் கொல்ல
மாட்டோம், சரீரத்தை விடுங்காலம்வரை பிக்ஷாடனத்தையே செ
வோம் அரசர்களுக்குப் பயங்கரமான இந்தச்சண்டையும் நடந்
ராது அறிந்தவர்கள் இவ்வுலகெல்லாம் [1]வலிமையுள்ளவனுக்
அன்னமென்றறிகிறார்கள். ஸ்தாவரஜங்கமமெல்லாம் பலவானுடை
போக்கியவஸ்துக்களாகும் க்ஷத்திரியதர்மந்தெரிந்த பெரியோர்கள்
ராஜ்யத்தை அடைகிறவனுக்கு எவர்கள்விரோதிகளோ அவர்க
கொல்லத்தக்கவர்கள்' என்று அறிவிக்கிறார்கள் ஓ! யுதிஷ்டிரரே
நம்முடைய அன்னத்துக்கு விரோதிகளும் அதனால் தோஷமுள்
வர்களுமான அந்தத் தார்யோதனாதியர்கள் நம்மால் கொல்லப்பட்ட
கள் அவர்களைத் தர்மப்படி கொன்று நீர் இந்தப்பூமியை அனுபவிக்
வேண்டும் ஒருமனிதன் கிணற்றைத்தோண்டி ஜலத்தையடையாம
யோடு சேற்றால் பூசப்பட்டவனாகவும் திரும்புவது போலவே ந
முடைய இந்தக் காரியமுமாகிறது பெரியமரத்திலேறி அங்கிருந்
தேனைக்கொண்டுவந்து அதைப்புசியாமல் மரணமடைவது எ
படியோ அப்படியே இந்த நம்முடைய காரியமுமிருக்கிறது ஒ
மனிதன் பெரியவழியில் சென்று அவனே ஆசை நிறைவேறாம
திரும்புவது எங்ஙனமோ அங்ஙனமே இந்த நம்முடைய காரியமு
ஆயிற்று குருநந்தனரே! ஒரு புருஷன் சத்துருக்களைக் கொ
செய்துவிட்டுப் பிறகு தன்னையும் கொலைசெய்துகொள்வது எ
படியோ அப்படியே நமது காரியமுமிருக்கிறது பசியுள்ளவன் அ
னத்தை அடைந்தும் எக்காரணத்தாலாவது அதைப்புசியாமலிருப
தும் ஆசையுள்ளவன் இஷ்டமானஸ்திரீயை அடைந்தும் அவளை அ
பவியாமலிருப்பதும் எவ்விதமோ அவ்விதமே நம்முடைய காரிய
மிருக்கிறது ஓ! பாரதராஜாவே! ஆகையால், மந்தபுத்தியான உ
மைத் தலைமையனுசென்று பின்தொடரும் நாங்கள் தாம் இந்தவிஷயத்தி
நிந்திக்கப்படத்தக்கவர்கள் கைவன்மையுள்ளவர்களும் சல்விகற்றவ
களும் பெரியமனமுடையவர்களுமான நாங்கள் சக்தியற்றவர்க
போல ஆண்மையற்ற உம்முடையவார்த்தையில் கட்டுப்பட்டிருக்
றோம் சக்தியற்றவர்களையும் பாதுகாக்கும்நாமே பொருள்நஷ்டமுள்
வர்களானால் ஜனங்கள் பொருளடைவதில் எவ்விதம் ஆலோசிக்கமாட்
டார்கள்? இதனை எவ்விதமென்று பாரும் கிழத்தனத்தால் ம்சவு

[1] 'ப்ராணஸ்ய' என்பது மூலம்

..தப்பட்டவனும் சத்துருக்களால் பீடிக்கப்பட்டவனும் ஆபத்துச ..மயத்திலன்றே ஸந்யாஸமானது செய்யத்தக்கதென்று கூறப்படு ..றது? ஆகையால், கற்றறிந்தவர்கள் க்ஷத்திரியர்விஷயத்தில் ஸந்யா ..த்தைப் புகழுகிறதில்லை ஸுக்ஷ்மமறிந்தவர்கள் ஸந்யாஸத்தைத் ..மத்தவறுதலாகவே கருதுகிறார்கள் க்ஷத்திரியஜாதியில் பிறந்து ..திலிருந்துகொண்டு அதனையே ஆச்ரயித்து அந்த க்ஷத்திரியஜாதி ..ன் தாமத்தையே நிந்தித்துப்பேசுதல் எங்ஙனம்கூடும்? அந்தத் தாமத் ..தக் கற்பித்ததெய்வத்தையே ஏன் நிந்திக்கக்கூடாது? (ஸந்யாஸமென ..து) வேதமறியாதவர்களும் பொருளில்லாதவர்களுமான நாஸ்திகர் ..ளால் அனுஷ்டிக்கப்பட்டது அது வேதத்தின் [1]ஆத்தவாதத்தால் ..வெளியானது அஃது உண்மைபோலத் தோற்றுமேயன்றிப் பொய் ..ன ஸந்யாஸத்தை அடைந்து தன்னைத்தானே சுமக்கிறமனிதன் ..பாயமான தாமத்தை அடைந்து மரிக்கிறவனே தவிர ஜீவிக்கமுடி ..து புத்ரபௌத்ரர்கள் தேவர்கள் ரிஷிகள் அதிதிகள் பிதிருக்கள் ..வர்களைத் திருப்திசெய்யாமல் தனியாயிருந்து காடுகளில் ஸுக ..கஜீவிக்கமுடியுமானால் இவ்விதமிருக்கிறமிருகங்கள் ஸ்வர்க்கத்தை ..யிக்கவில்லையே? பன்றிகள் ஜயிக்கவில்லையே? பறவைகள்ஜயிக்க ..லலையே? தனிமையாயிருக்கிறஜனங்களும் (பசுபக்ஷிகளுக்கில்லாத ..ன) வேறுவித்த்தால் தங்களுக்குப் பெருமையைக்கூறவில்லையே? ..ரசனுயிருக்குமொருவன் ஸந்யாஸத்தால்ஸித்திபெறுவானாகில் மலை ..ளும் மரங்களும் சீக்கிரம் ஸித்தியடையக்கூடும் இவைகள் ஸதிரீ ..ங்கமில்லாதவைகளாயும் உலகவாழ்க்கைக்குரிய ஒருபொருளுமில ..தவைகளாயும் உபத்திரவமற்றவைகளாயும் நித்யஸந்யாஸிகளாயும் ..ணப்படுகின்றனவே? ஆகையால், தமக்குரிய அதிருஷ்டங்களால் ..ராணிகள் ஸித்திபெறவேண்டும் பிறருடைய காமத்தால் ஸித்தி ..பெறமுடியாது ஆனதால், காமத்தையேசெய்யவேண்டும் காமத்தை ..ட்டவனுக்கு ஸித்திகிடைப்பதில்லை (காமத்தைவிட்டு ஆத்மா ..ன்றையே ரக்ஷிக்கவேண்டுமென்றிருப்பவர்க்கு ஸித்திகிடைக்கு ..னால்) ஜலத்திலிருக்கும் மீன்முதலியவைகளும் ஸ்தாவரங்களுமான ..ந்துக்களும் ஸித்தியடையலாம் அவைகளுக்கு ஆத்மா ஒன்றே ..க்ஷிக்கத்தக்கது வேறு ஒன்றுமில்லையே? உலகம் எங்ஙனமிருக் ..றதென்று பாரும் பிராணிகள் தம்தம் காமங்களால் வியாபரிக் ..பட்டனவாயிருக்கின்றன ஆகையால், காமமேசெய்யத்தக்கது கா ..த்தைவிட்டவனுக்கு ஸித்தி கிடைப்பதில்லை'' என்று சொன்னன்

---

1 விதிநிஷேதங்களை வற்புறுத்துவதற்காக மிகுத்துக்கூறுவது

பதினோராவது அத்யாயம.

ராஜதாமம். (தொடர்ச்சி)

(அர்ஜுனன், தர்மபுத்திரரைப்பார்த்துக் கர்மமார்க்கமே சிறந்த தென்றுகூறி, ஒருபக்ஷிக்கும் ரிஷிகளுக்கும்நடந்த ஸம்வாதத் தைத் திருஷ்டாந்தமாகச் சொல்லியது)

அர்ஜுனன், "ஓ! பரதஸ்ரேஷ்டரே! (காமமபெரிதா, ஸநய
ஸமபெரிதா எனகிற) இந்தவிஷயததிலேயே இநதிரனுககும ரிஷ
களுககுமநடநத ஸமவாத ரூபமான பழைய இவவிதிஹாஸததை
(பெரியோாகள) உதாகரிககிறாாகள நலலகுலததில பிறநதவாகளு
ஸமபததுடையவாகளும தாமஞசெயயததககவாகளுமான சில பிராம
மணாகள, புததிககுறைவால, மீசைபுணடாகாதபருவததிலேயே ஸ
யாஸம நலலதாமமெனறும அதனல காடுகளில ஸுகமாக ஜீவிகக
முடியுமெனறுமெணணி உடனபிறநதவாகளையும தாயதநதைகளையு
வீடுகளையுமவிடடுக காடுநோககிச செனறாாகள அவாகள விஷயத
தில இநதிரனுககுத தயையுணடாயிறறு அநத இநதிரன, பொன
னுருவமுளள பறவைவேஷமபூணடு, அநதபபிராமமணாகளை நோககி
'ஓமம செயது மிசசமான 'விகஸம' எனனும அனனததைப புஜிக
கும மனிதாகளசெயயுமபுணணியம மறறவாகளால செயய இயலாது
அவாகளுடையகாமம புணணியமானது ஜீவனமும மிகவுயாநதது
அவாகள இஷடஸிததி அடைகிறவாகள காமததை முககியமாக
கொணடவாகள தாம உயாநதகதியடைவாாகள' எனறு சொனனன

அநதரிஷிகள, (விகஸ! சி-எனறபதததிறகு, அனனமிலலாதகாய
கிழஙகு சருகுமுதலியவறறைப புஜிபபவாகளெனறு பொருளகொ
ணடு,) 'ஆசசாயம! ஸநதோஷம! இநதபபக்ஷியானது விகஸததைப
புஜிபபவாகளைப புகழகிறது இது நமமையே அறிவிககிறது ஸ
தேகமிலலை நாம விகஸததைப புஜிபபவாகள' எனப பேசிககொண
டாாகள பக்ஷி, 'அழுககடைநதவாகளும தோஷமுளளவாகளு
எசசிலைபபுஜிபபவாகளும மூடாகளுமான உஙகளை நான புகழவிலலை
விகஸததைப புஜிபபவாகள வேறு' எனறு சொலலிறறு ரிஷிகள
'நாஙகள இது மிகவும நலலவழியெனறு நினைததிருநதோம ஓ
பக்ஷியே! உனனை நாஙகள நமபுகிறோம எஙகளுககு நலலவழியைச
சொலலு' எனறு கேடடாாகள பக்ஷி, 'நீஙகள, [1] (உளளொனறுப
புறமொனறுமாக) உஙகளை இரணடுவிதமாகச செயதுகொணடு என

---

1 மூலததில, 'ஆதமாநம ஆதமநாவிபஜய' எனறிருககிறது 'ஸரததை
யுளள சொலலுகிற ஆதமாவேறுஎனறும சநதேகிககிறவனை, மனன

னபபறறிச சஙகியாமலிருபபீாகளானுல உஙகளுககு உணமையும
றிதமுமான வசனததை நான சொலலுகிறேன' எனறது ரிஷிகள,
ஓ! தாமபுததியுளள பகூஷியே! அபபா! உனககு வழிகள தெரிந
திருககினறன உன வாாததைதயைக கேடகிறோம உன னுடைய
டடளைபபடியே இருககவிருமபுகிறோம எஙகளைக கறபிககவேணா
டும எனறாாகள

பகூஷி சொலலததொடஙகிறறு —'நாறகால பிராணிகளுள பசு
றநதது உலோகஙகளுள தஙகம சிறநதது சபதஙகளுள வேதம
றநதது இரணடுகால பிராணிகளுள பிராமமணன சிறநதவன.
ிராமமணனுககு ஜனனமுதல மரணமவரையில காலததுககுததகக
டி. ஜாதகாமமுதல ஸமசானததிலசெயகிற முடிவானகாாயம வரையி
ுளளவையெலலாம வேதததால விதிககபபடடன பிராமமண
ுககு வேதததிலவிதிதத காமஙகள ஸவாககததைஅடையததகக
லலா வழிகளிலும மேலான வழி காமஙகளயாவும மநதிபஸித
ஙகளெனறு வேதவாககியஙகள உறுதியாகக கூறுகினறன அப
டியே இநதக காமமாாககததில 1 பகூதேவதைகள, மாஸதேவதை
ள, ருதுதேவதைகள முதலிய தேவதைகளை முனனிடடுச சநதிர
ணடலமெனற பிதிருலோகபதவி, ஸூாயமணடலமெனகிற தேவ
லாகபதவி, ஸமஸாரததைத தாணடுவிககும பரமாததுமபதவி
யனனும மூனறுவித ஸிததிகளடையபபடுகினறன பிராணிகள
ரமததையே அனுபவிககினறன காமவழியை விருமபுகிறவாக
நககு இநதக காமமானது எலலா ஸிததியுமடையககூடிய புணணிய
ான இடமாகும இநதக காமவழிதான பெரிய ஆஸரமம இப
பரிய காமவழியை இகழநது எநதமனிதாகள வேறு கீழானவழியை
டைகிறாாகளோ மூடாகளும பொருளிழநதவாகளுமான அவாக
நககுப பாவநதான உணடாகும (கீழசசொனன காமவழியை

செயகிற ஆதமா வேறெனறும ஆதமாவிலேயே விஷமமான இரணடு
ாகளுசெயது' எனபது பழையவுரை 'நீஙகள அாததாகளாயிலலாம
ருநதால' எனறு அதறகுக கருததும அதுவே கூறுகிறது

1 'காமவழியிற செலலும சிலா, கிருஷணபகூ தேவதைகள, சிரா
ணம முதலிய ஆறு மாஸஙகளுககதிபதிகளாகிய தேவதைகள, வருஷ
து முதலிய ருதுதேவதைகள, தகூஷிணாயனதேவதை இவாகளால
்திரமண்டலததிலிருககும பிதிருலோகததிறகுச சோபபிககபபடுகி
ாகள, தேவதைகளின உபாஸதியுடனசோததுக காமததைசசெயத
ாகள சுகலபகூம முதலிய தேவதைகளால ஸூாயமணடலததிலிருக
ம தேவலோகம சோபபிககபபடுகிறாாகள, ஞானததைஅடைநதவா
் பரமாததுமாவை அடைகிறாாகள்' எனபது கருதது

விட்டு) நிலைபெற்றதான தேவபதவி, பிதிருபதவி, பிரம்மபதவியெ
னும் ஸத்திகளை இழந்திருக்கிறவர்கள் மூடர்களாவார்கள் அவர்க
அக்காரணத்தால் (நாய், நரி, புல், பூண்டு முதலிய பிறப்புக்குரி
அசுத்தமான வழிகளை அடைகிறார்கள் கொடுக்கிறேனென்று வே
வாக்கியத்தால் விதிக்கப்பட்ட இந்தக் காமவழியானது உபாஸன
தோடுசேர்ந்து உங்களுக்கு இருக்கவேண்டும் ஆகையால், அந்
காமவழியிலிருப்பவர் தாம் தவமுடையவரென்பது வேதத்தில்சொ
ல்லப்படுகிறது நிலைபெற்றதான தேவகாரியம், பிதருகாரியம், ப
மத்தினகாரியம் இவைகளையும், குருவினகாயத்தையும் பகுத்தறிந்
செய்யும் அந்தக் காமந்தான் செய்தற்கரிய தவமென்று சொல்ல
படுகிறது செய்தற்கரிய காமத்தைச்செய்துதான் தேவர்கள் உயர்
ஸம்பத்தை அடைந்தார்கள் ஆகையால், செய்யமுடியாத கிருஹ
தாச்ரமதாமத்தை நீங்கள் வகிக்கவேண்டுமென்று உங்களுக்கு
போதிக்கிறேன் பிரஜைகளுக்கு இந்தக் காமந்தான் மூலமாகு
ஆகையால், அஃது உயர்ந்தது, ஸந்தேகமில்லை குடும்பவிதி எ
லாம் முறைப்படி இந்தக்காமத்தில் நிலைபெற்றிருக்கின்றன தவந்
வங்களைவிட்டவர்களும் மாற்சரியமில்லாதவர்களுமான பிராம்மண
கள், இந்தக் கிருஹஸ்தத்தாமத்தைத் தவமென்று அறிகிறார்கள் உ
கங்களில் வனத்தின் நடுவில் செய்யும் தவமானது இதற்கு அடுத்
படியென்றே சொல்லப்படுகிறது விகஸாசிகளாயிருப்பவர்கள் பி
களால் ஆக்கிரமிக்கமுடியாத பதவியை அடைகிறார்கள் தம்குடும்ப
தில் காலைமாலை இரண்டுபோதும் விதிப்படி அன்னத்தைப் பங்கிட
அதிதிகள், தேவர்கள், பிதிருக்கள், உறவினர்களென்னும் இவ
ளுக்குக்கொடுத்து மிச்சத்தைப் புசிப்பவர்கள் விகஸாசிகளென
சொல்லப்படுகிறார்கள் ஆகையால், தமக்குரிய காம மார்க்கத
விருந்து நல்ல நியமமுடையவர்கள் உண்மையுரைப்பவர்களும் உலக
திற்குக்குருக்களுமாகிச் சந்தேகமற்றவர்களாயிருக்கிறார்கள் செய்த
கரிய காமமார்க்கத்தைச் செய்யும் ஜனங்கள் மூன்றாவதான இந்தி
னுடைய உலகத்தை அடைந்து ஸ்வர்க்கலோகத்தில் மாதஸாயமற்
வர்களாகி நீடித்தகாலம் வாஸஞ்செய்கிறார்கள்' என்றுசொல்லிற்
அறமும் பொருளுமடங்கிய ஹிதமான அந்தவார்த்தையைக் கேட
பிறகு, அவர்கள் நாஸ்திக புத்தியைவிட்டுக் கிருஹஸ்த தாமத்தை
அடைந்தார்கள் எல்லாமறிந்த புருஷச்ரேஷ்டரே! ஆகையா
நீரும் உறுதியான தைரியத்திலிருந்துகொண்டு விரோதிகளற்
இந்தப் பூமி முழுமையும் ஆளக்கடவீர்" என்றுசொன்னன

பன்னிரண்டாவது அத்யாயம்

ராஜதர்மம். (தொடர்ச்சி)

(நகுலன், கர்மாவே செய்யத்தக்கதென்பதையும், இல்லறத்தின் சிறப்பையும், ஸந்யாஸத்திலுள்ள சிரமத்தையும் தர்மபுத்திரருக்குக் கூறியது)

அாஜுனனுடைய வாாததையைக கேடடபிறகு, எலலாத
ாமஙகளையும காபபாறறுகிறவாகளுள சிறநத ராஜாவான தாமபுத
ராைநோககி, சிறநத புததியையும விசாலமான மாாபையும பெரிய
கையையும சிவநத முகததையுமுடையவனும சுருககமாகப பேசுகிற
னுமான நகுலன, தமையனுன அாஜுனனுடைய சிததததை அனு
ரிததுப பேசததொடஙகினன "ஓ! மஹாராஜரே! விசாகயூப
மனனும கேஷததிரததில எலலாத தேவாகளாலும கடடபபடட
ாகாககினியின இடஙகளானவை (இனனுமிருககினறன) ஆகையால,
தவாகள காமததினபயனிலிருககிறாாகளெனறு தெரிநதுகொளளும.
ஸதிகபுததியிலலாத பிராணிகளுககுககூட (மழையின வழியாக)
னனததைககொடுககும தநதைகளாகிய தேவாகளும காமததையே
சயகிறாாகள ஓ! வேநதரே! விதியின பெருமையைப பாரும
வததைவிடடவாகளும அாஜுனனுல உதாகரிககபபடடவாகளு
ான அநதபபிராமமணாகளை மிகவும நாஸதிகாகளாக அறிநதுகொள
நம ஓ! பாரதரே! பிராமமணன வேதததிலசொலலிய காமததைத
ளளிவிடடு மறற எலலாககாமஙகளாலும தேவயானமெனனும
ழியாய ஸவாககததினமேலலையான பிரமமலோகததை அடைய
ாடடான வேதஙகளின நிசசயம தெரிநதவாகளும சாஸதிரஙகளை
ஙருகக கறறவாகளுமான பிராமமணாகள இநதக கிருஹஸதாஸரம
ானது எலலா ஆஸரமஙகளிலும உயாநததெனறுசொலலுகிறாாகள
வாகளிடமிருநது நீா அறிநதுகொளளும ஓ! மஹாராஜரே!
ாமததால அடையபபடட பொருளகளை உததமமான யாகஙகளில
ானஞ்செயயும மனிதன தான மனததை ஜயிததவன அநதமனிதன
ான (ஸாததவிகமான) தியாகமுளளவன ஓ! மஹாராஜரே! கிரு
ஹஸத தாமததிலுளள ஸுகபோகஙகளைப பாராமல அபபடியே
ரணயததில) உயாநத நிஷடையை அடைபவனுகிச சரீரததை
டுகிறவன எவனே அவன [1] தாமஸமனத தியாகியாவான
ீடறறவனும பிசசைககு ஸஞசரிபபவனும மரததினடியை இட

[1] வேறுபாடம கொளளபபடடது

மாகக கொணடவனும மனனருசெயபவனும எபபொழுதும யோ
முளளவனும [1] பிறரை யாசியாதவனுமாயிருபபவனு எவனோ அவன
ஸனயாஸததிறகுததகக பிராமமண ஜாதியிலுளள தியாகியாவான
கோபததைதயும ஸந்தோஷததையும தளளிவிடடு விசேஷமாகப பிற
தூஷணததையும விலககி எநதப பிராமமணன வேதம ஓதுகிறானோ
அவன குருவைப பூஜிககும தியாகியாவான, ஓ! வேநதரே
கறறறிநதவாகள எலலா ஆஸரமஙகளையும தராசில தூககிபபாாதத
மூனறு ஆஸரமஙகளும ஒருபககமும, கிருஹஸதாஸரமமொனறுப
ஒருபககமுமெனறு சொலலுகிறாாகள ஓ! பாாததரே! காமமுப
ஸவாககமும ஸமமாயிருபபதைககணடு உலகநடை தெரிநத மஹ
ரிஷிகளுககு இநதக கிருஹஸதாஸரமமே நலவழியெனறும நறகதி
யெனறும இவவிதம எவன தெரிநதுகொளளுகிறானோ அவன
தியாகியாவான் ஓ! பாரதஸரேஷடரே! ஒருவன வீடுகளைவிடடு
காடுசெனறபிறகு, மூடனைபபோல ஒருசமயததில போகஙகளை
நினைபபானாகில அவன தாமவேஷம பூணடவனாகிறான இவனை
மிருதயுவானவன தனகயிறறால கழுததில கடடியிழுபபான ஓ!
மஹாராஜரே! ஆசையை வைததுககொணடு செயயபபடும கருமப
பயனறறதென்றுசொலலபபடுகிறது ஆசையைவிடடுசசெயயும காப
மெலலாம பெரிய பயனுடையவையாகும [2] சமம, [3] தமம, தையம
உணமை, சுததி, நேராயிருபபது, யாகம, உறசாகம, தாமம ஆகிய
இவை ரிஷிகளுககுவேணடிய நிததியமானவிதியெனறு கூறபபடுகின
றன இநதக கிருஹஸதாஸரமததில பிதிருககள, தேவாகள, அதிதி
கள எனனும இவாகளுககெனற எணணததுடன செயயும முயறசி
சிலாகிககபபடுகிறது ஓ! மஹாராஜரே! கிருஹஸததாமமெனனும
இவவழியிலேயே அறம பொருள இனபமெனனும இமமூவகைபப
னும தவறுமலுணடு அபிமானததைவிடடுப பிராமணாகளாலனுஷ
டிககபபடட இவவிதிபபடி முயலுகிறவனுககு எவவிடததிலும நாசம
உணடாகிறதிலலை தாமாததமாவும தோஷமறறவருமான பிரமம
தேவா, 'பலவிதமான தக்ஷிணையுளள யாகஙகளால நமமை ஆராதிப
பாாகள' எனறெணணி பிராணிகளைச சிருஷடிததாா யாகததிறகாக
கொடிகளையும செடிகளையும மரஙகளையும அபபடியே பரிசுததமான
பசுககளையும ஹவிஸுககளையும ஸருஷடிததாா அநத யாகமெனனும
காமமானது கிருஹஸதாஸரமமுளளவனதான செயயததககது
ஆகையால, கிருஹஸத தாமமொனறுதான அடையவும செயயவும

[1] 'அபாசக ' என்றும பாடமுணடு

[2] இநதிரியஙகளின அடககம [3] சரீரததின அடககம

அரிதானது அப்படிப்பட்ட கிருஹஸ்தாஸ்ரமத்தை அடைந்து பசு வையும் தன்தானியங்களையும்பெற்றும் ' எவர்கள் யாகம்செய்யவில்லை யோ அவர்களிடத்தில் பாவமானது நிலைபெற்றிருக்கும் சிலரிஷிகள் வேதாத்தியயனமென்னும் யாகத்தையே செய்கிறார்கள் மற்றுஞ்சிலர் ஞானமென்னும் யாகஞ்செய்கிறார்கள்' வேறுசிலர் மனத்திலேயே யாகமென்னும் பெரியயாகத்தைச் செய்கிறார்கள் ஓ! மஹாராஜரே! ற்றேர்களால் எனக்கு வேறொன்று சொல்லப்பட்டது அதா து —'இவ்வுலகம் உண்டாவதற்குமுன் பருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஸூர்யன், சந்திரன், நக்ஷத்திரங்கள், திக்குக்கள், காலம், சப்தம், ஸ்பர்சம், ரூபம், ரஸம், கந்தம் இவையொன்றுமில்லை இவைகளை அறிவிக்கத்தக்க பிரத்யக்ஷம், அநுமானம், உபமானம், ஆகமம், அர்த்தாபத்தி, ஐதிஹ்யம் என்னும் பிரமாணங்களும் உதாஹரணமும் இல்லை எவ்விடத்தும் சந்தேஹமும் நிச்சயமுமில்லை தாமமும் அதா மமுமில்லை தேவர், மனிதர், ஸ்தாவரம், ஜங்கமம், ஜாதி, ஆஸ்ரமம், இவைகளின்பிரிவுகள், வேலைசெய்பவர், பொருள், காமம், வேறு மப்பது, அதன்பயன் இவைகளில் யாதொன்றுமில்லை இவ்வுல கெல்லாம் பிரகாசமற்று இருளாகவே இருந்தது ஆத்மாவிருந்தும் னத்துடன் சோகத்தையைவிரும்பவில்லை மனமானது அறிவற்றது ஆத்மாவொன்றுதான் அறிவுள்ளது இவ்வுலகெங்கும் வியாபித்தவ ராயும் ஒருவராயுமிருக்கிற ஈசுவரர் பிராணிகளுக்கும் மந்திரங்களுக் கும் தக்க உருவத்தை உண்டுபண்ணவில்லை மந்திரங்களுக்குத் தேவ தைகளாயவிளங்கும் ஸ்ருஷ்டிகர்த்தாக்களென்னும் பெயர்வாய்ந்த சில ரிஷிகள் அக்காலத்தில் ஈஸ்வரரால் உண்டுபண்ணப்பட்டார்கள் அவர் கள் ஈஸ்வரரிடமிருந்து தக்க அறிவுபெற்றுக்கொண்டு இப்பிரமாண த்தைக் கற்பித்து விஸ்வஸ்ருஜமென்னும் யாகத்தைச்செய்து பிதா மஹரென்னும்ஒருவரைஉண்டுபண்ணினார்கள் அந்தப்பிதாமஹர்,ஈஸ் வரர் அனுக்கிரஹத்தால் இவ்வுலகைச் சிருஷ்டிக்கத்தொடங்கினர் இவ் வுலகின் அறிவெல்லாம் ஈஸ்வரருடைய அறிவுதான் ஈஸ்வரரான அந் தச்சம்பு தம்சக்தியால் இவ்வுலகெல்லாம் வியாபித்திருக்கிறார் அந்த ஈஸ்வரரால் பிரளயகாலத்தில் பிரமதேவருக்கு அறம் பொருள் இன் பம் வீடென்னும் இவைகள் உபதேசிக்கப்பட்டிருக்கின்றன அறிவற் றனவும் சக்தியற்றனவும் ஸுகதுக்கங்களுக்கிருப்பிடமுமான ஜந் துக்கள் ஈசரால்ஏவப்பெற்று ஸ்வர்க்கத்தையும் நரகத்தையும் அடை கின்றன பிராணிகள் ஈசராலும் மனத்தாலும் விஷயங்களாலும் கா லங்களாலும் ஏவப்பட்டுப் பிரகிருதியையும் புருஷனையும் ஸுகதுக்

கங்களையும் அடைகின்றன. தேவர், அஸுரர், கந்தர்வர் இவர்களுடன் கூடிய இவ்வுலகைப்படைத்த ஈஸ்வரரே ஜாதியையும் ஆஸ்ரமங்களையும் இவைகளின் பிரிவுகளையும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார். ஓ! மஹாராஜரே! நீரும் மற்றுமுள்ள எவர்களும் எவ்வகையாலும் ஈஸ்வர வசத்திலிருப்பவர்களே. பிராணிகளெல்லாம் அந்த ஈஸ்வரராவசத்திலிருந்துகொண்டே ஜீவனத்தையும் மரணத்தையும் அடைகின்றன. தேவர்கள் பிராணிகளையும் இவ்வுலகத்தையும்கொன்று யாகஞ்செய்கிறார்கள். அவர்கள் பாவத்தையே அடையவில்லை. தேவர்களாலும் ரிஷிகளாலும் கிருஹஸ்தாஸ்ரமம்பெற்றவர் எவர்க்கும் காமங்கள் ஹிம்சையுள்ளனவாகவே இருக்கின்றன. அந்தக்காமஞ்செய்யும் கிருஹஸ்தர்கள் உயர்ந்தகதியை அடைகிறார்கள். பிரஜைகளுக்கும் தமக்கும் ஹிதத்தைவிரும்பிய அரசர்கள் முன்காலத்தில் பலவிடங்களில் சத்துருக்களைக் கொன்றிருக்கிறார்கள். அதில் பாவமிருக்குமானால் அவர்கள் எப்படி ஸ்வர்க்கத்தை அடைவார்கள்? ஏன் அவ்விதப்பாவங்களால் சூழப்பட்டவர்களாகி நரகத்தை அடையவில்லை? ஓ! வேந்தரே! ஆகையால், கிருஹஸ்தாஸ்ரமத்தில் யாதொருதோஷமுமில்லை. அஃது உயர்ந்ததென்று இவ்விதம் மனத்துக்குச் சமாதானத்தைச்செய்து கொண்டு இந்தக்காமவழியிலிருந்து பிரமத்தைஅடையத்தக்க பிராமணர்முதலியவர்களைக்கண்டு தேவர்களும் ஆசைப்படுகிறார்கள். அவ்வளவுந்தெரிந்தநீர் அங்குமிங்குமிருந்து ஸம்பாதிக்கப்பட்ட ஆச்சரியமான ரத்தினங்களை யாகங்களில் தானஞ்செய்யத்தொடங்காமல் நாஸ்திகவார்த்தை பேசுகிறீர். ஓ! அரசரே! குடும்பத்தைஅடைந்தவனுக்குத் தியாகமென்பது கிடையாது. ஆகையால், தேவராஜாவான இந்திரனுக்கு ஒப்பாகியநீர் பிராம்மணர்களால் பூஜிக்கப்பட்ட ராஜஸூயம், அசுவமேதம், ஸர்வமேதமுதலான மற்றுமுள்ள சிறந்தயாகங்களைச் செய்யும். அரசனுடைய அஜாக்கிரதையென்னும் குற்றத்தால் திருடர்களால் உபத்திரவப்படும் பிரஜைகளைப் பாதுகாவாத அரசன் கலியின் உருவமென்று சொல்லப்படுகிறான். ஓ! அரசரே! அலங்கரிக்கப்பட்டகுதிரை, யானை, பசு, தாஸி, கிராமங்கள், ஊர்கள், நிலங்கள், வீடுகள் இவைகளைப் பிராம்மணர்களுக்குத் தானஞ்செய்யாமல் மனத்தில் ஞாதிகளிடத்திற்பகைகொண்ட நாம அரசரென்றுசொல்லப்படும் கலிகளாகப்போகிறோம். கொடாதவர்களும் பாதுகாவாதவர்களும் அரசர்களுக்குள்ள பாவத்தைஅடைந்தவர்களுமான நாம துன்பமடையப்போகிறோமேதவிர ஒருபோதும் ஸுகத்தை அடையப்போகிறதில்லை. ஓ! பிரபுவே! பெரியயாகங்களையும் பிதிருக்களின் ஸ்ரார்

ததைதயும புணணியதீாததஸநானஙகளையுமசெயயாமல ஸனயாஸம
அடைவீராைல இவவுலகம மேலுலகம இரணடையுமவிடடு நழுவிப
பிசாசமாயிருநதுகொணடு, காறறிைல அலைககபபடடுச சிதறினமேகம
போல நாசமடைவீா மனததிறகுக கவலையை உணடாககுகினற உள
ளும புறமுமிருககும வஸதுககள யாவறறையும மனததாலவிடட
வன ஸநயாஸியாவன வீடடைவிடடு வெளிபபடடவன ஸநபாஸி
யாகமாடடான ஓ! மஹாராஜரே! பிராமமணாகளால உபாஸிககப
படட இநதககாமமாாககததிலிருபபவனுககு எவவிடததிலும கெடுதி
யுணடாகிறதிலலை ஓ! பாாததரே! யுதததில இநதிரன அஸுர
சேனையைககொலவதுபோல வலியபகைவாகளை வேகமாககொனறு,
முனனோாகளால கூறபபடடதும நீதிதவறாதஅரசாகளால அனுஷ
டிககபபடடதுமான ஒழுககநதவறாமலிருககும எவன இபபடிபபடட
சோகததை அடைவான ஓ! பிருதையின குமாரரே! க்ஷததிரியா
களுககுரிய முறைபபடி பராககிரமததால இநதபபூமியை ஜயிததது,
வேதநதெரிநதவாகளுககுத தானஞசெயது, (அநதபபுணணியததால)
ஸவாககலோகததிறகு மேலானயததை அடையபபோகிறீா இநதச
சமயததில நீா சோகமுறுவது அழகனறு" எனறு சொனனன

பதினமூனறாவது அதயாயம

ராஜதாமம். (தொடர்ச்சி)

(ஸஹதேவன், ஸந்யாஸத்திலுள்ள சிரமத்தையும், முன்னோர்கள்
அனுஷடித்தபடியே கர்மமார்க்கத்தை அனுஷடிக்கவேண்டு
மென்பதையும் தர்மபுத்திரருக்குக்கூறியது)

ஸஹதேவன, "ஓ! பாரதரே! வெளியிலுளள (பிளளைபெண
டாமுதலிய) வஸதுககளைவிடுவதால ஸிததியுணடாகிறதிலலை சரீ
ரததிலுளள (காமககுரோதமமுதலிய) வஸதுககளைவிடுவதால ஸிததி
யநதாலும வரலாம வெளியிலுளளவஸதுககளிலிருநது விடுபடடும
சரீரததிலுளள வஸதுககளில பறறுளளவனுககு எநதத்தாமமும
எநதஸுகமும உணடாகுமோ அநதததாமமும அநதஸுகமும அப
படியே நமது விரோதிகளுககு உணடாகடடும சரீரததிலுளள வஸ
துவைவிடடுப பூமியைபபாதுகாபபவனுககுளள தாமமும ஸுகமும
அபபடியே நமது நணபாகளுககு உணடாகடடும இரணடெழுத
துளளது மிருததியுவின வழியாகும மூனறெழுததுளளது நிலை

பெறறதான பிரமமததின வழியாகும [1]மமவெனனும இரணடெ
ழுததுளளது மிருததியுவின் வழியாம [2]நமமவெனனும மூனறெ
ழுததுளளது சாஸவதமான பிரமமததினவழியாம ஓ! வேநதரே!
ஆகையால, பிரமமம மிருததியு இவவிரணடும காணபபடாமலே
மறைநது புததியிலிருநதுகொணடு பிராணிகளைத தமவசமாககிக
கொளளுகினறன, ஸநதேகமிலலை ஓ! பாரதரே! சரீரததிறகு
நாசமவநதாலும சரீரததிலுளள இநதபபுததிககு நாசமிலலையெனபது
நியதியாயிருநதால சரீரததைவிடுவதால பிராணிகளுககு யாதொரு
துனபமும நேரககூடாது இநதச்சரீரததுடனகூடவே புததிககுப
பிறபபு இறபபுககளிருககுமானால இநதச்சரீரம போனவுடன புததி
யும போயவிடும அஙஙனமானால, இககாமவழி பயனறறதாகிவிடும
ஆகையால, அறிவுடையோர இதில ஒருமுடிவையுங கைககொளளா
மல முனனோரகளும அவாகளுககும முனனுளளவாகளுமான ஸாதுக
களால அனுஷடிககபபடடவழியே செலலவேணடும இநதக காம
வழியானது தாழநததாயிருநதால ஸவாயமபுவமனுவாலும அப்ப
டியே மறறுமுளள பறபலசககரவாததிகளாலும எநதககாரணததால
இநதவழி அனுஷடிககபபடடது? ஓ! பாரதராஜரே! கிருதயுகம
திரேதாயுகமமுதலிய காலஙகள பெருமபாலும நறகுணம பொருநதி
யவைகள அககாலததிலுளள அரசாகளால விசேஷமாக இபபூமியா
னது ஆளபபடடது ஸதாவரஜஙகமஙகளுடன இநதப பூமிமுழு
வதையும அடைநதும இதனை ஒழுஙகாக அனுபவியாத அரசனு
டைய ஜனமாவுககே பயன ஏது? ஓ! வேநதரே! அலலது, காடு
சென்று அஙகுளளவஸதுவால ஜீவிககுமமனிதனுககுத திரவியங
களில மமதையுணடானால அவன மிருததியுவினவாயில அகபபட
வனுவான ஓ! பாரதரே! அகததும புறததுமிருககிற வஸதுக
ளுடைய தனமையைபபாரும எவாகள அதனஉணமையைக காணகி
றாாகளோ அவாகள பெரியபயததிலிருநது விடுபடுகிறாாகள (எனககு
தநதை, தாய, உடனபிறநதார, ஆசாரயா எலலாம நீரே வருததத்
தாலபிதறறிய எனது வீணவாாததைகளை நீா பொறுககவேணடும
ஓ! பரதஸரேஷடரே! மெயயாயிருககுமோ, அலலது பொயயா
யிருககுமோ, பகதியாலமாததிரம எனனால இபபடிச்சொலலபபட
டது ஓ! அரசரே! இதனைஅறிநதுகொளளும" என்றுசொனனான

---

1 எனதெனனுமபறறு - மமதை 2 மமதையினமை

பதினொன்காவது அத்யாயம்
ராஜதர்மம் (தொடர்ச்சி)

(த்ரௌபதி, தர்மபுத்திரரைப்பார்த்து ஸமாதானஞ்செய்து தண்டநீதியின் சிறப்பையும், அதன்இன்றியமையாமையையும், அரசரின் சிறப்பையும், துர்யோதனாதியரைக்கொன்றது நியாய மென்பதையும்கூறி அரசாட்சிபுரியும்படி சொன்னது)

பலவகைப்பட்ட அந்தஅந்த வேதங்களின் ஸித்தாந்தங்களைச் சாலலும தமபிமாகளினமுன குநதியினகுமாரரான தாமபுததிரா மௌனமாயிருநதபொழுது, பெரியகுலததில பிறநதவளும ஸதிரீகளுள சிறநதவளும நீணடகணகளுடையவளுமான திரௌபதியான ள தாமபுத்திரரைபபாாததுச சொலலததொடஙகினள யானைகளாலசூழபபடட யூதபதிபோலச சிஙகம புலி யானைகளுககொபபான தமபிமாகளால சூழபபெறறு உடகாாநதிருககும ராஜஸரேஷடரான தாமபுததிரரை, அவரிடததில எபபோதும விசேஷ அபிமானமுளளவளும அவரால எபபோதும ஆதரிககபபடடவளும தாமாதாமம தெரிநதவளுமான திரௌபதியானவள மிகவும அழகான நலலசொல்லலைநதது அவரைநோககிப பிறகு வாாததைசொலலுகிறாள்

"ஓ! பாாததரே! உமமுடைய இநதததமபிமாாகள வாடுகிறாா, சாதகபபுடகளபோலக கதறிககொணடு நிறகிறாாகள இவாகளைச சநதோஷபபடுததாமலிருககிறீரே ஓ! மஹாராஜரே! எபபொழுதுமதுககபபடட இவாகளைத தகுதியான வாாததையைச சொலலித் தமுளள பெரியயானைகளைபபோலச சநதோஷமுளளவாகளாகச்செயயும ஓ! வேநதரே! முனபு துவைதவனததில சோநதுகொணடு குளிா காறறு வெயிலகளால கஷடபபடட இநதததமபிமாாகளை நோககி, 'ஓ! சததுருககளை அடககுகிறவாகளே! யுதததததில ஜயததைக் கருடபுகிறநாம, பலஅரசாகளையும ரதஙகளையும பெரியயானைகளையும படிதது, தோபபாகாகளாலும தோகளாலும பூமியைநிரபபி, துாபாதனனைககொனறு போககியவஸதுககளயாவும நிறைநத இநதப் பூமியை அனுபவிபபோம நலலதக்ஷிணையுளள பலவிதயாகஙகளைச் செயவோம வனவாஸததாலுணடான துனபம நமககு ஸுகமாக முடியும' எனறும இனனும பலவிதமாகவும வாாததைகளைசசொலலிவிடடு, தாமமதெரிநதவாகளுள சிறநதவரும தீரருமாகியநீா இபபொழுது எஙகளுடையமனததை எபபடித துனபபபடுததுகிறீா? தரியமிலலாதவன பூமியை ஆளமாடடான, பொருளையும அடைய

மாட்டான சேற்றிலுள்ளமீனகளபோலத தைரியமில்லாதவனவீ
டில பிள்ளைகள நன்றாயிருக்கமாட்டார்கள தண்டநீதி தெரியா
க்ஷத்திரியன விளங்கமாட்டான தண்டமில்லாதவன பூமியைஅடை
மாட்டான். ஓ! பாரதரே! தண்டமில்லாத அரசனைசசோந்த பி
ஜைகள ஸுகப்படமாட்டார்கள தேவா, அஸுரா, கந்தாவா, அ
ஸரஸ, குஹ்யகா, ராக்ஷஸா, நாகா, மனிதாஇவாகளால அலங்கி
கப்பட்டும அறமபொருளினபங்களால நிரப்பப்பட்டுமிருக்கும இ
வுலகமமுழுதும தண்டத்தாலடக்கப்பட்டுப பூஜிக்கக்கூடியதாகிற
ஓ! ராஜரே! ஸவயம்புவினிடமிருந்துவந்த சாஸ்வதமான நீதிசா
திரத்தைக கேளும இஃது எல்லாப்பிராமமணாகளுக்கும உமக்கு
தெரிந்தவிஷயமே அரசனில்லாமலிருந்தால இவவுலகம பயந்து ந
ங்கி ஓடவேண்டுமென்று இவவுலகத்தைக காப்பதற்காக ஈஸ்வரரா
வா இந்திரன, அக்கினி, யமன, வருணன், வாயு, குபேரன, சந்
ரன, ஸூாயன இவாகளுடைய உறுதியான தேஜஸின அமசங்க
ஒன்றுசோத்து வலிமையான சரீரமும பராக்கிரமமுமுள்ளவனுக்உலக
தைப பரிபாலிக்கத்தக்க அரசனை உண்டுபண்ணினா தேவாகளி
சிறந்த இந்திரனமுதலியவாகளுடைய அமசத்தாலுண்டான அரச
எந்தப்பிராணிகளையும பராக்கிரமத்தால அடக்குபவன அரசன ஸூ
யனைபபோலக கணகளையும மனங்களையும கபிக்கச்செய்பவன இ
னைக கண்ணொடுத்துப்பாாக்கச சக்தியுள்ளவன உலகத்தில ஒருவ
மில்லை அந்தஅரசன உலகத்தில அக்கினியும வாயுவும ஸூாயனு
சந்திரனும யமனும வருணனும குபேரனும தேவேந்திரனுமாக
பிரகாசிக்கிறான அரசனிடத்தில எல்லாரிஷிகளுடையதேஜஸு
பிரமமா விஷ்ணு சிவனென்னும மும்மூாத்திகளுடையதேஜஸு
ஸதாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன அரசன இளமைப்பருவத்திலிருந்தாலு
மனிதனென்றெண்ணி அவமதிக்கத்தக்கவனல்லன பெரிய ஒரு
வதை அரசனென்னும மனிதவுருவங்கொண்டு நிற்கிறதென்று நி
க்கவேண்டும நெருப்பானது தவறிநெருங்கின ஒருமனிதனைச சுடு
அரசனென்னும அக்கினியோ பசு பொருள முதலியவைகளோடுகு
தைதயே சுடுமெனபதில ஸந்தேஹமில்லை உங்களுடைய கோப
கினியினால திருதராஷ்டிரருடையகுலமே தஹிக்கப்பட்டது. இஃ
உலகமறிந்தது ஸமசயமெனபதில்லை நல்லகுலத்திறபிறந்தவனு
நன்னடையுள்ளவனும தாமபுத்தியுள்ளவனும பிரஜைகளைரக்ஷிப்பதி
முயறசியுள்ளவனுமான அரசன, தேவாகளாலும பூஜிக்கப்படுகிறா
காரியத்தையும சக்தியையும இடத்தையும காலத்தையும உண்மை

பார்த்துத் தாமத்திற்காக எவன் அடிக்கடி பல உருவத்தையெடுத்துக்கொள்ளுகிருனே அவனுடைய அனுகாஹத்தில் லக்ஷ்மியும், ராகரமத்தில் ஜயமும், கோபத்தில் மிருத்யுவும் வஸிக்கிறார்கள். ரசன் எல்லாத்தேஜஸுமபொருந்தியவன், அறியாமையால் அவ ப பகைக்கிறமனிதன் நாசமடைவான் பகைக்கிறமனிதனே, அரசம் விரைவில் கொல்வதற்கு நினைப்பான். ஆனதால், அரசன் நண களிடத்திலும் பகைவர்களிடத்திலும் நன்மையோ தீமையோ தைத் தீர்மானிப்பானே அதை மாற்றக்கூடாது எல்லா உலகங்களை ரக்ஷிக்கும் பிரம்மதேஜோரூபமானதும் தம்மிடமிருந்துண்டானது ன தண்டநீதியெனனும் தர்மத்தை அரசனுக்காக ஈஸ்வரர் உண்டு ணியிருக்கிறார் ஸ்தாவரமும் ஜங்கமமுமான எல்லாப்பிராணிகளும் ணடநீதியின்பயத்தால் போகத்தைக்கொடுக்கின்றன தர்மத்தை டுச சலிக்கிறதில்லை அரசன் அநியாயஞ்செய்யும் பிராணிகளைக லம், தேசம், சக்தி, காரியம் இவைகளைக்கண்டு தக்கபடி அடக்க வண்டும் (உலகத்திற்கு) அரசனும் அடக்குகிறவனும் ஆஞ்ஞ யகிறவனுமாயிருப்பது தண்டநீதியே அதுவே ஜாதிகள், ஆஸ்ர கள் இவைகளின் தர்மத்திற்கு அழிவில்லாத பிரபுவாயிருக்கிறது ணடமானது பிரஜைகளையெல்லாம் அடக்குகிறது, ரக்ஷிக்கவும்செய து உலகங்கள் தூங்கினலும் தண்டம் விழித்துக்கொண்டேயிருக்கிறது அறிஞர்கள் தண்டத்தைத் தர்மமென்று அறிவிக்கிறார்கள் ஈருக ஆலோசித்துப் பிரயோகித்த தண்டமானது எல்லாப்பிராணி ளையும் ஸந்தோஷப்படுத்தும் ஆலோசியாமல்செய்யும் தண்ட னது எல்லாவற்றையும் நாசஞ்செய்யும் அரசன் சோம்பலின்றிக றவாளிகளிடம் தண்டத்தைச்செலுத்தாவிட்டால் ஜலத்திலுள்ள ைகளைப்போல உலகத்தில் பலசாலிகள் பலவீனர்களை விழுங்கிவிடு கள். காக்கையும் [1]புரோடாசத்தைத் தின்னும் நாயும் ஹவிஸ்ஸை க்கும் யஜமானத்தன்மையென்பது எங்குமிராது உலகம் கீழ்மே கிவிடும் உலகத்தில் உண்மையுள்ள நல்லமனிதன் மிகவும் அரிய வான் உலகமயாவும் தண்டத்தால் அடக்கப்பட்டு, அதன்பயத் ல பயனுள்ளதாகிறது தேவர்களும் அஸுரர்களும் கந்தர்வர்களும் க்ஷஸர்களும் உரகர்களும் பறவைமுதலியவைகளும் தண்டத்தால் டக்கப்பட்டுத்தான் ஸுகவழிக்கு வருகின்றனர் தண்டமமாறினால் திகளயாவும் கெட்டுப்போம் எவ்விதவரம்புகளும் உடைந்துபோம்.. கமயாவும் கோபமுள்ளதாகும் கறுத்தஉருவமும் சிவந்தகண்ணும

1 ஹோமத்திற்குரிய மா

பாவத்தை அடக்குந்திறமையுமுள்ள தண்டபுருஷன் எங்கும்ஸஞ்சரிக்
ருனே; அங்குள்ளபிராணிகள் அவிவேகத்தைஅடைவதில்லை அவவி
மான தண்டத்திற்கு, நன்குஆராய்ந்துசெய்பவனும் அறிவுள்ளவனு
அறம் பொருள் இன்பங்களைப் பகுத்தறிந்தவனும் உண்மையுரை
பவனுமான அரசன் காரணமாகிறான் அப்படித்தண்டத்தைச்செலு
தும் அரசன் ஸ்வாக்கலோகத்தைநோக்கிச் செல்லுகிறவனாகிறான்
காமத்தில்புத்திசெலுத்தும் நீசனான அரசன் தண்டத்தால்அடிக்கப்ப
கிறான் நல்ல புத்தியில்லாதவர்களால் வகிக்கத்தகாததும், பெரி
தேஜஸையுடையதுமான தண்டமானது, தாமத்திலிருந்துவிலகின அ
சனை இனத்தார்களுடன்கொல்லும் (அது) அரசனைக்கொன்று து
கத்தையும், ராஜ்யத்தையும், ஸ்தாவரஜங்கமமான உலகத்தையு
ஆகாயத்திலுள்ள முனிவர்களையும், தேவர்களையும் துன்பஞ்செய்யு
தண்டமானது புத்தியில்லாதவனும் பொருளாசையுள்ளவனும் சி
றின்பத்தில் ஆசையுள்ளவனும் மூடனும் துணையற்றவனுமான ம
தனால் விதிப்படி செலுத்தமுடியாது சுத்தனும் உண்மையுள்
வனும் நீதிசாஸ்திரத்தைஅனுஸரிப்பவனும் நல்லதுணையுள்ளவனு
புத்திமானுமாயிருப்பவனால் தண்டம் நன்குசெலுத்தமுடியும் (அ
சன்) தன்ராஜ்யத்தில் நியாயப்படியிருப்பவனும் சத்ருக்களிட
கொடுமையான தண்டமுள்ளவனும் அன்புள்ளநண்பர்களிடத்தி
ஒழுங்கானவனும்பிராம்மணர்களிடம் பொறுமையுள்ளவனுமாயிருக்
வேண்டும் இவவிதமிருக்கும் அரசன் 1 பிச்சையெடுத்துப்பிழைப்ப
ஞனாலும், ஜலத்தில் எண்ணெயின்துளி பரவுவதுபோல் உலகத்தி
அவனுடையபுகழ் பரவுகின்றது இதற்குமாறுபாடான நடையுள்
புத்தியில்லாத அரசனுடைய கீர்த்தியானது ஜலத்தில் நெய்தது
போல உலகத்தில் சுருங்கும் ஓ! வேந்தரே! தாமத்தைவிட்டுவிலகி
படியினாலேதான் திருதராஷ்டிரருடைய புத்திரர்கள் தேவதேவரா
ருத்திரராலும் பிரம்மாவினாலும் தேவரானவிஷ்ணுவினாலும் மஹா
மாவான இந்திரனாலும் திக்குப்பாலகர்களாலும் பஞ்சபூதங்க
லும் மஹாத்துமாக்களான பாண்டவர்களாலும் கொல்லப்பட்ட
கள் தாமமில்லாதவர்களும் கெட்டநடையுள்ளவர்களுமான திரு
ராஷ்டிரகுமாரர்கள் சேனைகளுடன் கொல்லப்பட்டார்கள். ஓ! அ
ரே! வியாஜத்தாலோ மாயையாலோ அல்லது க்ஷத்திரியர்களு
குள்ளநீதியாலோ அவர்களைக்கொன்றதால் உமக்குக் கொஞ்சமாவ
தோஷமில்லை எல்லாப்பிராணிகளிடத்தும் ஸ்நேஹமும் கொடு

1 மூலத்தில், 'விலோஞ்சம்' என்றிருக்கிறது

தும வேதமோதுவதும தவமும பிராமமணாகளுககுததான தாம
ாகும ஓ ! ராஜஸரேஷடரே ! அரசாகளுககு இவை தாமமாகா
ரசாகளுககுத துஷடாகளைததடுபபதும ஸாதுககளைககாபபதும
ததததில ஓடாமலிருபபதுமாகிய இவை முககியதாமஙகளாகும.
வனிடததில பொறுமையும கோபமும, கொடுபபதும வாஙகுவதும,
ஞசுவதும அஞசாமையும, சிக்ஷையும ரக்ஷணமும இருககின
னவோ அவனதான தாமஙதெரிநதவனெனறு சொலலபபடுகிறுன
நதபபூமியானது, கலவியிலும தானததிலும யாகததிலும
லவாாததையிலும யாசகததிலும உமமாலடையபபடடதனறு
லகததில பிரஸிததிபெறறனவும பலவீராகளால சூழபபடடனவும
ானை குதிரை தோகளால நிறைநதனவும [1] மூனறு அஙகஙகளால
கவும சிறநதனவும துரோணா, காணன, அஸவததாமா, கிருபா
வாகளால காககபபடடனவுமான சததுருககளின சேனைகளானவை
மமால கொலலபபடடன ஓ ! வீரரே ! ஆகையால, பூமியை நீா
நுபவிககவேணடும ஓ ! புருஷபபுலியாகிய மஹாராஜரே ! பல
ாகளோடுகூடிய ஜமபூதவீபமானது உமமால தணடததால அடக
பபடடது ஓ ! அரசரே ! இததீவுககொபபானதும மேருவுககு
மலபுறமுளளதுமான கிரௌஞசமெனனுமதீவும உமமால தண
ததால அடககபபடடது ஓ ! வேநதரே ! மேருவுககு முனபகக
ளளதும கிரௌஞசததீவுககுச சரியானதுமான சாகததீவும தண
ததால உமமால அடககபபடடது ஓ ! புருஷபபுலியே ! மேரு
ககு வடபாகததிலிருபபதும சாகததீவுககுச சரியானதுமான பத
ராஸவமெனனும தீவும தணடததால உமமால அடககபபடடது
! வீரரே ! பலஊாகளுககு இருபபிடமானதீவுகளும இடையி
ளள சிறுதீவுகளும ஸமுததிரததில பிரவேசிதது உமமால தண
ததால அடககபபடடன ஓ ! மஹாராஜரே ! பாரதரே ! ஒப
றற இவவிதககாரியஙகளைசசெயது பிராமமணாகளால பூஜிககபபடு
ற நீா ஸநதோஷபபடவிலலையே ஓ ! பாரதரே ! காளிககும காளை
ளபோலவும மதமபிடிதத யானைகளபோலவுமிருககும இநதத
மபிகளைககணடு ஸநதோஷபபடும சததுருககளை ஜயிககததகக
ாகளுட பிறரைத தபிசசசெயபவாகளுமான இவாகளெலலாரும
தவாகளுககொபபானவாகள இவாகள ஒவவொருவரும எனககு
னமையைசசெயபவரெனபது எனனுடைய எணணம சரீரததை
டததுவதில இநதிரியஙகளயாவும சோநதிருபபதுபோல மனிதாக
ள சிறநதவாகளும புலிபோனற சூராகளுமான பதிகளயாவரும

1 பிரபுசகதி, உதஸாஹசகதி, மநதரசகதி

எனவிஷயததில சோநதிருப்பதில எனனசொலலவேணடும? எலலா
அறிநதவனும எலலாம பாாததவனும மாயியுமான குநதியானவ
' ஓ ! பாஞசாலி ! வேகமானபராகரமமுளள யுதிஷடிான விரோதி
ளான பலலாயிரம அரசாகளைககொனறு உனனை உயாநதஸுகததி
வைககபபோகிறுன ' எனறுசொனனது பொயயாயிராது ஓ ! அ
சரே ! உமமுடைய அவிவேகததால அது வீணுகுமெனறு நினை
கிறேன தமையனுரான நீா உனமததராயிருபபதால உமமை அ
ஸரிககும மறறபபாணடவாகள யாவரும உமமுடைய பைததிய
தால பைததியமுளளவாகளாயிருககிறுாகள ஓ ! வேநதரே ! உ
முடையதமபிகள பைததியமிலலாதவாகளா யிருபபாாகளானு
உமமை நாஸதிகரோடுகூடக கடடிபபோடடுவிடடுப பூமியை ஆ
வாாகள தனககுரிய ஸுகவழியை அடையாதிருககும மூடனனறே
இவவாறுசெயவான ? ஓ ! அரசரே ! புகைகளாலும கூடடினமைகளா
லும நஸயஙகளாலும உமதுபைததியததை விலககவேணடும வ
தபபிசசெலலும மனிதன மருநதுகளால பரிகாரஞசெயயததககவ
ஓ ! பரதஸரேஷடரே ! உலகததிலுளள ஸதிரீகளுள சான மி
கிழானவள திருதராஷடிராின பிளளைகளால அவவிதம அவமதி
ககபபடடும நான உயிரோடிருகக விருமபுகிறேன ஓ ! வேநதரே
திருதராஷடிரபுததிராகள எபபொழுதும தீயவழியிற செலலுகி
வாாகள அவாகளைககொலலுவதில எவவிதமான தோஷததையு
ஒருபோதும காணவிலலை ஓ ! அரசரே ! சுககிராசாாியரால சொ
லலபபடட இநதசசுலோகஙகளைக கேளும (அவறறின பொரு
வது) ' தனனைககொலலுகிறவன, தனபொருளையழிபபவன, பநது
களைககொலலுபவன, விஷததைபபோடுகிறவன, காரணமினறி
கொலலுகிறவன, மனைவியை இழுபபவன இவாகள அறுவரும [1]ஆ
தாயிகளெனறுசொலலபபடுவாாகள இவாகளைககொலலுவதிலதோ
மேயிலலை ' எனபது இமமஹாதமாவான பாாககவரினபொருடடு
ப்ரமமதேவா (இதைச) சொனனுா நலவழியிலிருககும பிராமமணா
க்ஷததிரியன, வைஸயன, சூததிரன இவாகளுடைய வீடுசென
பலாதகாரமாக அடிபபவனையும விஷமபோடுபவனையும புஜிககவு
குடிககவும தகாதவஸதுவைப போடுபவனையும தீயிடுபவனையு
கொலலவேணடும பசுவையும பிராமமணனையும கொலலுமபோது
மாதாகளை மயிரைபபிடிததிழுககுமபோதும பிதாமஹரான பிர
தேவராயிருநதாலும அடிககவேணடும மறறப பாவிகளவிஷயததி

[1] விராடபாவம 175-மபககம சலயபாவம 87-மபககம குறிப
களில காணக.

னசொல்லவேண்டும்? இஃது அரசர்களுக்குள்ள வழியாகும் பசு
க்கும் பிராம்மணர்களுக்கும் அரசர்களுக்கும் துன்பம் நேரிடுங் காலத்
திலும் ராஜ்யத்திற்கு அழிவுநேருங் காலத்திலும் தன்து சரீரத்தை
ழிப்பதற்காகவும் மங்கையர்களின் அழுகைச்சத்தங் கேட்டபோதும்
ருமைபொருந்திய பிராம்மணனும் சண்டை செய்யவேண்டும்
மத்தை விட்டுவிலகிய ஆததாயியான பிராம்மணனைக்கொல்லலாம்
ிந்தவன் பிராம்மணவத்தை வேறெங்கும் மனத்தாலும் நிந்திக்
கூடாது பசுவையும் பிராம்மணனையும் கொலைசெய்யத் துணிந்த
ராம்மணனை க்ஷத்திரியன் கொல்லலாம் மந்திரத்தைக் காப்பாற்ற
வதற்காகவும் தன்குடும்பத்தை அடைவதற்காகவும் க்ஷத்திரியன்
ராம்மணனைக் கொல்லலாம் தர்மம் விட்டுவிலகினவனும் குரூர
ம் திருடனுமான பிராம்மணனுடன் க்ஷத்திரிய ஜாதியில் பிறந்த
ன யுத்தத்தில் சண்டைசெய்யலாம் வேதாந்தத்தில் கரைகண்டவ
னும் தன்னைக் கொல்லவேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் வரும்
ததாயியை ஒருவன் கொலைசெய்வதால் [1]ப்ருணஹத்தியென்னும்
ரஷமுள்ளவனாகமாட்டான் பிராம்மணன், க்ஷத்திரியன், வைசி
ன், சூத்திரன், சண்டாளன், மற்றுமுள்ள எவனும் எந்தச் சமயத்
திலும் சாந்தனான பிராம்மணனை ஒரு புல்லாலும் அடிக்கக்கூடாது.
ராம்மணனைப் பெரிய தடியையெடுத்து அடிக்க ஓங்கினபாவி மூன்
று வருஷங்கள் நல்ல நிலையை அடையமாட்டான் அடிப்பவன்
பிர வருஷம் நரகத்தில் விழுவான் ஆகையால், பிராம்மணர்களை
க்க ஓங்குவதும் ஆயுதத்தால் அடிப்பதும் ஆகா (பிராம்மணன்
ரத்திலிருந்துவரும்) உதிரம் எவ்வளவு அணுக்களைப் பற்றுக
மோ அவ்வளவு வருஷங்கள் அடித்தபாவி நரகத்தில் சுழலு
ன பிராம்மணனுடைய தோல் எலும்புகளைப் பேதிக்கச்செய்த
னும் செய்வித்தவனுமான கெட்ட மனிதன் பிரம்மஹத்திசெய்தவ
ப பிராயசித்தஞ் செய்துகொள்ளத் தக்கவனாகிறான். வேத
ாதின பிராம்மணனையும் ஆத்ரேய கோத்திரத்தில் உதித்த
ராம்மணஸ்திரீயையுங் கொன்றால் அது பிரம்மஹத்தியில் இரட்
டித்த தோஷமுள்ளதென்று ரிஷிகளால் சொல்லப்பட்டிருப்பதால்
பத்துநான்கு வருஷம் அதற்குப் பிராயசித்தம் செய்துகொள்ள
ண்டும் அவ்விதம் பிராயசித்தஞ் செய்து கொள்ளாதவனை
டையாளஞ் செய்து தேசத்தைவிட்டு வெளிப்படுத்தவேண்டும்.
ராம்மணனைக் கொன்றவனும் திருட்டுத்தனமுள்ளவனுமான

1 வேதத்தை ஸாங்கமாக அத்தியயனஞ்செய்த பிராம்மணனைக்
லவது வனபாவம் 137-ம் பக்கம் உத்யோக 129, 147-ம் பக்கம்
பகுகளில் காண்க

ஒருவன் பிராம்மணனானாலும் க்ஷத்திரியனானாலும் வைசியனு லும் சூத்திரனானாலும் அவனை அரசன் சிக்ஷை செய்யவேண்டு இவர்களில் சூத்திரனையும் வைசியனையும் க்ஷத்திரியனையும் கைக உதடு மூக்குகளை அறுத்துவிட்டு இனி இவ்வித நடக்கையில்லா விருக்கும்படி செய்யவேண்டும். இவர்களே பிராம்மணனைக் கொ செய்தவர்களானால் இவர்களின் கண்ணைப் பிடுங்கவேண்டும் இ படிப்பட்ட தோஷமுள்ள பிராம்மணனைத் தேசத்தைவிட் துரத்தவேண்டும் பிராம்மணனைக்கொன்ற க்ஷத்திரியனையும் வை யனையும் சூத்திரனையும் அரசன் ஆயுதத்தால் கொல்லவேண்டு பிராம்மணனைக்கொன்ற பிராம்மணர்களை அரசன் அடையாள செய்து வெளியில் துரத்தவேண்டும் பிரம்மஹத்திசெய்த தாழ் மூன்று ஜாதிக்காரர்களையும் [1]இந்திரியக்குறைவுள்ளவர்களாகச்செய சண்டாளர்களுடன் கூடி வஸிக்கும்படி செய்யவேண்டும் அ களோடுசேர்ந்து புஜிக்கும் மனிதனும் அந்தப்பாவமுள்ளவனாவா அவர்கள் இறந்தாலும் அவர்களுக்கு எவனும் பிண்டமுதலியவைக கொடுக்கக்கூடாது கருநிறமும் விகாரமான உருவமுமுடையத தொங்குகிற மயிருள்ளதுமான பிரம்மஹத்தியென்பது காணும பின்தொடர்ந்து செய்தவனைப் பீடிக்கிறதென்று பெரியோர்கள் அ கிறார்கள் பிரம்மஹத்திசெய்தவனோடு புஜித்துக்கொண்டிருந்த அப்படியிருக்கும் பிராம்மணர்களும் அவர்களிருக்கும் ஊர்க தேசங்களும் பஞ்சத்தாலும் வியாதியாலும் திருடர்களாலும் தாப மின்றிப் பீடிக்கப்படுகிறார்கள் பிராம்மணர்களைக் கொல்லத் துண தவர்களும் பாவிகளுமான பிரம்ம க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திர ளுடைய கண்ணைப் பிடுங்கிவிடவேண்டும் பலமில்லாதவர்கள லும் பலமுள்ளவர்களானாலும் ஸாதுக்களுக்கு அரசன் பலமாகிற வலியவர்களானாலும் வலிமையில்லாதவர்களானாலும் பாவிகளு யமனாகிறான் ஓ! அரசரே! வலிமையுள்ளவனும் வலிமைய லாதவனுமான மனிதனைத் தோஷமுள்ளவனானாலும் அரசனுக்கு தெரிவியாமல் அடிப்பவன் சிக்ஷிக்கத் தக்கவனாவான் அரச கட்டளையையும் அதிகாரியையும் மீறினவனும் ஸாக்ஷியையும் நிய வார்த்தையையும் விட்டு விலகினவனும் குற்றமுள்ளவராவ சிறையிலிருந்து வெளிக் கிளம்பினவனும் குற்றவாளியைக் கொட பிணையாளியும் நல்லகுலத்திற் பிறந்தவரானாலும் பிரபுக்களானா குற்றமுள்ளவராவார் அரசன் கட்டளையால் அழைக்கப்பட பலமுள்ள ஒருவனைத் துணையாக அடுத்து ஆயுதமெடுத்

1 கண் காது மூக்கு முதலியவற்றைக் குறைத்தல்

காணடு (மாறுபட்டு) ஸபைககு வராமலிருபபவன குறறவாளி
ாவான அவவிதமான பெரிய குறறமுளள மனிதனை அவ
னுடையபொருளையும சரீரததையும இழககுமபடிசெயது பரலோகத
ிறகு அனுபபிவிடவேணடும அபபடி இறநதுபோன அவனுககு எவ
ும பிணடமுதலியவைகள கொடுககககூடாது கடடளையை மீறிக
காடுபபவன இரணடாவது [1] குறறததிறகுததகக அபராதம விதிக
த தகுநதவன பலாதகாரமாகக குலஸதிரீகளைககெடுபபதும ராஜ
ததைககெடுபபதும பிராமமணனைககொலலுவதும திருடுவதும அர
னைபபகைபபதும யுததமிலலாதகாலததில கொலலுவதும களளுக
டிபபதும குருவின பதனியைககெடுபபதும மிததிரதரோஹம
சயவதுமாகிய இவவித மஹாபாவததைச செயபவன பெருஙகுறற
ாளியாவான அவனைச சறறேனும உபேக்ஷியாமல பொருளை
யலலாம பறிதது உடனே கொலைசெயயவேணடும இவவிதத
ணடமானது சூததிரன முதலிய மூனறு வருணததாருககெனறும
பெருங குறறவாளியாகிய பிராமமணனை அடையாளஞ்செயது
வெளியில துரததவேணடுமெனறும பிரமமதேவரால முனபு விதிக
பபடடிருக்கிறது பெரிய புததியுளள சுககிராசாரியா நானகு
ாணததாாகளுககும ஸதிரீகள சிறுவாகள முதியோாகள இடையா
ள இவாகளுககும ஆயிரமபொன அபராதம விதிககலாமெனறாா
ிகக ஐசுவரியமுளளவரே ! பிருகஸபதி இநதத தியமொழுககமுளள
பருங்குறறவாளிகளுககும ஆததாயிகளான யாவாகளுககும மரண
ணடம விதிககிறாா ஆகையால, கெடடபுததியுளளவாகளும பாப
ாயததையே செயதவாகளுமான திருதராஷடிராபிளளைகள அனை
ாகளுககும மரணதணடனை செயததில யாதொரு குறறமுமிலலை
! வேநதரே ! ஒரே வஸதிரமுளளவளும ரஜஸவலையுமான எனனை
மது குறறததால உஙகள கணமுன பலவீராகள பாாககுமபடி
பையில சூதாடிய அபபொழுது இழுததுவரசசெயதது துஷடாக
ான காணன, ஸௌபலன, துரியோதனன முதலியவாகளைக கொலை
சயததில தோஷமேயிலலை கோபாககினியால பசுககளோடு திர
ியககுவியலகளைக [2] கொளுததித திருதராஷடிராருடைய குலததை
ாசஞ்செயததாலஉமககுத தாமககுறைவு உணடாகாது உமமுடைய

[1] குறறஙகள மூவகையாகும், அவைகளில முதலாவதறகு ஆயிரம
பானனும, இரணடாவதறகு ஐநூறு பொனனும, மூனறாவதறகு
றறு பொனனும குறைநத அபராதமாக விதிககபபடடிருககினறன
தை யாஜஞவலகியஸமிருதி, வியவகாரகாணடம, ஸாஹஸபபிரகர
ம, முதல சுலோகம டீகையில காணக [2] கவாநது

நிமித்தம நான இவவிதத துனபததை அடைநதிருககிறேன அந
ஸமயததில உலகததிறகுக காலததையுணடுபணணும தேவதே
ரான ஸூாயபகவானுல நான ஆடையறறவளாகாமலிருககுமபடி
காககபபடடேன ஆதிதயருடைய அனுகரஹததால பிராணனக
எனனைவிடடு விலகாமலிருநதன. எனது வாாததை பொயயனறு
நீரோ இவவளவு முயறசியுளள தமபிகளை அனுதாவுசெயது இ
பூமி முழுமையும தளளிவிடடுத தாமாகவே துனபததை உண
பணணிககொளளுகிறீா ஓ! அரசஶ்ரேஷடரே! மாநதாதாவையு
அமபரீஷரையுமபோல இநதப பூமியில அரசாகளால ஙனகுமதிகக
பெறறு விளஙகுகிறீா ஓ! அரசரே! தாமபபடி பிராணிகளை
காபபாறறிககொணடு காடு மலை தீவுகளோடு இநதப பூமிதேவியை
நனருக ஆளும மனததில இநதச சோாவு வேணடாம ஓ
உததம அரசரே! பலவகையான யாகஙகளைச செயயும. பசுவாகளை
வெலலும பொருளகள ஆடைகள மறறுமுளள பல போக
வஸதுககள இவைகளைப பிராமமணாகளுககுக கொடும" எனது
சொனனுள

———

பதினைநதாவது அதயாயம

ராஜதாமம் (தொடர்ச்சி)

(அர்ஜுனன் திரும்பவும் தர்மபுத்திரரைப் பார்த்துச் செங்கோலின்
சிறப்பைக்கூறி அரசாளும்படி சொன்னது)

அாஜுனன, திரௌபதியின வசனததைககேடடு, அரசரு
மஹாபாஹுவுமான தமையனுரை அனுஸரிதது, பினனும சொலல
தொடஙகினுன "பிரஜைகள பாவஙகளையும அடககுவதும காப
தும தணடமே உலகம தூஙகினுலும தணடம விழிததுகசொண
டிருககிறது தணடமெனபதே தாமமெனறு அறிஞாகள அறி
ருாகள அறம பொருள இனபமெனனும மூனறையும ரக்ஷிபப
தணடமாகையால அது தரிவாககமெனறு கூறபபடுகிறது தனமு
தானயமும தணடததால ரக்ஷிககபபடுகினறன இதனை நனருக எ
ருககொணடு உலகஇயலபைப பாரும சில மனிதாகள அரசன த
டிபபானெனறுபயநது குறறஞசெயயாமலிருககிருாகள. சிலா ய
தணடனைபபயததாலும சிலா பரலோகபயததாலும பாவஞசெயயா
லிருககிருாகள ஒருவரிடம ஒருவருககுளளபயததினுல சிலா பாவ
செயயாமலிருககிருாகள இபபடி உலகமிருபபததைககணடால யாவு
தணடததில நிலைபெறவேணடும சிலா தணடததிறகுப பயநதுதா

ருவரையொருவா விழுஙகாமலிருககிறாாகள தணடம ரக்ஷியா
டில இவவுலகம பேரிருளில முழுகிவிடும அடஙகாமலிருபபவாகளை
டககுவதாலும குறறமுளளவாகளைச சிக்ஷிபபதாலும அறிஞாகள
ணடமெனறு சொலலுகிறாாகள பிராமமணாகளுககுச சொல
ணடமாகும [1] க்ஷததிரியாகளுககுக கூலிகொடுபபது தணடமாகும.
வஸயாகளுககுப பணமதணடமாகும (சூததிரனுககு ஊழியத
தததவிர) வேறுதணடமிலலையெனறு சொலலபபடுகிறது ஓ! அர
ரே! மனிதாகளுககு அவிவேகமவராமலிருபபதறகும திரவியஙகளை
க்ஷிபபதறகும உலகததில தணடமெனனுஙகரை போடபபடடிருக
றது எநதததேசததில அரசன நனகுகவனிபப கால கரிய உருவ
ம சிவநதகணணுமுளள தணடபுருஷன ஙளமபிச சஞசரிககிறானோ
ஙகுளள பிரஜைசள அவிவேகததைஅடையமாடடாாகள பிரமம
ாரி, கிருஹஸதன, வானபரஸதன, ஸநயாஸியெனனும இநதமனி
ாகள தணடததில பயநதுதான தமதமவழியில நிறகிறாாகள பய
லலாதவன யாகஞசெயயமாடடான, தானஞசெயய விருமபமாட
ான பயமிலலாதவனும தனனிலைமையிலிருககமாடடான எதிரி
ன மாமஙகளை அறுககாமலும செயதறகரியகாரியததைச செயயா
லும மீனபிடிபபவனைபபோலக கொலலாமலும பெரியஸமபததை
டையமுடியாது கொலலததுணியாதவனுககு இவவுலகததில கீாத
யும பொருளும பிரஜைகளுமிலலை இநதிரன, விருததிரனெனனும
ஸுரனைககொனறுதான மஹேநதிரன எனகிற பெயரையும
தறகுததகக வீடடையும அடைநது, உலகஙகளுககு ாசனுமானான
டிககககூடிய தேவாகளைததாம உலகம மிகவும பூஜிககிறது ருததி
, ஸகநதா, அககினி, இநதிரன, வருணன, யமன, காலன, வாயு,
ருததிு, குபேரன, ஸூாயன, வஸுககள, மருததுககள, ஸாததியா
ா, விஸவேதேவாகள இவாகள அடிககுந தனமையுளளவாகளான
ால அவாகள பராககரமததிறகுவணஙகி ஜனஙகள அவாகளைப பூஜிக
றாாகள பிரமமாவையும தாதாவையும பூஷாவையும ஒருவரும
ஜிககிறாாகளிலலை அடககமுளளவாகளும மிகசபொறுமையுளள
ாகளும எலலாபபிராணிகளிடததும விருபபுவெறுபபிலலாதவாகளு
ான தேவாகளைச சிலமனிதாகளமாததிரம பூஜிககிறாாகள உலகத
ல ஹிமஸையிலலாமல ஜீவிககுமஎவனையும காணோம பலமுளள
ிராணிகள பலமிலலாபபிராணிகளால ஜீவிககினறன கீரி எலிகளைத
னகிறது கீரியைப பூனைதினகிறது பூனையை நாய தினகிறது

1 ஸவதநதிரமினறிப பிறாபொருளால ஜீவிபபது க்ஷததியாகளுககு
கழசசியானது

நாயை ஒருவகைபபுலி தினகிறது அநதபபுலிகளையெலலாம மனிதக
கொலலுகிறுன தாமம எபபடிபபோகிறது பாரும! ¹ ஸதாவர ஜ
கமம யாவும பிராணனுககு அனனமெனறு தெயவம விதிககிறத
அறிநதவாகள இதில சநதேகபபடமாடடாாகள ஓ! அரசஙரே
டரே! எவவிதம ² (சூரததனமை, தேஜஸ, தைரியம, ஸாமாததிய
முதலிய க்ஷததிரியஜாதிககுளள தனமையுளளவராக) ஈசுலை பிற
பிககபபடடிருககிறீரோ அவவிதமிருககககடவீா மூடாகளான க்ஷ
ரியாகள கோபததையும ஸநதோஷததையுமவிடடுக காடுசென
தவஞசெயகிறவாகளாயிருநதும காயகிழஙகுகளினவதமினறிக கா
க்ஷேபஞ செயகிறாகளிலலை ஜலததிலும பூமியிலும பழததில
பலஉயிாகளிருககினறன. உலகததில அவைகளைக கொலலாமலிரு
பவன எவன? பிராணிகளின ஹிமஸையிலலாத ஜீவனம எனன இரு
கிறது? மிகசசிறிய உருவமுளளவைகளும அனுமானததால அறிய
தககவைகளும கணணிமைததலாலும உயிாிழககததககவைகளுமா
சிலபிராணிகள இருககினறன கோபததையும அஸூயையையுமவி
டுக கிராமததிலிருநது வெளிபபடடும சிலமுனிவாகள அவிவேக
தால வனததிலும குடுமபமுறையுளளவாகளாகக காணபபடுகிறாக
பூமியைககலலி ஓஷதிகள மரம முதலியவைகளையும பறவைகளை
பசுககளையுமவெடடி மனிதாகள யாகஞசெயகிறாகள. அவாகளஸ்வ
கததையும அடைகிறாகள ஓ! கௌநதேயரே! தணடநீதி நனறுச
செலுததப்படடால எலலாப பிராணிகளுககும எலலா முயறசிகளு
நனகு பயனபடும அதில எனககுச சநதேகமிலலை உலகததி
தணடமிலலாவிடடால இநதப பிராணிகள நாசமடைநதுவிடு
ஜலததிலுளள மீனகளைபபோல வலிமையிலலாதவாகளை வலிமை
யுளளவாகள விழுஙகிவிடுவாாகள நனகுசெலுததபபடட தணட
னது பிரஜைகளை ரக்ஷிககிறதெனறு முனனொருகாலததில் பிர
தேவாசொனனது உணமையே அககினிகள நாறறமுளள இநதமா
பிணடததின ஊதலினுல அதடடபபடடனவாயப பயநது எரிவத
தணடததின பயததினலேதான நனமை தீமைகளை விளககிககாட
இநதத தணடம உலகததிலிலலாவிடில இவவுலகம ஒரே இருள
விடும ஒனறுநதெரியாது மரியாதையைவிடடு வேதததைபபழித
நாஸதிகராயிருபபவருமற தணடததால பீடிககபபடடால எளித

¹ பிருஹதாரணயகம, ஆறுவது அததியாயம முதலாவது பிரா
மணம 14 - வது கணடததில இவவிதம கூறபபடுகிறது

² பகவதகீதை, 18 - வது அதயாயம 43 - வது சுலோகம

ியாதையைக காபபாறறததககவாகளாவாாகள உலகமமுழுதும
ணடததால ஜயிககபபடடது. உணமையாகவே சுததனுயிருபபவன
வும அரியன தணடததில பயமுடையதாயிருததலாலதான உல
மாியாதையுடன அனுபவிககததககதாகிறது நானகுவாணத
ாகளின சநதோஷததிறகும, நலலநியாயம வெளியாகிறதறகும,
மபொருளகளைக காபபதறகும இநதததணடமானது பிரமமாவி
ல விதிககபபடடது தணடபயமிலலாவிடடால பக்ஷிகளும துஷட
ருகஙகளும, பசுககளையும மனிதாகளையும யஜஞததிறகுரிய ஹவி
சகளையும தினறுவிடும பிரமமசாரி அததியயனஞ செயயமாட
ன ஸமயததிறகுப பசுக கறககமாடடாது கனனியானவள,
ணமபுரிநது கொளளமாடடாள இநதததணடம பரிபாலியாவிட
ல எலலாமரியாதைகளும அழிநதுபோம எலலாவரமபுகளும
டைநதுபோம [1]எனதுஎனனும எணணததை ஜனஙகள கனக
் வைககமாடடாாகள விதிபபடி தக்ஷிணையுளள பலவருஷங்க
ல செயயததகக ஸததரமெனனும யாகஙகளைப பயமிலலாமல அனு
டிககமாடடாாகள ஆஸரமமபெறறவாகள தமதம ஆஸரமததுக
ிய தாமததைச சொனனபடி செயயமாடடாாகள ஒருவனும
வியைக கறகமாடடான தணடமிலலாவிடடால வணடியிலகடடிய
ளை, குதிரை, ஒடடகம, கழுதை, கோவேறுகழுதை இவைகள
ணடிமுதலிய) வாகனஙகளை இழுககமாடடா வேலைககாராகள தலை
னசொனனதைச செயயமாடடாாகள தகபபன போதிககும தரு
ததில இளைஞன எபபோதும இருககமாடடான பிரஜைகளயாவும
ணடததிலிருககினறன அறிஞாகள தணடததில பயமிருககிற
னறு சொலலுகிறாாகள மனிதாகளுககு இவவுலகமும ஸவாகக
ம தணடததில நிலைபெறறிருககினறன நனகுசெலுததபபடடு
ோதிகளை நாசஞசெயயும தணடம எநதததேசததில நடையாடு
ோ அஙகு பொயயும பாவமும வஞசகமும காணபபடுகிறதிலலை
ணடம ஓஙகிநிலலாவிடடால ஹவிஸைககணடு நாய நககிவிடும,
கம புரோடாசததைக கொணடுபோயவிடும இநத ராஜய
னது தருமமாகவோ அதருமமாகவோ அரசனுககுவிதிககபபட
டியால இதில சோகபபடககூடாது புஜிககககூடியவைகளைப புஜி
ம, யாகஙகளைச செயயும செலவவானகள பரிசுததமான உடை
ளவாகளும அனபுளள மனைவிகளோடுசோநது வஸிபபவாகளும

[1] 'எவனும எலலாவறறையும தனனுடைமை எனறு நினைபபான'
னபது கருதது

உததமமான அனனததைப புஜிபபவாகளுமாயிருநதுகொணடு ஸுக மாகத தருமததைசசெயகிறாாகள எலலாமுயறசிகளும பொருளைப பறறியிருககினறன, ஸநதேஹமிலலை அநதபபொருளோ தணடத தைபபறறியிருககிறது தணடததின சிறபபைபபாரும (பசுககை கொலலுவதறகுக கொடடிலில புகுநதபுலியைக) கொலலாமலிருபபது (அபபசுவின) பெரிய கொலையாய முடியும ஆகையால, தருமததை மேறகொளளவேணடியதுதான மேலானது இவவிதமான தாமோப தேசம உலகம நடைபெறுவதறகாகவே செயயபபடடிருககிறது முழுமையும குணமேயுளளதும முழுமையும குணமேயிலலாதது மானபொருள ஒனறுமிலலை நலலதும கெடடதுமான இவவிரண டும எலலாககாாயஙகளிலும காணபபடுகினறன பலஜனஙகள எருது களை விருஷணததைநசுககிப பிறகு அவைகளின மூககுககளில துளை யிடடுப பலசுமைகளைத தூககசசெயது கடடவும அடிககவும் செயகி றாாகள மஹாராஜரே! இபபடிஉலகமானது பலவிதமான அநதஅநத 1 நியாயஙகளால கலககலததுப பயநதுகொணடிருககிறது 'நீரும பழ மையான தருமததைசசெயயும ஓ! கௌநதேயரே! யாகம செய யும, தானம செயயும, பிராணிகளைக காபபாறறும, தருமததை நனறுகப பரிபாலனஞசெயயும, பகைவாகளைக கொலலும, இஷடா களை ரக்ஷியும அரசரே! பகைவாகளைக் கொலலுமவிஷயததில உமக குச சோகமவேணடாம ஓ! பாரதரே! பகைவாகளைககொலலும அரசனுககுச சிறிதும பாதகமிலலை ஆயுதமெடுததது அடிககவருகிற வனை ஆயுதமெடுததது எவன அடிககிறானோ அவன கொலைபாதக முளளவனுகான கோபம கோபததைசசேருகிறது எலலாப பிராணி களினுளளுமிருககும ஆனமா வதஞசெயயபபடததககதனறு, ஸந தேஹமிலலை அடிபடககூடாத ஆதமா யாராலஎபபடிஅடிககபபடும? ஒருமனிதன (பழையவீடடைவிடடுப) புதிதாககடடியவீடடில பிர வேசஞசெயவதுபோல ஜீவன பழையசரீரஙகளைத தளளிவிடடுப புதிய அநதஅநதச சரீரஙகளைஅடைகிறது இதுதான மரணமெனறு உணமையறிநதவாகள கூறுகிறாாகள'' -எனறு இஙஙனமசொன்ஞன

---

1 தணடபபிரயோகததால

பதினாறாவது அத்யாயம்

ராஜதர்மம் (தொடர்ச்சி)

(பீமஸேனன் தர்மபுத்திரரை இடித்துரைத்து அசுவமேதம் செய்யும்படி சொன்னது)

அர்ஜுனன் சொல்லிய வார்த்தையைக்கேட்டு, மிகவும் பொறு மைக்காரனும் தம்பியுமான பீமன், தைரியங்கொண்டு, தமையனான யுதிஷ்டிரரைப்பார்த்துச் சொல்லத்தொடங்கினன் "ஓ! ராஜரே! தர்மங்களைத் தெரிந்தவர் உலகில் உமக்குத்தெரியாதது ஒன்றுமில்லை உம்முடைய நடையை எப்பொழுதும் நாங்களும் கற்றுக்கொள்ளுகிறோம் ஆகிலும், அவ்விதமே செய்யமுடியாதவர்களாயிருக்கிறோம் சொல்லவேண்டாம், சொல்லவேண்டாம்' என்று எண்ணம் என்னத்திலிருந்தும் மிக்க துக்கத்தால்மாத்திரம் சொல்லத்தொடங்கினன் அதைத் தெரிந்துகொள்ளும் உமக்குண்டான அவிவேகத்தால் எல்லாம் ஸந்தேஹமுள்ளதாகிவிட்டது எங்களுக்கும் அதைரியமும் அப்படியே பலக்குறைவும் உண்டாயின் உலகத்திற்கு ராஜராயும் எல்லாச்சாஸ்திரங்களையும் நன்குதெரிந்தவருமான நீர் சிறியமனிதன்போலச் சோகத்தால் இப்படிப்பட்ட அவிவேகத்தை எப்படி அடையக்கூடும்? உலகத்தின் [1]ஆபத்தும் ஸம்பத்தும் உமக்குத்தெரிந்திருக்கின்றன நிகழ்காலத்திலும் வருங்காலத்திலும் உமக்குத்தெரியாதது ஒன்றுமில்லை ஓ! மஹாராஜரே! ஓ! ஜனாதிபரே! இப்படியிருக்கும்பொழுது, ராஜ்யஞ்செய்யவேண்டுமென்ற விஷயத்தில் சில காரணமாத்திரம் நான்சொல்லுகிறேன் அதை மனத்தோடும் கேளும். உலகில் சரீரத்தைப்பற்றினதென்றும் மனத்தைப்பற்றினதென்றும் இருவகை வியாதிகள் உண்டாகின்றன அவைகளில் ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்று உண்டாகிறது ஒன்றைப்பற்றாமல் மற்றொன்று உண்டாவதாகக் காணப்படவில்லை சரீரவியாதியால் மனோவியாதியும் மனோவியாதியால் சரீரவியாதியும் உண்டாவது நிச்சயம் சாரீரம் மானஸம் என்ற இந்த வியாதிகளைக்குறித்து முன்பு போனதற்காக எவன் சோகப்படுகிறானோ அவன் அந்தச்சோகத்தால் துக்கத்தையும் அந்த இருவகைவியாதிகளையும் திரும்பவும் அடைகிறான் சீதம் உஷ்ணம் வாயுவென்னும் இம்மூன்று குணங்களும் சரீரத்திலுண்டானவைகள் இம்மூன்றுகுணங்களும் ஸமமாயிருப்பதுதான் நோயில்லாமையின் லக்ஷணமென்று சொல்லப்படுகிறது அவைகளில் ஒன்று

[1] 'நல்ல வழியும் கெட்டவழியும்' என்பது பழையவுரை

அதிகமானால சிகிதசைச விதிககபபடுகிறது அதாவது, உஷண
தால சீதமும சீததததால உஷணமும; இவவிரணடுகளாலும வாயுவ
முறையே விலகுவதாகச சொலலபபடுகினறன ஸததுவம, ரஜ
தமஸஎன இநத மூனறுகுணஙகளும மனததிலுணடானவை இ
மூனறு குணஙகளும ஸமமாயிருபபது மனோவியாதியிலலாமையி
லககூணமெனறு சொலலபபடுகிறது மூனறு குணஙகளில ஒன
அதிகமானால அதனபரிகாரததுககு விதிசொலலபபடுகிறது 'ஸ
தோஷததால துககமும துககததால ஸநதோஷமும இவவிரணடு
ளாலும அவிவேகமும முறையே நிவருததிககினறன' எனறு வி
சொலலபபடுகிறது ஸுகததிலிருககும சிலமனிதாகள, அறியாமை
யால, அநத ஸுகததைவிலககத துககததைநினைகக விருமபுகிறாக
துககததிலிருககும சிலமனிதாகள, அதைவிலகக ஸுகததை நினை
விருமபுகிறாகள நீா துககமுளளவராகவுமிலலை, துககமிலலாத
ராகவுமிலலை. ஸுகமுளளவராகவுமிலலை, ஸுகமிலலாதவராகவுமிலலை
துககததை நினைககததககவராகவுமிலலை, ஸுகததை நினைககததகக
ராகவுமிலலை என்னசெயகிறது? தெயவம பெரிதாயிருககிறது
அலலது இவவிதம ஸநதோஷபபடுவது உமமுடைய ஸவபாவமோ
பாணடவாகளின கணணெதிரே, வீடடுககு விலககாயிருநதவளு
ஒரேவஸதிரமுளளவளுமாயிருநத திரௌபதி ஸபையிலிழுபட
தைககணடும அதை நினையாமலிருககிறீரே படடணததைவிட
ஓடினதும தோலகளைக கடடிககொணடதும பெரியவனததில வஸி
ததும நீா நினைககவிலலையே ஜடாஸுரனிடததில படடபாட
யும சிததிரஸேனனோடுநடநத யுதததையும ஸைநதவனிடமிருந
நோநதகஷடததையும எபபடி மறநதுவிடடீா? திருமபவும அஜஞா
வாஸததில ராஜகுமாரியான திரௌபதியைக கீசகன காலாலுதை
குமபடிநோநத கஷடததையும எபபடிமறநதீா? ஓ! சததுருவை
அடககுகிறவரே! துரோணபீஷமாகளுடன முனபு உமககு நோ
யுததமபோல இபபொழுது மனமெனனும ஒரு சததுருவோடு ய
தஞ்செயயுமபடி நோநதிருககிறது இநதசசணடையில பாணஙக
ளும நணபாகளாலும உறவினாகளாலும ஆகவேணடியதொன
மிலலை நீா ஒருவராகவே செயயவேணடிவநதிருககிறது இந
சணடையில மனததைஜயிககாமல பிராணனைவிடுவீரானால வே
சரீரமெடுததபிறகும இநதசசணடை செயயவேணடிவரும . பிரப
தனமிலலாதவன பதிதன அவன எசசிலுககொபபானவன. அவ
அலபன பலமுளளவனும அதிக அபததியஞசெயதால், அவ

லம அவனைக காபபாறறமாட்டாது ஓ! பரதஸரேஷ்டரே! ஆகை
ால, கணணிறகாணும இநத ஸதூலசரீரததைதவிட்டுக காணக
டாத உருவமுடையமனததிறகும புறததிலுள்ளதான பததை
டையவேணடி யமமுதலிய யோகாநுஷ்டானததால இபபொழுதே
னததோடு யுததஞ்செயயும யுதததநதில அநதமனததை ஜயிககா
ட்டால எனனகதியை அடைவீர? ஓ! மஹாராஜரே! மனததை
யிததால கிருதாரததராவீர இவவிதமான எணணததை உறுதி
ாககொணடு பிராணிகளின ஆபததுஸமபததைதத தெரிநது தகப
னபாட்டன பரமபரையிலவநத ஒழுககததிலிருநதுகொணடு நியா
படி ராஜயததைப பரிபாலனஞசெயயும பாபியானதுரியோதனன
னததாரோடுகூடத் தெயவபலததாலும திரௌபதியின கூநதல
டி அதிருஷடததாலும யுதததநதிலடிககபபட்டான ஓ! பாரததரே!
திபபடி தக்ஷிணையுள்ள அஸவமேதமெனற யாகததைசசெயயும
ஙகள உமககுத தாஸாகளாயிருககிறோம வீரியமபொருநதிய
ாஸஹதேவரும உமககுவேணடியதைசசெயவார" எனறு சொனனான

பதினேழாவது அதயாயம
ராஜதர்மம. (தொடர்ச்சி)

(தர்மபுத்திரர் வைராக்கியமடைவதே சிறந்ததென்று
பீமனுக்குச் சொன்னது)

யுதிஷ்டிரா, "ஸநதோஷமிலலாமை, தவறுதல, மதம, ஆசை,
பாறுமையிலலாமை, பலம, அவிவேகம, அபிமானம, பரபரபபு, இப
டிபபட்ட பாவஙகளால பிடிககபபட்டு, நீ ராஜயததில பேராசை
காணடிருககிறாய இவைகளிலிருநதுவிடுபட்டுப போகயவஸதுககளை
ட்டுப பொறுமையடைநது நலலஸுகமாயிரு இநதபபூமிமுழுமை
ம ஒரே அரசனாக இருநது ஆளுபவனுககும வயிறுஒனறுதானே
ாஜயததை நீ எனன கொணடாடுகிறாய? ஓ! பரதஸரேஷ்டனே!
ரு நாளாலும பலமாஸஙகளாலும பூரததிசெயயமுடியாத இவ
ாசையை ஆயுள்முழுமையாலும பூரததிசெயயமுடியாது அககினி
ானது (விறகுகளால) எரிககபபட்டால மிகவும ஜவாலையுள்ளதாகும,
ரிககபபடாவிட்டால தானாகவே சாநதமாகும அதுபோல, எரியத
தாடஙகும வயிறறிலுள்ள அககினியை ஆகாரததைககுறைதது நீ
ாநதமாககசசெய புததியிலலாதவன தனவயிறறினிமிததம பலஹிம
ஸையைச செயகிறான வயிறறைஜயிததால அதனாலுணடாகும நற

கதியால இநதபபூமியும உனககு ஜயிககபபடடதாகும மனிதாகளுக குரிய பலவிஷயபோகஙகளையும் ஐசவரியததையும நீ கொணடாடுகிறாய போகததைவிடடவாகளும தவததால இளைததவாகளுமான பலா மிகவும உததமமானபதவியை அடைகிறாகள தனனிடததில இலலாத திரவியததைஅடைவதும அடைநததைபபரிபாலிபபதுமான ராஜயததின யோகக்ஷேமமும புணணியபாபஙகளும உனனிடததிலிருககினறன இபபெரியசுமையிலிருநது விடுபடடுத தியாகமெனனும ஸந்யாஸததைப பெற்றுககொள புலியானது தன் ஒரு வயிறறுககாகப் பலஹிம்ஸையைசசெயகிறது. அநத மிருகமபோனற புததிகெடட சிலமனிதாகளும் அவ்வழியிறசெல்லுகிறாகள அரசராகவிருநதும ஸநதோஷமிலலாமலிருபபவா பலா உளளவிஷயஸுகஙகளைததளளிவிடடு ஸநயாஸததில புததியைவைததுச சநதோஷிபபவன ஒருவனே புததிகளின வேறறுமை எபபடியிருககிறது பார! இலையை ஆகாரமாககொண்டவாகளும, கிடைததைதக கலலால தேயததுப புஜிபபவாகளும, பலலை உரலாககொணடவாகளும தணணீரையும காறறையும புஜிபபவாகளுமான ஸநயாஸிகளால இநநரகம ஜயிககபபடடது மிசசமினறி இநதபபூமிமுழுமையும ஆளுகிறவேநதனும கலலையும பொனனையும ஸமமாகபபாாககும ஸநயாஸியுமாகிய இவவிருவாகளில அநத ஸநயாஸி பயனபெறறவனுவான அரசனஅஙஙனமாகான் எநதககாரியஙகளிலும முயறசியிலலாதவனும ஆசையும அபிமானமும அற்றவனுமாயிரு இவவுலகிலும மேலுலகிலும அழிவறறதும துனபமறறதுமான பததை அடை போகததில விருபபமுளளவன சோகபபடுகிறான போகவிருபபமறறவனுக்குச சோகமிலலை ஆகையால, இப போகவிருபபமனைததையுமவிடடு (ராஜயததிலுளளவனும தியாகிதானெனனற) பொயவாததத்திலிருநது விடுதலையடை பிதருயானம தேவயானமென இவவிருவழிகளும பிரஸிததமானவைகள இவைகளில யாகமுதலிய காமாஙவைசசெயகிறவாகள பிதருயானமெனற வழியாலும ஆசையைவிடட ஸநயாஸிகள தேவயானமெனறவழியாலும செலலுகிறாகள மஹரிஷிகள தவததாலும, பிரமமசரியததாலும, வேதாததியயனததாலும காலஙகழிததுச சரீரஙகளைவிடடு மிருததியுவின பயமிலலாத இடததை அடைகிறாகள இவவுலகில ஆசையும அபபடியே காமாவும போகததிறகுரியபாபமெனறு சொலலபபடுகினறன இவவிரணடு பாபஙகளிலிருநதும விடுபடடவன அநதப பெரியபதவியை அடைகிறான தவததுவமறறவரும இபபாவஙகளிலிருநது விடுபடடவரும மோக்ஷத

தக கணடவருமான ஜனகமஹாராஜரால முனபு ஒரு காலததில சாலலபபடட 'எனனுடைய செலவம அளவறறது, எனககு னறுமிலலை, மிதிலை எரிககபபடடால எனககு ஒனறும எரிககப டவிலலை' எனனும இநத வசனத்தைச சொலலுகிறாரகளே [1] ஞான மனனும உபபரிகையிலேறினவன, சோகபபடும ஜனஙகளைககணடு, ான சோகமடையான மநதபுததியுளளவன பூமியிலிருநதாலும லையின மேலிருநதாலும (உணமையைக) காணமாடடான தெரிநது காளள வேணடியதைத தெரிநதுகொளளுகிறவனதான கண ளளவனும புததியுளளவனுமாவான அறியாதவைகளை அறிவிப தனுலும ஸநதேஹஙகளைத தெளிவிபபதனுலும புததியெனறு சொல படுகிறது தயான நிஷடையுளளவாகளும ஞானமடைநதவாக ும பிரமமததனமை பெறறவாகளுமான பெரியோாகளுடைய உண மயை எவன அறிகிருனே அவன பெருமையை அடைவான எப பாழுது ஆகாச முதலிய இநதப பூதஙகளின பலவித வேறறுமை ரு வஸதுவிலிருபபது (அதாவது பிரபஞசமயாவும பிரளயததில ரே வஸதுவாயிருபபது)எனறும அதுபோலவே அவவொரு வஸது விருநதே பலவித வேறறுமையுணடாவதெனறும தெரிநது அனுப ககிருனே அபபொழுது [2] பிரமமமாகிருன அநதப புததியுளள னஙகள அநதககதி அடைகிறாகள. தவமிலலாதவாகளும புததியில ாதவாகளும ஞானமிலலாதவாகளும அதனை அடையமாடடாாகள. லலாம புததியில நிலைபெறறிருககினறன " எனறு சொனனா

புதினேடடாவது அதயாயம

ராஜதாமம். (தொடர்ச்சி)

(அர்ஜுனன், ஜனகருக்கும் அவர் மனைவிக்கும் நடந்த ஸம்வாதத்தை எடுத்துக்கூறிக் கர்மமார்க்கத்தை அனுஷ்டிக்க வேண்டு மென்று தர்மபுத்திரருக்குச் சொன்னது)

இபபடிசசொலலிப பேசாமலிருநத தாமபுததிரரை நோககி, வாரது வசனமெனனும பாணததால பீடிககபபடடுச சோகததாலும

1 'ஞானமெனனும உபபரிகையேறினவன சோகபபடததகாதவா ளைக குறிததுச சோகபபடும மனிதாகளை, மலையிலிருபபவன கீழி பபவாகளைப பாாபபதுபோலப பாாககிருன புததிககுறையுளளவன பபடிப் பாாககமாடடான' எனபது வேறுபாடம

2. 'ப்ரமமஸமபதயதே' எனபதுமூலம், 'பிரமமததைச சேரு ருன' எனபது ஒருவகையாருடைய கொளகை

துக்கத்தாலும் வருந்தும் அர்ஜுனனை, திரும்பவும் சொல்லத்தொடங்
னை "ஓ! பாரதரே! விதேஹராஜாவான ஜனகருக்குத் தம்மனை
யோடு நடந்த ஸம்பாஷணமென்னும் இந்த இதிஹாஸத்தை ஜனங்க
சொல்லுகிறார்கள் ராஜ்யத்தை நீக்கிப் பிச்சையேற்கத் துணிந
விதேஹராஜரைப் பார்த்து அவர்மனைவி துக்கத்துடன் மறுமொ
சொன்னாள் செல்வங்களையும் பலவகை ரத்தினங்களையும் குழந்தை
களையும் நண்பர்களையும் துறந்து, இப்படிப் பரிசுத்தமான வழியையு
விட்டு, ஜனகர் மயக்கமடைந்தார் ஆசையையும் அஸூயையையு
விட்டு ஒன்று மில்லாதவராய்ப் பிச்சைத்தொழிலை மேற்கொண
ஒரு பிடி அவல் அல்லது அரிசி எப்பொழுது வருமென்று எதிர்பார
திருக்கும் அந்த ஜனகரை அன்புள்ள அவருடைய மனைவி கண்டாள்
மானமுள்ள அவர்மனைவி, எவ்விடத்திலும் பயத்தைவிட்டிருக்கு
தனையக்கரைச் சமீபித்துக் கோபங்கொண்டு ஒருவருமில்லாவிட
தில் யுக்தியுள்ள இவ்வார்த்தையைச் சொல்லத்தொடங்கினாள்

'பொருளும் தானியமும் நிறைந்த சொந்தமான ராஜ்யத்தை
தள்ளிவிட்டு ஓட்டுக்கு தொழிலைஅடைந்து ஒரு பிடி தான்யம் எ
பொழுது கிடைக்குமென்று ஏன் எதிர்பார்க்கிறீர்? ஓ! அரசரே
உமதுகொள்கை வேறு உமது நடக்கை வேறாயிருக்கின்றன பெரி
ராஜ்யத்தைத் தள்ளிவிட்டு அற்பத்தில் ஆசைப்படுகிறீர் ஓ! அ
சரே! இப் பிடி அரிசியைக்கொண்டு அதிதிகளை ஆராதிக்கத்தகுமோ
அல்லது தேவர்களையும் ரிஷிகளையும் பிதிர்க்களையும் ஆராதிக்க
கூடுமோ? உம்முடைய இந்த ச்ரமமானது வீண் ஓ! அரசரே! க
மாவை விட்டபடியால் தேவர்களும் அதிதிகளும் பிதிர்க்களுமாகி
எல்லோராலும் விடப்பட்டவராகச் செல்லுகிறீர் மூன்றுவேதம
ந்தவர்களும் பெரியோர்களுமான பல்லாயிரம்பிராம்மணர்களை ரக்ஷி
பவராயிருந்துவிட்டு அப்படிப்பட்ட நீர் இப்பொழுது பிறர்களிடமிரு
ந்து(வயிறு வளர்ப்பதற்குப்)பொருளைவிரும்புகிறீரே. விளங்கிக்கொ
ண்டிருக்கும் லக்ஷ்மியைத் தள்ளிவிட்டு நாய்போல இப்பொழுது க
ணப்படுகிறீர் இப்பொழுது உமதுதாய் பிள்ளையில்லாதவள்ாகிறாள்
கௌஸல்யையும் உம்மால் பதியற்றவளாகிறாள் தாமத்தையும்மற
முள்ள பலபிர்யோஜனத்தையும் விரும்பும் பலஅரசர்கள் தீனர்கள்
உமதுபிரியத்தை விரும்பிக்கொண்டு உம்மையே ஆச்ரயித்து உபாஸி
கிறார்களே, அவர்களையும் பயனற்றவர்களாகச்செய்துவிட்டு நீர் எந
உலகத்தை அடையப்போகிறீர்? ஓ! வேந்தரே! பராதீனர்களாயிரு
கும் மனிதர்களுக்கு மோக்ஷம் ஸந்தேஹப்படக்கூடியது ஜன

பால, இவவிதமான பாவஞ்செயயும உமககு மேலுலகமுமிலலே, பூலகமுமிலலே தாமநதவருத தாரஙகளைத தளளிவிடடு ஜீவிகக விருமபும உமககு நலல லோகம ஏது? பலவித ஆடைகள, ஆப ரணஙகள, மாலைகள, வாஸனைபபொருளகள இவைகளை நீககிவிடடு வேலையினறி எதறகாகப போகிறீர? தணணீாதொடடிபோலவும பழஙகள நிறைநத பெரிய மரமபோலவும பிராணிகள யாவறறிறகும பெரிய பரிசுததமான போஷகராயிருநத நீா பிறரை யாசிககப புறப படுகிறீரே வேலையைவிடடு ஸநயாஸியாயிருநதால யானையைககூட மாமஸநதினனும பல மிருகஙகளும பல புழுககளும தினறுவிடுகின றன ஒருபயனுமஅறற உமமைத தினனக கேடகவும வேணடுமா? ஒருவன உமது இநதக கடடததைபுடைததாலும மூனறுகசசோதத இநதததணடததையும உமது காஷாயததையும பிடுஙகிஞலும உமது மனம அவனமீது எஙஙனமிருககும? யாவறறையுமவிடட உமககு இபபிடி அரிசியில எனன ஆசை வேணடியிருககிறது? இநத அரிசிக குச செயயுமவேலையும ராஜயமுழுவதறகுஞ செயயுமவேலையும ஒன றனறோ? அஙஙனமிருககையில இதனை எதறகாக நிசசயிததீா? சரீரததைக காபபாறற விருமபி இநதப பிடிஅரிசிககுப பாடுபடட ராஞல உமது எணணம வீண (இதறகு ராஜயததை வகிபபது நலலது) உமககு நான யாா? எனககு நீா யாா? எனனிடம உமககு எனன ஸநேஹம? (இவைகளை அலலவோ விடவேணடும, இலலா விடடால) உமது ஆசைககுத தககபடி உபபரிகையும படுககையும வாகனமும ஆடையும ஆபரணமுமுளள ராஜயததை ஆளும பொருளில ஆசையைவிடடவாகளும பொருளறறவாகளும நணபா களைவிடடவாகளும ஒனறுமிலலாதவாகளுமான துறவிகளாயிருநதும இனபததை விருமபிக குடம தடி முதலியவறறைச சேர்தது வைத திருபபவாகளைக கணடு ஆசைபபடுகிற மனிதன ராஜயததை எங ஙனம விருமபாமலிருபபான? எபபொழுதும வாஙகுகிறவனுககும எபபொழுதும கொடுககிறவனுககுமுளள வேறறுமையைத தெரிநது கொளளும இவாகளுள எவன சிறநதவன? எபபொழுதும யாசிப பவாகளும டமபமுளளவாகளுமான ஜனஙகளிடததில கொடுதத தக்ஷிணை காடடுததீயில செயத ஆகுதிபோலாகும ஓ! வேநதரே! அககினியானது விறகை எரிககாமல அடஙகாததுபோல எபபொழு தும யாசிககும தொழிலுளள பிராமமணன சாநதமுளளவனுகமாட டான ஸாதுககளுககு அனனமிடும மனிதனுடைய ஜீவனநதான இவவுலகில நிலைபெறறது அனனங கொடுககும அரசனிலலா

விட்டால் மோக்ஷத்தை விரும்பும் துறவிகள் எங்கிருக்கமுடியும்? இவ்வுலகத்தில் கிருஹஸ்தர்கள் அன்னத்தை ஆஶ்ரயித்து ஜீவிக்க வேண்டும் அவ்வன்னங்கொண்டே ஸந்யாஸிகளும் ஜீவிக்கவேண்டும் பிராணனானது அன்னத்தால் நிலைபெறுகிறது அன்னமளிப்பவன் பிராணனைக் கொடுத்தவனாகிறான் கிருஹஸ்தர்களிலிருந்து விடுபட்டு ஸந்யாஸியாயிருப்பவர்களும் அந்தக் கிருஹஸ்தர்களையே ஆஶ்ரயித்துச் சிலபெருமையையும் சில பிரதிஷ்டையையும் பிடித்துக் கொண்டுதானிருக்கிறார்கள் யாசிப்பதாலும் விடுவதாலும் அறியாமையாலும் ஸந்யாஸியாகமுடியாது நேராகவே திரவியங்களை விடுகிறவன் எவனோ அவனை முக்தனென்றும் ஸந்யாஸியென்றும் அறியும் ஆசையுள்ளவன்போல நடக்கிற ஆசையற்றவனும் பந்தத்திலிருந்து விடுபட்டவனும் சத்துருவினிடமும் மித்திரனிடமும் ஸமபுத்தியுள்ளவனுமாயிருப்பவன் முக்தனாவான் (சிலா மட்டம், பிக்ஷை, புஸ்தகம் முதலிய) பலவகைப்பாசங்களால் கட்டப்பட்டவர்களும் வீணில் பலபோகத்தைத் தேடுகிறவர்களுமாகி முண்டனஞ் செய்துகொண்டு காஷாயவுடையுள்ளவர்களாய்த் தமக்குத் தானம் கிடைக்கவேண்டி ஸந்யாஸம்பெறுகிறார்கள் வேதத்தையும் தம்பெயரையும் பிள்ளைகளையும் தள்ளிவிட்டுப் புத்தியில்லாதவர்கள் மூன்று தண்டத்தையும் காஷாயத்தையும் எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள் தாம்வேஷம் பூண்ட மோட்டைகளுக்கு மனத்திலிருக்கும் [1]கஷாயம் நீங்காமலிருக்கையில் உடுக்கப்படும் காஷாயம் வயிறு வளர்க்கவேண்டியென்றே என்துஅபிப்பிராயம் ஓ! மஹாராஜரே! ஜிதேந்திரியர்களாய்க் காஷாயம், தோல், மரவுரி இவைகளையுடுத்தவர்களும் அவதூதர்களும் ஜடை தரித்தவர்களும் சிந்தையற்றவர்களுமான ஸாதுக்களைப் பரிபாலனஞ் செய்துகொண்டு உலகங்களை ஜயிப்பீர் அக்னியாதானமென்னும் சாமானவையும் குருவுக்காக நல்லதக்ஷிணையுள்ள பலயாகங்களையும் ஒவ்வொருநாளும் செய்பவனெவனோ அவனைக்காட்டிலும் தாமத்திற் சிறந்தவன் யார்?' என்று சொன்னாள் இவ்வுலகில் ஜனகரென்னும்அரசர் உண்மையறிந்தவரென்று சொல்லப்படுகிறார் அவரும் இப்படிப்பட்ட அவிவேகம் அடைந்தவரானார் ஆகையால், நீர் அவிவேகத்துக்குள்ளாக வேண்டாம் நாம் எப்பொழுதும் இவ்விதத் தாமத்தைச்செய்பவர்களும் தானத்தையும் தவத்தையும் மேற்கொண்டவர்களும் ஆசையையும் சினத்தையும் விட்டவர்களும் நல்ல எண்ணமுள்ளவர்களும் மிகவும் அடக்கமுள்ளவர்களும் பிராணிகளைப் பாதுகாப்பதில்

---

1 காமக்குரோத முதலிய கல்மஷம்

முயறசியுள்ளவாகளும பெரியோாகளையும குருககளையும பூஜிப
வாகளுமாயிருநது யாகஙகளைச செயது நலல உலகஙகளை அடை
வோம, பிராமமணாகளுககு அனுகூலாகளாயும உணமையுரைபபவா
களாயும தேவாகளுககும அதிதிகளுககும மறறபபிராணிகளுககும
விதிபபடி திருபதி செயகிறவாகளாயுமிருநது இஷடமான பதததைப
பெறுவோம" எனறு சொனனன

பததோனபதாவது அதயாயம

ராஜதாமம். (தொடர்ச்சி.)

(தர்மபுத்திரர் ஸந்யாஸமே சிறந்ததென்று அர்ஜுனனைப் பார்த்துச் சொன்னது)

தாமபுததிரா, "அபபா! காமசாஸதிரஙகளையும பிரமமசாஸதி
ரஙகளையும நானறிகிறேன, காமததைச செயயெனறும காமததை
விடெனறும சொலலுகிற இரணடுவிதமான வேதவசனததையும
அறிகிறேன பலயுகதிகளால விசாரிததாலும சாஸதிரஙகள ஒனறுக
கொனறு பொருநதாததவையாகக காணபபடும இபபடிபபட்ட சாஸ
திரததில எது விததாநதமோ அதையும முறைபபடி நானறிகிறேன
நீயோ சாஸதிரததைமாததிரம படிததவன, பெரிய பிடிவாதமுளள
வன சாஸதிரததினகருததை உணமையாக அறிநதுகொளள நீ
எவவிதததிலும வலலவனலலன தாமததைக கணடவனுல நீ
இபபடிப பேசமாட்டாய உணமையான சாஸதிரததின கருததைக
கணடவனும தாமததின நிசசயம தெரிநதவனும எவனே அவன
இபபடிப பேசவேமாட்டான ஏ! அாஜுனு! ஆகிலும், உடன
பிறநத ஸநேஹததை முனனிட்டு நியாயபபடி உனனுபதேசிககப
பட்ட வசனததைககேட்டு நான ஸநதோஷபபடுகிறேன பிரமமா,
மஹாதேவா, மஹேசுவரா இவாகளுககுச சமமாக எவருமிலலையென
பதுபோல யுததவீராகளில உனககு ஒபபானவா ஒருவருமிலலை இந
திரனிடததிலும வாயுவினிடததிலும ஜனாததனரிடததிலும எநத
வனமையிருககிறதோ அநதவனமை உனனிடததிலும பீமனிடததிலு
மிருககிறது ஏ! பாணடவனே! அாஜுனு! ஆசசாயமாக யுததஞ
செயவதிலும வெகுதூரததிலிருநது வீழததுவதிலும திவயமான
அஸதிரவிததைகளிலும உனககுச்சரியான வேறுமனிதன எவனிருக
கிறன? யுததமுறையெலலாவறறிலும பலவேலைததிறமைகளிலும
உனனைபபோனற ஒருவன மூவுலகிலுமிலலை தாமமும தாமததைச
சாாநததும மிசசமினறி எனககுத தெரியும உணமையான தாமத

தின ஸூக்ஷமததைச சொலலுகிறவிஷயததில உனனால எனனை ஏயகக முடியாது ஏ! அாஜுனு! எனககுத தோனறுகிற விஷயத தில நீ ஸநதேஹபபடவேணடாம நீ யுததசாஸதிரததைக கறற வனே தவிர பெரியோாகளை உபாஸிததவன அலலன (தாமத தின) சுருககததையும விரிவையுமறிநத அநதபபெரியோாகளின நிச சயததை நீ அறிநதவனலலன அபபா! தவம தியாகம, அவிதி யென இமமூனறும புததிமான்களால நிசசயிககபபடடவை இவை களில ஒனறைககாடடிலும மறறொனறு சிறநததெனபது எஙகளபிப பிராயம செலவததுககு மேறபடடதிலலையெனறு நீ நினைககிறாய ஏ! பாாததனே! இநதசசெலவமானது சிறநததனறெனறு உனககு அறிவிககிறேன உலகததில தவததையும வேதாததியயனததை யும இயறகையாகச செயயும பல்ஸாதுஜ்னஙகள காணபபடுகிறாாகள அவவிதம தவஞசெயயும ஜனஙகளுககு அழிவறறதான உலகம ஸிததிககிறது அருணரெனறும கேதுககளெனறும சிலரிஷிகள மீசையுணடாகாத பருவததில தைரியததுடன காடுசெனறு வேதாத தியயனஞசெயது திவயலோகம அடைநதிருககிறாாகள தவததின பெருமை இபபடியிருககிறது விஷயஙகளைத தளளிவிடடு அஞ ஞானததாலுணடான இருளை விலககிககொணடு சில ஆாயாகள தேவயானமெனனும உததமமாககததால ஸநயாஸிகளுககுரிய சாஙவதமான லோகஙகளை அடைநதிருககிறாாகள (தியாகததின பெருமை இவவிதமிருககிறது.) பிதருயான மெனனும தக்ஷிண வழியிறசெனறு சநதிரலோகம போகிறவாகள காமததிலிருககிறவா களதாம அவாகளதாம ஙமசானம செலலுகிறாாகள மோக்ஷததை அடைகிறவாகள எதை அனுபவிககிறாாகளோ வாககுககும மனததுககும எடடாத அநதப பிரமமபதநதான கீழசசொனன அவிதியெனனும மூனறாவதாகச சொலலபபடுகிறது இவவிதம உததமபததிறகுக காரணமாயிருபபதால தியாகமானது ஸதானங களில முககியமெனபது என அபிபபிராயம அஃது உனனைப போனறவாகளுககுத தெரிவிபபதறகு மிககக்டினமானது ஸாரா ஸாரஙகளைக காணவிருமபிய கவிகள, 'இஙகு இருககுமோ, இஙகு இருககுமோ' எனறு பல சாஸதிரஙகளையும ஆராயநது இவவித மான தீாமானததை அடைநதிருககிறாாகள இதனுணமைதெரியாத ஜனஙகள வேதஙகளையும சாஸதிரஙகளையும உபநிஷததுககளையும தளளிவிடடு வாழைமரததைபபிளநது ஸாரததைககாணுததுபோலக் கணடுகொளளவிலலை அவவித ஜனஙகள ஏகாநதமாயிருபபதெனனு னும தியாகமாககததைத தளளிவிடடுப பஞசபூததகாலுணடான

ச்சரீரத்திலிருக்கும் ஆத்மாவைப் பல அடையாளங்களால் ஆசை
த்வேஷங்களோடு கூடினதாகச் சொல்லுகிறார்கள் அஃது அவ்வித
்று கண்முதலிய இந்திரியங்களுக்குப் புலப்படாததும் வாக்கால
ாலத்தகாததுமான ஆத்மாவானது காமத்துக்குக் காரணமான
ஞானத்தை முன்னிட்டுச் சரீரங்களில் சுற்றிவருகிறது (மனி
ர) ஆசையை அடக்கி இந்தக் காமப்பிரவாஹத்தைத் தள்ளிவிட்டு
ங்காரமற்றவனுகி மோக்ஷமார்க்கத்தில் சென்று ஸுகமுள்ளவனு
ந்கவேண்டும் ஏ! அர்ஜுன! ஸாதுக்களால் அனுஷ்டிக்கப்பட்ட
ம ஸூக்ஷ்மமாயறியத்தக்கதுமான இந்த மோக்ஷவழி இருக்கும்
ாது பலதுன்பங்கள் நிறைந்தபொருளை நீ எங்ஙனம் கொண்டாடு
றய? ஓ! பாரத! காமசாஸ்திரம் கற்றவர்களும் எப்பொழுதும்
னம் யாகமுதலிய காமங்களில் ஆசையுள்ளவர்களுமான ஜனங்க
ம இப்படிப் பொருள் துன்பமுள்ளதென்றும் மோக்ஷவழி உயர்ந்த
னறும் பார்க்கிறார்கள் யுக்திதெரிந்த பண்டிதர்களும் உறுதி
ன பூர்வகாமத்தின் தோஷத்தால் மோக்ஷமில்லையென்றே சொல்
கொண்டு மூடர்களாயிருக்கிறார்கள் அவர்களை நல்வழிக்குத்
ருப்புவது மிக்க கடினம் பல சாஸ்திரங்களைக் கற்றுப் பலவித
கப் பேசுஞ்சிலர், ஜனக்கூட்டத்தில் பொய்சொல்லுகிறவர்களும்
ரை அவமதிக்கிறவர்களுமாகி இந்தப் பூமியில் ஸஞ்சரிக்கிறார்கள்
பார்த்தா! எந்த விஷயங்களை நாம் நன்றாய்த் தெரிந்துகொள்ள
லையோ அவைகளை மற்றவன் எங்ஙனம் தெரிந்துகொள்ளத்தக்க
ர? சாஸ்திரங்கற்ற பெரிய பண்டிதர்களும் இவ்விதம் நன்றாகத்
ரிந்துகொள்ளாதவர்கள்தாம் ஏ! கௌந்தேய! தாமந்தெரிந்து
ர தவத்தால் பெரிய வைராக்கியமடைகிறான், அதன்மூலமான
னத்தால் பிரமத்தை அடைகிறான், தியாகத்தால் எப்பொழுதும்
கத்தை அடைகிறான்" என்று சொன்னார்

இருபதாவது அத்யாயம்

ராஜதாமம். (தொடர்ச்சி)

(தேவஸ்தானர் தர்மபுத்திரரைப்பார்த்து யாகஞ்
செய்யும்படி சொல்லியது)

இப்படிப் பேசிக்கொண்டிருக்கையில், பெரிய தவமுள்ளவரும்
சுந்திறமையுள்ளவருமான தேவஸ்தானரென்பவர், தர்மபுத்திர
ப்பார்த்து, மிகவும் யுக்தியுள்ள வாக்கியத்தைச் சொல்லத்தொடங்
ர "செல்வத்திலும் பெரியது வேறில்லையென்று அர்ஜுனன்

சொன்ன விஷயத்தில் உமக்குக் கொஞ்சம் தெரிவிக்கிறேன் கவனித்
முழுமனத்துடன் கேளும் ஓ! அஜாதசத்துருவே! ராஜதா
படி இந்தப் பூமிமுழுதும் உம்மால் ஜயிக்கப்பட்டது இப்படி ஜ
கப்பட்ட பூமியை நீர் வீணாகவிடுவது நியாயமில்லை. பிரம்மத
அடையப் பிரம்மசரியம் முதலிய நான்கு ஆஸ்ரமங்களும் நான்கு
யுள்ள ஏணியாய் ஏற்பட்டிருக்கின்றன ஓ! அரசரே! அந்த நான்
படியையும் முறையே விதிப்படி ஜயிக்கவேண்டும் ஏ! பாரதத்
ஆகையால், அதிக தக்ஷிணையுள்ள பெரிய யாகங்களைச் செய்
(நான்குபடிகளிலுள்ளவர்கள்) வேதமோதுதலையே யாகமாகக்கொண்
பிரம்மசாரிகளும் சித்தசுத்திக்குத்தக்க நல்ல காமங்களைச்செய்
கிருஹஸ்தர்களும் காடுசென்று தவத்திலிருக்கும் வானப்ரஸ்தர்க
பிரம்மஜ்ஞானத்தையே யாகமாகக்கொண்ட ஸந்யாஸிகளும் என்
தெரிந்துகொள்ளும் ஓ! குந்திபுத்ரரே! 'ஆசைப்பட்டுப் பெ
ளைச் சம்பாதித்துக் காமத்தைச் செய்வதைக்காட்டிலும் ஆசைக
விடுவதுதான் பெரிது' என்று வானப்ரஸ்தப் பிராம்மணர்
சொல்லுவதாயக் கேள்விப்படுகிறோம் க்ஷத்ரியனாயிருப்பவன்
த்த காமத்தைச் செய்ய மேற்கொள்வானானால் மிகவும் தோஷமுள்ள
னவான். சற்றோர்கள் காம சாஸ்திரத்தின் விதிப்படி, திரவி
களையெல்லாம் ஒன்றுசேர்த்துக்கொள்ளுகிறார்கள் மனத்தில் கெட
ஆசைகொண்டு யோக்கியம் அயோக்கியம் இவைகளின் பகுத
வற்றவர்கள் தம் சரீரம் பொருள் முதலியவற்றை யோக்கியம
யாகாதி காமத்திற்கு ஈடுசெய்யாமல் அயோக்கிய விஷயத்தி
உபயோகிக்கிறார்கள் அவர்கள் தமக்கு • நேரும் இவ்விதம
பெரிய தோஷத்தைத் தெரிந்துகொள்ளவில்லை அவர்களுக்கு
சித்தசுத்தி உண்டாவது கஷ்டம் பிரம்மதேவர் யாகத்திற்கா
பொருள்களை ஸ்ருஷ்டித்தார், அவைகளைப் பாதுகாக்கும் மனித
யும் யாகஞ்செய்யக்கருதியே நியமித்தார் ஆகையால், பொருள்க
ளெல்லாம் யாகத்திலேயே உபயோகப்படுத்தவேண்டும் யாகஞ்செ
தால் உடனே வேண்டிய ஸித்திபெறலாம் அதிக தேஜஸுள்
இந்திரன் ரத்தினங்களைத் தக்ஷிணையாகக்கொண்டு பல யாகங்களை
செய்து ஸகல தேவர்கட்கும் மேலான இந்திர பதவியை அடை
விளங்குகிறான் ஆகையால், பொருள்களை யாகத்தில் உப
கிக்கவேண்டும் தோலாடையுள்ளவரும் தேவர்களுக்கும் தே
ரும் மஹாத்மாவுமான மஹாதேவர், ஸர்வமேதமென்னும் யாகத்
தம்மையே ஹோமஞ்செய்து இவ்வுலகையெல்லாம் தம் கீர்த்
யால் நிரம்பச்செய்து தேஜஸுள்ளவராயப் பிரகாசிக்கிறார் மரு

னனும அரசன தன புணணியமிகுதியால தேவராஜனனை இநதிர
யும ஜயிததான அவன செயத யாகததில பாததிரஙகளயாவும
ானறை செயயபபடடனவாகவே இருநதன லக்ஷமிதேவி நேரி
யே யாகததிறகுவநதாள ஹரிசசநதிரனெனனும வேநதன பல
ஙகளைசசெயது பெரிய புணணியததை அடைநது சோகமறறுத
ா மானிடபபிறவியாயிருநதும தனஸமபததால தேவேநதிரனை
ஜயிததானெனறு கேடடிலலையோ? ஆகையால, எலலாபபொ
களையும யாகததில உபயோகிககவேணடும" எனறுசொனனா

இருபததோராவது அதயாயம
ராஜ தாமம. (தொடர்ச்சி)

(தேவஸ்தானர் ஸ்வதர்மத்தை அனுஷ்டிப்பது சிறந்ததென்று
தர்மபுத்திரருக்குச் சொன்னது)

தேவஸதானா, க்ஷத்ரியனுககு யாகமுதலிய காமநதான
யமெனறவிஷயததில ஒருஸமயம இநதிரனகேடக, பிருஹஸபதி
லலிய இபபழையஇதிஹாஸததையும சொலலததொடஙகினா
நதோஷமெனபது பெரியஸுகமும ஸவாககததுககு ஒபபானது
ஸநதோஷததிறகுமேற சிறநதது ஒனறுமிலலை ஆமையானது
னுடைய அஙகஙகளைச சுருககிககொளவதுபோலக காமஙகளை
லாவறறிலுமிருநதும ஒருவன எபபோது உளளடககுகிறானோ
போது பிரகாசரூபமான ஆதமா தனனிலையிலிருநதே உடனே
ரிவடையும அபபொழுது ஸநதோஷம நிலைபெறுகிறது ஒருவன
போது தான பிறரிடமிருநதும பிறா தனனிடமிருநதும பயபபட
லலையோ, எபபோது விருபபு வெறுபபுககளை ஜயிககிறானோ அப
து ஆதமாவைப பாாககிறான எபபோது காமததாலும மனத
லும வாககினுலும எந்தபபிராணிகளைபபறறியும அபகாரமும உப
முமசெயயப பிரவிருததிககவிலலையோ அபபோது மனிதன
மமாகிறான ஏ! குநதிபுததரரே! இபபடிப பிராணிகள அநத
த மாதிரிசெயயபபடும தமககுரிய அநதஅநதத தாமஙகளை அப
து அபபோது தாமே அனுபவிககினறன ஆகையால, நீரும
ககுரிய தாமததைத தெரிநதுகொளளும் சிலா இனசொறசொலலு
க கொணடாடுகிறாாகள. மறறஜன்ஙகள முயறசியைககொணடாடு
ாகள இதிலொனறைச சிலா கொணடாடவிலலை. மறறொன
ச சிலா கொணடாடவிலலை சிலா இவவிரணடையும கொணடாடு
ாகள சிலா யாகமுதலியகாமததைக கொணடாடுகிறாாகள வேறு

சிலர் ஸந்யாஸத்தைக் கொண்டாடுகிறார்கள் இவைகளில் ஒன்றைச் சிலரும் மற்றொன்றைச்சிலரும் கொண்டாடுகிறதில்லை சிலர் இவ் விரண்டையும் முறையே கொண்டாடுகிறார்கள் கொடுப்பதைச்சிலரும் ஏற்பதைச் சிலரும் புகழுகிறார்கள் சிலர் எல்லாவற்றையும்விட்டு மௌனிகளாய்த் தியானஞ்செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் சிலர் கொன்றும் அறுத்தும் பிளந்தும் பிராணிகளைப்பாதுகாப்பதாகிய அரசாட்சியைக் கொண்டாடுகிறார்கள் சிலர் ஒன்றுமில்லாவிடத்தில் தியானஞ் செய்கிறார்கள் இவைகளெல்லாம் நன்றாகக்கண்டறிந்த பண்டிதர்களின் நிச்சயமோ, பிராணிகளுக்குத் துரோஹஞ்செய்யாமல் செய்யப் படும் தர்மமே ஸாதுக்களுக்கு ஸம்மதமென்பதுதான் துரோகமில்லாமை, உண்மையுரைத்தல், கொடை, தயை, அடக்கம், தனமனைவியிடம் புத்திரோத்பாதனம், மென்மை, லஜ்ஜை, பொறுமை, ஆசையில்லாமை ஆகிய இவை முக்கியமான தர்மமென்று ஸ்வாயம்புவமனு சொன்னார் ஓ! குந்திபுத்ரரே! ஆகையால், இதனை நல்லமுயற்சியுடன் எதிர்பாரும் ராஜ்யத்திலிருக்கும் எந்தஅரசன் எப்பொழுதும் அடக்கமுள்ளவனும் விருப்புவெறுப்புக்களைச் சமமாகநினைப்பவனும் யாகஞ்செய்து மிஞ்சினதை உண்பவனும் சாஸ்திரத்தின் உண்மையான கருத்தை அறிந்தவனும் ஸாதுக்களைரக்ஷிப்பதிலும் துஷ்டர்களைச் சிக்ஷிப்பதிலும் முயற்சியுள்ளவனும், நீதிதவறாமல் பிராணிகளைத் தர்மவழியில் நிலைநிறுத்துகிறவனும், அப்படியே கடைசியில் ராஜ்யத்தைப் புத்திரனிடம்வைத்துவிட்டுக் காடுசென்று வனத்திலுண்டாகும் பொருள்களால் ஜீவிப்பவனும், தர்மத்தில் உறுதியுள்ளவனும், சோம்பலின்றித் தன் ஆஸ்ரமத்திற்குரிய கர்மங்களைச்செய்கிறவனுமாயிருக்கிறானோ அந்தஅரசனுக்குத்தான் இவ்வுலகும் மேலுலகும் நன்குபயன்படும் மோக்ஷமென்பது பல இடையூறுள்ளதும் அடையமுடியாததுமென்பது என்துகருத்து கீழ்ச்சொன்ன தர்மத்தைச்செய்த பலஅரசர்கள் ஸத்யமும் தானமும்தவமுமுள்ளவர்களும் ஆசை கோபம் முதலிய தோஷமற்றவர்களும் பொறுமையுள்ளவர்களும் பிராணிகளை ரக்ஷிப்பவர்களும் பசுக்களுக்காகவும் பிராமணர்களுக்காகவும் போர்செய்கிறவர்களுமாயிருந்து மிகவும்மேலானகதியை அடைந்திருக்கிறார்கள் இப்படியே, வஸுக்களும் ருத்திரர்களும்ஆதித்தியர்களும் ஸாத்தியர்களும் பலராஜரிஷிகளும் இந்தத்தர்மத்தை அடைந்து பரிசுத்தமான தமது கர்மங்களால் தவறாமல் ஸ்வர்க்கலோகத்தை அடைந்திருக்கிறார்கள்" என்றுசொன்னார்

இருபததிரணடாவது அதயாயம
ராஜதாமம. (தொடர்ச்சி)

(அர்ஜுனன் க்ஷத்திரியதர்மம் சிறந்ததென்றும் நடந்ததைப்பற்றி வ்யஸனிக்கவேண்டாமென்றும் தர்மபுத்திரருக்குக் கூறியது)

இபபடியிருககும ஸமயததிலேயே, வெறுததமனததையுடைய ரும தாமமதவருதவரும ஜயேஷடருமான தாமபுதரரைநோககி, ாஜுனன, திருமபவும சொலலததொடஙகினன "ஓ! தாமந தரிநத புருஷஶரேஷடரே! அரசாகளுககுளள நீ இபபடி பகைவா ளவெனறு மிகக அரிதான இநதராஜயததைப பெறறபிறகும நீா ன துயரபபடுகிறீா? ஓ! மஹாராஜரே! அரசாகளுககு யுததததில டிவடைவது சிறநததாகும பலயாகஙகளோடுகூடிய க்ஷததிரியா ளுககுரிய தாமததை நினைததுபபாரும பராமமணாகளுககு ஸநயா ததால மரணமடைவது தாமமெனறு விதிககபபடடிருககிறது ததிரியாகளுககோ யுதததததில மரணம விதிககபபடடிருககிறது ருபொழுதும ஆயுதமவிடடுபபிரியாத க்ஷததிரியதாமமானது மிகக பஙகரமெனறு சொலலபபடுகிறது பரதஶரேஷடரே! க்ஷததிரிய ர்மததைக கைககொணடவன பிராமமணனாயிருநதாலும அவன ஆயு ததால யுதததததில கொலலபபடுவது நியாயமாயிருககிறது க்ஷத ரியஜாதியில பிறபபது உயாநததாகும க்ஷததிரியஜாதியானது பததிலிருநது உணடானதாகும ஸநயாஸமும யாகமும தவ ம பிறாபொருளால பிழைபபதும க்ஷததிரியனுககு விதிககபபட லலை ஓ! பரதஶரேஷடரே! அநத க்ஷததிரிய ஜாதியிற பிறநதவரும மஙகளெலலாநதெரிநதவரும தாமபுததியுளளவரும ராஜாவும ாமாததியமுளளவரும உலகததில முனபினதெரிநதவருமான நீா பபடிபபடட தாபததாலுணடான சோகததைத தளளிவிடடு ஸவ மததில கடடுபபடடவராயிரும க்ஷததிரியனுடையமனம விசேஷ க வஜாததுககு ஒபபாயிருககவேணடும க்ஷததிரியதாமபபடி த்துருககளைஜயிதது இடையூறினறி ராஜயததைபபெறற பிறகு, இந ியஜயமுளளவராயும யாகதானஙகளைசசெயபவராயும இரும கஶ்ய பிரஜாபதியின பிளளையான இநதரன, க்ஷததிரியததொழிலைமேற ாணடு, கெடடநடையுளள எணணூறறுபபதது ஞாதிகளைககொன ன வேநதரே! அவனுடைய அநதசசெயகையானது பெருமையுள தும கொணடாடததககதுமாயிறறு அநதககாரணததால அவன வாகளுககு அரசனுமானனெனறு நமககுககேளவி மஹா

ராஜரே! மனிதாகளுககு இநதிராாகியா்ா இநதிரனைபபோல யாதொரு கஷடமுமினறி நெடுஙகாலம அதிகதக்ஷிணையுளள பலயாகஙகளைச செயதுகொணடிரும க்ஷததிரியஶரேஷடரே! க்ஷததிரிய தாமபபடி ஆயுததால சததிபெறறுப பரலோகததில நறகதிபெறற ஞாதிக ளைககுறிதது இவவிதம கொஞசமும துககபபடவேணடாம ஓ! பாரத ஶரேஷடரே! எதுநடநததோ அஃது அபபடியே நடககவேணடு வதுதான ஓ! ராஜஶரேஷடரே! விதியைவெலல முடியாதனறோ" எனறு சொனனான

இருபததுமூனறுவது அதயாயம

ராஜதாமம (தொடாச்சி)

(வயாஸர் செஙகோல் செலுத்துவதின் மேன்மையையும் ஸுத்யும்னராஜன சரித்திரத்தையும் கூறியது)

பாரதரே! இபபடி அாஜுனனால சொலலபபடட குநதியின குமாரரான தாமபுததிரா யாதொனறும பேசவிலலை உடனே, வயா ஸா சொலலததொடஙகினா

"ஸௌமயனான தாமபுததிரனே! அாஜுனனசொனனது உண மையே சாஸதிரததில கிருஹஸதாஶரமமானது உயாநததாமமெனறு காணபபடுகிறது தாமநதெரிநதவனே! சாஸதிரததில சொலலிய விதிபபடி உனனுடையதாமததையே நீசெய. கிருஹஸதாஶரமததை விடடுக காடுசெலவது உனககு விதிககபபடவிலலை தேவாகளும பிதி ருககளும அதிதிகளும வேலைககாராகளும எபபொழுதும கிருஹஸ தனைஅடைநது பிழைககிறாாகள அரசனே! அவாகளைககாபபாறறு பசுககளும பக்ஷிகளும மறறுமுளள பிராணிகளும கிருஹஸதாக ளாலேதான ரக்ஷிககபபடுகினறன ஆகையால, கிருஹஸதாஶரமததி லிருபபவன சிறநதவன இநத நானகுஆஶரமஙகளுளளும அநதககிரு ஹஸதாஶரமம ஒழுஙகாக நடததமுடியாது ஓ! பாரத! இநதிரிய பலமிலலாதவாகளுககு அனுஷடிகக அரிதான அவவிதமான விதியை நீ (ஒழுஙகாக) நடதது உனககு வேதஙகளில ஞானம பூாணமாயிருக கிறது உனனால பெரியதவம செயயபபடடிருககிறது (ஆகையால) பிதிருபிதாமஹா பரமபரையாயவரும இநத ராஜயததைப பாரததை வஹிபபதுபோல நீ வஹிககககடவாய மஹாராஜனே! தவம, யஜஞம, ஆதமஞானம,* பிக்ஷாடனம, இநதிரியஜயம, தியானம, கல

யில முயறசி, பொருளில திருபதி, தனிமையாயிருபபது, ஸநதோ
ஷம, தன சகதிககுததகக தானம இவவிதமான தாமஙகளெலலாம
ராாமணாகளுககு ஸிததியைக கொடுபபனவாக விதிககபபடடவை
ள க்ஷததிரியாகளுககுரிய தாமததை உனககுததெரிநதிருநதா
லும திருமபவும சொலலுகிறேன யாகமும விததையும முயறசியும
பாருளில திருபதியிலலாமையும செஙகோலும தாக்ஷிணயமினமை
ம பிராணிகளைப பாதுகாபபதும வேதமனைததையுமறிவதும தவ
மும நனனடககையும விசேஷமாகப பொருளசமபாதிபபதும நலல
ாததிரததில கொடுபபதுமாகிய இநத நலலகாமஙகள அரசாகளுககு
இவவுலகையும மேலுலகையும பயனுளளவையாகச செயகினறன
எனறு நாம கேடடிருககிறோம ஓ! கௌநதேய! செஙகோலென
லும தணடமானது இவைகளில சிறநததெனறு சொலலபபடுகிறது
க்ஷததிரியனிடததில பலமும பலததில தணடமும எபபொழுதும
ிலைததிருககினறன இவவிதக காரியஙகள தாம க்ஷததிரியாகளுககு
ஸிததியைக கொடுககககூடியவை பருஹஸபதியானவா, 'யுததஞ
செயயாத க்ஷததிரியனையும தேசஸஞசாரஞசெயயாத பிராமமணனை
யும, பாமபு எலிகளை விழுஙகுவதுபோல, பூமியானது விழுஙகுகிறது'
எனறு இநதக காதையைப பாடினா ஸுததயுமனனெனனும ராஜ
ஷியும பிரசேதஸின புததிரரான தக்ஷரைபபோல ஒழுஙகாகச
செஙகோல செலுததியதால உயாநத ஸிததியைப பெறறானெனறு
கேளவி" எனறு சொனனா

தாமபுததிரா, "ஓ! பகவானே! ஸுததயுமனனெனனும அரசன
எநதக காமததால உததமஸிததிபெறறானெனபதைக கேடக விருமபு
கிறேன" எனறுகூறினா வயாஸா,"(தெரிநதவாகள) இநத விஷயததி
லும இநதபபழைய இதிஹாஸததைச சொலலுகிறாாகள உககிரமான
தவமுளள சஙகரெனறும லிகிதரெனறும இரணடு ஸஹோதராகளிருந
தாாகள அவாகளுககுப பாஹுதையெனனும நதிககரையில பூகக
ளும கனிகளும எபபொழுதும நிறைநத பல மாஙகளால சூழபபடட
வையும அழகானவையுமான இரணடு ஆஸரமஙகள தனிததனியே
இருநதன அவவிதம இருககுமபொழுது, ஒரு காலததில லிகிதா சங
கருடைய ஆஸரமததுககு வநதனா அபபொழுது சஙகரும தறசெய
லாக ஆஸரமமவிடடு வெளியிறசெனறிருநதாா ஸஹோதராின ஆஸர
மஞசெனற அநத லிகிதரும, அபபொழுது உலாவிககொணடு, அஙகு
கனறுயப பழுதத சில பழஙகளைப பறிததனா அநதப பழஙகளை
எடுததுச சஙகையிலலாமல அநதப பிராமமணா புஜிககததொடங

கினா அவா புஜிததுககொணடிருககும ஸமயததிலேயே சஙகரும ஆஸ்ரமம வநதுசோநதா பழஙகளைததினனும தமது தமபியான லிகிதரைபபாாததது, அவா, 'இபபழஙகள எஙகிருநதுகிடைததன ? என தினகிறாய ?' எனறுகேடடனா உடனே, அநத லிகிதா, ஜயேஷ டரான சஙகரின அருகிறசெனறு நமஸகரிததது, 'இஙகிருநதுதான இபபழஙகளை நான எடுததுககொணடேன' எனறு வேடிககையாகச சிரிததுககொணடு சொனனா உடனே, சஙகா, கடுஙகோபஙகொணடு, 'தானுகவே பழஙகளை எடுததமையால நீசெயத இககாரியம திருட டாகும ஆகையால, அரசனிடமபோய, 'ஓ! ராஜஸ்ரேஷடனே! கொடாத பழததை எடுதததால நான திருடனுகிறேன. எனனைத திருடனுக அறிநதுகொணடு திருடனுன எனககுத தகக தணடத தைச சீககிரம விதிதது உனது நீதியைக காபபாறறு' எனறு தெரி விததுககொள' எனறு சொனனா இவவிதம சொலலபபடட லிகிதா, கடுமையான நியமமுளளவராகையால, தமயனாசொறபடி ஸுதயுமனனெனனும அரசனிடமசெனறா ஸுதயுமனனும வாயிலகாபபவன மூலமாக லிகிதா வநதிருபபதாககேடடு மநதிரி யுடன காலநடையாக எதிாகொணடு வநதான அவவரசன, தாமம அறிநதவாகளுள உததமரான லிகிதரிடம வநது, 'ஓ! பகவானே! நீஙகள எதறகாக வநதீாகளோ அதைச சொலலவேணடும உடனே செயகிறேன' எனறுசொலல, உடனே அநதப பிரமமரிஷியானவா ஸுதயுமனனை நோககி, 'நான சொலவதைக கேடடுச செயகிறே னெனறு அஙகிகரிததபடி செயதுவிடவேணடும ஓ! மஹாராஜனே! தமையனால கொடுககபபடாத பழஙகளை நானுக எடுததுத தினறு விடடேன அநதக குறறததிறகாக எனனைத தாமதமினறித தண டிககவேணடும' எனறுசொனனா ஸுதயுமனன, 'ஓ! பிராமமண ஸ்ரேஷடரே! தணடம விதிபபது அரசனைசசோநததெனபது உமக குப பிரமாணமாக இருநதால அனுமதிகொடுபபதும அரசனைச சோநததாகும ஆகையால, பெரிய விரததைதயுடைய நீா எனனுல அனுமதிகொடுககபபடடுக குறறமறறவரானீா ஆகையால, வேறு வேணடியவைகளைக கேடடீரானுல உமது இஷடமபோற செய கிறேன' எனறுசொனனுன மஹாதமாவான அரசனுல இவவிதம பிராாததிககபபடடும, அநதரிஷியானவா தமககுச சிக்ஷையைககாடடி லும வேறு எதையும வேணடவிலலை பிறகு, அவவரசன மஹாதமா வான லிகிதரின கையை அறுததுவிடடான இபபடிச சிக்ஷயடை நத லிகிதா, தமையனுரான சஙகரிடஞசெனறு,'எனது குறறததிறகுச

தைஷ்யடைநதேன என்புததிககுறைவை நீஙகள க்ஷமிககவேண
ம்' என்று வருததததுடன தெரிவிததா
சஙகா, 'ஓ! தாமநதெரிநதவனே! உன்னிடததில எனககுக
ாபமிலலை நீ எனககு யாதொரு குறறமுஞசெயயவிலலை நமது
லம மிகவும பரிசுததமானதென்று இவவுலகில பிரஸிததமாயிருக
றது அதில பிறநத நீ தாமநதவறினபடியால அநதககுறறததிற
க உனககுப பிராயசசிததஞசெயயபபடடது நீ சீககிரம பாஹு
தயெனனும நதிககுசசென்று விதிபபடி தேவாகளுககும ரிஷி
ளுககும பிதருககளுககும தாபபணஞசெய இனி அததாமததில
னததைசசெலுததாதே அறிநதவாகள பரமமஹததியும ஸுரா
னமும திருடடும குருபததிகமனமும இவைசெயதவாகளுடன
ாககையுமாகிய இவைகளை மஹாபாதகஙகளென்று சொலலுகிறா
ா இவைகளிலும திருடடுககு ஒபபான பெருமபாவம வேறுஇலலை
ருடடு இவவுலகில பிரமமஹததிககு ஒப்பாகும பாதகம யாவுக
ம பெருமபாலும சரீரதணடனை கூறபபடுகிறது திருடடுககுச
ீரதணடததைததவிர வேறுதணடனை விதிககபபடவிலலை பிராம
ணனும க்ஷததிரியனும வைசியனும சூததிரனுமாகியயாவரும விரும
ச செயதபாவததிறகுச சிக்ஷிககததககவாகளெனபதில ஸநதேஹ
லலை பாவஞசெயதமனிதாகள அரசாகளால தணடனை பெறறால
நதபபாவம விலகிப புணணியமுளளஸாதுககளபோல ஸவாககம
டைகிறாாகள நீ அரசனால தணடனையை அடைநதபடியால நமது
லம உயாநததாயிறறு' என்றுசொனனா சஙகருடைய அநதவாாத
தயைககேடடு லிகிதரும பரிசுததமான அநநதிககுசசென்று ஸநா
ஞசெயது தாபபணஞசெயயததொடஙகினா உடனே, தாமரைப
ஷபஙகளபோல இருகாஙகளும அவருககுஉணடாயின அதுகணடு
சசரியமடைநத லிகிதா அககைகளை ஜயேஷடரான சஙகருககுக
ணபிததா உடனே, சஙகா, 'இது தபோமஹிமையால என்னால
யயபபடடது, இதில உனககுச சநதேகமவேணடாம அதிருஷ
ம இவவிதமிருககிறது' என்றுசொனனா உடனே, லிகிதா, 'ஓ!
ரியதேஜஸுளள பிராமமணஸரேஷடரே! உமது தவததுககு இபப
பபடட மஹிமையிருககுமானால என்னை முனனமே ஏன பரிசுதத
கச செயதிருககககூடாது?' என்றுகேடடாா சஙகா, 'இபபடி
னால செயதிருககமுடியுமானாலும நான உனககுத தணடனை
திககும அதிகாரமுளளவனலலேன அவவரசனும பரிசுததனு
ன நீயும உனமுனனோாகளுடன பரிசுததனாய' என்றுசொனனா

ஓ! பாண்டவஸ்ரேஷ்ட! உத்தமனான ஸுத்யும்னனென்னு
அந்த அரசன் அந்தத் தண்டவிதி செலுத்தியதனால் பிரசேதஸி
புத்ராரகிய தக்ஷரைப்போல உத்தமமான ஸித்தியைப்பெற்று
அரசர்களுக்குப் பிராணிகளைத் தீயவழியிற் செல்லாமல் பாதுகாப்ப
பெரிய தர்மமாகும். ஓ! மஹாராஜனே! சோகத்தில் மனத்தை
செலுத்தவேண்டாம். ஓ! தர்மந்தெரிந்தவர்களிற் சிறந்தவனே
தம்பியாகிய இந்த அர்ஜுனன் சொல்லும் ஹிதவசனத்தைக்கே
க்ஷத்திரியர்களுக்குச் செங்கோல்செலுத்துவது தர்மமேயொழி
முண்டனஞ் செய்துகொள்வது தர்மமன்று" என்று சொன்னா

இருபத்துநான்காவது அத்யாயம்

ராஜதர்மம். (தொடர்ச்சி)

(வ்யாஸர் ராஜநீதிமுறையையும் ஹயக்ரீவராஜன்
சரித்திரத்தையும் கூறியது)

வ்யாஸ மஹரிஷியானவர், அஜாதசத்ருவான தர்மபுத்
ரைப்பார்த்து, நல்ல அர்த்தமுள்ள இந்தவசனத்தைத் திருமட
சொல்லத் தொடங்கினார்: "ஓ! தர்மபுத்திரமஹாராஜனே! ப
ஸ்ரேஷ்டனே! அப்பா! மனத்தை அடக்கிக்கொண்டு காட்டில் வ
கும்போது தம்பிகளுக்கு என்னமனோரதங்களிருந்தனவோ அவைக
மஹாரதர்களான இவர்களுடையட்டும். பாரத! நகுஷனகுமாரனு
யயாதிபோல இந்தப்பூமியையாளு. நரஸ்ரேஷ்டனே! தம்பிகள்
முடையவர்களாகக் காட்டில் மிகத் துன்பப்பட்டிருந்தார்கள்
அந்தத் துன்பத்தின் முடிவுக்காலமான இந்தஸமயத்தில் அவர்
ஸுகங்களை அனுபவிக்கட்டும். ஓ! பாரத! மனிதர்களுக்குத்
வனே! தம்பிகளுடன் தர்மார்த்த காமங்களை அனுபவித்தபின்
புறப்படலாம். ஓ! கௌந்தேய! தேவர்களும் பிதிருக்களும் அதி
களுமாகிய இவர்களின்கடன்களைத் தீர்த்துவிட்ட பிறகு, நீ ஸ்வர்
த்தை அடையலாம். மஹாராஜனே! குருநந்தனு! அசுவமேதம் ஸ
மேதம் என்னும் யாகங்களைச் செய்தபிறகு, உயர்ந்த கதிபெறுவா
ஓ! பாண்டவனே! தம்பிகளுக்கும் விசேஷதக்ஷிணையுள்ள யா
களைச்செய்வித்து உலகில் ஒப்பில்லாத கீர்த்திபெற்றபிறகு (இஷ்ட
போலப்) போகலாம். ஓ! குருஸ்ரேஷ்ட! புருஷப்புலியே! உன்

னத்தின்கருத்தை நானறிகிறேன் அரசனே! ஆகிலும், எவ
தம்செய்கால தர்மவழிவிட்டு நழுவாமலிருப்பாயோ அவ்விதம்
ால்லுகிறேன், கேள் யுதிஷ்டிரனே! நரேஸ்வரனே! யுத்தஞ்
ய்து ஜயமடைந்து ராஜ்யம் பெற்றவனுக்குரிய தருமத்தை ஒழுங்
ன் தருமந்தெரிந்தவர்கள் (இங்ஙனம்) உறுதிப்படுத்துகிறார்கள்
த்தியக்ஷம், அனுமானம், உபமானம் ஆகமம், ஆத்தாபத்தி,
திஹ்யம், ஸந்தேஹம், நிச்சயம், ஆகாரம், இங்கிதம், நடை, சேஷ
, பிரதிஜ்ஞை, ஹேது, திருஷ்டாந்தம், உபநயம், உக்தி, நிக
ம், இவைகளின் விஷயம், இவற்றின் பயன் ஆகிய இவைகள் பல
யோஜனங்களை ஸாதிக்கத்தக்க ஸாதனங்களாகக் கூறப்படுகின்றன.
வைகளில், பிரத்தியக்ஷமும் அனுமானமும் மற்றயாவுக்கும் காரண
ன்று கூறப்படுகின்றன பிரமாணமறிந்தவன்தான் தண்டவிதி
லுத்த வல்லவனுவான் பிரமாணமறியாமல் செலுத்தப்படும்
ண்டம் அரசனைக் கொல்லும் சாஸ்திரத்தின் கருத்தைத் தெரிந்து
ரசன் தேசகாலங்களுக்குத் தக்கபடி குற்றவாளிகளை க்ஷமிப்பானு
அவ்வரசனுக்குப் பாவமில்லை ஆறிலொருபாகம் வரிபெற்றுக்
ாண்டு, எந்த அரசன் ராஜ்யத்தை ரக்ஷிக்கவில்லையோ அவன் அந்தப்
ஜைகளின் பாவத்தில் நாலிலொருபாகத்தை அடைகிறுன் அரசன்
ருமம் தவருமல் நடக்கவேண்டிய முறையைச் சொல்லுகிறேன்,
தரிந்துகொள் தருமசாஸ்திரத்துக்கொத்தபடி தண்டனை செய்து
ாண்டு யாதொரு பயமுமில்லாதவனும், காமத்தையும் கோபத்தை
விலக்கிவிட்டுப் பிராணிகளிடம் தகப்பனபோல ஸமமான பார்வை
ள்ளவனுமாயிருக்கவேண்டும் மிக்ககாந்தியுள்ளவனே! அரசன்
ாயமான ஒரு காரியத்தைத் தொடங்கித் தெய்வவசத்தினுல் அந்
காரியம் முடிவுபெறுவிடினும் அவ்வரசன் அதில் தவறுதலுள்ளவ
கமாட்டான் தன்புத்திசக்தியாலும் வலிமையாலும் பகைவர்களை
க்கவேண்டும் பாவமுள்ளவர்களுடன் ஸந்திசெய்வது நியாய
று. ராஜ்யத்தைத் தருமமாக நடத்தவேண்டும் சூரர்களையும்
ரியோர்களையும் வித்வான்களையும் கௌரவிக்கவேண்டும் யுதிஷ
னே! பொருளுள்ளவர்களும் பசுக்களுள்ளவர்களுமான பிரபுக்களை
சேஷமாகப் பாதுகாக்கவேண்டும் விசேஷமாகச் சாஸ்திரம் கற்ற
களை வியவகார விஷயத்திலும் தாமகாரியங்களிலும் அதிகாரிகளாக
மிக்கவேண்டும் உண்மையான வேதத்தின் கருத்தையறிந்தவ
ம் பூமியை ஆளுகிறவனுமாகிய அரசனே! நீதிசாஸ்திரத்திலும்
க்கசாஸ்திரத்திலும் விசேஷப் பயிற்சியுள்ளவர்களும் பிரமாணங்

களை நன்கு உணர்ந்தவர்களுமான வித்வான்களை அறிவுள்ளவ ஆலோசனைஸபையிலும் வியவகாரஸபையிலும் அதிகாரிகளாக நி மிக்கவேண்டும் தருமசாஸ்திரத்திலும் நீதிசாஸ்திரத்திலும் மி தேர்ச்சியுள்ள புத்திமான்கள் செலுத்தும் தண்டநீதி இம்மூவுல யும் ஜயிக்கும் அரசனே! வேதத்தின் உண்மையை அறிந்தவர்க யாகங்கள் செய்யும்படி செய்யவேண்டும் வேதசாஸ்திரங்களை அறி வர்கள் நல்லபுத்தியுள்ளவர்கள் தர்க்கசாஸ்திரத்திலும் வேதங்க ளும் தண்டநீதியிலும் கரைகண்ட பண்டிதர்களை எல்லாக்காரியங்க ளும் நியமிக்கவேண்டும் அவர்கள் அறிவின்கரையை அடைந்த கள் எவ்வளவு குணமுள்ளவனானாலும் ஒரே மனிதனை நம்புவ நியாயமன்று பிராணிகளை ரக்ஷியாமலும் பூஜிக்கத்தக்கவர்களைப் பூ யாமலும் அடக்கமில்லாமலுமிருப்பவனும் அகங்காரம் அஸூயைக உடையவனுமான அரசன் பாவத்தை அடைவதோடு கெட்டவனெ றும் சொல்லப்படுவான் ரக்ஷிக்கப்படாமல் எவர்கள் பஞ்சமுதலி தெய்வக்குற்றத்தாலும் திருடர்களாலும் கஷ்டப்படுகிறார்களோ அ களுடைய கஷ்டமெல்லாம் அரசனைச்சேர்ந்த பாவமாகும் ஓ! யுதி டிர! நன்றாக ஆலோசித்து நீதிதவறாமல் மனுஷ்ய முயற்சியை எ கும் உபயோகப்படுத்திவிட்டால் அரசனுக்குப் பாவமில்லை முயற் கள் தெய்வீகமாய் முடிவுபெறுவதுமுண்டு, பயனற்றனவாவ முண்டு முயற்சியைச் செய்துவிட்டால் அரசனைப் பாவமணுகா ஓ! ராஜஸிம்மமே! பாண்டவனே! இதுவிஷயத்தில் சூரனும் குற மற்ற நடக்கையுள்ளவனும் ஸஹாயமின்றி யுத்தத்தில் பகைவர்களை கொன்று பின்பு தானும்முடிக்கப்பட்டவனுமான ஹயக்ரீவனென்னு பழைய அரசனுடைய இந்தக்கதையைச் சொல்லுகிறேன், கேள்

ஹயக்ரீவன் மனிதர்களைப் பாதுகாப்பதிலும் சத்துருக்க அடக்குவதிலும் தக்கமுயற்சிசெய்து இவ்வுலகில் புகழ்பெற்று யுத்த தால் தேவலோகம்சென்று ஸுகித்திருக்கிறான் அகங்காரம் விட வனும் பகைவர்களுக்குத் துன்பஞ்செய்பவனும் மஹாத்மாவுமா ஹயக்ரீவன் ஆயுதங்களாலறுக்கப்பட்டும் திருடர்களால் அடிக்கப்ப டும் தன்தாமம்தவறாமல் யுத்தத்தில் முன்சென்று வித்திபெற்ற தேவலோகத்தில் ஸந்தோஷப்படுகிறான் அரசர்களுக்கு யுத்தமே பது ஓர்யாகம் அதில், வில் யூபமும், நாண் அதிலுள்ள கயிறு பாணம்[1] ஸ்ருக்கும், கத்தி ஸ்ருவமும், உதிரம் நெய்யும், தேர் வே யும், கோபம் அக்னியும், நான்கு குதிரைகளும் நான்கு ரித்விக்கு களுமாயிருக்கின்றன அரசர்களுள் சிங்கம்போன்ற பலசாலியா

1 ஸ்ருக் ஸ்ருவம் என்பன ஓமம் செய்ய எடுக்கும் அகப்பை

யகரீவன யுததமெனனும யாகததிலை சததுருககளை ஹோமஞ
ய்து பிறகு முடிவில தனஉயிரையும ஹோமஞசெயது பாவமறற
ஞகித தேவலோகமடைநது ஸநதோஷமடைகிறுன நனருகத
ரிநது நீதிதவருமல ராஜயததைரக்ஷிதது யாகஙகளைசசெயது உல
லலாமபரவிய புகழபெறறு அகஙகாரமறற ஹயகரீவன தேவலோ
த்தில களிபபுறறிருககிறுன நலலஉதஸாஹததை அடைநதும அபி
னததைவிடடும யாகமமுதலிய தெயவகாரியததையும மனிதாகளுக
ச செயயவேணடியகாரியததையும தணடநீதியையும பூமியையும
பபாறறித தானும பலதாமஙகளைசசெயது மஹாததுமாவான
யகரீவராஜன தேவலோகததில ஸநதோஷிககிறுன அறிநதவ
ம கொடையாளியும ஸரததையுளளவனும நனறியறிநதவனுமாக
ததஙகளை ஓதிச சாஸதிரஙகளையும நனருககறறுணாநது காமாகக
சசெயது ராஜயததை நனருகபபரிபாலிதது நானகுவாணஙகளை
தமதமதாமததில நிலைநிறுததி மானிடலோகததைவிடடு, பூஜயா
ான விதவானகளுககுரிய நலவுலகஞசெனறுஹயகரீவன ஸநதோ
ககிறுன பிரஜைகளைப பாதுகாதது யுதததலை ஜயமடைநது
லாமரஸததைகபபானஞசெயது பிராமமணஸரேஷடாகளைத திரு
அடைவிததறு நீதிபபடி பிராமணனிடம தணடமசெலுததி யுததம
வுபெறறதும ஹயகரீவன தேவலோகததில ஸநதோஷிககிறுன.
துககளும விதவானகளுமான மனிதாகள அவனுடைய புகழமிகக
நத சரிததிரததை விசேஷமாகக கொணடாடுகிறுாகள பரிசுதத
ன கீாததிபெறற மஹாததுமாவான ஹயசரீவன வீராகளுககுரிய
கஙகளை அடைநது ஸவாககததை ஜயிதது ஸிததியை அடைந
ன" எனறுசொனனுா

இருபததைநதாவது அதயாயம

ராஜதாமம (தொடர்ச்சி)

மபுத்திரர் தமக்குச் சோகம் அதிகரிக்கிறதென்றுசொல்ல, வ்யாஸர்,
ஸந்கினவலிமையையும் நீதியோடு செங்கோல்செலுத்தும் அரசன
ஸ்வர்க்கமடைவானென்பதையும் அவருக்குச் சொன்னது)

குநதியினபுதரரானயுதிஷடிரா, வியாஸரும இவவிதம சொலலிய
கேடடு, அாஜுனனும கோபிததுககொணடிருககையில, வியா
ரகரேடடுககொணடு, "இபபூலோகமெனனுமராஜயமும இதி

1 ஸோமபாகஞசெயது எனபது பொருள

லுள்ள பலவிதபோகஙகளும இபபொழுது எனமனததிறகு ஸநதோ
ஷததைககொடுககவிலலை பதிகளையும புதராகளையும இழநது கத
கிற ஸதிரீகளின அழுகைககுரலைககேட்டு சோகமானது எனனை
பிளககிறது எனமனததால சிநதிததும அது நிவிரததியை அடை
விலலை'' எனறு மறுமொழிசொனனா இவவிதம சொலலபபட்
வரும வேதததின கரைகணடவரும தாமநதெரிநதவரும நிாண
தெரிநதவாகளுள சிறநதவரும மஹாபராஜனருமான வியாஸா, த
புததிரரைககுறிததுப பிரதிவசனம சொலலததொடஙகினா

"ஸதிரீகள, போனபுருஷனைக காமததாலும யாகததால
அடைகிறதிலலை புருஷனைககொடுககவும எவனுமிலலை இது கால
தினமுறைபபடி செயவததால விதிககபபடடது மனிதன கால
தால எலலாவறறையும அடைகிறான புததிசகதியாலும கலவியால
மனிதன அகாலததில ஒரு [1] விசேஷததையும அடையமுடியா
மூடனாயிருபபவனும ஒருகாலததில பலபொருளகளை அடைகிற
மனிதனுககு எலலாவறறையுஙகொடுபபது காலநதான பூமி
மருநதுகளும மநதிரஙகளும மறறதொழிலகளும அகாலததி
பயனபடுகிறதிலலை அவைகளே காலததால வளாசசியடைநது ந
காலததில பயனைததருகினறன காறறு வேகமாகவீசுவதும கா
தினாலேதான மேகஙகள மழைபெயவதும காலததினாலேதா
குளமமுதலியவைகளில தாமரை நீலோதபலஙகள உணடாவத
காலததினாலேதான காடுகளில மரஙகளசெழிபபதும காலததினா
தான ராததிரிகள முறையே கறுததும வெளுததுமிருபபதும கா
தினாலேதான சநதிரன பூரணமான மணடலமபெறுவதும காலத
னாலேதான அகாலததில மரஙகளில பூவுஙகனியும உணடாகிறதில
அகாலததில ஆறுகள வேகமாகபபெருகுவதிலலை அகாலததில ப
யிலும கிராமததிலுமிருககும பக்ஷிகளும பாமபுகளும மிருகஙகளு
யானைகளும மதமடைகிறதிலலை அகாலததில ஸதிரீகளிடம கா
முணடாகிறதிலலை அகாலததில குளிரும வெயிலும மழையும ஏ
கிறதிலலை அகாலததில மனிதன பிறபபதும இறபபதுமிலலை அ
லததில குழநதை பேசுகிறதிலலை அகாலததில யெளவனபபரு
தை அடைகிறதிலலை அகாலததில விதைககபபடடவிதை முளைக
திலலை அகாலததில ஸூாயன உதயததையும அஸதமனததை
அடைகிறதிலலை அகாலததில சநதிரனும பெரிய அலைகளாலு
ஸமுததிரமும மிகுவதுமிலலை, குறைவதுமிலலை ஓ! யுதிஷடிரா! இ

1 'புதரலாபமுதலியவை' எனபது பழையவுரை

ஷயத்திலும் துக்கத்தால் கஷ்டப்பட்ட ஸேனஜித்தென்னும் அர
ன்பாடின இப்பழைய இதிஹாஸத்தைச் சொல்லுகிறார்கள் பொறு
முடியாத இக்காலகதியானது எல்லாமனிதர்களையும் பிடிக்கிறது.
ல்லா அரசர்களும் காலத்தால் முதிர்ச்சியடைந்துதான் மரிக்கிறா
ர் அரசனே! சிலர் சில மனிதர்களை அடிக்கிறார்களென்பதும
ப்படியே அவர்களைச் சிலர் அடிக்கிறார்களென்பதும் உலகத்தில
ழங்கும் வெறும் பேர் ஓ! அரசனே! அடிக்கிறவனுமில்லை,
டிபடுகிறவனுமில்லை ஒருவன் அடிக்கிறானென்றெண்ணுகிறான
மற்றொருவன் அடிக்கவில்லையென்றெண்ணுகிறான உண்மையோ
ராணிகளின் பிறப்பும் இறப்பும் காலத்தால் ஏற்படுகின்றன
பாருள் நஷ்டமானாலும் பிள்ளை பெண்டிர் தந்தை மரித்தாலும் அப
பாழுது கஷ்டமென்று தோன்றுகிற துக்கத்தை நன்றாக ஆலோ
த்து விலக்கிக்கொள்ளவேண்டும் விவேகமற்று ஏன் சோகப்படு
றாய்? சோகப்படும் ஜனங்களைப்பார்த்து அவர்களை (ஸமாதானஞ்
சய்யாமல்) ஏன் நீயும் சோர்ந்து சோகத்தை அடைகிறாய்? ஒரு துக
த்தால் மற்றொரு துக்கம் விளைகிறதையும், ஒரு பயத்திலிருந்து
வறு பயமுண்டாவதையும் (உன்னிடத்திலேயே) பார்த்துக்கொள்
ுகதுக்கம்) நமக்கு எப்படியோ அப்படியே மற்றவர்களுக்கும்
மம ஆகையால், தனிமையாக, இந்த, 'நான் என்ற தன்னைப
றிய அபிமானங்கூடாது அபிமானித்தால் இந்தப் பூமி முழு
தும் நம்முடையதாகிறது' என்பதை அறிகிறவன் அவிவேகமடைய
ட்டான் [1] சோகத்திற்கிடமாக ஆயிரமும் ஸந்தோஷத்திற்கிட
ாக நூறும் ஒவ்வொரு தினமும் மூடனைப் பிடிக்குமேயொழியப
ண்டிதனிடமனுகா இப்படிக் காலகதியால் இஷ்டங்கள் அனிஷ்ட
ாயும், அனிஷ்டங்கள் இஷ்டமாயும், துக்கம் ஸுகமாயும், ஸுகம் துக்க
ாயும் பிராணிகளிடம் மாறிக்கொண்டு வருகின்றன உண்மையில் துக்க
ருக்கிறதேயல்லாமல் ஸுகமில்லை ஆகையால், அதுதான் அனுப
க்கப்படுகிறது ஆசையின் கொடுமையால் துக்கமுண்டாகிறது
ுக்கம் முடிவடைந்தால் ஸுகம் தோன்றுகிறது, ஸுகத்திற்குப
ன் துக்கமும் துக்கத்திற்குப் பின் ஸுகமும் உண்டாகின்றன
லைமையான ஸுகத்தையும் நிலைமையான துக்கத்தையும் அடைகிற
லலை ஒரு ஸமயம் ஸுகமே துக்கமாகமுடியும் துக்கமே ஸுக
ாகவுமுடியும் ஆகையால், அதிக துக்கமடைந்து நிலைமையான
ுகத்தை விரும்புகிறவன் ஸுகத்தின் முடிவிலுண்டாகும் துக்கத

[1] இங்கு, ஆத்மஜ்ஞானத்தைப்பற்றியதென்று பழையஉரை கூறுகின்றது

தையும துககததின முடிவிலுணடாகும ஸுகததையும விடவே
டும। சோகமும, தாபமும, அதிகத துனபததைததரும ஆயாஸமு
எநதக காரணததால உணடாகினறனவோ அநதக காரணம சரீ
தில ஓா அஙகமாயிருநதாலும அதைதத தளளவேணடும ஸுகமோ
துககமோ பிரியமோ அபபிரியமோ எது வநதாலும மனம மாறுப
மல அனுபவிககவேணடும ஐயனே! பிளளை பெணடிாகளுகக
சறறேனும பிரியததைசசெயயும எவன எநதக காரணததால என
னம என்ன ஸமபநதமுடையவனெனறு தெரிநதுகொள ஓ! யுதி
டிர! தாமமும ஸுகதுககமும தெரிநதவனும உலகததில முன பி
அறிநதவனும மிகக ஞானமுளளவனுமான ஸேனஜிததெனனு
அரசன, 'உலகததில மிகக அறிவறறவாகளும கலவியில கரைகண
வாகளும செழிபபடைநது ஸுகிபபாாகள நடுததரததிலுளள ம
தாகள தாம கஷடபபடுகிறாாகள' எனறு சொனனுன பிறா துக
தைககணடு (அதை நிவிாததி செயயாமல) தானும துககபபடும ம
தன ஒரு காலததிலும ஸுகமுளளவனுகமாடடான துககததுக
முடிவிலலையனறே? ஒரு துககததிலிருநது மறறெரு துககமுண
கும உலகததில ஸுகமும துககமும ஸமபததும ஆபததும ல
மும நஷடமும இறபபும பிறபபுமாகிய யாவும காலததால வருகி
றன ஆகையால, மோகததையும ஸநதோஷததையும அடை
கூடாது அரசாகளுககு யுததததில தீக்ஷைபெறுவதும ராஜ
தைப பரிபாலிபபதும தணடநீதியை நனறுகசசெலுததுவதும யா
தில தக்ஷிணைகொடுபபதும நலல தானஞசெயவதும மிகபபரிசு
மான தாமமெனறு தெரிநதுகொளளவேணடும நனறுகதெரி
கொணடு நீதிபபடி ராஜயததை ரக்ஷிபபவனும அகஙகாரமவிடடுயா
களைசசெயபவனும பிராணிகளையெலலாம தாமககணணுல ஸமமா
பாாபபவனும மஹாதமாவுமான அரசன தேகததைவிடடபின தே
லோகததில ஸநதோஷிககிறுன யுததஙகளில வெறறியடைநது ரா
யஙகளைப பாதுகாதது [1] ஸோமததைபபானஞசெயது நீதிபபடி செ
கோல செலுததிப பிராணிகளை வளாககுமரசன, ஆயுள முடிநதபி
தேவலோகமடைநது ஸநதோஷிககிறுன அரசன யாகஙகளைசசெய
ராஜயததை ஜயிதது அதிலுளள பிரஜைகளையும அவாகளிஷடஙக
யும ரக்ஷிதது வேதசாஸதிரஙகளை நனகுணாநது நானகு வாணத
ரையும தமதம தாமததில நிலைநிறககசசெயது ராஜயததை நனகுபா
காதது பரிசுததியுளளவனுகித தேவலோகததில விளஙகுகிறு
எநத அரசன ஸவாககததிலிருககுமபோதும அவனுடைய சரி

[1] ஸோமயாகஞசெயது எனபது கருதது

ிரதததை மாநதிரிகளும ராஜயததிலுளளமனிதாகளும கொணடாடு ிறாகளோ அவவரசன அரசாகளில மிகசசிறநதவனுவான'' எனறு சானனா

---

[1] அதிகபாடமான அதயாயம

(தர்மபுத்திரர், பொருளானது யாகதானங்களுக்காகவே படைக்கப் பட்டதென்றும் போகத்துக்கு அன்றென்றும் அர்ஜுன னுக்குச் சொன்னது)

இநதஸமயததிலேயே, மிககபுததிமானன யுதிஷடிரா, அாஜு ஈனநோககி நலலநீதியுளளவாககியததைச சொலலததொடஙகினா ஏ! பாாததனே! 'பொருளுககு மேறபடட து ஒனறுமிலலை பொரு ிலலாதவனுககு ஸவாககமும ஸுகமும பயனுமிலலை' எனறு நீ ணபபது வீண வேதஙகளிலும யஜஞஙகளிலும ஸிததிபெறறதா ும தவமசெயததாலும சாஶவதமான லோகமடைநத பலஜனஙக நம ரிஷிகளும காணபபடுகிறாகள ஏ! தனஞசய! பிரமமசாயாஶர மபெறறுத தாமததையெலலாந தெரிநதுகொணடு ரிஷிகளின ஸமய நறியை ரகூஷிததுவரும ஜனஙகளைத தேவாகள பிராமமணாகளாக ுறிகிறாகள ஏ! அாஜுன! ரிஷிகளிலசிலா வேதநிஷடையுளள ாகளெனறும சிலா ஞானநிஷடையுளளவாகளெனறும சிலா தாம ஷடையுளளவாகளெனறும எபபொழுதும தெரிநதுகொள ஏ! ாணடவ! எவவிதககாரியஙகளும ஞானநிஷடையுளள ரிஷிகளிடங கடடுத தீாமானிககததககவையெனறு வைகானஸரென னும ரிஷிக ின வசனததை நாமகேடடிருககிறோம ஏ! தனஞசய! தானம அத யயனம யாகம தாஙகுவதறகுஅரிதானதணடம எனகிற வேதத றசொலலிய இசகாரியஙகளைசசெயது அஜாகளும பிருஶனிகளும ிகதாகளும அருணாகளும கேதுககளுமாகியரிஷிகள ஸவாகக லாகம அடைநதாாகள காமநிஷடையுளளவாகள ஸூாயனுககுத் க்ஷிணமானமாாககஞசெனறு அடையும இவவுலகஙகளை நான முந யே சொலலியிருககிறேன உததமயாகஞசெயத உபாஸகாகள டையககூடியதும எனறுமஅழிவிலலாததுமான உலகததிறகுச சலலுமவழி உததராமாககமெனறு சொலலபபடும ஏ! பாாதத! தரிநதவாகள அவவிரணடிலும உததராமாககததைக கொணடாடு ிறாகள ஆனால், ஸநதோஷமெனபதுதான ஸவாககததிலுஞசிறநத ம ஒபபறறஸுகமுமாகும ஸநதோஷததைககாடடிலும பெரிது

[1] இதறகு, கிருஷணசாாயா பதிப்பிலும அதயாயஎண கொடுககப டவிலலை

ஒனறுமிலலை அநதசசநதோஷமானது கோபததையும ஆசையையு
விடடமனிதனிடம நிலைததிருககும இதுவிஷயததிலும யயாதியெ
னும அரசனால சொலலபபடட இககாதையைச சொலலுகிறாகள -
'மனிதன, ஆமை தன அஙகஙகளை அடககுவதுபோல வெளியி
நீணட ஆசையாவறறையும எபபொழுது உளளடககுகிறானோ, எ
பொழுது தானபயமறறவனாகவும பிறாபயததிறகுக காரணமாகாத
னாகவும பகையும நடபும விடடவனாகவுமிருககிறானோ அபபொழு
பிரமமரூபமாகிறான எபபொழுது மனிதன எலலாபபிராணிகளிட
திலும மனம, வாககு, தொழில இமமூனறாலும தீஙகுசெயயவில
யோ அபபொழுது அவன பிரமமரூபமாகிறான அபிமானதன
யும மோகததையும பலவித ஆசைகளையும விடடு (உணமையாஎ
ஆனமாவைககணட [1]ஸாது மோக்ஷமபெறுவான ' எ| பாரதத
இநதிரியஙகளை அடககிககொணடு நானசொலலுவதைககேள சிலா
மததையும, சிலா சீலததையும, சிலா பொருளையும விருமபுகிறு
கள ஒருவன தாமததிறகுககாரணமெனறுவது பொருளைவிருமப
தைககாடடிலும விருமபாமையே மிகசசிறநதது பொருளிலு
பொருளை மூலமாககககொணட தாமததிலும பலதோஷமிருபப
நேரிலபாாககிறேன,நீயும பாாககததககவனதான பொருளாசையுள
வன விலககககூடிய காமஙகளை விலககுவது மிககக்ஷ்டினம பொ
ளில ஆசைபபறறியவாகளுககு நறகாரியம நடபபது மிகவரிது பி
ருககுத துரோகஞசெயகிறவாகளுககுப பொருளஉணடாகிறதென
சொலலுகிறாாகள எககாரணததாலுணடானாலும பொருளெனப
பயததைததரும நலலஸவபாவஙகெடடுச சோகம பயம இவ
களை நினையாமல அறபபொருளநிமிததம ஆசைகொணடமனித
பரூணஹததிசெயவதனாலுணடாகும பெருஙகொலைககுறறததைய
நினைககிறானிலலை , அடையமுடியாத பொருளை அடைநது வேலைக
ராகளுககுககொடுபபதைககூடத திருடடுபபோவதுபோல நினைத
பயநது மிகவும மனவருததமடைவான கூலிவாஙகும வேலைக
ராகளும தோஷமுளளவாகளாகத தோறறுவாாகள பொருளிலல
வனை எவன எனனசொலலககூடும? பொருளிலலாதவனதான எ
விததோஷததிறகும இடமிலலாமல ஸுகிததிருபபான பொரும
ளபது தேவாகளினசொததாகையால அதனை அடைபவன ஸுக
யிருககமாடடான இதுவிஷயததில முனனோாகள, ' பிரமமதே
பொருளகளை யாகததிறகாகபபடைததாா , அபபொருளைககாக

1 இஙகு, 'ஸாதோ:' எனற பாடஙகொளளபபடடது

னிதனையும யாகததிறகே உணடுபணணினா ஆகையால, பொருள ாவும யாகததிலேயே உபயோகிககததககன பொருளைத தன ஷடததிறகு உபயோகிபபது நீதியும ஹிதமுமனறு' எனறு யாச தை உறுதிபபடுததிசசொலலும யஜுருபியான பகவான கூறின வததிலுளள வசனததைச சொலலுகிறாகள தனமுளளவாகளிற றநத கெளநதேய! பிரமமதேவா இபபொருளைத தமதமகாரியததை ம யாகததையுமுததேசிதது மனிதாகளுககுக கொடுககிறாரெனறு தரிநதுகொள ஆகையாலதான, அபபொருள ஒருமனிதனுககும சாநதமிலலையெனறு மனிதாகள அறிகிறாகள, ஆகையால, கிடை த பொருளை மனிதன ஶரததையுளளவனுகித தானததிலும யாகத லும உபயோகிககவேணடும பொருளைத தானமசெயவதனறிப ஜிபபதும அழிபபதும நீதியலல யாகம தானம எனச சிறநதகாரி ம செயயவிருககுமபொழுது பொருளைச்சோததுவைபபதும பய றறது எவாகள புததிககுறைவால பொருளை ஒழுககமவிடடவ டம கொடுககிறாகளோ அவாகள சரீரமவிடடபின பலநூறறுணடு லததைபபுசிககிறாகள யோககியன அயோககியன் எனகிற பகுத திவிலலாமையால அயோககியனிடம தானமும யோககியனிடம னமிலலாததுமபறறித தானம விதிபபடி நடபபதும மிகவரிது. டைநதபொருளகளுககும அயோககியனிடமகொடுபபதும யோக பனிடம கொடாமையுமென இவவிரணடு தோஷஙகளும உண டனறு தெரிநதுகொள'' எனறுசொனனா

இருபத்தாறுவது அதயாயம
ராஜதாமம (தொடர்ச்சி)

(தர்மபுத்திரர் பலவாறுபுலம்பிப் பிராயோபவேசஞ் செய்வேனென்ற தும், வியாஸர் கர்மாவே செய்யத்தக்கதென்றதும்)

யுதிஷடிரா, ''குழநதை அபிமனயுவும கொலலபபடடு, திரௌ திபின பிளளைகளுமஇறநது, திருஷடதயுமனனும விராடனும தரு தனும விருஷஸேனனும தாமநதெரிநத திருஷடகேதுவும மறறும ல தேசதது வீராகளான அரசாகளும யுததததில மாணடுபோகும டி ஞாதிகளைககொலைசெயது, ராஜயததில ஆசைகொணடு, தன லததையேஒழிககககாரணனும மிககொடியவனுமாகிககஷடபபடும னனைச சோகமவிடவிலலை நான எவாமடிமீது புரணடு விளையா கொணடிருநதேனோ அநதபபீஷமரை அநத நானே ராஜயததில பராசைகொணடு யுததததில கொனறேன சிகணடியைப பாாககும

போது வஜரததுககொபபான அாஜுனனபாணஙகளால எனனிமி
தம அடிபடடு மூாசசையடையும இநதபபீஷமரை எபபொழுது கண
டேனே அபபொழுது பிரகாசிககும பாணஙகளால சூழபபடடகிழ
ஙகம்போலிருககும மஹாதமாவும பாடடனருமான பீஷமரை
பாாததும எனமனம நடுககமுறறது எதிராளிகளைககொலலு
சகதிபெறற பாடடனரான பீஷமா மலைபோல ரததிலிருநதுவிழுந
பொழுதே எனககுப பாவமவநதது அமபுமவிலலும கையிலெடு
துப பாசுராமரோடும பலநாள போாபுரிநதவரும காசியில கனனி
கையைவேணடிக கூடின பலஅரசாகளை ஒரு தேருடனசெனறு யு
ததிறகு அழைததவீரரும ஒருவராலும அடககமுடியாத உகராயு
னெனனும சககரவாததியைத தம அஸதிரததின அகனியால ஒரு
நொடியில எரிததவருமான அநதபபீஷமா எனனால யுததததில வீழ
தபபடடாா தமமிஷடமபோல மிருதயுவை இருககசசெயய வலல
ராயினும பாஞசாலதேசததானகிய சிகணடியைத தமபாணஙகளா
கிழேவிழசசெயயாத அநதபபீஷமா அாஜுனனால வீழததபபடடா
ஓ! முனிசரேஷடரே! பூமியிலவிழுநது உதிரமபெருககுமபடி இவரை
எபபொழுது கணடேனே அபபொழுதே மிகக கொடூரமான தாப
எனனைப பிடிததுககொணடது இளமைபபருவததில எஙகளை வளா
துப பாதுகாததுவநத பாடடனரான அநதபபீஷமா. சிறிதுகால
சிறறினபததைத தரும இவவிராஜயததினிமிததம பேராசைகொண
பெரியோாகளைக கொலைசெயயததுணிநத பாவியும மூடனுமான என
னால வீழததபபடடாா பெரியவிலலாளியும அரசாகள யாவராலு
பூஜிககபபடடவரும ஆசாரியருமான துரோணரிடம அவா புதநி
ரைககுறிததது யுததததில எதிாசெனறு பாவி பொயயைசசொ
னேன 'ஓ! அரசனே! எனகுமாரன உயிரோடிருககிறனா? நீ ஸதி
யததைசசொல' ஏனறுஆசிரியா எனனைககேடடவசனம என அஙக
களைக கொளுததுகிறதே நான உணமைசொலலுகிறவனெனற பெ
நமபிககையுடன பிராமமணா எனனிடம அதைககேடடனா குரு
வான அவரிடம ஸதயமஎனனும கவசமபூணடு ராஜயததில பேரா
பறறிப பெரியோாகளைக கொலலததுணிநத பாவியாகிய எனனா
யானை அடிபடடவுடன யானையெனபதை மறைவாகவைதது, 'அசுவ
தாமா அடிககபபடடாா' எனறு பொயசொலலபபடடது மிகவு
செயயததகாத இககாமததைச செயதநான எவவுலகஙகளை அடைய
போகிறேனே? யுதஙகளில புறஙகொடாத தமையனான காணனை
கொனறேன எனனைவிடக கொடுமபாவி இவவுலகில எவனிருக

ன மலைகளில் சிஙகமபோலுதிதத குழநதையாகிய அபிமநயுவை
ம பேராசைகொணடு துரோணரால ரக்ஷிககபபடும சேனைககுள
ரவேசிககசசெயதேன அதுமுதல, பெருஙகொலைசெயத பாவி
பால, அாஜுனனையும தாமரைககணணரான கிருஷணபகவானையும
ாககமுடியாதவனுனேன தூககபபடததகாத திரெளபதி ஐநது
லைகளைஇழநத பூமிபோல ஐநது பிளளைகளையுமஇழநததை நினைத
த தவிககிறேன இவவிதம இவவுலகததிறகே நாசததை உணடு
ணணின நான பேரபாதியும பெருமபாவியுமானேன நான இவ
தமே இருநதுகொணடு இசசரீரததை வாடசசெயகிறேன பெரி
பாரகளைக கொலைசெயத நான மறுபிறவிகளிலாவது இஙஙனம குல
தகனுகாதிருககவேணடி இபபடிப பிராயோபவேசம அடைநதிருக
றேனெனறு தெரிநதுகொளளுஙகள ஓ! மஹாரிஷிகளே! இனி
ணபதிலலை, எவவிதமும ஜலமும உபயோகிககிறதிலலை இபபடியே
ருநதுகொணடு நான இனிய பிராணனைப போககசசெயகிறேன ஓ!
ஹரிஷிகளே! நீஙகள இஷடபபடி போகலாம உஙகளை நமஸகரித
க கேடடுககொளளுகிறேன, இநதச சரீரததை இவவிதமே விடப
பாகிறேன எலலாரும எனககு அனுமதி கொடுககவேணடும"
னறு சொனனா.

பநதுககளின சோகததால பீடிககபபடடு இவவிதஞசொலலும
நதத தாமபுததிரரை, 'அபபடியலல' எனறடககி, ரிஷிகளிற
நதவரான வியாஸபகவான, (திருமபவும) சொலலததொடஙகினா
ஓ! மஹாராஜனே! நீ கரைகடநது சோகபபடுவது நியாயமனறு
! பிரபுவே! இஃது அதிருஷடமெனறு சொலலியிருநதும திரும
வும சொலலுகிறேன உலகிலபிறநத பிராணிகளுககு ஜலததில
மிழிபோலச சோகமையும பிரிவும வருவதும போவதுமாயிருககு
மனபது நிசசயம கூடடஙகளின முடிவு நாசமே உயாவதின
டிவு விழுவதே சோககையின முடிவு பிரிவதே ஜீவிததலின
டிவு மரணமே சோம்பலாயிருததல (அககாலம ஸுகமாயிருபபி
வம)முடிவில துககமே முயற்சி (அநதஸமயம) துககமாயினும ஸுகத
தத தரும அணிமாதிஸிததிகளும ஸமபததும லஜஜையும தைரிய
ம கீாததியும முயறசியுளளவனிடம இருககுமேயல்லாது சோம
ப்றியிடமஇரா நணபாகள ஸுகததைசசெயபவுமுடியாது விரோதி
ள துககததைச செயயவுமுடியாது புததிசாலிததனததால பொருளை
டையவுமுடியாது பொருளால ஸுகமபெறவுமுடியாது ஏ!
ளநதேய! தெயவததால எவவிதசகாமஞசெயயுமபடி பிறபபிககப

படடாயோ அவவிதக காமததைசசெய அதுகொணடுதான நீ ஸித்தி
பெறவேணடும ஓ ! அரசனே ! உனக்கே நீ வலலவனலலன'
எனறு சொனனா

இருபததேழாவது அதயாயம
ராஜதாமம (தொடர்ச்சி)

(வ்யாஸர், தர்மபுத்திரருடைய சோகத்தை விலக்கக்கருதி, அஶ்மர்
ஜனகருக்குக்கூறிய ஞானோபதேசத்தைக் கூறியது)

ஞாதிகளின சோகததால கஷடபபடடுப பிராணனையும்விட
துணிநத பாணடுகுமாரரகளில முதலவரான தாமபுததிரரின்
சோகததை விலககவேணடி வியாஸபகவான சொலலததொடஙகினா
"ஓ ! புருஷஶ்ரேஷடனான யுதிஷடிரனே ! இதுவிஷயததில முன
ஒரு ஸமயம துககததால சோகபபடட விதேஹதேசததிறகு அரச
ரான ஜனக மஹாராஜா அறிவிறசிறநத அஶ்மரெனனும பிராமண
ரிடம ஸநதேஹததைககேடக, அநத அஶ்மா பாடிய பழைய இவவிதி
ஹாஸததைச சொலலுகிறாகள

ஜனகா, 'பநதுககளும பொருளும வருமபொழுதும நீஙகும்
பொழுதும ஸுகததை விருமபும மனிதன எவவிதமிருககககடவன ?
என வினவினா (அதனைககேடட) அஶ்மா உபதேசிககத தொடஙகி
னா 'மனிதனுககு இசசரீரம உணடான பின சரீரததைததொட
ரநது பல துனபஙகளும இனபஙகளும உணடாகினறன. அவைகளில்
ஏதாவதொனறுணடாகும பொழுது அதில் மனம பறறிசசெலவானா
யின, உடனே, வாயு மேகததை இழுபபதுபோல, அஃது அவனபுத்
தியை இழுததுவிடும 'நான நறகுலததிற பிறநதவன, வித்தியுளள
வன, ஸாதாரண மனிதனலலேன' எனற மூனறுவகை (அபிமான
ரூபமான) காரணஙகளால மனம காவமடையும மனததில அதி
ஆசைகொணடு தகபபன தேடின பொருளகளை இழநது தாழமை
யடைநத மனிதன பிறாபொருளைக கிரஹிபபதை நலமெனக்
கருதுகிறான அககருததுககொணடவனும உலகததிலுளள மரி
யாதையைவிடடு நியாயமினறிப பிறாபொருளை எடுபபவனுமான
அவனை அரசாகள, வேடாகள அமபுகளால மிருகததை அடிபபது
போல அடிககிறாகள ஓ ! அரசனே ! இருபது பிராயததிலும முப்
பது பிராயததிலுமிருககும அவவித மனிதாகள நூறுபிராயம வரையி
லும ஜீவிககமுடியாது, இவவிதம அதிககஷடபபடும மனிதாகளுக்கு

லலாபபிராணிகளுடைய நடககையையுமதெரிவிதது முறையே உப
தசமெனனும வைததியததைச செயயவேணடும சிததததின விகா
ிமோ வேணடாததினவரவோ இவவிரணடுமதாம மனததிலிருககும
ககஙகளுககுக காரணஙகளேதவிர மூனறுவதிருகக நியாயமிலலை
வவிதமுளள அநததது௲னபஙகளுமவிஷயஸமபநததாலுணடாகும
றபலதுனபஙகளும மனிதனைதொடாகினறன இபபடியிருககும
ாழுதே பலமுளளனவும பலமிலலாதனவும பெரியனவுமசிறியனவு
ிகிய பிராணிகளயாவறறையும செநநாயகளுககொபபான ஜரை
ம மரணமும விழுஙகுகினறன ஸமுததிரஞசூழநத இநதபபூமி
முழுமையும ஜயிததவனானாலும இநதஜராமரணஙகளை ஜயிககும
ிிதன ஒருவனுமிலலை பிராணிகளுககு நேரிடும ஸுகதுககமெல
ம பரவசமாக அனுபவிககவேணடுமேதவிர அதைவிலகக உபாயங
டையாது ஓ! அரசனே! இளமையிலோ நடுவயதிலோ முது
மயிலோ தனககு வேணடியனவும வேணடாதனவுமான விஷயங
் மனிதனால் விலககததககவைகளலல அனிஷடஙகளுடனசேரு
தும இஷடஙகளை விடடுவிலகுவதும ஸமபததும ஆபததும ஸுக
ம துககமும அதிருஷடததை அனுஸரிததுவரும அபபடியே
ாணிகளின பிறபபும சரீரததைவிடுவதும வேணடியதை அடைவ
ம அதறகுததககமுயறசியுமாகிய யாவும (அதிருஷடததிறகுததகக
.) நிலைபெறும கநதமும ரூபமும ரஸமும ஸபாசமும இயறகை
ல மாறுவதுபோல ஸுகமுமதுககமும அதிருஷடததை அனுஸரி
ந வருகினறன உடகாருவதும படுபபதும போவதும கிளமபு
தும குடிபபதும புசிபபதும பிராணிகளயாவுககும காலததாலேயே
டககுமெனபது நிசசயம வைததியாகள நோயாளிகளாயும பல
னகள பலமறறவாகளாயும நபுமஸகாகள பெணடிருளளவாகளா
 இருபபதைநோகக, காலததினமுறை ஆசசரியமாயிருக்கிறது
குடிபபிறபபும நோயினமையும அழகும வீரியமும நலலஉருவ
் போகஙகளும விதிபபடியே அடையபபடும விருப்பமிலலாத
ழகளுககுப பலபிளளைகள உணடாகிறாகள விசேஷமாகச
லவமிகக மனிதாகளுககுப புததிரன இலலை விதியினசெயகை
புதமானது வியாதி, ஜலம், ஆயுதம், அகனி, பசி, விஷம், ஜவ
, மரணம், மேலிருநதுவிழுதல முதலிய எநதஆபததில எநத
ிதன போகுமபடி விதியிருககிறதோ அவன அதே வழியிறசெல
ிறான விதியைததாணடினவனும விதியிலிருநது வெளிபபடட
ும எவனுமிலலை விதியிலஅகபபடாதமனிதனே இலலை மிகக

பொருளடைந்த மனிதன் யௌவனப்பருவத்திலேயே நாசமடைவ
காணப்படுகிறது மிகவும் கஷ்டப்படும் ஏழைகள் கிழத்தனத்துட
நூறுபிராயமிருக்கிறார்கள் பொருளற்றபுருஷர்கள் சிரஞ்சீவிகளா
காணப்படுகிறார்கள் பிரபுத்தனமுள்ள குலத்திலுதித்தவர்கள் வி
டிற்பூச்சிபோல நசிக்கிறார்கள் உலகத்தில் பெரும்பாலும் பொ
ருடையவர்களுக்குப் புசிக்கும்சக்தி இருக்கிறதில்லை ஏழைகளுக்
மிகவிசேஷமாகக் கட்டையும் கல்லுங்கூட ஜீரணமாகும் காலத்த
ஏவப்பட்டு (மனிதன்) 'நான் இதைச்செய்கிறேன்' என்று எண்
கிறான் கெட்டபுத்தியுள்ளவன் வேண்டாதகாரியத்தையும் வே
டியதுபோல ஸந்தோஷமில்லாமலே செய்வதும் காலத்தாலேயே
வேட்டையும் சூதும் வேசைகளும் குடியும் விவாதங்களும் அறி
களால் இகழப்பட்டனவாயினும் மிகக்கற்றவர்களான புருஷர்கள்
இவைகளில் பிரவிருத்திப்பது காணப்படுகிறது இவ்வாறு சிந்
கையில், இஷ்டம் அனிஷ்டமுதலிய பயன்களையாவும் காலத்
லேயே எல்லாப்பிராணிகளையும் தொடருகின்றன வேறுகாரண
காணப்படவில்லை வாயு, ஆகாசம், அக்னி, சந்திரன், ஸூர்ய
பகல், இரவு, நக்ஷத்திரங்கள், ஆறுகள், மலைகள் இவைகளை எவ
படைக்கிறான்? எவன் பரிபாலிக்கிறான்? குளிரும் வெயிலும் மழை
யும் காலத்தாலேயே உண்டாகின்றன ஓ! நரஶ்ரேஷ்ட! இங்ஙனமே
மனிதர்களுக்கு ஸுகமும் துக்கமும் காலத்தாலுண்டாகின்ற
மருந்துகளும் ஆயுதங்களும் ஹோமங்களும் ஜபங்களும் மனி
னுடைய கிழத்தனத்தையும் மரணத்தையும் விலக்கி ரக்ஷிக்கத்த
வைகளல்ல கருங்கடலில் எப்படிக் கட்டையுங்கட்டையும் சேர்ந்
பிறகு பிரிவடைகின்றனவோ அப்படியே பிராணிகளின்சோகமை
உண்டாகிறது இனிமையான கானம் வாத்தியம் முதலியவைகளா
உபசரிக்கப்படும் அரசர்களிடமும் ஒருவித்தக்தியுமற்று எப்பொழுத
பரான்னமபுஜித்துப்பிழைக்கும் ஏழைகளிடமும் காலன் ஒரேவி
செய்கையுள்ளவன் இந்த்ஸம்ஸாரத்தில் இதுவரையில் பலலாயி
தாய்தந்தைகளும் பலநூறுபிள்ளைபெண்டிர்களும் அனுபவிக்கப்ப
டிருக்கிறார்கள் அவர்கள் யாருடையவர்கள்? நாம் யாருடைய
கள்? மனிதனுக்கு ஒருவரும் நிலைத்திருப்பவரில்லை இவனும் ஒரு
ருக்கும் நிலைத்திருக்கிறவனல்லன் பெண்டிர் பந்துக்கள் நண்
களுடன் இந்தச்சேர்க்கையானது வழியில்நேரும் சேர்க்கைதா
மனிதன், 'எங்கிருக்கிறோம்? எங்குப் போகப்போகிறோம்? ந
யார்? இங்கு எதற்காக வந்தோம்? எதைப்பற்றி எக்காரணத்த

சோகத்தை அடைகிறோம்?' என்று ஆலோசித்து மனத்தை உறுதிப்படுத்தவேண்டும் இஷ்டவஸ்துக்களுள்ளனவாயினும் நிலையின்றித் திருருளைபோல உருளும் இந்தஸம்ஸாரத்தில் தாய் தந்தை உடன்பிறந்தார் நண்பர்களெல்லாம் வழியிலநேரும் சேர்க்கைகளே (ஆகையால், பந்துக்களின் மரணத்தைப்பற்றித் துக்கிப்பது நியாயமன்று) பரலோகமோ கண்ணுக்கெதிரில் காணத்தக்கதில்லை அவ்வுலகில் சுகித்திருக்கவிரும்புவோன் சாஸ்திரத்தின் விதியை விடாமல் மபிக்கையுடனிருக்கவேண்டும்' என்று தெரிந்தவர்கள் சொல்லுகிறார்கள் அறிந்தவன் பித்ருதேவதைகளுக்குரியகாமத்தைச் செய்யவேண்டும் மற்றுமுள்ள தர்மகாரியங்களையும் யாகத்தையும் மூவகைப்பயனையும் விதிப்படி[1]அடையவேண்டும் கிழத்தனமும் மரணமுமாகிய பெருமுதலையுள்ள ஆழ்ந்த இக்காலக்கடலில் மூழ்கியிருக்கும் இவ்வுலகில் அறிவுள்ளவன் யாருமில்லை ஆயுள்வேதமகற்றுணில் பலஸாதனங்களைத்தேடி வைத்தியரான பலர் தாமே வியாதியால் கஷ்டமுள்ளவர்களாய்க் காணப்படுகிறார்கள் அவர்கள் பல நெய்களையும் கஷாயங்களையும்குடித்தும் கடலானது கரையைக் கடவாததுபோல மிருத்யுவைக் கடந்துபோகமாட்டார்கள் சிலர் ரஸாயனமென்னும் மருந்தைத்தெரிந்துகொண்டு அதை விதிதவறாமல் உபயோகித்தும், யானைகள் தமக்கு மேலான யானைகளாலடிக்கப்படுவதுபோலக் கிழத்தனத்தால் அடிக்கப்படுகிறார்கள் அங்ஙனமே, வேதமோதுவதில் விடாமுயற்சிசெய்தும் தவஞ்செய்தும் தானத்தையும் யாகத்தையும்செய்தும் ஜராமரணங்களைத் தாண்டினார்களில்லை பகலும் மாஸமும் வருஷமும் எப்பொழுதும் ஒழிவடைவதில்லை பிறந்தபிராணிகள் எல்லாவற்றிற்கும் திரும்பவும் சேர்க்கையுண்டாவதென்பது கிடையாது பிராணிகள் யாவராலும் அடையப்படுவதும் மீண்டதும் நிலைபெறாததுமான (இந்தஸம்ஸார) வழியைப் பிராணியானவன் காலமென்னும் பெருவெள்ளத்தாலிழுக்கப்பட்டு நிலைமையில்லாதவனாகி அடைகிறான் ஜீவனிடமிருந்து சரீரமவிலகுகிறதோ சரீரத்திலிருந்துதான் ஜீவனவிலகுகிறதோ எப்படியானாலும் பந்துக்கள் தாரங்கள் மற்றஜனங்கள் ஆகியவர்களின்சேர்க்கை வழியில் சேர்க்கைதான் இந்தச்சேர்க்கையானது எப்போதும் எவனாலும் நிலைமையாய் அடையப்படமுடியாது தனசரீரத்துடன் சேர்க்கையே நிலைமையாயிருக்கவில்லை மற்றமனிதனுடன் சேர்க்கை எங்ஙனம்

1 வியாதியையும் கிழத்தனத்தையுமவிலக்கி ஆயுளை நிலைக்கச்செய்வது ரஸாயனத்தின் குணம்

நிலைத்திருக்கமுடியும்? ஓ! பாபமற்றஅரசனே! இப்பொழுது உன
தகப்பனெங்கே? இப்பொழுது உனது பாட்டனெங்கே? நீ அ
களைப் பார்க்கவில்லை அவர்கள் உன்னைப் பார்க்கிறார்களில்லை ஸ்வ
க்கத்தையும் நரகத்தையும் நேரில்கண்டமனிதன் இல்லை ஓ! அரசனே
இவ்விஷயங்களில் வேதமே ஆஸ்திகர்களுக்குக் கண்ணாகும் நீ அ
கண் காட்டியபடி நடக்கவேண்டும் பிரமசரியமெனனும் ஆஶ்
மத்தை நிறைவேற்றிப் பிதிருக்கள் தேவர்கள் ரிஷிகள் இவர்களி
கடனைத் தீர்க்கவேண்டி அஸூயையின்றிப் புத்திரனை உண்டுபண்
வேண்டும், யாகங்களையும் செய்யவேண்டும் முதலில் பிரமசாரி
யிருந்து பிக்ஷைமுதலிய தாமங்களை நடத்திப் பிறகு மனத்திலுள்
[1] கஷ்டங்களை விலக்கிக்கொண்டு யாகங்களைச்செய்து புத்திரர்களையு
உண்டுபண்ணி இவ்வுலகையும் மேலுலகையும் பரமாத்மாவையு
பாதுகாத்துக்கொள்ளவேண்டும் நீதிப்படி பொருள்களைச் சம
தித்துத் தன்தாமத்தை நன்றாகச்செலுத்தி ராஜ்யத்தைப் பெருக
செய்யும் அரசனுடையகீர்த்தி ஸ்தாவரஜங்கமங்களான எல்லாஉலக
களிலும் ஓங்கிச்செழிக்கும்' என்றுசொன்னார்

இங்ஙனம் யுக்திகள்நிரம்பிய அஶ்மரின்வாக்கியம் முடிவுபெற
கேட்டு, புத்திதெளிந்து சோகமும்விலகி, விதேஹதேசத்திற்
அரசராகிய ஜனகர், அந்தஅஶ்மரிடம் விடைகேட்டுக்கொண்டு தமவி
சென்றார் ஓ! இந்திரனுக்கு ஒப்பான குந்தியின் குமாரனே! நீயு
இப்பொழுது அப்படியே சோகத்தைவிட்டுக் கிளம்பு, ஸந்தே
ஷத்தை அடை, க்ஷத்திரியர்களுக்குரியதாமப்படி ஜயிக்கப்பட்ட
இந்தப்பூமியைப் பரிபாலனம்பண்ணு, அவிழுதிக்கவேண்டா" என
சொன்னார்

இருபத்தெட்டாவது அத்யாயம்

ராஜதர்மம். (தொடர்ச்சி)

(கிருஷ்ணன், நாரதரால் ஸ்ருஞ்சயனுக்கு உபதேசிக்கப்பட்ட பதினா
அரசர்களின் சரித்திரத்தைத் தர்மபுத்ரருக்குச் சொல்லியது)

(இவ்விதம் சொல்லப்பட்ட) அரசஶ்ரேஷ்டருமதாமபுத்திர
மான யுதிஷ்டிரர் பேசாமலிருக்கும்போது, பாண்டவனான அர்ஜ
னன், கிருஷ்ணபகவானைநோக்கி, "ஓ! மாதவரே! ஞாதிகளின் சோக
தால் மிகவுமகஷ்டப்படுபவரும் சத்துருக்களைத் தபிக்கச்செய்பவ
மான இந்தத்தாமபுத்திரர் சோகக்கடலில் மூழ்கிவிட்டார் அவ

1 'சரீராதிகளில் ஆத்மாவெனனும் பிரமத்தை' என்பது பழை
வுரை

மாதானஞ் செய்யவேண்டும் ஏ! ஜனார்த்தனரே! (இவர் துசோகத்‌
ால்) நாங்கள் யாவரும் திரும்பவும் ஸந்தேகமுள்ளவர்களானோம்‌
ராஜர்களிற் சிறந்தவரே! (ஆகையால்,) நீரே இவருடைய
சாகத்தை விலக்கத்தக்கவர்" என்றுசொன்னான் இங்ஙனம் மஹாத்
வான அர்ஜுனனால் சொல்லப்பட்டவரும் தாமரைக்கண்ணரும்‌
ழிவற்றவரும் பகவானுமான கிருஷ்ணன், ராஜாவாகிய தர்மபுத்தி
ரை நோக்கித் திரும்பினார் கேசவர் தர்மபுத்திரருக்கு மீறத்தக்கவ
லர் தர்மபுத்திரருக்கு இளமைப்பருவ முதல் அர்ஜுனனிடத்
காட்டிலும் கிருஷ்ணனிடத்தில் பிரீதி அதிகமுண்டு (அந்தக்‌
ரணம்பற்றி) கிருஷ்ணன் சந்தனத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும்‌
ஜுத்தானுக்கொப்பானதுமான தர்மபுத்திரருடைய கையைத்
து நீண்ட கரங்களால் பிடித்துக்கொண்டு வேடிக்கையாகப் பேச
னத்தார் (அந்த க்ஷணத்தில்) அழகான பற்களும் கண்களு
டைய தர்மபுத்திரருடைய முகம், ஸூர்யனால் தொடப்பட்டதும்‌
ருய மலர்ந்ததுமான தாமரை மலர்போல் விளங்கிற்று வாஸு
தவர் சொல்லத்தொடங்கினார்

"ஓ! புருஷப்புலியே! அங்கங்களை வாடச்செய்யும் சோகத்தை
அடையவேண்டாம் இந்த யுத்தகளத்தில் கொல்லப்பட்ட
ரிதர்களைத் திரும்பவும் அடைவது முடியாதன்றோ? ஓ! அரசரே!
வில் அடையப்பட்ட வஸ்துக்கள் விழித்துக்கொண்டவனுக்கு
ஙனம் பொய்யோ அப்பெரிய யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்ட க்ஷத்
ரியர்களும் அங்ஙனமேதான் யுத்தத்தில் விளங்கும் சூரர்களான
வரும் எதிரில் நின்று கொல்லப்பட்டார்களே தவிர இவர்களில்
நவனும் பின்புறத்திலாவது ஓடும்பொழுதாவது கொல்லப்பட்ட
னல்லன். வீரர்களான யாவரும் பெரிய யுத்தத்தில் சண்டை
யது தம்முயிரைவிட்டு ஆயுதங்களால் பரிசுத்திபெற்றுத் தேவ
லாகமடைந்தார்கள் அவர்களைக் குறித்து நீர் சோகப்படுவது
ாயமன்று வேதவேதாங்கங்களில் கரைகண்டவர்களும் க்ஷத்திரி
களுக்குரிய தர்மத்தில் முயற்சியுள்ளவர்களுமான அந்தச்சூரர்கள்
ண்ணியமான வீரர்களுக்குரிய கதியை அடைந்தார்கள் மஹானு
வர்களான அரசர்கள் இவ்விதம் இறந்து போனதைக்கேட்டு நீர்
ாசப்படுவது நியாயமன்று இது விஷயத்தில் புத்திரசோகத்தால்
டப்படும் ஸ்ருஞ்சயனுக்கு நாரதர் சொன்னதான இப்பழைய
திஹாஸத்தைச் சொல்லுகிறார்கள்

நாரதர், 'ஓ! ஸ்ருஞ்சய! நானும் நீயும் மற்றுமுள்ள பிராஜை
ளும் ஸுகதுக்கங்களிலிருந்து விடுபடாமலே மரிக்கப்போகிறோம்

அதில ஏன அழவேணடும? முனனிருநத அரசாகளின மஹிமைன
நான சொலலுகிறேன சறறுக கவனததுடன கேள அரசனே
இறநதுபோன மஹானுபாவாகளான அரசாகளைக கேடடமாததிர
தில உனது துககம விலகிவிடும தாபததைப பொறுததுககொ
நான சொலலுகிறதை விஸதாரமாககேள முனனோகளான அர
களின சரிததிரம பெருமையுளளதும மனததைக கவாததகத
கிரஹஙகளின கொடுமையை அடககி ஆயுளை வளாசசெயவது
உததமமுமானது ஸருஞசய! அவிகூஷிததின குமாரனான மருத
னெனனும அரசன இறநததைக கேளவிபபடுகிறோம மஹாத
வான அவனுடைய யாகததில இநதிரன வருணன பிருஹஸப
முதலிய தேவாகளும ஸருஷடிகாததாகளும பிரததியகூம
வநதாாகள அவன தானசெயத யாகஙகளால தேவராஜாவா
இநதிரனையும அலகஷியபபடுமபடி செயவிததான இநதிரனுடை
பிரியததிறகாக விதவானான பிருஹஸபதியானவா அவனிட
சென்று (இனி யாகஞசெயயாதிருகக வேணடுமெனத) தடுதத
அபபடியிருநதும, அவாதமபியான ஸமவாததரெனனும ரிஷி தே
குருவின இஷடம நிறைவேறு வணணம அவனுககு யாகஞசெ
விததனா ஓ! அரசஙரேஷடனே! மருததன அரசனு
பூமியை ஆணடுவருங காலததில பூமி உழவுமுதலிய வேலையினறி
பயிாகள வளாநதோஙகிச செழிதது விளஙகிறறு மஹ
துமாவான மருததன செயத ஸதரயாகததில விசுவேதேவாகள
ஸயாகளாகவும மருததெனனும தேவாகள ஸோமபானஞசெய
ரிதவிககுககளாகவும ஸாததியாகளும மறறததேவாகளும பரிசா
களாகவும இருநதாாகள (அவனகொடுதத) தகூஷிணைகள தே
களுககும மனிதாகளுககும கநதாவாகளுககும அதிகமாயிருநத
ஸருஞசய! உனனையும உனது புததிரனையும விடத தாமம, ஞான
ஐசுவரியம, வைராககியம இநநானகிலும மிகசசிறநதவனும அ
புணயவானுமான அநத மருததனே இறநதுபோய விடடானு
உனது புததிரன போனதைபபறறி வருததபபடவேணடாம
தன புததிரனாகிய ஸுஹோததிரனும இறநததாகக கேளவிப
கிறோம அவன அரசனாயிருககுஙகாலம இநதிரன அவனுடை
பிரியததிறகாக ஒரு வருஷம பொனமாரிபெயவிததான பூமியா
அவன காலததில வஸுமதியெனனும உணமைபபெயா வாயநத
பிறது ஆறுகளில பொனனீரோடிறறு உலகஙகளில பூஜிககபப
இநதிரன ஆறுகளில மீன, நணடு, ஆமை, முதலை, திமிஙகிலம இ

ளைப பொனனுருவமுளளனவாகப படைததனன அறபுதமான பானனுருவமுளள பலலாயிரஙகளான அவைகளைககணடு விதிதபுத ன வியபபடைநதான இவவிதம நிரமபிய அளவிலலாத ஸவாணத தயும அவன குருக்ஷேத்திரததில தானசெயத விஸதாரமான யாகத ல பிராமமணர்களுககு அளிததுவிடடான. ஸருஞ்சய! உனனை ம உனதுபுததிரனையுமவிடத தாமமுதலிய நானகிலும மிகசசிறந வனும அதிகபுணணியவானுமான அநதஸுஹோததிரனே மரண டைநதான ஸருஞ்சய! யாதொருயாகமும தக்ஷிணையுமிலலாத னது, புததிரன் இறநததைககுறிதது வருததபபடவேணடாம சாகமவேணடாம. பொறுததுககொள ஸருஞ்சய! பிருஹதரத னனும அஙகதேசததரசன இறநததையும கேளவிபபடுகிறோம வன வெணமைநிறமான பததுலக்ஷமகுதிரைகளையும ஸுவாணஆப ணஙகளால அலஙகரிககபபடட பததுலக்ஷமகனனிகைகளையும ானஞ்செயதான. விஸதாரமாகத தானஞ்செயதயாகததில பதமமாலை ணிநத பததுலக்ஷமயானைகளையும ஸுவாணாபரணமுளளனவுமஆயி ம பசுககளைத தொடாநதனவுமான கோடிககாளைகளையும அவன க்ஷிணையாகக கொடுததான விஷணுபதமெனனும மலையில அவன செயதயாகததில ஸோமபானஞ்செயது இநதிரன மததைஅடைந ான தக்ஷிணைகளால பிராமமணாகளும களிததாாகள. அவனு டைய நூறறுககணககான யாகஙகளில தேவாகளுககும மனிதாக ளுககும கநதாவாகளுககும தக்ஷிணைகள மிகவும அதிகபபடடன ஸோமஸமஸதையெனனும [1] ஏழுயாகஙகளில அநத அஙகராஜன காடுதத தக்ஷிணைபோலத தக்ஷிணைகொடுககுமமனிதன சென றகாலததிலுமஇலலை, வருஙகாலததிலுமிலலை தாமமுதலிய நானகிலும னனையும உனதுபுததிரனையுமவிட மிகசசிறநதவனும அதிகபுண ணியவானுமான அநதஅஙகராஜனே மரணமடைநதான. உனதுபுத ன போனதைககுறிதது நீ வருததபபடவேணடாம ஸருஞ்சய! உசீநரனபுதரனன சிபியெனனுமஅரசன இறநததைக கேளவிபபடுகி றோம அவன ஒருதோலைபபோல இநதபபூமிமுழுமையும சுருட்டி னை, கமபீரமான தனரததின சபதததால பூமி சபதிககுமபடிசெய தான, ஜயமபெறககூடிய ஒருதேரினமீதிருநதுகொணடு பூமியைத தன ஒருகுடைககுளளாககினன உசீநரனபுதரனன அநதசசிபி ாட்டிவிருககும பசுககளோடுகூடத தனககுளளபசுககள குதிரை

[1] அககிஷடோமம, அதயககிஷடோமம, உகதியம, ஷோடசி, அதி ாதரம, வாஜபேயம, அபதோாயாமம எனனும யாகஙகள

களை யாவற்றையும் யாகத்தில் தானஞ்செய்தான். 'எல்லா அரசர்களுள்ளும் இந்திரனுடைய பராக்ரமம்போன்ற பராக்ரமமுள்ளவனும் உசீநரனபுத்ரனுமான சிபியென்னும் ராஜரிஷியைவிட இவன் துபாரத்தைவஹிக்க வேறு அரசன் உண்டானதுமில்லை, உண்டாகப்போவதுமில்லை' என்று பிரமதேவரும் நினைத்தார். உன்னையும் உன் துபுத்திரனையும்விடத் தாமமுதலிய நான்கிலும் நிரம்பவும்சிறந்தவனும் அதிகபுண்ணியவானுமான அந்த சிபிராஜனே இறந்துவிட்டான். ஒருதக்ஷிணையும் ஒருயாகமுமில்லாத உன் துபுத்ரன் இறந்துபோனதைநினைத்து நீ சோகப்படவேண்டாம், தபிக்கவேண்டாம் ஓ ஸ்ருஞ்சய! துஷ்யந்தனுக்குச் சகுந்தலையிடம் உண்டானவனும் மஹாத்மாவும் திரவியக்குவியல்களை மிகுதியாகவுடையவனுமான பரதனும் காலஞ்சென்றுன்னக் கேட்கிறோம். அதிகபராக்கிரமம் பெற்ற அந்தபரதன் முன்பு தேவர்களைக்குறித்து யமுனைக்கரையில் முந்நூறும், ஸரஸ்வதியின்கரையில் இருபதும், கங்கைக்கரையில் பதினான்கும் மற்றவிடங்களில்பலவுமாக ஆயிரம் அச்வமேதயாகங்களையும் நூறுராஜஸூயயாகங்களையும் செய்திருக்கிறான். மனிதர்கள் ஆகாயத்தைக் கைகளால் (கட்டிப்பிடிக்கமுடியாதது) போல ஸகலமான அரசர்களும் ஆச்சர்யமானபரதனுடைய காரியத்தைப்பின்தொடர சக்தர்களல்லர். அவன் [1]வேதிகளை விஸ்தாரமாகப்போட்டு ஆயிரத்துக்கு அதிகமான குதிரைகளைக்கட்டினான். அந்தயாகசாலையில் பரதன் கண்வரின்பொருட்டு ஆயிரம் [2]பத்மக்கணக்கான பசுக்களைக் கொடுத்தான். உன்னையும் உன் துபுத்ரனையும்விடத் தாமமுதலிய நான்கிலும் எவ்வளவோமேலானவனும் அதிகபுண்யவானுமான அந்தபரதனே இறந்துபோனான். உன் துபுத்ரன் இறந்ததில் தாபமடையவேண்டாம் ஸ்ருஞ்சய! தசரதகுமாரராகிய ராமரும் இறந்ததாகக் கேள்விப்படுகிறோம். அவர் எப்பொழுதும் பிராணிகளிடம் ஔரஸபுத்திரனிடம்போலப் பிரீதி பாராட்டிவந்தார். அவருடைய தேசத்தில் பொருளில்லாதமனிதனும் கஷ்டப்படும்மனிதனும்இல்லை. ராமர் எல்லோருக்கும் தகப்பனுக்குச் சமமாயிருந்துகொண்டு ராஜ்யத்தை ஆண்டுவந்தார். ராமர் அரசாளும்பொழுது காலத்தில் மழைபெய்து பயிர்கள் செழித்து எப்பொழுதும் ஸுபிக்ஷமாகவேயிருந்தது. ராமர் ராஜ்யபரிபாலனஞ்செய்யுங்காலத்தில் பிராணிகளுக்குஜலத்திலமுழுகுவது, தீயால் கொளுத்தப்படுவது, துஷ்டமிருகங்களிடமிருந்து பயமடைவதுமுதலிய தீங்குகள் இல்லை. ஸ்திரீகளும் புருஷர்களும்

1 யாகத்திறஞ்செய்துகொண்ட இடங்கள். 2 பத்மம் = நூறுகோடி.

ரதொரு வியாதியுமின்றி வேண்டிய ஸித்திகள் பெற்று ஆயிரம் வரு
ம ஸுகித்திருந்தார்கள் ஒருவருக்கொருவர் விவாதமென்பது
திரீகளிடத்திலும் கிடையாது, புருஷர்களிடம் ஏது? பிரஜைகள்
ரதொரு பயமுமின்றி இஷ்டப்படி ஸஞ்சரிப்பவர்களும் வேண்டிய
த்திபெற்று ஸந்தோஷமடைந்தவர்களும் உண்மையான நியமத்
டன் எப்பொழுதும் தர்மஞ்செய்கிறவர்களுமாயிருந்தார்கள். அவ
டைய ராஜ்யத்தில் மரங்களியாவும் இடையூறின்றி எக்காலத்திலும்
வும் கனியும் நிரம்பிச்செழிக்க பசுக்களியாவும் பதக்குப்பால் கறப்ப
வைகளாயிருந்தன. பெரியதவமுள்ள அந்த ராமர் பதினொன்கு
ருஷம் வனவாஸஞ்செய்து பிறகு யாதொருதடையுமின்றி யாவரும்
காண்டாடத்தக்க பத்து அசுவமேதயாகங்களைச் செய்தார். அழ
ன முகமும் சிவந்த கண்ணும் சிங்கம்போன்ற மார்பும் முழங்கா
ளவு நீண்ட பருத்தகைகளும் யூதபதியான யானைபோலக் கருத்த
ருவமும் யௌவனப்பருவமுமுள்ள ராமர் பதினோராயிரம் வருஷம்
யோத்திக்கு அதிபதியாயிருந்து அரசாட்சிசெய்து வந்தார். உன்னை
ம் உனது புத்திரனையும் விட்டு தர்மம் முதலியவைகளில் மிகவுஞ்
றந்தவரும் புண்ணியவானுமான அந்த ராமரே இறந்துவிட்டார்.
ரு யாகமும் தக்ஷிணையுமில்லாத உனது புத்திரன் இறந்ததில் தாபப்
டவேண்டாம். ஸ்ருஞ்சய! பகீரதனென்னும் அரசனும் இறந்த
ாக்க கேள்விப்படுகிறோம். அவனது விஸ்தாரமான யாகத்தில்
தவர்களுக்கு அரசனான இந்திரன் ஸோமரஸத்தைப் பானஞ்செய்து
தமபெருகித் தன் கைவன்மையால் பலலாயிரம் அஸுரர்களை ஜயித்த
ன. அந்தப் பகீரதன் ஸுவர்ணாபரணம் பூண்ட பத்து லக்ஷம்
னனிகைகளைத் தன் யாகத்தில் தக்ஷிணையாகக்கொடுத்தான். தானம்
காடுத்த ஒவ்வொரு கன்னிகைக்கும் நான்கு குதிரைகள் கட்டிய ஒவ
வொரு ரதமும், ஒவ்வொரு ரதத்திற்கும் பின் தொடர்வனவும்
ஸுவர்ணாபரணம் பூண்டனவுமான நூறு யானைகளும், ஒவ்வொரு
யானைக்கும் பின் ஆயிரம் குதிரைகளும், ஒவ்வொரு குதிரைக்கும்
ன் ஆயிரம் பசுக்களும், ஒவ்வொரு பசுவுக்கும் பின் ஆயிரம் ஆடு
ளும் தானஞ்செய்தான். அவனது மடியில் முன்பு ரஹஸ்யத்தில்
ஸிக்கும் பாகீரதியென்னும் கங்கை குழந்தைபோல உட்கார்ந்திருந்
தாள். அவனது துடையின்மீது உட்கார்ந்த காரணத்தால் கங்கை
ஊர்வசியென்னும் பெயருள்ளவளானாள். மூவுலகையும் பரிசுத்தமா
ச்செய்யும் கங்கையும் அதிக தக்ஷிணையுள்ள யாகங்களைச்செய்த
கீரத ராஜாவுக்குப் பெண்ணானாள். ஸ்ருஞ்சய! உன்னையும் உனது

புத்ரனையும் விட்டத் தாம் முதலிய நான்கிலும், மிக்க சிறந்தவனு
அதிக புண்ணியவானுமான அந்தப் பகீரதராஜாவும் மரணமடை
தான் உனது புத்திரனைக் குறித்துப் பரிதாபப்படவேண்டாம்
ஸ்ருஞ்சய! மஹாத்மாவான திலீபனென்னும் அரசனும் இறந்தா
கேள்விப்படுகிறோம் அவன் காரியங்களைப் பிராமணர்கள் பெ
வையாகச் சொல்லுகிறார்கள் அவன் தானஞ்செய்த பெரிய யாகத்தி
பொருள்கள் நிறைந்த இந்தப் பூமியைச் சந்தோஷத்துடன் பிர
மணர்களுக்குத் தானஞ்செய்தான் அவன் செய்த ஒவ்வொரு யாக
திலும் உபாத்தியாயர் ஸுவர்ணத்தால் செய்த ஆயிரம் யானைகளை
தக்ஷிணையாகப்பெற்றார் அவன் செய்த யாகத்திலிருந்த பெரிய யூ
மானது தங்கத்தால் செய்யப்பட்டதும் ஒளியுள்ளதுமாயிருந்த
இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் அவனுக்குவேண்டிய காரியத்தை
செய்துகொண்டு அவனை ஆராதித்தார்கள் பொன்னாற்செய்த அ
யூபத்தின்மேலிருக்கும் சஷாலமென்னும் தங்கஸ்தூபியில் ஆறாயி
தேவர்களும் கந்தர்வர்களும் நடனஞ்செய்தார்கள் அதன் நடுவி
விச்வாவஸுவென்னும் கந்தர்வன் தானே ஏழுஸ்வரங்களுட
வீணாகானஞ்செய்தான் எல்லாப்பிராணிகளும், அவன்செய்
வீணாகானம், 'எனக்கு' என்று நினைத்தன திலீபமஹாராஜ
செய்த இந்தக்காரியத்தை நடத்தத்தக்க அரசர்கள் இருந்த
இல்லை தங்கக்கவசம்பூண்ட அவனுடைய யானைகள் மதம்பிடித்
வழியில் படுத்திருந்தன ஸத்தியவாதியும் பெரிய வில்லாளியு
மஹாத்துமாவுமான திலீபமஹாராஜனைத் தரிசனஞ்செய்த மனி
களும் ஸுவர்க்கலோகத்தை ஜயித்தார்கள் திலீபனுடைய அர
மனையில் வேதசப்தமும் வில்லின் சப்தமும் கொடுவென்ற' சப்தமு
குறைந்தகாலமில்லை ஸ்ருஞ்சய! உன்னையும் உன்து புத்திரனை
விட்டத் தாம்முதலிய நான்கிலும் மிக்கசிறந்தவனும் அதிக புண்ணி
வானுமான அந்தத்திலீபனே மரணமடைந்தான் உனது புத்ர
நினைத்துத் தாபப்படவேண்டாம் ஸ்ருஞ்சய! யுவனாச்வன் புத்தி
ரன் மாந்தாதாவும் மரணமடைந்ததாகக் கேள்விப்படுகிறோ
அவன், மஹாத்மாவான யுவனாச்வனவயிற்றில் பிருஷதாஜ்யத்
திலிருந்து உதித்து விருத்தியடைந்தவனும் காந்தியுள்ளவனும் மூன
உலகங்களையும் ஜயிக்கத்தக்கவனுமான அரசன் காபரூபமாயிரு
அவனை மருத்தென்னுந்தேவர்கள் தந்தையின் பார்ச்வத்திலிருந்
வெளிப்படுத்தினார்கள் தேவவடிவமான அந்தக் குழந்தை 'தந்
யான யுவனாச்வனமடியில் படுத்திருப்பதைக் கண்டு இக்குழந்

ரிடம் பாலகுடிக்குமென்று தேவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் பேசிக் ாண்டிருக்கும்பொழுது, இந்திரன், 'என்னிடம் குடிக்கும்' என்ற ாருளடங்கிய 'மாம் தாதா' என்னும் வார்த்தையைச் சொல்லிக் ாண்டு வந்தான் அந்தக் காரணத்தால் அந்தக் குழந்தைக்கு மாந் தாவென்று பெயருண்டாயிற்று பிறகு, மஹாத்மாவான அந்தக் ழந்தையை ரக்ஷிக்கவேண்டி இந்திரன் குழந்தையின் வாயில் தன் கயை வைத்துப் பால்பெருகச் செய்தான் இந்திரனுடைய கயைப் பானஞ்செய்த அந்த மாந்தாதாவின் சரீரம் நாளொன்றுக்கு று பலம் வீதம் வளர்ந்து பன்னிரண்டு நாளில் பன்னிரண்டு ாயமுள்ள அழகிய அரசவடிவமாயிற்று மஹாத்மாவும் யுத்தத் ல இந்திரனுக்கொப்பான சௌரியமுள்ளவனும் தாமபுத்தியுள்ள னுமான அந்த மாந்தாதா இந்தப் பூமிமுழுமையும் ஒரே நாளில் கப்பற்றிக்கொண்டான் அவன் யுத்தத்தில் அங்காரன், மருத்தன், ஸிதன், கயன், அங்கன், பிருஹத்ரதனென்னும் அரசர்களை ஜயித் ான மாந்தாதா அங்காரனென்னும் அரசனை எதிர்த்து யுத்தஞ் சய்யுங்காலம் அவன் வில்லின் தொனியால் தேவர்கள் தேவலோகம் டிந்துபோயிற்றென நினைத்தார்கள் ஸூர்யனுடைய உதயாஸ்த ங்களுக்குட்பட்ட பூமியாவும் மாந்தாதாவின் நிலமென்று சொல் படுகிறது ஓ! அரசனே! மாந்தாதா நூற்றுக்கணக்கான அசுவ மதங்களையும் ராஜஸூயங்களையுஞ்செய்து அவைகளில் பிராமணா ளுக்கு ஒரு யோஜனை பருமனும் பத்துயோஜனை நீளமுமுள்ள பானற்றுசெய்த மதஸ்யங்களைத் தானஞ்செய்தான் அந்த யாகத் ில அதிகமாயிருந்த பொருள்களை மற்ற ஜனங்கள் தாங்கள் பிராம ணர்களுக்குத் தானஞ்செய்தார்கள் ஸ்ருஞ்சய! உன்னையும் உனது த்ரனையும் விட்டு தாமமுதலிய நான்கிலும் மிகச் சிறந்தவனும் ுதிக புண்யவானுமான அந்த மாந்தாதாவே மரணமடைந்தான் னது புத்திரனைக்குறித்துத் தாபப்படவேண்டாம் ஸ்ருஞ்சய! குஷன் புத்ரனான யயாதி இறந்ததாகக் கேள்விப்படுகிறோம் அவன் முத்திரங்களோடு கூட இந்தப் பூமிமுழுமையும் ஜயித்து, [1] சம்யை பாகுந்தூரமுள்ள பூமியை ஒவ்வொரு வேதியாகச்செய்து அவ வதிகளால் பூமியை அலங்கரித்து உயர்ந்த பல யாகங்களைச்செய்து இப்பூமிமுழுமையும் யாகசாலையாகச் செய்தான் நூறுவாஜபேய

1 'அடிபருத்து நுனி சிறுத்த தடி சம்யை என்று சொல்லப்படும்' னபது பழைய உரை நுகத்தடியின் நுனியில் போடும் முளை சம்யை யென்று சொல்லப்படும் அதைப் பலமுள்ள ஒரு மனிதன் எறிந்தால் வ்வளவுதூரம் போகுமோ அவ்வளவுதூரம் என்பது மூலத்தின்கருத்து

யாகஙகளையும வேறு ஆயிரம யாகஙகளையுஞசெயது யயாதி முன
தஙகமலைகளைத தானஞசெயது பிராமமண ஶ்ரேஷடாகளைச சநதோ
ஷபபடுததினுன நகுஷனின புதரனுன யயாதி பூமியிலுள
அஸுராாகஷஸாகளை யுததததில அடிததுவிடடு இநதப பூமி
முழுவதுஙகைபபறறி தருஹயுமுதலிய புததிராகளுககுப பஙகிட
கொடுதது அவாகளை ராஜயததின கோடியிலிருககுமபடிசெயது பூ
வெனனும புததிரனுககு ராஜயததில படடாபிஷேகஞசெயதுவிட
மனைவியுடன முதுமைப பருவததில காடுசெனறுன ஸருஞ
உனனையும உனது புததிரனையும விடத தாமம முதலிய நானகி
மிகவும மேலானவனும அதிக புணணியவானுமான அநத யயாதி
காலஞசெனறுன உனது புததிரனைக குறிததுத தாபபபடவே
டாம ஸருஞசய! நாபாகனுடைய புதரனுன அமபரீஷனும இற
தாகக கேளவிபபடுகிறேம ஜனஙகள புணணியாதமாவும ர
ஶ்ரேஷடனுமான அவனை ரகஷகனுக வரிததாாகள. அவன தா
செயத பெரிய யாகததில யாகஞசெயவிககும பிராமமணாகளு
யாகஞசெயதவாகளான பததுலகஷம அரசாகளைப பணிவிடை
யக கடடளையிடடான 'இஙஙனம செயதவாகள முனனுமிலலை
பினனுமிலலை' எனறு அறிஞாகள நாபாகபுதரனுன அமபரீஷ
மிககொணடாடினுாகள அவனுடைய யாகததில(பிராமமணாகளு
ஊழியஞசெயத) அரசாகளயாவரும அசுவமேதயாகஞ செயதவா
போல உததராயணமெனனும தேவயானமாாககஞசெனறு பிர
லோகமடைநதாாகள ஸருஞசய! உனனையும உனதுபுதரனையும்விட
தாம முதலிய நானகிலும மிகமேலானவனும் அதிக புணயவானுமா
அநத அமபரீஷனும இறநதுவிடடான உனது புததிரனைககுறித
சோகபபடவேணடாம ஸருஞசய! சிதாரதன புததிரனுன சசபிந
வெனனும அரசனும இறநததாகக கேளவிபபடுகிறேம மஹாத
வான அவனுககு லகஷமபாரியைகளிருநதாாகள அநதப பாரியை
ளிடம அவனுககுப பததுலகஷம புததிராகள உணடானுாகள அ
தப புததிராகள யாவரும தஙககககவசமபூணட பெரிய விலலாளிக
யிருநதார்கள தனிததனியே ஒவவொரு புததிரனுக்கும நூறுநூ
கனனிககைகளும ஒவவொரு கனனிகைககும நூறுநூறு யானைக
ஒவவொரு யானைககும நூறுநூறு தோகளும ஒவவொருதேருக
ஸுவாணுபரணமணிநத உயாநத நூறுநூறுகுதிரைகளும ஒவவொ
குதிரைககும நூறுநூறுபசுககளும ஒவவொருபசுவுக்கும நூறுநூ
வெளளாடுகளும ஒவவோா ஆடடுககும நூறுநூறுசெமமறியாடுக
அடஙகிய அளவிலலாத இப்பெரிய பொருளை அ்சுவமேத யாகத

பிந்து மஹாராஜன் பிராமமணர்களுக்கு அளித்தன்ன ஸருஞ்சய!
ர்னேயும் உனதுபுத்திரனேயும்விட்டத் தாமமுதலிய நான்கிலும்
சசிறந்தவனும் அதிக புண்ணியசாலியுமான அந்தசசசபிந்துவே
ந்துவிட்டான் உனது புத்திரனேககுறித்துத் தாபபபடவேண
ம ஸருஞ்சய! அதூர்த்தரஜஸினுடையபுத்ரனுன கயனும மரண
டைந்ததாகக் கேள்விபபடுகிரும அந்தஅரசன் ஹோமஞ்செயத
சத்தை நூறுவருஷம புசித்துக்கொண்டிருந்தான், அகனிபக
ன (தானுகவே) அவனுக்கு வரங்கொடுக்கவேண்டி வந்தான
ன எவவளவுதானஞ்செயதாலும் என்துபொருள் அழிவறறதா
நக்கவேண்டும் எனக்குத் தாமத்தில ஶரத்தை விருத்தியடைய
ண்டும ஓ! அகனிபகவானே! உனது அனுகரஹத்தால என
ரம ஸந்தோஷமாக ஸத்தியத்திலேயே செல்லவேண்டும' என
வரங்களைக் கேட்டுக்கொண்டான அகனிபகவானும் அவனிஷ
படியே அவ்வரங்களையெல்லாம் கொடுத்தானென்று எங்களுக்குக
ளவியுண்டு அவன் தாசம, பூர்ணமாஸம, சாதுர்மாஸயம, அசுவ
தமென்ற யாகங்களைப பலஆயிரமவருஷங்கள் செயதுகொண்டிருந
ன நூறுயிரம பசுக்களேயும பதினுயிரமகுதிரைகளையும ஆயிரம
ஷமவரையில திருமபவும திருமபவும கொடுத்துக்கொண்டிருந
ன புருஷஶரேஷ்ட! அவன் ஸோமயாகத்தால தேவாகளையும,
ங்களால பிராமமணாகளையும, ஶராத்தங்களால பிதிருக்களையும,
ங்களால தமமனைவிகளையும திருபதியடைவித்தான அசுவமேத
னும பெரியயாகத்தில ஐமபதுமுழஅகலமும நூறுமுழநீளமு
ளதான பொறபூமியைப்பண்டுபண்ணித் தக்ஷிணையாகஅளித்தான
ன கங்கைக்கரையிலிருக்கும மணலகளுக்குச்சரியான எண்ணு
பசுக்களைத் தானஞ்செயதான ஸருஞ்சய! உனனேயும உனதுபுத
னேயுமவிட்டத் தாமமுதலியநான்கிலும மிகசசிறந்தஅந்தக்கயனும
ணமடைந்தான உனதுபுத்திரனேககுறித்துத் தாபபபடவேண
ம ஸருஞ்சய! ஸங்கிருதியினபுத்திரனுன ரந்திதேவனும இறந்த
க்க கேள்விபபடுகிரும அவன பெரியதவஞ்செயது இந்திரனே
ராதித்து அவனிடமிருந்து, 'எங்களுக்கு மிகவும அன்னமிருக்க
ண்டும நாங்கள அதிதிகளையும அடையவேண்டும எங்களுக்கு
த்தை விலகாமலிருக்கவேண்டும. நாங்கள் ஒருவரையும யாசியாம
நக்கவேண்டும' என்னும வரங்களைபபெறறுன சடுமையான
முள்ள மஹாத்மாவும கீர்த்தியுள்ளவனுமான ரந்திதேவனி
தங்களை நலலகாரியத்தில உபயோகிக்கவேண்டுமென்று வனத்தி
கிராமத்திலுமிருக்கும பசுக்கள் தாமாகவே வந்தன அவனுல

யாகததில் உபயோகிககபபடட பசுககளின தோறசுமையிலிருந
கசியும ஜலம சாமணவதியெனனும பெயாகொணட பெரியநதியாகி
பிரஸிததிபெறறிருககிறது அநத அரசன பெரியஸபையில பிராம
ணாகளுககு அதிகமானஸுவாணஙகளைத தானஞசெயதான அ
தககாலததில பிராமமணாகள, [1] 'உமககு நூறுஸுவாணங கொடு
ககபபோகிறோ, உமககு நூறுகொடுககபபோகிறோ' என்று சொலலு
பொழுதே, 'உமககு ஆயிரமஸுவாணம' எனறுசொலலிக கொடு
துப பிராமமணாகளை அவன சநதோஷமாக அடைநதான புததிர
ஞன ரநதிதேவனவீடடில யாகததிறகுளள பாததிரஙகள, மற
பணடஙகளுககுளள பாததிரஙகள, குடஙகள, தோணடிகள, ஸதா
கள, அணடாககள, தாளககூடைகள இவைகளில தங்கமலலாத
ஒனறுமிலலை ஸஙகருதியினபுததிரனனை ரநதிதேவனவீடடில ஒ
இராததிரிககுஆயிரததுநூறறிருபதுபசுககள உபயோகிககபபடடன
அஙகு மெருகிடட ரததினகுணடலமபூணட பரிசாரகாகள போ
னஞசெயபவாகளை, 'இபபொழுது முனபோல மாமஸமிலலை வேண
டியபடி பருபபுமுதலியவைகளைச சாபபிடுஙகள்' எனறு கூவினாகள
ஸஞ்சய! உனனையுமஉனதுபுதானையுமவிடத தாமமுதலியகான
லும மிகசசிறநத அநத ரநதிதேவனும மரிததுவிடடான உனது பு
திரனைககுறிததுப பரிதபிககவேணடாம ஸஞ்சய! மஹாததுப
வான ஸகரனும இறநததாகக கேளவிபபடுகிறோம இக்ஷ்வா
குலததிறபிறநது மனிதாகளுககிலலாத பராககிரமமபெறறுப புருஷ
களில புலிபோலவிளஙகும அநத ஸகரன புறபபடுமபொழுது அ
னுடைய அறுபதினாயிரம புததிராகளும; சரதகாலததில மேகமி
லாதஆகாயததில சநதிரனை நக்ஷததிரககூடடஙகள பினதொடருவ
போலப பினதொடாநதாகள. முறகாலததில அவனது பராககிரம
தால பூமி ஒரேகுடையினகீழிருநதது ஆயிரமஅஸவமேத யாகங
ளால அவன தேவாகளைத திருபதியடையசசெயதான தாமரையித
போனற கணகளையுடைய ஸதிரீகளாலும படுககைகளாலும நிறை
தனவும பொனமயமான தூணகளுளளனவும பொனமயமுமான வீ
பரிகைகளையும, மறறும பலபோககியவஸதுககளையும தககபிராம
ணாகளுககுத தானஞசெயதான அவனகடடளையினபடி பிராம

---

[1] 'அவன ஸதஸில நூறுஸுவாணம கொடுககத தொடஙகு
பொழுது பிராமமணாகள அதைபபெறறுககொளளாமல நாங
உமககு நூறுஸுவாணஙகள கொடுக்கிறோமெனறு சொலலவும, பிற
ஆயிரககணககான ஸுவாணததைக கொடுதது அவன பிராமமணாக
அடைநதான' எனபது பழைய உரை

ர்கள் அப்பொருளைப் பிரித்து எடுத்துக்கொண்டார்கள் சமுத்திரத்தால் அடையாளம் பண்ணப்பட்ட பூமியைக் கோபத்தால் அவன் தாண்டும்படி செய்த காரணத்தால் அவன் பெயர் ஸம்பந்தமாக ஸாகரமென்னும் பெயரை ஸமுத்திரம் அடைந்தது. ஸ்ருஞ்சய! என்னையும் உனது புத்திரனையும்விட்டத் தாம முதலிய நான்கிலும் அதிகவும் மேலான அந்த ஸகரனே மரணமடைந்தான். உனது புத்திரனுக்காகத் தாபப்பட வேண்டாம். ஸ்ருஞ்சய! வேனபுத்திரனை ப்ருதுவென்னும் அரசனும் மரித்தானென்று கேள்விப்படுகிறோம். பெரியகாட்டில் மஹரிஷிகள் ஒன்றுசேர்ந்து, உலகங்களை இவன் பெருக்கச் செய்வானென்று எண்ணி, ப்ருதுவென்று பெயரிட்டு, அவனுக்குப் பட்டாபிஷேகஞ் செய்தார்கள். அவன் உலகத்தைக் க்ஷதத்திலிருந்து காப்பதால் க்ஷத்திரியனென்றும், அவனைக்கண்ட ப்ராணிகள் யாவும் அவனிடம் [2] ராகங்கொண்ட காரணத்தால் ராஜாவென்றும் பெயருள்ளவனான அவன் உலகத்தை ஆளுங்காலத்தில் பூமி உழவின்றிப் பயிர்செழித்தது. மரங்களில் எவ்வோர் இலையிலும் தேன் ஒழுகிறது. பசுக்கள் யாவும் பத்துக்குப் பால் கறந்தன. மனிதர்கள் நோயில்லாமலும் ஒருவிதப் பயமுமில்லாமலும் வேண்டிய ஸித்திபெற்று வீட்டிலும் வெளிகளிலும் இஷ்டம்போல் வஸித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அவன் ஸமுத்திரத்தில் செல்லுங்காலத்தில், ஜலமும் கல்லுப்போல நிலைத்திருந்தது. அவன் வில்லால் மலைகளும் பிளக்கப்பட்டன. அவனது கொடிக்குப் பங்கமுண்டாகவில்லை. அவன் தானஞ்செய்த அச்வமேதமென்னும் பெரிய யாகத்தில் மூன்று ஆள் உயரமுள்ள இருபத்தொரு தங்க மலைகளைப் பிராமணர்களுக்குத் தானஞ்செய்தான். ஸ்ருஞ்சய! என்னையும் உனது புத்திரனையும்விட்டத் தாமம் ஞானம் வைராக்கியம் ஐச்வரியம் இந்நான்கிலும் எவ்வளவோ மேலான அந்தப் ப்ருதுவும் மரணமடைந்தான். உனது புத்திரனைக்குறித்துத் தாபப்படவேண்டாம். ஓ! ஸ்ருஞ்சய! என்ன நீ பேசாமல் தியானஞ்செய்கிறாய்? என்னுடைய இந்த வார்த்தையைக் கேட்கவில்லையா? என்னுடைய இந்த வார்த்தையானது மரணமடைபவனுக்கு முயற்சியாற் செய்யப்படும் பத்தியம்போலப் பயனற்றதாகாததாயிருக்குமா?" என்று சொன்னார்.

ஸ்ருஞ்சயன், 'ஓ! நாரதரே! ஆச்சரியமான அர்த்தமுள்ளதும் நல்ல வாஸனையுள்ள மாலைபோன்றதும், மஹாத்மாக்களும் கீர்த்தியுள்ளவர்களும் புண்ணியஞ்செய்தவர்களுமான அரசஶ்ரேஷ்டர்களைப்

1 ஆபத்து. 2 விருப்பம்.

பறறியதும சோகஙகளை விலககுவதுமான அநத உமது வாாதலை யைக கேடகிறேன ஓ! மஹரிஷியே! உமது வாாததையானது ப னறறதனறு வேதததை உபதேசிககும மஹரிஷியே! நாரதரே! உமமைக கணடவுடன நான சோகமறறவனுனேன அமிருதபான 'தில போதுமெனனும திருபதியுணடாகாததுபோல உமது வசன ததைக கேடபதில நான திருபதியடையவிலலை திருமபவும கேட விருமபுகிறேன குறறமறற ஞானமுளள பிரபுவே! தாபததா கொளுததபபடட எனமீது உஙகளுககு அனுகாஹமிருககுமானு இபபொழுது எனது புததிரன ஜீவிககவேணடும உஙகளுடை அனுகாஹததால நான புததிரனுடன சோவேணடும' என கேடடான நாரதா, 'பாவதரெனனும ரிஷியால உனககுச கொடு கபபடடவனும இவவிதம படுததிருபபவனும ஸுவாணஷட யெனறு சொலலபபடடவனும உனது புததிரனுமான ஹிரணயநா னெனபவனை ஆயிரம பிராயமுளளவனுகத திருமபவும நான உன குக கொடுககிறேன' எனறு சொனனா

இருபததோனபதாவது அததியாயம
ராஜதாமம (தொடர்ச்சி.)

(கிருஷ்ணன், நாரதருக்கும் பர்வதருக்கும் சாபம் நேர்ந்ததையும், அத நிவிருத்தியையும் தர்மபுத்திரருக்குச் சொல்லியது)

யுதிஷ்டிரா, "அநத ஸருஞசயபுததிரன எஙஙனம ஸுவாண டவியெனறு சொலலபபடடான? அவன பாவதரெனனும ரிஷியா கொடுககபபடடவும மரிககவும காரணமெனன? மனிதா ஆயிர வருஷம ஆயுளபெறறிருககும அககாலததில இளமைபபருவமு நிரமபாத ஸருஞசயபுததிரன மரிததசெபபடி? அவனுககு ஸுவ ணஷடவியெனபது வெறுமபெயரா? அலலது காரணமுளளதா இவறறை அறியவிருமபுகிறேன" எனறுசொனனா

ஸ்ரீ கிருஷணபகவான சொலலததொடஙகினா "ஓ! அரசரே இதுவிஷயததில நடநதபடி உமககுச சொலலுகிறேன பிரபுவே உலகததில சிறநத நாரதா பாவதரென மாமனும மருமானுமான இரணடு ரிஷிகள முனனெருகால மானிடதேசஙகளில விளையாட விருமபித தேவலோகமிருநது பரீதியோடு இவவுலகம வநதாாகள தவததையுடையவாகளும அமமானும மருமானுமான அவவிரண ரிஷிகளும பூதலததில சஞசரிததது, தேவாகளுணணததகக நெயயு யும ஹவிஸ முதலிய பரிசுததமான அனனஙகளையும புஜிதது இ

படி இம்மானிட போகங்களை அடைந்து, பலவிடங்களிலும் சஞ்
த்துக்கொண்டிருந்தார்கள் உலகத்தால் பூஜிக்கப்படும் அவ்
ண்டு முனிவர்களும், 'நம்மில் நல்லதோ கெட்டதோ மனத்தி
க்கும் எண்ணம் யாவற்றையும் ஒருவருக்கொருவர் தெரிவித்துக்
ள்ளவேண்டும் இம்முறை தவறியவர் சாபத்திற்குள்ளாவோம்'
று சந்தோஷமாகவே பிரதிஜ்ஞை செய்துகொண்டார்கள் இங்
சபதம் செய்துகொண்ட அவ்விருவர்களும், ஸ்ருஞ்சயனென்னும்
சனிடம்சென்று, 'ஓ! அரசனே! நாங்களிருவரும் உனது நன்மைக
உன்னிடம்சிலகாலம் வஸிக்கவிரும்புகிறோம் உள்ளபடிஎங்களுக்கு
அனுகூலமாயிருக்கவேண்டும்' என்று சொன்னார்கள் அரசனும்
ஙனமே அங்கீகரித்து அம்முனிவர்களை மரியாதைசெய்து உப
த்துவந்தான்

பின்னொருகாலத்தில், அவ்வரசன், தவத்தையே பொருளாகக்
ண்ட மஹாத்மாக்களான அந்த முனிவர்களைநோக்கி, விசேஷப
தியுடன், 'தேவ வடிவமுள்ள ஸுகுமாரி என்னும் இவ
ரு பெண்தான் எனது கன்னிகை இவள் குற்றமற்ற அங்
களுள்ளவளும் நன்னடக்கையும் நல்லசீலமுமுள்ளவளும் தாமரை
ரின் உள்ளிதழுக்கொப்பான நல்ல காந்தியுள்ளவளும் பார்க்கத்
கவளும் இளமைப்பருவமுள்ளவளும் மேனியுள்ளவளுமான
னிகையாயிருக்கிறாள் இவள் உங்களிருவரையும் உபசரித்துக்
ண்டிருக்க விரும்புகிறேன்' என்று தெரிவித்தான் உடனே,
கவும் உத்தமம்' என்று அம்முனிவர்களால் சொல்லப்பட்ட
சன், அந்தக் கன்னிகையை அழைத்து, 'பெண்ணே! இந்தப்
ரம்மணர்களைத் தேவர்களைப்போலவும் பிதிர்க்களைப்போலவும்
சரித்துக்கொண்டிருக்க வேண்டும்' என்று கட்டளையிட்டான்
மத்தைச்செய்யும் தன்மையுள்ள அந்தக் கன்னிகையும் பிதாவி
ம், 'அப்படியே செய்கிறேன்' என்றுசொல்லி அவன் கட்டளைப
அம்முனிவர்களை மரியாதையுடன் உபசரித்துவந்தாள் அவ
சாரத்தாலும் ஒப்பற்ற அவளது லாவண்யத்தாலும் காமன்
தகாரமாக நாரதரை விரைவில் அடைந்தான் பிறகு, அந்த
ாத்மாவின் மனத்திலுள்ள காமம் சுக்லபக்ஷத்தின் தொடக்கத்தி
ருக்கும் சந்திரனைப்போலக் கிரமமாக ஓங்கிவளர்ந்தது காமம்
ரிந்த அந்த நாரதர், கொடுமையான காமத்தை வெட்கத்தால்
ாத்மாவும் மருகருமான பர்வதரிடம் தெரிவிக்கவில்லை பிறகு,
வதரோ இங்கிதங்களாலும் தமது தவவலிமையாலும் அந்த நாரத
க காமவிடாயுள்ளவராயறிந்துகொண்டார் உடனே, மிக்ககோபங்
ண்டு இந்த நாரதரைச்சபிக்கத்தொடங்கினார் 'ஓ! பிராம்மணரே!

'நலலதோ கெடடதோ மனததிலுதிதத எணணம யாவறறைய
நாம ஒருவருககொருவா சொலலிசகொளள வேணடும' எனறு எ
னுடன மனபபூாவமாக நீா பிரதிஜஞைசெயதுவிடடு இபபொழு
நீரே அதை மாறறிவிடடீா ஸுகுமாரியெனனும பெணணிட
உமககுணடான காமததை நீா எனககுச சொலலவிலலை பெரி
வரும பிரமமசாரியும தவமுளளவரும பிராமமணருமாயிருநதும நா
ஒருவருககொருவா செயதுகொணட சபததததிலிருநது நீா நழுவின
எனககுப பொறுககவிலலை, அநதககாரணததால கோபஙகொண
நான உமமைச சபிககிறேன ஸுகுமாரி உமககுப|பாரியையாவாளெ
பதில சநதேகமிலலை பிரபுவே! மணமபுரிநத க்ஷணமுதல, உம
சொநத உருவம நீஙகிக குரஙகு உருவமாக உமமை அநதப பெ
ணும மறற மனிதாகளும பாாபபாாகள' எனறுசபிததாா அமப
ஞன அநதநாரதா மருகரான பாவதரின சாபவாககியததைக கேட
'அடா! தவம, பிரமமசரியம, ஸததியம, தமம இவைகளிருநது
நிலைதத தருமமிருநதும உனககு ஸவாககமிலலாமல போகடடும
எனறு பிரதிசாபங கொடுததாா பொறுமையால மிகக கோப
கொணடு அநத முனிவாகள ஒருவருககொருவா சாபமிடடது
இரணடு சிறநதயானைகள கோபததுடன ஒனறுககொனறு எதிாதத
போலிருநதது ஓ! பாரதரே! பேரறிவுளள பாவதா தமககு
தேஜஸுளள காரணததால நியாயபபடி பூஜிககபபடடவராய இநத
பூமியெஙகும ஸஞசரிததுககொணடிருநதாா பிறகு, பிராமம
ஸரேஷடரான நாரதா குறறமிலலாத ஸருஞசயனுடைய புததி
யான ஸுகுமாரியெனனும அககனனிகையைத தாமபபடி மண
புரிநதுகொணடாா அககனனிகையோ, பாவதரது சாபததிறகேற
படி உடனே அநத நாரதா வானர உருவமாயிருபபதைக கணடாள
ஆகிலும, அனபுளள ஸுகுமாரி குரஙகுபோனற முகமுளள அநத
நாரதரிஷியைச சறறும அவமதியாமல விவாகததிறகுரிய மநதிர
களின விதிபபடியே விசேஷப பிரீதியுடன பாததாவாக உபசரித
வநதாளே தவிர வேறு தேவனையும ரிஷியையும யக்ஷனையும மன
திலும பதியாக நினைததாளிலலை பினனொருகாலததில பூஜயரா
பாவதா ஒருவருமிலலாத ஓா அரணயம செலலுமபொழு
அஙகு நாரதரைக கணடாா உடனே, பாவதா, நாரதரிடம சென
நமஸகரிதது, 'பிரபுவே! நான ஸுவாககலோகஞ செலலுமப
நீஙகள எனககு அனுககிரஹஞ செயயவேணடும' எனறு வேண
னாா உடனே, பயநது வருததததுடன கைகடடி வணக
மாக நிறகும பாவதரைககணடு, நாரதா, தாமும மிக வருத

முற்று, 'அப்பா! குரங்கு உருவமாக என்னை நீ முதலில் சபித்த காரணத்தால் நானும் கோபத்தால், 'இதுமுதல் உனக்கு ஸ்வர்க்கத்தில் வாஸமில்லாமற்போகட்டும்' என்று உன்னைச் சபித்தேன் எனக்குப் புத்திரனென்றுசொல்லத்தக்க உனக்கு இந்தக்காரியம் அழகோ?' என்றுசொன்னார் உடனே, அவ்விரண்டுமுனிவர்களும் ஒருவருக்கொருவர் சாபங்களை விலக்கிக்கொண்டார்கள் உடனே, தமது உருவம் வந்து தேவவடிவத்தால்ஜ்வலிக்கும் அந்தநாரதரைக் கண்டு பரபுருஷரென்றுசங்கைகொண்டு ஸுகுமாரி விலகத்தொடங்கினாள் குற்றமில்லாத ஸுகுமாரி அவ்விதம் விலகுவதைக்கண்ட பர்வதர், 'இவர் உன்பர்த்தாவென்பதில் ஸந்தேகம்வேண்டாம் தாமத்தில் உத்தமமானபுத்தியுள்ளவரும் உலகெல்லாம் பூஜிக்கப்படுபவருமான நாரதரிஷியென்னும் இந்தப்பிரபு உன்னிடத்திலேயே உறுதியான மனமுடையவர் இதில் உனக்குச் சந்தேகம்வேண்டாம்' என்று பலவிதமாகத் தோசியடையும்படிசெய்தார் மஹாத்மாவான பர்வதர் சொன்னதைக்கேட்டுத் தன்பர்த்தாவுக்கு நடுவில் தோன்றிய உருவம் சாபதோஷத்தால் வந்ததென்று தெரிந்துகொண்டு ஸுகுமாரியும் முன்போல் ஸ்வபாவமாயிருந்தாள் உடனே, பர்வதர் ஸ்வர்க்கஞ்சென்றார் நாரதரும் வீடுசென்றார் ஓ! அரசரே! எல்லாவற்றையும் நேரில்கண்ட பூஜ்யரான அந்தநாரதரிஷி இதோ இருக்கிறார் கேட்டால், நடந்தபடி உமக்குச்சொல்வார்" என்று சொன்னார்

முப்பத்தாவது அத்யாயம்.

ராஜதர்மம் (தொடர்ச்சி)

(நாரதர், தர்மபுத்திரருக்கு ஸ்வர்ணஷ்டீவியின்சரித்திரத்தைக் கூறியது)

பிறகு, பாண்டுபுத்திரரான தர்மபுத்திரர், நாரதரைப்பார்த்து, 'பகவானே! ஸ்வர்ணஷ்டீவியின் உத்பத்தியைக் கேட்கவிரும்புகிறேன்' என்றுசொன்னார்

தர்மராஜரால் இவ்விதஞ்சொல்லப்பட்ட அந்தநாரதமுனிவர் ஸ்வர்ணஷ்டீவியைக்குறித்து நடந்தபடி சொல்லத்தொடங்கினார் ஓ! மஹாபாஹுவே! ஸ்ரீக்ருஷ்ணபகவான் சொன்ன இந்தக்கதை ஸத்யமே நடந்தது இந்தக்கதையின் மிச்சத்தை உனக்குச் சொல்லுகிறேன் நானும் என்மருமானான பர்வதனும் ஜயமுள்ளவர்களிற் சிறந்த ஸ்ருஞ்சயனிடம் வஸிக்கவிரும்பிச் சென்றோம் அப்பொழுது, அவனால் விதிப்படி பூஜிக்கப்பட்டு நாங்கள் எங்களிஷ்டம்போல் அவன்

வீடடில வஸிததுககொணடிருநதோம மழைககாலஞசெனறு வெளி
யிறபுறபபடவேணடியஸமயததில, பாவதன, 'நாம இவவரசன வீட
டில மிகவும பூஜிககபபெறறு வஸிததுககொணடிருநதோம, ஆகை
யால, அவனகேஷமததைதக கருதவேணடும' எனறு எனனிடம தெரி
விததான பிறகு, நான, 'மருகனே! இதெலலாம செயயவலலவன
நீ ஸருஞசயன எவவிதவரததை விருமபுகிறுனே அதைககேட
உனககு இஷடமிருநதால, நமமிருவாகளுடைய தவததாலும அவவரப
ஸிததிபெறுமபடி செயதுகொடு' எனறு பாவதனுககுசசொனனேன
ஓ! குருபுஙகவ! உடனே, பாவதன, ஜயமுளளவாகளிறசிறந
ஸருஞசயனைப பிரியமாயழைதது, 'ஓ! அரசனே! உணமையாக
செயயபபடட உனதுபூஜைகளால நாஙகளிருவரும ஸநதோஷமடைந
தோம நாஙகள உனககு ஒருமரியாதைசெயய விருமபுகிறோம மஹா
ராஜனே! தேவாகளுககும மனிதாகளுககும யாதொருகேடுமவரா
திருககும வணணம உனககிஷடமானவரததைக கேடடுககொள
எனறுசொனனுன உடனே, ஸருஞசயன, 'நீஙகள ஸநதோஷ
முளளவாகளாயிருபபீாகளானுல அதுவே எனககுப போதுமானது
எனககு அதுவே உததமமான பயனைககொடுககததகக பெரியலாபம
எனறுசொனனுன

இவவிதஞசொனன அரசனைபபாாதது, பாவதன, 'ஓ! அர
சனே! வெகுகாலமாக உனமனததிலிருககும எணணததைக கேள
நீ இநதிரனுககொபபான காநதியுளளவனும உறுதியானநியமமுளள
வனும பராககிரமசாலியும சிரஞசீவியுமான புததிரனை விருமபிக
கொணடிருககிறுய உனனுடைய விருபபம நிறைவேறும உனது
மனததில இவவணணம தேவராஜனை அவமதிககவேணடுமென
றிருககிறது ஆகையால, அநதபபுததிரன சிரஞசீவியாயிருககமாட
டான அபபுததிரன ஸுவாணததைககககுவதால ஸுவாணஷடீவி
எனறு சொலலபபடுவான தேவராஜனபோனற காநதியுளள அந
தககுமாரனைத தேவராஜனிடமிருநது ரக்ஷிககவேணடும' எனறு
திருமபவுமசொனனுன மஹாதமாவான பாவதனுடையவாககியத
தைககேடட ஸருஞசயன, அபபொழுது, 'ஓ! மஹரிஷியே! இஃது
இவவிதம இலலாமலிருககவேணடும, உஙகளிருவாகளின தவவலிமை
யாலும எனதுபுததிரன சிரஞசீவியாயிருககவேணடும' எனறு மிகக
அனுகரஹததைவேணடினுன பாவதன இநதிரனைவேணடி அவவர
சனுககு யாதொருமறுமொழியும சொலலவிலலை அபபொழுது
வருததமுறறுநிறகும அவவரசனைபபாாதது நான, 'மஹாராஜனே
அநதச சமயம எனனை நினை, யமனவசம போனுலும உன அருமைப

ததிரனை யாதொரு குறைவுமினறி அஙஙனமே திருமப உனககுக
காடுககிறேன, நீ வருததபபட வேணடாம' எனறு திருமபவுஞ
சானனேன. அரசனுககு இவவிதம சொலலிவிடடு, நாஙகளிருவரும
ஷடமபோலச செனறோம ஸருஞசயனும தனனிஷடபபடி தன
ரணமனை வநதுசோநதான பினபு, ஒருசமயததில ஸருஞசய
னுககு மிகவும பிரகாசிககும தேஜஸுளள வீரனை ஒரு புததிர
ணடானை அநதப புததிரன பெரிய குளததில தாமரைபபூ
ளாவதுபோலக காலததிறகுததககபடி வளாசசியடைநதான அந
பபுததிரன ஸுவாணததைககககும காரணததால ஸுவாணஷடீவி
னனும பெயரைஅடைநதான அஃது இவவுலகெலலாம பெரிய
நதையாயிருநதது அறிஞாகளான மஹரிஷிகள ஸருஞசயனுககு
ளிததவாததை அறிநத தேவேநதிரன, தனககு அவமதிநேருமோ
வனப பயநது ஆசாரயராகிய பிருஹஸபதியின அபிபபிராயபபடி
பபொழுதும அநதப புததிரனின ஆபததிறகு இடமதேடிக
காணடேயிருநதான பினபு, ஒருகாலததில, அவன, உருவங
காணடு எதிரிலிருககும தன திவயாஸதரமான வஜாததைநோககி,
ஓ! வஜாமே! பாவதரிஷி சொனனபடி ஸருஞசயனுடைய புததி
ன வளாநது தனவலிமையால எனனை அவமதிபபானாகையால, நீ
பபோதே புலி வேஷமபூணடு அவவரசன புததிரனைக கொலல
வணடும' எனறு கடடளையிடடான பகையாளிகளை வெலலும
லலமையுளள வஜாமும இநதிரனால இஙஙனம ஏவபபடடு அநதக
குமாரனைககொலல எபபொழுதும இடமபாாததுககொணடேயிருந
து ஸருஞசயனும, இநதிரனுககு ஒபபாகவிளஙகும புததிரனை
டைநது ஸநதோஷமுளளவனாகி அநதபபுரததிலிருநதவாகளுடன
பபொழுதும அரணியவாஸம செயதுகொணடிருநதான பினனொரு
ால, கஙகைககரையில ஒருவருமிலலாத ஒரு வனததில அநதப
ாலன விளையாடவேணடித தாதியுடன செனறான ஏழககுறைய
நதுபிராயமுளளவனும பெரிய யானையின பலமுளளவனுமான அப
ாலகன வேகமாக ஓடிவரும ஒரு புலியைககணடான உடனே,
டுககமுறற அபபாலகனான அரசகுமாரன புலியாலடிககபபடடு
யிரிழநது பூமியில விழுநதான உடனே, தாதியும கூசசலிடடாள
தவராஜாவின மாயையாலவநத அநதப புலியும அரசகுமாரனைக
கானறவுடன அஙகேயே மறைநதுபோயிறறு மிகவும கஷடத
துடன கூசசலிடும தாதியின ஒலியைககேடடு ஸருஞசயனெனனும
அரசன தானே அவவிடம ஓடினான உதிரஙகளுதிஞசபபடடு
யிரிழநது, ஆகாயததிலிருநது நழுவிவிழுநத சநதிரமணடலமபோல,

ஆனநதமிலலாமல படுததிருககும அநதக குழநதையை அவன கல
டான உடனே, அடிபடட மாாபுடன உதிரததால நனைககபபட
டிருககும அநதப புததிரனை மடியிலெடுததுப போடடுககொண
ஸருஞசயன கஷடததுடன கதறினன உடனே, அநதக குழநதை
யின தாயகளும சோகததாலழுதுகொணடு ஸருஞசயனிருககும அ
விடததிறகு ஓடிவநதாாகள பிறகு, ஸருஞசயன எனனிடததி
மனததைசசெலுததி எனனையே சிநதிததான அபபொழுது, அ
னுடைய சிநதையை அறிநது நான அவனுககெதிரில தரிசனமகொடு
தேன சோகததால கஷடபபடும ஸருஞசயனை, யதுவீரான
கிருஷணான உனககு உபதேசிதத இககதைகளைக கேடபிததேன
உடனே, இநதிரனுசகொபப இருககவேணடுமேயலலாமல வேற
விதமிருகக முடியாதெனறு சொலலி அநதப பிளளையையும பிழை
ககசசெயதேன அதறகுபபிறகு, ஸுவாணஷடீவியெனனும குமாரன
மிகக புகழையும வீரியததையும அடைநது தாயதநதைகளையும ஸ
தோஷிபபிததான பயஙகரமான பராககரமமுளள ஸுவாணஷடீவி
யானவன தகபபன ஸுவாககஞசெனறதும ஆயிரததுநூறு வருஷ
அரசாடசிசெயதிருநதான அநதககாலததில அதிக தக்ஷிணையுள
பல பெரிய யாகஙகளைசசெயது தேவாகளுககும பிதிாககளுககு
திருபதியைசசெயதான அவன தன வமசததின தொடாசசிககு
காரணமான பல புததிராகளையுணடுபணணி நெடுஙகாலஞ சென
பின பரலோகமடைநதான ஓ! ராஜஶ்ரேஷடனே! நீயும உன
குணடான இநதச சோகததை விலககிககொள ஸ்ரீகிருஷணபகவ
னும மஹரிஷியான வியாஸரும சொலலுகிறபடி உனது தகபப
பாடடன பரமபரையாயவநத ராஜயததை ஒபபுககொணடு பரிபா
னம பணணு பரிசுததமான பெரிய யாகஙகளைசசெயது இஷடமா
லோகததை நீ அடையலாம" எனறுசொனனா

முபபததோராவது அதயாயம

ராஜதாமம (தொடர்ச்சி)

(வியாஸர் தர்மபுத்திரருக்குத் தத்வோபதேசம் செய்ததும், தர்மபுத்திரர் ஆஶ்ரமங்களின் சிறப்பைக் கூறும்படி வியாஸரை வினவியதும்)

மௌனமாகச சோகபபடும தாமபுததிரராஜரை நோககி, த
மததின உணமையையறிநத வியாஸமஹரிஷி, திருமபவும சொலல
தொடஙகினா "ஓ! தாமரைககணணனே! க்ஷததிரியாகளுககு

ராணிகளைக் காப்பதுதான் தாமம்; உலகத்திற்குத் தாமமே பிரமா
ாம். எப்பொழுதும் தாமத்தை அனுஸரிக்கவேண்டும் ஆகையால்,
ாமத்தைச்செய் அரசனே! உனது குலபாமபரையில் வந்த ராஜ
த்தைக் காப்பாற்று. ஓ! பாதஸ்ரேஷ்ட! வேதத்தால் நிச்சயிக்
பபட்டுப் பிராம்மணாகளிடம் நிலைபெற்றிருக்கும் தாமம் யாவும்
ிரமாணங்களுள் சாஸ்வதமான பிரமாணமாகும் அந்தத் தாமத்
தயெல்லாம் ரக்ஷிக்கக் கடமைப்பட்டவன் க்ஷத்திரியனே அங்ஙன
ிருக்க, அரசன் கட்டளையை மீறுகிறவனும் உலகநடைக்கு இடை
று செய்கிறவனுமான ராஜ்யத்திலுள்ள அந்த மனிதனது கையை
வட்டிவிட வேண்டும் அவிவேகமுள்ள ஸேவகனாலும் புத்திர
ுனாலும் ரிஷியாலும் பிரமாணமான தாமத்தை அப்பிரமாணமா
சசெய்கிற அந்தப்பாவியை எல்லா உபாயத்தாலும் அடக்கவேண
ம், அல்லது, கொல்லவேண்டும் இந்த முறைப்படி நீதி செலுத்
ாமலிருந்தால் அரசனைப் பாவமடையும் நாசத்தையடையும் தா
த்தைப் பாதுகாவாத அரசனே தாமத்தைக் கொன்றவனுவான்
ாமத்தைக் கெடுத்தவாகளான துரியோதனாதியாகள் தாம் தங்கள்
சனையுடன் உன்னால் கொல்லப்பட்டாாகள் ஓ! பாண்டவ! ஸ்வ
ாமத்தில் ஸரியாயிருக்கும் நீ ஏன் சோகப்படுகிறாய்? அரசன் அடிக்
வும் வேண்டும், கொடுக்கவும் வேண்டும், தாம முறைப்படி பிரஜை
ளைப் பாதுகாக்கவும் வேண்டும்" என்று சொன்னா

தாமபுத்திரா, "தாமங்கள் யாவும் அறிந்தவாகளிற் சிறந்த
ஹரிஷியே! நீங்கள் சொல்லும் வசனத்தில் நான் சங்கைப்
டவில்லை தாமமென்பது உங்களுக்குப் பிரத்தியக்ஷமன்றோ?
ுனால், கொல்லத்தகாத அனேகாகளை ராஜ்யநிமித்தம் நான்
கான்றுவிட்டேன். பிராம்மணரே! அந்தக் காரியங்கள் என்னைத்
கிக்கவும் வேகவும் செய்கின்றன" என்று சொன்னா வியாஸா
சால்லத் தொடங்கினா "ஓ! பாரத! மனிதன் நன்மையோ
ீமையோ எவற்றையும் ஈஸ்வரனால் ஏவப்பட்டுச் செய்கிறானா?
அல்லது, ஸ்வதந்திரனாகவே செய்கிறானா? உலகத்தில் ஸுக
க்கமெனனும் பயன் காரணமின்றிப் பலாத்காரமாகச் செய்யப்
டுகிறதா? அல்லது, முன்செய்த காமத்தாலுண்டாகிறதா?
ிவைகளில் மனிதன் நல்லதையும் கெட்டதையும் ஈஸ்வரனால் ஏவப்
ட்டே செய்கிறானென்பது உண்மையாயிருந்தால் காட்டிலிருக்கும்
ரத்தைக் கோடாலியால் மனிதன் வெட்டுவானாகில் அப்பாவம்
வெட்டின மனிதனுக்கே தவிர அவனேவிய கோடாலிக்குச் சிறிது

மிலலையெனபது எஙஙனமோ, அஙஙனமே அககாரியஙகளின பயல
ஈஸவரனைச சேரவேணடும அறிவுளள மனிதன ஆயுததை
எடுததுப போடுவதால அறிவறற ஆயுதமபோலலலாமல அநத
காமததின பயன அவனைத தொடருமெனறு சொனனுல, அவவா
தஙகளை உணடுபணணின அறிவுளள மனிதனை அபபாவம ஏன
தொடராது? கௌநதேய! அஙஙனம தொடாவது நியாயமா? ஒரு
வன செயத காமததின பயன மறறொருவனை எஙஙனம அடைய
கூடும? ஆகையால, காமததின பயன யாவும ஈஸவரனையே சே
வேணடும மனிதன புணணிய பாவமெனக காமஙகளைத தானே ஸ
தநதிரனுகச செயகிறுன, இவனை ஏவும ஈசனெனபவனை இலலையென
றுல, அபபோதும நீ செயதது கெடடதனறு ஏனெனில, எநத மனி
தனும எபபோதும முன செயத காமததிறகு மாறுக நடகக வலல
னலலன இநதக காரியததிறகு மூலமான முன காமததையும நாமே
செயதிருநத காமாகிலும ஆயுதஞ செயதவனுககு அசசெயகைபோ
அது நமககுப பாவமாகாது காமபாவாகம அனுபிபாம
மனிதனுககுப பலாதகாரமாகவே கொலைபுணடாவது உறு
யெனறு எணணுவாயானுல, அபபொழுதும நீ செயதது கெட
காரியமனறு இவவபிபபிராயததில முனனும பினனும யாதொ
நனமையும தீமையும உணடாகக காரணமிலலை, அலலது, உலக
தில புணணிய பாவமெனனும காரணததாலே ஸுகமும துககமு
வருமெனறு சொலலுவது யுகதமெனறு நினைபபாயானுல, அபபு
ணிய பாபஙகளும சாஸதிரம ஒனறுலேயே வெளியாகிறபடியா
அரசாகளுககு ஆயுதமெடுபபது புணணியமெனறு சாஸதிரத்தி
சொலலியபடி யுகதமெனறு உலகததிலும ஒபபுககொளளபபட
தான உலகததிலுளள விதிபபடி அரசனுககு ஆயுதமெடுபப
நியாயமானுலும அவவிதமிருபபதில நலல காரியமபோலக கெட
காரியமும அவனறியாமல வநதுவிடுமெனறு உனககுத தோற
மானுல, ஓ! அரசபபுலியே! அதறகாகக கெடட காரியததுக
காரணமாயிருபபதைத தளளிவிடடு நிலைததாான சுபகாரியததி
பயனைத தெரிநதுகொள அதைவிடடுச சோகததில இஙஙன
மனததைச செலுததவேணடாம பிறா இகழததககதாயிரு
விதிபபடியுளள ஸவதாமததிலிருககும நீ இஙஙனம சரீரத
விடததுணிவது உனககு அழகனறு ஓ! பாரத! சரீரததுட
ஜீவிததிருபபவன கெடட காமஙகளை விலககததகக பிராயசசித
களை விதிபபடி செயதுகொளள முடியும சரீரததைஇழநதவ
அவவிதம செயயமுடியாமல தாழவை அடையவேணடும ஆ

னால், ஓ! அரசனே! நீ உயிரோடிருந்தால் பிராயச்சித்தம் செய்து கொள்ளக்கூடும் பிராயச்சித்தம் செய்துகொள்ளாமல் சரீரத்தை விட்டுக் கஷ்டப்படப்போகிறாயே" என்று சொன்னார்

அந்த வார்த்தையைக்கேட்டுத் தர்மபுத்திரர் சொல்லத்தொடங்கினார் "ஓ! பிதாமஹரே! ராஜ்யத்தில் ஆசைபிடித்த என்னொருவன் நிமித்தமாகப் பிள்ளைகளும் பேரர்களும் உடன்பிறந்தார்களும் தந்தைகளும் பிதாமஹர்களும் மாமன்மார்களும் குருக்களும் அம்மான்களும் மருமான்களும் ஸம்பந்திகளும் [1]சிநேகிதர்களும் தோழர்களும் ஞாதிகளுமாகிய மஹாத்மாக்களான க்ஷத்திரியர்கள் பலதேசங்களிலிருந்துவந்த பல அரசர்கள் யாவரும் கொல்லப்பட்டார்கள் ஓ! தபோதனரே! அடிக்கடி யாகஞ்செய்பவர்களும் தர்மத்தில் விடாமுயற்சியுள்ளவர்களும் வீரர்களுமான அவ்வித அரசர்களைக்கொன்ற நான் எந்தக்கதி அடையப்போகிறேனோ? திரும்பவும் திரும்பவும் நினைத்து நினைத்து அந்தச்சோகத்தால் எப்பொழுதும் நான் தகிக்கப்படுகிறேன் ஸ்ரீமான்களும் அரசர்களிற் சிங்கம்போன்றவர்களுமான அந்த வீரர்களை இழந்த இந்தப்பூமியையும் கடோரமான ஞாதிகளின் வதத்தையும் பலவிதமாகக் கொல்லப்பட்ட மற்றக்ஷத்திரியர்களையும் சோடிக்கணக்காக மாண்டுபோன மற்றப்பிராணிகளையும் பார்த்துப் பரிதபிக்கிறேன் ஓ! பிதாமஹரே! பதிகளையும் பிள்ளைகளையும் உடன்பிறந்தாரையும் இழந்த அந்த உத்தமஸ்திரீகளின் அவஸ்தை இப்பொழுது எவ்விதமாக இருக்கிறதோ? 'விருஷ்ணிகளுடன் சேர்ந்தவர்களும் பாவிகளுமான பாண்டவர்கள் நாசஞ்செய்தார்கள்' என்று பாண்டவர்களான எங்களைத் திட்டிக்கொண்டு மெலிந்தவர்களும் துயரமுள்ளவர்களுமாகி அவர்கள் பூதலத்தில் விழுந்து புரளுவார்கள் பிராமண ஶ்ரேஷ்டரே! பதிகளையும் புத்திரர்களையும் தந்தைகளையும் உடன்பிறந்தார்களையும் காணாத அந்த ஸ்திரீகள்யாவரும் பிரியத்தினால் தம்முயிரையும் இழந்து அந்தகனவீடு செல்வார்களென்பதில் எனக்குச் சற்றேனும் ஐயமில்லை தர்மத்தை நன்கு ஆராய்ந்து கவனித்தால் நாம் ஸ்திரீவதத்தையும் அடையப்போகிறோம் அவ்விதமான நாம் நண்பர்களைக் கொலைசெய்து அழிவில்லாப் பாவத்தைஅடைந்து தலைகீழாய் நரகத்தில் விழப்போகிறோம் ஓ! பரமபூஜ்யரே! கடுந்தவஞ்செய்து இச்சரீரத்தை ஒழித்துவிடுகிறேன் ஓ! பிதாமஹரே! ஆகிலும், ஆஶ்ரமங்களின் விசேஷத்தை நீர் எனக்குச் சொல்லவேண்டும்" என்று சொன்னார்

---

1 'ஸுஹ்ருத: வயஸ்யா:' என்பது மூலம்

முபபததிரணடாவது அதயாயம.

ராஜதாமம (தொடர்ச்சி)

(வியாஸர், போரில்மடிந்த அரசர்களின் ஸந்ததிகளை அவரவர் நாட்டை ஆளச்செய்து அஸ்வமேதம் செய்யும்படி தர்ம புத்திரருக்குச் சொல்லியது)

யுதிஷடிரரின அநத வசனததைககேடட வியாஸமஹரிஷி, புத தியால நனருயாலோசிததுத திருமபவும பாணடவரான தாமபுதகி ரரைநோககிச சொலலததொடஙகினா "ஓ! க்ஷததிரியஸரேஷட னன அரசனே! க்ஷததிரியாகளுககுரிய தாமததை நினைததுபபார்தது நீ இசசோகததை விலககிககொளளவேணடும ஸவதாமததை முனனிடடலலவோ இநத க்ஷததிரியாகள கொலலபபடடாாகள பூாணமான ஸமபததையும இபபூமியில பெரியகீாததியையும விருமபிப பிறாகளைக கொலலமுயனற அநதக்ஷததிரியாகள காலததாலமுடி வடைநதாாகள. நீயும பீமனும அாஜுனனும இரடடையரும அவர் களைக கொனறவாகளலலா காலம, தானசெயயும மரணவிதிபபடி அநத மனிதாகளினுயிரைக கொணடுபோயிறறு காலததுககுத் தாயெனறும தநதையெனறும அலலது வேறெதுவெனறும அபி மானபபடக கூடியதிலலை பாரதஸரேஷடனே! பிராணிகளின புண ணிய பாபஙகளுககுச சாக்ஷியாயிருககும அககாலம இநத உஙகளு டைய யுதததைதப பேருககுக காரணமாககொணடு அவாகளை ஸம ஹாரமபணணிறறு பிராணிகளைககொணடு பிராணிகளைக கொலலும் படிசெயவது காலததுககுளள ஈஸவரததனமையாகும ஸுகதுக் கஙகளைககொடுபபதும புணணியபாபஙகளுககுச சாக்ஷியாயிருபபது மாகிய இககாலததையே காமததின பிரததியக்ஷ உருவமெனத தெரி நதுகொள சிறநத கைகளையுடையவாசளான அவாகளைக காலனுககு வசமாககி நாசமடையசசெயய அவாகளுடைய முனசெயத காமங் களை காரணஙகளெனறும தெரிநதுகொள விதியின ஏவுதலால இவ் விதமான காமததைசசெயத நீயும உனனைச காலததில அடஙகிய ஆசாரமுளளவனெனறு தெரிநதுகொள தசசனால செயயபபடட யந் திரம அதைசசுழறறிவிடும மனிதனிடம அடஙகியிருபபதுபோல இவவுலகனைததும காலததுடனசோநத காமததாலசுழறறபபடுகிறது காரணம தெரியாமல மனிதனுககுநேரும பிறபபையும இறபபை யும கணடால இசசோகமும சநதோஷமும பயனறறனவாகும் ஓ

ஜனே! இதுவிஷயத்தில் இல்லாததான பாதத்தை உனது மனத்கு உண்டுபண்ணிக்கொண்டிருக்கிருய் அதை விலக்கிக்கொள்ள ண்டி, நீ, வேண்டுமானால், பிராயசசித்தத்தைச் செய்துகொள். ஓ! ரதா! முன்னொருகாலத்தில் தேவாஸுரர்களுள் யுத்தமநடந்த கக் கேள்விப்படுகிறோம் அவர்களில் அஸுரர்கள் தமையன்மார் ரும் தேவர்கள் அவர்களுக்குத் தம்பிமார்களுமாயிருந்தார்கள் வர்களுக்கும் ராஜ்யலக்ஷ்மி நிமித்தமாகவே உண்டான பெரியவிரோ தத்தைமுன்னிட்டு முப்பத்திராயிரம் வருஷமவரையில் யுத்தமநடந் து அதில் தேவர்கள் இந்தப்பூமிமுழுமையும் ஒரேஉதிரக்கடலால் மபச்செய்து அஸுரர்களைக்கொன்று ஸ்வர்க்கத்தை அடைந்தார் அந்தயுத்தத்தில் அகங்காரத்தால் அஸுரர்களுக்கு உதவிசெய்ய தேவர்களும் சாலாவிருகாகளென்று இம்மூவுலகிலும் பிரஸித்தி றறவர்களும் வேதத்தின் கரைகண்டவர்களுமான பூமியிலிருந்த பத்தெண்ணாயிரம் பிராம்மணர்களையும் தேவர்கள் கொன்றார்கள் ராமத்தைவிருத்திசெய்து ராமத்துக்கு இடையூறுசெய்யவிரும்பும் டமனிதர்களை அரசன், கொடியவர்களான அஸுரர்களைத் தேவா கொலைசெய்வதுபோலக் கொலைசெய்யவேண்டும் ஒருகூட்டத்தில் வனைக் கொல்வதனால் மற்றவர்களுக்கு க்ஷேமமவருமானாலும், னனமே ஒரு கூட்டத்தைக் கொல்வதனால் ஒரு தேசத்துக்கு ஷேமமுண்டாகுமானாலும் அந்தக் கொலைகள் தாமவிரோதமாக டா ஓ! நரபதியே! தாமமானசில அதாமமபோலவும் அதாம னசில் தாமமபோலவுமிருக்கும் பகுத்தறியத் திறமையுள்ளவன் தனை ஊகமாயத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும் ஆகையால், ஓ! பாண வனே! கல்விமானாயிருக்கும்நீ மனத்தைத் திடப்படுத்திக்கொள் ! பாரத! முன் தேவர்களால் நடைபெற்றவழியில் சென்றவனு நசகிருய இவ்விதமிருப்பவர்கள் நரகமடையமாட்டார்கள் பகை ளிகளைத் தபிக்கச்செய்யும் பாண்டவவீர! இந்தத் தம்பிகளையும் நேஹிதர்களையும் ஸமாதானஞ்செய் எந்தமனிதன் கெட்டஎண்ணங் ண்டு கெட்டகாரியத்தையும் செய்துவிட்டு மனவருத்தமும் லஜ் யும் அற்றவனாயிருக்கிருனே அவனிடம் அக்காரியமயாவுமே பாவ ன்று சொல்லப்படும் அவ்விதப் பாவத்திற்கு பிராயசசித்தமு லை பிராயசசித்தத்தால் அப்பாவமகுறைவதுமில்லை நீயோ நல்ல த்தில் பரிசுத்தமான பிறப்புடையவன் பகையாளியான துரியோ னுடைய தோஷத்தால் உனக்கிஷ்டமில்லாமலே இந்தக் காரியம ப்புமபடி நோந்தது செய்தபிறகும் இவ்விதம பரிதபிக்கிருய வமேதமெனனும் பெரியயாகம உத்தமமானபிராயசசித்தமெனக்

கூறபபடுகிறது. ஓ! மஹாராஜ! அநதயாகததைதசசெய உனதிஷட
படி பாவமறறவனுயிருபபாய. மருததுககளுடனகூடின பகவானு
தேவேநதிரன பகைவாகளைககொனறு ஒவவொரு யாகமாய முறை
நூறுஅசுவமேதயாகஙகளைசசெயது பாவஙகளறறு ஸுகிததுவாழ
ஸுவாககமெனனும லோகததைஅடைநது அமமருததுககளுட
திசைகளை விளஙகசசெயகிறுன அபபடி அமராகளுககு அரசனு
ஸவாககலோகததில அபஸரஸதிரீகளுடன விளஙகும சசிபதியா
இநதிரனை ரிஷிகளும தேவாகளும ஆராதிககிறுாகள ஓ! குறறமற
வனே! நீயும பராககமததால அரசாகளைவெனறு இபபூமியை அடை
திருககிறுய அரசனே! உனனுல ஜயிககபபடட அரசாகளுடை
படடணஙகளுககும ராஜயஙகளுககும சினேகிதாகளுடன சென
அஙகுளள அவவரசாகளின புததிராகள, பேராகள, அலலதுஸவே
தராகளை அநதஅநத ராஜயததிறகு அரசராகஅபிஷேகஞ்செய கு
தைகளையும காபபததிலிருபபவாகளையும ஆதரவுடன நனமொ
கூறிச சநதோஷபபடுததுவதோடு பிரஜைகளயாவரையும பிரியம
வைததுககொணடு பூமியைப பரிபாலனஞ்செய எநத அரசாக
குக குமாரரிலலையோ அவாகளுடைய பெணகளை அநதராஜயத
முடிசூடடி அரசாளசசெய இஙஙனமசெயதால, இயறகையில பே
விருபபமுளள ஸதிரீகள சோகததைத தளளிவிடுவாாகள ஓ! பார
இவவிதம எலலாராஜயஙகளிலும ஸமாதானஞ்செயதுவிடடு ஜயத
முடைய இநதிரன முனனஞ்செயததுபோல அசுவமேதயாகத
செய ஓ! க்ஷததிரியசிரேஷடனே! யமனுககொபபான வன
யுளளவாகளெனகிற அகஙகாரஙகொணடு தம காமததாலேயே
மடைநத மஹாதமாககளான அநத அரசாகளைககுறிதது வருத
படவேணடாம க்ஷததிரியாகளுககுரிய காமமும விரோதிகளில
ராஜயமும உனனுல அடையபபடடன கௌநதேய! பரலோகத
பாதுகாககததககதும சிறநததுமான உனககுரிய தாமததை ரக்ஷ
துககொள" எனறு சொனனா

முபபததுமூனறுவது அதயாயம்.

ராஜதாமம (தொடர்ச்சி)

(வியாஸர் விதிவிலக்குக்களைத் தர்மபுத்திரநுக்குக் கூறியது)

யுதிஷடிரா, "ஓ! பிதாமஹரே! மனிதன இஙகு எநதக
யஙகளைசசெயது பிராயசசிததஞ்செயதுகொளள வேணடியவ

...ன்னபதையும் என்னசெய்து அந்தப்பாவத்திலிருந்து விடுதலை பெறுகிறுனென்பதையும் எனக்கு உபதேசிக்கவேண்டும்" என்று கேட்க, வியாஸமகரிஷி சொல்லத்தொடங்கினார்

"விதிப்படியுள்ள காமத்தைச் செய்யாததாலும் விலக்கப்பட்ட காமங்களைச் செய்வதாலும் மனிதன் பொய்நடத்தையுள்ளவனுகிப் பிராயச்சித்தம் செய்துகொள்ள வேண்டியவனுகிறுன் ஸூர்யன் உதயமாகுங்காலத்திலும் அஸ்தமயமாகுங்காலத்திலும் படுத்துறங்கும் பிரமசாரி, சொத்தைநகமுள்ளவன், கறுத்தபல்லுள்ளவன், [1] தமையனபிரமசாரியாயிருக்கத் தான் மணம்புரிந்த தம்பி, [2] தம்பி மணம்புரிந்திருக்கப் பிரமசாரியாயிருக்குந்தமையன், பிராம்மணர்களின் பெருமையைநிந்திப்பவன், முன்பிறந்தவள் கன்னியாயிருக்கத் தங்கையைமணம்புரிந்தவன், பின்பு, முன்பிறந்தவளை மணம்புரிந்தவன், விரத்தைவிட்டவன், துவிஜாதிகளென்னும் மூன்றுவர்ணத்தாரைக் கொன்றவன், அபாத்திரத்தில் தானஞ்செய்தவன், பாத்திரத்தில் கொடாதவன், ஸமுதாயத்திற்கு யாகஞ்செய்து வைத்தவன், [3] மாமிசத்தைவிற்றவன், ஔபாஸனமுதலிய அக்கினிகளைவிட்டவன், வேதத்தைவிற்றவன், சூத்திரஸ்திரீயைக்கொன்றவன், இவர்களில் முன்முன்சொன்னவர்கள் அதிகபாபமுள்ளவர்கள் யாகத்திற்கல்லாமல் பசுவைக்கொன்றவன், காட்டை எரித்தவன், பொய்சொல்லி அடுத்தவன், குருவைத்தடுத்தவன், வாக்காலாவது மனத்தாலாவது தாரைவார்த்தாவது தானங்கொடுத்ததை அபகரித்தவன், [4] பிறர்கொடுப்பதைத் தடுத்தவன், ஒருபந்தியில் வேறுபாகத்தாலுண்டவன், பூஜிப்பவரை அவமதித்தவன், உறவினர்களிடம் கலகஞ்செய்தவன், அடுத்தவனைக் காவாதவன், ஆசாரத்தைவிட்டவன் இவர்களியாவரும் தம்தம்பாவத்திற்குத்தக்கபடி பிராயச்சித்தஞ் செய்துகொள்ளத்தக்கவர்கள்

இனி, உலகத்திற்கும் வேதத்திற்கும் விரோதமாயிருக்கும் காரியங்களை உனக்கு உபதேசிக்கிறேன், கவனித்துக் கேள் தனக்குரியதாமத்தைவிடுதல், பிறர்தருமத்தைச்செய்தல், அயோக்கியனுக்குயாகஞ்செய்வித்தல், பூஜிக்கத்தகாதவைகளைப்பூஜித்தல், சரணமென்றுவந்தவனைக்கைவிடுதல், காப்பாற்றவேண்டியவர்களைக் காப்பாற்றுமை உப்புப்புளிமுதலிய ரஸவஸ்துக்களை வியாபாரஞ்செய்தல்,

[1] இவனுக்குப் 'பரிவேத்தா' என்றுபெயர்

[2] இவனுக்குப் 'பரிவித்தி' என்றுபெயர்

[3] ஆடு மாடுமுதலியவைகளை.

[4] இங்குஇரண்டுசொற்கள் விடப்பட்டன,

பசுபக்ஷிகளைககொலலுதல, சகதியிருநதும [1] ஆதானமமுதலிய காம
களைசசெயயாமை, (பசுககளுககு ஆகாரமமுதலிய) நிததியமாய
கொடுககவேணடியவைகளைக கொடாமை, தக்ஷிணைகொடாமை, பிரா
மணாகளின பொருளைததிருடுதல, இவைகளையெலலாம தருமமறி
தோாகள அகாாயமெனறு அறிவிககிறாாகள தகபபனுடனசணடை
போடுமபுதரனும, குருவின தாரததைசசேருமவனும, தாமபததியிட
நியாயபபடிசோாமலிருபபவனும அதாமமுளளவாகளாவாாகள இ
ஙனம எவைகளைசசெயதும செயயாமலும மனிதன பிராயசசிதது
செயதுகொளளவேணடுமோ அககாரியஙகள வேதஙகளில விரிவா
வும சுருககமாகவும கூறபபடடிருககினறன இவவிதமான காாய
களைசசெயதும மனிதனைப பாவமதொடாதிருககச சிலகாரணங
ளுணடு. அவைகளைச சொலலுகிறேன் யுததததில ஆயுதமெடு
தத தனனை அடிககவருமவன பிரமமஜஞானியானாலும அவனைககொ
வது பிரமமஹததியாகாது இவவிதி வேதஙகளிலுளள மநதிர
தால உபதேசிககபபடடது வேததிலவிதிககபபடடதாமமுறை
நான உனககு உபதேசிககிறேன தனஒழுககததை விடடுவிலகி
ஆததாயியான பிராமமணனைககொலவது கொலைபபாவமுளளதன
ஒருவனுடையகோபம மறறொருவனுககுக கோபததை உணடுப
ணிறது உயிருககபாயமநேருஙகால தாமமறிநதவாகளின அனும
பெறறு, தெரிநது [2] ஸுரையைஉபயோகிபபவன, பினபு, சுத
பெறததககவனவான கௌநதேய! புஜிககததகாததைப புஜிபப
லுணடாகும இநதபபாவமயாவும பிராயசசிததவிதிபபடி சுததிபெ
மெனபதை உனககுசசொனனேன குருவின கடடளைபபடி குரு
ரததைசசேருவதால மனிதனகுறறமுளளவனாகமாடடான உதத
லகரெனனுமரிஷி சிஷயனைககொணடு ஸவேதகேதுவெனனும புத
ரனை உணடுபணணிககொணடாா குருவினநிமிததம ஸஙகடகால
தில திருடடைசசெயவது குறறமெனறுதடுககபபடவிலலை ஆனா
(இவவிதியைமூலமாககொணடு) ஆசைபிடிததாவது பலவிடஙக
லாவது பிராமமணாகளினபொருளையாவது கவரபபோவதும அ
பொருளை ஆசிரியருககனறித கானபுஜிபபதும எபபொழுதும நியா
மாகா தனககாவது பிறருககாவது உயிரைககாபபாறறவேணடிய
குருவினநிமிததமும ஸதிரீகளநிமிததமும விவாகநிமிததமும பொ
சொலவது பாவமாகாது ஸவபனகாலததில சுகலமபோவதால தி

1 ஔபாஸனமெனனும ஸமாாததாககினியை வைதிகமா
மூனறு அகனிகளாகச செயயும்விதி. 2 கள

மப உபாயனஞ்செயயவேணடுமெனற பிராயசசிததமிலலை. அகநியை வளாதது அதறகுரிய மநதிரததுடன நெயயை ஓமஞ்செயயவேண டும தமையன பதிதனுகவும ஸநயாஸியாகவும போயவிடடால தம பிககு [1] பாரிவிததியமெனனும தோஷமாகாது தாமநிமிததம ஸதிரீ களின வேணடுகோளினபடி அவாகளைச சேருதல பரதாரததைச சோநத பாவமாகாது சாஸதிரவிதியலலாமல பசுககளைக கொலவதும கொலலசசெயவதும கூடா விதிபபடியுளள பசுககளினவதம அவை களுககுளள அனுகரஹமாம அறியாமையால அயோககியபபிராம மணனிடம தானஞ்செயவதும யோககியரிடததில எபபொழுதும மரியாதையுடன தானஞ்செயயாமையும தோஷமாகா [2] குறறமுளள ஸதிரீயை விலககிவைபபது தோஷமாகாது அவளை அஙஙனமிருக குமபடிசெயவிததல அவளபரிசுததிககுக காரணமாகும அபபடிச செயயுமபுருஷனுககுப பாவமிலலை சாஸதிரததிற சொலலியபடி ஸோமரஸததின பெருமையாகிய உணமையைஅறிநது ஸோமமென னும கொடியைவிககிரயஞ்செயவது தோஷமாகாது வேலைககுததிற மையிலலாதவேலைககாரனை விலககுவதிற பாவமிலலை பசுககளினி மிததம காடுகளைஎரிபபது பாவமாகாது.இஙஙனம உபதேசிககபபடட படி இககாரியஙகளைசசெயவதில தோஷமிலலை ஓ! ராஜனே! தோஷங களைவிலககிப பரிசுத்தியைககொடுககும பிராயசசிததவிதிகளை விரி வாக உனககுச சொலலுகிறேன" எனறு பினனும சொலலலானார

முபபததுநானகாவது அதயாயம

ராஜதாமம். (தொடர்ச்சி)

(வியாஸர் பாபபரிஹாரமான ப்ராயச்சித்தங்களைத் தர்மபுத்திரருக்கு உபதேசித்தது)

வியாஸா, "மனிதன சாநதிராயணமுதலிய தவததையுமயாக முதலிய காமஙகளையும கோதானமுதலிய தானஙகளையும செயதும திருமப அபபாவஙகளில போகாமலுமிருநதால பாவமவிலகிப பரி சுததனுவான பிரமமஹததியெனனும பாவமுளளவன அஸூயை முதலிய தோஷஙகளைவிடடு எபபொழுதும பிரமமசாரியாயத தனககு வேணடியதைதத தானேசெயதுகொணடும, தனபாவததை உலகத

[1] தமையனுககு விவாஹமாகாமல தமபிவிவாஹமசெயதுகொள ளும தோஷம

[2] குறறமுளளஸதிரீககு ஆகாரம வஸதிரமமுதலியவறறை மாத் திரம கொடுதது உடனுணணல சோகைமுதலியவறறை நிறுததுவது

தாருககுத தெரிவிததுககொணடும், ஒருகையில கடவாஙகமெனனு
தடியும ஒருகையில ஓடுமெடுததுப பிசசையெடுதத அனனதை
ஒருவேளை உணடும், பூமியிலபடுததும, பனனிரணடுவருஷகாலமிரு
பானுகில அபபாவததிலிருநது விடுபடுவான வேணடுமென விரு
பிப பிரமமஹததியைச செயதவனுலஆயுதமுளளஒருமனிதனிட
சென று தனனைக கொலலுமபடி சொலலவேணடும், அலலது, அ
தவாகளுடைய கடடளைபபடியோ தனனிஷடபபடியோ அககினிலை
வளாதது அதில தனதேகததை விடடுவிடவேணடும விருபபமி
றிசசெயத அபபாவததைவிலககத தலைகுனிநது ஏதாவது ஒரு வே
தததை ஜபிததுககொணடு முநநூறுயோஜனைதூரம யாததிரை
செயயவேணடும அலலது, தனனுடைய திரவியமனைததையும வே
மறிநத பிராமமணருககு அளிககவேணடும அலலது, ஜீவனததிறகு
போதுமான பொருளையும வேணடிய வஸதுககளாநிறைநத வீட
யும தானஞசெயது பசுககளையும பிராமமணாகளையும போஷித
வநதால பிரமமஹததியெனபது நிவிருததியடையும அலலது,[1] கிரு
சிரமெனனுமதவததை ஆறுவருஷகாலம தொடாசசியாகச செய
வநதால பிரமமஹததியுளளவன பரிசுததனுவான அலலது, ஒ
மாஸததை நானகாகபபகுதது முனசொலலிய ஆகாரநியமப
மூனறுவருஷகாலம புஜிததுவநதால அபபாவததிலிருநது விடு
வான அலலது, ஒவவொருமாஸததில ஒவவொருநியமபபடி நா
மாஸததில கீழசசொலலிய கிருசசிரவிதியை அனுஷடிபபானு
ஒரேவருஷததில பரிசுததனுவதில ஸநதேகமிலலை அஙஙனமே, உ
தியான உணணுவிரதமிருபபானுகில பினனும குறைநதகாலததி
சுததிபெறலாம அஸவமேதயாகமும இபபாவததைவிலககிச சுத்
யைககொடுபபதில ஸநதேகமிலலை அஸவமேதததைசசெயது அ
பிருதஸநானஞசெயத மனிதாகளயாவரும இவவிதபபாவங
லிருநது விடுபடடுப பரிசுததாகளாகிறாகளெனபது வேதததின
கியமான கருதது பினனும,பிராமமணனிமிததம யுதததிலஅடிப
டாலும லசஷமபசுவையோ அலலது கறககததககு இருபததைய
ரம காராமபசுககளையோ நலல பாததிரததில தானஞ செயதாலு
பிரமமஹததி முதலிய பாவஙகளிலிருநது நிவிருததியடைவான உ
ருககுச சநதேகமுளள காலததில நனறாககக கறககும ஆயிரம ப

[1] மூனறுநாள காலையிலமாததிரமும பினமூனறுநாள மாலை
மாததிரமும பினமூனறுநாள தனமுயறசியினறிக கிடைதததைமாத
மும புஜிததுககொணடு பினமூனறுநாள உணணுவிரதமுளள,வ
இருககவேணடுமெனபது கிருசசிரவிதி

களைக் கன்றுடன்கூட யோக்கியர்களான ஏழைகளுக்குத் தானஞ்செய்தால் பாவங்கள் யாவும் விலகிப் பரிசுத்தனுவான் அரசனே! எவன் நியமமுள்ள பிராம்மணர்களுக்குக் கம்போஜ தேசத்திலுண்டான நூறு குதிரைகளைத் தானஞ்செய்தும் அல்லது ஒரு பிராம்மணனுக் காவது அவன் வேண்டியதையெல்லாம் தானஞ்செய்வதுடன் அத் தானத்தைத் தான் சொல்லிக்கொள்ளாமலு மிருக்கிறானே அவன் எல்லாப் பாவங்களினின்றும் விடுபடுகிறான் ஒருமுறை ஸுரை யைப் பானஞ்செய்தவன் அந்த ஸுரையை நெருப்புப்போலக் காய்ச் சிப் பானஞ்செய்தோ அல்லது மலையிலிருந்து பாலைநிலத்தில் விழுந்தோ அல்லது அக்னியில் விழுந்தோ அல்லது [1]மஹாபத யாத் திரை செய்தோ தன் சரீரத்தைத் தியாகஞ்செய்தால் பாவங்களி லிருந்து விடுபட்டு இரண்டு உலகிலும் சுத்திபெறுவான் பிருகஸ் பதிஸவமென்னும் யாகத்தைச் செய்தால் ஸுராபான தோஷம் விலகி ஸபையில் செல்ல யோக்கியதை பெறுவானென்று வேதத்திற் சொல்லியிருக்கிறது அல்லது, அரசனே! மாத்ஸர்ய முதலிய தோஷமில்லாதவனுகித் திரும்பவும் பானத்தில் மனம் வையாமல் பூதானஞ் செய்தானுகில் ஸுராபான தோஷத்திலிருந்து சுத்திபெறு வான் குருதாரத்திற்சென்ற பாபி பழுக்கக்காய்ச்சிய இரும்புப் பாவையைக் கட்டிக்கொண்டோ அல்லது தனது ஆண்குறியை அறுத்துவிட்டு ஆகாயத்தைப் பார்த்து நடந்துகொண்டோ தன் சரீ ரத்தை விடுவானுகில் அக்கொடிய பாவத்திலிருந்து மீளுவான் அவ் விதப் பாவமுள்ள ஸ்திரீகள் ஓராண்டு ஆகாரமுதலியவற்றை விலக்கி விரதமிருப்பார்களாகில் அப்பாவத்திலிருந்து விலகுவார்கள் எந்த மனிதன் ஒரு மாஸம் நீருங்குடியாத கடுநியமமுள்ளவனோ அல்லது தன் திரவியமனைத்தையும் தானஞ்செய்கிறானே அல்லது ஆசிரிய னிமித்தம் யுத்தத்திலடிபட்டவனுகிறானே அவன் பாவத்திலிருந்து விடுபடுவான் பொய்யாக ஒருவனைஅடுத்தவனும் குருவைத் தடுத்த வனும் அவர்கள் சொல்லும் இஷ்டத்தைச் செய்துகொடுத்தால் அப் பாவத்திலிருந்து விலகுவார் பிரம்மசரிய விரதத்தைஇழந்தவன் பிரம்மஹத்திக்குரிய பிராயச்சித்தத்தைச் செய்துகொள்ளவேண்டும். அல்லது, ஆவின் தோலைத் தரித்துக்கொண்டு ஆறுமாஸம் கிருச்சிர மென்னும் தவத்தைச்செய்தால் அப்பாவம் நீங்கிச் சுத்தனுவான். பரதாரத்தைப் பின்சென்றவன் ஒருவருஷம் தவநியமத்துடனிருந்

[1] கேதாரமென்னும் க்ஷேத்திரஞ் சென்று இமயமலையில் ஏறுவது மஹாபதயாத்திரை என்று சொல்லப்படும் அதற்கு மஹாப்ரஸ்தானம் என்றும் பெயர்

தும் மற்றும் பல நற்காரியங்களைச் செய்தும், பிறர் பொருளை அ
கரித்தவன் அப்பொருளை அவரிடம் கொடுத்துவிட்டு ஒரு வருஷ
தவசியமத்துடனிருந்தும் மற்றும் பல நல்ல காரியங்களைச் செய்து
அப்பாவத்தை விலக்கிக்கொள்ள வேண்டும் பரிவித்தியும் பரிவே
தாவும் தமையனுக்கு விவாஹமானபின் நியமத்துடன் பன்னிரண
நாளில் செய்யவேண்டிய கிருச்சிரமென்னும் விரதத்தைச் செய்
கொள்ளவேண்டும் அவர்களில் தம்பி பிதிரர்களைக் கரையேற
வேண்டி வேறு பெண்ணை விவாகஞ் செய்துகொள்ள வேண்டும் மூ
லில் கொண்ட பெண்ணுக்கு அத்தோஷத்தின் ஸம்பந்தமில்லையாக
யால் அவள் அசுத்தமுள்ளவளல்லள் விபசாரக் குற்றமுள்ள
ஸ்திரீகள் நான்குமாஸம் உபவாஸ விரதமிருந்து சுத்திபெறவேண
மென்று தாமமறிந்தோர் அறிவிக்கிறார்கள் குற்றமுள்ளவளே
வென்று சங்கையுள்ள ஸ்திரீகளுடன் சேருவது அறிந்தவனுக்கு
நியாயமன்று அங்ஙனமுள்ள ஸ்திரீகள், பாத்திரம் சாம்பலால் சுத்தி
யாவதுபோல, ரஜஸ்கொண்டு விலகுவதால் சுத்தர்களாகிறார்கள் சூ
திரன் எச்சில் பட்டதும் பசுக்களால் மோக்கப்பட்டதும் வாயி
லுள்ள எச்சில் பட்டதுமான வெண்கலப் பாத்திரத்தைக் கோவின்
பால், தயிர், நெய், மூத்திரம், சாணம் இவ்வைந்தும் மண், ஜலம்
சாம்பல், புளி, நெருப்பு இவ்வைந்தும் ஆகிய பத்துப்பொருள்கள்
லும் சுத்தி செய்யவேண்டும் இவ்விதமான சுத்திவிதிகளில் பிராம
மணனுக்கு முழுமையும் க்ஷத்திரியன், வைசியன், சூத்திரன் இவ
களுக்கு முறையே நாலில் ஒவ்வொருபாகங் குறைந்ததாயும் தார
தம்மியத்துடன் விதித்திருக்கிறதென்று தெரிந்துகொள்ளவேண்டும்
பசுபக்ஷிகளைக்கொன்றாலும் வளரக்கூடிய பலவிருக்ஷங்களை வெட்டின
லும் அப்பாவத்தை வெளியிட்டுக்கொண்டு மூன்றுநாள் காற்றைப்
புஜித்தவனாக நியமத்துடனிருக்கவேண்டும் அரசனே! சோரத்தகாத
ஸ்திரீகளைச் சேர்ந்ததாலுண்டாகும் பாவத்தை விலக்கவேண்டி ஆறு
மாஸம் ஈரவஸ்திரத்துடன் [1] திருநீற்றுமுட்டில் படுத்திருக்கவேண
டும் இவ்விதமே, மற்ற அகாரியங்களெல்லாவற்றிற்கும் அவ்வவைக
ளின் தாரதம்மியத்திற்குத்தக்கபடி வேதத்திற்சொல்லிய விதிபோல
பரிசுத்தமான தேசத்தில் ஹிம்ஸை காமம் குரோதம் முதலிய தோஷங்
களில்லாமல் குறைந்த ஆகாரமுள்ளவனாக மௌனத்தோடு காயத்

1 'பஸ்மசாயிநா' என்பதமூலம் பஸ்மாவைச் சொன்னதனால்
ருத்ரஜபமும் செய்யவேண்டுமென்பதும் அங்ஙனம் வருத்தசாதாதபரென
னும் ரிஷி கூறுகிறாரென்பதும் பழையவுரை

திரியெனனும மநதிரததை ஜபிததுககொணடிருகக வேணடும இவவித நியமததோடிருககுஙகாலததில தினநதோறும பகலில மூனறு முறையும இரவில மூனறுமுறையும வஸதிரததோடு ஸநானஞசெயது ஸதிரீகளும சூததிராகளும பதிதாகளுமாகிய இவாகளுடன பேசாதவனும மறைவிலலாத இடததில பகல முழுவதும உறஙகாதவனும அவவிடததிலேயே ராததிரியில தூஙகுகிறவனுமாயிருகக வேணடும இவவித விரததை அனுஷடிபபவன அறியாமையால செயத பாவஙகளைபபோககிப பரிசுததியடைகிறுன மனிதன பஞசபூதஙகளைச சாகஷியாககொணடு தானசெயத புணணியபாவஙகளின பயனை இசசரீரததை விடடபின அடைகிறுன காமததைசசெயயும மனிதன தானசெயத புணணியபாவஙகளில எஃது அதிகமோ அதன பயனை முநதி அடைகிறுன குறைநதது பயனைககொடுகக ஸமயததை எதிரபாாததிருககும ஆகையால, மனிதன அகாரியததைசசெயதிருநதாலும புணணியததை அதிகபபடுததவேணடித தானததாலும தவததாலும யாகததாலும சுபததை விருததிபணணிககொளளவேணடும பாபகாமஙகளில பயநது அககாரணததிறகாவது எபபொழுதும தனஙகளைத தானஞசெயயவும மறறச சுபகாமஙகளைசசெயயவும வேணடும அவவிதமசெயதவன அபபாவததிலிருநது விடுபடுகிறுன பாபததிறகுத தககபடி செயயவேணடியதாகஉபதேசிதத பொதுவான இநதப பிராயசசிததம மஹாபாதகஙகளெனனும பெருமபாவஙகளைததவிர மறறவைகளுககுததான உபதேசிககபபடுகிறது இப பிராயசசிதத விதியானது புஜிககததககது புஜிககததகாதது பேசததககது பேசததகாதது அறிவு அறியாமை இவைகளின விஷயமான சாஸதிரததின விதிகளுககு உளளாகும மனிதனுககுததான உபதேசிககபபடுகிறது பிராயசசிததமெனபது, அறியாமையால ஒருமுறை செயத தோஷததை விலகக விதிககபபடுவதேயனறி அறிவுடன வேணடுமெனறு செயத பாபததை விலககததககதனறு பாபமயாவும அறிவுடனசெயததால அதிககொடுமையுளளதாகும இவவிதிகளயாவும ஆஸதிகனும ஸாரததையுளளவனுமா யிருபபவனுல விதிபபடி செயயபபடுமாகில பாவததை விலககத திறமையுளளவையாகும டமபததையும துவேஷததையும மேறகொணடு அஸாரததையுளள நாஸதிகமனிதாகளிடம எககாலததிலும இவை பயனபடா தாமஞசெயகிறவாகளுள சிறநத புருஷஸரேஷடனே! இமமையிலும மறுமையிலும ஹிததததையே விருமபுகிறமனிதன பெரியோாகளின நடததையையும தாமததையும

தெயவததையும எபபொழுதும அனுஸரிகக வேணடும அ
விதம அனுஸரிககும மனிதன அதையே முககிய காரணமா
கொணடு பாவஙகளை விலககிககொளவான ஓ! அரசனே! கெ
லபபடடமனிதாகளின க்ஷேமததைககருதியோ அலலது அ
களின கடமையெனறெணணியோ அலலது ஒருவகையாக அருள
றியோ பிராயசசிததததைச செயதுகொள. அஙஙனமிலலாமல அ
வினாகளான மூடாகள செனறவழியிறசெனறு மரணததால மு
வடைய எபபோதும நினைககவேணடாம" எனறுசொனனா இ
விதம வியாஸபகவானால உபதேசிககபபடட யுதிஷடிரா ஒருமுக
தம சிரததையுளளவராயிருநது பின அமமுனிவரைநோககிச செ
லததொடஙகினா

முபபததைநதாவது அதயாயம்

ராஜதாமம. (தொடர்ச்சி)

(வியாஸர், புஜிக்கத்தக்கவை தகாதவைகளையும், தானத்துக்குத்
தக்கவர் தகாதவர்களையும் யுதிஷ்டிரருக்குச் சொன்னது)

யுதிஷடிரா, 'ஓ! பிதாமஹரே! எது புஜிககததககது? எ
புஜிககததகாதது? கொடுககததகக வஸதுககளிற சிறநதது எ
எது பாததிரம? எது அபாததிரம? இவைகளை எனககுச சொ
வேணடும" எனறுகேடக, வியாஸா சொலலததொடஙகினா.

"இவவிஷயததிலும மனுவுககும ரிஷிகளுககுமநடநத ஸ
ஷணமாகிய இபபழைய இதிஹாஸததைச சொலலுகிறாகள மு
காலததில தவததிலசிறநத சிலரிஷிகள, ஏகாநதமாயிருககிற ம
பிரஜாபதியினருகிறசெனறு, 'எது புஜிககததககது? தானம
படி? இவைகளையும [1]அததியயனம, தவம, காரியம, அகாரி
இவைகளையும நீஙகள சொலலவேணடும' எனறு கேடடாகள
ாகளால இவவிதம கேடகபபடட பகவானான ஸவாயமபுவமனு, '
ரிஷிகளே! உளளதாமததைச சுருககமாயும விரிவாயும கேளுஙக
எனறு சொலலததொடஙகினா 'விசேஷவிதிஇலலாவிடததில ஜ
ஹோமம, உபவாஸம, ஆதமஜஞானம இவைகளுளள பெரியே
ளிருககும இடம, புணணிய நதிகள, பரிசுததமான பாவதங
ஸுவாணம நெய இவைகளைபபுஜிபபது, [2] ரதநஸநானம, தேவா

---

1 இஙகு வேறுபாடம கொளளபபடடது
2 தீாததததில ரதநததைபபோடடு ஸநானம செயவது

த்தைப்போவது இவைகள் மனிதனைச் சீக்கிரத்தில் சத்துருக்கச்செய்வதில் ஸந்தேகமில்லை. அறிவுள்ள மனிதன் எந்தக் காலத்திலும் அகங்காரம் அடையக்கூடாது. அகங்காரமடைந்தவன், ஆயுளுக்குக் குறைவின்றி இருக்கவேண்டுமானால், [1] தப்தக்ருச்ரமென்னும் தவத்தைச் செய்யவேண்டும். கொடுக்கப்படாத வஸ்துவை எடாமையும் தானமும் அத்தியயனமும் தவமும் ஹிம்ஸையில்லாமையும் ஸத்தியமும் கோபமில்லாமையும் பொறுமையும் தர்மத்திற்குரிய லக்ஷணமாகும். தேசகாலங்களின் வேற்றுமையால் தர்மம் அதர்மமாயும், அதர்மம் தர்மமாயும் முடியும். திருட்டும் பொய்யும் ஹிம்ஸையும் [2] ஒரு ஸமயத்தில் தர்மமென்று உபதேசிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அறிந்தவர்களுக்கு இந்த இரண்டுவிதமான தர்மாதர்மங்களும், பிரவிருத்தியென்றும் நிவிருத்தியென்றும் இரண்டுவிதங்களாகும். பிரவிருத்தி நிவிருத்தியாகிய இவ்விரண்டும் லௌகிகமென்றும் வைதிகமென்றும் இவ்விரண்டு வகைப்படும். இவைகளுள், வைதிகமான நிவிருத்தியின்பயன் அழிவில்லாத பதவியும் அவ்விதப் பிரவிருத்தியின் பயன் அழிவுள்ள பதவியுமாகும். லௌகிகமான அவ்விரண்டுக்கும் அது சுபமானால் சுபமான பயனும் அசுபமானால் அசுபமான பயனும் உண்டாகுமெனத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். செய்யும் மனிதன் நீசனாயிருந்தாலும், தெய்வம், சாஸ்திரத்திற் சொல்லிய காம்ம், ஜீவனம், [3] மரணம் இவைகளைக் காரணமாகக்கொண்டு செய்யப்படும் காம்ம் குற்றமில்லாததாகும். பரலோகத்திற் சந்தேகத்துடன் காம்த்தைச் செய்வானாகிலும் அவ்விதமே சத்துருவதம் முதலிய பயனைக்கருதி, ஸ்யேனம் முதலிய ஆபிசார காம்த்தைச் செய்வானாகிலும் அவைகளுக்குரிய பிராயச்சித்தம் செய்துகொள்ள வேண்டும். கோபத்தாலும் அவிவேகத்தாலும் தன்மனத்தின் பிரியத்தையுந்தள்ளி அப்பிரியத்தைச்செய்த மனிதன் செய்த காரியத்திற்குத் தக்கபடி ஆகமத்திற்சொல்லிய விதியை அனுஸரித்துச் சரீரம் வாடும்படி உபவாஸம், மந்திரஜபம் சுத்தமான அன்னங்களின் போஜனம்

---

1 முதல் மூன்றுநாள் ஆறுபலம் வெந்நீரும் பின் மூன்றுநாள் மூன்றுபலம் காய்ந்த பாலும், பின் மூன்றுநாள் ஒருபலம் சூடுள்ள நெய்யும் புஜித்துப் பின் மூன்றுநாள் ஒன்றும் உண்ணாமலிருப்பது தப்தக்ருச்ர விரதத்தின் லக்ஷணம்.

2 இங்கு 'ஆதயந்திக:' என்பதைவிட்டு, 'ஆவஸ்திக:' என்னும் பாடம் கொள்ளப்பட்டது.

3 'ப்ராணத:' என்பது வேறுபாடம், அதற்கு, 'ஜீவனத்தைக் கொடுக்கிற வேலை' என்பது பொருள்.

இவைகளைசசெயது அபபாவததை விலககிககொளள வேணடு
அறியாமையால தனடனுசெயயத தவறின அரசன, ஒருநாள உ
வாஸமிருநது தனனைச சுததிசெயதுகொளள வேணடும அவவா
னுககுத தாமாதாமததை உபதேசிககும ஆசிரியன மூனறுநா
உணணுவிரதமிருககவேணடும தனககு நோநத ஆபததால ம
வருததஙகொணடு ஆயுதமுதலிய உபாயஙகளால தனமரணததிற
இடநதேடிய மனிதனும மூனறுநாள உபவாஸவிரதம இருககவே
டும சாஙவதமான ஜாதி, ஆஸரமம, கிராமம, குலம இவைகளி
தாமமனைததையுமவிடட மனிதாகளுககு வேறு எவவிதத தாம
மிலலை தாமததிற சநதேகமுணடானல வேதசாஸதிரஙகளைஅறிந
பததுபபணடிதாகளையாவது அலலது காமசாஸதிரம நனறுயறிந
மூனறுபோகளையாவது விசாரிதது அவாகள சொனனபடி தீாமானி
துககொளளவேணடும [1] எருது, சிறறெறுமபுகள, நறுவிலிககாய
வதஸநாபமுதலிய விஷம, சலககெமனனும சிறகிலலாத மீனகள
ஆமையலலாத நாறகாலபிராணிகள, ஜலததிலுணடான தவளைகள
பாஸமெனனும பக்ஷிகள, ஹமஸஙகள, கருடன, சகரவாகம, மீ
கொததிக குருவிகள, கொககு, காகம, நீாககாகம, கழுகு, பருநது
கோடடான, மாமஸமஉணணும கோரபபலலுளள நாலுகா
பிராணிகள, இரணடுவரிசை பலலுளள பிராணிகள, நாலு கோர
பலலுளளவைகள, செமமறியாடுகள இவைகள யாவும பிரா
மணாகளுககுப புஜிககததககவைகளலல மான, கழுதை, பனறி
[2] பசு, ஒடடகம, மனித ஸதிரீ இவைகளினபாலைப பிராமமண
குடிககலாகாது பிராமமணன மரணமநோநத வீடடிலும பிர
விதத வீடடிலுமுளள அனனததைப பததுநாள வரையிலு
புஜிததல கூடாது கனறைஈனறு பததுநாளாகாத [3] பசுவின
பாலும உணணததககதனறு க்ஷததிரியனுடைய அனனம உண
வனுடைய தேஜஸையும, சூததிரனுடைய அனனம பிராமம
மகிமையையும, தடடானுடைய அனனமும புதரனும பதியுமிலலா
மடநதையருடைய அனனமும ஆயுளையும அபகரிககும (நீதிதவறி
வடடிககிடடுப பிழைபபவன அனனம மலததுககு ஒபபாகும
வேசையின அனனமும தன மனைவிககுளள வேறு பதியைப

1 ‘ அநடவாந ’ எனற பாடம கொளளபபடடது

2 ‘ ஸ-ந்திகாநாம கவாம ’ எனபது வேறுபாடம ‘ கனறுபோட
நாளாகாத பசு ’ எனபது அதன பொருள

3 ‘ பாயஸ முதலியவறறில கலககபபடடாலும ’ எனறு ஒரு விசே
ஷணமும பழையவுரை சோககிறது

பொறுப்பவனன்னமும் ஸ்திரீயால் ஜயிக்கப்பட்டவன் அன்னமும் சுகலத்துக்கு உபபாகும் யாகத்தில் [1] தீக்ஷைபெற்றவன், யாகத்தை விற்றவன், லோபி, தச்சன், சக்கிலியன், வண்ணான், வைத்தியன், ஊராகாப்பவன், வியபிசாரமுள்ள ஸ்திரீ, கூத்தாடி, ஸ்திரீயால் ஜீவிப்பவன், அபவாதமுள்ளவன், கூட்டம், கிராமம், தம்பிக்கு விவாஹமாயிருக்க விவாஹமாகாத தமையன், ஆண்தன்மையில்லாதவன், கட்டியம் கூறுபவன், சூதாடுவோன் ஆகிய இவர்களின் அன்னம் புஜிக்கத்தக்கதன்று இடக்கையால் கொண்டுவரப்பட்டதும் காயந்ததும் பழையதும் கள்ஸம்பந்தப்பட்டதும் புசித்தமிச்சமும் தனக்கென்று தனியாய் வைக்கப்பட்டதுமான அன்னம் புஜிக்கத்தக்கதன்று மா, கரும்பு, கீரை, பால், ஸத்துமா, வறுத்த அரிசி, [2] தயிர்சோந்த ஸத்துமா இவைகளால் செய்யப்பட்டவைகள் நாளானவைகளானால் புஜிக்கத்தக்கவைகளல்ல தேவதைகளுக்கல்லாமல் செய்யப்பட்ட பாயஸம், எள்ளன்னம், மாம்ஸம், அப்பம், வடை இவை கிருஹஸ்தர்களான பிராம்மணர்களால் புஜிக்கத்தக்கவைகளல்ல கிருஹஸ்தனாயிருப்பவன் தேவர்கள், ரிஷிகள், பிதிருக்கள், வீட்டிலுள்ள தேவதைகள், மனிதர்கள் யாவரையும் பூஜைசெய்து அதற்குப்பின் தான் போஜனம் செய்யவேண்டும் வீடுவிட்டு வெளிச்சென்ற ஸந்யாஸிபோலக் கிருஹஸ்தன் தன்வீட்டிலிருக்கவேண்டும் இவ்விதமிருக்கும் கிருஹஸ்தன் இஷ்டமான தாரத்துடன் கூடியிருந்து 'தாமத்தை' அடைவான்

பெருமைக்காகவும் (கொடாவிட்டால் என்ன சொல்லுவாரோவென்ற) பயத்தாலும் தானஞ்செய்வது கூடாது தனக்கு உபகாரம்செய்த மனிதனுக்குத் தானஞ்செய்வது கூடாது பாடகன், நாத்தனஞ்செய்பவன், விதூஷகன், கொழுப்புள்ளவன், பைத்தியமுள்ளவன், திருடன், நிந்திப்பவன், ஊமை, குரூபி, அங்கங்குறைந்தவன், குள்ளன், துஷ்டன், கெட்டகுலத்திற்பிறந்தவன், வைதிகஸம்ஸ்காரமில்லாதவன் இவர்கள்பொருட்டுத் தானஞ்செய்வது கூடாது வேதாத்தியயனமில்லாத பிராம்மணனிடம் தானஞ்செய்யக்கூடாது சரியானபடி செய்யப்படாத தானம் கொடுத்தவனுக்கும், அவ்விதம் வாங்குதல் வாங்குகிறவனுக்கும், தீங்கைவிளைவிக்கும் கருங்காலிக்கட்டையையாவது கல்லையாவது பிடித்துக்கொண்டு கடலைக்கடக்க முயன்றவன் எப்படி முழுகிவிடுவானோ அப்படியே கொடுத்தவனும் பெற்றவனும் முழுகிவிடுவார்கள் ஈரமான கட்டைகளால் நிறைக்கப

[1] தீக்ஷிதரின் அன்னம் வபாயாகம்செய்யுமவரையில் புஜிக்கத்தக்கதன்று. [2] மூலத்தில், 'கரம்பம்' என்றிருக்கிறது

படடஅகநி எஙஙனம பிரகாசியாதோ அஙஙனமே, வேதமஆச
தவஙகளிலலாத பிராமமணன, தானமவாஙகுவதால பிரகாசமற
ஞவான மணடைஒயாடடிலுளள ஜலமும நாயினதோலாறபெ
துருததியிலுளள பாலும இடததினகுறறததால குறறமுளளதை
வதுபோல ஆசாரமிலலாத மனிதனிடமுளள சாஸதிரமுமகெட
கும வேதசாஸதிரஙகளைஅறியாதிருநதாலும அஸூயைமுத
தோஷமிலலாதவனும நறகுணமுளளவனுமாயிருபபவனிடமுமவ
மிலலாத தாழநதமனிதாகளிடமும கருணையால செயயுமதானம
மாகும கெடடகுணமுளளபிராமமணன ஏழையாயிருநதாலும நப
இஷடததைதச செயகிறுனெனறெணணியோ தாமமெனறெணணி
தயையுடன அவனபொருடடுத தானஞசெயவது கூடாது வேத
யாத பிராமமணனிடஙகொடுதத தானம பயனறறதாகும அ
பெறறவனதோஷததால பயனறறதாகுமெனபதில ஸநதேகமே
டாம மரததாலசெயதயானை தோலாலசெயதமிருகம வேதமோ
பிராமமணன இமமூனறும முறையே யானை மிருகம பிராமம
எனற பெயரைததவிர வேறு அவைகளினபயனை அடையமாட
ஸதிரீகளிடததில நபுமஸகனும பசுவினிடததிலபசுவும பயனற
வாயிருபபதுபோலவும சிறகிலலாதபக்ஷிபோலவும வேதமிலலாத
மமணன பயனறறவனுவான மனிதாகளிலலாத கிராமமும ஜலம
இணறும அகனியிலலாதவிடததிறசெயத ஹோமமும எவவித
அவவிதமே மூாககனிடமசெயத தானமும பயனபடாது தேவா
பிதிருககள இவாகளுககுரிய காரியஙகளைககெடுபபவனும பலவி
தாலும பிராணிகளுககுக கெடுதிசெயபவனுமான மூாககன ந
லோகஙகளை அடையமாடடான ஓ! யுதிஷடிரனே! உளளபடி
தத தாமமெலலாம உனககுச சுருககமாகஉபதேசிககபபடடன
ஶரேஷடனே! இது மிகவும விரிவாயககேடகததககது" எ
சொனனு

முபபததாருவது அதயாயம

ராஜதாமம (தொடர்ச்சி.)

(வியாஸரும் க்ருஷ்ணபகவானும் கூறியபடி யுதிஷ்டிரர் மனத்தி
சாந்தியடைந்து அஸ்தினபுரத்தில் பிரவேசித்தது)

யுதிஷடிரா, "பிராமமணஶரேஷடரும மஹாமுனிவருமான
வானே! புஜிககததககவை புஜிககததகாதவை இவைகளுடன
உபதேசிதத பிராயசசிததமுமறை குது ஹலததை உணடுபணணி

ம...தைதககளிபபிபபதுபோல ஆயிறறு எனமனம எபபொழுதும எவவிதமாக ஆலோசிததும ராஜபமும தாமமும ஒனறுடொனறு சோாத விரோதமுளளனவெனறு மயஙகுகிறது ஆகையால, பிராமமணோததமரே! தாமம விடடு விலகாத வழியில செனறு இநதப பூமியை எஙஙனம ஜயிபபேனே அஙஙனம அரசாகளுககுரிய தாமஙகளையும நானகு ஜாதிகளுககுளள தாமஙகளனைததையும ஆபததுச சமயததில செலுததவேணடிய நீதிமுறைமையயும விரிவாகக கேடக விருமபுகிறேன" எனறு சொனனா

ஜனமேஜயமஹாராஜரே! வேதமறிநதவாகளிற சிறநதவரும செனற காலததிலுளள யாவறறையும அறிநதவருமான வியாஸா, நாரதரைப பாாததுத தாமபுதாருககுச சொலலத தொடஙகினா. "ஓ! மஹாபாஹுவான ராஜனே! தாமம யாவறறையும கேடக விருபபமிருநதால கௌரவாகளின பெரியபாடடனும கிழவருமான பீஷமரிடம போயசசோ எலலாமறிநதவரும தாமஙகளையெலலாம அறிநதவரும கஙகாதேவியின புதாருமான அநதப பீஷமா உனது மனததிலுளள ஸூகஷமமான தாமததைபபறறிய ஸநதேஹஙகளைத தெளிவிபபா தேவலோகததின நதியாகிய கஙகாதேவியால உணடு பணணபபடட அநதப பீஷமா இநதிரன முதலிய தேவாகள யாவரையும நேரில பாாததிருககிறாா பிரபுவான அவா பிருஹஸபதி முதலான தேவரிஷிகளைப பலமுறை உபசரிதது ஸநதோஷபபடுததி அவாகளிடமிருநது ராஜநீதியை அபயஸிததாா குருஸரேஷடரான அவா, தேவாஸுராகளின ஆசாரியரும பிராமமணருமான சுகரா அறிநத நீதிசாஸதிரததை உரையுடன அறிநதிருககிறாா பெரிய புததியுளள பீஷமா பிருகுகுலததிலுதிதத சயவனரிடமிருநதும வஸிஷடரிடமிருநதும விதிபபடி வேதஙகளையெலலாம வியாகரண முதலிய அஙகஙகளுடன அபயஸிததாா புருஷஸரேஷடரான அவா ஜவலிககினற தேஜஸுளளவரும ஆதமவிததையின உணமை தெரிநதவரும பிரமமாவின முதலபுததிரருமான ஸனதகுமாரரிடமிருநது ஆதமவிததைகயையும மாாககணடேயரிடமிருநது ஸநயாஸ தாமம எலலாவறறையும பரசுராமரிடமிருநதும இநதிரனிடமிருநதும அஸதரவிததைகளையும நனறாக அறிநதுகொணடாா மனிதஜனமமாயிருநதும அவருககு மரணம அவரிஷடமபோலிருககிறது புததிரனிலலாதிருநதும அவருககுப புணயலோகமுணடெனபது மிகபரஸிததம பரிசுததாகளான பிரமமரிஷிகள அவருககு எபபோதும ஸபையோராயிருநதாாகள அறிய வேணடிய விஷயஙகளில அவா அறியா

தது எதுவுமில்லை தாமங்களின ஸூக்ஷமததையும மறறுமுளள த
வததையும அறிநத அநதப பீஷமா உயிரைவிடுவதறகு முனன
அவரிடம்!சென்ருயானுல அவா உனககு உபதேசஞசெயவாா'' என
சொனனுா

இவவிதம சொலலபபடடவரும பெரிய புததியுளளவருமவிசா
மான அறிவுளளவருமான யுதிஷடிரா, பேசுகிறவாகளிற சிறநதவரு
ஸதயவதிபுதாருமான வியாஸரைநோககி, ''பூமியை நாசமாககின
னும எலலாமனிதாகடகும குறறததைச செயதவனுமான நான மயி
கூசசமுணடாககததககதும பெரியதுமான ஞாதிகளின வததை
செயது, கபடமிலலாமல யுததஞசெயயும அநதப பீஷமரையும கப
மாச அடிககுமபடி செயதுவிடடு, எபபடி அவரிடம சென்று சே
பது தகுதியாகும?'' என்று சொனனுா

பிறகு, இபபடிசசொனன ராஜஸரேஷடரான யுதிஷடிர
நோககி, நானகுஜாதிகளுககும ஹிததததைசசெயய விருமபி, சிற
கைகளையுடைய யதூததமரான ஸ்ரீகிருஷணபகவான, திருமபவு
சொலலததொடஙகினுா '' ஓ! ராஜஸரேஷடரே!சோகததைநினைத
நீா அதிக நிாபபநதஞசெயவது இபபொழுது உசிதமனறு
வியாஸபகவான சொனனபடி செயயவேணடும சிறநத கைக
யுடையவரே! மிகக பராககமசாலிகளான தமபிகளும பிராமம
களும யுததததில மிஞசின அாசாகளும உமமைக கோடைக கா
தின முடிவில மேகததைபபோல யாசிததுககொணடு உபாஸிககி
கள மஹாராஜரே! நானகுஜாதியுமடஙகிய குருஜாஙகலமென
ராஜயமுழுமையும உமமைவேணடி வநதுநிறகிறது சததருககளைதத
கசசெயது கொலலுகிறவரே! மஹாதமாககளான இநதபபிராமம
சளின பிரியததிறகாகவும ஒபபறற மஹிமையுளள குருவான இ
வியாஸருடைய கடடளைககாகவும நானமுதலிய ஸநேஹிதாகளுகக
திரௌபதிககும பிரியததையும உலகததிறகு க்ஷேமததையும
செயயவேணடும'' என்று சொனனுா தாமரைககணணரான அ
யுதிஷடிரராஜா இவவிதம ஸ்ரீகிருஷணனுலசொலலபபடடு, எலலா உ
கஙகளின க்ஷேமநிமிததமும பெரியமனஙகொணடு எழுநதிருநத

புருஷபபுலிபோனறஜனமேஜயரே! பெருஙகீாததியுளள அ
யுதிஷடிரா ஸ்ரீகிருஷணபகவான, வியாஸா, தேவஸதானா, அா
னன இவாகளாலும மறறுமுளளபலராலும நலவாாததைகளால ஸ
தானஞசெயயபபடடு மனததிலுளள துககததையும தாபததை
விலககிககொணடாா வேதததிலும அதன கருததிலும மறறுமுள

ாஸ்திரங்களிலும் ஸமர்த்தரும் பாண்டுபுத்திரருமான யுதிஷ்டிரர் தம் ன்னத்தால் நிச்சயஞ்செய்துகொண்டு தூக்கத்திலிருந்து எழுந்தார் க்ஷத்திரங்களாற் சூழப்பட்ட சந்திரன்போல அவர்களாற் சூழப் பட்ட அந்த அரசர் திருதராஷ்டிரனை முன்னிட்டுத் தமது பட்டணம் செல்லப் புறப்பட்டார் புறப்படுங்காலத்தில் தருமந்தெரிந்த குந்தி ின் குமாரரான யுதிஷ்டிரர் பல ஆயிரம் தேவர்களையும் பிராம்மணர் ளையும் பூஜித்தார் பிறகு, நல்லலக்ஷணமுள்ள பதினாறு வெள்ளைக் திரைகள் கட்டியதும் கம்பளமும் தோலும் விரித்ததும் புண்ய மந் ிரங்களால் ஜபிக்கப்பட்டதுமான புதிய வெள்ளைரதத்தில், தேவ ாமயமானரதத்தில் ஸோமதேவன்போல, யுதிஷ்டிரர் வந்திகளால் ட்டியங் கூறப்பட்டவராக ஏறினார் குந்திபுத்திரனும் பயங்கர ான பராக்ரமமுள்ளவனுமான பீமன் குதிரைகளின்கடிவாளங்களைப் பிடித்தான் அர்ஜுனன் காந்தியுள்ள வெள்ளைக்குடையைப் பிடித் ான் ராஜாவின் சிரசில் பிடிக்கப்பட்ட அந்த வெள்ளைக்குடையா து, வெண்மையான மேகமுள்ள ஆகாசத்தில் நக்ஷத்திரங்களாற் சூழப்பட்ட சந்திரன்போல விளங்கிற்று வீரர்களான நகுல ஸஹ தேவர்களிருவரும் சந்திரகிரணங்கள்போலப் பிரகாசிப்பனவும் அலங் ிக்கப்பட்டனவும் அழகுள்ளனவுமான இரு சாமரங்களை வீசினா ் அரசரே! ஸஹோதரர்களான அவர்கள் ஐவரும் அலங்கரிக்கப் பட்டு ஒருரதத்திற் சேர்ந்தது, ஐந்துபூதங்களுஞ் ஓரிடத்திற்சேர்ந்தது போலக் காணப்பட்டது ராஜரே! திருதராஷ்டிரனின் புத்திரனை யுயுத்ஸு என்பவன் மனோவேகமுள்ள (நான்கு) குதிரைகட்டிய ெந்த ரதத்தின்மேலிருந்துகொண்டு பாண்டவர்களில் மூத்தவரான ர்மபுத்திரரைப் பின்செல்லத் தொடங்கினான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவா ும், ஸாத்யகியுடன் கூட, சைப்யம் ஸுக்ரீவம் என்னும் குதிரை ட்டிய சுத்தமான பொற்றேரிலேறிப் பாண்டவர்களுக்குப்பின் புறப் பட்டார் பாரதரே! தாம் புத்ரருக்குப் பெரியதகப்பனான திருத ராஷ்டிரன், காந்தாரியுடன் கூட, [1] நரயானத்திலேறி முந்திப் புறப்பட் ான் குந்தி, திரௌபதி, ஸுபத்திரைமுதலிய கௌரவஸ்திரீகள் ாவரும் விதுரரை முன்னிட்டுக்கொண்டு பலவிதமான வாகனங்க ளொடு புறப்பட்டார்கள் உடனே, [2] நன்றாயலங்கரிக்கப்பட்ட பல ரதங்களும் யானைகளும் குதிரைகளும் பதாதிக்கூட்டங்களும் பின் தொடர்ந்து புறப்பட்டன பிறகு, [3] வைதாளிகர்களாலும் ஸூதர்க

1 பல்லக்கு 2 இங்கு வேறுபாடம் கொள்ளப்பட்டது

3 ஆதிபாவம், 678-வது பக்கம் குறிப்பிறகாணக

ளாலும மாகதாகளாலும நலலவசனஙகளால் துதிககபபடும யுதிஷடி
ராஜா ஹஸதினபுரம நோககிச சென்றா மிகவும ஸநதோஷம பூரித
பலஜனஙகளால நிறைநததும கணககிலலாத கூடடததால மிகவு
நெருககமுளளதுமான யுதிஷடிரராஜரின அநதபபிரயாணமானது உ
கில ஒபபறறதாயிருநதது பட்டணததிலிருககும ஜனஙகள குரு
புததரரான அவரை எதிரகொணடழைககவேணடிப படடணதன
யும ராஜவீதிகளையும வேணடியபடி பலவிதமாக அலஙகரிததாகக
துவஜஙகளாலும வெளுபபான தோரணமாலைகளாலும அகிலமுதலி
வாசனைததூபஙகளாலும ராஜவீதிமுதலிய இடஙகளயாவும நன்று
அலஙகரிககபபடடன அவவிதமே, அரணமனையைசசுறறிய இட
உயாநத பலவகைப புஷபஙகளாலும வாஸனைப பொடிகளாலு
அநேகமாலைகளாலும நன்றுயலஙகரிககபபடடது படடணதது
யிலகளில புதியனவும உறுதியுளளனவும வெளுபபுமான பூரண
சஙகளும வெணமையான புஷபஙகளும ஆஙகாஙகு ஸதாபிககபப
டன ஸநேஹிதாகளுடனகூடின யுதிஷடிரராஜா சுபவசனஙகளா
துதிககபபடடு அவவிதம அலஙகரிககபபடட ஹஸதினபடடண
தில பிரவேசிததாா

முபபததேழாவது அதயாயம.

ராஜதாமம (தொடர்ச்சி)

(பாண்டவர்களை நகரத்துஜனங்கள புகழ்ந்ததும்,யுதிஷடிரர் ராஜஸ
யில் பிரவேசித்ததும், யுதிஷடிரரைநிந்கித்த சார்வாகனென்னும்
ராக்ஷஸன் பிராம்மணர்களுடைய் கோபத்தால்
நாசமடைந்ததும்)

பாணடவாகளின பிரவேசததைப பாாகக விருபபமுளளவ
ளான படடணததுஜனஙகள ஆயிரமாயிரஙகூடடமாக வரதெதாட
கினாகள அரசரே ! நாலுபககமும அலஙகரிககபபடடு ஜனககூட
பெருகின அநதராஜவீதியானது சநதிரனுதிககுஙகாலததில பெ
கும பெருஙகடலபோல விளஙகிறது பாரதரே ! பாாககவநத ஸ
களால நிறைநதனவும இரததினமயமும ராஜவீதிகளிலுளளன
பெரியனவுமான வீடுகள பாரததால அநதசசமயம சலிபபனபோ
யின அநதஸதிரீகள, வெடகததுடன, யுதிஷடிரா பீமன அா
னன நகுலன் ஸஹதேவன இவாகளை மெதுவாயக கொணடாடி
கள ' ஓ ! பாஞசாலி ! மஹரிஷியை அடைநது விளஙகும கௌ
யைபபோல புருஷாகளில மிகச சிறநத இபபதிகளையடைநதுவி
கும நீயே பாககியமுளளவள கலயாணி ! உனகாரியஙகள பழு

ாதவை உன்னுடைய தவமே தவம்' என்று திரௌபதியை
ுந்த ஸதிரீகள் மிகவும் கொண்டாடினார்கள் ஒருவருக்கொருவா
சாலலிக்கொள்ளும் பெண்களின் ஸதுதிவசனங்களாலும் ஸந்தோ
த்தாலுண்டாகும் மற்ற ஜனங்களின் சபதங்களாலும் அப்பட்டண
முழுமையும் அந்தச் சமயம் கோலாகலமாயிருந்தது யுதிஷ்டிரா, யுக
மபோல அவவிதமுள்ள ராஜவீதியைக்கடந்து அலங்காரங்களால
ிளங்கும் அரணமனைக்கருகில் வந்துசோந்தா அந்தச்சமயம் பட்ட
ாங்களிலிருந்தும் கிராமங்களிலிருந்தும் அங்குவந்துகூடிய ஜனங்கள
ாவரும், 'சத்துருக்களைக் கொல்லத்தக்க ஓ! ராஜேந்திரரே! பாக
ியத்தால சத்துருக்களை ஜயித்தீா தாமத்துடனும் பலத்துடனும
ங்கள் பாக்கியத்தால திருமபவும் இந்த ராஜயத்தைஅடைந்தீா ஓ!
ஹாராஜரே! இங்கு இருந்துகொண்டு ஆயிரங்காலம் நீா எங்களுக்கு
ரசராய இந்திரன ஸுவாக்கத்தைப் பரிபாலனம செயவதுபோலத்
ாமப்படி பிராணிகளைப் பரிபாலனம் செய்யவேண்டும்' என்று
சவிகளுக்குச் சுபமான வசனங்களைச் சொன்னாாகள் இவவிதம
ரணமனைவாசலில பிராமமணாகளால நாலுபக்கங்களிலும் சொல்லப
டும ஆசீாவாதங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு, மங்களோபசாரங்களால
ூஜிக்கப்பட்ட யுதிஷ்டிரராஜா, தேவராஜாவின அரணமனைக்கொப
ான ராஜகிருஹத்தில பிரவேசித்து ஜயசபதங்களைக் கேட்டபின,
த்திலிருந்து இறங்கினா லக்ஷமிவிலாஸமுள்ளவரும் சோபை
ுள்ளவரும் பெருங்கீாத்தியுள்ளவருமான தாமபுத்திரா உள்ளே பிர
வேசித்து அங்குள்ள தேவதாமூாத்திகளினருகிற்சென்று அவைகள
ாவற்றையும் சந்தனம் புஷபம் ரதனமுதலிய வஸதுக்களால
ூஜித்தவுடன திருமபவும் வெளியில வந்தாா அங்கு, மங்கள வஸ
துக்களைக் கையிற்கொண்டு தமமைக்காணவேண்டி வந்துநிறகும
ிராமமணாகளைக் கண்டாா ஆசீாவாதஞ்செய்ய விருப்பமுள்ள
அந்தணஸரேஷடாகளால சூழப்பட்ட அந்த யுதிஷ்டிரா நக்ஷத்திரக்
ூட்டங்களால சூழப்பட்ட சந்திரனபோல அப்பொழுது பரிசுத்த
ாய விளங்கினா ராஜஸரேஷடரே! குந்தியின குமாரரான அரசா
ுஷபங்கள் மோதகங்கள் ரதனங்கள் அதிகமான ஸுவாணங்கள
சுக்கள் வஸதிரங்கள் இவைகளாலும மற்றுமுள்ள பல வஸதுக்க
ாலும அந்தப் பிராமமணாகளை விதிப்படி ஆராதித்தாா ஸேவகா
களைக்கொண்டு அவாகளுக்கு வேண்டியவற்றையெல்லாம விசாரிக்க
ுஞ்செய்தாா பிறகு, குருவான தௌமயரையும பெரிய தந்தையான
திருதராஷடிரனையும முன்னிட்டுக்கொண்டு இந்திரன ஸுதாமை
யெனனும் ஸபையில பிரவேசிப்பதுபோல யுதிஷடிரா ராஜஸபையில

பிரவேசித்தார் பாரதரே! உடனே இஷடாகளுககு ஸநதோஷததை உணடுபணணுவதும கேடபதறகு மிகவும இனிமையானதும புணணியமுமான புணணியாஹவாசன தவனியானது தேவலோகததை வியாபிககததககதாக உணடாயிறறு அரசரே! ஹமஸததிறகொபபான தவனியுளள வேதமறிநத பிராமமணாகளின வாககுககளும பூரணமான பொருளடஙகிய பதஙகளுளளனவாயக கேடகபபடடன ராஜரே! பினபு, துநதுபிவாததியததின தவனியும அழகான சஙக தவனியும அஙகுளள கடடியஙகூறுவோாகளின ஜயதவனியும உணடாயின அரசஸரேஷடரே! அநதப பிராமமணா முதலிய ஜனங களின சபதஙகள யாவும ஒயநதவுடன, துரியோதனனுககுச சகா வான சாாவாகனெனனும ராககஷஸன, சிகையும மூனறுதணடமும 1 ஜபமாலையுமுளள ஸநயாஸிய பிராமமணவேஷததுடன, ஆசீாவாதஞ சொலல இசசிபபவாகளும பெரிய தவமுளளவாகளுமான அஙகுளள பலலாயிரம பிராமமணாகளுடன கூடடததிலிருநதுகொணடு, தைரி யததுடன யுதிஷடிரராஜரைப பாாததுப பயமிலலாமல பேசத தொடஙகினன அநதத துஷடன அஙகுளள பிராமமணாகள ஒரு வரையுஙகேளாமல மஹாதமாககளான பாணடவாகளைப பாபி யெனச சொலலககருதி, 'ஏ! குநதியின குமாரா! இஙகுளள பிராம மணாகள யாவரும தஙகள அபிபபிராயததை எனமுகமாக உனககுச சொலலுகிறாாகள ஞாதிகளைக கொலைசெயத கெடட அரசனை நீ நிநதிககததககவன இது நிறக இவவிதம ஞாதிகளைநாசஞசெயத உனககு ராஜயம எதறகாக? பெரியோாகளையும கொலைசெயத உனககு மரணமே நலலது, ஜீவனம நனறனறு' எனறுசொனனன துஷடனான அநத ராககஷஸனுடைய இநத வாாததையைககேடடு அஙகுளள பிராமமணாகளயாவரும அவன வாககியததால பயநது நடுஙகிக கதறினாகள அரசரே! பினபு அஙகுளள பிராமமணா களும அநத யுதிஷடிரரும மிகவும லஜஜைஅடைநது வருததமுறறவ வாகளாயச சிறிதுநேரம பேசாமலிருநதாாகள உடனே, யுதிஷடிரா ''ஓ! பெரியோாகளே! நீஙகள, மிகவும நமஸகரிதது யாசிககும என்னை அனுகாஹிககவேணடும கிடடினபநதுககளின துனபம பொறுமல ராஜயததிறகுவநத எனனைத திககாரஞசெயயாமலிருகக நீஙகள தயைசெயய வேணடும'' எனறுசொனனா

உடனே, அநத பிராமமணாகள யாவரும, 'ஓ! ராஜரே! இவன எஙகளுடனசோநத பிராமமணனேயலலன இவன எவனோ வேறே

1 இஙகு 'ஸாஙகய:' எனபதைவிடடு, 'ஸாககூ:' எனனும பாடங கொளளபபடடது

ருவன' என்று சொல்லிவிட்டு, மிக்கதவங்களால் பரிசுத்திபெற்ற
ர்களும் வேதமறிந்தவர்களுமான அம்மஹாத்மாக்கள் ஞானக்கண்
ால் அவனை இன்னுனென்று தெரிந்துகொண்டு, 'ஓ! ராஜரே!
வன் துர்யோதனனுக்குத் தோழனென்று பிரஸித்தனான பிரம்ம
ாக்ஷஸன் அந்தத் துர்யோதனனுக்கு நன்மையைச் செய்யவிரும்பி
வன் ஸந்யாஸிஉருவங்கொண்டு வந்திருக்கிறுன் இந்தவார்த்தையை
ாங்கள் சொல்லவில்லை ஓ! தர்மபுத்திபுள்ளவரே! நீர் இவ்விதப
யத்தை அடையவேண்டாம் தம்பிகளுடன்கூட உமக்கு க்ஷேமம்
ண்டாகவேண்டுகிறோம்' என்று சொன்னுர்கள் உடனே, மிகவும்
காபங்கொண்ட பரிசுத்தர்களான அந்தப்பிராமணர்கள் யாவரும்
ாபியான அந்தராக்ஷஸனை, 'ஹும்' என்னும் சப்தங்களால் அத
டி அடித்தார்கள் அந்தப்பிராம்மணர்களுடைய தேஜஸால் கொளுத்த
ப்பட்டு அந்தராக்ஷஸன் இடிவிழுந்தெரிக்கப்பட்ட தளிருள்ளமரம்
பாலக் கீழே விழுந்தான் பின்பு, அந்தயுதிஷ்டிரராஜரை ஸந்
தாஷப்படுத்தி அவரால் பூஜிக்கப்பட்ட அந்தப்பிராம்மணர்கள் வீடு
சன்றுர்கள் யுதிஷ்டிரரும் ஸ்நேகிதர்களுடன்கூடிச் சந்தோஷம்
புடைந்தார்

முப்பத்தெட்டாவது அத்யாயம்

ராஜதர்மம். (தொடர்ச்சி)

(ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் யுதிஷ்டிரருக்குச் சார்வாக
னுடைய வரலாறு கூறியது.)

பிறகு, தம்பிகளுடன் சேர்ந்திருக்கும் யுதிஷ்டிரராஜரைநோக்கி,
தவகியின் புத்திரரும் எல்லாமறிந்தவருமான ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான்,
சால்லத்தொடங்கினுர் "ஐயா! எப்பொழுதும் எனக்கு இவ்வுல
ல் பிராம்மணர்கள் பூஜிக்கத்தக்கவர்கள் இவர்கள் விசேஷமாக
னுக்ரஹசக்திபுள்ளவர்களும் வாக்கில் விஷமுள்ளவர்களுமான பூமி
ல் ஸஞ்சரிக்கும் தேவர்களாவார்கள் சிறந்தகைகளையுடைய ராஜரே!
னகாலத்தில் கிருதயுகத்தில் சார்வாகனென்னும் ராக்ஷஸன் பதரீ
க்ஷேத்திரத்தின்கண் பலவருஷங்கள் தவஞ்செய்துகொண்டிருந்தான்
ரதரே! பிறகு, 'வேண்டியவரத்தைக்கேள்' என்று பிரம்மதேவ
ல் பலமுறை சொல்லப்பட்ட அந்தராக்ஷஸன் எந்தப்பிராணியிட
ருந்தும் தனக்குப் பயமுண்டாகாமலிருக்கவேண்டுமெனக் கேட்டுக்

L கள

கொண்டான உலகங்களுக்குப்பதியான பிரம்மதேவரும் பிராமண
களை அவமதியாதிருக்கும்வரை எல்லாப்பிராணிகளிடமிருந்தும் ப
மில்லாமையென்னும் மிகவுத்தமமான இவ்வரத்தை அவனுக
அளித்தனர் அந்தப்பாபியான ராக்ஷஸன் வரம்பெற்றுப் பெரி
வனமையும் கொடுஞ்செய்கையும் ஒப்பற்ற பராக்ரமமுமுள்ளவனுய
தேவர்களைத் தபிக்கச்செய்யத் தொடங்கினன் பின்பு, அவவ
கன பலத்தால பீடிக்கப்பட்ட தேவர்கள் ஒன்றுசோந்து அவனை
கொல்லவேண்டுமென்று பிரம்மதேவரிடம் அறிவித்துக்கொண்ட
கள் பாரதரே! உடனே, பிரம்மதேவர், 'தாமதமின்றி இவனுக
மிருத்யுவுண்டாக நான கட்டளையிட்டிருக்கிறேன மனிதர்களி
துர்யோதனனென்னும் ஓர் அரசன் இவனுக்கு நண்பனுவான அ
னிடமுள்ள அன்புக்கடங்கி இவன் அந்தணர்களை அவமதிப்பா
அப்போது, இவன் அவமதித்தகாரணத்தால், வாக்கில் பலமுள
பிராம்மணர்கள் மிக்ககோபங்கொண்டு பாபியான இவனைக் கோப
தியாலெரித்து நாசஞ்செய்யப்போகிறார்கள்' என்று தேவர்களுக்கு
சொன்னர் ஓ! பரதஸ்ரேஷ்டரே! அந்தச்சார்வாகனென்னு
ராக்ஷஸன் இதோபிராம்மணர்களின் தண்டத்தாலடிக்கப்பட்டுப் பட
திருக்கிறன் அரசஸ்ரேஷ்டரே! சோகப்படவேண்டாம் ஓ
ராஜரே! க்ஷத்திரியர்களுக்குள்ள தாமப்படி உம்மாலடிக்கப்பட
க்ஷத்திரியஸ்ரேஷ்டர்களும் வீரர்களுமான ஞாதிகள் மஹாத்மா
ளாய ஸ்வர்க்கலோகமடைந்தார்கள் இதுவிஷயத்தில் உமக்கு வே
விதமான எண்ணம் வேண்டாம் வேண்டியகாரியங்களைச் செய்ய
தொடங்கும், சத்துருக்களை வெல்லும், பிராணிகளைக் காப்பாற்று
பிராம்மணர்களைப் பூஜியும்" என்றுசொன்னர்

முப்பத்தோன்பதாவது அத்யாயம்

ராஜதர்மம் (தொடர்ச்சி)

(யுதிஷ்டிரருக்கு ராஜ்யாபிஷேகம் நடந்தது)

பிறகு, குந்திபுத்திரரான யுதிஷ்டிரர், சோகத்தையும் தாபத்
யுமவிட்டுச் சந்தோஷமடைந்து, உயர்ந்தபொற்பீடத்தில் கிழக்கு
மாக உட்கார்ந்தார் அவருக்கெதிரில் அழகாகவிளங்கும் ஒருபெ
பீடத்தில் சத்துருக்களை அடக்குகிறவர்களான ஸ்ரீகிருஷ்ணபக
னும் ஸாத்யகியும் உட்கார்ந்தார்கள் யுதிஷ்டிரராஜரை நடுவிலவை

ககொண்டு பின்புறமாயுள்ள அழகான மணிப்பீடங்களில் மஹாத்
ாக்களான அர்ஜுனனும் பீமனுமாகிய இருவர்களுமிருந்தார்கள்
ரனைத்தந்தத்தால் செய்யப்பட்டுத் தங்கக்கட்டுக்களுடன் விளங்கும்
பூழகானகட்டிலில் நகுலஸஹதேவர்களும் குந்தியும் உட்கார்ந்
ார்கள் (துர்யோதனனுக்கு ஆசிரியரான) ஸுதாமாவும் விதுரரும்
ளமயரும் கௌரவனுனதிருதராஷ்டிரனும் அக்னிபோலப்பிரகா
க்கும் ஆஸனங்களில் தனித்தனியே உட்கார்ந்தார்கள் திருதராஷ்
ரனிருக்கும் இடத்திற்கருகில் யுயுத்ஸுவும் கீர்த்தியுள்ளகாந்தாரி
ம ஸஞ்சயனுமஉட்கார்ந்தார்கள் அங்கு உட்கார்ந்த்தாமபுத்தியுள்ள
திஷ்டிரரானவர் வெண்மையான புஷ்பங்கள்,பல அடையாளமுள்ள
தவதாபீடங்கள், அக்ஷதைகள், பூமி, பொன், வெள்ளி, ரத்தினங்
ர் இவைகளை ஸ்பர்சஞ்செய்தார் பிறகு, பிரஜைகள்யாவரும் பல
ங்கள்த்திரவியங்களை எடுத்துக்கொண்டு புரோஹிதரை முன்னிட்டு
திஷ்டிரராஜரைக் கண்டார்கள் உடனே, பூமி, தங்கம், பல ரத்தி
ங்கள், தங்கம் வெள்ளி தாமிரம் மண்இவைகளால் செய்தபூர்ண
லசங்கள், புஷ்பங்கள், பொரிகள், தருப்பங்கள், பால், தயிர், நெய்,
தன, வன்னி, அரசு, பலாசு இவைகளின்ஸமித்துசகள், அத்திமர்த்
ல செய்தஸ்ருவம், தங்கக்கட்டுள்ளசங்கம் இவைகளும் அபிஷே
த்திற்குவேண்டிய மற்றுமுள்ள ஸர்வஸம்பாரங்களாலும் நிறைந்த
த்திரமும் சேகரிக்கப்பட்டன பிறகு, ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் கட்ட
ப்படி புரோஹிதரும் புத்திமானுமான தௌம்யர் வடகிழக்குப்
க்கத்தில் சற்றுப்பள்ளமானவிடத்தில் லக்ஷணப்படி வேதியை அமை
துப் புலித்தோல்போடப்பட்டதும் உறுதியானகால்களால் நிலை
பற்றதும் அக்னிக்குச்சரியான காந்தியுள்ளதுமான ஸர்வதோபத்
ரமெனனும் வெண்மையான ஆஸனத்தில் மஹாத்மாவான யுதிஷ்
ரராஜரையும் துருபதனபுத்திரியான கிருஷ்ணையையும் உட்கார
வத்து விதிப்படி மந்திரங்களைச்சொல்லி அக்னியில்ஹோமஞ்செய்
ர் உடனே, ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் எழுந்திருந்து பூர்ணமான சங்
கதை எடுத்துக்கொண்டு குந்தியின்புத்திரரான யுதிஷ்டிரரைப் பூமி
ப்பதியாகப் பட்டாபிஷேகஞ்செய்தார் அப்படியே, கிருஷ்ணனுல
னுமதிகொடுக்கப்பெற்ற ராஜரிஷியான திருதராஷ்டிரனும் பிரஜை
ர் யாவரும் அபிஷேகஞ்செய்தார்கள் பாஞ்சஜன்யமெனனும் சங்கத்
த எடுத்து ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் அபிஷேகஞ்செய்தவுடன், தம்பி
ருடன்கூடிய யுதிஷ்டிரராஜா அமிருதத்திற்கொப்பான அழகிய
கமுள்ளவரானார் உடனே, பணவம், ஆநகம், துந்துபிமுதலிய

வாததியஙகள வாசிககபபடடன யுதிஷடிரராஜரும அஙகே செய காாயஙகளயாவறறையும தாமபபடி அஙகிகாிததா விசேஷமா தக்ஷிணைகளைககொடுதது விதிபபடி அவாகளைப பூஜிககவுஞசெயதா உடனே, நனருக வேதாததியயனஞசெயதவாகளும நலல ஆசாரமு உறுதியுமுளளவாகளுமான பிராமமணாகளை ஆயிரம 1 நிஷகஙகளா ஸநதோஷபபடுததி ஆசீாவதிககுமபடி செயதுகொணடாா அ சரே! அநதபராமமணாகள, ஸநதோஷமுறறு ஹமஸஙகளபோ அழகான தவனியுளளவாகளாய க்ஷேமததையும ஜயததையும சொ லியபின, யுதிஷடிரரைநோககி, 'ஓ! மஹாபாஹுவான யுதிஷடி ராஜரே! பாககியததால ஜயமுளளவரானீா பெரியதேஜஸுள பாணடவரே! உமது பராககரமததால ஸவதாமததை நீஅடைநத பாககியமே பலவீராகளைஒழிதத அபபெரியசணடையிலிருந பகைவாகளைவென்று ஒருகுறைவுமினறி க்ஷேமமாகவே அாஜ னன, பீமன, நகுலன, ஸஹதேவன இவாகளுடன நீா விடுபட ஸுகமாயிருபபது பெரியபாககியம ஓ! பாரதரே! சீககிரமாக மே செயயவேணடிய எலலாககாரியஙகளையும செயயும' எனறு புகழச யுடன தெரிவிததுககொணடாாகள பிறகு, ஸாதுககளான பிரா மணாகளால ஸநதோஷததுடன பூஜிககபபடட யுதிஷடிரராஜா இ டாகளோடுகூடப பெரிய ராஜயததைப பெறறிருநதாா

நாறபதாவது அதயாயம

ராஜதாமம. (தொடர்ச்சி)

(யுதிஷடிரர் பிராம்மணர்முதலியோர்களுக்கு விடைகொடுத்ததும், பீ ஸேனன்முதலியோர்களை அவரவர்களுக்குரிய வேலைகளில் அமாத்தியதும், கிருதராஷ்டிரனைக் கௌரவித்து நடத்தும்படி நியமித்ததும்)

தேசகாலஙகளுககு ஒததுதான பிரஜைகளின அவவாாததையை கேடட யுதிஷடிரராஜா மறுமொழிசொலலத தொடஙகினா "ஓ பிராமமணசிரேஷடாகளே! நீஙகள யாவாகளுமசோநது உண யாகவோ உணமையிலலாமலோ இவவிதக குணஙகளைச சொன காரணததாலேயே பாணடவாகள பாககியமபெறறவாகளெனபதி சநதேகமிலலை பொறுமையினறி எஙகளை இவவிதம பெரு யானகுணமுளளவாகளாகச சொலலும உஙகளுககு எஙகளிடததி

1 ஒருவகைத தஙகநாணயம

சயமான அனுகரகமிருககிறதெனபது எனனுடையஎணணம எங
நடைய பெரியதநதையான திருதராஷடிர மஹாராஜா எஙகளுக
பெரியதெயவம எனஇஷடததை விருமபியயாவரும, அவருத
வினபடியும அவரிஷடபபடியுமஇருககவேணடும. பெரியஞாதிவதத
சசெயதும இவருககாகவே நான ஜீவிததிருககிறேன எபபொழு
சோமபலினறி நான இவருககுப பணிவிடைசெயய விருமபிக
ணடிருககிறேன ஸநேஹிதாகளான உஙகளுககு எனனிடம
னுகரஹமிருபபது உணமையாயிருநதால திருதராஷடிராரிடததில
கள முனபோலவே இருககவேணடும உலகததிறகும உஙகளுக
எஙகளுககும இவரே அரசா பூமியும பாணடவாகளெலலாரும
ரனுகரஹததிலிருககிறாகள எனனுடைய இநத வசனததை எப
ழுதும நீஙகள மனததில வைததுககொளளவேணடும" எனறு
லலிக குருநநதனரான அரசா படடணததிலும கிராமததிலு
நதுவநத பிரஜைகள யாவரையும இஷடபபடி போகலாமெனறு
தாவு கொடுததுஅனுபபிவிடடு இளவரசுபபடடததில கௌந
யனை பீமஸேனனை இருககுமபடி செயதார

அவா, விசேஷமான ஞானசமபததுளள விதுரரை ஆலோசனை
யும நிசசயததிலும ஸநதி விககிரஹமுதலிய ராஜாஙக ஆலோசனை
லும இருககுமபடி ஸநதோஷததுடன நியமிததார எலலாக
ஙகளுமுளளவனும பெரியவனுமான ஸஞசயனை, செயதது செய
தது வரவு செலவுகளை ஆலோசிககும அதிகாரததிலிருககசசெய
அரசரான யுதிஷடிரர, சேனைகளின கணககையும அவைகளின
லைகளையும அவைகளின சாபபாடுகூலிகளையும கவனிககுமபடி நகுல
ககுக கடடளையிடடார அனனிய ராஜாஙகததாலுணடாகும
டயூறுகளையும அகஙகாரமுளளவாகளையும அடககுமதிகாரததில
ஜுனனை ஆஜஞாபிததார பிராமமணாகளையும தேவாகளையும
ராதிபபதிலும மறற வைதிககாரியஙகளிலும எபபொழுதுமிருக
படி புரோஹிதாகளிறசிறநத தௌமியருககு அனுமதி கொடுத
ஸஹதேவனை எபபொழுதும தமதுஅருகிலிருககுமபடி கடடளை
டார ஸஹதேவன எவவிதஸமயததிலும அரசனைக காபபாறறச
தியுளளவனுவான இனனும எநதஎநதககாரியஙகளை எவரெவா
செயயவலலமையுளளவாகளோ அவரவாகளை அநதஅநதக காரி
களிலிருககுமபடி யுதிஷடிரா ஸநதோஷததுடன கடடளையிடடார
மபுததியுளளவரும தாமததிலாசையுளளவரும சததுருககளை
டககுகிறவருமான தாமபுததிரரானவர விதுரா, ஸஞசயன, பெரிய

புததியுளள யுயுதஸு ஆகியஇவாகளைக குறிதது, "நமது பிதாவ திருதராஷடிர ராஜாவின காரியததை நீஙகள கவனிததுக கவனித செயயவேணடும எனகாரியததைபபோல அவா காரியமயாவற யும ஒரு குறையுமினறி நீஙகள தவறுமல செயயவேணடும டணஙகளிலும கிராமஙகளிலுமுள்ள ஜனஙகளுககுச செயயுஙகாரி கள யாவறறையும எபபொழுதும அவரிடம தெரிவிததுவிட தாமமாகச செயயவேணடும" எனறு கடடளையிடடாா

நூறபததோராவது அதயாயம

ராஜதாமமம. (தொடர்ச்சி)

(யுதிஷ்டிரர் யுத்தத்திலிறந்தவர்களுக்கு ஸ்ரார்த்தங்களைச் செய்வி அவர்களை உத்தேசித்து அனேகதர்மகாரியங்களைச் செய்ததும் அவர்களுடைய பந்துக்களை ரக்ஷித்ததும்)

பினபு, உதாரபுததியுள்ள யுதிஷடிரா யுததததில அடிப ஞாதிகள யாவருககும தனிததனியே ஸ்ராாததஙகளைச செய்வித திருதராஷடிரராஜன, தன புததிராகளைக குறிதது மாணததுக பின கொடுககததகக அநேகவஸதுககளுடனகூடின ருசியுள்ள னம, பசுககள, பொருளகள, அதிகவிலையுள்ள ஆசசாயமான ர னஙகள இவைகளைத தானமசெயதான பெரியகீாததியுள்ள யு டிரராஜா திரௌபதியுடனகூட மஹாதமாவான துரோணா, காா திருஷடதயுமனன, அபிமனயு, ஹிடிமபிகுமாரனும ராக்ஷஸனு கடோதகசன, உபகாரமசெயத விராடன முதலிய ஸுஹருத கள, துருபதன, உபபாணடவாகள இவாகள யாவரையும உத சிதது தனிததனியே பசுககள தனஙகள ரதனஙகளவஸதிர இவைகளைப பலலாயிரம பிராமமணாகளுககுக கொடுதது திரு அடைவிததாா பினனும, யுததததில அடிபடட பநதுககளலலாத சாகளை உதமதசிதது உததேசிதது அவாகளுககு வேணடிய பார ககிரியைகளைச செயதாா பாணடவரான தாமபுததிரா, இற போன எலலா ஸநேஹிதாகளையும குறிதது, அவாகளின பரலே திறகு வேணடி, பலஸபைகளையும பலகுளஙகளையும பலதணண பநதலகளையும செயவிததாா இவவிதமாக அநத அரசாகளவிஷ தில தாம கடனிலலாதவராயும உலகததிலும குறறமான சொல வராயும தாமபபடி பிராணிகளைப பாதுகாததுககொணடு அநத அதி கிருதகிருதயராஞா அவா,முனபோலவே திருதராஷடிரன, கா

ரா முதலிய பூஜிக்கத்தக்க கௌரவர்களையும் மற்றும் போஷிக்கத்
வர்களாகிய யாவரையும் பூஜித்தார் கௌரவரும் தயையுள்ள
மான அரசர், யுத்தத்தில் பதியையும் புத்திரனையுமிழந்த ஸ்திரீ
யாவரையும் தயையுடன் பூஜித்துப் பாதுகாத்துவந்தார் கருணை
க்கொண்ட யுதிஷ்டிரராஜர், ஏழை குருடன் முதலிய கஷ்டப
ம ஜனங்களை ஆடை ஆகாரம் வீடு முதலியவைகளைக் கொடுத்து
ித்துவந்தார் அந்தப் பிரபுவான யுதிஷ்டிரராஜர், பூமிமுழுமை
ஜயித்துச் சத்துருக்களிடம் கடனில்லாமையை அடைந்து விரோதி
மவராயும் ஸுகியாயும் மனமகிழ்ந்து வாழ்ந்தார்

நாற்பத்திரண்டாவது அத்யாயம்
ராஜதாமம். (தொடர்ச்சி)

(தர்மபுத்திரர் கிருஷ்ணபகவானைச் சதநாமங்களால் துதித்தது)

ராஜ்யத்தை அடைந்து அபிஷேகஞ் செய்யப்பெற்ற புத்திமா
ர் யுதிஷ்டிரர், பரிசுத்தராய்க் கைகூப்பிக்கொண்டு, செந்தாமரைக்
ணரான ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானை நோக்கிச் சொல்லத் தொடங்கி
"யதுக்களில் புலிபோன்ற கிருஷ்ணபகவானே! உம்முடைய
நுக்கிரகத்தாலும் நீதியாலும் புத்தியாலும் அதுபோன்ற பராக
்த்தாலும் தகப்பன் பாட்டன் பரம்பரையாய்வந்த இந்த ராஜ்யம்
மபவும் அடையப்பட்டது சத்துருக்களை அடக்கும் தாமரைக்
ணரே! உமக்குப் பலமுறை நமஸ்காரம் பரிசுத்தர்களான
மணர்கள் உம்மை ஒருவரையே [1]புருஷரென்றும் பக்தர்களைப்
காப்பவரென்றும் சொல்லுகிறார்கள், பலவிதப் பெயர்களால்
மைத் துதிக்கிறார்கள் விஸ்வகர்மாவே! விஸ்வாத்மாவே! ஓ!
வஸம்பவ! விஷ்ணுவே! ஜிஷ்ணுவே! ஹரியே! கிருஷ்ணரே!
குண்டரே! புருஷோத்தமரே! உமக்கு நமஸ்காரம் புராணரான
அதிதியிடனிடம் ஏழுதரம் காப்பத்திலிருந்தவர் நீர் ஒருவரே
ஸனிகர்ப்பராயிருந்தவர் உம்மை த்ரியுகரென்றும் சொல்லுகிறா
நீர் ஒருவரே சுசிஸ்ரவஸ், ஹ்ருஷீகேசர், க்ருதார்சிஸ், ஹம
த்ரிசக்ஷுஸ், சம்பு, விபு, தாமோதரர் என்றும் சொல்லப்படு
ர் நீரே வராஹர், அக்நி, ப்ருஹத்பாநு, வருஷபர், தார்க்ஷ்ய
க்ஷணர், அநீகஸாஹர், புருஷர், சிபிவிஷ்டர், உருக்ரமர், வரிஷ
உக்ரஸேநாநீ, ஸத்யர், வாஜஸநி, குஹர், அச்சுதர், சத்ருக

1 எல்லாப்பிராணிகளின் ஹ்ருதயத்திலுமிருப்பவர்.

களை நமுவசசெயயவா , ஸமஸகிருதா , விகருதி , வருஷா , கிருவ
தாமா , ஆதி , வருஷதாபபா , வருஷாகபி , ஸிநது , விதூாமி , த
குப , தரிதாமா , தரிவருத ; அசசுதா , ஸமராட , விராட , ஸவரா
ஸவாராட , பூதமயா , பவா , விபு , பூ , அதிபூ , கிருஷணா, கிருஷ
வாதமா நீரே ஸவிஷடகிருத , பிஷஜாவாததா , கபிலா வாம
ரும நீரே யஜஞா, தருவா, பதஙகா, ஜயதஸேனா எனறும
சொலலபபடுகிறீா நீரே சிகணடி , நஹுஷா , பபரு, திவிஸபிரு
புநாவஸு , ஸுபபரு ; ருகமயஜஞா , ஸுஷேணா , துநதுபி
கபஸதிநேமி, ஸ்ரீ பதமா, புஷகரா, சுஷமதாரணா, ருபு, விபு, ஸ
ஸுஸூகஷமா, தரிதரீ எனறும சொலலபபடுகிறீா அமபோநிதி
நீரே பிரமமாவும பவிதரதாமாவும தாமவிததும ஹிரணயகா
ரும புருஷரும ஸவதாவும ஸவாஹாவும கேசவரும நீரே கிரு
ணரே! நீரே இவவுலகததிறகு உதபததிகாரணரும லயகாரணரு
யிருககிறீா நீரே முதலில இநத உலகததைப படைககிறீா உல
களுககு உறபததிகாரணரே! இநத உலகமும உமது வசததிலி
கிறது சாஙகததையும சகரததையும கததியையும கையில தரி
வரே! உமககு வநதனம" எனறு இவவிதம ஸபையின நடுவி
யுதிஷடிரராஜரால துதிககபபடட யாதவஸரேஷடரும கமலநே
னருமான கிருஷணபகவான, ஸநதோஷததுடன, பாரதரும பாண
வாகளில மூததவருமான தாமபுததிரரை நிறைநத சுபவசனஙகளா
ஸநதோஷபபடுததினா யுதிஷடிரராஜரால சொலலபபடட
கிருஷணபகவானுடைய இநத நூறு பெயாகளையும படிபபவ
கேடபவரும பாவஙகளனைததையுமவிடடு மோகூஷமடைகிறாாகள

நூறபததுமூனறுவது அதயாயம

ராஜதாமம். (தொடர்ச்சி)

(தர்மபுத்திரர் பீமன் முதலியோருக்குத் துரியோதனுதியர் அரவ
மனைகளைக் கொடுத்ததும், அவர்கள் ராத்திரி அவைகளில் தங்கி
மறுநாளையில் தாமபுத்திரரிடம் வந்ததும்)

பிறகு, அஙகு வநத மனிதாகள யாவரும யுதிஷடிரரால அ
மதிகொடுககபபெறறுத தமதம வீடுபோயச சோநதாாகள செ
வானன யுதிஷடிரராஜா, கடுமையான பராககிரமமுளளபீமனையும
ஜுனனையும நகுலஸஹதேவாகளையும நோககி, நலல வாாததைகள

ஸமாதானஞ்செய்து, "ஓ! பரதஸ்ரேஷ்டர்களே! பெரிய யுத்தத்தில் சத்துருக்களின் பல ஆயுதங்களால் உங்கள்தேகம் அடிபட்டிருக்கிறது சோகத்தாலும் தாபத்தாலும் மிகவும் துன்பமடைந்திருக்கிறீர்கள் என்னிமித்தமாக மிக்கதாழ்ந்த மனிதர்களுக்கு ஒப்பாகக் காடுசென்று கஷ்டமான நிலைமை உங்களால் அனுபவிக்கப்பட்டதன்றோ? ஆகையால், உங்களிஷ்டப்படி ஸுகமாக இந்த ஜயத்தின் பயனை அனுபவியுங்கள் சிரமபரிகாரஞ்செய்துகொண்டு, விசுவாஸத்தை அடைந்த உங்களுடன் திரும்பவும் நாளைக்குச் சேருகிறேன்" என்று சொன்னார்

உடனே, கைவன்மையுள்ள விருகோதரன், திருதராஷ்டிரனால் ஸம்மதிக்கப்பட்டுத் தமையனால் கொடுக்கப்பட்டதும் தாதிகளாலும் வேலைக்காரர்களாலும் சூழப்பட்டதும் பல ரத்னங்கள் நிறைந்ததும் பல உப்பரிகைகளால் விளங்குவதுமான துர்யோதனனுடைய அரண்மனையை, இந்திரன் தன் அரண்மனையை அடைந்ததுபோல், அடைந்தான் அவ்விதமே, தாமபுத்திரருடைய உத்தரவுப்படி, பல மாடிகளுள்ளதும் தங்கத்தோரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் பல தாதிகளும் வேலைக்காரர்களும் நிறைந்ததும் அளவற்ற தனதானியங்களுள்ளதுமான துச்சாஸனனது அரண்மனையைப் பெரிய கைகளையுடைய அர்ஜுனன் அடைந்தான் ஜனமேஜயராஜரே! துச்சாஸனன் அரண்மனைக்கு மேலானதும் குபேரனரண்மனைபோல் விளங்குவதும் தங்கத்தாலும் பல ரத்தினங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான துர்மர்ஷணனுடைய அரண்மனையை, பெருங்காட்டிலிருந்து கஷ்டப்பட்டவனும் வரங்கொடுக்கத்தக்கவனுமான நகுலனுக்கு ஸந்தோஷமாகக் கொடுத்தார் தாமரை மலர்போன்ற கண்ணுள்ள ஸ்திரீகளாலும் படுக்கை முதலிய பல வஸ்துக்களாலும் நிறைந்ததும் பொன்னாபரணங்களால்அலங்கரிக்கப்பட்டு விளங்குவதுமான துர்முகனுடைய அரண்மனையை எப்பொழுதும் பிரியத்தைச் செய்யும் ஸஹதேவனுக்கு ஸந்தோஷமாகக் கொடுத்தார் இந்த ஸஹதேவனும் குபேரன் கைலாஸத்தைஅடைந்ததுபோல் அவ்வரண்மனையை அடைந்துஸந்தோஷித்தான் ஜனமேஜயராஜரே! யுயுத்ஸுவும் விதுரரும் ஸஞ்சயனும் ஸுதர்மாவும் தௌம்யரும் தங்கள் தங்கள் வீடுபோய்ச் சேர்ந்தார்கள் புலியானது மலைக்குகையில் பிரவேசிப்பதுபோல், புருஷப்புலியான கிருஷ்ணபகவான், ஸாத்யகியுடன் அர்ஜுனனரண்மனையில் பிரவேசித்தார் அங்கு, பலவிதமான பக்ஷ்யங்களாலும் அன்னங்களாலும் பானங்களாலும் திருப்தி

அடைநத அவாகள யாவருமமிகவும இனிதாக அனறிரவு வாஸ
செயது ஸுகமாக எழுநதிருநது யுதிஷடிரராஜரிடம வநது சோநத
கள '' எனறா

நூறபததுநானகாவது அதயாயம

ராஜதாமம். (தொடர்ச்சி)

(தர்மபுத்திரர் பிரஜைகளுக்கும் பந்துக்களுக்கும் திரவியமுதலியவை
கொடுத்ததும், கிருஷ்ணனைக் குசலப்ரச்னம் செய்ததும்,
கிருஷ்ணன நிஷடையிலிருந்ததும்)

ஜனமேஜயா, " ஓ ! வைசமபாயனரிஷியே! மஹாபாஹுவா
யுதிஷடிரராஜா ராஜயததையடைநதபின வேறுஎனனசெயதார்? மூ
லகிறகும பெரியகுருவும வீரருமான ஸ்ரீகிருஷணபகவான என
செயதார? இநத விஷயஙகளை எனககு நீஙகள விரிவாகசசொல
வேணடும '' எனறு கேடடனா

வைசமபாயனா, " ஓ ! குறறமறறராஜேநதிரரே! வாஸுதே
வரை முனனிடடுப பாணடவாகள செயதகாரியததை நடநதபடி செ
லுகிறேன, கேளும. மஹாராஜரே! ராஜயததைஅடைநத குந
புதரரான யுதிஷடிரராஜா எலலாசசாதி மனிதாகளையும தாமமா
வணககமாயுமிருககுமபடி உறுதிபபடுததினா பாணடவரான யுதி
டிரா ஒவவொருவருககும ஆயிரம ஸுவாணஙகொடுதது மஹா
மாககளான ஆயிரம ஸநாதகப பிராமமணாகளைத திருபதியடைவ
தாா அவவிதமே, வேலைககாராகளும ஆசரிதாகளும உடனிருப
வாகளும அதிதிகளும ஏழைகளும குறி சொலலுகிறவாகளுமாகி
யாவரையும அவாகளாசைககுதத தககபடி திருபதியடைவிதத
மஹாராஜரே! அவா பதினாலாயிரம பசுககள, தனம, பொ
வெளளி, பலவித வஸதிரஙகள இவைகளைப புரோஹிதரான தௌ
மியருககுத தானஞசெயதாா விரதானுஷடானமுளள ராஜாவா
அநதத தாமபுததிரா, கிருபா விதுரா முதலியவாகளைப பிதாவை
போலப பூஜிதது ஸநதோஷிபபிததாா கொடுபபவாகளிற சிற
தாமபுததிரா, தமமைச சோநத ஜனஙகள யாவரையும பலவிதமா
பக்ஷியம அனனம பானம வஸதிரம படுககை ஆஸனம இவைகளா
மிகக சநதோஷமடையச செயதாா ராஜசரேஷடரே! இவவி
அடைநத ராஜயததில சில திரவியஙகளைத தானஞசெயதததால கீ
திியைசசெயது பெரிய கீாததிபெறற அநத அரசா, யுயுதஸுவுக
திருதராஷடிரனுககும தகக மரியாதை செயதாா யுதிஷடிரரா
வா, திருதராஷடிரா காநதாரி விதுரா இவாகளிடம இநத ர

தை ஒப்படைத்துவிட்டுத் தாம் சிந்தையின்றி ஸுகித்திருந் ர் பார்த்ரேறே! அப்படி ராஜ்யமுழுமையும் ஸுகித்திருக்கும்படி ய்த தாமபுத்திரராஜா அஞ்சலிசெய்துகொண்டு மஹாத்மாவான ீவாஸுதேவரிருக்குமிடஞ் சென்றுர் அங்கு, மேருமலையிலிருக் ம கறுத்தநீருண்டமேகம்போல ரத்னங்களிழைத்த பெரியதங்கக் டிலில் வீற்றிருக்கும் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைக் கண்டார் உகரஸூாய ண்டலத்தால் உதயகிரிவிளங்குவதுபோல மார்பிலுள்ளகௌஸ்துப ணியால் விளங்குகிறவரும் பீதாம்பரஉடையால் தங்கத்துடன் சேர்ந்த ரத்னம்போலப் பிரகாசிப்பவரும் பலதிவ்யாபரணங்களணிந்த ரீரத்தால் மிகவுமஜ்வலிப்பவருமான அந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான ூன்று உலகங்களிலும் உபமானமற்றவராயிருந்தார் மஹாத்மாவான ீ புருஷோத்தமாருகிறசென்ற அந்தயுதிஷ்டிரர், புன்சிரிப்புடன், னியஇவ்வசனத்தைச் சொல்லத்தொடங்கினார்

"புத்தியுள்ளவர்களிற்சிறந்தவரே! இந்தராத்திரி உமக்கு ஸுக ாகவிடிந்ததா? ஓ! அச்சுதரே! உமதுஞானேந்திரியங்கள் யாவும் தெளிவடைந்தனவா? அறிவுள்ளவர்களிற்சிறந்தவரே! அவ்விதமே, மையை அடைந்த பிரகாசமுள்ள புத்தியானது தெளிவாயிருக்கிறதா? ூவுலகங்களிலும் பிரகாசிக்கும் பராக்ரமமுள்ள பகவானே! உம டைய அனுக்ரஹத்தால் நாங்கள் ராஜ்யத்தை அடைந்தோம் பூமி ங்கள் வசமாயிற்று தாமமத்வருந்நாங்கள் ஜயத்தையும் உயர்ந்த ாத்தியையும் பெற்றோம்" என்றுசொன்னார் அப்படிச்சொன்ன த்துருக்களை அடக்கவல்லமையுள்ள தாமபுத்திரரைப் பார்த்து ாதொன்றுஞ்சொல்லாமல் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் தியானநிஷ்டையி ிருந்தார்

நாற்பத்தைந்தாவது அத்யாயம்

ராஜதாமம். (தொடர்ச்சி.)

(தர்மபுத்திரர் கிருஷ்ணனை நிஷ்டையின்காரணம் கேட்டதும், அதனைச் சொல்லித் தர்மபுத்திரரைப் பீஷ்மரிடஞ்சென்று ஸகலதர்மங் களையும் கேட்கும்படி சொல்லியதும், தர்மபுத்திரர் கிருஷ்ண தரிசனம் பீஷ்மருக்கு அவசியமென்றதும்)

யுதிஷ்டிரர், "ஒப்பில்லாதபராக்ரமமுள்ளபகவானே! தாங்கள் தியானநிஷ்டையிலிருப்பதானது பெரியவிந்தையாயிருக்கிறது. தங் ள் இந்திரியங்களைந்தும் மனமும் புத்தியில் லயப்பட்டிருக்கின்றன. ஓ! புருஷஸ்ரேஷ்டரே! ஜாக்ரம் ஸ்வப்னம் ஸுஷுப்தி என்ற மூன்று

மல்லாத ஞானகாவதான தியானவழியை அடைந்து உங்கள் ஜீவன ஸ
லம் ஸூக்ஷ்மம் காரணமென்னும் மூன்றுசரீரங்களுக்கும் அப்ப
மிருப்பதுபற்றி என்மனம் ஆச்சரியப்படுகிறது சரீரத்திலிருந்
கொண்டு ஐந்துவிதவேலைகளைச்செய்யும் பிராணவாயு அடங்கியிரு
கிறது உங்கள் இந்திரியங்களையாவும் மனத்தில் நிலைபெற்றிருக்கி
றன் வாக்குமுதலிய இந்திரியங்களும் மனமும் மகத்தத்துவமென
ஸமஷ்டிபுத்தியில் லயப்பட்டிருக்கின்றன சத்தமுதலியகுணங்களு
அவைகளை அறியும் இந்திரியங்களும் ஆன்மாவிலடங்கியிருக்கின்ற
யோகநிலையை அடைந்த உமதுபுத்தியும் மனமும் சரீரத்திலுள்ள
ரோமங்களும் அசைவற்றனவாயிருக்கின்றன ஓ! மாதவரே! கட
யையும் சுவரையும் கல்லையும்போல யாதொருசேஷ்டையுமில்லாத
ராயிருக்கிறீர் ஓ! பகவானும் தேவருமான அச்சுதரே! காற்றில
விடத்திலுள்ள விளக்கு அசைவின்றிப் பிரகாசிப்பதுபோல ஸமா
யிலுறுதிபெற்ற நீர் அசைவின்றிப் பிரகாசிக்கிறீர் இந்தவிஷய
தைக்கேட்க நான் அருகனாயிருந்தால் தங்களுக்கும் இதுவெளியிட
தக்கதானால் தங்களை அடைந்து பிரார்த்தனைசெய்யும் என்ஸந்தேக
நீங்க உபதேசிக்கவேண்டும் ஓ! புருஷோத்தமரே! நீர் இவ்வு
கைப்படைப்பவரும் அழிப்பவரும் நித்தியம் அநித்தியமெனும் இ
விதப்பொருளும் ஆதி அந்தமில்லாதவரும் ஒருவருமாயிருக்கிறீ
ஓ! தாமத்தைதரிப்பவர்களிலுத்தமரே! உம்மை அடைந்து தலையா
வணங்கிப் பக்திபண்ணும் எனக்கு இச்சமாதிநிலையின் உண்மையை
சொல்லவேண்டும்" என்று சொன்னார் பிறகு, உபேந்திரா
ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் மனம் புத்தி இந்திரியங்களை அவைகளுக்குரி
நிலையில்வைத்துக்கொண்டு புன்னகையோடு சொல்லத்தொடங்கின

"அவியுங்காலத்து அக்னிபோலச் சரதல்பத்தில் சயனித்து
கொண்டிருக்கிற புருஷஸ்ரேஷ்டரான பீஷ்மர் என்னைத் தியான
பண்ணுகிறார் ஆகையால், அவரிடம் என்மனம் சென்றது எ
ருடைய பெரிய இடிமுழக்கம்போன்ற நாணொலியை இந்திரனும் ஸ
க்கமுடியாதவனோ அந்தப்பீஷ்மரிடம் என்மனம் சென்றது அரசரே
முன்காலத்தில் அரசர்கூட்டம் அனைத்தையும் தமதுபலத்தால் ஜயித்து
மூன்றுகன்னிகைகளை மணம்புரிவித்தவரும் இருபத்துமூன்றுநா
போர்செய்தும் பரசுராமரால்வெல்லத்தகாதவில்லாளியாயிருந்தவரு
காப்பமுறைப்படி கங்காதேவியால்சுமக்கப்பட்டு ஜனித்தவரும் வ
ஷ்டமஹரிஷியின் சிஷ்யருமான அந்தப்பீஷ்மரிடம் என்மனம் செ
றது ஆறு அங்கங்களுடன் நான்குவேதங்களையும் திவ்யாஸ்திரங்க
யும் தரித்துப் பெரியதேஜஸுள்ளவரும் அறிவுள்ளவரும் பரசுரா

க்கு அன்புள்ள சிஷ்யரும் எல்லாக்கல்விகட்கும் இருப்பிடமான
ரும் இந்திரியக் கூட்டங்களை ஒன்றுசேர்த்து மனத்தைக் கட்டிப
ந்தியால் என்னைச் சரணமடைந்தவருமான அந்தப் பீஷ்மரிடம்
ன்மனம் சென்றது பார்த்தரே! இவ்வுலகத்தில் நடந்ததையும்
டக்கின்றதையும் நடப்பதையும் அறிந்தவரும் தாமந்தெரிந்தவா
ரில் உத்தமருமான அந்தப் பீஷ்மரிடம் என்மனம் சென்றது
ார்த்தரே! புருஷர்களிற் சிறந்த மஹாத்மாவான அந்தப் பீஷ்மா
ழிவடைந்தால் பூமியானது சந்திரனில்லாத இரவு போலாகும்
கையால், ஓ! யுதிஷ்டிரராஜரே! பயங்கரமான பராக்ரமமுள்ள
ரும் கங்காபுத்திரருமான பீஷ்மரிடம் சென்று வணங்கிக் காலைப
டித்துக்கொண்டு தாமார்த்த காமமோக்ஷங்களையும் வைதிக தாமத
தையும் நான்கு ஆஸ்ரமங்களையும் க்ஷத்திரிய தாமங்க ளெல்லாவற்றை
மற்றும் உமது உள்ளத்திலிருப்பதையும் கேட்டுத் தெரிந்துகொள்
ம் கௌரவர்களில் முந்தினவரான அந்தப் பீஷ்மா காலஞ்சென
ல் உலகில் கல்விகள் மிக்கக்குறைவடையும் ஆகையால், உம்மை
ரிடம் போகும்படி ஏவுகிறேன்'' என்று சொன்னார்

வாஸுதேவருடைய உண்மையான அந்த உத்தமவசனத்தைக்
டடுத் தாமந்தெரிந்த அந்த யுதிஷ்டிரர் கண்ணீரால் தழுதழுத்தகுர
ன ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானிடம் சொல்லத்தொடங்கினார் "ஓ!
தவரே! பீஷ்மரின் பெருமையைப்பற்றித் தாங்கள் சொன்னவை
ும் உண்மையே அதில் எனக்குச் சந்தேகமில்லை மிக்க காந்தி
ள மாதவரே! பீஷ்மரின் பெருமையும் அவர்பாக்கியமும் மஹாத்
க்களான பிராம்மணர்கள் மூலமாக நான் கேட்டதுண்டு சத்ருக
் நிக்கிரகிக்கும் பகவானே! உலகங்களுக்குக் கர்த்தரான நீரும்
விதம் சொல்லுகிறீர் யாதவர்களைச் சந்தோஷிக்கச் செய்கிற
ர! உம்முடைய வாக்கியத்தை உண்மையோவென்று விசாரிக்கவும
ண்டுமோ? மாதவரே! என்னை அனுக்கிரஹிக்கவேண்டுமென
் எண்ணம் உங்களுக்கிருக்குமானால் உங்களைமுன்னிட்டுக்கொண்டு
்கள் பீஷ்மரிடம் போகிறோம் ஸூர்யன் உத்தர மார்க்கத்தில்
ும்பினதும் அவர் லோகாந்தரமடையப் போகிறார் ஆகையால்,
மஹாபாஹுவே! உங்களுடைய தரிசனத்தை அவர் அடையத்
வர் உலகத்திற்கு முதல்வரும் நித்தியம் அநித்தியமெனனும்
ண்டு உருவமாய் விளங்குகிறவருமான உமது தரிசனம் அவருக்
பெரிய லாபமாகும் நீர் பிரம்மரூபியான நிதியன்றோ?'' என்று
ன்னார்

இவ்விதம் தர்மராஜா சொன்ன வசனத்தைக்கேட்ட மதுஸூத
பக்கத்திலிருக்கும் ஸாத்யகியை நோக்கி, 'எனது ரதம் ஸஜ்ஜ

மாகவேண்டும்' என்று சொன்னார் உடனே, ஸாத்யகி கிருஷ்ணருகிலிருந்து சீக்கிரமாக வெளியில் வந்து, 'ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடை ரதம் ஸஜ்ஜமாக வேண்டும்' என்று தாருகனிடம் சொன்னான் ர ஸிம்மமே! ஸாத்யகியின் வசனத்தைக் கேட்ட தாருகன், பொன் அலங்கரிக்கப்பட்ட அங்கங்களையுடையதும் மரகதமணியாலும் சந் காந்த ஸூர்யகாந்தங்களாலும் இழைக்கப்பட்ட பல பாகங்கள் அலங்கரிக்கப்பெற்றதும் தங்கக்கட்டுள்ள உருளையுள்ளதும் ஸூ கிரணம்போன்ற காந்தியுள்ளதும் ஆச்சரியமான பலரத்னங்கள் அலங்கரிக்கப்பட்ட மத்தியபாகமுள்ளதும் புதிதாயுதித்த ஸூ மண்டலம் போலப் பிரகாசிப்பதும் அழகான கருடக்கொடி கட்டி தும் கொடிச்சீலையுள்ளதும் அதிவேகமாகச் செல்லக் கூடியதும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுடைய சிறந்த ரதமானது, ஸுவர்ணாபர பூண்டனவும் மனோவேகமுள்ளனவுமான ஸுக்ரீவம் சைப்யம் (லிய உத்தமமான குதிரைகளைப் பூட்டி ஸஜ்ஜமாயிருப்பதாக ஸ்ரீ ஷ்ண பகவானிடம் வந்து கைகட்டி நின்று தெரிவித்தான்'' என்

நாற்பத்தாறுவது அத்யாயம்

ராஜதர்மம். (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைப் பலவாறு துதித்ததும், கிருஷ்ண தர் புத்ராதியோர் பீஷ்மரிடம் வந்ததும், பீஷ்மர் கிருஷ்ணனைத் தரிசித்து முக்தியடைந்ததும்)

ஜனமேஜயர், "பாரதர்களின் பிதாமஹரான பீஷ்மர் ச பத்தில் படுத்து எவ்விதமான ஸமாதி அடைந்தாரென்பதையும் விதமாகச் சரீரத்தை விட்டாரென்பதையும் சொல்ல வேண்டு என்று கேட்க, வைசம்பாயனர் சொல்லத் தொடங்கினர்:

"ஓ! குருகுலப்புலியான ராஜரே! மஹாத்மாவான பீஷ்ம ரம் விட்டதைச் சுத்தராயும் கவனமுள்ளவராயும் கேளும் பூபதி ஸூர்யன் உத்தராயணம் என்னும் வழியில் சென்றதும், மாசிம சுக்லபக்ஷம் அஷ்டமி திதியில் மிருகசீர்ஷநக்ஷத்திரத்தின் மத்திய த்தை ஸூர்யன் அடைந்தபொழுது, பீஷ்மர் ஸமாதியுள்ளவராய் தை ஆத்மரூபத்திலேயே லயிக்கச்செய்தார் பலபாணங்களால் ந்த சரீரமுள்ள பீஷ்மர் பரவியபலகிரணங்களுள்ள ஸூர்யமண்ட போல அதிககாந்தியுள்ளவராய் விளங்கினர் வியாஸர், தேவஸ் தேவரிஷியான நாரதர், தேவஸ்தானர், வாத்ஸ்யர், ஸுமந்து, அ

, ஜைமினி, மஹாத்மாவானபைலா், சாண்டில்யா், தேவலா், புத்தி
ஞன மைத்திரேயா், அஸிதா், வஸிஷ்டா், மஹாத்மாவானகௌசி
, ஹாரீதா், லோமசா், அறிவுள்ளவரானஆத்ரேயா், பிருஹஸ்பதி,
கிரா், மஹரிஷியான சயவனா், ஸனத்குமாரா், கபிலா், வால்மீகி,
மபுரு, குரு, மௌத்கல்யா், பரசுராமா், பெரியமுனிவரான திருண
ந்து, பிப்பலாதா், வாயு, ஸமவார்த்தா், புலஹா், கசா், காஸ்யபா்,
ஸதியா், கிரது, தக்ஷா், பராசரா், மரீசி, அங்கிரஸ், காஸ்யா்,
ளதமா், காலவமுனிவா், தௌம்யா், விபாண்டா், மாண்டவ
, தௌமரா், கிருஷ்ணாநுபௌதிகா், பிராம்மணோத்தமரான உலூ
, மார்க்கண்டேயமாமுனிவா், பாஸ்கரி, பூரணா், கிருஷ்ணன்,
ரிய தாமிஷ்டரானஸூதாமுதலியவர்களும் ஸாரத்தை, சமம், தமம
தலியநற்குணங்களுள்ளவர்களும் மஹாத்மாக்களுமான பலரிஷிக
ட்டங்களால் சூழப்பட்டபீஷ்மா், கிரகநக்ஷத்திரங்களால் சூழப
ட்டசந்திரன்போலப் பிரகாசித்தார் சாதலபத்தைஅடைந்த புருஷ
ரேஷ்டரான பீஷ்மா் பரிசுத்தராகக் கைகூப்பிக்கொண்டு காமத
லும் வாக்காலும் மனத்தாலும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானைத் தியானஞ
ய்து உலகங்களுக்குப்பதியும் எங்கும்நிறைந்தவரும் ஜயசீலரும
ாகேசரும் மதுவைக்கொன்றவரும் பத்மநாபருமான ஸ்ரீ கிருஷ்ண
வானைக் கம்பீரமான ஆனந்தமுழக்கத்தோடு துதிக்கத் தொடங
ா் வாக்கைஅறிந்தவா்களில் உத்தமரும் உத்தமமான தாமத்தில
முள்ளவரும் பிரபுவுமான பீஷ்மா் அஞ்சலிசெய்துகொண்டு ஆதி
அந்தமுமற்றவரும் ஸனாதனரும் தமக்குத்தாமே காரணருமான
ீ கிருஷ்ணபகவானைத் துதிக்கத்தொடங்கினா்

" ஸ்ரீகிருஷ்ணனை ஆராதிக்கக்கருதி விரிவாகவும் சுருக்கமாகவும்
வித மொழியைச் சொல்லவிரும்புகிறேன் அம்மொழியால்
நதப் புருஷோத்தமா் ஸந்தோஷப்படவேண்டும் பரிசுத்தரும
ிசுத்தமான ஸ்தானத்திலிருப்பவரும் உத்தமபதத்திலிருப்பவரும
லாவற்றிற்கும் மேலானவரும் பிரம்மரூபியும் உலகங்களுக்குப
தியுமான அந்தப் பரமாத்மாவை என்முழுஆத்மாவுடன் ஸமாதி
ல் ஒன்றுசோ்த்துச் சரணமடைகிறேன் தேவா்களும் ரிஷி
ளும், ஆதியும் அந்தமுமில்லாத பரப்பிரம்மத்தை அறிந்தவா
ிலலை, உலகத்தைப்படைத்த பகவான் நாராயணா் ஒருவா
ம் அறிந்திருக்கிறாா் துன்பங்களிலிருக்கும் ஒளஷதமான பர
தமாவைத் தேவா்களும் தேவரிஷிகளும் வித்தா்களும் மற்று
ள்ள ரிஷிக்கூட்டங்களும் மஹோரகா்களும் நாராயணரிட

மிருநது தெரிநதுகொணடாாகள தேவாகள, அஸுராகள, கந
வாகள, யக்ஷாகள, ராக்ஷஸாகள, பனனகாகளஆகிய இவாகள ய
ரும,'இவா எவவுருவமுளளவா? எககாரண்ததால இவருககுப பக
தனமை?' எனறு உணமையாயறிநதுகொணடவாகளிலலை பறவைக
வலையில அடஙகியிருபபதுபோல இவவுலகஙகளும பிராஜைகளு
அவருளளடஙகி விளஙகுமகாரணததால இவவுலகஙகளுககு அ
[1] கோசமெனறு சொலலபபடுகிறா [2] சேஷபூதஙகளான இவவுல
களயாவும நூலிலகோததமணிககூடடஙகளபோலப பிராணிகளுக
ஈசரான அவரிடம நிலைபெறறிருபபதோடு அவரிடமே லயமடைகி
றன இநதசசரீரததிலுளள தததுவஙகளை விசாரிததறிநதவாக
அவரை இவவுலகைபபடைததவராயும ஸதாவரஜஙகமஙகளுகக
பதியாயும உலகததிறகுப பிரததியக்ஷமாயும சொலலுகிறாக
உலகததிறகுஇருபபிடமும உலகததைநடைபெறசசெயபவரும நி
பெறறவருமாயிருககும அவரிடம உறுதியான நீணடநூலில மா
போலக காரியமானஸூததராதமாவாலும காரணமான அநதாயா
யாலும தரிககபபடுமஉலகம நிலைபெறறிருககிறது கிரீடநதரிததஆ
ரநதலையுளளவரும ஆயிரம கை கால கணணுளளவரும ஆயிரமுக
களாலவிளஙகுகிறவரும உலகததிறகுஉததமகதியும தேவருமா
ஸ்ரீநாராயணராக அவரை அறிநதோா அறிவிககிறாாகள அவா அணு
களில மிக அணுவாயும பெரியவைகளில அதிகபபெரியவராயும க
முளளவைகளில அதிக கனமுளளவராயும உயாநதவைகளில ப
உயாநதவராயுமிருககிறா மநதிரஙகளிலும பிராமமணஙகளிலு
உபாஸனவிதிகளிலும உபநிஷததுககளிலும உணமையைசசொலலு
ஸாமஙகளிலும அவா ஸததியமான காமமுடையவராயும எககாலத
திலும அழியாத தததுவபபொருளாயும கூறபபடுகிறா உளளததில்
நது உபாஸகாகளை ரக்ஷிபபவரான அநததேவா பிரதயுமனா,அனிரு
தா, ஸஙகாஷணா, வாஸுதேவா எனகிற நானகுஉருவமுளளவராயு
திவயமானவைகளும ரஹஸயமானவைகளுமான நானகு சிற
நாமஙகளாலும பூஜிககபபடுகிறா அரணியிலஜவலிககினற அக
யைபபோலப பூமியிலுளளவேதம, பிராமமணா, யாகமெனனுமபி
மததைககாபபாறறவேணடி, தேவகிதேவி வஸுதேவரிடமிருநது
ததேவரைப பெறறாள எலலாமறிநதவரும எலலாஉருவமுமுள
வரும யாவறறையும படைததவருமான அநததேவருககு அப
ணஞசெயது பயனைககருதாதுசெயத தருமம செயதவனுளளதை

[1] தனசாலை [2] ஈஸவரருடைய சொததுககள.

சுததிசெயகிறது காமஙகளையெலலாம விடடுக கலமஷமறறு மனத
லவிளஙகும அநதப பரமாதமாவை வேறறுமையினறி யோகததால
னனுருவமாகக கணடவன, அழிவிலலாப பதமடையத தககவன.
றியததகாதவரும அனுமானததிறகும எடடாதவரும எஙகுமிருப
ரும ஸூாயனுககும அகனிககும மேலான தேஜஸுளளவரும
திரனுககும வாயுவுககும மேலான செயகையுளளவரும புததிககும
திரியஙகளுககும புலபபடாத உருவமுடையவரும உலகஙகளுக
பதியுமான அநத நாராயணரைச சரணமடைகிறேன. சென்ற
பததில புருஷரெனறும யுகஙகளின துவககததில பிரமமாவென
ம முடிவில ஸஙகாஷணரெனறும சொலலபபடடவரும உலகங
நககு உபாஸிககத தககவருமான அநதத தேவரை உபாஸிக
றேன ஒருவராயும பல உருவமுளளவராயும அவதரிபபவரும
தோக்ஷஜரும இஷடஙகள யாவறறையும கொடுபபவருமான அந
தேவரைக காமததைசசெயகிறவாகள வேறிடததுப பகதி
லாதவாகளாகி ஆராதிககிறாாகள ஸதயரும ஓரெழுததான ஓங
ரூபமுளளவரும பிரமமமும காரியகாரணஙகளைக கடநதவரும
நடு முடிவறறவருமான அநத ஈசுரைத தேவாகளிலும ரிஷி
லும உணமையாயபிநதவாகளிலலை தேவாகள,அஸுராகள,கநதா
கள, ஸிததாகள, ரிஷிகள, உரகாகள யாவரும பரிசுததியுளளவா
ாய ஸுகததிறகுப பரம ஔஷதமான அநதப பகவானை எபபொழு
ஆராதிககிறாாகள ஆதியும அநதமும இலலாதவரும தேவரும
பொழுதுமிருபபவரும [1]இநதிரியஙகள மனம இவைகளுககுபபுலப
ாதவரும தமககுத தாமே காரணரும பிரபுவும நாராயணசபத
யருமான அநத ஹரியை யாவரும பூஜிககிறாாகள

பீஷமஸதவராஜம்

அஸுராகளை நாசஞ்செயயவேணடி அதிதியிடம பொனனிற
ன ஒரு காபபமாயிருநது பனனிரணடு விதமாக வெளிவநதஸூாய
விளஙகும அநதபபகவானுககு நமஸகாரம சுகலபக்ஷததிலதேவா
யும கிருஷணபக்ஷததில பிதருககளையும அமிரததால திருபதி
டவிபபவரும அநதணாகளுககுஅரசருமான சநதிரரூபமாயவிளங
அநதப பகவானுககு நமஸகாரம அகநிமுதலிய தேவாகளால
ககபபடும இவவுலகில முதலஹவிஸை உணணும ஹோதா எனற
வமுளள அநதப பகவானுககு நமஸகாரம அஜஞானமெனனும

1 இநதிரியஙகளால அறியமுடியாதவா

பெரிய இருளுககபபுறம எஙகுமநிறைநத உததமஒளியாய விளங
எநதபபுருஷரைககணடவன மரணமறறவனுகிருனே அநத அறி
தகக வஸதுவாயிருபபவருககு நமஸகாரம ஸாமகாகள பிரு
எனனும ஸாமததிலும ரிகவேதிகள உகதமெனனுமமநதிரததி
யஜுாவேதிகள அகநிசயனம எனற பெரியயாகததிலும உபாஸி
வரும பெரியஸவரூபமுளள வேதஉருவமான அநதபபகவானு
நமஸகாரம பதஙகளைக காலமுதலிய அஙகஙகளாகவும அநதபப
களின சோககையை விரலினகணுவாகவும உயிாமெயயெழுததுகக
அலஙகாரமாகவுமகொணட அக்ஷரஉருவமாகவும வாககுஉருவமாக
பிராமமணாகளால அறியபபடும அநதபபகவானுககு நமஸகார
இநத மூவுலகின நனமையையுமகருதி யஜஞாஙகமான வராஹரே
மெடுததுப பூமியைககொணடுவநத வீாயமுளள அநதபபகவானு
நமஸகாரம ரிக, யஜுஸ, ஸாமமெனனும மூனறுவேதஙகளை ஆ
மாக அடைநததும (தாளு, கரமபம, பரிவாபம, புரோடாசம, ப
எனனும) ஐநது விதமான ஹவிஸுளளதும காயததிரிமுதலிய
சநதஸுளளதுமாகச செயயபபடும யாகரூபியான அநதபபகவானு
நமஸகாரம [1] நானகு, [2] நானகு, [3] இரணடு, [4] ஐநது, [5] இரணடுளெ
துளள மநதிரஙகளால செயயபபடும ஹோமரூபியான அநதபபக
னுககு நமஸகாரம காயததிரிமுதலிய சநதஸை அஙகஙகளாகவும யா
தைத தலையாகவும ரதநதரம பிருஹத எனறஸாமஙகளைச சிறகாக
அடைநத யஜுஸஎனற வேதபக்ஷிரூபியாயவிளஙகும ஸதோததிர
யான அநதபபகவானுககு நமஸகாரம விசுவஸருட எனனும பி
பதிகளால ஆயிரமவருஷம செயயபபடட ஸதரயாகததில பொற
குளள கருடபக்ஷியாய ஆவிாபபவிதத ரிஷியான அநதபபகவானு
நமஸகாரம தாமமொனறைககருதி முகதிககுககாரணமான வேத
னுளள உபாயததால ஸாதுககள இநதிரியஙகளை அடககிச செல
தகக யோகமுறையெனனும கரையைககடடிய ஸதயரூபியான அநதப
வானுககு நமஸகாரம வேறுவேறான பயனைவிருமபி வேறுவே
ஆசாரஙகளுடன வேறுவேறானகாமஙகளாலஆராதிககபபடுமதாம
யான அநதபபகவானுககு நமஸகாரம பிராணிகளனைவரும உண
கக காரணமும அவாகள தமஅஙகஙகளில ஆசைதஙுமபிபபித
ளாகக காரணமுமாயிருககும அநதககாமரூபியான பகவானுககு ந
காரம இநதிரியஙகளுககுப புலபபடும சரீரததிலிருநதும மஹா

1 ஆஸ்ராவய, 2 அஸதுஸ்ரௌஷட், 3 யஜ, 4 யேயஜாம
5 வஷட எனனும மநதிரஙகள

ந்த தேடத்தக்க ஸூக்ஷ்மரூபியாய் இச்சரீரத்துக்குச் சாக்ஷியாயப்
த்தியிலிருந்து விளங்கும் க்ஷேத்திரரூபியான அந்தப் பகவானுக்கு
ஸ்காரம் 'ஐந்து ஞானேந்திரியங்கள், ஐந்து காமேந்திரியங்கள்,
னம், ஐந்து பூதங்கள் இப்பதினாறுகளாலும் மறைக்கப்படும்
முருவம் மாறாமல் பதினேழாவது ஞானரூபியாய் விளங்குகிறார்'
ன்று ஸாங்க்யர்கள் சொல்லும் ஸாங்க்யரூபியான அந்தப்பகவானுக்கு
ஸ்காரம் கருவிகளை அடக்கிச் சுவாஸத்தை ஜயித்து நித்திரையை
டுச் சந்தோஷமாக யோகஞ்செய்பவர்களால் (ஞானச்) சுடராகக்
ணப்படும் யோகரூபியான அந்தப்பகவானுக்கு நமஸ்காரம் எல்லா
றைவயும்விட்ட சாந்தர்களான ஸந்யாஸிகள் புண்ணியபாபம் இரண்
டையுமொழித்து மறுபிறப்பென்னும் பயமின்றி எதையடைகிறா
ர்களோ அந்த மோக்ஷரூபியான பகவானுக்கு நமஸ்காரம் அக்நி முக
ம், ஸ்வர்க்கலோகம் தலையும், ஆகாயம் நாபியும், பூமி காலும்,
ூரியன் கண்ணும், திக்குக்கள் செவியுமாக இவ்வுலகங்களைச் சரீர
க்கொண்ட அந்தப் பகவானுக்கு நமஸ்காரம் மாதம், ருது, அய
ம், வருஷம் என்னும் பலஅம்சங்களால் யுகங்களில் சுற்றுகிறவரும்
ருஷ்டிப் பிரளயங்களைச் செய்கிறவருமான காலரூபியான அந்தப்
கவானுக்கு நமஸ்காரம் ஆயிரம் யுகங்களின் முடிவில் அதிகமாக
வலிக்கும் ஜ்வாலையுள்ள அக்நியாகி உலகங்களை எரிக்கும் கடோர
பியான அந்தப் பகவானுக்கு நமஸ்காரம் எல்லாப் பூதங்களையும்
ித்து உலகெல்லாம் ஏகார்ணவமாகச் செய்து தாம் ஒரு குழந்தை
டிவமாய் உறங்கும் மாயாரூபியான அந்தப் பகவானுக்கு நமஸ்காரம்
ாலுகடலின் நடுவில் ஆயிரம் தலையுள்ள ஒப்பற்ற சரீரமுள்ள
ருஷராய் யோகநித்திரை செய்யும் அந்தப் பகவானுக்கு நமஸ்காரம்
லகங்களுக்கு இருப்பிடமான தாமரைப்பூவை நாபியிலுடைய பத்ம
பியான பிறப்பற்ற அந்தத் தாமரைக்கண்ணருக்கு நமஸ்காரம்
க்கங்களில் மேகங்களும் அங்கஸந்திகளிலெல்லாம் ஆறுகளும் உத
த்தில் நான்கு ஸமுத்ரங்களுமுள்ள ஜலரூபியான அந்தப் பகவா
ுக்கு நமஸ்காரம் உத்பத்தி ஸ்திதி பிரளயமுதலிய காரியங்களை
ண்டுபண்ணும் காரணரூபியான அந்தப் பகவானுக்கு நமஸ்காரம்
ாவில் தூங்குங்காலத்தில் தூங்காதவரும் பகலில் பற்றில்லாத காத
ாவும் இஷ்டஅநிஷ்ட பிரமாணிக்கும் ஸாக்ஷியுமாயிருக்கும் ஆத்மரூபி
ான அந்தப்பகவானுக்கு நமஸ்காரம் தனக்குப்பயனின்றித் தாமமநிலை

1 'தூக்கம், முளை, மறைவு, வளர்ச்சி என்ற நான்கு படியுள்ள காமவு
ளுமற்ற யோகநித்திரை' என்பது பழையஉரை

பெறவேணடி எலலாககாரியஙகளிலும தடையிலலாத முயறசியெ
ஈசததனமையுளள காயரூபியான அநதப பகவானுககு நமஸகார
முகததில பிராமமண ஜாதியும புஜஙகளில க்ஷததரியஜாதியும உத
தொடை இவைகளில வைசிய ஜாதியும காலகளில சூதராஜாதியுமுள
ஜாதிரூபியான அநதபபகவானுககு நமஸகாரம அனனபானஙகளை
சாதனமாககககொணடு ஸாரமான இநதிரியஙகளை வளரச செயவத
சரீரஙகளைத தரிபபதுமான பிராணரூபியான அநதப பகவானு
நமஸகாரம பிராணனகளைத தரிககவேணடிப பக்ஷயம, போஜ்ய
லேஹயம, சோஷயம எனனும நானகுவிதமான உணவுகளைப பு
றுப பககுவமாகச செயயும உதாததிலுளள அகநியின பாகரூபியா
அநதபபகவானுககு நமஸகாரம விஷயததிற பறறுளள மனி
களுககு அவாகளுககுரிய விருபபு வெறுபபெனனும குணததுக
தககபடி அவவிஷயஙகளைக காககும ரூபமுளள அநதப பகவானு
நமஸகாரம அளவிலலாத உருவமுளளவரும எஙகுமிருக
இநதிரியஙகள புததி இவைகளை உடையவரும முடிவிலலாத அ
வுளளவருமான திவயரூபியான அநதபபகவானுககு நமஸகார
காலம, யஜஞம, காரியம, காரணம இவைகளுககு மேலானவ
காரணமறறவரும உலகததிறகாதியுமான விஸவரூபியான அநதப
வானுககு நமஸகாரம். இடியிலுளளதும உதாததிலுளளத
[1] ஜலததிலுளளதும வெளியிலுளளதுமாக யாவறறையும பக்ஷ
கத தகக அகநிரூபமான அநதப பகவானுககு நமஸகாரம அணி
முதலிய ஐசுவரியம உளளவராயப பாதாளததிலிருநது இபபூ
யைச சுமககும அனநதனெனனும ஆதிசேஷரூபியான அ
தபபகவானுககு நமஸகாரம திவயரூபம பெறற அகனி ஸூாய
சநதிரன நக்ஷததிரஙகளெனனும ஒளிகளுககும பிரகாசததைக கொ
கும தேஜோரூபியான அநதப பகவானுககு நமஸகாரம சப
முதலிய ஐநது விஷயஙகளுடன விளஙகும அறிவில அவவிஷயஙக
விலககிச சுததஅறிவான எநத ஆதமாவைச சாஸதரஜஞானதத
அறிகிறாாகளோ அநதஞானரூபியான பகவானுககு நமஸகாரம க
நிஷடையும ஞானநிஷடையுமுளள உததமரிஷிகளும தேவாகளு
ஸநதேஹமறத தெளிய விசாரிதது எவரது உணமையை அறிகிறாாகளோ
அநத ரஹஸயரூபியான பகவானுககு நமஸகாரம ஜடையுளளவரு
தடியுளளவரும தொஙகும தொநதியுளள சரீரமுளளவரும கமண
லததை அமபுககூடாககக கொணடவருமான அநதப பிரமமரூபியா

1 வடவைததீ

வானுக்கு நமஸ்காரம் கையில் சூலமுள்ளவரும் மூன்றுகண்ணுள்ள
நம் திருநீற்றுப்பூச்சுள்ள உயர்ந்தலிங்கரூபியும் தேவர்கட்கு ஈசரும்
றாதமாவுமான அந்த ருத்ரரூபியான பகவானுக்கு நமஸ்காரம் சந்
கலையால்விளங்கும் முடியுள்ளவரும் அரவத்தைப் பூணூலாய்த்
ப்பவரும் பிநாகமென்னும் வில்லையும் சூலத்தையும் கையிலெடுத்த
நமான உகாரரூபியான அந்தப்பகவானுக்கு நமஸ்காரம். வஸுதேவ
ல தேவகியிடம் அவதரிப்பித்தவரும் கையில் சங்கமும் சக்கரமும்
தயுமுள்ளவருமான வாஸுதேவரூபியான அந்தப்பகவானுக்கு
ஸ்காரம் தலைமாலையுடையவரும் புலித்தோல் தரிப்பவரும் திரு
பூசினசரீரமுள்ளவருமான ருத்ரரூபியான அந்தப் பகவானுக்கு
ஸ்காரம் யாவற்றையும் ரக்ஷிக்கவேண்டிய பிராணிகளைப் பலவித
சக்கட்டுகளால் மதிமயங்கச்செய்யும் மோகரூபியான அந்தப்பகவா
க்கு நமஸ்காரம் எல்லாப்பிராணிகளின் இருதயத்திலுமிருப்பதும்
வற்றையும் விட்டுவில்கினதும் அழிவற்றதும் ஸூக்ஷ்மமுமான
தனயரூபியான அந்தப்பகவானுக்கு நமஸ்காரம் குரோதமதுரோ
ம மோஹமுதலிய தோஷமில்லாததும் ஐந்துபூதங்கட்கும் ஆத்மா
அப்பூதங்களின் ஆதியுமமுடிவுமாயிருக்கும் சாந்தரூபியுமான
ந்தப்பகவானுக்கு நமஸ்காரம் எல்லாம் எவரிடத்திலுள்ளனவோ
லாம் எவரிடமிருந்துண்டாகின்றனவோ எவர் எல்லாவிடத்திலு
ந்துவிளங்குகின்றுரோ எல்லாம் எவர்உருவமோ எவர்எல்லாஉரு
மோ அந்தஸ்வரூபியான பகவானுக்கு நமஸ்காரம் ஆயிரம்பட
ளள ஆதிசேஷனென்னுந் திவ்யநாகத்தால்லங்கரிக்கப்பட்ட பாற்கட
னனுமகட்டிலில் சயனித்திருக்கும் நித்ராரூபியான அந்தப்பகவா
க்கு நமஸ்காரம் விஶ்வேதேவர்கள் மருத்துக்கள் ருத்திரர்கள்
த்யர்கள் அஶ்வினிதேவர்கள் வஸுக்கள் ஸித்தர்கள் ஸாத்யர்கள்
னும் தேவரூபியான அந்தப்பகவானுக்கு நமஸ்காரம் பிரகிருதி,
த்த, அஹங்காரம், மனம், புத்தி, இந்திரியங்கள், ஐந்துபூதஸூக்ஷ
கள், விசேஷங்கள் என்னுமதத்வரூபியான அந்தப்பகவானுக்கு
ஸ்காரம் இறந்தகாலம் நிகழ்காலம் வருங்காலமென்னும் மூன்று
த்திலுமிருப்பதும் பூதங்களின் ஆதியுமமுடிவுமாயிருப்பதும் எல்
பிராணிகளுக்கும் முந்தி இருந்ததுமான நிலைத்தவஸ்துரூபியான
தப்பகவானுக்கு நமஸ்காரம் ஸூக்ஷ்மத்தைஅறியும் ஜனங்கள்
க்ஷ்மத்திலுமஸூக்ஷ்மமான எந்த பரமரூபத்தைத்தேடி அறி
ர்களோ அந்தஸூக்ஷ்மரூபியான பகவானுக்கு நமஸ்காரம் பாதா
திறபோன வேதங்களை மிகவுமவேகமாக எடுத்துவந்து பிரமனுக்

வரிடமகொடுககததகக மத்ஸயாவதாரமசெயத அநதபபகவானு
நமஸகாரம அமுதஙகடையுஙகாலததில மநதரமெனனும மலை
வஹிககததகக மிககடினமான சரீரததுடன அமைநத ஆமைஉரு
கொணட அநதபபகவானுககு நமஸகாரம காடுமலைகளுடன பூமி
ஒரேகோரபபலலிலெடுதது வெளிவநத அறபுதமான அநதபப
உருவஙகொணட பகவானுககு நமஸகாரம உலகமயாவும நடுங
தகக நரசிஙக உருவஙகொணடு ஹிரணயகசிபுவெனபவனைக கொ
அநதசிஙகரூபியான பகவானுககு நமஸகாரம பொனனிறமான
னும சடையுமுளளதும கோரபபலலும நகஙகளுமுளளதும அ
ராஜனன ஹிரணயனமுடிவிறகுககாரணமுமான அநதககாவரூபிய
பகவானுககு நமஸகாரம தேவாகளும கநதாவாகளும தான
களும தைதயாகளும உணமையையறியமுடியாதஸூகஷமரூபமு
அநதபபகவானுககு நமஸகாரம மாயையால வாமனரூபமெடுத்
பலிசகரவாததியை அடககி மூவுலகஙகளையும காலடிகளால கட
அநதசகுரரூபியானபகவானுககு நமஸகாரம ஆயுதமெடுபபவாக
சிறநத ஜமதகநிகுமாரரும பூமியை கஷததரியரினறிசெயதவரும
பரசுராமராகஅவதரிதத அநதபபகவானுககு நமஸகாரம தாமத்
மிகவுமவிட்ட குறறததிறகாக யுததததில ஒருவராக இருபதெ
முறை கஷததரியாகளைவதஞசெயத கோபரூபமான அநதபபகவானு
நமஸகாரம சரீரததில தாம [1] ஐந்துவிதமாயப பிரிநதுகொ
பிராணிகளைச சேஷடையுளளனவாகசசெயயும பிராணவாயுரூபிய
அநதபபகவானுககு நமஸகாரம தசரதகுமாரரான ராமராய
தரிதது, புலஸதியகுலததிறபிறநத இராவணனை யுததததிறகொ
கஷததரியரூபியான அநதபபகவானுககு நமஸகாரம கலபபை
உலகலையுந தரிததுக கறுதத ஆடையுடுதது ரோஹிணியின
ரான பலராமராயவதரிதத அநதபபோகரூபியான பகவானுககு ந
காரம சாரஙகமெனனும விலலும சஙகமும சககரமும வா
வரும பீதாமபரநதரிததவரும வனமாலையணிநதவருமான ஸ்ரீகி
ணரூபியான அநதபபகவானுககு நமஸகாரம கமஸனைககொ
வேணடிக கோகுலததில வஸுதேவரினகுமாரராயவதரிதது விளை
டும ஸ்ரீமானும லீலாரூபியுமான அநதபபகவானுககு நமஸகா
யதுவமசததிலுதிதது வஸுதேவரின புததிராயிருககுநதனமை
அடைநது பூமியினபாரததைசகுறைதத ஸ்ரீகிருஷணரூபியான
தபபகவானுககு நமஸகாரம யுததததில அாஜுனனுககு ஸ

1 பிராணன அபானன வியானன உதானன ஸமானன,

கி மூவுலகங்களுக்கும் க்ஷேமத்திற்காகக் கீதையென்னும்
மிர்தத்தையளித்த அந்த பிரம்மரூபியான பகவானுக்கு நமஸ
ரம் திரும்பவும் உலகத்தை ரக்ஷிக்கவேண்டி அஸுரர்களைத் தம
சமாக்கிப் புத்தரூபம்பெற்ற அந்த பகவானுக்கு நமஸ்காரம் கலி
ந்தபின் தாமத்தை நிலைநிறுத்துவதற்காகக் குதிரைவாஹனமேறி
லேச்சர்களைத் தொலைக்கக் கல்கிரூபமாய் அவதரிக்கப்போகிற
ந்தப் பகவானுக்கு நமஸ்காரம் தாரவமசத்திற்பிறந்த காலநேமி
ன்னும் அஸுரஶ்ரேஷ்டனைக் கொன்று இந்திரனுக்கு ராஜ்யத்
தக்கொடுத்த ஸாங்கியரூபியான அந்தப் பகவானுக்கு நமஸ்காரம்
சமுள்ள வஸ்துக்களுக்கு ஸாக்ஷியாய் ஸர்வ பிராணிகளின் சரீ
ந்திலுமிருந்து நாசமற்றவராய் விளங்கும் ஸாக்ஷிரூபியான அந்தப
வானுக்கு நமஸ்காரம் ஓ! மஹாதேவரே! உமக்கு நமஸ்காரம்.
டியார்களிடத்தன்புள்ள பகவானே! உமக்கு நமஸ்காரம் பிராம
ணர்களுக்கு ஹிதஞ்செய்யும் ஓ! பரமேஶ்வரரே! எனக்கு அனுக்
ரகஞ் செய்யும் பிரபுவே! ஸ்தூலமும் ஸூக்ஷ்மமுமான இருவித
பமுள்ள உம்மால் உலகமனைத்தும் வியாபிக்கப்பட்டது ஆயிரங்
ணுள்ளவரும் எங்குமிருக்கும் முகமுள்ளவரும் உலகங்கள் யாவுக்
ம் ஈசரும் யாகங்களால் ஆராதிக்கப்பட்டவரும் நாசமற்றவரும்
ரண்யநாபருமான நாராயணரை நமஸ்கரிக்கின்றேன். தேவா
ளுக்கு ஈசரும் மங்களங்களுக்கு இருப்பிடமுமாயிருக்கும் ஹரியை
னத்திலபாவிக்கும் மனிதர்களுக்கு எப்பொழுதும் எக்காரியத்திலும்
மங்களம் வராது பகவானன விஷ்ணுவே மங்களம் மதுஸூத
ரே மங்களம் தாமரைக் கண்ணரே மங்களம் கருடத்வஜரே
ங்களம் உலகங்களை ரக்ஷிக்கும் உமக்கு நமஸ்காரம் உலகரூபியான
மக்கு நமஸ்காரம் உலகத்தைப் படைத்த உமக்கு நமஸ்காரம்.
ந்துபூதங்களுக்கும் அப்புறமிருக்கும் ஹிதயமுகத்தான உமக்கு நமஸ
ரம் மூன்று உலகங்களிலுமிருக்கும் உமக்கு நமஸ்காரம் இம்
ன்றுக்கும் அப்புறமிருக்கும் உமக்கு நமஸ்காரம் எல்லாத்திக்குக
ளிலுமிருக்கும்உமக்குநமஸ்காரம் உலகங்களைப்படைப்பவரும் அழி
பவருமான விஷ்ணுபகவானே! உமக்கு நமஸ்காரம் ஒருவராலும்
பிக்கப்படாத நீரே உலகங்களுக்குக் காத்தா நீரே [1]ஹ்ருஷீகேசா.
ரே ஸம்ஹாரஞ்செய்பவர் ஆகையால், மூன்று காலங்களிலும்
வ்யமாக விளங்கும் உமதுபெருமைகளைப் பார்க்கிறேன் பழமை
ான உமது அந்த உருவத்தையும் உள்ளபடி பார்க்கிறேன் உமது
லையால் தேவலோகமும் காலகளால் பூமிதேவியும்காலடியால் மூன்று

[1]இந்திரியங்களுக்கு ஈசா

உலகஙகளும வியாபிககபபடடன நீா புராதன புருஷராயிருககிற
திககுககள கைகளும ஸூாயன கணணும சுகரா வீரியமுமாக
மிடம நிலெபெறறிருககினறனா ஒபபறற தேஜஸுளள வாயுரு
யான உமமால ஏழுவிதமான வாயுமாககஙகளும வியாபிககபபட
பிரபுவே[1] வியகதமான ஸதாவர ஜஙகமரூபமும அவயகதமா
பிரமமரூபமுமுளள உமமால உலகமனைததும வியாபிககபபடடிரு
கிறது காயாமபூபபோனற காநதியுளளவரும பீதாமபரமுடுததவரு
அழிவறறவருமான ஸ்ரீகோவிநதரைப பணிநதவாகளுககு எவவித
பயமுமிலலை ஸ்ரீகிருஷணனைககுறிததுச செயத நமஸகாரமொனறு
லும பதது அஸவமேத யாகஙகளைச செயது அவபிருதஸநானஞசெய
தறகு ஒபபாகும பதது அஸவமேதயாகஙகளைச செயதவனுககு ம
பிறபபுணடு பகவானைப பணிநதவனுககு மறுபிறபபிலலை கிருஷ
னைக குறிதது விரதஙகளைச செயபவாகளும இரவும பக
கிருஷணமூாததியைத தியானஞ செயபவாகளும அகனியில்
திரததால ஹோமஞசெயத நெயபோலக கிருஷணஸவரூபிகளா
ஸ்ரீ கிருஷணனை அடைகிறாாகள நரகமெனனும பயததிலிரு
பாதுகாககக கஙகணம பூணடவரும ஸமஸாரமெனனும ஆறறின
லைத தாணடுவிககும 1தடுபபுப போனறவருமான ஸ்ரீ விஷணுவுக
நமஸகாரம வேதததையும தாமததையும காபபாறறுந தேவராயு
பசுககளுககும பிராமமணாகளுககும நனமைபுரிபவராயும உலகதத
ரகஷிபபவராயும கோவிநதரா்யுமுளள ஸ்ரீ கிருஷண பகவானுக
அநேக நமஸகாரம ஹரியெனனும இரணடெழுதது, பிராணவாயு
ளெனனுஙகாடடுவழிச செலலுகிறவனுககுக் கையிலிருககுங கட
சோறும, ஸமஸாரததை ஒழிககும ஔஷதமுமாகும, கஷடசோக
களினினறும ரகஷிபபனவாகும நாராயணரே பரபபிரமமம நாரா
ணரே பெரியதவம நாராயணரே உயாநத ஸதயம நாராயணரே பர
திலுமபரம ஸதயமுமதாமமும எலலாஉலகமும விஷணுரூபமாயிரு
பது உணமையானால எனபாவம நசிககடடும அளவறற தேஜஸுள
யஜஞவராஹரான ஸ்ரீவிஷணுபகவானை வணஙகும அடியாாகளுககு
நமஸகாரம. தேவாகளில உததமரான புணடரீகாகஷரே[1] உமமை
சரணமடைநது நறகதிபெற விருபபமுளள பகதனை எனககு எ
கேஷமமோ அதை நீரே நினைககவேணடும இவவிதம விதயைககு
தவததுககும காரணராயும தாம காரணமறறவராயுமிருககிற விஷ
பகவான ஸதுதிககபபடடாா துதியெனனும யஜஞததால ஆ

---

1 மூலததில 'தரிகாஷடாய' எனறிருககிறது, தெபபம எனப
சிலா அபிபபிராயம

கப்பட்ட ஸ்ரீ ஜனார்த்தனர் என்னிடம் அனுக்ரஹமுள்ளவரா ருக்கவேண்டும்'' என்றுசொன்னார் கிருஷ்ணனிடஞ்சென்ற மன ளள பீஷ்மர் இத்தனை சொற்களையும் சொல்லிவிட்டு, அப்பொழுது ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானைக்குறித்து நமஸ்காரம்' என்றுசொல்லி நமஸ ரித்தார்

பீஷ்மரின் அந்தவார்த்தைகளின்றவுடன், அங்குள்ள வேதமறிந்த ராம்மணஸ்ரேஷ்டர்கள், உத்தம தேஜஸுள்ள அந்தப் பீஷ்மரைக் ணணில் நீர்தளும்ப வாயாரக்கொண்டாடினார்கள் பிராம்மணர்கள் ாவரும், புருஷோத்தமரான ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானையும் ஸ்ரீ பீஷ்மரை ம திரும்பவும் திரும்பவும் கொண்டாடினார்கள் யோகமஹிமை ால பீஷ்மரின்பக்தியை அறிந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணன், மூவுலகையுமறிவிக் கூடிய திவ்யஞானத்தை அவருக்குக் கொடுத்துவிட்டுத் தாமிருக்கு டஞ்சென்றார் பீஷ்மரின் அந்தப் பக்தியோகத்தை அறிந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணன் வேகமாக எழுந்திருந்து ஸந்தோஷித்து அந்த வாஹ ரத்திலேறினார் கிருஷ்ணனும் ஸாத்யகியும் ஒருரதத்திலேறிச் சென ாகள் மஹாத்மாக்களான யுதிஷ்டிரரும் அர்ஜுனனும் ஒரு ரதத்தி ும், பீமனும் நகுலனும் ஸஹதேவனும் ஒருரதத்திலும், கிருபரும் யுத்ஸுவும் ஸஞ்சயனும் ஸூதரும் மற்றொரு ரதத்திலும் ஏறிச்சென ாகள் பட்டணம்போன்ற விஸ்தாரமுள்ள தேர்களோடு புறப்பட்ட அந்தப்புருஷஸ்ரேஷ்டர்கள் கம்பீரமான உருளையின் ஒலியால் பூமியை டுங்கச்செய்தார்கள் அந்தக் கிருஷ்ணன் வழியில் செல்லும்போது, பிராம்மணர்களால் சொல்லப்படும் புருஷோத்தம ஸ்துதிவசனங்களை மெல்லக் கேட்டார் அவற்றைக்கேட்டு மனத்தில் ஸந்தோஷமுள்ள ஸ்ரீகிருஷ்ணன், பிறகு, அங்கு கைகட்டி வணக்கத்துடனிருக்கும் பீஷ்மரைக்கண்டு ஸந்தோஷித்தார் இவ்விதம் பீஷ்மரால் சொல்லப ட்ட ஸ்ரீகிருஷ்ணஸ்துதியைப் பக்தியுடன் படிப்பவனும் கேட்பவ னும் ஸ்ரீகிருஷ்ணனுடைய அனுக்ரஹத்தால் பாபங்களெல்லாமற்று முடிவில் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானை அடைகிறான் யோகிகள் உயிர்நீங்கும் காலத்தில் மிக்கப்ரயத்தனத்துடன் மனத்தில் எந்தப்பகவானை நிலைக க பாவனைசெய்கிறார்களோ அந்த ஹரியைப் பீஷ்மர் எதிரிற்கண்டு கொண்டிருந்தாராய்த் தமதுயிரைவிட்டார் முன்காலத்தில் ஸ்ரீபீஷ்மரால் சொல்லப்பட்டதும் மஹாபாபங்களை நாசஞ்செய்வதும் ஆச்சர்யமான செய்கையுள்ள ஸ்ரீ விஷ்ணுவைப்பற்றியதுமான இந்த ஸ்தவராஜம் முடிவுபெற்றது பரிசுத்தனாகி மோக்ஷவிருப்பமுள்ள மனிதன் நிந திக்கப்பட்ட பாவங்களைவிலக்கும் இந்த ஸ்தவராஜத்தைப் படித்துத

தாமாககக்கிடைதத அழிவுள்ள உலகஙகளைககடநது மஹாதமா
னுடைய அழிவறற பத நதைப பெறுகிருன

நாறபததேழாவது அதயாயம

ராஜ த ா ம ம. (தொடர்ச்சி)

(கிருஷ்ணன் பரசுராமருடைய பராக்ரமத்தைக்கூற, யுதிஷ்டிரர்
அதனை விளக்கிக் கூறும்படி கிருஷ்ணனை வேண்டியது.)

பிறகு, அநதக கிருஷ்ணபகவானும யுதிஷ்டிரராஜரும மற்
நானகு பாணடவாகளும கிருபாமுதலிய யாவரும அதிவேகமாக
செலலும குதிரைகட்டியவைவும துவஜ முதலியவைகளால அ
கரிககபபட்டவைவும பட்டணஙகளுககொபபானவையுமான இரத
களிலேறி வேகமாகக குருக்ஷேத்திரஞ்சென்றாகள கேசம, மஜ
எலுமபு இவைகளால நிறைநத குருக்ஷேத்திரததிற பிரவேசித
மஹாரதாகளான அரசாகள சரீரததைவிட்ட இடமும, மலைக
போனற யானை குதிரைகளுடைய எலுமபுககூட்டஙகளாலநெருஙகி
தும, மனிதாகளுடைய அனனபபறவைகளபோனற மணடையோடு
ளால எஙகும சூழபபட்டதும, பல கவசஙகளும பல ஆயுதஙகளு
பலலாயிரம சிதைகளும நிறைநதிருபபதும, பூதராக்ஷஸககூட்டங்
ளால ஸஞசரிககபபட்டதும, புஜிததுவிடபபட்ட அநதகனுடை
பானசாலைபோனறதுமான குருக்ஷேத்திரததைப பாாததுககொண
மஹாரதாகளான அவாகள வேகமாகப போனாகள போகுமகால
தில, மஹாபாஹுவான ஸ்ரீகிருஷ்ணன யுதிஷ்டிராருககுப பரசுரா
ருடைய பராக்ரமமனைததையும சொலலததொடஙகினா

“ ஓ ! பாாததரே ! சிறிது தூரததில இதோகாணபபடும ஐந
குளஙகளும பரசுராமரால செயயபபட்டவைகள க்ஷத்திரியாகளி
உதிரஙகளால நிறைநத இககுளஙகளில அவா பிதிருககளுககுத தா
பணஞசெயதாா பிரபுவான பரசுராமா பூமியை இருபததொருமுறை
க்ஷத்திரியாகளறறதாகச்செயது இவவிடததில இபபொழுது அககா
யததிலிருநது ஒழிவடைநதாா” எனறுசொனனா யுதிஷ்டிர
“முனகாலததில பரசுராமரால இபபூமியானது இருபததொருமுறை
க்ஷத்திரியாகளிலலாததாகச செயயபபட்டதெனறு தாஙகளசொன
விஷயததில எனககுப பெரிய சநதேகம ஓ ! அளவறற பராக்ர
முளள யதுஶ்ரேஷ்டரே ! ராமா க்ஷத்திரியஜாதியின விததுமிலலாம
உலகததை எரிததபின திருமபவும எஙஙனம க்ஷத்திரியஜாதி உ

ந்தியடைந்தது? யதுஸ்ரேஷ்டரே! மஹாத்மாவும பகவானுமான ரசுராமரால க்ஷத்திரியஜாதி எபபடி அழிககபபட்டது? அது திரும பும எபபடி வளாநதது? ஓ! பேசுகிறவாகளிற சிறநதவரே! பரிய ரதயுத்ததால கோடிககணககாக க்ஷத்திரியாகள கொலலப ட்டாாகள அபபடியே மறுபடியும பூமி க்ஷத்திரியாகளால வியா க்கபபட்டது யாதவபபுலியே! பிருகுவமசததில உதிததவரும ஹாத்மாவுமான பரசுராமரால முன இநத க்ஷதரியஜாதி குருக்ஷேத்த ரததில எதறகாகக கொலலபபட்டது? ஓ! விருஷணி குலததில கிததவரே! கருட தவஜரே! எனது இநதச சநதேகததை லககவேணடும இநதிரனுககு உடனபிறநத ஓ! கிருஷண! வேத ம உமது வசனததிறகு மேலானதனறு" என்று சொனனா றகு, பிரபுவான வாஸுதேவா, க்ஷத்திரியாகளால அபபூமி றநத விஷயததை முழுமையும உளளபடி ஒபபறற பராககிரம லியான யுதிஷ்டிரருககு நடநதுகொணடே சொலலத தொடங றா

நாறபததெட்டாவது அதயாயம

ராஜதாமம. (தொடர்ச்சி)

(கிருஷ்ணபகவான் யுதிஷ்டிரருக்குப்பாசுராமருடையவரலாறுகூறியது)

ஸ்ரீகிருஷ்ணன, "ஓ! கௌநதேயரே! பாசுராமா, பிறநத ரணததையும அவாபெருமையையும அவரால கோடிககணககான ததிரியாகள அடிபட்டதையும திருமபவும ராஜவமசததில இப ரத யுததததில அடிபட்டதககபடி க்ஷத்திரியாகள வளாநததை மஹரிஷிகள சொலல நான கேட்டபடி உமககுச சொலலு றேன, கேளும" என்று சொலலததொடங்கினா

"அரசரே! ஜஹநுவின புததிரரான அஜருககுப பலாகாஸவா ரனும ஒரு புததிரா இருநதாா அவருககுக குசிகனெனறு பிர ததராயத தாமஙதெரிநத ஒரு புததிராிருநதாா உலகததில இந னுககொபபான அநதககுசிகா மூவுலகஙகளுககும ஈசரும யாவரா ம ஜயிககததகாதவருமான ஒரு புததிரரை அடையவிருமபிப ருநதவஞ செயயததொடங்கினா பாரதரே! புததிரனைஉணடு ண வலலவரான கடுநதவமுளள அநதக குசிகரைககணடு உலக களுககும பதியான ஆயிரஙகணணுளள இநதிரன தானுகவே து அநதககுசிகருககுக குமாரனுகப பிறநதான. குசிகரானவா ரனுபுதித்த இநதிரனுககுக காதியெனறு பெயரிட்டனா பிரபு

வான அரசரே! அநதக காதிகரு ஸதயவதியெனறு பெயருள
பெண பிறநதாள பிரபுவான காதியானவன அநதக கனனி
யைப பிருகுவின புததிரரான ரிசீகருககு மணமபுரிவிததான கெ
வாகளை ஸநதோஷிபபிககிற கௌநதேயரே! பிறகு, புததிர
விருமபி ஸததியவதியால வேண்டபபடட ரிசீகா காதிககும த
கும புததிரனுணடாககககருதி வெவவேறன இரணடுசருவைப பக
வஞசெயதா உடனே, பிருகுபுததிரரான ரிசீகா, பாரியை
அழைதது, 'இநதசசருவை நீயும மற்றெனறன இதை உன தா
உபயோகிததுககொள்ள வேணடும இநதச சருவானவை, அ
ளுககு உலகததில க்ஷததிரியாகளால வெலலததகாதவனும க்ஷத
ஶரேஷடாகளை வெலலததககவனும க்ஷததிரிய ஶரேஷடனும கா
யுளளவனுமான புததிரனையும, உனககுத தைரியம சமம தவ
விய நறகுணஙகள பொருநதிய அநதணாசிகாமணியான புததிர
யும உணடுபணணும' எனறு சொனனா பிருகுநநதனரும ஸ்ரீமா
மான அநத ரிசீகா, பாரியையான ஸதயவதியிடம சருவைககொடுத
இவவிதம சொலலிவிடடுத தவததை விருமபிக காடடுககுச செ
றா இநதச சமயததிலேயே தீாததயாததிரை செயயபபுறபப
அரசனன காதியும தன மனைவியுடன ரிசீகாஶரமம வநது சே
தான அரசரே! அபபொழுது ஸதயவதியானவள அனுகர
துடன பதியாலளிககபபடட இரணடு சருககளையும எடுத
கொணடு சநதோஷததுடன தாயிடமசெனறு அதைத தெரிவி
னள ஓ! கௌநதேயரே! அவளமாதாவோ, தனககெனறசருவை
பெணணிடம கொடுததுவிடடு அவளுககுரிய சருவை அறியா
தானஉபயோகிததுககொணடாள பிறகு, ஸதயவதியானவள க்ஷ
திரியதேஜஸால பிரகாசிககும சரீரததுடன க்ஷததிரியாகளைக கெ
ல்ததககதும கோரமான தரிசனமுளளதுமான காபபததைத த
தாள பாரதரே! அபஸரஸஸிரீயைபபோல அழகுளள தமமனை
யைககணடரிசீகா தியானககணணுல உணமையைஅறிநதுகொண
'மஙகளமபொருநதிய பெணமணியே! சருவைமாறறிய காரணதத
உன தாயால நீ வஞசிககபபடடாய அநதககாரணததால, மிகக
றுமையுளளவனும கொடுஞசெயகையுளளவனுமான புததிரன உன
டம உணடாகபபோகிறுன உனதாயானவள தவததையேதனமா
கொணட உததமபபிராமமணனை உணடுபணணபபோகிறுள பிர
மணஜாதிககுரிய வீரியம யாவும உனககெனறசருவில வைககபப
ருநதது க்ஷததிரிய ஜாதிககுரிய பராககரமம யாவும உனமாதா
பொருடடுக கொடுககபபடடது சுபமானவளே! இதை உனத

றறியகாரணததால இஃது இவவிதமிலலாமல உனதாயிடம பிராம
ன னும உனனிடம க்ஷததிரியனும் உண்டாகபபோகிறாகள'
றுசொனனா பதியான ரிசிகால இவவிதம சொலலபபடட
ரியபாககியமுளள ஸதயவதி நடுககமுறறுத தலைவணஙகித தணட
டு, 'பிரபுவான பகவானே! 'பிராமமணஜாதிககுஇகழசசியான
திரனை அடைவாய' எனற இவவசனததை எனனைககுறிததுத
ஙகள சொலலததகாது' எனறுசொனனாள ரிசிகா, 'பெணணே!
விஷயததில நான இவவித ஸஙகலபததைச செயதவனலலேன,
வைமாறறியகாரணததால கருரமானசெயகையுளளபுததிரன் உண
வான' எனறா ஸதயவதி, 'முனிவரே! உஙகளுககுமனமிருந
ல உலகஙகளையும படைககவலலவராவீா, ஒருபுததிரனைககொடுப
து எவவளவு? பிரபுவே! ஆகையால, எனபொருட்டுச சாநதகுண
ளள நேரானபுததிரனைக கொடுககககடவீா' எனறுசொனனாள ரிசி
, 'பெணணே! விளையாட்டுவேளையிலும எனனால இதுவரையில
ாயயானவசனம சொலலபபடடதிலலை அகனியைமுனனிட்டு
திராஜபததுடன ஸாதிததசருவில எனவசனம எஙஙனம பொயயா
ம? சுபமுளளவளே! உனதநதையினகுலமயாவும பிராமமணகுல
குமெனபது, முன்னமே எனககுத தவவலிமையால தெரிநதது
ன' எனறுசொனனா ஸதயவதி, 'மநதிரசகதியுளளவாகளிற
றநதபிரபுவே! தஙகளுடையஎணணப்படி இஷ்டமபோலப பெளத
ரனுணடாகடடும புததிரன இவவிதம உணடாகவேணடாம
நதகுணமுளள நேரானபுததிரனை அடையவேணடுகிறேன'எனறு
ானனாள ரிசிகா, 'அழகுளளபெணமணியே! புததிரனெனறும
ளததிரனெனறும விசேஷம எனககிலலை நீ எஙஙனமசொலலு
ஙயோ அஙஙனம உணடாகடடும' எனறு சொனனா பிறகு,
தயவதியினிடம தவததிலஆசையுளளவரும சாநதகுணமுளள
ரும நலலநியமமுளளவருமான ஜமதகனியெனனுமபுததிரா உணடா
ா குசிகரினகுமாரனனகாதியிடம பிரமமதேஜஸயாவுமநிறைநது
ரமமரிஷிககோபபான விசுவாமித்திரரெனனும புததிராஉதிததா
வஙகளுககிருபபிடமானவரும ரிசிகபுததிரருமான ஜமதகனி கலவி
பலலாமகரைகணடவரும தனுாவேதததினகரையை அடைநதவரும
ததிரியாகளைககொலலததககவரும அகநிபோலப பிரகாசிபபவரும
கக பயஙகரரூபமான பாசுராமரைபபெறறா அநதபபாசுராமா
ந்தமாதனம எனனுமமலையில மஹாதேவரை ஸநதோஷபபடுததி
வரிடமிருநது அதிகதேஜஸுளள கோடாலியையும அஸதரஙகளை
ம வரமாக அடைநதாா ஜவாலையுளள அககினிபோலவிளஙகுவதும

மழுஙகாதமுனையுளளதும சொலலமுடியாத சகதியுளளதுமான
தக கோடாலியால அநதராமா உலசஙகளில ஒபபறறவராயிருநதா
இவவிதமிருககுஙகாலததிலஹேஹயதேசததிறகாசனை கி
வீரியனினபுததிரனும மிககபராககரமசாலியுட தேஜஸுளளவனுமா
அாஜுனன ததாதரேயரின அனுகரஹததால ஆயிரஙகைகளை
பெறறுப பெரியபராககரமமுளள சகாவாததியாயுமிருநது அசவமே
மெனனும யாகஞசெயதான உததமமான தாமநதெரிநத அாஜ
னன (அநதயாகததில) தனபுஜபலததாலும அஸதரபலததாலும யு
ததிலஜயிககபபடட பூமியாவறறையும மலைகளுடனும எழுதீ
ளுடனும பிராமமணாகளுககுத தானஞசெயதான ஓ! கௌர
யரே! பராககரமசாலியும வீரனுமான ஆயிரஙகைகயுளள அவவாஜு
ராஜன தாகமுளள அகனிபகவானலயாசிககபபடடுப பலகிராமஙக
யும படடணஙகளையும ராஜயஙகளையும இடைசசேரிகளையும அ
பொருடடுப பிசைஷயாகக கொடுததான மஹாபராககரமமுளள அ
ராஜாவின பிரபாவபலததால யாவறறையும தகிகக விருபபஙகொண
ஜவலிபபவரும பாணததால விருததிபணணபபடடவருமான
கினியானவா மலைகளையும பூமியையுஙகூட எரிககததொடஙகின
அவவிதம முயனற அககினி, வாயுவால மிகவளாசசியடைநது
ஜுனராஜாவின உதவியைககொணடு மஹாதமாவான வஸிஷடம
ரிஷியினஒருவருமிலலாத ஆஸரமமிருககுமஅரணயததையுமளித
விடடாா தளராதவிரதமுளளவரே! பெரியகைகளையுடையவ
தமஆஸரமமளிககபபடடதும, அதறகு மூலகாரணமான அாஜு
ராஜனிடம மிகககோபஙகொணடவரும வீாயமுளளவருமான வ
ஷடமஹரிஷி, 'அடா! அாஜுனா! இநதபபெரியதான எனனுடை
ஆஸரமததை விலககாமலஎரிககசசெயத காரணமபறறி உனகைக
யுததததில பரசுராமா அறுககபபோகிறா' எனறு அாஜுனனை
சபிததாா பாரதரே! பெரியபராககரமமுளளவனும பலசாலியும
பொழுதும பொறுமையுளளவனும பிராமமணாகளுககுஹிதன
அடுததவாகளிடமஅனபுளளவனும தாதாவும சூரனுமான அாஜு
ராஜனோ, அநதமஹாதமாவானவஸிஷடாகொடுததசாபததைக கவ
யாமலிருநதான நலலபலமுளளவாகளும எபபொழுதும அகங
மும கொடுஞசெயகையுமுளளவாகளுமான அாஜுனராஜனபுதலி
கள அசசாபமகாரணமாகத தநதையினவதததிறகு மூலமானாக
தளராதவிரதமுளளவரே! அவாகள புததிமானும ஹேஹயராஜ
மான காாததவீரியனுககுத தெரியாமல ஜமதகனிரிஷியின பசுவி
கனறை ஓடடிவநதாாகள பாபமறறவரே! அநதக காரணமபற

ாத்மாவான ராமருக்கும் அர்ஜுனனுக்கும் நேர்ந்த பெரிய யுத்தத்
 பரசுராமர் மிக்க கோபத்துடன் அர்ஜுனன் கைகளை அறுத்து
டார் ராஜஸ்ரேஷ்டரே! பிறகு, அவர்களுடைய அந்தப்புரத்
 சுற்றிக்கொண்டிருக்கும் கன்றுக்குட்டியைப் பிரபுவான பரசு
ாத்மஆஸ்ரமத்துக்கு ஓட்டிவந்தார் மனிதர்களுக்கு அதிபதியே!
பொழுது, புத்தியில்லாத அந்த அர்ஜுனன்புத்திரர்கள் ஒன்று
ர்ந்து, கீர்த்திமானான பரசுராமர் ஸமித்தும் குசமும் கொண்டுவர
ியில் போயிருக்கும் ஸமயத்தில் ஒருவருமறியாமல் மஹாத்மா
ா ஜமதக்னியின் ஆஸ்ரமம் சென்று அவ்வாஸ்ரமத்திலிருப்பவராக
 ஜமதக்னியின்பாரியையும் பார்க்கும்பொழுது ஆர்த்த சந்திர
ணங்களின் முனைகளால் அவர் தலையை அறுத்துச் சரீரத்திலிருந்து
ளினர்கள் தனுர்வேதத்தில் ஈடில்லாதவரும் திவ்யமான பல
்திரங்களைப் பெற்றவருமான பார்க்கவராமர், அந்தச் செய்லைக்
டு, பிரளயகாலத் தீப்போல ஜ்வலிக்கும் கோபாக்னியுள்ளவ
்த தந்தையின் வதத்தைப் பொறுமல் மிக்ககோபங்கொண்டு,
மியை க்ஷத்திரிய ஜாதியற்றதாகச் செய்கிறேன்' என்ற சபதத்
ன ஆர்த்தசந்திரன்போல விளங்கும் பரசுவென்னும் ஆயுதத்
க கையிலெடுத்தார் பிருகுவம்சத்துப் புலியான அந்தப்பராக்ரம
ள பரசுராமர் மிகவிரைவாகச்சென்று அர்ஜுனன் பிள்ளைகளையும்
ர்களையும் மிச்சமில்லாமல் அடித்தார் அதிககோபமுள்ள அந்த
ா ஹேஹயதேசத்துப் பல ஆயிரம் க்ஷத்திரியர்களைக் கொன்று
யைக் கடலவரை உதிரவெள்ள முள்ளதாகச் செய்தார் அதிக
யமுள்ள அந்தப் பரசுராமர் அப்படியே பூமியை க்ஷத்திரிய ஜாதி
றதாகச் செய்து மிக்ககருணையுள்ளவராய் வனமே சென்றார்
லபாகவே கோபமுள்ளவரும் பிரபுவுமான அந்தப் பரசுராமர்
கு, சில்லாயிரம் வருஷங்கள் சென்றபின், அங்கு கோபமுள்ளவ
ா மஹாராஜரே! யயாதிபதனமென்னும் க்ஷேத்திரத்தில்
்திறகாகச்சேர்ந்த ஜனக்கூட்டத்தில் விஸ்வாமித்திரர் பேரும்
யரின் புத்ரரும் பெரிய தவமுள்ளவருமான பராவஸு என்பவர்,
ரை நோக்கி, 'ராம! பொய்யான சபதஞ்செய்த நீர் இந்த ஜனக்
டத்தில் பெருமையாக உம்மைப்புகழ்ந்து பேசுகிறீர் இந்த
்த்திறகு வந்திருக்கும் பிரதர்த்தனன் முதலியவர்கள் உமக்கு
்திரியர்களல்லரோ? பலநூறு க்ஷத்திரியர்களால் இந்தப்பூமி
கும் திரும்பவும் நிறைந்திருக்கிறது க்ஷத்திரிய வீரர்களிடம்
்து ஒருமலையில் குடிபுகுந்திருக்கிறீரே' என்று இகழ்ச்சியாகப்

பேசினா பராவஸுவின வசனததைககேட்டதும, பாாககவா
ததைதக கையிலெடுததா ராஜரே! உடனே, றூறறுககணக
முன கொலலாதுவிடபபடடவாகளும பினபு பலவிதமாக விரு
அடைநதவாகளும அதிக வீரியமுளளவாகளுமாயிருநத க்ஷததிர
கள அனைவரையும பாலாகளமுதல வேகமாகத திருமபவுஙகெ
ஞா ஓ! நராதிபரே! அபபொழுது, காபபததிலிருககும க்ஷத
யாகளால திருமபவும பூமி நிறைநதுகாயிறறு காபபஙகள உண
உணடாகத திருமபவும ராமா வதஞ்செயதுவநதா அபபொழு
க்ஷததிரியஸதிரீகள சில பிளளைகளை ரக்ஷிததாாகள இவவி
இருபததொருமுறை பூமியை க்ஷததிரிய ஜாதியறறதாகசசெ
பிரபுவான ராமா பிறகு தாமசெயத அசுவமேதயாகததின முடி
இநதப பூமியைக கசயபருககுத தக்ஷிணையாகக கொடுத
ராஜரே! அநதக கசயபா, ஸருககை எடுதத கையால தக்ஷிணை
பெறறுககொணடு மிசசமான க்ஷததிரியாகளைக காககவேணடிய
ராமரை நோககி, 'ஓ! முனிவரிற சிறநதவரே! நீா தெனகட
கரையைநோககிச செலலவேணடும எனனுடைய தேசததில
விடததிலும நீா வசிபபது நியாயமாகாது பூமியானது உம
அசுவமேதயாகததில தக்ஷிணையாக எனககுக கொடுககபபட
கொடுதத இபபூமியைத திருமபவும்பெற நீா அதிகாரமுளள
லா' எனறுசொனனா
உடனே, அஙஙனமசெனற பரசுராமரிடமபயநது மேறறிசை
ஒருபாகமான [1] சூாபபாகரமெனனும ஒருதேசததை ஸமுததிரா
அவருககு உணடுபணணிககொடுததான ஓ! மஹாராஜரே! கச
அநதபபூமியைத தானமாகப பெறறுககொணடு அதைப பிராமம
களிடம அளிததுவிடடுத தாம மிககபெரியவனம போயசசோ
பிறகு, இவவுலகம அராஜகமானதும, சூததிராகளும வைசயாக
தமமிஷடபபடி மேறகுலததா தாரஙகளிடம செலலததொடங
கள ஓ! பரதரேறே! பலமுளளவாகள பலமகுறைநதவாகளை
கததொடஙகினாாகள அககாலம் பொருளகளால பிரபுததன்மை
னிடமும நிலைததிருககவிலலை மூாககாகளான சில பிராமமண
தாம பணடிதரெனனும அகஙகாரமுளளவராயக களளைககுடி
தலைபபடடாாகள பிராமமணாகள க்ஷததிரியாகள வைசியாகள
திராகளயாவரும கெடடவழியிறசெனறு ஒருவரையொருவா
துக கொலைசெயய முயனறாாகள கெடடவழியிறசெனற பிர
ணாகள தமதாமததைவிடடுப பாஷணடாகளானாாகள எலலே

1 இவவிடததில சூாபபாரகமெனபது வேறுபாடம

நட்டு பொய மாயைகளைச செயதாாகள தமது ஜாதிதாமஙகளை ஆஶ்ரமதாமஙகளையும ஸரிவாநடததி நலவழிசசெலலும பிராம ணாகளையும வைசியாகளையும தாமஞசெயயும சூததிராகளையும கட்டநடையுளளசிலா யாதொரு பயமுமினறிக கொலைசெயதாாகள. றுசிலா யாகததையும் அததியயனததையும செயபவாகளையும, ஶ்ரமததிலிருககும தவஞசெயபவாகளையும, பசுககள, பாலாகள, வாகள, ஸதிரீகள ஆகிய இவாகளையும நாசஞசெயதாாகள வேத ம் தாமசாஸதிரமும ராஜநீதியும அககாலம ஒளிததுபபோயின மேலான கெட்டசெயகையால பல துவிஜாகள பெருமபாலும ாததியாகளும மிலேசசாகளுமானாாகள தாமததைப பாதுகாக க்ஷததிரியாகளால நீதிபபடி காககபபடாத பூமிதேவியும அக லத்தில துஷடமனிதாகளின தீசசெயலகளால பீடிககபபட்டுப தாளஞ செலலததொடஙகினாள அபபடிபபயநது ஓடிப பாதா த்தில முழுககககூடிய பூமியைக்கணடு பெரியமனமுளள கஶ்யபா து தொடையில தாஙகித தூககினா ஓ! ராஜரே! அநதக கார ததால இபபூமி உாவியெனனும பெயருளளவளானாள அபபொ து, பூமிதேவியானவள கஶ்யபரை ஸநதோஷபபடுததி, தனனை பபதைத உததேசிததுக கைவனமையுளள க்ஷததிரியாகளை யாசிக தொடஙகினாள.

‘ ஸருஷடிகாததாாகிய முனிவரே! ஹைஹயவமசததில உதித்த தரியஶ்ரேஷடாகள ஸதிரீகளிடததில எனனால ரக்ஷிககப டிருக்கிறாாகள அவாகள எனனை ரக்ஷிககட்டும ஓ! பிரபு ன பிராமமணரே! விதூரதனுடைய புததிரனான புருவமசததில ததத ஓா அரசன ரிக்ஷவானெனனும மலையில கரடிகளால வளாக பட்டவனாகி இருககிறான அபபடியே, ஸெளதாஸபுததிரன, க வீரியமுளளவரும விதிபபடி யாகஞசெயதவரும தயையுளள மான பராசரமுனிவரால பாதுகாககபபட்டிருககிறான அவன, திரியனாயிருநதும, அநதபபராசராுககுச சூததிரனபோல எலலாக யஙகளையும செயவதால ஸாவகாமாவெனறு பிரஸிததனானான வரசன எனனைக காககட்டும முனிவரே! சிபியின புததிரன ாபராகரமசாலி அவன அரணயததில பசுககளால வளாககப ட காரணததால கோபதியெனனும பெயருளளவனானான அவன னை ரக்ஷிககட்டும பிராதாததனனபுததிரன மாடுகட்டும இடத கனறுகளால வளாககபபட்ட காரணததால வதஸனெனறு பாகொணடவன. மஹாபலசாலியான அநத அரசன எனனை ககட்டும திவிரதரின பெளதரனும ததிவாஹனனுடைய புத

திரனுமான அஙகனெனனும் அரசன கஙகைககரையில கௌதமர
ரக்ஷிககபபடடிருககிறான கருதரகூடமெனனும மலையில விசே
மான தேஜஸுமம பெரிய பாகயமுமுளளவனும அதிக ஸமபதது
அலஙகரிககபபடடவனுமான பிருஹதரதனெனனும அரச
1 மநதிகளால காபபாறறபபடடிருககிறான மருததரினவமசததி
உதிததவாகளும 2 இநதிரனுககோபபான பராகரமமுளளவாக
மான க்ஷததிரியகுமாராகள ஸமுததிரததால ரக்ஷிககபபடடிருககி
கள. அஙகஙகே பரவிததாகளான இநத க்ஷததிரியகுமாராகள சி
தடடான முதலிய ஜாதியை எபபொழுதும அடைநதிருககிறாாக
இவாகள எனனை ரக்ஷிபபாாகளானல நான பயமினறி நிலைபெறறிரு
பேன இவாகளின பிதிாககளும பிதாமஹாகளும சளைககாத ச
யுளள பரசுராமரால யுததததில எனனிமிததம அடிககபபடடாாக
ஓ! முனிவாகளிறபெரியவரே! அவாகளுககு மரியாதை செயயவே
டிய கடமை எனககுணடு 3 காலஞசெனற அரசாகளால என
உதவியை நான விருமபவிலலை. இககாலததிலுளள க்ஷதரியாகள
நான இருககவிருமபுகிறேன இதைச சீககிரம செயதுகொடு
வேணடும' எனறு பிராாததிததாள

பிறகு, கஸ்யபா, பூமிதேவியால குறிபபிடபபடட வீரியச
களான அநத க்ஷததிரியாகளை வரவழைதது அரசாகளாக அ
களுககு அபிஷேகஞசெயதாா அவாகளுடைய வமசஙகள பு
பௌதர பரமபரையாய உலகில நிலைபெறறிருககினறன ஓ! பாண்
வரே! எனனைககேடட இபபழைய கதையை உமககுசசொனனேன
எனறு இவவிதம தாமததைப பரிபாலிபபவாகளிற சிறநத யுதிஷ்
ராஜரிடம பேசிககொணடு, ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான, ஸூாயன தனனொ
யால மூவுலகிலும பிரவேசிபபதுபோல அநத ரததஙிஞலேயே
மாகச சென்றார

நாறபததோனபதாவது அதயாயம

ராஜதாமம. (தொடர்ச்சி)

(தர்மபுத்திரர் முதலியோர் பீஷ்மரை அடுத்ததும், ஸ்ரீகிருஷ்ணர் பீஷ்மருக்கு உபசாரவார்த்தை சொல்லித் தர்மபுத்திரருக்குத் தர்மோபதேசஞ் செய்யும்படி வேண்டியதும்)

பரசுராமருடைய அநதச செயகையைககேடட யுதிஷடிரா
மிகக ஆசசரியமுளளவராயக கிருஷணபகவானை நோககி, " ஓ!

1 ஒருவகைக குரஙகு 2 இஙகு ஒருசொல விடபபடடது
3 'நீதியறற மனிதரால எனககு உதவியை விருமபததககதில
எனபது பழையவுரை

னே! கோபத்தால் பூமியை க்ஷத்திரியஜாதியற்றதாக்கச்செய்த
நும் இந்திரனுக்குஒப்பானவரும் மஹாத்மாவுமான பரசுராம
டைய பராக்ரமம் ஆச்சரியமாகஇருக்கிறது அவரிடமிருந்து
ந்து நடுக்கமுற்ற க்ஷத்திரியவீரர்கள் பசுக்களாலும் ஸமுத்திரத்
லும் கரடிகளாலும் மந்திகளாலும் குரங்குகளாலும் காப்பாற்றப்
டார்கள்; ஆச்சரியம்! அச்சுதரே! பிராம்மணஸ்ரேஷ்டர்கள்
மமான இவ்விதக் காரியத்தைச்செய்த இடமான இம்மானிடலோக
னது பாக்யமுள்ளது பூமியிலுள்ளமனிதர்களும் மிக்கபாக்யம்
ற்றவர்களே" என்றுசொன்னார்

ஐய! இவ்விதம் கதையைப்பேசிக்கொண்டே அந்தயுதிஷ்டிர
ஜரும் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும், சரதல்பத்திலபடுத்திருக்கும் பிரபு
ன பீஷ்மரிருக்குமிடஞ் சென்றார்கள் அங்குசென்ற அவர்கள்
ணியபூமிகளிற்சிறந்த ஓகவதியென்னும் நதிக்கரையில் சரதல்பத்
ல்படுத்தவரும் தேவர்களாற்சூழப்பட்ட இந்திரன்போலப் பலமுனி
களாற்சூழ்ந்து ஆராதிக்கப்பெற்றுவிளங்குகிறவரும் தனகிரணங்கள்
ன்றுசேர்ந்து நிறைந்த ஸாயங்காலத்துஸூர்யன்போலப் பிரகாசிப்
வருமானபீஷ்மரைக் கண்டார்கள் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும் தாம
த்திரராஜரும் மற்றுமுள்ளநான்குபாண்டவர்களும் கிருபர்முதலிய
களும் சிறிதுதூரத்திலேயே பீஷ்மரைக்கண்டவுடன் வாகனங்
ரிலிருந்துஇறங்கிச் சென்றார்கள். பிறகு, ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும்
தபகியும் அந்தயுதிஷ்டிரர்முதலிய அரசர்களும் சஞ்சலமான
னத்தைஅடக்கி இந்திரியக்கூட்டத்தை ஒருவழிப்படுத்திக்
ண்டு அங்குள்ள வியாஸர்முதலிய உத்தமரிஷிகளினருகிற்சென்று
த்தனஞ்செய்தபின், பீஷ்மரிடஞ் சென்றார்கள் சென்றவுடன்,
கிருஷ்ணபகவான், பீஷ்மரைநோக்கி, தவத்தினபெருமையைப
ஸனஞ் செய்துவிட்டு உட்கார்ந்தார் மற்றுமுள்ள புருஷவீரர்கள்
வரும் அவரைச்சுற்றி உட்கார்ந்தார்கள் பிறகு, ஸ்ரீகேசவர், அவி
காலத்து அக்னிபோலிருக்கும் பீஷ்மரைப்பார்த்துச் சற்று
வருத்தமுற்றுப் பின்வருமாறு சொல்லத்தொடங்கினார்

"பேசுகிறவர்களிற்சிறந்தவரே! இந்திரியங்களெல்லாம் முன்
ாலத் தெளிந்து ஸுகமாயிருக்கின்றனவா? உமதுபுத்தியும் சோ
றித் தெளிவாயிருக்கின்றதா? அம்புகளின் அடிகளால் பீடிக்கப்
ட்சரீரம் தாபமின்றிஇருக்கிறதா? மனத்திலிருக்கும் துன்பத்தை
ட் சரீரத்திலுள்ள துக்கம் மிகப்பெரிதாயிற்றே ஓ! பிரபுவே!
பொழுதும் தாமத்தைஅனுஷ்டித்த தந்தையான சந்தனுவிட
ருந்து வரம்பெற்றகாரணத்தால் மரணமானது உமதிஷ்டப்படி

இருக்குமென்ற பெருமையுள்ளவராயிருக்கிறீர் ஆகிலும், இர
சரீரவேதனையை விலக்க இது காரணமாகாதே சரீரத்திலிருக்
சல்யம் மிக்க நுட்பமாயினும் பீடையையுண்டுபண்ணும் சரக்கூட்ட
களால் சரீர முழுவதும்நிறைந்த உமதுவேதனை எவ்விதமிராது
பாரதரே! தேவர்களுக்கும் வேண்டியஹிதத்தை உபதேசிக்கவல்ல
ரான உமக்குப் பிராணிகளின் ஜனனமரணங்களைப்பற்றிப் பி
சொல்லவேண்டியதில்லையே புருஷஶ்ரேஷ்டரே! சென்றதும் நி
கின்றதும் வருவதுமானயாவும், ஞானத்தில்பெரியவரானஉமக்கு
கையிலுள்ள கனிபோலாகும் பிராணிகளின் இல்லறவாழ்க்கை
அதிலுண்டாகும் தர்மத்தின்பயனும் உமக்குத் தெரிந்திருக்கின்ற
பிராஜ்ஞர்களுள் சிறந்தவரே! நீர் தர்மரூபமானநிதியாகிறீர் பெ
ராஜ்யத்திலிருந்து ஒருவிதமான பிணியுமின்றி நிறைந்த அங்
களுடன் ஆயிரமஸ்திரீகளால் சூழப்பெற்றிருந்தும், நீரொருவர் 'ஊ
ர்த்வரேதஸ்' என்று நான் அறிகிறேன் ஸத்தியமான தர்மமுள்ளவ
பெரியசக்தியுள்ளவரும் சூரரும் தர்மத்தைவிட்டுவிலகாதவரும்
தல்பத்தில் படுத்தவரும் சந்தனுவின்புத்திரருமான பீஷ்மர் ஒ
வரைத்தவிர மூவுலகங்களிலும் தபோபலத்தால் மிருத்யுவைஜயிக்க
த்தக்க அரசன் உண்டானதாகக் கேட்டதில்லை ஐய! ஸத்தியத்தி
தவத்திலும் தானத்திலும் வேதத்திலும் யாகத்திலும் தனுர்வேத
திலும் தர்க்கசாஸ்திரத்திலும் உம்மைப்போன்ற அறம்பொரு
இன்பங்களுக்குக் காரணரான ஒருவரை நான் இதுவரையில் கேட்
தில்லை கொடுமையற்றவரும் பரிசுத்தரும் அடக்கமுள்ளவரும் எ
வ்வப்பிராணிகளுக்கும் ஹிதஞ்செய்பவரும் மஹாரதருமான உமக்கு
சரியான ஒருமனிதனையுங் கேட்டதில்லை தேவர்கள், அஸுரர்க
கந்தர்வர்கள், யக்ஷர்கள், ராக்ஷஸர்கள் ஆகிய இவர்களியாவரையு
ஒரேரதத்தோடு நீர் ஒருவராய் ஜயிக்கச் சக்திபெற்றவரென்பதிற்
தேகமில்லை ஓ! மஹாபாஹுவான பீஷ்மரே! இந்திரனுக்கொ
பான அந்த நீர் வஸுக்களென்னும் எட்டுத்தேவர்களின் அ
சங்களும் ஒன்றுசேர்ந்து ஒன்பதாவதுவஸுவாக உண்டான
ரென்றும், குணங்களால் யாவருக்கும் உத்தமரென்றும் பிரா
மணர்கள் உம்மை எப்போதும் சொல்லுகிறார்கள் ஓ! புரு
ஷஶ்ரேஷ்டரே! நானும் உம்மை நேரிலேஅறிந்திருக்கிறேன் புருஷோ
த்தமரானநீர் தேவர்களிலும் சக்தியினால்பிரஸித்தரானவர் நரே
திரரே! பூமியிலுள்ளமனிதர்களில் குணங்களால் உமக்கொப்பா
புருஷனை எங்கும் நான் கண்டதுமில்லை, கேட்டதுமில்லை ர
ராஜரே! நீர் எல்லாக்குணங்களாலும் தேவர்களுக்கும் மேலான

உமது தபோபலததால ஸதாவரஜஙகமமான உலகஙகளையும
டைககச சகதியுளளவா உததமமான குணஙகளால உமககுவேண
உததம உலகஙகளை அடைவது உமககு மிக எளிதாகும. ஆகை
ல, ஓ! பீஷமரே! ஞாதிகளினநாசததால பரிதபிபபவரும பாணடு
ன மூததகுமாரருமான இநதத தாமபுததிரரின சோகததை நீா
லககவேணடும நானகு ஜாதிககுமுளள தாமஙகளும நானகு
ஸரமததிறகுமுளள தாமஙகளும தாமாாததகாம மோக்ஷஙகளாகிய
நானகு விததைகளிலுமுளள தாமஙகளும வைதிகாகளுககுளள
சேஷ தாமஙகளும யோகம ஸாஙகியம இவைகளைசசோநத பழைய
மஙகளும ஆகிய எலலாம உமககு நனருகததெரியும ஓ! காங
யரே! நானகு ஜாதிகளுககுரியதும விரோதமிலலாததும அனுஷ
ககபபடுவதுமான தாமநூல உரையுடன உமககுத தெரியும பிரதி
ாம ஜாதிகளுககும மிலேசசாகளுககுமுரிய தாமமும தேச ஜாதி
லஙகளுககுரிய தாமலக்ஷணமும வேதததிலசொலலியதும பெரி
ாாகளால சொல்லபபடடதுமாகிய யாவும உமககு எபபோதும
ருகத தெரியும பிரவிருததி நிவிருததியெனனும இவவிருவழி
நம உமககுததெரியும இதிஹாஸபுராணஙகளின தாமமும தாம
ஸதிரமுமாகிய யாவுமகுறைவினறி உமதுமனததிலநிலைபெறறிருக
றன புருஷஸரேஷடரே! இவவுலகில சநதேகபபடும விஷயஙக
னததையும அநதச சநதேகமறத தெளிவாக உபதேசிகக உமமை
உலகில் ஒருவருமிலலை அரசரே! அறிவிறசிறநத அநத நீா
ஷடிரரின மனததிலுதிதத சோகததை ஞானததால விலகக
ணடும சிறநதஞானம நிரமபிய உமமைபபோனற பெரியோா
தாம மோகமுளள ஜனஙகளைச சமாதானஞசெயய வலலவாகள"
றுசொனனா

ஐமபதாவது அதயாயம
ராஜ தாமம. (தொடர்ச்சி)

(பீஷமர் கிருஷ்ணனைப் புகழ்ந்ததும், கிருஷணன தர்மோபதேசம் செய்யும்படி கூறியதும்)

எலலாமறிநதவரான வாஸுதேவருடைய வசனததைககேடடு,
ஷமா, கைகூபபி முகததைச சிறிதுதூககிககொணடு சொலலத
ாடஙகினா

"உலகஙகளுடைய பிறபபு இறபபுககளுககுக காரணரான
கிருஷணபகவானே! ஹருஷீகேசரே! உமககு நமஸகாரம. ஒருவ

ராலும ஜயிககபபடாதவரே உலகததிறகுக காததருமு ஸமஹா
செயபவருமாயிருககிறீா ஐமபெருமபூதஙகடகும அபபுறத்து
வரும மோக்ஷபததிலிருபபவரும உலகஙகளைபபடைபபவரும
பாலிபபவரும உலகரூபியாயிருபபவருமான பகவானே! உம
நமஸகாரம எலலாவறறிறகும இருபபிடமும யோகிகளுககு ஈ
மான பகவானே! மூனறுலகஙகளிலும மூனறுகாலஙகளிலு மிருந
உமககு நமஸகாரம மூனறுஉலகஙகளுககும அபபுறமிரு
உமககு நமஸகாரம புருஷஸ்ரேஷடரே! எனனைபபறறிய வி
தாநததை நீா சொலலுமகாரணததால, மூனறுகாலஙகளி
விளஙகும திவயமான உமது பிரபாவஙகள் எனககுத தெரிய
கினறன புராதனமான உமதுரூபததை உளளபடி நான ப
கிறேன அளவறறதேஜஸுளள [1] ஏழுவிதமான வாயுமாக
களும உமமால வியாபிககபபடடிருககினறன உமது தலையால
லோகமும காலகளால பூமியும வியாபிககபபடடிருககினறன திக
கள உமது கைகளும, ஸூாயன கணணும, சுகரா வீரியமுமாக
பெறறிருககிறாாகள காயாமபூப போனற அழகுளளதும அழிவ
தும பீதாமபரநதரிததததுமான உமதுசரீரததை மினனலுடன வி
கும மேகததைபபோலப பாாககிறேன தேவாகளிறசிறநத
ரைக கணணரே! பகதியுடன உமமைசசரணமடைநது நறகதி
விருமபும எனககு நீா க்ஷேமததைச சிநதிககவேணடும” எ
சொனனாா

வாஸுதேவா, “புருஷாகளிறசிறநதராஜரே! எனனிடத
உமககு உததமமான பகதியிருபபதாலதான என திவயரூபம உம
காணபிககபபடடது ஓ! ராஜஸ்ரேஷடரே! பகதியிலலாதவ
கும பகதியிருநதும நோாகசசெலலாதவனுககும பகதியுமநோா
மிருநதும அடககமறறவனுககும நான தரிசனமகொடுபபதிலலை
பாரதரான பீஷமரே! நீரோ எனனிடம எபபொழுதும பகதிபு
வரும, நோமையுளளவரும, அடககம தவம ஸததியம தா
இவைகளில சிறநதவரும, பரிசுததருமானதுபறறி எனனைககா
தகக யோகயதை பெறறிருககிறீா அரசரே! உமது தவததால தி
பவும ஸமஸாரததிறகுவராததகாத உததமஉலகஙகள உமதுவர
எதிாபாாககினறன ஓ! குருஸ்ரேஷடரே! உமதுஜீவகாலம இ
முதல இனனும [2]ஐமபததுநாடகளிருககினறன அவை நூறறுநாட

1 ஸபாபாவம உஎ-வது பககததின குறிபபிற காணக

2 பீஷமா, தாம பதெததுமுதல ஐமபததெடடுநாளெனறு ெ
லபபோகிறாா அவைகளில இதுவரைசெனற நாடகள இருபததெ

சமமானவை அதனபின, இநதச சரீரததைவிடடு நீர உமது நற
ஙகளின பயனை அடைநது விளஙகபபோகிறீர ஸூரயன வடககு
ககிச செலலுமகாலததை எதிரபாாககும உமமை ஜவலிககும அக
ிகளுககொபபான வஸுககளெனனும இநதத தேவாகள யாவரும
றநதுகொணடு விமானஙகளுடன எதிரபாாககிறாாகள ஓ! புருஷ
ரேஷ்டரே! காலனுககுளளாகும இவவுலகைக கணககிடும ஸூரய
வான வடதிசை சென்றவுடன, அறிஞாகளுககுரிய அழிவறற
ஙகளை அடையபபோகிறீர ஓ! பீஷமரே! நீர மேலுலகம
னறதும், உலகததில ஞானஙகளெலலாம மிகக குறைவுளளன
ரும அநதக காரணமபறறியே யாவரும தருமததைப பகுததறி
கருதி உமககு அருகில வநதிருககிறாாகள ஆகையால, உணமை
ன எணணமுளளவரும ஞாதிகளஇறநதசோகததால அறிவுமாறுத
றவருமான யுதிஷடிரருடைய சோகததை விலககததகக அறம
ருள ஞானஙகளடஙகிய உணமையான வசனததை உபதேசஞ
யபும" எனறுசொனனா.

ஐமபததோராவது அதயாயம.

ராஜதாமம (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர் தனக்குச் சக்தியில்லையென்றதும், அவருக்குக் கிருஷ்ணன் அனுக்ரஹஞ்செய்ததும், வந்தவர்கள் தம்தம் இடம் சென்றதும்)

பிறகு, அறமபொருள்களடஙகியதும உலகததிறகு நனமை
ளபபதுமான ஸ்ரீகிருஷணனுடைய அநத வாககியததைககேடடுப
ஷமா அஞசலிசெயதுகொணடு கிருஷணனைநோககி மறுமொழி
ாலலததொடஙகினா "ஓ! மஹாபாஹுவான உலகநாத! அச
! நாராயண! ஓ! சிவனே! உமது வாககியததைககேடடு சநதோ
ததில மூழகினவனுகிறேன வாககுககுபபதியே! உமது ஸநநிதி
ல நான எனன சொலலபபோகிறேன? வாககால சொலலததகுநத
வும உமது வாககானவேததில அடஙகியிருககினறன இவவுலகி
ம புததிமானுககுப பிரியமான தேவலோகததிலும செயயபபட

வரம வருமாறு—பீஷமா படுததபினபு யுததம நடநதநாள எடடு,
கு துரியோதனன இறநத ஆசௌசதினம பதினறு, இருபததைந
வதுநாள ஶ்ராததம, இருபததாறுவதுநாள படடணபரவேசம,
ருபததேழாவதுதினம படடாபிஷேகம், இருபதெடடாவதுதினம
ஜைகளை ஆசுவாஸபபடுததியது, இருபததொனபதாவதுநாள
ஷமரிடம வநதது அனறுமுதல மிசசம முபபதுநாள எனறறிக

தும செயயபபடுகிறதும செயயவேணடியதுமான யாவும உம
மிருநது வெளியாயின உமது முனனிலையில அறம பொருள இ
பம வீடுகளுடைய ஸவரூபததைச சொலலுகிறவன, தேவராஜ
இநதிரனுககுமுன தேவலோகததைபபறறிச சொலலுகிறவனு
ஒபபாவான ஓ! மதுஸூதனரே! எனமனமோ அமபுகளின அ
ளால துனபபபடடிருககிறது என அஙகஙகள கஷடபபடுகினற
புததியானது தெளிவடையவிலலை எவவித விஷயததைசசொலல
எனபுததியில தோனறுமசகதி சிறிதும இலலை கோவிநதரே! வி
தீககொபபான சரஙகளால பீடிககபபடும எனனுடைய பலமெலல
போயிறறு பிராணனகள வெளியிறசெலல வேகத்துடனிருககினற
உயிரிலலையான அஙகஙகள பரிதபிககினறன எனபுததி மயககம
கிறது பலககுறைவால எனதுவாககு தடைபபடுகிறது அபப
பட்ட நான எவவிதம பேச உறசாகமடைவேன? தசாஹ
குலததை வளாதத பிரபுவே! நீா எனனை நனறாக அனுககிரஹ
வேணடும ஓ! அசசுதரே! நான ஒனறும சொலலாததைபப
க்ஷமிககவேணடும சிறநத கைகளையுடையவரே! பிருகஸபதி
உமது ஸநநிதியில பேசவலலவரலலா இநதசசமயம பூமியென
ஆகாயமெனறும திககெனறும பகுததறியச சகதியிலலாத ந
உமது பலததாலமாததிரம இவவிதமிருககிறேன ஓ! மதுஸூ
னரே! ஆகையால, எலலா வேதஙகளுககும வேதமாயவிளங
நீரே யுதிஷடிரனுககு வேணடிய ஹிததததைச சொலலவேண
கிறேன உலகஙகளுககுக காததரும சாவவதருமான உமககுமு
எனபோனற ஒருவன, குருவினமுன சிஷயனபோல, எஙஙன
பேசககூடும?" எனறுசொனனா

கிருஷணன, "கௌரவாகளிற சிறநதவரும யாவுமறிநதவ
வீாயமும ஸதவகுணமும மிகமேலாக நிலைபெறறவருமான உம
இவவிதமான வசனம யுகதமானதுதான ஓ! காஙகேயரே! பி
வான பீஷமரே! அமபுகளின அடிகளால பீடையிருபபதாக என
டமசொனனதறகு இதோ நான அனுகரஹிததது உமககு வரமதரு
றேன, பெறறுககொளளும கஙகாபுததரரே! உமது சரீரததிலுள
சோாவும நோயும எரிசசலும மயககமும மறறுமுளள பீடைகள
விலகுவதுடன உமககுப பசிதாகமும உணடாகாமலிருககட
குறறமறறவரே! உமதுபுததிககுச சிறிதும களைபபுணடாகாமல வி
யைகளயாவும தெளிநதுவிளஙகடடும பீஷமரே! மேகஙகளால வி
படடசநதிரமணடலமபோல ரஜஸ தமஸ எனனும குணஙகளாலவி

ட உமது மனம எபபொழுதும ஸதவகுணமுளளதாகவே இருக
டும அறமபொருளகளைபபறறி எவவித விஷயததை நீா ஆலோ
தாலும அவைகளில உமமுடையபுததி கூாமையாகசசெல்லட்டும
பிலலாத சகதியுளள அரசபபுலியே! ஞானமெனனும திவயக
ணை அடைநதுஇவவுலகிலுளள நானகுவிதபராணிக கூடடஙகளை
பாாககபபோகிறீா.ஓ! பீஷமரே! அழுககினறிததெளிநத ஜலததில
ாபபோல ஞானககணணுடனகூடின நீா நானகுவிதமான ஜனக
டஙகளையும உளளபடி பாாககபபோகிறீா" எனறு சொனனா
இவவிதம சொலலுமகாலததில, வியாஸா முதலிய மஹரிஷிக
னவரும ரிக, யஜுஸ, ஸாமம எனனும வேதவாககியஙகளால ஸ்ரீ
ஷணபகவானைப போறறினாாகள எலலாககாலஙகளிலும உணடா
கூடிய திவயமான புஷபஙகளின வாஷம, பாணடவாகளும பீஷ
ம ஸ்ரீகிருஷணபகவானும இருககுமிடததில, ஆகாயததிலிருநது
ழிநதது வாததியஙகள யாவும வாசிககபபடடன அபஸரஸு
ன[1] கூடடஙகள ஆனநதகானம செயதன நலலமணமுளளதும
நததமுமமுஙகளுமான காறறு இனிமையாக வீசிறறு திககுககள
ளிநது அழகாயிருநதன மிருகஙகளும பக்ஷிகளும சாநதமான
களதவனியை வெளியிடடன எவவித வஸதுவும அநதசசமயத
விருமபததகாதனவும அமஙகளமுமாகக காணபபடவிலலை பிறகு,
முகூாததததில ஆயிரஙகிரணமுளள ஸுாயபகவான ஏகாநத
ாவிடததில அரணயததை எரிபபவாபோல மேறறிசையிலகாணப
டாா உடனே, மகரிஷிகள யாவரும எழுநது ஸ்ரீகிருஷணபகவா
ும பீஷமரையும யுதிஷடிரராஜரையும விடைகேடடுககொணடாா
பிறகு, பாணடவாகளோடுகூடிய ஸ்ரீகிருஷணபகவானும ஸாதய
ம ஸஞசயனும சாரதவதரான கிருபரும மஹரிஷிகளை நமஸகரித
கள. இவவிதம பூஜிககபபடடவாகளும தாமததில விருபபமுளள
ளுமான மஹரிஷிகள யாவரும நாளை இஙகு வநதுசேருவோம
று சொலலிககொணடு இஷடபபடி வேகமாகச சென்றாாகள
னமே, ஸ்ரீகிருஷணபகவானும பாணடவாகளும பீஷமரிடம
டபெறறுககொணடு பிரதக்ஷிணமாகத திருமபி அழகான தோ
ல ஏறினாாகள பிறகு, ஸுவாணமயமாயும அழகாயுமிருககிற
பரமெனனும அஙகததையுடைய தோகளும மலைகளபோனற
முளள யானைகளும கருடனபோல வேகமாகசசெலலும குதிரை
ம கையில வில முதலியவறறையேநதிய காலாடகளும சோநத

[1] அகததைத தாஙகும ஓா உறுபபு

சேனையானது, ரிக்ஷவான் என்னும் மலைக்கு முன்னும் பின்னும்
மந்தியென்னும் நதிபோல், ரதங்களுக்கு முன்னும் பின்னும்
மாகப் பெருகிச்சென்றது அவ்விதம் சென்ற அச்சேனையை,
தோஷப்படுத்துவதும் ஸூர்ய வெப்பத்தால் ரஸம்குறைந்த ஓ
களைத் திரும்பவும் அவைகளின் குணத்துடன் சேர்த்து வைப்
மான பெருமைதங்கிய சந்திரமண்டலம் கிழக்குத்திக்கில் உதித்
பிறகு, அமராவதிக்குச் சமமான காந்தியுள்ள பட்டணஞ்செ
அந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானும் பாண்டவர்கள் யாவரும்,
முற்றசிங்கங்கள் குகைகளை அடைவதுபோல், தந்தம் அரண்மனை
அடைந்தார்கள்

ஐம்பத்திரண்டாவது அத்யாயம்
ராஜதர்மம். (தொடர்ச்சி)

(கிருஷ்ணபகவான் யுதிஷ்டிரர் முதலியோர் காலைக்கடன்களை
முடித்துக்கொண்டு பீஷ்மரிடம் சென்றது)

பிறகு, வீடுசென்று சயனித்து நித்திரைசெய்த ஸ்ரீகிரு
பகவான் பொழுதுவிடிய ஒரு ஜாமமிருக்கையில் விழித்துக்கொ
டார் அந்த மாதவர் தியானநிஷ்டையிலிருந்து அறியவேண்டி
றையெல்லாம் அறிந்தபின் ஸநாதனமான பிரமத்தைத் தியா
செய்தார் நல்ல கல்விமான்களும் இனிமையான குரலுள்ளவர்க
ஸ்தோத்திரங்களையும் புராணங்களையும் அறிந்தவர்களுமான ஸ
கள் உலகங்களுக்குக் கர்த்தரும் பிரஜைகளுக்கு ஈசுவரரு
வாஸுதேவரைத் துதித்தார்கள் சிலபாடகர்கள் கைத்தாளத்து
பாடினார்கள் சிலர் சங்கம் மிருதங்கம் முதலிய பல வாத்தியங்
வாசித்தார்கள் வீணை வேணு பணவமுதலிய வாத்தியங்களின்
இனிமையான த்வனியானது மிகுதியாய் ஸ்ரீகிருஷ்ணனுடைய
பதுபோன்ற வீட்டிற் கேட்கப்பட்டது பிறகு, யுதிஷ்டிரமஹார
வின் அரண்மனையிலும் மங்களமானவைகளும் வாத்தியங்களா
பாட்டுகளாலும் விரிவானவைகளும் மதுரமானவைகளுமான
குகள் ஓங்கிவிளங்கின பிறகு, எழுந்து ஸ்நானஞ்செய்தவரும் த
றரும் சிறந்தகைகளையுடையவருமான அச்சுதர், அஞ்சலியுடன்
ஸ்யமாக மந்திரங்களை ஜபித்துப் பின்பு அக்னிகளை ஆச்ரயித்து
ரர். பிறகு, மாதவர் நான்குவேதங்களுமறிந்த ஆயிரம் பிராம
களுக்கு ஒவ்வொருவருக்கும் ஆயிரம் ஆயிரம் பசுக்களளித்து

ன ஆசீாவாதஙகளைப பெறறா, பிறகு, பசுமுதலியமஙகளத
லியஙகளைததொடடு அழுககறற கணணாடியில தமமைபும பாாதத
 ஸாதயகியையநோககி, ‘ ஓ ! சினியினபுததிரனே ! பெரியதேஜ
ாளயுதிஷடிராாஜா பீஷமரைககாணவிததாாயிருககிறாாவெனறு
ணமனைசெனறு அறிநதுவா’ எனறா ஸ்ரீகிருஷணபகவானின
னததைககேடட ஸாதயகி வேகமாக யுதிஷடிராாஜாவின அருகிற
ன்று, ‘ஓ! ராஜரே ! யாவுமறிநதவாஸுதேவருடையதோ குதிரை
டி ஸஜஜமாயிருககிறது ஸ்ரீகிருஷணபகவான பீஷமரிடஞ
ல உஙகளவரவை எதிாபாாததிருககிறா அதிக காநதியுளள
ராஜரே ! மேலநடககததகக காரியததை நீா யுகதமபோறசெயய
ணடும ’ எனறன இவவிதஞசொலலபபடட தாமபுததிரான
ஷடிரா, ‘ ஒபபறறகாநதியுளள ஓ ! அாஜுன! எனது சிறநத
ம ஸஜஜமாகடடும சேனைகள கூடவாாமல நாம மாததிரம போ
ம தாமிஷடாகளிற சிறநத பீஷமருககுப பீடையினறி முன
லும நமதுபரிஜனஙகளயாவும விலகவேணடும குநதிபுததிர
 தனஞசய ! இனறுமுதல பீஷமா மிகவுமரஹஸயமான தததது
தைப உபதேசிககபபோகிறபடியால விவேகமறற ஜனஙகள அஙகு
மலிருகக விருமபுகிறேன ’ எனறா யுதிஷடிராருடைய அநத
னததைககேடடு, நாஶரேஷடனும குநதி புததிரனுமான
ஞசயன உடனே சிறநதாதம ஸஜஜமாயிருபபதாக அவரிடம
த தெரிவிததான பிறகு, யுதிஷடிராமுதலிய ஐநதுபாணடவா
ம ஐநதுபூதஙகளபோல ஒனறுசோநது ஸ்ரீகிருஷணபகவா
டய விடுதிசெனறாாகள மஹாதமாககளான பாணடவாகள வரு
ம புததிமானான ஸ்ரீகிருஷணனும ஸாதயகியுடன தேரிலேறி
 அநதப புருஷஶரேஷடாகள ரததிலிருநது இனனஇனன
வதெனறு ஸஙகேதஞ்செயதுகொணடபின, ‘ இரவு இனிதாகக
நததா ’ எனறு வினவிககொணடு மேகமபோலக காஜிககும ரதங
டன புறபபடடாாகள ஸ்ரீவாஸுதேவரின தோபபாகனான
நகன வலாஹகம, மேகபுஷபம, சைபயம, ஸுகரீவமெனனும
ரைகளைத தூணடினன ராஜரே ! தாருகனால ஏவபபடடனவும
ய பலமுளளனவுமான வாஸுதேவருடைய குதிரைகள குளம
முனைகளால பூமியைப பறிததுககொணடு ஆகாயததை விழுஙகு
போல அதிவேகமாகச செனறன உடனே, எலலாததாமங
கும . இருபபிடமான குருக்ஷேததிரம வநதிறஙகித தேவா
டன பிரமமதேவா விளஙகுவதுபோல மஹரிஷிகளுடன சாதல

பததில விளஙகும பீஷமரிருககுமஇடஞ்சென்ருாகள அஙகு செ
ஸ்ரீகிருஷணனும ஸாதயகியும யுதிஷடிரரும பீமஸேனனும அாஜ
னும இரட்டையரும ரததிலிருநதுஇறஙகித தமதுவலககாஙக
தூககி அஙகுளளரிஷிகளைப பூஜிததாாகள நக்ஷததிரஙகளால சூ
பபட்ட சநதிரனபோல அவாகளாலசூழபபட்ட யுதிஷடிரராஜா
திரன பிரமமதேவரிடம வருவதுபோலப பீஷமரிடம வந
ஆகாயததிலிருநது கீழேவிழுநத ஆதிதயனபோலச சரதலபத
படுததிருககும பெரியகைகளையுடைய அநதபபீஷமரை யுதி
ராஜா பயததாலநடுககமுறறுக கணடனா" எனறுசொனனா

ஐமபததுமூனருவது அதயாயம்

ராஜதாமம (தொடர்ச்சி)

(நாரதர், தாமபுத்திரர்முதலியோரைப் பார்த்துப் பீஷ்மரிடம் த
தைப்பற்றி வினவும்படி கூறியதும், தர்மபுத்திரர்சொற்படி
ஸ்ரீகிருஷ்ணன் பீஷமரைப்பார்த்துத் தர்மத்தை
உபதேசிக்கும்படி சொல்லியதும்)

ஜனமேஜயா, "ஓ! மஹரிஷியே! சேனைகளெலலாம
லபபட்டபிறகு, தாமபுததியுளளவரும மஹாபராககிரமசாலியும
ஸநதரும மனததைஜயிததவரும மஹாபாககியமபெறறவரும சந
குமாரரும அழிவறறவரும தேவவாதரும கஙகாபுதரருமான
மா வீரசயனமான சரதலபததிலபடுததிருககவும புருஷபபுலி
அவரைப பாணடவாகளவநது ஆராதிககவும வீராகளின ஸப
சோநதவுடன எவவிதககதைகள நடநதனவெனபதை என
சொலலவேணடும" எனறுகேடக, வைசமபாயனா சொ
தொடஙகினா

"அரசரே! பாரதரே! கௌரவாகளின பாட்டனான பீ
சரதலபததிலிருககுமபொழுது, ஸிததிபெறற நாரதாமுதலிய
ளும, யுதிஷடிராமுதலிய யுததததிலமிஞசின அரசாகளும, தி
ராஷடிரன, ஸ்ரீகிருஷணபகவான, பீமன, அாஜுனன, நகு
ஸஹதேவன ஆகிய இவாகளும அவரிடம வநதுசோநதாாகள மஹ
மாககளான அவாகளயாவரும, பூமியில இறஙகிய ஸூாயபக
போலவிளஙகும பாரதாகளினபிதாமஹரானபீஷமரைககணடுசஞ
சோகமுளளவராஞாகள பிறகு, திவயஞானமுளள நாரதா,
முகூாததநேரம ஆலோசிததுப பின பாணடவாகளையும கொ

டடவாகளைததவிர மிஞசிய அரசாகள யாவரையுமநோககி, ' அரசா
ளே ! காலததிறகுததககபடி சொலலுகிறேன பீஷமரிடம அறிய
வேணடியவைகளையெலலாம பரமனஞசெயயலாம பிராணனைவிட
ிருபபமுளள இநதப பீஷமா ஸூாயனபோல அஸதமயமடையப
பாகிறா ஆகையால, யாவரும அவரிடம வேணடியதைககேளுங
ள நானகுஜாதிகளுககுமுளள பலவிதமான தாமஙகளனைததையும
வா அறிகிறா கிழவரான இவா சரீரததைவிடடுப பரலோகததை
டையுமுனனமே மனததிலுளள ஸநதேகஙகளையெலலாம வேக
ாகக கேடடுத தெளிநது கொளளுஙகள ' எனறுசொனனா நார
் இவவிதஞசொனனவுடன, அரசாகள யாவரும பீஷமரை அடைந
ாாகள அருகில சென்றும, அரசாகள, பீஷமரிடம பரமனம
ணணத தையமிலலாதவாகளாகி, ஒருவரையொருவா பாாததுக
காணடிருநதாாகள உடனே, பாணடு குமாராரான யுதிஷடிராராஜா,
ஸ்ரீகிருஷண பகவானை நோககி, " ஓ ! தேவகிபுதாரே ! பிதாமஹரி
ம பிரமனஞசெயய உமமைததவிர வேறு எவரும இஙகு சகதி
ளளவரலலா மதுவைககொனறவரும யதுககளில சிறநதவரு
ன ஐயா ! இஙகுளள எஙகளயாவருககும உததமரும எலலாத
ருமமும தெரிநதவருமான நீா முதலில பிதாமஹரிடம பேசவேண
ம " எனறு சொனனா

யுதிஷடிராால இபபடிச சொலலபபடட ஸ்ரீ கிருஷணபகவான,
பபோது தடுககததகாதபடி பீஷமரெதிரில சென்று, " ஓ ! ராஜ
ரேஷடரே! ராததிரிகாலம உமககு ஸுகமாகச சென்றதா ? நன்று
த தெளிநது விளஙகும புததி உமககு உணடாயிறறு ? குறறமற்ற
ரே ! ஞானஙகளயாவும உமது மனததில தோனறுகினறனவா ?
மதுமனம சோாவினறி உறசாகமுளளதாயிருககிறதா ? " எனறு
னுவினா பீஷமா சொலலததொடஙகினா " விருஷணிகுலததி
திததவரே! உமது அனுககிரஹததால என சரீரததிலுளள எரிசச
ும ஸுரமமும மயககமும வாடடமும தளாசசியும நோயுமாகியயாவும
டனே விலகின உததமமான ஒளியுளளவரே ! சென்றது நிகழ
னறது வருவதுயாவறறையும கையிலுளள கனியைபபோலப பாாக
றேன அழிவறறவரே ! வேதததிற சொலலிய அகநிஹோதர
தலிய தருமஙகளும வேதாநததில சொலலிய சமம தமமுதலிய
ாமஙகளும பெரியோாகளால சொலலபபடும தாமமுமாகியயாவும
் வரமளிததபடி என மனததில பிரகாசிககினறன. ஜனாததனரே !
கசவரே ! தேசம ஜாதி குலம இவைகளின தாமஙகளும நானகு
ஸ்ரமஙகளுககுமுளள தாமஙகளும ராஜதாமஙகளுமாகிய எலலா

வற்றையும் நன்றாக அறிகிறேன். ஜனார்த்தனரே! எந்தத் தர்மத்தி
எந்தப் பிரிவைக் கேட்கிறார்களோ அதையெல்லாம் சொல்லுகிறேன்
உம்முடைய அனுக்ரஹத்தால் சுபமான புத்தி என் மனத்தில் உண்ட
யிருக்கிறது. உம்முடைய மூர்த்தியைச் சிந்தித்த புண்ணியத்தா
நான் திரும்பவும் இளமைப் பருவத்திலிருப்பவன்போல் ஆகிறேன்
ஓ! ஜனார்த்தனரே! உம்முடைய பிரஸாதத்தால் நற்கதியைச் சொல்
வல்லவனாயிருக்கிறேன். ஆனால், நீர் நேரில் யுதிஷ்டிரனுக்குத் த
மோபதேசம் செய்யாததற்கு யாது காரணம்? மாதவரே! இது வி
யத்தில் உம்முடைய உத்தேசம் என்னவென்பதை விரைவாக
சொல்ல வேண்டுகிறேன்" என்று சொன்னார்.

க்ருஷ்ணபகவான் சொல்லத் தொடங்கினார்: "ஓ! கௌரவரே
கீர்த்திக்கும் ச்ரேயஸ்ஸுக்கும் நானே மூலமென்று தெரிந்துகொ
ளும். உத்தமமும் அதமமுமான வஸ்துக்கள் யாவும் என்னா
லுண்டுபண்ணப்படுகின்றன. சந்திரன் குளிர்ந்த கிரணங்களுள்ள
னென்றால் ஆச்சரியப்படும் மனிதன் உலகத்தில் யாராவது உண்டா?
அதுபோல எனக்கு உலகம் நிறைந்த கீர்த்தியுண்டென்பது எ
வனுக்கு ஆச்சரியமாகும்? ஆகையால், பெரிய சோபையுள்ள உமக்
(இன்னும்) அதிகமான கீர்த்தியுண்டாகக் கருதி விஸ்தாரமா
புத்தியை உமக்குக் கொடுத்தேன். அரசச்ரேஷ்டரான பீஷ்மரே
இந்தப் பூமி நிலைபெற்றிருக்குங் காலம் வரையில் உம்முடைய கீர்த்
அழிவற்றதாகி உலகங்களில் பரவி எங்கும் ஸஞ்சரிக்கப்போகிறத
பாண்டவரின் பிரச்னங்களுக்கு நீர் அளிக்கும் விடை யாவும் வே
வசனம்போலப் பூதலத்தில் உறுதியாயிருக்கப் போகின்றன. உம
வசனத்தைப் பிரமாணமாகக்கொண்டு தன் மனத்தால் தன்னை அறிப
மனிதன் சரீரஞ் சென்றபின் எல்லாப் புண்ணியங்களின் பயனைய
அனுபவிப்பான். ஓ! பீஷ்மரே! இவ்வாறு உம்முடைய கீர்த்
மிகப் பெருமையாக உலகத்தில் பரவவேண்டி நான் உமக்குத் திவ
ஞானத்தைக் கொடுத்தேன். பூதலத்தில் மனிதன் கீர்த்தி விள
குங்காலம்வரையில் அவன் பெருமை அழிவற்றதாயிருப்பது நி
சயம். யுத்தத்தில் மிச்சமான அரசர்கள் யாவரும் பல தர்மங்கள
யும் கேட்க விருப்பத்துடன் உம்மைச் சுற்றி நான்குபுறத்திலு
உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நீர் உபதேசஞ் செய்ய
நீர் பிராயத்தில் பெரியவரும் கல்வியும் நன்னடையுமுள்ளவரு
க்ஷத்திரிய தர்மங்களும் மற்றுமுள்ள தர்மங்களுமாகிய எல்லாவற
லும் ஸமர்த்தருமாயிருக்கிறீர். உமது பிறப்பு முதல் பாபமென்ப
சிறிதும் உம்மிடம் இருந்ததைக் காணேன். அரசர்கள் அனைவரு

மமை எல்லாத்தாமங்களையும் அறிந்தவரென்று அறிகிறார்கள். ரசரே! தாபபன புத்திராகளுக்கு உபதேசிப்பதுபோல நீர் அவாக ருக்கு நல்ல நீதியை உபதேசிக்கவேண்டும் மஹரிஷிகளையும் தேவா ளையும் எப்பொழுதும் உபாஸித்த நீர் இவாகளுக்கு இந்தத் தருமங் ள மிச்சமின்றி அவசியம் உபதேசிக்கவேண்டும் தருமத்தைத் தரிந்துகொள்ள விருப்பத்துடன் கேட்பவாகளுக்குக் கேட்க டவனுன தெரிந்தவன தாமத்தை உபதேசிக்கவேண்டியது மையாகுமெனபது பெரியோாகளின கருத்து பிரபுவே! அவ தம உபதேசியாவிட்டால கொடுமையான தோஷம உண்டாகும கையால, வித்வானுன பாதஸரேஷ்டரே! தெரிந்துகொள்ளும்விருப் த்துடன, புத்திராகளாலும பௌத்திராகளாலும கேட்கப்பட்ட நாதன தாமங்களை அவாகளுக்கு உபதேசஞ்செய்யும்" என்று சானுா

ஐமபத்துநான்காவது அதயர்யம்

ராஜதாமம. (கோடர்ச்சி.)

(பீஷமர் தர்மபுத்திரரைக் கோண்டாடியதும், ஸ்ரீகிருஷ்ணன் தர்ம புத்திரர் நாணுவதாகக்கூற, பீஷமர் க்ஷத்திரியன்யுத்தத்தில் கோல்லுதல் தருமமேன்று ஸமாதானஞ் சோல்லியதும், தர்மபுத்திரர் பீஷமரை வணங்கியதும்)

குருவமசத்திலுதித்த மஹாதேஜஸுள்ள பீஷமா சொல்லத் தாடங்கினா "ஓ! கோவிந்தரே! நீர் ஸாவப்பிராணிகளினுள்ளு ருக்கும் சாஸவதமான ஆதமாவாகிறீா உமமுடைய அனுகாஹத் ல எனவாக்கும மனமும உறுதியாயிருக்கின்றன இப்போது மங்களைச்சொல்லத் தொடங்குகிறேன தருமபுத்தியுள்ள யுதிஷ் ன என்னிடம தாமங்களைக்கேட்பானுகில நான மிக்க சந்தோஷத் டன அவைகளெல்லாவற்றையும சொல்லுகிறேன தருமபுத்தி ள மஹாதமாவான எவன அரசனுயிருப்பதைஅறிந்து மஹரிஷி ர் யாவரும மிக்ககளிக்கிறாகளோ அந்த யுதிஷடிரன என்னைக் கட்டும தருமங்களைச்செய்து உலகத்தில விளங்கும கீாத்தி ற கௌரவாகளயாவரிலும எவனுக்குச் சமமாய ஒருவரு ல்லையோ அந்தயுதிஷடிரன என்னை பாஸனமபண்ணட்டும தைரிய ம பொறுமையும அடக்கமும பிரமமசாயமும தாமமும பராக்ரம ம பெருமையுமாகிய இக்குணங்கள் எப்பொழுதும எவனிடம நிலை றறிருக்கின்றனவோ அந்த யுதிஷடிரன என்னைக் கேட்கட்டும.

அதிதிகள, அடுததவாகள, ஸமபநதிகள, வேலைககாராகள் ஆகி
இவாகளை மிகவுமபெருமையுடன ஆதரிததுவருமயுதிஷடிரனஎன்
வினவடடும ஸதயம, தானம, தவம, சௌரியம, பொறுமை, சு
சுறுபபு, பரபரபபிலலாமை ஆகிய இவைகளயாவும யாரிடமசு
விளஙகுகினறனவோ அநத யுதிஷடிரன எனனைககேடகட்டு
ஆசையாலும அவஸரததாலும பயத்தாலும பொருளகிடைககு
காரணததாலும அதருமததினிடம அணுகாத தருமபுததியுள்
யுதிஷடிரன எனனைக கேடகடடும அதிதிகளிடம அனபுளளவனு
ஸாதுககளிடம நிததியதானமிடுபவனும ஸததியம, பொறுமை
ஞானம, யாகம, அததியயனம மறறுமுளள தருமமுமாகிய இவை
களில க்ஷணமும தவறுமல நிலைததவனும பொறுமையுளளவனு
பெரியோாகளிடமிருநது ரஹஸயமான தததுவஙகளைக கேடடவ
மான யுதிஷடிரன எனனைக கேடகவேணடும" எனறுசொனன
ஸ்ரீகிருஷணபகவான, "ஓ! ராஜேந்திர! யுதிஷடிரா மிகக வெடகத
லும சாபமவருமெனற பயததாலும உமது அருகில நெருஙகாமலி
கிறா உலகததிறகு அரசரான யுதிஷடிரா, உலகததை நாசஞசெய்
காரணததாலும, பூஜிககததககக பெரியோாகளையும மரியாதைசெய்
தகக ஸம்பநதிகளையும பநதுககளையும ரக்ஷிககதத்கக பகதாகளை
பூஜிக்கதத்கக ஆசாரியாகளையும பாணஙகளால அடிததகாரணத
லும தமககுச சாபம நேரிடுமோவெனபபயநது உமது ஸமீபத்தி
வராமலிருககிறா" எனறுசொனனா

(அதனைககேடட) பீஷமா, "கிருஷணா! தானமும அததியய
மும தவமும பிராமமணாகளுககுத தருமமாவதுபோல க்ஷததிரி
களுககு யுததததில[1] சரீரததைவிடுவது தருமமாகும தநதை
பாடடனும உடனபிறநதாரும ஆசாரியரும ஸமபநதிகளும பநது
ளும கெடட எணணததுடன யுததஞசெய்ய வருவாகளானால அ
களைககொலவது தாமநதான கேசவரே! ஆசையால நெறிதவறி யு
ததிறகுவருமபாபிகள குருககளானாலும் அவாகளைககொலலும க்ஷ
திரியன தாமநதெரிநதவனுவான பேராசைபிடிதது பரானமம
தாமததின மரியாதையைபபாராமலசெலலும மனிதனை யுததத்தி
கொலலும அரசன தாமநதெரிநதவனுவான யுததஙகளில உ
மெனனும வெளளமுளளதும கேசஙகளெனனும புலலுகளுளள
யானைகளெனற மலையுள்ளதும தவஜஙகளெனனும மரஙகளுளளது
கப பூமியைசசெய்யும க்ஷததிரியனதான தாமநதெரிநதவன யுத்த
திறகழைககபபடட க்ஷததிரியன அவசியம யுததஞசெய்யவே

1-பகைவாகளின சரீரததை விழசசெய்வது என்றும கொளளல

ம க்ஷத்திரியனுக்கு இவ்வித யுத்தம் தருமமென்றும் இவவுலகம் ணனுலகம் இரண்டிலும் நறகதிக்குக காரணமென்றும் மனுகூறி ா" என்றுசொன்னா பீஷ்மரால இவ்விதஞ் சொல்லப்பட்டபின, திஷ்டிரா மிகவணக்கமாக அவா கண்ணுக்கெதிரிறசென்று அவா ாதங்களைக்தொட்டு வந்தனஞ்செய்தா விலலாளிகளிற சிறந்த ஷமரும, ஸந்தோஷத்துடன, யுதிஷ்டிரரை உச்சிமோந்து பிரியமாக டகாரச்சொல்லி, "குருஸ்ரேஷ்டனே! அப்பா! சிறிதும அச்ச ன்றி விசுவாஸத்துடன உனக்கு வேண்டியதை என்னிடம கேள" ன்றுசொன்னா

ஐம்பத்தைந்தாவது அத்யாயம

ராஜதாமம (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரருக்கு ராஜதர்மத்தைச் சொல்லியது.)

யுதிஷ்டிரா, ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானையும பிதாமஹரான பீஷ்மரை ம வணங்கி, அங்குள்ள பெரியோாகள எல்லாருடைய அனுமதியும பறறு, பரஸனஞ்செய்யத் தொடங்கினா "ஓ! ராஜரே! தாமமறிந் தாாகள க்ஷத்திரியாகளுடைய தருமமே சிறந்ததென்று கூறுகிறா ா இஃது எனக்குப் பெரிய சுமையாகத் தோன்றுகிறது [1] ஆகை ால, ஓ! பிதாமஹரே! க்ஷத்திரியதாமங்களை எனக்கு விரிவாக உப தசிக்கவேண்டும ராஜதாமமானது உலகத்திலுள்ள பிராணிகள ாவற்றிறகும முக்கிய ஆதாரமானது கௌரவரே! அறமும பொரு ளும இன்பமுமாகிய மூன்றுவகைப் பயனகளும ராஜதாமத்தில நிலை பெறறிருக்கின்றன மோக்ஷத்திறகுரிய தாமமயாவும மிகத் தெளிவாக இதிலடங்கியிருக்கின்றன கடிவாளம குதிரையை அடக்குவதுபோல ம, அங்குசம யானையை அடக்குவதுபோலவும, ராஜநீதி உலகத்தை அடக்குவதாகக் கூறப்படுகிறது பரமபரையாக அரசாகளசெலுத்தி ரும இந்நீதி முறையினின்று மாறுபடுமானுல உலகம யாவும நிலை பறுமல மிக்ககஷ்டமுள்ளதாகும உதயமடைந்த ஸூாயன அசுப ான இருளைவிலக்குவதுபோல ராஜநீதி உலகத்திறகுக கெடுதியை ணடுபண்ணும தீங்குகளை விலக்கும ஆகையால, பரதஸ்ரேஷ்ட ான பிதாமஹரே! தாமங்களைக் காப்பவாகளில உத்தமமான நீா னக்காக (இவ்விதக குணமபொருந்திய) ராஜதாமங்களை முதலில பதேசிக்க வேண்டும சத்துருக்களைத் தபிக்கச்செய்கிறவரே!

---

1 இங்கு ஒருசொல விடப்பட்டது

எஙகள யாவருககும ரகஸயமான சாஸதிரஙகள உமமால ஏறபு
தபபடடும ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான உமமையே அறிவிற சிறந
ராக அபிமானிககிறூா'' எனறூா

பீஷமா உபதேசத தொடககம

பீஷமா சொலலததொடஙகினூா "உததமமான தாமததை
உலகததுககுக காததாவான ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானையும பிராமமண
ளையுமவணஙகிச சாஸவதமான தாமஙகளைசசொலல ஆரமபிககிறே
ஓ! யுதிஷடிர! எனனால விவரிககபபடும க்ஷததிரியதாமஙகளை த
யும உனககு இஷடமான மறறுமுளள தாமததையும கவனததுட
கேள ஓ! குருஸரேஷட! பிரஜைகளை ஸநதோஷிபபிபபதை வி
பும அரசன முதலிலேயே விதிபபடி தேவாகளையும பிராமமணாக
யும ஆராதிபபவனுயிருககவேணடும குருஸரேஷட! தேவாகளை
பிராமமணாகளையும ஆராதிபபதால அரசன தருமததை செய
மையாலுணடாகும தோஷததிலிருநது விடுபடுவதோடு உலகத
லும பூஜிககபபடுகிறுன மகனே! யுதிஷடிர! எபபொழுதும பௌ
ஷததுடன முயறசியுளளவனுயிரு அரசாகளுககுப பௌருஷம
றித தெயவம எவவிதககாயததையும ஸாதிககமாடடாது தெ
மும பௌருஷமுமாகிய இவவிரணடும (வணடிககு உருளைகளபோ
எலலாக காயஙகளுககும பொதுவான ஸாதனஙகளாகும (
விரணடிலும) பௌருஷமெனபது மேலானதெனறு நான எண
கிறேன (தனமுயறசியாலசெயத காமததினமுடிவில, அது பயனு
தாலும பயனறநதாலும) தெயவததை உறுதியாகநினைதது,
கம அலலது ஸுகம இவைகளிலிருநது மனிதன [1] விடுபடுகிறு
நீ செலுததிய பௌருஷம பயனறறதாலும அதில உனககு
வருததம வேணடாம எபபொழுதும, இவவிதம விடாமுயறசியு
வராயிருபபது அரசாகளுககுப பெரிய நீதியாகும ஸததியம
வேறெதுவும அரசாகளின காரியசிததிககுக காரணமாகாது ஸ
யததில உறுதியாயிருககும அரசன இமமையிலும மறுமையி
ஸுகிததிருபபான ராஜஸரேஷடனே! தவஞசெயயும முனிவாக
கும ஸததியமொனறே பெருமபொருளாகும அவவிதமே, அர
ளுககும ஸததியநதவிர வேறெதுவும நமபிககையைக கொடுக
தககதிலலை. நறகுணமும ஈனனடககையும அடககமும கடுமை
லாத தணடமும இநதிரியஙகளின ஜயமும முகததில தெளிவும

[1] இஙகு, 'முஹயதே' எனபதைவிடடு, 'முசயதே' எனறபா
கொளளபபடடது

ாடையுமுள்ள அரசன எபபொழுதும ராஜயலக்ஷமியைவிட்டு
கமாட்டான ஓ! குருஸ்ரேஷடனே! நீதியை நன்ருக விசா
து வெளியிடத்தகாத ராஜாங்கத்திறகுரிய ரஹஸயங்கள தவிர,
ற எவவிதக காரியங்களிலும நேராக உணமையைப பேசவேண
உணமையைப பேசுங குணமுள்ள பல முனிவாகள தேவ
ாகத்தில ஸந்தோஷமாயிருக்கிறாாகள. எபபொழுதும சாந்தனு
ந்கும அரசனை எலலாவிஷயத்திலும உலகம மீறி நடக்கும அர
, எபபொழுதும கடுமையுள்ளவனுயிருந்தால உலகம அவனிடம
ககமுள்ளதாகும ஆகையால, அரசன ஸமயமபோல இரணடு
ஸவபாவமுள்ளவனுயிருக்கவேணடும புத்திர! உனக்குப பிராம
ாாகள (எபபொழுதும) தணடிக்கத்தக்கவாகளலலா கொடுபபவ
சிறந்த பாணடவ! உலகத்தில பிராமமணாகள உத்தம தெயவ
யாவாாகள ஓ! கௌரவய! அரசாகளின தாமத்தைக குறித்து
ாதமாவான மனு இரணடு சுலோகங்களைப பாடினா ராஜ
ரஷ்டனே! அவற்றை உள்ளத்தில உறுதியாக வைத்துக்கொள்
வற்றின பொருளாவது) 'ஜலத்திலிருந்து அகனியும பிராமமண
டமிருந்து க்ஷத்திரியனும கலலிலிருந்து இருமபும உணடாஞா
. அகனி முதலிய இம்மூனறுகளின சகதி எங்கும செலலத்
தாயினும தம காரணங்களில நாசமடையும கலலை அடிக்கச
ன்ற இருமபும ஜலத்தைக கொளுத்தச்சென்ற அக்கினியும பிராம
ாகளை த்வேஷிக்கமுயன்ற க்ஷத்திரியனும அபபொழுதே நாச
டவாாகள' என்பது மஹாராஜனே! ஆகையால, இவவிதமான
த்தை அறிந்த அரசன, வேதத்தையும வைதிகதாமத்தையும
றிபபவாகளும பொறுமையுள்ளவாகளுமான பிராமமணாகளை எப
ழுதும வணங்கவேணடும ஓ! புருஷஸ்ரேஷடனே! இபபடிப
துவிதி இருந்தாலும உலகநடைக்கு இடையூறுசெயயும பிராம
ாகளை அரசன கைகளாலேயே அடக்கவும வேணடும முன
த்தில மஹரிஷியான சுக்கிராசாரியா, 'யுத்தகத்தில ஆயுதமெடுத்
தனனை எதிாத்துவரும பிராமமணன வேதாந்தமறிந்தவனு
தாமத்தை விருமபும அரசன அவனை ஆயுதத்தால அடக்க
ணடும தாமத்திறகுக குறைவுவராமல பாதுகாக்கும தாமம
ிந்த அரசன அக்காரியத்தால தாமத்தைக கெடுத்தவனுகமாட
ன. ஏனெனில, அந்தப பிராமமணனசோபமே அரசனுடைய
பத்தை உணடுபணணுகிறது' என்று சொனன இவவிரணடு
லாகப பொருளகளை நீ மிகக்கவனித்துத தெரிந்துகொள்ளவேண
ஓ! நரஸ்ரேஷடனே! இவவிதமிருந்தாலும, பிராமமணாகளை

ரக்ஷிககவே வேணடும குறறவாளிகளும தோஷததால விலக
படடவாகளுமான அவாகளை அரசன அடிககாமல தன தேசத
விடடு விலககவேணடும நரபதியே! பிரமமஹததி, [1]பரூணஹத
குருதாரததைசசேருதல, அரசனைப பகைததல இவவிதக கு
முளள பிராமமணாகளையும அரசன தேசததைவிடடு விலககவே
டுமே தவிர அவாகளுககுச சரீரதணடனை விதிபபது எபபொழு
நீதியாகாது பிராமமணாகளிடம பகதியுளளவாகளிடததும அ
புளளவனுக இருககவேணடும [2] அரசாகளுககு மனிதாகளி
சோககையனறே சோகமினறிப பெரிய ஸநதோஷததிற
காரணமாகும மஹாராஜனே! சாஸதிரஙகளிற சொலலபபட
(பூமி, ஜலம, பாலைவனம, காடு, மலை, மனிதாகள எனனும அ
களுககுரிய) ஆறுவகை அரணகளுள மனிதாகளெனனும
ணனது விரோதிகள வெலலததகாததாகும. ஆகையால, பகுத
வுளள நரபதி நானகு ஜாதிகளிலும எபபொழுதும தயையுளளவ
இருககவேணடும தாமபுததியுளளவனும ஸததியவாககுளளவ
மான அரசன பிரஜைகளை மகிழவிககிறுன ஓ! புருஷஶரேஷட
அரசன எபபொழுதும பொறுமையுளளவனுகவே இருபபதும நிய
மனறு யானைபோலப பொறுமையுடன சாநதனுக இருககும
சன தாமததிறகு விரோதியாவான பிரபுவே! இவவிஷயத
குறிததுப பிருஹஸபதிபகவான இயறறிய நீதிநூலில ஒரு சு
கம நிசசயமாகச சொலலபபடடிருககிறது, சொலலுகிற எனன
மிருநது அதன கருததைககேள அதாவது —'யானையின தலை
மாவுததன ஏறுவதுபோலத தாழநத மனிதனும பொறுமையுள
அரசனை அவமதிததுத தலையிலேற விருமபுவான' எனபது ஆ
யால, ஸ்ரீமானுன அரசன எபபொழுதும சாநதனுகவும எபபொ
தும குரூரனுகவுமிராமல அதிகக குளிாசசியும அதிக வெபப
மிலலாத வஸநதகாலதது ஸூாயனபோல இருககவேணடும
மஹாராஜனே! தனனைச சோநதவாகளும பராகளுமான மனி
ஙளை அவாகள செயயுஙகாரியஙகளை நேரில பாாபபதாலும மு
குறி விழிககுறிமுதலிய அடையாளஙகளாலும வேறிடததிலு
அவாகள செயகையை உபமானமாகக கொணடும புருஷல
ணஙகூறும ஸாமுதரிகாசாஸதிரஙகளாலும எபபொழுதும பரீக்ஷ

---

1 ஸாஙகமான வேதததைககறற பிராமமணன பரூணன எனப
வான, சிசுவெனபதும பொருள இதன 43-ம பககம குறிபபிலகா

2 இஙகு வேறு பாடததுககு, 'அரசாகளுககு இவவிதப புரு
களைச சோபபதைவிடச சிறநத பொககசம வேறிலலை' என
பொருள

ணடும் நிறைந்த தக்ஷிணைகொடுப்பவனே! காமம் கோபமுதலிய களாலுண்டாகும்[1] பதினெட்டுவிதமான வ்யஸனங்களையும் முழு் விலக்கவேண்டும் இவ்விதமான வ்யஸனங்களில் ஆசைபற்றி வைகளைச்செய்ய முயல்வது எந்தச்சமயத்திலும் நீதியன்று வ்ய முள்ள அரசன் உலகத்தில் அவமதிக்கப்படுவான் அரசன் பிற ப பகைக்கும் குணமுள்ளவனுல் அவனைக் கண்டு உலகம் நடுங்கி ம ஓ! மஹாராஜனே! எப்பொழுதும் அரசன் காப்பிணியின் மத்திலிருக்கவேண்டும் இப்படிச் சொல்வதற்குக் காரணத்தை கேள். காப்பிணியானவள் தன்மனத்திற்கும் நாவுக்கும் ருசியான் துவைப் புசியாமல் அந்தக் காப்பத்தை வளாக்கத்தக்க வழியி நப்பதுபோல், அரசனும், ஸந்தேகமின்றி, தனக்குவேண்டுமென்ற ரியத்தைத் தள்ளிவிட்டு உலகத்திற்கு நன்மையான காமவழியில் பொழுதும் செல்லவேண்டும் ஓ! பாண்டவ! அரசன் தைரியத் ன தெளிவாகத் தண்டஞ்செலுத்திவருவானுயின் அவனுத்தரவு கும் தடையின்றிச் செல்லும் ஆகையால், நீ எந்தச்சமயத்திலும் ரியத்தை விடாமலிருக்கவேண்டும் பேசுகிறவர்களிற் சிறந்த னே! வேலைக்காரருடன் அதிகமான பரிஹாஸவார்த்தை பேசக் டாது புலிபோன்ற அரசனே! இதிலுண்டாகும் குற்றத்தை க்கு அறிவிக்கிறேன், கேள் வேலைக்காரர்கள் எஜமானனிடம் மின்றி உத்ஸாஹத்துடன் அவனை அவமதிக்கத் துணிவார்கள், க்குரிய நிலையிலிராமல் அரசனுத்தரவை மீறிநடப்பார்கள், கட ளயிட்டு அனுப்பினுலும் அக்காரியத்தில் ஸந்தேகப்படுவார்கள், டக்கத்தகாத ரஹஸ்யத்தையும் கேட்பார்கள், யாசிக்கத்தகாத் துவையும் யாசிப்பார்கள், எஜமானன் புஜிக்கத்தக்க வஸ்துக்களைத் ன்பார்கள், அரசன் பிரபுத்தன்மையை வஹிப்பதிலும் கோபங்

[1] வ்யஸனங்கள் பதினெட்டு அவைகளில் வேட்டை, சொக்கட ன, பகலிலுறக்கம், பிறரை நிந்தித்தல், பெண்மயக்கம், மதம், வீணை டு, கூத்து, வாத்தியங்கள், குடி இப்பத்தும் காமத்தாலுண்டாவன ரியாத குற்றத்தை வெளியிடுவது, குற்றமில்லாதவனைத் தண்டிப்பது, டமாகக் கொலைசெய்வது, பிறர்பெருமையில் பொருமை, பிறர் ணங்களைத் தோஷமாகக் கூறுதல், பிறர்பொருளை அபகரித்தல், கடுஞ் சால், கொடுமையான தண்டம் இவ்வெட்டும் கோபத்தாலுண்டாவன வைகளில் முதல்வகுப்பிலுள்ள குடி, சொக்கட்டான், பெண்மயக்கம், வேட்டை இந்நான்கும், இரண்டாவது வகுப்பில் பிறர்பொருளை அப கரித்தல், கடுஞ்சொல், கடுமையான தண்டம் இம்மூன்றும் மிக்க கஷ்ட னவை இவை மனுதர்மசாஸ்திரம் ஏழாவது அத்தியாயத்தில் நாற் ந்தைந்தாவது சுலோகமுதல் விரிவாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன

கொணடு ஜவலிபபாாகள பரிதானம வாஙகியும கபடஙகள செயது ராஜகாரியஙகளைக கெடுபபாாகள, அரசன உததரவுபோனற பெ யான பததிரிகைகளால ராஜயததைப பயனறறதாகச செயதுவி வாாகள, அரசனைபபோல ஆடையுடுததது அநதபபுரக காவலாள ளுடன நேசமபாராடடுவாாகள, அரசன முனனிலையில அசசமின வாயதிறநது கொடடாவி விடவும 'தூ'எனததுபபவுஞ செயவாாக அரசபபுலியே! அரசனுடைய வசனததை ரஹஸயமாயிருநதாலு வெடகமினறிப பலவிடஙகளிலும சொலலுவாாகள, அரசன ச தனாயிருநதால அவனை அவமதிததது அரசன ஏறததகக குதிரை யானை தோகளில ஸநதோஷததுடன ஏறுவாாகள, ஸபையிலிருந கொணடு நணபாகளபோல, 'ராஜரே! இஃது உமமால செயயமு யாது, இவவிதம நடபபது தீதாகும' எனறுசொலவாாகள, அ சொலலில அரசன கோபஙகொணடால தாஙகள நகைபபாாகள மரியாதை பெறறுககொணடும ஸநதோஷபபடமாடடாாகள, ஒ வருககொருவா மேலாகவேணடி மிகப பொறுமையுளளவாகளாயிரு பாாகள, மநதிராலோசனையை மாறறுவாாகள, அரசாட்சியி குறைகளை வெளியிடுவாாகள, அரசன உததரவை அவமதிபபுட வேடிககையாகச செயவாாகள, புலிபோனற அரசனே! அசசமின அவமதிபபுடன அரசனுடைய ஆபரணம அனனம ஸநானததி குரிய வஸதுககள சநதனம முதலியவறறையும உபயோகிபபாாகள பாரத! கமமதிகாரததை வெறுபபுடன விலககிககொளவாாகள தமது ஜீவனததில ஸநதோஷிககமாடடாாகள, ராஜபாகமா பொருளையும எடுததுககொளவாாகள, கபிறறிலகடடிய பக்ஷியோ விளையாடுவதுபோல அரசனுடன விளையாடவிருமபுவாாகள, 'அ சன எனனிஷடபபடியிருபபான' எனறு உலகததில சொலலி கொளளுவாாகள யுதிஷடிர! அரசன பரிஹாஸவாாததை பேசி கொணடு மெதுவாயிருபபானாகில இவவிததோஷஙகளும மறறு பலதோஷஙகளும உணடாகும" எனறுசொனனா

ஐமபததாறுவது அதயாயம

ராஜதாமம (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரருக்கு ராஜதர்மங்களைச் சொல்லியது)

பீஷமா உபதேசிககததொடஙகினா "ஓ! யுதிஷடிர! அரச விடாமுயறசியுளளவனாயிருககவேணடும ஸதிரீபோல முயறசியற வனான அரசனை மனிதாகள கொணடாடமாடடாாகள நரபதியே

துவிஷயத்தில், 'வேதமோத வெளியே போகாத பிராம்மணன் ராஜ
த்தில் முயற்சியற்ற அரசன் ஆகிய இவ்விருவர்களையும், பாம்பு எலி
ளை விழுங்குவதுபோல், இப்பூமி விழுங்குகிறது' என்று பெருமை
ங்கிய சுக்கிராசாரியர் பாடிய இக்கவியின் பொருளை நன்கு அறிந்து
ளிந்து மனத்தில் வைத்துக்கொள் நரஸ்ரேஷ்டனே! சேரத்தக்க
களுடன் சேரவேண்டும் விரோதிக்கத்தக்கவர்களை மலைமுதலிய
ங்களில் தகையவேண்டும். ராஜ்யத்துக்குரிய எஜமானன், மந்
ரி, ஸ்நேஹிதன், கோசம், தேசம், கோட்டை, படையென்னும் ஏழு
கை அங்கங்களிலும் எவ்வித அங்கத்திற்காவது தீங்குசெய்த மனி
ன் நண்பனானாலும் குருவானாலும் அவனைக் கொல்லவேவேண்டும்
ஜேந்திரனே! மருத்தனென்னும் அரசன், முன்காலத்தில், 'காரியா
ரியங்களைஅறியாமல் அகங்காரங்கொண்டு தப்புவழிச்செல்லும் மனி
னக் குருவாயிருந்தாலும் விலக்கவேண்டும்' என்றதும் பிருஹஸ
க்கு ஸம்மதம்மான இப்பழையகவியை ராஜ்யாதிகார விஷயத்தில்
ளியிட்டான் பாஹுவின்குமாரனை அறிவிற்சிறந்த ஸகரராஜ
ம் பிரஜைகளின் ஹிதத்தைக்கருதி முதல் குமாரனை அஸமஞ்ச
த் தள்ளிவிட்டான் ராஜனே! அஸமஞ்சன் நகரிலுள்ள சிறுவா
ா ஸரயூவென்னும் நதியில் தள்ளின்காரணத்தால் தகப்பனை
கரன் அவனைப் பலவாறு இகழ்ந்து வெளியில் துரத்தினான் உத்
லகரென்னும் முனியும் பிராம்மணர்களுக்கு அபசாரஞ் செய்த
ரணத்தால் சுவேதகேதுவென்னும் பெரிய தவமுள்ள தம் அரு
ம்ப புத்திரனை விலக்கிவிட்டார் அரசர்களுக்கு உலகத்தைச
தோஷப்படுத்துவதும் உண்மையைக் காப்பதும் கபடமின்றி
வகாரங்கள் செய்வதும் ஸநாதனமான தர்மமெனக் கூறப்படும்
பத்திற்காகத் தானியங்களைத் தகைவது முதலிய காரணங்களால்
ா பொருளுக்குக் கேடுவரும்படி செய்வது கூடாது கொடுக்க
ண்டிய கூலிமுதலியவைகளைக் காலத்தில் கொடுக்கும்படி செய்ய
ண்டும் பராக்கிரமமுள்ளவனும் உண்மையான வசனஞ் சொல்ப
னும் பொறுமையுள்ளவனுமான அரசன் நல்வழியினின்று தவற
ட்டான் அரசன் எப்பொழுதும் மந்திராலோசனையைப் பிறரறி
மல் மறைப்பவனும், கோபத்தை ஜயிப்பவனும், நீதிசாஸ்திரத்தின
ண்மைப்பொருளில் உறுதியுள்ளவனும், பகலின் முதல் பாகத்தில
மத்திலும் மற்பாகத்தில் பொருளிலும் இரவின் முதற்பாதியில
மத்திலும் பிற்பாதியில் மோக்ஷத்திலும் விசேஷமாக முயற்சியுள்
வனுமாக இருக்கவேண்டும் அரசன் மந்திராலோசனையை நீதி
ஸ்திரப்படி மறைவாயிருக்கச் செய்துகொள்ளவேண்டும் ராஜாங்
த்துக்குரிய ரகஸ்ய யோசனையை வெளிவராமல் காப்பதைவிட

வேறெதுவும் அரசர்களுக்குக் கடினமன்று. அரசன் நான்கு ஜ
களின் தாமங்களையும் ரக்ஷிக்கவேண்டும். தாமங்களை ஒன்
டொன்று சேராமல் பாதுகாப்பது அரசர்களுக்கு ஸனாதன த
மாகும். அரசன் ஒருவனையும் நம்பக்கூடாது. ஆனாலும், ஆப்
களை நம்பலாம். அவர்களிடமும் விசேஷநம்பிக்கைபாராட்டலாகா
1 சந்தி, விக்கிரஹம், யானம், ஆஸனம், த்வைதீபாவம், ஆஶ்ரய
என்னும் ஆறுகுணங்களுக்குமுரிய குணதோஷங்களை எப்போ
தன் புத்தியால் கவனிக்கவேண்டும். எப்பொழுதும் தன் ராஜ
தில் பிறன் பிரவேசிக்க இடங்கொடாதவனும் பரராஜ்யத்தில் தன
உண்டாகும் இடத்தைத் தேடுகிறவனுமான அரசன் கொண்டா
தக்கவன். ராஜ்யத்தின் குறைவு வளர்ச்சி ஸமநிலையென்னும் ராஜ
கத்திலுள்ள [2]உண்மையை அறிந்தவனும் [3]வெளியாகாத து
களைக்கொண்டு அன்யராஜ்யத்தைப் பேதிக்கத்தக்க நீதியில் முய
வனுமான அரசன் புகழத்தக்கவனாவான். தாமரிஜனையும் கு
னையும்போலப் பொருளைச் சம்பாதிப்பதில் முயற்சியுள்ளவனும்
கிரியும் ராஜ்யமும் கோட்டையும் தனசாலையும் யானை குதிரை
லிய சதுரங்கமுமாகிய தன் ராஜ்யத்திலுள்ள இவ்வைந்திற்கும்
ராஜ்யத்திலுள்ள இவ்வைந்திற்கும் ஸமநிலை, குறைவு, வளர்ச்சி
னும் வேற்றுமையை அறிகிறவனும் சம்பளமில்லாத ஜனங்களைக்
பவனும் சம்பளமுள்ளவர்களைக் கவனிப்பவனும் தெளிந்த முகமு
வனும் மந்தஹாஸத்துடன் முந்திப் பேசுகிறவனும் பெரியோர்
ஆராதிப்பவனும் சோம்பலும் சாபல்யமும் இல்லாதவனும் ஸஜ்ஜ
களின் ஆசாரத்தை அறிந்து அதில் உறுதியான மனமுள்ளவனு
அரசனிருக்கவேண்டும். எந்தச் சமயத்திலும் ஸாதுக்கள்
லுள்ள பொருள்களை அரசன் அடையக்கூடாது. கெட்ட மனி
ளிடமிருந்து பொருளை வாங்கி ஸத்புருஷர்களுக்கு அளிக்கவேண்
அரசன் நேரில் சிக்ஷை செய்பவனும் கொடுப்பவனும் தன் பரிவா
களையும் தன் மனத்தையும் அடக்கி ஆளுபவனும் ஸமயமறி
கொடுப்பதும் புஜிப்பதுமுள்ளவனும் குற்றமற்ற நடையுள்ளவனு
யிருக்கவேண்டும். நற்குலத்திலுதித்தவர்களும் ரோகமில்லாதவர்க
மலைபோல அசைவற்றவர்களும் பெரியோர்களிடம் சோக்கையு
வர்களும் தன்னிடம் பக்தியுள்ளவர்களும் சூரர்களும் பகை
ளால் வஞ்சிக்கமுடியாதவர்களும் மானிகளும் இவ்வுலகத்தையும்

1 ஸபாபர்வம் 14-வது பக்கம் குறிப்பிற் காண்க

௨ ‘அறம்பொருள் இன்பமென்னும் மூவகைப் பயன்களின்
மையை’ என்பது பழைய உரை

3 ஆதிபர்வம் 578-வது பக்கம் குறிப்பிற் காண்க.

ரததையும பரலோகததையும அறிநதவாகளும சிஷடாகளும பிற
ககு அவமானஞசெயயாதவாகளும தாமமவிடடு விலகாதவாகளும
ாதுககளும அதிகஸமபததாலலஙகரிககபபடடவாகளுமான தகுநத
ரிதாகளை அரசன எபபொழுதும தனககுச சகாயமாக வைததுக
காளளவேணடும வெணகொறறக குடையுடனகூடின ராஜாஜஞை
னாநீஙகச மறற எவவிதபபோகஙகளும நடையும நேரிலும மறை
லும எவவிடததிலும தனககும அவாகளுககும வேறறுமையினறிச
மமாயிருககுமபடி செயயவேணடும இவவிதஞசெயயும அரசன
ஙகு துனபததை அடையமாடடான யாவரிடததும சஙகையுளள
னும பேராசைகொணடு எலலாருடைய பொருளையும அபகரிபபவ
னும பொயயான குறறததைச சுமததுபவனுமான அரசன இனத
ாகளாலேயே விரைவில பிடிககபபடுவான அஙகமினறிப
சுததனும உலகததைககாபபதில கவனமுளளவனுமாயிருககும
ரசன சததுருககளால பிடிககபபடடுக கீழேவிழமாடடான விழுந
லும, உடனே உயாநது நிறகததககவனுவான கோபமும வய
னமுமிலலாதவனும லககுவாகத தணடஞசெலுததுகிறவனும இந
ரிய ஜயமுளளவனும நீதிககுரிய குணஙகள பொருநதினவனும
ராஜயததின [1] ரநதிரஙகளைக கவனிபபவனும புததிசாலியும எளி
ல காணககூடியவனும எலலா ஜாதிகளுககுமுளள நீதி அநீதிகளை
ாறுக அறிநதவனும செயயவேணடிய வேலைகளை வேகமாகசசெய
இயறகைக குணமுளளவனும கோபததைஜயிததவனும கவலைப
ழாதவனும பிணியறற சரீரமுளளவனும பெரிய மனமுளளவ
ம நலல அருளுளளவனும முயறசியுடன வேலைசெயபவனுமான
ரசன இமயமலைபோலப பிராணிகளுககு விசுவாஸததுடன அடுக
ததககவனுவான எநத அரசனுடைய காரியஙகளின ஆரமபமும
டிவும [2] நனறுகக காணபபடுகினறனவோ அவன அரசாகளில
ாநதவனுவான எநத அரசனுடைய ஆளுகையிலுளள மனிதாகள
பபன வீடடில பிளளைகளிருபபதுபோலப பயமினறி ஸுகித
ருககிறாகளோ அநத அரசன அரசாகளிற சிறநதவனுவான
னுடைய ராஜயததில வசிபபவாகளும நீதி அநீதிகளறிநதவா
ருமான நகரவாஸிகள (அரசனிடம பயநது) தமபொருளொளிகக
லவிலலையோ அவவரசன உததமனுவான எவனதேசததி
ளள ஜனஙகள விதிபபடி பரிபாலிககபபடடு ஐமபொறிகளுககு
லைசெயயாமல அடககம வணககம முயறசி முதலிய குணஙக
டன அரசனுககு அடஙகினவாகளும சரீரததில ஆசையறறவா

1 ஆபததுககாலம 2 இஙகு வேறுபாடுகொளளபபடடது

களுமாயத தமககுரிய தாமததில நிலைபெறறு ஒருவரையொருவ
அவமதிககும இயலபினறித தானஞசெயய விருபபமுளளவாகளா
விளஙகுகிறாாகளோ அநதந தேசததின அரசனே அரசனுவான
எவனுடைய ராஜயததில டமபமும பொயயும பிறாபெருமையி
பொருமையும மாயையும இலலையோ அவவரசனுககு ஸநாதனமா
தாமம ஸிததிககும அறிவுடையோரான பெரியோாகளை ஆதரிப
னும [1] உலகததிறகு இதமான சாஸதிரஙகளில மிகக விருபபமுள
வனும ஸாதுககளின வழிசசெலலுகிறவனும தியாகமுளளவனுமா
அரசன ஸுவாககமபெறுவான தூதாகளையும ஆலோசனைகளை
[2] செயததையும செயயபபோவதையும எபபொழுதும சததுருகக
அறியததகாதவணணம நடததிவரும அரசன ராஜயததிறகுரியவ
வான பாரததனே! முனகாலததில [3]ஒராாசனைககுறிதது ராஜதாமஙக
உபதேசிதத மஹாதமாவான பாசுராமா இரணடு சுலோகஙகளை உ
தேசிததாா அவறறின பொருளாவது—'உததமனான அரசனைமுன
அடைநது பிறகு பொருளையும பெணடிாகளையும அடையவேணடு
அரசன அஸததாயிருபபானுகில இவவுலகில பெணடிரும பொரு
எஙஙனமிருககககூடும? ஆகையால, ராஜயததை விருமபும அர
களுககு உலகம நிலைபெறததககபடி பிராணிகளை நனகு பாதுகாபப
விட வேறு சாஸவதமான தாமம எதுவுமிலலை' எனபது ஓ! ர
ஶரேஷடனே! ராஜதாமஙகளைக கூறுமிடததில பிராசேதஸம
இரணடு சுலோகஙகளை எடுததுககூறினா அவைகளைக கவனிதத
கேள (அவறறின பொருளாவது—) 'ஓதுவியாத ஆசிரியன, ஓத
ரிதவிககு, பாதுகாவாத அரசன, அபபிரியததைச சொலலும மனை
கிராமததிலிருகக விருமபும இடையன, வனததிலிருகக விரும
நாவிதன ஆகிய இவவாறுபோகளையும கடலில உடைநத கபப
போலத தளளிவிட வேணடும' எனபது

ஐமபததேழாவது அதயாயம

ராஜதாமம (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர் முதனுள் யுதிஷ்டிரருக்த ராஜதர்மஙகளைச்சொல்லியது
மாலையில் கிருஷ்ணன முதலியோர் தத்தம் இருப்பிடஞ்சென்றதும்

ஓ! யுதிஷடிர! நீதியைவிடடுவிலகாத இநத ரக்ஷணமெனப
ராஜதாமஙகளுள வெணணெயபோல ஸாரமானதெனறு பிருஹஸ

---

1 இஙகு வேறுபாடஙகொளளபபடடது
'செயயபபடடிருநதாலும செயயபபடாதவைபோல' என
பழைய உரை 3 'ராமசரிதே' எனபது வேறுபாடம

னவானும பகவான விசாலாக்ஷரும மஹாதவமபொருநதிய சுககிரா
ரியரும ஆயிரஙகணணுளள தேவேநதிரனும பிராசேதஸமனுவும
ரதவாஜரும கௌரசிரஸ எனகிற ரிஷியும ஆகிய யாவரும இதைப
கழகிறாகள, வேறு தாமததைக கொணடாடுகிறாகளிலலை நீதி
ரஸதிரஙகளைச செயத வேதமறிநத பிராமமணாகளும இநதபபாலன
ாமததைக கொணடாடுகிறாகள தாமததைப பரிபாலிபபவாகளிற
றநதவனும தாமரைமலாபோனற சிவநதகணணுளளவனுமான ஓ!
ாஜனே! இபபாலனம நிறைவேறததககு யுகதிகளைச சொலலு
றேன, கேள. ஓ! யுதிஷடிர! வெளிபபடையாகவும மறைவாகவு
ளள இருவிதசசாராகள, ஸமயததில (அனனம கூலி இவை)
காடுபபது, பொறுமையிலலாமை, யுகதியால வரி வாஙகுவது,
பாயமினறி வரி வாஙகாமை, யோககியாகளைச சோபபது, சூரத
னம, சுறுசுறுபபு, ஸதயம, பிரஜைகளின ஹிதம, நேராகவும கபட
ாகவும சததுருபக்ஷம வளராமறசெயவது, பழுதாகிஇடிநதுமவீடு
ளைப பழுதுபாாபபது, காலததிறகுததககபடி சரீரதணடனை
பாருளதணடனை எனற இருவித தணடஞசெலுததுவது, ஸாதுக
ளைவிடாமை, நறகுலததிற பிறநதவாகளைப போஷிபபது, சேகக
வேணடிய தானயமுதலியவைகளைச சேபபது, அறிவிறசிறநதோரை
புடுபபது, சேனைகளை எபபொழுதும ஸநதோஷபபடுததுவது,
ிரஜைகளைக கவனிததல, காரியஙகளில சோாவிலலாமை, பொககசத
நதப பெருககசசெயவது, நகரைப பாதுகாபபது, காவறகாராகளிடம
மபிககையிலலாமை, வியாபார முதலிய தொழிலகொணடு சததுருக
ளால தமசாரபிலிழுககபபடட படடணததிலுளள ஜனககூட
ததை அவவிதமினறிப பேதிததல, நணபன விரோதி உதாஸீனன
னனும மூவகை மனிதாகளையும உளளபடி பகுததறிதல, வேலைக
ாராகளிடம நமபிககையினறி அவாகளைப பகையாளிகளுடன சேரா
ிருககுமபடி செயவிததல, நேரில நகரைப பாாபபது, கஷடபபடும
ிறருககு ஆறுதலசெயவது, சததுருககளை அலக்ஷியஞசெயயாமை,
இழிவான காரியஙகளை விலககுதல, நியாயவழியை அனுஸரிதத
டொமுயறசி இககுணஙகள ரக்ஷணதாமததைச சாதிககததககவை
ள இவைகளில அரசாகளுககு முயறசியே ராஜதாமததுககு மூல
மனறு பிருஹஸபதி சொனனாா இதைபபறறிய சுலோகஙகளையும
ரனனிடமிருநது தெரிநதுகொள இநதிரன முயறசியால அமிரு
ததைஅடைநது அஸுராகளையும கொனறு இவவுலகிலும தேவ
லோகததிலும மிகக பெருமையை அடைநதான முயறசியில சூர
றன மனிதன பணடிதாகளுககு மேலாயிருககிறான முயறசியுளள

வீரர்களைப் பண்டிதர்கள் ஸந்தோஷப்படுத்தி உபாஸிக்கிறார்கள்
முயற்சியற்ற அரசன் மிக்க புத்திசாலியாயிருந்தும் விஷமில்லா
பாம்புபோல் எப்பொழுதும் பகைவர்களால் வெல்லத்தக்கவனாவான்
மிக்க பலசாலியான அரசனும் பலவீனனான சத்துருவையும் உபே
க்ஷிக்கக்கூடாது அக்கினி சிறிதானாலும் சுடுகிறது விஷம் கொ
ஞ்சமாயிருந்தாலும் கொல்லுகிறது. அரசன் அங்கங்கள் யாவு
நிறைந்து விளங்கினும் சத்துரு ஓரங்கத்துடன் கோட்டையி
புகுந்துவிட்டால் ராஜ்யத்தையே கபிக்கச்செய்வான் அரசன்
ரஹஸ்யமான தன் வசனத்தையும் சத்துருஜயத்திற்குவேண்டிய ஜன
களைச் சேர்ப்பதையும் சத்துரு ஜயத்துக்காக மனத்தில் கருதிய கப
வழியைப்பற்றியும் மற்றுமுள்ள சிறிது பாபகார்யத்தையும் ரஹஸ்யமா
வைத்துக்கொள்ள வேண்டும், உலகம் சந்தோஷப்படத்தக்க விசே
தாடகார்யங்களைச் செய்யவேண்டும் ராஜ்யமென்பது மிகப் பெ
ரிதாகையால் அதைக் குரூரபுத்தியுள்ள மனிதர்களால் வஹிக்கமுடி
யாது ராந்தனான மனிதனாலும் வஹிக்கமுடியாது ராஜ்யமானது
பிராணிகள் யாவரும் ஆசைப்படக்கூடிய போக்யவஸ்துவும் ப
ஸங்கடங்களுக்கிருப்பிடமும் பெரிதுமானது, எப்பொழுதும் ஒழு
காய் இருந்து வஹிக்கக்கூடியது ஆகையால், ஓ! யுதிஷ்டிர! அரச
எப்பொழுதும் குரூரமும் சாந்தமுமான ஸ்வபாவங்களின் சேர்க்
யுள்ளவனாயிருக்கவேண்டும் இவ்விதமிருந்து பிரஜைகளை ரக்ஷித்
வரும் அரசனுக்கு மரணமநேருமானால் அதுவும் அவனுக்குப் பெரி
தாமமாகும் இவ்வித நடக்கையுள்ளவர்களே அரசர்கள் ஓ! கு
மிரேஷ்டனே! இப்பொழுது ராஜதர்மங்களில் சிறிது அம்சம் உன
க்குச் சொல்லப்பட்டது உனக்கு ஐயமுள்ள விஷயத்தை மறுபடியு
கேள்'' என்றுசொன்னார்

இவ்விதம் சொன்னவுடன், வியாஸபகவான், தேவஸ்தான
அஸ்மா, ஸ்ரீகிருஷ்ணன், கிருபர், ஸாத்யகி, ஸஞ்சயன் முதலிய யா
ரும் மிக்க ஆனந்தமடைந்து,கொண்டாடுவதுபோன்ற முகங்களுடன்
தாம் ஷ்டர்களிற் சிறந்தவரும் புருஷபுலியுமான பீஷ்மரை, 'ந
ன்று, நன்று' எனத் துதிக்கார்கள் பிறகு, யுதிஷ்டிரர், சற்று மன
வருத்தமுற்று நீர்த்துயம் கண்களுடன் அவர்கால்களை மெல்ல
பிடித்து வந்தனஞ்செய்து அவரைநோக்கி, ''ஓ! பிதாமஹரே
ஸ்ரமயன் பூமியிலுள்ள ஸ்வத்தையிழுத்து அஸ்தமயத்தை அடை
கிறேன் இப்பொழுது எனக்குள்ள ஸந்தேகத்தை நாளைக்குத் தெ
விந்துக்கொள்ளுகிறேன்'' என்றுசொன்னார் உடனே, கிருஷ்ண
கிருபர் யுதிஷ்டிரர் முதலிய யாவரும் அங்குள்ள பிராம்மணர்களை

ங்கரிததுவிடடுப பீஷமரை வலமாகவநது ஸநதோஷததுடன
ங்களில ஏறினாகள நலல நியமமுளளவாகளும சதருககளைத
தகசசெயகிறவாகளுமான அவாகள திருஷதவதியென்னும நதியி
நகி ஸநானஞசெயது மஙகளமான மநதிரஙகளை ஜபிதது விதிப
ஸநதியாதேவதைதயை உபாஸிததுப பின யானையினபெயா
நதபுரம வநது சோநதாாகள

ஐமபததெடடாவது அதயாயம

ராஜதாமம் (தொடர்ச்சி)

ஷ்மர் யுதிஷடிரருக்த அரசனது உற்பத்தியும் பிரம்மாமுதலியோரால்
சய்யப்பட்ட தண்டநீகி சாஸ்திரத்தின ஸாலாறும பிருதுராஜன்
சரித்திர முதலியவையும் கூறியது)

மறுநாடகாலையிலெழுநது அககாலததிறகுரிய விதிகளை அனுஷ
தபின, பாணடவாகளும யாதவாகளும, படடணததிறகோபபான
ங்களிலேறிக குருக்ஷேததிரஞசென்று, கஙகாபுததிரரும ரதிகா
ல பரேஷடரும தோஷமறறவருமான பீஷமரை அடைநது,
தரி ஸுகமா? என்று பிரணாமஞசெயது, வியாஸா முதலிய ரிஷி
யும வணஙகினாகள பிறகு, அவாகள யாவராலும ஸநதோஷிப
படடுப பீஷமரைசசுறறி நாறபுறமும உடகாாநதாாகள உட
நதபின, பெரிய தேஜஸுளளவரும தருமதேவதையின புதரரு
ா யுதிஷடிரராஜா, விதிப்படி பீஷமரைப பூஜிததுக கைகூபபிக
ணடு கேடகததொடஙகினா

"பாதகுலததில உதிதத அரசரான பிதாமஹரே! அரச
னனும இநதபபதம எஙஙனமுணடாகி உலகில நடைபெறறு
கிறது? அதனை எனககுச சொல்லும உதிரம, மாமஸம,
மபு, மஜஜை, சுகலம, ரை தோள, கழுதது, இநதிரியம, சிததம,
ம, வயிறு, முகம, மூககு, நிஶவாஸம, உஶவாஸம, பிராணன,
கி, ஸுகம, துககம, ஆதமா, பிறபபு, இறபபு, ஸகல குணஙகள
ய யாவும மனிதாகள யாவருககும ஸமமாயிருநதும, பெரிய புததி
ளவாகளும சூராகளுமான மனிதாகளுககு எஙஙனம ஒருவன யஜ
னாயிருககககூடும? சூராகளும வீராகளும பெரியோாகளும
றநத பூமி முழுமையையும எபபடி ஒருவன ஆளததககவனுவான?
மனிதன உலகததாருடைய ஸநதோஷததை எவவிதம அடை
ககவனுவான? ஒரு மனிதனுடைய தயையையும கோபததை
காரணமாககொணடு முறையே உலகம யாவும ஸநதோஷததை

யும் துன்பத்தையும் எங்ஙனம் அடைவது கூடும்? உலகம் முழு
யும் ஈசுவரனிடத்திலிருப்பதுபோல் ஒரு மனிதனிடம் வணங்கிய
பதைப் பார்த்தால் இதன்காரணம் மிகச் சிறிதாயிருக்க முடிய
ஆகையால், வாக்குள்ளவர்களிற் சிறந்த அரசரான பரதஸ்ரே
ட்டரே! நான் இதனை உம்மிடமிருந்து கேட்க விரும்புகிறேன்
விஷயத்தின் உண்மையையெல்லாம் எனக்குச் சொல்லவேண்டு
என்கக் கேட்டனர்

பீஷ்மர் சொல்லத்தொடங்கினர்: "புருஷப்புலியே! ராஜ்
உண்டானவிதமனைத்தையும் மிச்சமின்றிக் கவனத்துடன் நீ கே
ஆதியில் கிருதயுகத்தில் அரசனும் ராஜ்யமும் தண்டமும் தண்
வனுமில்லாமல் பிரஜைகளனைவரும் தாமத்தாலேயே ஒருவரையொ
வர் ரக்ஷித்துவந்தார்கள் ஏ! பாரத! அவ்விதம் தர்மத்தால்
வருக்கொருவர் ரக்ஷிக்கப்பட்டுவரும் மனிதர்கள் மிக்க தைன்ய
அடைந்தார்கள் சிரமமடைந்த அந்த மனிதர்களை அவிவே
பிடித்துக்கொண்டது அந்த மனிதர்கள் மோகத்துக்கு வசப்
டார்கள் மனிதஸ்ரேஷ்டனே! அவிவேகத்தால் அறிவு குறை
வுடன் அவர்களுடைய தர்மம் நாசமடைந்தது பரதஸ்ரேஷ்ட
தர்மக்குறைவாலும் அறிவின் குறைவாலும் மோகத்திற்கு
பட்ட மனிதர்கள் யாவரும் அப்பொழுது தம்மிடமில்லாத பொரு
அடையவேண்டுமென்னும் லோபமுள்ளவர்களானார்கள் பிரபு
விருப்பமுள்ள வஸ்துக்களை அடைய முயற்சி செய்யவேண்டு
னுங்காமம் லோபத்திற்குள்ளான மனிதர்களைத் தன்வசமா
கொண்டது காமத்திற்குள்ளான அந்த ஜனங்களை ராகமென்
போகவிடாயும் கைப்பற்றிக்கொண்டது இவ்விதம், மேன்மே
ஆசைபிடித்த மனிதர்கள் யாவரும் இன்னது செய்யத்தக்கது
னது செய்யத்தகாததென்னும் பகுத்தறிவற்றவரானார்கள்
யுதிஷ்டிர! அங்ஙனமே சேரத்தகாத மடந்தையர்களைச் சேர
கள், பேசத்தக்கது பேசத்தகாதது புஜிக்கத்தக்கது புஜிக்கத்தகா
குற்றமுள்ளது குற்றமில்லாதது ஆகிய இவையனைத்தையும்
பற்றினார்கள் இம்மானிடவுலகம் இப்படித் தர்மவரம்பு அற்று
மாறுதலும், வேதம் அக்காலத்தில் ஒழிவடைந்தது ராஜ
வேதம் நசித்ததலும், அதுகொண்டு வெளியான தர்மமெல்லாம் ந
அடைந்தன புருஷப்புலியே! வேதம் தர்மம் இரண்டும் நாசப
யவே, தேவர்கள் மிகவும்பயமடைந்து உலகங்களுக்குப் பிதாமஹ
பகவானுமான பிரம்மதேவரைச் சரணமடைந்து மிக்கதுயரத்து
யாவரும் அஞ்சலிசெய்து அறிவிக்கத் தொடங்கினார்கள் 'ஓ!

னே! லோபம் மோஹம் முதலிய தோஷங்களால் மானிடவுலக
ரும் ஆக்ரமிக்கப்பட்டு ஸநாதனமானவேதமும் விழுங்கப்பட
அக்காரணத்தால் நாங்கள் பயமடைந்தோம் வேதமும் வைதிக
மும் நாசமடைந்த காரணத்தால் மூவுலகிற்கும் அதிபதியான
யடைந்த தேவர்கள் யாவரும் மனிதர்களுக்குச் சமமான கதியை
டந்தார்கள் நாங்கள் கீழுலகத்திற்கு வருஷிப்பவர்களென்றும்
பிலுள்ளவர்கள் மேலுலகிற்குத் தக்க யாகங்களை வருஷிப்பவர்
ரன்றும் விதியிருந்தும் பூமியிலுள்ளவர்களிடம் காமங்கள்
றந்த காரணத்தால் நாங்கள் ஸந்தேகமடைந்தோம். ஓ! பிதா
ரே! நீங்கள் அருள்கூர்ந்து அனுக்ரஹித்த எங்கள் பெருமைக
குறைவின்றி இந்த நாங்கள் ஸங்கிதத்திருக்கத்தக்க காரியத்தை
ள இந்த வேளையில் சிந்திக்கவேண்டும்' எனத்தெரிவித்தார்கள்
பின்பு, பகவானான பிரமதேவர், 'தேவஶ்ரேஷ்டர்களே! உங்
க்குப் பயம்வேண்டாம் இது விஷயத்தில் நான் உங்களுக்குத்
க்ஷேமத்தைச் சிந்திக்கிறேன்,' என்று தேவர்களனைவருக்கும்
தலை சொல்லிவிட்டு, லக்ஷம் அத்தியாயமுள்ள சாஸ்திரத்தைத்
புத்தியால் இயற்றினர் அதில் தர்மார்த்தமென்று பிரஸித்தி
ற அறம்பொருளின்பங்கள் அவரால் விரிவாகவுரைக்கப்பட்டிருக்
றன இந்த மூன்றைத்தவிர நான்காவதான மோக்ஷமென்பது
றென்றும் அதன் காரணமும் பயனும் வேறென்றும் ஸத்வம்,
ஸ், தமஸென்னும் அதைச் சேர்ந்த தர்மார்த்தம் வேறென்றும்
ல் சொல்லப்படும் [1] ஸமநிலை, வளர்ச்சி, குறையென்னும் தரி
கம், தண்டநீதிக்குரியதாகும் மனம், தேசம், காலம், ஸாதனங்
, முயற்சியின்பயன், ஸஹாயமனிதர்கள் இவ்வாறும் குறையின்றி
ருக்கவிளங்கத் தண்டநீதி காரணமாகும். ஏ! பரதஶ்ரேஷ்ட!
காண்டம், ஞானகாண்டம் என்கிற இருவகை வேதங்களும், வயவ
பம் வார்த்தக முதலிய தொழில்சாஸ்திரமும், பரிபாலனமுறையும்,
றுமுள்ள கலைகளையாவும் விரிவாக அந்நூலில் எடுத்துக்கூறப்பட
க்கின்றன ராஜனே! ராஜபுத்திரர்களின் லக்ஷணம், மந்திரி
ன் ஆசையைச் சோதிக்கத்தக்க பல வேஷம்பூண்ட ரஹஸ்யமான
தர்களின் முறை, பல உபாயங்களுள்ள வெவ்வேறான சாரர்களின்
றை, நேசம் கொடுப்பது பேதித்தல் தண்டம் உபேக்ஷையென
ம் ஐந்துவித உபாயங்கள், மந்திராலோசனை, ஆலோசனையை
றுபடுத்தல், பரிச்சை செய்வது, ஆலோசனை ஸித்திப்பது ஸித்தி
த்தன்பயன் ஆகிய யாவும் அதில் நன்கு விளக்கிக் கூறப்படுகின்

1 'வார்த்தகத் தொழிலுக்கு ஸமநிலையும், முனிகளுக்கு வளர்ச்சியும்,
டர்களுக்குக் குறையும்' என்றறிக

றன பயததாலும மரியாதையாலும பொருளாலும ஏறபடுவ
முறையே அதமம மததியமம உததமமெனனும மூனறுவிதப
ஸநதியும தன ராஜயததிறகுளள போககசபபெருமையும மித
களின வளாசசியும பரராஜயததிலுளள இவவிரணடின குண
மாகிய நானகு யாததிரா காலஙகளும தரிவாககததின பெருமை
தாமமுறைபபடியுளள ஜயமும பொருளுககாகச செயயும ஜய
ஆஸுரஜயமும அதில பூாததியாக உபதேசிககபபடடிருககின
மநதிரி, ராஜயம, கோடடை, சேனை, கோசம, இவவைநதையுப
றிய உததமம மததியமம அதமமெனகிற மூனறு பிரிவுகளு
லக்ஷணமும வெளிபபடையும ரஹஸயமுமான இருவிதத தணட
யும கூறபபடடிருககினறன இவைகளில வெளிபபடையான
டனை தோ, யானை, குதிரை, காலாள, சுமை தூககுபவன, தூதா
உபாயஞ சொலலும குருககள, கபபலகள எனனும இவவெடடுவ
யையும பறறியதெனறும, ரஹஸயமான தணடனை ஸாபபமுத
ஜஙகமவிஷம, வறசநாப முதலிய ஸதாவரவிஷம, மறறுமபல வி
பொடிகள, ஆடையாபரண முதலிய வஸதுககளிலும அனன
லிய புஜிககததககவைகளிலும பிரயோகிககததகக முறைகள, ஆ
ரஙகள எனப பலவிதமெனறும விரிவாகக கூறப்படுகினறன வி
யாடடுச சணடையிலும சூதாடடததிலும நமபிககையுடன கூடிப
ஒனபதாவது உபாயமெனறு விதவானகளால சொலலபபடடதும
களளததனமும, அறமபொருளினபஙகளைக கெடுபபதும இஷ
அனிஷடமெனனும இவவிரு விஷயஙகளிலுமுளளதுமான உபேக
யும, இநதிரஜாலமுதலியமாயையும, [1]சுபாசுபஙகளைக குறிபபிககும
சகுனஙகளும, வேஷததைஅடைநது பகையாளிகளிடம உபயோகிக
ததக டமபமும வஞசகமும, விததைதோஷததாலகெடுபபதும, மே
டையிலலாமல செயவதும அதில சொலலபபடுகினறன சத
மிதரன உதாஸீனனெனனும மூனறு பிரி
நவககிரஹ நக்ஷததிரஙகளின வழியைபபறறிய குணஙகளும,
யின குணஙகளும, மநதிரம யநதிரம முதலியவைகளால தன
ரக்ஷிபபதும, ஸமாதானஞ செயவதும, புதிதாகச செயயும
காரியஙகளைக கவனிபபதும, பலததையும புஷடியையம கொ
கததகக பல கலபஸிததிகளும, பலவிதபபெயாகளுளள யா
குதிரை தோ காலாடகளின வியூகஙகளும, ஆசசாயமாக யுத
செயயு முறையும கொளளிவி[2]ழுதல முதலிய [3] உதபாதஙகளும,
கேது பூகமப முதலிய [3] உதபாதஙகளும, எதிாககும வழி

1 இஙகு ஒரு சொலவிடபபடடது 2 ஆகாயததில தோன
கீழே விழுவன 3 ஆகாயததில தோனறிக கீழே விழாதன

ம்வழியும், ஆயுதங்களை அறிவதும், அவைகளைக்கூர்மையாக்குவதும், ஙகளின் வ்யஸனங்களை அறிவதும், அவைகளைச்சத்ரு தோஷப்படுத்து ம், பயம் துன்பம் கஷ்டம் இவைகளின் காலமும் அதில் உப சிக்கப்பட்டிருக்கின்றன பரதஸ்ரேஷ்டனே! இன்னும் துந்துபி யெவிய வாத்தியமுழக்கங்களையும் கொடிமரங்களிலுள்ள விசேஷங் யும் அடையாளமாகக்கொண்டு தன் சேனைகளுக்கு அறிவிக்க ண்டியவைகளை அறிவிக்கும் வழியும், அதுகொண்டு சத்ருக்களை மயங்கச்செய்வதும், குரூரர்களான திருடர்களும் காட்டாளர்களும் யையும் விஷத்தையும் இடுகிறவர்களும் க்ருதானபர்வைகளைச் செய வர்களுமாகிய இவர்களைக்கொண்டு சத்ருராஜ்யத்தைப் பீடிக்கத் வழியும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன சேனைத்தலைவனைப் பேதித் , தான்ய முதலியவற்றை அறுத்தல், யானைகளுக்கு மந்திர முத வற்றால் கெடுதிபுண்டுபண்ணல், மற்றுமுள்ள தீங்குகளைச்செய் , அன்புள்ளவனை ஆதரித்தல், எஜமானனைக் கைப்பற்றுதல், ஏழு கங்களுள்ள ராஜ்யத்தின் வளர்ச்சி குறை ஸமநிலைகளைக் கவனித் , தூதர்களுக்குள்ள ஸாமர்த்தியம், ராஜ்யத்தைப் பெருக்குதல், த்ரு மித்திர உதாஸீனர்களைப்பற்றிய விரிவு, மேலான பலவான் எதிர்ப்பது, அவர்களைத் தடுப்பது, நுட்பமான வியவகாரம், டர்களை விலக்குதல், மல்லயுத்தம், ஆயுதப்ரயோகப்பயிற்சி, னம், பொருளீட்டுதல், கூலிக்காரர்களைக் கவனிப்பது, ஜீவன வர்களைப் போஷிப்பது, கஷ்டஸமயம்பார்த்துக் கொடுப்பது, ஸனங்களில் பற்றில்லாமலிருப்பது, அரசரின் குணங்கள், ஸேனா பின் குணங்கள், பரிவாரங்களுடையனவும் மற்ற ஸாதனங்களி டயனவுமான குணதோஷங்கள், குற்றமுள்ள பலவித இங்கிதம், த்தவர்களின் ஜீவனம், எங்கும் சங்கையுடனிருத்தல், அஜாக்ரதை லாமை, அடையாதபொருளை அடைவது, அடைந்ததை விருத்தி வது, பெருகின திரவியத்தைப் பாத்திரமறிந்து சாஸ்திரப்படிக் டுப்பது, முக்கியமாய்த் தர்மார்த்தகாமங்களுக்கும் துன்பங் ன் நிவிருத்திகளுக்கும் உபயோகப்படுத்துவது ஆகிய இவை நூலில் உபதேசிக்கப்பட்டிருக்கின்றன பரதஸ்ரேஷ்டனே! டை சொக்கட்டான் குடி பெண்டிர்கள் என்னும் நான்குவித வ்யஸனங்கள், கடுஞ்சொல் குரூரத்தன்மை கடுந்தண்டம் அநீதி சரீரதண்டனை பொருளை அபகரித்தல் தேசம்விட்டு விலக்குவது னும் ஆறுவிதமான கோபவ்யஸனங்கள், பலவித யந்திரங்களைச் தல், அவைகளை உபயோகித்தல், பகைவர்களாலுண்டாகும்

1 வேறுபாடம் கொள்ளப்பட்டது

துன்பம், அதன் மறுப்பு, கொடிமரங்களை முறித்தல், தேவஸ்தகு
இருப்பிடமான கோயில்மரங்களை ஒடித்தல், தகைதல், கிருஷி மு
லியவற்றின் பயனை அழித்தல், ஆயுதங்கள், கவசம், [1] உபாயங்க
பணவம் ஆனகம் சங்கம் பேரி ஆகியவாத்தியங்கள், இரத்தின
பொன் பசுக்கள் பூமி ஆடை வேலைக்காரிகள் என்னும் ஆறுவி
திரவியங்களையும் தேடுதல், சத்துருக்களின் மாமம், தேடின திரவி
தின் தானம், ஸாதுக்களைப்பூஜித்தல், கற்றோர்களுடன்சேர்க்கை
ஜபஹோமங்களின் விதியைஅறியும்வழி, ஸுவர்ணமுதலிய மங்
வஸ்துக்களை ஸ்பரிசித்தல், சரீரத்தைஅலங்கரித்தல், போஜனவி
எப்பொழுதும் ஆஸ்திக்கியம், ஒருவனுக்குச்செய்யும் முயற்சி, ஸத்ய
இனிமையான வாக்கு, சிறந்த ஸபையைக்கூட்டுதல், நேரிலும்
ராலும் செய்யத்தக்க வீடுகளுக்குரிய வேலைகள், ஜனங்கள் கூ
எல்லா இடங்களிலுமுள்ளவைகளும் எதிரிலும் மறைவிலும் உ
வைகளுமான வேலைகள், ஜனங்களின் விருத்தியை எப்போதும்
னித்தல், பிராமணர்களைத் தண்டியாமலிருத்தல், தண்டம்செ
தும் உபாயம், அடுத்துப்பிழைப்பவன் ஜாதிகுணங்களின் பெரு
நகரத்தார்களைக்காத்தல், ராஜ்யத்தைப்பெருக்குதல், ஒவ்வொரு தி
லும் சத்துரு மித்திரன் உதாஸீனன் என்னும் மூன்றுவித
நான்குதிக்கிலுமுள்ள பன்னிரண்டுவித அரசர்களைப்பற்றிய ஆ
சனை, ஆயுள்வேதத்திற்சொல்லிய சரீரத்தைப்பற்றிய [2] எழு
திரண்டுவிதமான ஸ்மஸ்காரங்கள், தேசம் ஜாதி குலங்களின் த
கள், அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்னும் நான்கு புருஷார்த்
கள், பொருள்விருப்பம், அதனைஅடையத்தக்க பலவித உபாயங்
தனசாலையை வளரச்செய்யும் வேலை, மாயாஸித்தி, ஆறு குளங்க
கெடுப்பது இவையனைத்தும் அதில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற
அதிக தக்ஷிணைகொடுக்கும் ஓ! அரசஸ்ரேஷ்டனே! உலகம்
வழியைவிட்டு விலகாதிருக்கத்தக்க உபாயங்களையெல்லாம் பிர
தேவர் அந்த நீதிசாஸ்திரத்தில் உபதேசித்தார் இவ்விதம், சுப
நீதிசாஸ்திரத்தை இயற்றின அந்தப் பிரபுவும் பகவானுமான பிர
தேவரால் ஸந்தோஷத்துடன் இந்திரன்முதலான எல்லாத் தே
களையும் நோக்கி, 'உலகத்திலுபகாரத்திற்கும் தர்மார்த்தகா
என்னும் திரிவர்க்கம் நிலைபெறுவதற்கும் வெண்ணெயைப்போல
தின் ஸாரமான இந்தவிதத்தை சொல்லப்பட்டது சிக்ஷாரக்ஷை
விரண்டுடன்சேர்ந்து உலகங்களைப் பாதுகாக்க ஆதாரமான தண்

1 இங்கு வேறுபாடம் கொள்ளப்பட்டது
2 இங்கு வேறுபாடம் கொள்ளப்பட்டது

னகூடிய இநத நீதிசாஸதிரம உலகஙகளிலதொடாநது ஸஞசரிக
தணடததால உலகததைப பயனபடசசெயவதாலும தணடஞ
துததுமவழியைககூறுவதாலும இநநூல தணடநீதியெனறு பிர
ததமாய மூவுலகஙகளிலும வழஙகும தாமாாததகாமமோகஷஙக
ாததையும உபதேசிபபதும ஸநதிவிகாஹ முதலிய ராஜயததின
குணஙகளின ஸாரததை முககியமாககூறுவதுமான இநத நீதி
திரம வருஙகாலததிலுளள மஹாதமாககளிடம நிலைபெறறிருக
' எனறுசொனனா

பிறகு, ஆதியும அநதமும அறறவரும பலரூபஙகளுளள
ம ஞானசகதி முதலிய சகதிகளுடனகூடினவரும தாரக
தைமுதலிய எலலாவிதஙகளுககும பதியும நிததியமான
ரிமா முதலிய அஷடைசுவரியம பொருநதினவரும நிததியரும
பதியும விசாலாகஷரும ஸுகததைசசெயகிறவரும தேவருமான
பெருமான அநத நீதிநூலை முதலில கிரகிததா உலகஙகளுககுப
பும அழிவறறவருமான சஙகரா உலகததைபபடைககும
தையைப பிரமமதேவருககு அளிததுப பிரமமாணடததை உணடு
ணின பிரபுவாயிருநதும பிரமமதேவரின ஸநதோஷநிமிதத
த தமபுததிரரான அவரை, பிதாவாகவைததுப பிதாவான தாம
ருககுப புததிரராக அவாநெறறியிலிருநது வெளிவநது குழநதை
மாயக கொடுமையாகக கூசசலிடடா அவருககு வேணடி
லா உலகஙகளையும படைததவரும உலகஙகளுககுப பிதாமஹரு
பிரமமதேவா பொனமயமான அனனபகஷியாயத தோனறினா
ணறற ஆயிரககணககான ருததிரரகளுககு அழிவறற இடமான
ம எலலாபபிராணிகளுககும தேவரும நிததியரும மஹாதேவரு
அநதசசிவபிரான ஒவவொரு யுகஙகளிலும பிராணிகளின ஆயு
குறைவைஅறிநது பிரமமதேவரியறறியதும பெரிய அஸதா
தைகளுளளதுமான அநநீதிசாஸதிரததைப பதினாயிரம அததி
முளளதாகச சுருககினா வைசாலாகஷமெனறு பிரஸிததமான
தச சுருககததை மிகக தவமபொருநதியவனும பிராமமணாக
கு மிககநனமையைக கருதுபவனுமான தேவேநதிரன தேவரான
ஹஸபதியிடமிருநது கறறுன அபபடிக கறற அநதசசாஸதிரத
ச சததுருபடடணஙகளைப பிளககிறவனான இநதிரனும பிராணி
ன ஹிததததை விருமபிப பாஹுதநதகமெனனும பெயருளள
ஐயாயிரம அததியாயஙகளாகச சுருககிச்செயதான ஐய!
ச சுருககததை அறிவில ஈசனெனறுசொலலததகக பிருஹஸபதி
யிரம அததியாயஙகளாகப பாாஹஸபததியமெனப பெயருளள

தாகச சுருககிசசெயதாா அளவிலலாத அறிவுளளவரும பெ
கீாததிபெறறவரும யோகததிறகுச குருவுமான சுகராசாரியா அ
சாஸதிரததை ஆயிரம அததியாயஙகளாகச சுருககிசசெயதாா
பாணடவ! இவவிதம உலகஙகளை அனுஸரிததது ஜனஙகளுடைய
ளின குறைவையுமஅறிநது மஹரிஷிகளால இநத நீதிசாஸதிரம சு
ககிககூறபபடடது

பிறகு, தேவாகள உலகஙகளைப பரிபாலிபபவரான விஷ
விடமசெனறு மனிதாகள யாவரையும ஒருவனுக அட
யாளததகக பெருமைபொருநதிய ஒருவனை அளிககுமபடிவேண
ஞாகள பிறகு, தேவரும பிரபுவுமான பகவான நாரா
ரும ஆலோசிததுத தமமனததிலிருநது மிகுநதேஜஸுளள வ
ஸெனனும புததிரரை உணடுபணணினாா மஹாபாககியமுளள வ
ஸானவா பூமியில அரசாள விருமபவிலலை சாஸதிரபபயிறசியு
அவாபுததியானது ஸநயாஸததிலேயே செனறது ஓ! பாணட
அவருககுப புததிரராக உதிததவரும மனிதாகளில மேலான
யுளளவருமான கீாததிமானெனபவரும மோக்ஷததில புததிசெ
ராணா கீாததிமானுடைய புததிரரான காததமரும பெருநத
செயயசசெனறாா ஸருஷடிகாததரான காததமரின புததிரனும ம
பராககிரமமுளளவனும யோகயனுமான அனஙகனெனபவன த
நீதியில மிகசசமாததனாய பரஜைகளைப பாதுகாததுவநதான அ
கனுககுப புததிரனை அதிபலனெனபவன பெரிய ராஜயத
அடைநது நீதியுடன சிறிதுகாலம செஙகோல செலுததிவநத
பினனொருகாலததில நலல உருவமுளளவளும ஒபபிலலாத நற
முளளவளும பதிவரதையும நலபாககியததால நிறைந்தவளும
ராஜரின [1] மானஸபுததிரியுமான ஸுநீதையெனனும பெணமணி
அடைநது சாமததால அறிவுமயஙகி ஐமபொறிகளுககு வசபபட
ஞனை மூவுலகஙகளிலும பிரஸிததிபெறற ஸுநீதையும (
ளிடமிருநது) வேனனைப பெறறனள ராகததுவேஷஙகளுககு
படடுப பிராணிகளிடம தாமமினறி நடககும அவவேனனை வே
அறிநதரிஷிகள மநதிரததால பரிசுததிபெறறகுசஙகளால கொன
கள ஓ! பாரதனே! முனிவாகள அநத வேனனுடைய வலததொ
யைககடைய அதிலிருநது குரூபியும அசுததனும குளளனும சி
கணணும கறுததகேசமுமுளளவனும தியாலகருகின கமபமபோ
வனுமான ஒருபுருஷன உணடானனன அபபுருஷனை வேகமறிநத
வாகள, 'நிஷீத' எனனுமபதததால உடகாரெனறு சொனனா

1 இஙகு வேறுபாடம கொளளபபடடது

த்தகாரணத்தால் அவனிடமிருந்து மலைகளிலும் காடுகளிலுமுள்ள ருராகளான நிஷாதாகளும் விந்தியமலையை வாஸஸ்தானமாகக் ாண்ட மிலேச்சாகளும் பலவாயிரமாக உண்டானாகள் அம்முனி கள் திரும்பவும் அவ்வேனனின் வலக்கையைக் கடைந்தாாகள் கிலிருந்து உருவத்தால் வேறு இந்திரன் போன்றவனும் கவசம் ாட்டவனும் கத்திகட்டினவனும் கையில் அம்பும் வில்லும் எடுத்த லும் வேதவேதாங்கங்களறிந்தவனும் தனுர்வேதத்தில் கரைகண்ட லுமான ஒரு புருஷன் உண்டானான் ராஜனே! மனிதாகளில் உத் ஞன் அவனிடம் தண்டநீதி முழுமையும் அடைந்தது பிறகு, னனின் புத்திரனான அப்புருஷன், கைகட்டிக்கொண்டு அந்த மஹ ிகளை நோக்கி, 'ஓ! முனிவாகளே! மிகஸூக்ஷ்மமும் தாமாாத சனைச காணத்தக்கதுமான புத்தி எனக்குண்டாயிருக்கிறது இந புத்தியுடன் நான் செய்யவேண்டிய காரியத்தை உள்ளபடி எனக் ் சொல்லவேண்டும் நீங்கள் எனக்குக் கட்டளையிடும் பயனுள்ள ியத்தை நான் தங்களுக்குச் செய்ய ஸித்தனாக இருக்கிறேன். தில் சங்கைவேண்டாம்' என்று சொன்னான் அங்ஙனஞ் சொன்ன ப்புருஷனை நோக்கி அந்தப் பெரிய ரிஷிகளும் தேவாகளும், ுசை, கோபம், லோபம், அகங்காரம் இவைகளைத் தூரத்தில் ்கிவிட்டுப் பிரியத்தையும் அப்பிரியத்தையும்விட்டு எல்லாப் ாணிகளிடத்திலும் ஸமபுத்தியுள்ளவனாக விதிப்படி தாமகாரியத் தச் சங்கையின்றி நீ செய்துவரவேண்டும் அடிக்கடி தாமத்தைக் ஙித்துவரும் நீ உலகத்தில் தாமத்தைவிட்ட எவ்வித மனிதனை ் உன்கைகளால் சிக்ஷிக்கவேண்டும் மனத்தாலும் வாக்காலுங் கா த்தாலும் பூமியிலுள்ள (வேதமும் பிராமமணாகளும் தாமமு கிய) பிரமமத்தை எப்பொழுதும் ரக்ஷிக்கிறேனென்னும் பிரதிஜ் ஞயிலிருக்கவேண்டும் சத்ருக்களைத் தபிக்கச் செய்கிறவனே! ்டநீதியை மூலமாகக்கொண்ட தாமத்தைச் சங்கையின்றிச் செய் டன் ஒரு காலத்திலும் இந்திரியங்களுக்கு வசப்பட்டவனாயிருப்ப ்லையென்றும் பிராமமணாகளைத் தண்டிப்பதில்லையென்றும் உல யாவும் ஒன்றோடொன்று கலவாவண்ணம் ரக்ஷிப்பேனென்றும் களுக்கு உறுதிமொழி சொல்லவேண்டும்' என்று சொன்னாாகள் ்ஙனம் சொன்ன ரிஷிகளுடன் கூடின தேவாகளை நோக்கி வேன ன் புத்திரன், 'ஓ! தேவஸ்ரேஷ்டாகளே! பிராமமணாகளின் றாயம் எனக்கு இருக்குமானால் இங்ஙனமே ஆகட்டும்' என்று ால்ல, பிரமமவாதிகளான அவாகள் யாவரும், 'அப்படியே ஆகட் ' என்று அவனை அனுக்ரஹித்தாாகள் வேதங்களின் நிதிபோல

விளஙகும சுகராசாரியா அவனுககுப புரோஹிதரும, வாலகி
முனிவாகளும ஸாரஸவதயகணமும மநதிரிகளும, பெருமை பொ
திய காககமஹரிஷி ஜயோதிஷம சொலலுகிறவருமானாகள.
விஷணுபகவான, விரஜஸ, கீாததிமான, காததமன, அனஙகன, அ
பலன, வேனன, அவன குமாரனான பிருது எனனும முறைப
விஷணுமுதல இவன எடடாமவனெனபது உலகில மிகக பிரஸி
மானது அதுமுதல ஸூதரும மாகதரும இவனுககு வநதிக
யிருநதாாகள பிரதாபமுளள வேனபுததிரனானபிருதுராஜன ஸந
ஷததுடன அவாகளில ஸூதருககு அநூபமெனனும தேசததை
மாகதருககு மகததேசததையும அளிததனன அநதப பிருதுவ
வன, மிகவும மேடுபளளமாயிருநததாக நாம கேளவிபபடும பூமி
எஙகும ஸமமாகச செயதான எலலா மனவநதரஙகளிலும பூ
மேடுபளளமுளளதாகிறது ஓ! மஹாராஜனே! பிருதுவான
தன விலலின முனையால மலைகளைஉடைதது நாலு பககஙகளிலுமு
கறகுவியலகளை எடுதது இபபூமியைஸமமாககினான தேவேநதிர
பிரமமாவும மஹாவிஷணுவும மறறதேவாகளும ரிஷிகளும பிர
களைபபாதுகாககும அதிகாரததில அவனுககு அபிஷேகஞ் செய
கள ஏ! பாணடவ! பூமிதேவியானவள ரததினஙகளை எடுத
கொணடு பிருதுமஹாராஜனை நேரிலவநது கணடனள நதிகளுக
பதியான ஸமுததிரராஜனும மலைகளிற சிறநத ஹிமவானும ரததின
களுடன அவனை வநது கணடாாகள ஓ! யுதிஷடிர! இநதிர
குறைவறற திரவியததை அவனுககு அளிததான பொனமலைய
மஹாமேருவும ஸுவாணததைக கொடுததது யகஷராகஷஸாகளுக
தலைவனும ஐஸவாயமுளளவனுமான குபேரனும அறமபொரு
இனபஙகளை அனுபவிககததகக தனததை அளிததான ஓ! பா
டவ! பிருதுமஹாராஜாவின ஸஙகலபததிறகுததககபடி கோ
கணககான குதிரைகளும ரதஙகளும யானைகளும மனிதாகளும உ
டானாகள அவன காலததில தாபபிககூமும மனககவலைகளும வி
திகளும கிழததனமும திருடாபபமும பாமபு முதலியவைகள
பயமும ஜனஙகளுககு ஒருபொழுதுமிலலை பூமி, பயிாகள ஓ
வளாநது விளஙகிறறு அவன ஸமுததிரததை எதிாததுச செ
போது ஸமுததிரஜலம கலலுககொபபான திடமுளளதாயிருநத
மலைகளும விலகி அவனுககு வழிவிடடன அவனகொடிஎஙகும பங
அடைநததிலலை அநத அரசனால இபபூமியிலிருநது பதினேழு
மான பயிாகள கறககபபடடன யகஷராகஷஸநாகாகளுள எவன
னுககு எது எது இஷடமோ அவனஅவனால அது அதுவுங்கறக

டன மஹாதமாவான அவன, இமமானிடலோகததில தாமததை
லாக விளஙகச செயது, பிரஜைகளையெலலாம ரஞசனஞ செயத
ணததால 'ராஜா' எனறும பிராமமணாகளுககுளள [1] க்ஷததததை
கி ரக்ஷிததகாரணததால க்ஷததிரியனெனறும சொலலபபட
ன அவனால பூமி காமமஹுஙகிச செழிததுப பிரஸிததிபெறற
ணததால ஸாதுககள இபபூமிககுப பிருதிவியெனறு பெயா வழங
றாகள ஸநாதனரான ஸ்ரீ விஷ்ணுபகவான ராஜாவான இவனை
வரும மீறி நடவாமலிருககும்படி அனுகரஹஞ செயது உலகமரி
ந்தை நிலைபெறும்படி செயது, பிறகு, தம அமசததால அவனிடம
வேசஞ செயதார அநதக காரணததால இவவுலகம அரசாகளைத
வாகளுககோபபாக வணஙகிவருகிறது

சாராகளின ஸஞசாரததால உலகவிருததாநததததை எபபொழு
பாாததுச செஙகோல செலுததி ரக்ஷிததுவரும அரசனை எவ
ம மீறி நடககததககவனலலன ராஜஸரேஷ்டனே! தன சரீரததா
ம இநதிரியஙகளாலும ஸமமாயிருநதாலும மறறவாகளுககு அரச
டைய செயகை மிககசசுபமானதால அவவரசனுககுப பெருமை
ககொடுககும தெயவகுணமினறி உலகம எநதக காரணததால
டஙகி நிறககககூடும? அபபொழுது, ஸ்ரீ விஷ்ணுபகவானுடைய
றறியிலிருநது பொறகமலம ஒனறு உணடாயிறறு. ஏ! பாணடவ!
கு, அநதக கமலததினினறும தாமதேவதையான லக்ஷ்மிதேவி
ானறினள லக்ஷ்மிதேவியிடமிருநது தாமததிறகுரியபொருள
டாயிறறு பிறகு, அபபொருளும தாமமும லக்ஷ்மியும ராஜ
தில ஸதாபிககபபடடிருககிறாகள ஸவாககலோகம சென்ற உத
புருஷாகள அவவுலகததிறகுரிய புணணியததை அனுபவிததபின
டநீதியில ஸமாததருமா ஸ்ரீ விஷ்ணுபகவானுடைய மஹிமை
ன கூடினவரும அறிவுளளவருமான பூவுலகின அரசராகப
நது மஹிமைபெறறிருககிறாகள ஆகையால, தேவாகளால
ாபிககபபடட இவவரசனை மீறி நடபபவன எவனுமிலலை ஏ!
ஸரேஷ்ட! நறகருமததின பயன மிககச சுபமாகையால உலகம
ர முதலியவறறில ஸமமாயிருநதும அரசனெனற ஒருவன சட
ாயில அடஙகி அவனுககு வசபபடடு அனுஸரிததுச செலலததகக
பிறறு அழகான உருவமுளளவனும நலலபாககியமுளளவனும
புவுமான அரசனைககணடு அவன முகததைபபாாதத மனிதா
வரும அவனுககு வசபபடுவாகள அவனுடைய தணடததின
ருமையைககொணடு தெளிவான நீதியாலும நலல நடையாலும

[1] தனபம

சாராகளாலும இவவுலகம எஙகும வியாபிககபபடடது ஒ ! யுதி
டிர ! பிரமமதேவரியறறிய அபபெரிய சாஸதிரததில ஆகமமு
ஸநாதனாகளான மஹரிஷிகளின உதபததியும, தீாததஙகளின
பததி முறைபபு, க்ஷததிரியாகளின பரமபரையும, நானகு ஜாதி
நானகு ஆஸ்ரமஙகளும, நானகுவேதஙகளும, வைதிகதாமமும,
வேதஙகளும, இதிஹாஸஙகளும நியாயமும, தவமும, ஞானமு
அஹிமஸையும, ஸததியமும, தானமும, மாதஸரியமிலலாமை
1 பெரியோாகளின ஸேவையும, சுததியும, முயறசியும, எலல
பிராணிகளிடமும தயையும, பூமியில வழஙகிவரும மறறுமுள
யாவும சநதேகமற உபதேசிககபபடடிருககினறன ஆகையா
பாணடுபுகரனுன அரசஸரேஷடனே ! உலகததில அரசாகள தே
களுககொபபானவாகளென று எபபொழுதும அறிஞாகள அறி
கிறாாகள் அரசாகளின பெருமைககுககாரணமான இவையா
உனககு உபதேசிககபபடடன பரதஸரேஷடனே ! இதில வே
என்ன சொலலவேணடியிருககிறது ? " என று சொனனா

ஐமபததோனபதாவது அதயாயம

ராஜதாமம் (தொடர்ச்சி)

(யுதிஷ்டிரர் ராஜதர்மத்தில் சில ஸந்தேகங்களைக்கேட்டதும், பீஷ்மர் நான்கு ஜாதி தர்மங்களையும் கூறியதும்)

பிறகு, யுதிஷடிரமஹாராஜா, பிதாமஹரான பீஷமரைத திரு
பவும நமஸகரிததுக கைகூபபிவணஙகி நினறு கேடகததொடஙகின
" ஒ ! பரதஸரேஷடரான பிதாமஹரே ! (அனுலோமம பிரதிலோ
முதலிய) எலலாசசாதிகளுககும (பொதுவான) தாமஙகள எவை
(பிராமமணா முதலிய) நானகுஜாதிகளுககும அவைகளுககுரிய ஆஸ்
மஙகளுககுமுளள விசேஷதாமஙகள எவை ? க்ஷததிரியாகளின
மஙகள எவை ? ராஜயமும ராஜாவும விருததியடையககாரணமெத
ஏ ! பரதஸரேஷடரே ! பிரஜைகளும வேலைககாராகளுமெநதககாரண
தால விருததியடைகிறாாகள ? கோசம, கோடடை, தணடம, து
வாகள, மநதிரிகள, ரிததவிககுககள, புரோஹிதாகள, ஆசாரியாக
ஆகியவாகளை எவவிதமிருநதால அரசன விலககவேணடும ? ஆப
துளளகாலததில அரசன எவாகளை நமபவேணடும ? அரசன எதி
ருநது தனனை உறுதியாகக காபபாறறிககொளளவேணடும ? தவை

1 இஙகு ஒரு சொல விடபபடடது

வத்தில் ஊழியக்காரர்களுக்கு எவ்விதம் சப்தமிருக்கவேண்டும்? சப்தம் மீறிய அதர்மத்தின் பயன் யாது? இவையனைத்தையும் றறின வியவகாரத்தையும் எனக்குச் சுருக்கியும் விரித்தும் உள்ள உபதேசித்தருள்க'' என்று வினவினர்.

பீஷ்மர், "பெருமையுள்ள தர்மத்தையும் காத்தரான ஸ்ரீகிருஷ் னையும் அந்தணர்களையும் பணிந்து சாஸ்வதமான தர்மங்களைச் ாலலத தொடங்குகிறேன். கோபமில்லாமையும் ஸத்யவசன ம எல்லாவித தானமும், தன் தாரத்தினிடத்தில் பிரஜையை னடுபண்ணுவதும், சுத்தியும், துரோகமில்லாமையும், நேர்மை , போஷிக்கத்தக்கவர்களைப் போஷித்தலுமாகிய இவையெல்லாம் லாச் சாதிக்குமுள்ள தருமங்களாகும் ஏ! மஹாராஜ! பிராம ஜாதியின் தருமத்தை உனக்குச் சொல்லுகிறேன் அதில் தல ஆஸ்ரமியான [1]வடுவின் ஸனாதனமான தர்மம், அடக்கம் ்தமோதல் ஓதுவித்தல் இம்மூன்றிலும் முடிவுபெறும் அத கய தன் தர்மமின்றி வேறெதிலும் அணுகாமல் கல்வியில் திருப்தி ாண்டு சாந்தனுயிருக்கும் அந்த வடுவுக்குத் தன் முயற்சியின்றித் ாம கிடைக்குமாகில், விதிப்படி தாரத்தை அடைந்து ஸந்ததி டையவேண்டும் அன்றியும், தானத்தையும் யாகத்தையும் செய்வ ன அதிதிமுதலியவர்களுக்குப் பங்கிட்டு மிச்சமான பொருளைப் க்கவேண்டுமென்று ஸாதுக்கள் அறிவிக்கிறார்கள் பிராமமணன், றறைச்செய்தாலும் செய்யாவிட்டாலும், வேதமோதல் ஒன்றால் மம நிறைந்தவனாகிறான் அவன் [2]மைத்ரன் என்று சொல்லப் கிறான். வாங்கிக்கொள்ளுதலும் யாகம் செய்வித்தலும் ஓதுவித லுமின்றித் தானம், யாகம், வேதம் இவைகளை முறையே கொடுப் செய்வது ஓதுவது இம்மூன்று மட்டும் அரசர்களின் தரும கும் (க்ஷத்திரியன்) பிரஜைகளைக் காப்பதுடன் திருடர்களை க்குவதில் விடாமுயற்சியுள்ளவனும் யுத்தத்தில் பராக்கிரமமுள்ள னுமாயிருக்க வேண்டும் கல்விகளைக் கற்று யாகங்களையும் செய்து த்தத்திலும் ஜயம்பெற்று விளங்கும் அரசர்கள் உலகத்தை ஜயிக ம க்ஷத்திரியர்களில் உத்தமர்களாவார்கள் போரிற்சென்று சரீ ்தில் காயமின்றித் திரும்பிவரும் க்ஷத்திரியனுடைய அக்காரி த்தை மூத்தோர்கள் புகழுகிறதில்லை இவை க்ஷத்திரியர்களுக

1 பிரமமசாரி

2 'உலகநண்பன' என்பது பழையஉரை. க்ஷத்திரியனை ஜாதிர் னன்று பின்கூறுதலால் மைத்ரனென்னும் பதத்திற்கு மித்திரனைத் வதையாகக் கொண்டவன் என்பது பொருத்தமானது

குரிய முக்கியமான தருமங்கள் இவைகளிலும், தானமும் யாக
வேதமும் க்ஷேமத்திறகாகவும் திருட்டை அடக்குவது அவசியம
கடமையாகவும் விதிக்கப்படுகின்றன ஆகையால், தருமத
விரும்பும் அரசன் விசேஷமாகப் போர் செய்யவேண்டும் அர
பிரஜைகளையெல்லாம் தம்தம் தருமத்தில் நிலைக்கச்செய்து எ
காரியத்தையும் கடுமையின்றித் தருமப்படி நடத்திவரவேண
[1]ஐந்திரனென்று சொல்லப்படும் அரசன் மற்றதைச் செய்தா
செய்யாவிடினும் பாலனமென்றில அவன் தர்மம் யாவும் மு
பெறும் சாசுவதமான வைசியரின் தாமத்தையும் உனக
சொல்லுகிறேன் தானமும், அத்தியயனமும், யாகமும், அ
மின்றிப் பொருள்சேர்ப்பதும், தந்தையானவன் மகனைப் பார்ப
போலப் பசுக்களைக் கவனித்துப் பாதுகாப்பதும் வைசியரின் த
மாகும் இவையன்றி வேறு எவ்விதகாமமும் வைசியனுக
தருமமாகாது பிரமமதேவர் பிராணிகளையெல்லாம் படைத்
பாதுகாக்கும்படி பிராமமணர்களிடத்திலும் அரசர்களிடத்தி
அளித்ததுபோலப் பசுக்களையெல்லாம் படைத்துப் பாதுகாக்கும
வைசியனிடம் ஒப்பித்தார் அவ்விதம் பசுக்களைக்காத்துவருமவ
யன் மிகுந்தஸுகத்தைப் பெறுவான் அவன் தொழிலையும் ஜீவ
த்தையும் சொல்லுகிறேன் தான் மேய்த்துவரும் பசுக்களில் ஆ
ஒன்றின் பாலையும் நூறுபசுக்களில் வருஷம் ஒருமுறை ஒருபசு க
இரண்டையும் கூலியாக அடைவது நியாயமாகும் [2]வாத்தகத
கொள்முதல் தொகையில் ஏழிலொன்று லாபம் பெறுதல் நி
மாகும் வருஷம் ஒருமுறை முடிவுபெறும் பயிர்களுக்கும் ம
முள்ள விதைகளுக்கும் கவயசிருங்கமுதலிய வாத்தகத்திறகும்
வேழில் ஒருபாகமே லாபமாகும் விலையுயர்ந்த ஒருவகை மிரு
தின் குளம்பு முதலிய வஸ்துக்களின் வாத்தகத்தில் பதினறிலொன்
தான் லாபமகூடும் வைசியன் பசுக்களைக் காக்கமாட்டேனெ
நினைப்பது கூடாது விருப்பமுள்ள வைசியனிருக்கையில் மற
லும் எவ்வகையிலும் பசுக்களைக் காப்பது நீதியன்று பாரதே
சூத்ரனுடைய தாமத்தையும் உன்க்குச் சொல்லுகிறேன் பிர
தேவர் மேற்சாதிகளுக்குப் பணிவிடை செய்யக்கருதிச் சூத்திர
படைத்தபடியால் மேற்குலத்தோரின் பணிவிடை அவனுக்குத்
மென விதிக்கப்படுகிறது சூத்ரன் அஸூயையின்றி மூன்றுவரு
+தாருக்கும் பணிவிடைசெய்தால் பெரிய ஸுகம் பெறுவான்

1 இந்திரனைத் தேவதையாகக் கொண்டவன்.
2 'லபதாத' என்கிற பாடம் கொள்ளப்பட்டது

ன எந்த காலத்திலும் எவ்விதத்திலும் பொருளைச் சோக்க
ாது தாழ்ந்த பிறவியான அவன் தனமடைந்தால் மேன்மக
்த தன்னுள்ளடக்க முயல்வான், ஒரு ஸமயம் அரசனனுமதி
றுத் தாமம் ஒன்றைக்கருதிப் பொருளைச் சோபபது அநீதியா
ு அவன்தொழிலேயும் அவன் பிழைக்கும் வழியையும் சொல்லு
றன மூன்று வருணத்தாரும் சூத்திரனை அவசியம் போஷிக்க
ணடும் ஊழியஞ்செய்யும் சூத்திரனுக்குப் பழையகுடை, விசிறி,
ுகை, விலாமிசசந்தட்டி, தமக்கு உடுக்கத்தகாத கிழிந்த ஆடை
ஆகிய இவைகளை தவிஜாதிகள் அளிக்கவேண்டும் இந்த வஸ
கள் தாமபபடி அவனுடைய தனமாகும் பணிவிடை செய்யக
ித தன்னைவந்தடுத்த சூத்திரனுக்கு தவிஜாதிகளில் எவனும் ஜீவ
கொடுக்கவேண்டுமென்த் தாமமறிந்தோாகள் சொல்லுகிறாாகள
த்திரன்றற சூத்திரனுக்குப் பிண்டஙகொடுக்கவேண்டும் கிழவன
மற்றவன் ஆகிய சூத்திரர்களைப் போஷிக்கவேண்டும் சூத
ன எவ்வித ஆபத்திலும் எஜமானனை விட்டுவிலகாமல் அவன
ாருளிழந்த காலத்தில் தன்குடும்பத்தில் அதிகமான பொருளால
ினைப் போஷிக்கவேண்டும் சூத்திராகளுடைய தனம் அவா
்க்குச் சொந்தமின்றி அவா எஜமானனைச் சோந்ததாகும் வேதத
கூறிய யாகமானது வேதத்தில் அதிகாரமபெற்ற பிராமமணா
லிய மூன்று ஜாதிகளின் தாமமே தவிர, சூத்திரனிடம் வேதமும
ு மூலமான ஸவாஹாகாரவஷடகாரஙகளும் இல்லை ஆகையால,
்த்திற சொல்லிய விரதஙகளின்றிச் சூத்திரன், [2] பூாணபாத்திர
னனும தக்ஷிணையுள்ள கிரஹசாந்தி முதலிய சிறிய யாகஙகளைச
யவேண்டும் பைஜவனனென்னும் சூத்திரன், ஐந்திராகனம
னும் யாகத்திலுள்ள விதிபோல லக்ஷககணக்கான பூாணபாத
ஙகளைத் தக்ஷிணையாகக் கொடுத்தானென்று கேளவியுணடு ஓ [1]
்த [1] பிராமமணா முதலிய எந்த வாணத்தாரின் யாகமும் அவருக
பணிவிடை செய்யும் சூத்திரனையும் சோந்ததாகும் ஶரத்தை
னனுமயாகமானது எவ்விதயாகஙகளிலும் முந்தினதாகக் கூறபபடு
ு ஶரத்தையெனபது யாகம் செய்யுபவாகளுக்கும் பரிசுத்தமான
பெரிய தெய்வமாகும் பெரிய தெய்வமான பிராமமணாகள
்த அந்த விருப்பஙகளுடன் கூடினவாகள்ாய ஒருவருககொரு

1 சில ஶராத்தஙகளில் இறந்த வேலைக்காரனையும் உத்தேசித்துப
ிடம கொடுபபதுணடு

2 இருநூற்றைமபத்தாறுபிடி தானயம அடஙகியது ஒரு பூாணபாத
மெனப பழையஉரை கூறுகிறது.

வறு தமதமககுரிய பலயாகஙகளைச செயததுமனறி அவாக
கீழான மூனறு ஜாதிகளிலும ஸநததிகளைபபெறறாாகள தேவாக
ளும சிறநத தேவாகளான அநத அநதணாகள சொலலும வச
பெரிய நனமையாகும ஜாதிகளயாவும பிராமமணரிடம உணட
காரணமபறறி எலலாஜாதிகளுககும எவவித யாகததின ஸமபநத
உணமையிலுணடு ரிக யஜுஸ ஸாமஙகளை அறிநத தவிஜன தெய
போல எனறும பூஜிககபபடததககவன ஐய ! பாரத ! பிரஜாபதி
தெயவமாககொணட பணிவிடைத தொழிலுளள சூததிரன மூன
வேதஙகளிலும அதிகாரமறறவனுவான மானஸமானயாகம ஒன
தான எநதவாணததாரும செயயததககதாகக கூறபபடும இநத ம
ஸயாகததைச செயயும மனிதனிடம தேவாகளும மறறவாக
அனபுபாராட்டாமலிருபபதிலலை ஆதலின, ஶ்ரததையெனனுமய
எலலா ஜாதிகளும செயயததககதாகக கூறபபடுகிறது ராஜே
தஙகளுடைய தெயவமபோனற பிராமமணாகள கீழான மூனறுஜ
களுககும சொநதககாராகளாதலால அவாகள மறற மூனறுஜாதி
களும பயனபடுமபடி அவாகளைககுறிததது முனகாலததில யா
செயயாமலிருநதாாகளெனபதிலலை ஆயினும, அவவிதயாகத
வைதிகமான அககினிகளுககுககீழான லௌகிகாககினியை ஆதாரமா
செயதாாகள அநதக காரணததால பிராமமணன மூனறு ஜாதிக
கும யாகததைச செயவிததவனுகிறுன இநதக காரணத
கவனிககையில நானகு ஜாதிகளும தாமததில ஒறறுமையுளளன
பிராமமணாகளாலுணடுபணணபபடட பரமபரையிலுதிததனவ
கினறன அகாரமெனற ஒரெழுததது, ரிககு ஸாமம யஜுஸ எ
மூனறு வேதஙகளாகததோனறியதுபோல உணமையை விசாரிதத
பிரமமம ஒனறே பிராமமணா முதலிய நானகு ஜாதிகளாயத தே
றிறறு ராஜஶ்ரேஷடனே ! இவவிஷயததில பழமையறிநதபெரிய
கள, யாகததில விருபபமுளள வைகானஸ முனிவாகள சொல
ஸ்ரீவிஷணுபகவான பாடியகாதைகளை உதாஹரிககிறாாகள அவற
பொருளாவது ‘தாமததிறகு ஶ்ரததையெனபது பெரியகாரணமா
யால, இநதிரியஙகளைவெனற ஶ்ரததையுளளபுருஷன, (ஸூரியன)
ததபினனுமமுனனும தாமபபடி அககினியில ஹோமஞசெயகிறுன
றின ஹவிஸமுதல விதிபபடியுளள ஹவிஸவரையில பதினுறுதிரவ
களுளளதும பல பயனகளுளளதுமாககூறபபடுமஅககினிஹோதார
களைச சஙகையினறிக கறறுணாநத மூனறுவாணததைச சாநத
ஷன ஶ்ரததையுடன யாகஞசெயயததககவன திருடனுயினுமப

பினும் கொடியபாவியாயினும் யாகத்தால் ஸ்ரீவிஷ்ணுபகவானை
ாதிக்க விரும்பும் மனிதன் ஸந்தேகமின்றி ஸாதுவென் முனிகள்
றுகிறார்கள் மூவுலகங்களிலும் யாகம்போன்ற வேறுஎந்தகாரியமு
லாததுபற்றி எப்பொழுதும் எவ்விதமும் எச்சாதியானும்
களுஞ்செய்ய வேண்டுமென்பது திண்ணம் ஆதலால், இஷ்டம்போ
சக்திக்குத்தக்க விதிப்படி புருஷன் அஸூயையின்றிச் சிரத்தை
டன் சுத்தமாக யாகஞ்செய்ய வேண்டும் என்று பெரியோர்கள்
ால்லுகிறார்கள்' என்பது

அறுபதாவது அத்யாயம்

ராஜதாமம் (தொடர்ச்சி)

பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரருக்கு நான்கு ஆஶ்ரமங்களையும்பற்றிக் கூறியது)

ஸத்யமான பராக்ரமமும் சிறந்த கைகளுமுள்ள ஓ! யுதிஷ்டி
ன! நான்கு ஆஶ்ரமங்களின் பெயர்களையும் தொழில்களையும்
ள (பிராம்மணர்களுக்கு) வானப்ரஸ்தம், ஸந்யாஸம், கார்ஹஸ்த
, பிரம்மசரியம் என்று பிரம்மதேவரால் சொல்லப்பட்ட சிறந்த
ான்கு ஆஶ்ரமங்களுண்டு (இவைகளில்) செள்ளமென்னும் ஸம்ஸ
ரம் பெற்று (உபநயனவிதியினால்) த்விஜத்வத்தை அடைந்து
தங்களைக் கற்று ஆதானமுதலிய கர்மங்களைச்செய்து க்ருஹஸ
ஶ்ரமத்தின் கடமையை முடிவுபெறச் செய்து கருவிகளடங்கி
ாக்கமுள்ளவனாகி மனைவியுடனோ மனைவியில்லாமலோ வானப்ரஸ
ஶ்ரமத்தை அடையவேண்டும் தாமந்தெரிந்த அவன் அவ்வாஶ்ர
த்தில் வானப்ரஸ்தர்களுக்குள்ள சாஸ்திரங்களை உணர்ந்து (அவை
ா அனுஷ்டித்தபின்) மக்கள் முதலிய இல்லறவாழ்க்கையை விட்டு
ந்யாஸமடைந்து பிரம்மஸாரூப்யத்தைப் பெறுவான் ஓ! அரசனே!
றிவுள்ள அந்தணன் ஆதிமுதல் ஊர்த்வரேதஸ் என்ற ஸந்யாஸத்
றக்குக் காரணமாகச் செய்யத்தக்கவைகள் இவைகளே அரசனே!
ததமாதிகாரியான) பிராம்மணன், முதல் ஆஶ்ரமம் முடிந்த
ன, மோக்ஷத்துக்குரிய ஸந்யாஸம் பெறுவது உயர்ந்ததாகும்.
னகாவது ஆஶ்ரமம்பெற்ற பிராம்மணன், வீட்டையும் அக்னியையும்
டுக் கிடைத்ததுகொண்டு ஜீவிப்பவனும் இரவுகண்ட இடம் படுப்ப
வனும் மௌனியும் அடக்கமுள்ளவனும் இந்திரியங்களை ஜயித்துப்
ாகமும் பெருமையும் ஆசையும் விகாரமும் அற்றவனுமாயிருந்தால்
ாக்ஷமடைகிறான் முனிகளால் தருமப்படி ஸேவிக்கப்பட்ட மிக
அருமையான கார்ஹஸ்த்ய தாமத்திலிருக்கும் மனிதனும் வேதங்

களைக்கறறு வைதிககாமங்களைச்செய்து ஸந்ததியடைந்து அவ்வாஶ
ஸுகங்களை அனுபவித்தபின ஸமாதிநிலையுள்ளவனாக இருந்த
முகதிபெறுவான ஸமாதிபெறுத கிருஹஸ்தனானவன கள்ள
கபடமுமினறி விதிப்படி ருதுகாலத்தில தனதாரத்தினிடம ஸங
ஷிப்பவனும மிதபோஜனம, தெய்வபக்தி, மிருதுததனமை, நன
யறிவு, ஸத்யம, கொடுமையில்லாமை, பொறுமை, இந்திரிய நி
ஹம, குருவின ஆணையையும சாஸ்திரத்தின கட்டளையையும
பது ஆகிய இவையுள்ளவனும தேவபிதிருகாரியங்களில கருத்து
வனும மாதஸரியமினறி எப்போதும எவவாஶரமிகளுக்கும விசே
மாகப பிராமமணாகளுக்கும அன்னமளிப்பவனும அக்நிகாரியங்க
விடாமுயறசியுள்ளவனுமாக இருக்கவேண்டும இவவிஷயத்
பெருந்தவத்தால வெளிவந்ததும மஹானுபாவாகளான முனிவா
சொலலுவதும பெருமபொருள அடங்கியதும பகவான நாராயண
கூறியதுமான இவவசனத்தைச சொலலுகிறேன ; தெரிந்துகொ
உலகத்தில ஸத்யமும ஆர்ஜவமும அதிதிபூஜையும தாமமும தன
தன தாரத்துடன கூடி இனபுறுதலுமாகிய இந்த ஸுகஙகள யா
உயர்ந்த கிருஹஸதாஶரமத்தில அடையத்தக்கவையாகையால இ
உத்தமமெனபது எனகருத்து மஹரிஷிகள இவவாஶரமத்தில
பவாகளுக்குப புத்திர்தாரஙகளைப போஷிப்பதும வேதஙகளை ரக்ஷ
பதும சிறந்தவையெனச சொலலுகிறாாகள இவவிதிப்படி யா
களைச செய்துகொண்டு கிருஹஸதாஶரமத்திலிருக்கும பிராமமண
அவவாஶரமத்திறகுரிய சுத்தமான ஜீவனத்துடனிருந்து ஸுவாக
தில நறபயனடைகிறான அந்தக கிருஹஸதன சரீரம விடடபி
அவன விருமபிய போகம யாவும எவவிடத்திலும எககாலத்தில
அழிவினறி வாழியககாரனபோல அவனைக காத்திருக்கும ஓ! யுதி
டிர! பிரமமசாரியானவன தனியாயிருந்து எலலாவேதஙகளை
ஜபித்துககொணடு ஒரே ஆசாரியரிடம பணிவிடை செயபவனும
ரத்திலும வஸதிரத்திலும அழுககுள்ளவனும நித்யவிரதமும நி
தீக்ஷையுமுள்ளவனும இந்திரிய ஜயமுள்ளவனும நிழலைபபோ
ஆசிரியாபின செலலுகிறவனும அவருககுளளடஙகி அத்தியய
பணணுகிறவனும மாறுதவாதத்துடன தியானம செயகிறவனும
எபபொழுதும இருக்கவேணடும ஐய! அனறியும, குருவை வண
ஙகிப பணிவிடை செயபவனும (பிராணாயாமம, பிரத்யாஹாரம, த
நம,- தாரணை, தாககம, ஸமாதி ஆகிய) ஆறுகாமஙகளிலும ஓ
முயறசியும ஓயா நிவிருத்தியும இலலாதவனும விரோதிகளிப

ாதவனும நிகரஹானுகரஹஙகள செய்யாதவனுமாயிருககவேணு
. இவையாவும பிரமமசாயமெனனும முதலாஶாமததிலிருபபவ
டைய தாமமாகும" எனறு சொனனா.

அறுபததோராவது அதயாயம

ராஜதாமம. (தொடர்ச்சி)

(தர்மபுத்ரர் வர்ணுஶ்ரமதர்மங்களில் சிலஸந்தேஹம் கேட்டதும், பீஷ்மர் மறுமொழி சொன்னதும்)

யுதிஷடிரா, "எனனைபபோனறவாகளுககு ஸுகததைததரத
க எளிய உபாயஙகளும உலகஙகள ஒபபததககவைகளுமஹிமயை
றவைகளும பெருமபயனுளளவைகளுமான மஙகள தாமஙகளைத
நமபவும சொலலவேணடுகிறேன" எனறு சொலல, பீஷமா
ாலலததொடஙகினா
"பாரதாகளிறசிறநத பிரபுவே! நானகு ஆஶ்ரமஙகளும பிராம
ானுககு விதிககபபடடன அவைகளை மறறமூனறுவாணததா
நம, அடையததககவாகளலலா அரசனே! அரசாகளை முககிய
கக கொணடவைகளும பரலோகததை அடைவிககததககவைகளு
ன பலகாமஙகள சாஸதிரததில கூறபபடடிருககினறன பிர
நததி சாஸதிரமெனபது பெருமபாலும க்ஷததிரியாகளைச சேரந்த
கும அவவிதகாமஙகளையும வைசியசூததிராகளுககுளள காமங
ாயும புததிககுறைவால செயயுமபிராமமணன இவவுலகததில
ழசசியடைநது பரலோகததிலும நரகததை அடைவான பாண
னே! உலகததில பசு, ஊழியஞசெயபவன, நாய, ஓநாய இவை
நககுளள பெயரைத தகாதகாமததைச செயயும பிராமமணனிடம
ககவேணடும நானகுஆஶ்ரமஙகளிலும பிராணுயாமமுதலிய ஆறு
மஙகளைசசெயகிறவனும, எலலாததாமஙகளையும அனுஷடிததுச
ததசுததிபெறறவனும, பிரதிப்ரயோஜனததைவிருமபாமல தானம
யபவனும, தவததிலவிசேஷமுயறசியுளளவனும, சித்தனும [1]அட
முளளவனுமான பிராமமணன அழிவறற உலகஙகளைபபெறுவான
தமனிதன எநதபபருவததில எநதசசமயததில எவவிடததில எந
காரணமபறறி எவவிதகாமததைச செயகிறானே, அநத மனிதன
நதக காரணஙகொணடு அவவிதககாமததைச சிறநததெனநினைககி

1 இவவிடததில வேறுபாடம கொளளபபடடது

ருஜன ஓ! ராஜேநதிரனே! வடடிவாஙகுவதும வாததகமும கிரு
யும வேடடையும [1] வேதமோதுவதறகு ஒபபாகுமெனத தெரி
கொள முனபிறபபிலுளள வாஸனையால உறுதிபெறறுக காலதத
-ஏவபபடும மனிதன தனவசமினறி ஸமயமபோல உததமம மத
மம அதமமெனற காரியஙகளைசசெயகிறுன முனபிறபபில செ
காமஙகளும இசசரீரததுககுககாரணமான பஞசபூதஙகளும அ
தியமாகும உலகமானது தான விருமபிய காமததிற செலலுவ
இயறகையாகும ஜீவன எநதக காரியததிலும பிரவிருததிக
தனமையுளளவஞவான

அறுபததிரணடாவது அதயாயம

ராஜ தாமம். (தொடர்ச்சி)

(பீஷமர் பிராம்மணருக்குத்தகாத தர்மத்தையும் க்ஷத்திரியர்முதலி
நுடையதர்மத்தையும்சொல்லி ராஜதர்மத்தைப் புகழ்ந்தது)

விலலின நாணை இழுபபதும சததருககளை அடிபபதும கிரு
யும வாததகமும பசுககளைககாபபதும பணததுககுப பணிவிடைசெ
வதுமாகிய இவையாவும பிராமமணனுககு மிகவும அகாயமாகு
அறிவுளள கிருஹஸதனன பிராமமணன வேததததைககறறு யாகமு
விய ஆறுகாமஙகளையுமசெயது அவவாஸரமஙகளை முடிததபி
அரணயவாஸஞசெயவது புகழததககதாகும அரசனிடம ஊழியமு
வாததகததால ஜீவிபபதும வியவஸாயஞசெயது பொருளீடடுதல
வஞசகமும வியபிசாரஞசெயவதும பிராமமணனுககு மிகவுமநிந
கபபடடன ஓ! அரசனே! தன தாமததினினறுமவிலகிச சூத
மடநதையினசோககையும நடடுவமும கிராமஊழியமும கே
சொலலுவதும கெடடநடையும தகாதகாரியததைச செயவதுமுள
பிராமமணன பிராமமணாகளுககுச சொநதமான சூததிரனகிறு
ஓ! கௌரவேநதிரனன அரசனே! புததிககுறைவால நனனடைவி
விலகிக கீழசசொலலியவிதமிருககும பிராமமணன வேதமகறறவ
யினும கலலாதவனயினும சூததிரனுககொபபாகவும அடிமைக
ஒபபாகவும விலகியிருநது உணணததககவன அரசனே! சூ
திரனுககு ஒபபான இவவிதப பிராமமணாகள யாவரையும (வை
மான) தேவகாாயததில ஸமபநதமினறி விலககவேணடும அரசனே

---

1 இஙகு வேறுபாடம கொளளபபடடது

ியாதையற்றவனும் வஞ்சகமாகப்பேசுகிறவனும் தீயநடையுள்ளவ
ும் துன்பஞ்செய்ய விருப்பமுள்ளவனும் தன்ஜாதிதர்மத்தையும்
லநடையையும் விட்டவனுமான அந்தப்பிராமமணனிடம் [1] ஹவ்ய
ம் [2] கவ்யமும் மற்ற எல்லாத்தானங்களும் கொடுக்கத்தக்கவை
லல அரசனே! ஆனதுபற்றியே, பிராமமணர்களுக்கு அடக்கம்,
த்தி, கபடமில்லாமையென்னும் தர்மங்களையும் நான்கு ஆசிரமங்
ளயும் முன்னம் வேதம் விதித்திருக்கிறது அடக்கமுள்ளவனும்
ல நடையுள்ளவனும் ஸோமபானஞ் செய்தவனும் ஆசையற்ற
ும் யாவற்றையும் ஸஹிப்பவனும் பொறுமையுமதயையுமுள்ள
ும் பிறருக்குக் கேடுநினையாதவனும் குரூரமற்றவனும் கபடமற்ற
ுமாயிருப்பவன் பிராமமணனுவனேயன்றிக் கெட்டசெய்கை
ளவன் பிராமமணனாகமாட்டான் அரசனே! தர்மத்தைவிரும
் உலகங்களயாவும் பிராமமணனையும் க்ஷத்திரியனையும் வைசியனை
் சூத்திரனையுமடுத்திருக்கின்றன பாண்டுபுத்ரனே! ஆகையால், தன
திக்குரிய தர்மங்களில் நிலைத்திருக்கும் ஜனங்களை ஸ்ரீவிஷ்ணுபக
ன கைவிட விரும்பார் உலகமெல்லாம் விரும்பத்தக்க ஸ்வாகக
ாகமும் நான்கு வர்ணங்களும் ஆசிரமங்களயாவும் வேதபாடங
நம் எல்லா வைதிகலௌகிக கர்மங்களும் ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவின்
ருளின்றி உலகில் ஒரு க்ஷணமும் நிலைபெறமாட்டா பாண்ட
னே! தனது ராஜ்யத்திலுள்ள மூன்றுவர்ணத்தார்களும் தமதம
ரமத்தர்மங்களைச் சரிவர நடத்தவேண்டுமென விரும்பும் அரசன்
றியவேண்டிய தர்மங்களைக் கேள் ஓ! பாண்டவராஜனே! [3] மேற
லத்தோர்களுக்குப் பணிவிடைசெய்து தன்கடமையை நிறை
றறினவனும் மக்களைப் பெற்றவனும் வைதிகர்களிற்சிறிது
றைந்த ஆசாரமுள்ளவனும் தேசாசாரத்தை அடைந்தவனுமான
த்திரன், அரசனிடம் அனுமதிபெற்று ஆசைகளற்ற ஸந்யாஸ
னனும் ஓர் ஆசிரமத்தை விலக்கி மற்ற ஆசிரமங்களை அடையத்
கவனுவான் ஓ! ராஜேந்திரனே! அவர்களுடையதர்மத்தைச்
ாலலுகிறவர்கள், [4] அந்தச் சூத்திரனுக்கும் அப்படியே வைசிய
க்கும் க்ஷத்திரியனுக்கும் ஸந்யாஸம் இல்லையென்று சொல்லுகிறார்

1 தேவர்களை உத்தேசித்துக்கொடுப்பது
2 பிதிர்க்களை உத்தேசித்துக் கொடுப்பது
3 இங்கு, 'வேதாந்தங்களில் அதிகாரமில்லாமையால் புராணங்
ின் மூலமாக ஆத்மாவை விசாரிக்கவிரும்பியவன்' என்பது பழைய
ர 4 இங்கு வேறுபாடங்கொண்டு, 'இம்மூன்றுவர்ணத்தாருக்கும்
யகர்மங்களைத்தவிர மற்றக்கர்மங்களைவிடுவதான ஸந்யாஸம் உண்டு'
ாபது பழையவுரை.

கள தனகடமையைச செயதவனும அரசனுககுப பணிவிடைசெ
ஶ்ரமமடைநதவனும முதுமையடைநதவனுமான வைஶ்யனும
சனகட்டளையினபடி, விருமபிய ஆஶ்ரமம செலலவேணடும கு
மறறவனும பேசுகிறவாகளிற சிறநதவனும க்ஷதரியஶ்ரேஷ்ட
மான பாணடவராஜனே! தாமபபடி வேதஙகளையும தணடநீதிக
யும கறறு ஸநதானமுதலிய நறகாமஙகளையும ஸோமயாகததை
செயது பிரஜைகளையெலலாம தாமபபடிபரிபாலிதது ராஜஸூ
அஶ்வமேதமுதலியயாகஙகளை நியாயபபடி செயது அநதணாகளுக
தக்ஷிணையளிததுச சிறியதாளுலும பெரியதாளுலும யுததததிலஜ
பெறறு அரசாளததகக புததிரனையாவது அலலது வேறுகுலத
உதிதத உததமக்ஷததிரியனையாவது ராஜயததில மகுடமசூட
பிதிரககளையும தேவாகளையும ரிஷிகளையும முறையே பிதிரயஜ
களான ஶ்ராததஙகளாலும யாகஙகளாலும விதிபபடி முயறசியுட
ஆராதிதது முதியபருவமவநதபின வேறுஆஶ்ரமம விருமபும க்ஷ
திரியன கிரமமாய ஆஶ்ரமஙகளையடைநது ஸிததிபெறறத் தகக
வான ஓ! ராஜேநதிரனே! கிருஹஸ்தாஶ்ரமம விடடு
கின க்ஷததிரியன வயிறுவளாபபதறகலலாமல முனிதாம
விருநது பிக்ஷாடனம செயவதுகூடாது அதிகதக்ஷிணைகொ
பவனே! இநதககாமாவானது பிராமமணனலலாத மூனறுவா
தாாகளுககும நிதயகாமமனறு ராஜஶ்ரேஷ்டனே! நானகு
ஆஶ்ரமஙகளிலுமிருககும மனிதாகளின தாமமெலலாம உலகத
மிகசசிறநத தாமததை அனுஷ்டிபபவாகளான க்ஷததிரியாக
கையிலிருபபதாகும மூனறுஜாதிகளின தாமஙகளும உபதா
களுமாகிய யாவும அரசனைசசாாநதனவெனறு நீதிசாஸதிரத
கேளவிபபடுகிறேன அரசனே! யானையின அடியில மறறெல
பிராணிகளின அடிகளும அடஙகுவதுபோல ராஜதாமஙகளில
றததாமஙகள யாவும எபபொழுதும அடஙகினவெனத தெரி
கொள தாமமறிநத பூஜயாகளான மனிதாகள க்ஷததிரிய தா
தைப பலவிடஙகளிலிருபபதாகவும பலஸுகஙகளைக கொடுபப
வும இதரதாமஙகளைச சிலவிடஙகளிலிருபபவைகளாகவும ஸவ
பலனைக கொடுககககூடியவைகளாகவும 1 சொலலுகிறாாகள எல
தாமஙகளுககும ராஜதாமம முககியஆதாரமாகும ஜாதிகளயா
அரசனுலபரிபாலிககபபடடு நிலைபெறுகினறன ராஜதாமஙகளில
விததயாகமும நிலைபெறறிருககிறது அரசனே! ஆகையால, எ
தனமான ராஜதாமததை தயாகமெனறும சிறநததெனறும சொ

1 ஒருசொல விடபபடடது.

ரூாகள உலகில தணடீநீதி குறைவடைநதால வேதம ஒளித
பபோம, தாமஙகள யாவும விரோதமுளளவைகளாய நாசமடை
ம க்ஷத்திரியாகளுககுரிய ஸநாதனமான ராஜதாமம நஷடமடைந
ால ஆஶ்ரமஙகளின எலலாத தாமஙகளும நாசமடைநதுவிடும
லலாப போகஙகளும ராஜதாமததில காணபபடுகினறன எலலா
பமஙகளும ராஜதாமததில சொலலபபடடிருககினறன எலலாக
லவிகளும ராஜதாமததிலேயே இருககினறன எலலா உலகங
ளும ராஜதாமததில அடஙகியிருககினறன தாமஙகளும போகங
ளும யோகஙகளும ராஜகாமததில நிலைபெறறிருககினறன ஓ!
ஜாத சதருவே! ஆகையால, உலகததில ராஜதாமததைவிடச
றநத தாமம வேறு எதுவுமிலலை ஓ! பாதஶ்ரேஷடனே! எலலாக
மஙகளும எலலாப பிராணிகளும ராஜதாமததிலிருநது ஜீவிகக
வணடும அவிவேகிகளால கொலலபபடும பிராணிகள அவாக
நடைய வைதிகதாமஙகளை நசிககசசெயவதுபோல ராஜதாமததை
டட மறறத தாமஙகள நாசமடைவதுடன அவைகளைச செயயும
ணிதாகளும பல இடையூறுகளால தம தாமததில ஆதரவினறி நாச
டைவாாகள

அறுபததுமூனறுவது அதயாயம

ராஜதாமம (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர் ராஜதர்மத்தைப்புகழ்ந்து மாந்தாதாவுக்கும் இந்திர
நபியான விஷ்ணுவுக்கும் நடந்த சம்பாஷணத்தை
யுதிஷ்டிரருக்குச் சொல்லியது)

பாணடவனே! நானகு ஆஶ்ரம தாமஙகளும, (விசேஷமான)
திதாமஙகளும, வேதததிலும உலகததிலும உததமமெனப புகழப
டும தாமஙகளும, ராஜதாமததிலிருககினறன பாதஶ்ரேஷடனே!
ாஜதாமம நிலைபெறறிருநதால இநதக காமஙகள யாவும பயனபடுவ
டன பிராணி ஸமூகஙகளும கவலையினறிச சுகிததிருககும ஆஶ்ரம
ஸிகளின சாஶ்வதமான காமம அபாதயக்ஷமாயும பலவித பிர
யாஜனமுளளதாயுமிருநதும அதனுணமையை ஆகமஙகளாலேயே
றிவிககிறாாகள, மறற வாதிகள புணணியமான வசனஙகளால
லகததில உறுதிபபடச சொலலுகிறாாகள மறறும சிலா தாமங
ளின உணமையை அறியாவிடினும அழிவறற பெரிய தாமததில
ருபபமுறறிருககிறாாகள எலலா உலகஙகளுககும ஹிதமாயும
ரததியக்ஷமாயும பிரயோஜனம நிறைநததாயும கபடமிலலாததா

யும் தனககுத தெரிநததாயுமுளள (உததம) தாமம க்ஷததிரியா
ளிடம நிலைபெறறிருககிறது ஓ! யுதிஷ்டிர! கிருஹஸதாஸரமத
திருககும பிராமமணாகளின தாமததில மறற மூனறு ஆஸரம
களும அவைகளின தாமஙகளும அடஙகியிருபபதுபோல ராஜதாம
களில உலகஙகளனைததும அவைகளின புணணிய காமஙகளும அடங
கியிருககினறனவெனறு முனனமே எடுததுககூறியிருககிறேன ரா
ஸரேஷ்டனே! சூராகளான பலஅரசாகள தணடநீதி விருததியன
வதறகாக ஒவவொரு ஆஸரம தாமததையும ராஜதாமததையும நிறு
துபபாககக கருதி முனனொருகாலததில எலலாபபிராணிகளுககு
ஈசரும வயாபகரும பிரபுவும தேவரும எஙகும நிறைநதவரும மிக
தேஜஸுளளவருமாயிருககும ஸ்ரீநாராயணரிடம சென்று உ
மையைஅறிய விருபபததுடன வணஙகி உபாஸிததாகள ஆ
தேவரான அநதபபகவான முனகாலததிற படைதத ஸாதயாக
வஸுககள, அஸவினிதேவாகள, ருததாகள, விஸவேதேவாகள, வி
தாகள, மருததகணஙகள யாவரும க்ஷததிரிய தாமததிலிருககிறாக
இவவிஷயததில உனககு உணமை தெரியவேணடி ஒரு தாமததை
தெரிவிககிறேன அரசாககரசனே! முன காலததில இவவுல
ஒரே அஸுரககடலாய மரியாதையினறி இருககுமபொழுது, ம
தாதாவெனனும மஹாவீாயசாலியான ஓா அரசனிருநதான பு
போனற அரசனே! அககாலததில இபபூமியை ஆணடுவரும அ
வரசன ஆதியும நடுவும முடிவுமறறவரும தேவரும பிரபுவும
வேஸவரருமான நாராயணரை நேரில காணககருதி அநத மஹாத
வின பாதஙகளைத தலையால வணஙகி ஓா யாகஞசெயயத தொடங்
ஞன விஷணுபகவானும அபபொழுது இநதிரரூபததுடன அ
னுககுத தரிசனமளிததனா உததமாகளான அரசாகளால சூழ
படடமாநதாதாவும பிரபுவான அநதக கபட இநதிரனைப பூஜிததா
அரசஸரேஷ்டனான அநதமாநதாதாவுககும மஹாதமாவான அந
கபடஇநதிரனுககும பெரியசாநதியுளள ஸ்ரீவிஷணுவைபபறறி இ
தப பெரிய ஸமபாஷணை உணடாயிறறு இநதிரரூபியான பகவா
'தாமநிறைநத அரசாகளில மிகஉததமரே! உமது விருபபமென
அளவிலலாத மாயையும ஒபபறற மநதிரசகதியுமுளளவரும புரா
ரும ஆதிதேவரும அறிவிறகெடடாதவருமான எநதப பகவான நா
யணரைத தரிசிககவிருமபுகிறீரோ விஸவரூபியான அநதபபகவானை
பாககும சகதி எனககுமிலலை, ஸாக்ஷாத பிரமமதேவருககுமிலலை
ஓ! ராஜரே! உமது உளளததிலிருககும மறற எவவிதககாமஙகளையு
உமககுஅளிககிறேன மானிடாகளுககு அரசரான நீா ஸததியத

றுதிபெற்றவரும் தாமத்திற் சிறந்தவரும் சூரரும் இந்திரியங்களை
ித்தவருமாயிருப்பதுபற்றி உம்மீது தேவர்களும் திடமான நட
ணிருக்கிறார்கள். அன்றியும், பக்தியிலும் புத்தியிலும் ஸத்தை
லும் நீர் உத்தமராயிருப்பதைக்கண்டு நீர் வேண்டுமவர்களை நான
ரிக்கிறேன்' என்றுசொன்னார். மாந்தாதா, 'ஓ! பகவானே! ஆதி
வரானஉம்மை நான் தலையால் வணங்கிச் சந்தேகமின்றித்தெரிவிக்
றேன். நான் போகங்களைத்தள்ளித் தாமவிருப்பமுள்ளவனாகி
துக்கள் சென்ற நல்லவழியிற் செல்லக்கருதிக் கானகம் போக
ரும்புகிறேன். விஸ்தாரமானதும் அளவிடக்கூடாததுமான க்ஷத்
ிய தாமத்திலிருந்து உலகங்களை அடைந்து எனகீர்த்தியும் உலகில்
டப்பட்டது. ஆதிதேவரான நாராயணரிடமிருந்து வெளியான
ம் உலகங்களில் மிகச் சிறந்ததுமான தாமத்தைச் செய்ய நான்
றிகிலேன்' என்று சொன்னான். இந்திரன், 'அரசனில்லாத
ங்கள் தாமபுத்தியுள்ளவர்களாயினும் ஆதரவுடன் தாமத்தாலுண
ரும் நற்கதியை அடையவும் அடையச் செய்யவுமாட்டார்கள்.
திதேவரிடமிருந்து முதன்மையாக வெளியானது ராஜதாமம்.
ரே மற்றத்தாமங்கள் யாவும் அதன் அங்கங்களாகப் பின்
ளியாயின. ஸந்யாஸத்துடன் கூடின மற்றத்தாமங்கள் அநித்ய
ன பலனுள்ளனவாகவும் எண்ணிறந்தனவாகவும் ராஜதாமமே
த்தமமாகவும் படைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த ராஜதாமத்தில்
றைத்தாமம் யாவும் அடங்கியதுபற்றிப் பெரியோர்கள் இந்தத்
மத்தை மிகச்சிறந்ததெனப் புகழ்கிறார்கள். முன்காலத்தில் மஹா
ஷ்ணுவானவர் ராஜதாமத்தால் சத்துருக்களைவென்று ஒப்பற்ற
ரகாரமுள்ள முனிவர்கள் தேவர்கள் யாவரையும் காத்தருளி
உலகத்திற்கு விரோதிகளான அஸுரர்களையாவரையும் அறி
கெடாத இந்தப்பகவான் (இங்ஙனம்) அடிக்காவிடின்[1] பிராம
ர்களும் உலகங்களைப்படைக்கும் பிரமதேவரும் இந்தத் தாம
ம் ஸநாதனதாமமும் உலகில்இருக்கமுடியா. தேவ ஸ்ரேஷ்டரும்
திதேவருமான நாராயணர் அஸுரர்களை சூழ்ந்து இப்பூமியைப்
ரகாமத்தால்வெல்லாவிடின் வேதியர்களின் நாசத்தால் நான்கு
திகளும் நான்குஆஸ்ரமங்களும் அவைகளின் தாமங்களும் எல்
ம் உலகில் ஒழிந்துபோம். ஒவ்வொரு யுகத்திலும் பலவிதமாய
மடைந்தபழமையான சாஸ்வதத்தாமங்கள் ராஜதாமத்தால் திரும்பப்
நிலைபெறச் செய்யப்படுகின்றன. ஆகையால், ராஜதாமம் உலகங்

1 இங்கு வேறு பாடங்கொள்ளப்பட்டது.

களில மிகசசிறநததெனச சொலலுகிறாகள ராஜதாமததிலி
கும க்ஷததிரியாகளுககு யுதததில சரீரததைவிடுவதும எலல
பிராணிகளிடமும தயைசெயவதும உலகஙகளைப பகுததறிவத
ரக்ஷிபபதும பீடிககபபட்டுத துககபபடும ஜனஙகளைக கஷ்டத
தினறு விடுவிபபதும தாமமாகும. காமககுரோதஙகளால இ
கபபட்டு வரமபினறிச செலலும தனமையுளள மனிதாகள அரச
டம பயநது பாவததில செலலாமலிருககிறாகள இயறகையில
குணமுளள மறறப பெரியோாகளும விசேஷமான நலலநடையுட
தாமஙகள யாவறறையுஞ செயதுகொணடு அநதத தாமததைப
ருககும உபதேசிபபாாகள உலகததிலுளள பிராணிகள யாவும
திரனைப்போல அரசனால பாதுகாககபபட்டுத தமதம தாமஙகளுட
சஞசரிககினறனவெனபதில சிறிதும ஐயமிலலை ஆகையால,
லாததாமஙகளிலும மேலானதும உலகததில கொணடாடபபடுவத
எவவிடததிலும செலலததககதும பழமையானதும அழிவறறத
முடிவில முகதியளிபபதுமான ராஜதாமம மிகசசிறநததாகும

அறுபததுநானகாவது அதயாயம

ராஜதாமம. (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர், இந்த்ரரூபியான் விஷ்ணுவினுல் மாந்தாதாவுக்குச் சொ
லப்பட்ட ராஜதர்மங்களை யுதிஷ்டிரருக்குச் சொல்லியது)

இவவிதமான வீாயமுளளதும எலலாததாமஙகளும அடங்கி
தும எலலாததாமஙகளிலும உததமதாமமுமான ராஜதாமததை
மைபபோனற உதாராகளான அரசாகள பரிபாலிததுவரவேண
இமமுறை தவறினுல பிரஜைகளுககு நாசமுணடாகும. அரசன,
யைச்செழிககச்செயவதும ராஜஸூயமுதலிய யாகஙகளைசசெயவ
1 தீக்ஷைபெறுவதும பிரஜைகளைப பரிபாலிபபதும எலலாபபிரா
களிடததிலும தயைசெயவதும யுதததில சரீரததைவிடுவதும
கடமையான சிறநத தாமமெனத தெரிநதுகொளளவேணடும இ
களிலும யுதததில சரீரததைவிடுவது மிகஉததமதாமமெனறு மு
வாகள கூறுகிறாகள அநதககாரணமபறறியே ராஜதாமஙகளிலு
அரசாகளயாவரும பெருமபாலும போரில ஸ்ரேஷ்டமான சரீரத
விடுகிறாகளெனபது உமககுப பிரததியக்ஷம பிரமமசாயமபெ
க்ஷததிரியன தாமததை விருமபியவனுகிப பலகலவிகளைககறப

1 'ஸநயாஸாஸ்ரமம பெறுமலிருபபது' எனபது வேறுபாடம

ரியருக்குப் பணிவிடைசெய்வதுமுள்ளவனாய்த் [1]தனக்குரிய நித்தியதாமத்தையும் ஆஶ்ரமத்தையும் தனிமையில் செய்துகொண்டு நக்கவேண்டும். இவ்விதமிருந்து (இருக்கஸ்தாஶ்ரமம்பெற்ற க்ஷத்ரியன்) பொதுவான வியவஹாரம் வரும்போது விருப்பு வெறுப்புகளாக கவனத்துடன் விலக்கிக்கொண்டு நான்கு ஜாதிகளையும் அந்தந்த உபாயங்கள் நியமங்கள் ஔஷதங்கள் முதலிய பலவழிகளால் பாதுகாத்துத் தம்தம் தாமத்தில் நிலைபெறச் செய்யவேண்டும். க்ஷத்திரியர்களின் தாமம் எல்லாத்தாமங்களிலும் மிகச்சிறந்ததென்றும் அதில் எந்தத் தாமங்களும் அடங்கியிருக்கின்றனவென்றும் ஆசாரியோர்கள் அறிவிக்கிறார்கள். தம்தம் ஜாதிதாமப்படி நடவாதவர்களும் அந்த அந்தத் தாமவிதிகளை மாறுபடச்சொல்லுகிறவர்களும் மரியாதையற்று எப்பொழுதும் பொருளில் பேராசைபிடித்தவர்களுமான மனிதர்களைப் பசுக்களென்று சொல்லுவார்கள். பொருளின்பெருமையால் நீதியை நிலைநிறுத்தி உலகத்தின் க்ஷேமத்தைச் செய்யக்கூடியதுமகாரணத்தால் க்ஷத்திரியதாமம் மற்றஆஶ்ரமதாமத்தைக் காட்டிலும் உத்தமமாகும். மூன்றுவேதங்களையுங்கற்ற அந்தணர்களுக்கு உரித்தக்க ஆஶ்ரமங்களும் அவர்களுக்குரிய நற்கதியும் ஸித்திபெறத்தக்கதாமம் க்ஷத்திரியனுக்குஉரியதாகையால் அது யாவற்றிற்கும் முந்தியதாகும். ஐய! அந்தத் தாமமின்றி வேறுவிதனுசெய்யும் அரசன் சத்திரன்போல ஆயுதத்தால் கொல்லப்படத்தக்கவன். அரசரே! நான்கு ஆஶ்ரமங்களின் தாமங்களும் வேதமுபதேசிப்பதும் வேதியரின் தாமமேதவிர மற்றவன் இதனை எந்தச்சமயத்திலும் அடையத்தக்கவனல்லன். காமத்தால் தாமமும் தாமத்தால் மனிதனும் பெருமையடைவதுபற்றித் தாமத்திற்கு விரோதமாயிருக்கும் பிராமணன் நல்ல ஜீவனமடைய முடியாது. தன் தாமத்தைச்செய்யாத பிராமணன் நம்பத்தகாதவனாகையால் விபரீத கர்மமுள்ள அவன் பூஜிக்கப்படத்தக்கவனல்லன். தம தாமம்விட்டிழந்த எச்சாதிகளையும் மேலானபதவியை அடையச்செய்யும் பெருந்தாமம் அரசனைச்சார்ந்ததாகையால் மற்றவையன்றி ராஜதாமம் ஒன்றே உலகில் மிகப்புகழ் பெற்றதும் சிறந்த வீரியமுள்ளதுமென்பது எனக்கருத்து' என்று சொன்னான். மாந்தாதா, 'ராஜ்யத்தில் வஸிக்கும் யாவரும் தாமத்தைச்செய்வது எங்ஙனம் பொருந்தும்? பிராமண க்ஷத்திரியஜாதியில் பிறந்தும் வைஶ்யர்களாயும் சூத்திரர்களாயும்போன மனிதர்களும் மற்றுமுள்ள யவனர், கிராதர், காந்தாரர், சீனர், சபரர், பாபரர் சகர், துஷாரர், கங்கர், பல்லவர், ஆந்திரர், மத்ரகர், உஷ்டரர்,

[1] இங்கு இரண்டுசொற்கள் விடப்பட்டன.

புளிநதா, ஆரடடா, காசா, மிலேசசா ஆகிய யாவரும எஙஙனம த
மம்செயயத தகுதியுளளவாகள? திருடடுபபிழைபபுளள இவாக
போனற யாவரும எனபோனற அரசாகளால எஙஙனம ஆளததக
வாகள? தேவாகளுககு ஈசரான ஓ! பகவானே! கஷததரியாகளா
எஙகளுககுப பநதுவானநீா இதைககேடக விருபபமுளள எ
பொருடடு உளளபடி உரைககவேணடுகிறேன' எனறுசொனனா

இநதிரன சொலலததொடஙகினன 'தாயதநதைகள, ஆ
யா, குரு, ஆஶரமவாஸிகள, அரசாகள இவாகளின சுசரூஷை
திருடடுப பிழைபபுளளவாகளாயினும மனிதாகள அனைவருக
பொதுவான தாம்மாகும தேசததிறகுப பொதுவான தாமமு
பிதிரககாமமும, கிணறும, தணணீாசசாலையும, காலததிறகுத த
படி பிராமமணாகளினபொருடடுப படுககைமுதலிய தானஙக
யாவரும செயயததகக தாமமாகும அஹிமசையும, ஸததியமு
கோபமிலலாமையும, ஜீவனமும, தனமும, மககளமனைவி முதலிய
களைப பரிபாலிபபதும, பரிசுததியும, துரோஹமினமையும பொ
விதியாகும் எநதத தொழிலிலிருநதாலும தாமததை விருமபி
வன எலலா யாக்ஙகளுககுமவேணடிய தகஷிணைகளையும பாகயஜ
களுககுவேணடிய அதிகபபொருளகளையும கொடுககலாம மாச
வேநதரே! இததகைய காரியஙகளயாவும உலகமயாவும செய
தககவையென முனகாலததில கூறபபடடன' எனறுசொனனா

மாநதாதா, 'மானிடலோகததில எசசாதியிலும எவவித ஆ
மஙகளிலும வேறுதாமததிலிருககும திருடாகள காணபபடுகிறாக
எனறுசொலல, இநதிரன சொலலத தொடஙகினன 'குறறம
வரே! ராஜதாமததைவிடட அரசாகளின தாபபுததியால தண
நீதி நாசமடையுமபொழுது ஜனஙகள மிகக அவிவேகமடைவாக
இநதக கிருதயுகம முடிநதபின எணணிறநத ஸநயாஸிகளும பிர
சாரிகளும ஆஶ்ரமஙகளினவேறறுமைகளும உதபததியாவாக
ஸநாதன தாமஙகளைச செவியில வாஙகாமல பல நூறறுககணகக
மனிதாகள காமககுரோதஙகளால ஏவபபடடுக கெடடவழி
செலலுவாாகள. மஹாதமாககளான அரசாகள தணடநீதி கொண
பாவததை விலகக முயனறால சாஶவதமான பழையதா
வளாநது நிலைபெறறிருககும உலகமனைததிறகும குருவாய வி
கும அரசனை அவமதிககும மனிதனுடைய கலவியும காமமும தா
'மும எஙகும சிறிதும பயனபடாதொழியும மனிதாகளுககு அ
பதியாயப பேரொளியுடன தேவனபோல விளஙகும தாமவிரு

ளள அரசனைத தேவர்களும வெகுமானிககிறாகள். உலகமனைத தயுமடைத்த பகவானன பிரமமதேவரும பிரவிருததி நிவிருத்தி ன இருவகைத்தாமஙகளையும ரக்ஷிககககருதி க்ஷததிரியனை வேணடுகிறார் உலகத்தில நடைபெறறுவரும தாமததினபயனைத தன ததியால் கவனித்துவரும் அரசன க்ஷததிரியாகளில உறுதிபெற வனும் என்னுல்பூஜிக்கததககவனும மரியாதைசெயயததககவனும ஆகிறன' எனறு சொனனா.

உலகபதியான அநத விஷ்ணுபகவான இஙஙனம உபதேசிதத ின, தேவகணஙகளாலசூழபபெறறு, அழிவறறதுமசாஙவதமுமசிறந தமான தமது இருபபிடஞசெனறா குறறமறற அரசனே! முன ாலததில, இவவிதம நனனடககையுடனகூடினதரமம ஏறபடுததப டடிருககுமபொழுது, அறிவுளளவனும பலகலவிகளகறறவனுமான வன க்ஷததிரியதாமததை அதிகாமிபபான? வழியிறசெலலும குரு ாகளபோல நீதியறறபிரவிருததியும நிவிருததியும இடையில நாச டைவனவாகும ஆதிகாலததில, பிரமமதேவரிடமிருநது வெளி நததும முனனோகளுககு மிகமுககியமுமான தாமசககரததில நீ இருககவேணடும பாபமறறபுருஷஙரேஷடனே! நான உனனை புதறகுததகுதியுளளவனுக அறிகிறேன'' எனறுசொனனா

அறுபததைநதாவது அதயாயம

ராஜதாமம் (தொடர்ச்சி)

(யுதிஷ்டிரர் எல்லா ஆஶ்ரமதர்மங்களையும் விரிவாகச்சொல்லும்படி கேட்டதும், பீஷ்மர் ராஜதர்மத்தில் மற்றத்தர்மங்களும் அடங்கியிருக்கின்றன என்றதும்)

யுதிஷ்டிரா, "பிதாமஹரே! மனிதாகளயாருககும நானகு ஆஶ்ரமஙகளுணடென முனகூறியதைக கேடடேன அவைகளைத தெளிவாக அறியவிருபபமுளள எனககு அவைகளின வியாகயானத தைச சொலலவேணடுகிறேன'' எனறுகேடக, பீஷ்மா சொலலத தொடஙகினா

"மஹாபாஹுவானயுதிஷ்டிர! ஸாதுககள புகழததகக காமங களையெலலாம நான அறிவதுபோல நீயுமஅறிவாய தாமததைபபரி பாலிபபவாகளிறசிறநத யுதிஷ்டிரராஜனே! நீ அறியககருதிய மிகக ஸூக்ஷமமான தாமததைததெரிநதுகொள பாரதாகளிறசிறநத கௌந

தேய! உததமஆசாரமபெறற நானகுஆஶரமஙகளின இநதக காம
களயாவும ராஜதாமததிலிருககினறன யுதிஷடிர! நடபும பகையு
அறறவனுகி எலலாபபிராணிகளிடததும ஸமபுததியுடன தணட
செலுததிவருமஅரசன துறவிகளுககுரிய பதவிபெறுவான கொடு
பதும விடுபபதும சிக்ஷிபபதும ரக்ஷிபபதுமாகிய இவைகளை அறிந
அவறறுககுததககநடையுள்ள தீரனுன அரசன கிருஹஸதாஶரம
தின பதவியடைவான. குநதிபுததிரனுன பாணடவ! யோககிய
களைபபகுததறிநது எபபொழுதுமபூஜிபபவன எஙகும பிரமமச
யாஶரமததின பயனைஅடைவான யுதிஷடிர! ஞாதிகளும ஸமபந
களும ஸநேஹிதாகளும துனபபபடுமபோது அததுனபததினி
றும அவாகளைக காபபாறறும அரசன வானபரஸதாஶரமததி
பதவியடைவான குநதிபுதரனே! முககியமான ஜனஙகளிட
திலும முககியமான ஆஶரமிகளிடததிலும அடிககடி மரியாதையை
செயயும அரசன வானபரஸதாஶரமததின பதவியை அடைவான
குநதிபுததிரனுன ராஜஶரேஷட! பிதிருயஜஞமும பூதயஜஞமு
மனுஷயயஜஞமும தேவயஜஞமுமாகிய இவைகளை விரிவாகசசெய
துடன மறற [1] ஆஹநிகததையும செயதுகொணடு அதிதிகளையு
மறறபபிராணிகளையும யோககியதைககுததககபடி ஆராதிககும அ
சன வானபரஸதாஶரமபதம பெறுவான ஸதயமானபராககமமுள
புருஷபபுலியே! சிஷடாகளைப பாதுகாககவேணடிப பராஜய
களைபபீடிககும அரசனும வானபரஸதாஶரமததிலிருபபவனுவான
ராஜனே! பிராணிகளனைததையும தன ராஜயததையும பரிபாலிப
தில பலவகைததீக்ஷைபெறற அரசன பிரமமலோகததை அடைய
ததக ஆஶரமததிலிருபபவனுவான வேதாதயயனததில விட
முபறசியும பொறுமையும பெரியோாகளைப பூஜிபபதும உபாத
யாயரின பணிவிடையும பிரமமசரியாஶரமததிறகுரிய தாமமாகும
புருஷஶரேஷடனே! பகலில ஜபிககததகக புணணிய மநதிரஙகளை
ஜபிபபதும எபபொழுதும தேவாகளைபபூஜிபபதுமுளள மனித
ஸநயாஸிகளுககுரிய தாமமுளளவனுவான உயிரைபபநதயமாக
கொணட யுததமெனனுமசொககடடானில மரணமோ அலல
ரக்ஷணமோவெனற உறுதியுளளஅரசன ஸநயாஸிககுநிகராவான
பாரத! எபபொழுதும எவவிதபபிராணிகளிடமும களளமகபட
அறறவழியில செலலும அரசனும ஸநயாஸிககுச சமமாவான ஏ
பாரத! மூனறுவேதஙகளையுமகறற வானபரஸதாஶரமிகளான பிரா
மணாகளிடம அதிகபபொருளகளை அாபபணஞசெயபவனும அ

1 தினநதோறும செயயததககவை.

னபாஸதாஶ்ரம முள்ளவனுவான பாரத! எந்தப் பிராணிகளிட
ம தயைபாராட்டுவதுடன் குரூரமற்ற ஸ்வபாவத்திலிருக்கும உனக
ப புண்ணியம ஓங்கிவளாவது நிச்சயம் குந்திபுத்ரனான யுதிஷ்டிர!
ளையனுனாலும் முதியனுனாலும எந்தப் பருவத்திலிருக்கினும அவா
ாவிஷயத்தில தயையென்பது பழமையான தாமம குருஶ்ரேஷ்ட!
னபமுறறுச சரணமென்றடுதத பிராணிகளைப் பாதுகாப்பது
யைகளிற சிறந்த தயையாகும கௌரவ! ஸ்தாவரஜங்கமமான
ராணிகளை எவவிதத்திலும ரக்ஷிப்பதும யோக்யதைக்குத தக்கபடி
ஜிப்பதும கிருகஸ்தாஶ்ரமத்திறகுரிய தாமமாகும ஏ! பாரத!
இளையவரும மூத்தவருமான பதனிகளையும உடனபிறந்தாரையும
ளளைகளையும பேராகளையும சிக்ஷிப்பதும ரக்ஷிப்பதும கிருகஸ்ததா
ஙகளில உத்தமதாமமாகும புருஷஶ்ரேஷ்டனே! ஆதமஜ்ஞான
ளள பூஜிக்கததக்க ஸாதுக்களைப் பூஜித்துப பரிபாலிப்பது கிரு
ஸ்ததாமமாகும ஓ! பாரத! யுதிஷ்டிர! ஒவவோா ஆஶ்ரமத்திலு
ளள மனிதாகளுக்கும தனவீட்டில மிகுதியாகப போஜனம செய
பபதும உத்தமமான கிருஹஸ்ததாமமாகும கடவுளால ஏறபடுத
பபட்ட ஸ்வதாமத்தில விதிப்படி உண்மையாக நிலைபெறற மனிதன
டையூறினறி எல்லா ஆஶ்ரமங்களின பயனையும அடைகிறுன.
நதியின புத்ரனான யுதிஷ்டிர! நறகுணங்கள எப்பொழுதும எந
பபுருஷனிடம அழியாமலிருக்கினறனவோ அந்த உத்தமபுருஷனும
லலா ஆஶ்ரமமுமுள்ளவனுவான குந்தியின புத்ரனும புருஷஶ்ரேஷ
னுமான யுதிஷ்டிர! குலம், பிராயம், ஸ்தானம இவைகளின மா
ாதையைச செய்கிறவனும தேசதாமத்தையும குலதாமத்தையும
ாதுகாக்கிறவனுமான அரசன எல்லா ஆஶ்ரமங்களின பயனையும
டைவான புருஷஶ்ரேஷ்டனே! பிராணிகளின ஸம்பத்தையும
ாபங்களையும ஸமயத்தில பெருமைப்படுத்திவரும அரசன ஸாதுக
ளின ஆஶ்ரமத்திலிருப்பவனுவான ஏ! கௌந்தேய! தேச தா
த்திலிருப்பதுடன எல்லா ஜனங்களின தாமத்தையும கவனித்து
ரும அரசன எல்லா ஆஶ்ரமங்களிலும இருப்பவனுவான ஏ!
ாரத! உலகத்தில எந்த அரசனுடைய ஆளுகையிலுள்ள மனிதா
ள தாமத்தில ஸமாதத்ாகளாகித தாமத்தைச்செய்கிறாாகளோ அந்த
[illegible]தாகளின தாமத்தில நாலிலொருபாகம அந்த அரசனைச சேரும
! புருஷஶ்ரேஷ்டனே! விசேஷ ஆதரவுடன தாமத்தை நாடிச
செலலும மனிதாகளை ரக்ஷியாத அரசன அவாகளின பாவத்தை
டைவான. குறறமறற யுதிஷ்டிர! உலகத்தைப பரிபாலிப்பதில

1 இங்கு, 'ஸஹோதாரின பத்நிகளையும' என றுமகொள்ளலாம்

அரசனுக்குச் சகாயமாயிருப்பவர்கள் யாவரும் உலகத்தார் செய்ய தர்மத்தில் ஓர் அம்சத்தை அடைவார்கள். ஓ! புருஷஸ்ரேஷ்டனே நாம உபாஸித்துவரும் கிருஹஸ்தாஸ்ரமத்தை ஆஸ்ரமங்களுள் மிக சிறந்ததென்று தீர்மானிக்கப்பட்டதும் பரிசுத்தமானதுமென சொல்லுகிறார்கள். கோபத்தை வென்று பிராணிகளிடம் தனனை உ மானமாகக்கொண்டு தண்டஞ் செலுத்திவரும் அரசன் இங்குமிறந் பின்னும் ஸுகமடைகிறவான் ஸத்யமெனனும் ஜலமும் சீலமெனனு துடுப்பும் தாமமெனனும் கொடியுமுள்ளதும் தியாகமெனனும் வா வால மார்க்கத்தில் செல்லுகிறதும் வேகமுள்ளதுமான தாமமெ னும் கப்பலேறி யாவற்றையும் கடந்துபோக முடியும் எந்தவிஷய திலும் பற்றற்றவனும் காமம் மனத்திலிருந்து விலகினவனும் ந னடைகளுடன் ஸத்யமுள்ளவனுமான மனிதன் பிரம்மத்தை அடை வான் ஓ! புருஷஸ்ரேஷ்டனான அரசனே! மனத்தை அடக்கி கஷ்டமற்ற நல்லெண்ணத்துடன் (உலகத்தைப்) பரிபாலனஞ்செய்ய நீ உத்தமதாமம் அடைவாய். குற்றமற்றவனே! எல்லா உலகங்க யும் விசேஷமாக வேதாத்தியயனஞ் செய்பவர்களும் நற்கருமமுள் வர்களுமான பிராம்மணர்களையும் ரக்ஷிப்பதில் விசேஷ முயற்சியு னிரு பாரத! அரணியத்திலிருந்து ஆஸ்ரமதாமங்களைச் செய்ய ஸாதுக்களை ரக்ஷிக்கும் அரசன் அவர்களின் தாமத்தைவிட நூ மடங்கு தாமத்தை அடைவான் பாண்டவர்களிற் சிறந்த யுதிஷ்டி பலவிதமான இந்தத் தாமம் உனக்கு உரைக்கப்பட்டது. புரு ஸ்ரேஷ்டனான பாண்டவ! முன்காலத்தில் அறியப்பட்ட ஸநாத மான இந்த நான்கு ஜாதி ஆஸ்ரமங்களின் தாமங்கள் யாவற்றையு பரிபாலன தாமத்தை நடத்திவரும் நீ அடைவாய்" என சொன்னார்.

அறுபத்தாறுவது அத்யாயம்.

ராஜ தாமம். (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர் ராஜ்யத்துக்கு அரசனிருத்தலாலுண்டாகும் நன்மையையும் இல்லாமையாலுண்டாகும் தீமையையும் மனுசரித்திரச் சுருக் கத்தையும் யுதிஷ்டிரனுக்குச் சொல்லியது)

யுதிஷ்டிரா, "பிதாமஹரே! நான்கு ஜாதிகளும் அவ்விதமே நான்கு ஆஸ்ரமங்களும் சொல்லப்பட்டன ராஜ்யத்திலுள்ள ஜனங் ளுக்கு முக்கியமான காரியத்தை எனக்குச் சொல்ல வேண்டுகிறேன என்றுசொல்ல, பீஷ்மர் சொல்லத் தொடங்கினார்

"அரசனை அபிஷேகஞ்செய்வது ஒன்றே ராஜ்யத்திற்கு மிகமுக்கியமானது. அரசனும் பலமும் இல்லாத ராஜ்யத்தைத் திருடர்கள் பீடிப்பார்கள். அராஜகமான ராஜ்யத்தில் தாம்மநிலைபெறாது. மேலும், ஜனங்களும் ஒருவரையொருவர் பக்ஷிப்பார்கள். அராஜகமான ராஜ்யம் எவ்விதத்திலும் நிந்திக்கத்தக்கது. அரசனை வணங்கும் ஜனங்கள் இந்திரனைவணங்குகிறார்களென்று வேதம் உபதேசிக்கிறது. ஸம்பத்தைவிரும்பிய மனிதன் அரசனை இந்திரனைப்போல் ஆராதிக்க வேண்டும். அராஜகமான ராஜ்யங்களில் வஸிக்கக்கூடாதென்று வேதம் விதிக்கிறது. அராஜகமான ராஜ்யத்தில் அக்கினியும் ஹவிஸை வஹிக்கிறதில்லை. அரசனும் வீரர்களுமில்லாத ஒருராஜ்யத்தை ஆளும் எண்ணத்துடன் மிகப்பலசாலியான ஒருவன் ஒருசமயம் வரத்தொடங்கினால் ராஜ்யத்திலிருப்பவர்கள் அவனை எதிர்கொண்டு ஆராதிப்பது மிக நன்று. அரசனில்லாத ராஜ்யத்தைவிடப் பெரும்பாவம் வேறு இல்லாமையால் அந்தசூரன் இதை நன்கு கவனித்தால் நிறைந்த க்ஷேமமுண்டாகும். இங்ஙனமன்றிப் பலசாலியான அந்தசூரனுக்குக் கோபமுண்டாகச்செய்தால் ராஜ்யத்தை மிச்சமின்றி அவன் நசிக்கச்செய்வான். கறக்கக் கஷ்டமான பசு மிக்க துன்பத்தை அடைகிறது. அரசனே! லகுவாகக்கறக்கும்பசுவை ஜனங்கள் ஹிம்ஸிக்கிறதில்லை; சூடுகாட்டாமல் வணக்கத்தக்க வஸ்துவை மனிதர்கள் சுடுகிறதில்லை; தானே வணங்கும் மரத்தை வளைக்கக் கஷ்டப்படுத்தமாட்டார்கள். இவ்வுபமானமறிந்த புத்திசாலி பலவானிடத்தில் தானே வணங்கியிருக்கவேண்டும். பலவானுக்குச்செய்யும் வணக்கம் இந்திரனுக்குச் செய்ததாகும். ஆகையால், க்ஷேமத்தைவிரும்பும் மனிதர்கள் எப்பொழுதும் அரசனை ஏற்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும். அரசனில்லாத ஜனங்கள் பொருளாட்சியையும் பெண்டிர்களின் போகத்தையும் அடையமுடியாது. அராஜகமான ராஜ்யத்தில் பாபியானவன் பிறர் பொருளை அபகரித்து ஸந்தோஷிப்பான். இவன்பொருளையும் மற்றப் பாவிகள் கவர்ந்துகொள்வார்கள். இவ்விதமிருக்குங்கால் ராஜ்யத்திற்கு அரசனைவிரும்பாமல் பாபிகளானமனிதர்களும் க்ஷேமத்தை அடைவன்பது எந்தச்சமயமும் முடியாது. ஒருவனுடைய பொருளை இரண்டுபேர்களும் இருவர்களுடையதை வேறுபலரும் அபகரிப்பார்கள். அடிமைக்குத் தகாதவர்களை அடிமையாக்கவும் பலாத்காரமாக ஸ்திரீகளை அபகரிக்கவும் செய்வார்கள். இந்தக்காரணம்பற்றியே தேவர்கள் அரசர்களை ஏற்படுத்தினார்கள். தண்டஞ்செலுத்தும் அரசன் இவ்வுலகிலில்லாவிடில் ஜலத்தில் மீன்களைப்போலப் பலசாலிகள் பலஹீனர்களை விழுங்கிவிடுவார்கள். முன்காலத்தில் பிரஜைகள் அரச

னிலலாதகாரணததால ஜலததிலுளள மீனகள இளைத்த மீனகளைப போல ஒருவரையொருவா பக்ஷிததுககொணடு நாசமடைநதாாக ளெனக கேளவிபபடடிருககிறேம பிறகு, அநத ஜனஙகள ஒனறு சோநது, ‘கடுமையாகப பேசுகிறவனையும கடுமையாகத தணடிபப வனையும பரதாரததை அபகரிபபவனையும விலககுவதுடன நமமு டைய இநத நிபநதனையை மீறிநடபபவனையும விலககவேணடும’ என உறுதியான தீாமானஞ செயதுகொணடாாகள இஙஙனமு வேறறுமையினறி எலலாசசாதிகளுககும நமபிககையுணடாகக கருதித தாஙகள செயதுகொணட சபதததிறகுத தககபடி அநத மனிதாகள நடநதுவநதாாகள இவவிதமிருநதும துனபமடைநத பிரஜைகளயாவரும ஒனறுகூடிப பிரமமதேவரிடஞசெனறு, ‘பகவா னே! அரசனிலலாத காரணததால நாசமடைகிறேம எஙகளைப பரிபாலிககததகக அரசனை அளிபபீராகில நாஙகள யாவரும அவனைப பூஜிததுவருகிறேம’ எனறு வேணடிககொளள, பிரமமதேவா மனுவை அவாகளுககு அரசராயிருககும்படி கடடளையிடடாா மனு, சநதோஷமிலலாமல, ‘ராஜயததை ஆணடுவருவது மிககக்கடினம அதி லும எபபொழுதும பொயநடககைபுளள மனிதாகளிடம இது பெருஙகஷடம ஆகையால, இபபாவகாரியததில எனககுப பயமுண டாகிறது’ எனறு அநத பரஜைகளைபபாாததுக கூறிஞா இவவிதஞ சொனன மனுவைநோககிப பிரஜைகள சொலலததொடஙகிஞாகள.

‘ஓ! மனுவே! நீா பயபபடவேணடாம நாஙகள உமககுவேண டியதனததை விருததிசெயகிறேம, பசுககளிலும பொனனிலும ஐம் பதிலொனறையும தானயததில பததில ஒனறையும கோசததைப பெருககசசெயவதறகாகக கொடுககிறேம, விவாகஙகளிலவிலைபபேசசு வநதால அழகான கனனிகையைஉமககுஅளிககிறேம இநதிரனுடன தேவாகள தொடாவதுபோல எஙகளில பிரதானமனிதாகள ஆயுதத தையும வாஹனததையுஙகொணடு உமமுடன தொடாநது வருவாா கள ராஜரே! இவவிதம, பிறா எதிாககததகாத பலமபெறறு பரதாபத துடன விளஙகும நீா குபேரன ராக்ஷஸாகளைவாழவிபபதுபோல எங் களயாவரையும ஸுகமாக வாழசசெயயும உமமால நனகு பாது கபபடட நாஙகளசெயயும எவவிதததாமததிலும நாலிலொருபஙகு உமமைச சேரடடும அரசரே! ஸாமமினறிச்சேரும இவவிதமான பெரியதாமததால பெருமையுடன அரசராகவிளஙகும நீா இநதிரன தேவாகளைப பரிபாலிபபதுபோல எஙகளை எநதககாரியததிலும பரி பாலனஞசெயயும, தபிககசசெயயும ஸூாயனபோலச சதருருக களை வெலலப புறபபடடு அவாகளின கொழுபபைஅடககி எபபொழு

தும எஙகளுககுத தாமததை உணடுபண்ணும்' என்று சொலலினா. இவவிதஞ சொலலபபடடவரும பெரிய தேஜஸுளளவரும சிறநத குலததில ஜனிததவரும பெரிய பராககிரமததால ஜவலிபபவாபோல ளஙகுகிறவருமான அநதமனு ஜனஙகளின அபபெருஞ சஙகததால ழபபடடவராயப பிரயாணபபடடாா இநதிரனுடைய பெருமை யைககணட தேவாகளைபபோல அமமனுவின பெருமையைககணட நானகு ஜாதியாகளும ஆசிரமிகளும மிலேசசாகளும திருடாகளு மாகியயாவரும நடுககமுறறு மனததை ஸவதாமததில ஆபபணஞ செயதாாகள பிறகு, பாவஙகளை விலககிப பிராணிகளை ஸவதாமததில முயறசியுளளவைகளாகச செயது, வருஷிககுமமேகமபோல மனு பூமியைசசுறறி ஸஞசரிததாா

க்ஷேமததை விருமபும பூமியிலுளள மனிதாகள ஜனஙகளின நனமையைவேணடி இவவிதம முதலில அரசனையே ஏற படுததவேண்டும தேவாகள இநதிரனைபபோலவும சிஷயாகள ஆசிரியனைப போலவும அருகிலுளள ஜனஙகள அரசனை எப பொழுதும பகதியுடன வணஙகவேணடும இவவுலகில, தனனி னததாரால பூஜிககபபடும மனிதனைப பிறரும வெகுமானிபபாாகள. தனஜனததால அவமதிககபபடும மனிதனைப பிறரும அவமதிபபாா கள அரசனுககுப பகைவாகளால நேரும அவமதிபபு மனிதாயாவ ருககும துனபததை விளைவிககும ஆகையால, குடை, வாகனம, ஆடைகள, ஆபரணஙகள, போஜனம, பானம, வீடு, ஆஸனஙகள, படுககைகள, மறறுமுளள உபகரணஙகளெலலாவறறையும அர சனுககு அளிககவேணடும அரசனும பகைவாகளால எதிாககததகாத வனாக உலகததைக காபபவனும புனசிரிபபுடன முநதிப பேசுகிற வனும பேசுகிற மனிதாகளுககு இனிமையாக மறுமொழி சொலலு கிறவனுமாயிருககவேணடும அனறியும, இநதிரிய ஜயமுளளவனும நனறியறிவும உறுதியான பகதியுமுளளவனும அதிதி முதலியவா களுககுப பகுததளிபபவனுமாயிருபபதுடன தனனைபபாாககும ஜனஙகளை நோாகவும அழகாகவும தானும மெலலபபாாககவுமவேண டும" என்று சொனனா

அறுபததேழாவது அததியாயம

ராஜதாமம் (தொடர்ச்சி)

(அரசன் ராஜ்யத்துக்கு அவசியமென்பதை ப்ருஹஸ்பதி வஸுமனஸுக்கு உபதேசித்ததைப் பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரநக்குச் சொல்லியது)

யுதிஷ்டிரா, "பரதஸ்ரேஷ்டரானபிதாமஹரே! மனிதாகளுககு அதிபதியான அரசனை அநதணாகள தெயவமெனககூறும வழியை

எனக்கு அறிவிக்கவேண்டுகிறேன்" என்று கேட்க, பீஷ்மர் சொல்லத் தொடங்கினார்

"ஓ! பாரத! இவ்விஷயத்திலும், வஸுமனஸ் பிருஹஸ்பதி முனி இவர்களின் வினுவிடையான இப்பழைய இதிஹாஸத்தை உதாஹரிக்கிறார்கள் புத்திமான்களிற் சிறந்த வஸுமனஸென்னும் கோஸலதேசத்தரசன் அறிவுள்ளவரான பிருஹஸ்பதி மஹரிஷியிடம் பரமவினயத்துடன் வந்தான் விநயந்தெரிந்த அவ்வரசன் பிருஹஸ்பதியிடஞ்சென்று பிரதக்ஷிணஞ்செய்தபின் விதிப்படி நமஸ்கரித்து அபிவாதன முதலிய எல்லாமரியாதையையுஞ் செய்து எல்லா உலகத்திற்கும் ஹிதத்தை விரும்பியவனாய் ராஜ்யத்தின் விதியைக் கேட்கத் தொடங்கினன் பிரஜைகளின் ஸுகத்தைத்தேடும் வஸுமனஸான் வன், தர்மஸ்வபாவமுள்ள பிருஹஸ்பதி முனியை நோக்கி, 'அறிஞர்களிற்பெரியவரே! பிராணிகள்வளரவும் நசிக்கவும் காரணமாயிருப்பவர் யார்? எவரைப்பூஜிப்பவர்கள் அழிவற்ற ஸுகமடைவார்கள்? தேவரிஷியே! இவ்விஷயத்தை அறம் பொருள் இன்பங்களைப்பற்றிய ஸந்தேகம் விலகும்படி எனக்கு உபதேசிக்கவேண்டும்' என்று சொன்னான் அளவற்றபராக்கிரமமுள்ள கோஸலவேந்தனால் இங்ஙனம் வினவப்பட்டவரும் பேரறிவுள்ளவருமான பிருஹஸ்பதிமுனிவர், அரசர்களின் பெருமையையும் ராஜ்யத்தை விருத்திபண்ணுமுறையையும் தண்டநீதிப்படி பரபரப்பின்றி அவன்பொருட்டுச் சொல்லத் தொடங்கினார்.

'அறிவிற்சிறந்த அரசனே! உலகத்தின் தர்மத்திற்குக்காரணம் அரசனென்றதே தோன்றுகிறது அரசனிடமுள்ளபயமொன்றினாலேயே பிரஜைகள் ஒருவரையொருவர் பக்ஷியாமலிருக்கிறார்கள். அரசன் தான் மரியாதையற்றதும் பிறர்பொருளில் ஆசையுள்ளதுமான உலகமனைத்தையும் தர்மத்தால் சுத்திபெறச் செய்து தானும் பரிசுத்தனாக விளங்குகிறான் ராஜனே! சந்திரனும் ஸூரியனும் உதியாவிடில் பிராணிகள் ஒருவரையொருவர் காணாமல் பேரிருளில் முழுகுவது போலவும் தண்ணீர்குறுகின இடத்திலுள்ள மீன்களும் அச்சமில்லா இடத்திலுள்ள பறவைகளும் இஷ்டம்போல விளையாடுவதுடன் ஒன்றையொன்று எதிர்த்து அடித்துப் பலவிதமாக ஹிம்ஸைசெய்து கொண்டு ஸந்தேகமின்றி நாசமடைவதுபோலவும் மேய்க்குமிடையனற்ற பசுக்கள்போலவும் இப் பிரஜைகள் அரசனில்லாவிடில் இருளில் முழுகி நாசமடையும் அரசன் காப்பாற்றாவிடில் பலவீனர்களின் திரவியங்களைப் பலசாலிகள் அபகரிப்பதுமன்றி எதிர்த்துவருமவர்களையும் கொன்றுவிடுவார்கள் அரசன் பரிபாலியாவிடில் பிள்ளை, பெண்டிர்,

பொருள், மறறுமுளள திரவியஙகளும நசிபபதுடன இநத உலகில, 'இஃது எனது' எனலும எணணமும நிலைபெறமாட்டாது எங கும களவு நடககும அரசன பரிபாலியாவிடில வாகனம, ஆடை, பரணஙகள, பலவித ரததினஙகள இவைகளையும பாவிகள பலாத காரமாக அபகரிபபாாகள, அரசன பரிபாலியாவிடில தாமததைச செயகிறவாகளைப பலவித ஆயுதஙகளாலடிபபதுடன அதாமததையும செயவாாகள, அரசன பரிபாலியாவிடில தாய, தநதை, பெரியோா, ஆசிரியா, அதிதி, குரு இவாகளைக கஷடபபடுததுவாாகள, கொலை யுஞ செயவாாகள, கூசசலிடும மறற ஜனஙகளையும அடிபபாாகள இநத உலகம திருடனுககுச சமமாகும அரசன பரிபாலியாவிடில பொருளுளள ஜனஙகளுககுத துனபமும பநதமும கொலையும எச சமயமும உணடாகும. எவரும எனதெனலும ஸவதநதிரததை வகிககமுடியாது அரசன பரிபாலியாவிடில ராஜயம பலவிதமாக அழியும, இநத உலகம திருடாகளுககு ஈடுபடடதாகும, ஜனஙகள அகாலததில நாசமடைவாாகள அரசன பரிபாலியாவிடில வாததக மும கிருஷியும நடைபெறா; ஸதிரீகளின வயபிசாரமும தோஷ மாகாது, மூனறு வேதமும தாமமும முழுகிபபோம அரசன பரி பாலியாவிடில நிறைநத தகூஷிணையுளள யாகஙகள விதிபபடி நடை பெறா, விவாஹஙகளும ஸபையும நடைபெறா அரசன பரிபாலியா விடில காளைகளும தாம செலலும வழிசசெலலா, (அறிவறற) தயிாச சட்டிகளும கடைய இடஙகொடா, இடைசசேரிகளும நாசமடையும அரசன பரிபாலியாவிடில கூஷணததில உலகம யாவும பயநது நடுகக முறற மனமுளளதாகிப பிரஜைஞயினறி, 'ஆ! ஆ!' எனறு அழிநதுபோம அரசன காவாவிடில வருஷககணககுளள யாகஙகள எவவிதப பயமுமினறி விதிபபடி தகூஷிணையுளளனவாய நடைபெறா அரசன காவாவிடில தவஞசெயயததகக பிராமமணாகள கலவிகளி லும விரதஙகளிலும தீகைூபெறறு நானகு வேதஙகளையும விதிப படி கறகமாட்டாாகள அரசன ரகூஷியாவிடில ஜனஙகள மோகம பிடிததுத தருமததைத தளளிவிடுவாாகள சஙகையினறிப பிறா பொருளை அபகரிககப புறபபடுவாாகள, அரசன ரகூஷியாவிடில மனி தாகளின கையிலுளள திரவியததையும அவாகள கையிலிருநது திரு டாகள களவுசெயவாாகள எவவித வரமபுகளும மாறிவிடும, யாவ ரும பயததினால பீடிககபபடடு ஓடுவாாகள அரசன பரிபாலியா விடில நீதியினறித தோனறியபடி ஜனஙகள நடபபாாகள, [1]வாண

1 எலலா ஜாதிகளும ஒனறுயக கலபபது

ஸங்கரம ஏறபடும, ராஜயததைத தாபபிக்ஷமும பிடிககும அரச ஞல நனகு ரக்ஷிககபபடும மனிதாகள எஙகும எவவிதப பயமுமினறி வீட்டின வாயிறகதவுகளைத திறநது வைததுககொணடு இஷ்டபபடி படுததுறஙகுவாாகள தாமநதவருத அரசன பூமியை நனகு பரி பாலியாவிடில எவனும வைதலையும பொறுககமாட்டான, கையோ ருதலை எவவிதம ஸஹிபபான? அரசன ரக்ஷிததால அபலைகளான பெணகளும பயமினறி எவவித ஆபரணஙகளையும பூணடு புருஷ ஸஹாயமினறித தனியே வழியிறசெலலுவாாகள அரசன ரக்ஷிக குஙகாலததில ஜனஙகள ஒருவரையொருவா துனபபபடுததாமல ஆதரிபபதுடன தருமவழியே செலலுவாாகள அரசன ரக்ஷிககுங காலததில பிராமமணா முதலிய மூவருணததாாகளும நியமமுளள வாகளாய விததையைக கறபதுடன வெவவேறுன பெரிய யாகஙகளை யும செயவாாகள வேதததையும ஜீவனததையும மூலமாககொணடு ஜீவிககும இவவுலகம யாவும அரசனின ரக்ஷையில நிலைபெற வேண டும அரசன தனனுடைய பெரிய பலததால சிறநததான பூபாரத தைததாஙகிப பிரஜைகளை ரக்ஷிபபானுகில உலகம குறறமினறித தெளிநது நிறகும பிராணிகளினிருபபிறகும இலலாமைககும உறுதியான காரணமான தனனிருபபையுமிலலாமையையுமுடைய அரசனைப பூஜியாதவன யாா? உலகமனைததுககும ஸுகம தாததகக அரசனின பாரததை வஹிபபதுடன அவனது இதததிலும பிரியத திலும நிலைபெறறிருபபவன இவவிரணடு உலகஙகளையும ஜயிபபான மனததினுலாவது அரசனுககுக கேடுநினைககும மனிதன ஸநதேக மினறி இஙகே துனபபபடுவதுடன இறநதுட நரகமடைவான இவ னும ஒரு மனிதனெனறெணணி அரசன எநதசசமயமும அவமதிக கததககவனலலன அரசனெனனும மனித உருவததுடன ஒரு பெருந தெயவமிருபபதாச அறியவேணடும காலததுககுதத தககபடி ஐநது ரூபஙகளைச செயயுமரசன முறையே அககினி, ஆதிதகன, மிரு தயு, குபேரன,யமன எனற ஐநதுதேவரூபியாவான்; அருகிலிருககும பொயநடககையுளள பாபிகளைக கடோரமானதேஜஸால கொளு துஙகால அககினியாகிறுன, சாரனமூலமாகப பிராணிகள யாவரை யும பாாதது அவாகளின க்ஷேமததைச செயதுகொணடு செலலுஙகால ஆதிதயனுகிறுன அரசன மிகக கோபததுடன கெட்டநடையுளள மனிதாகளைப பிளளை பேரன மநதிரிகளுடன பலவிதமாக நசிககச செயயுமபோது மிருதயுவாகிறுன அதாமநதிலசெனற எலலா மனி தாகளையும கடுநதணடஙகளால சிக்ஷிததுத தாமிகாகளை ரக்ஷிதது

ருமபோது அரசன யமனுகிறான எபபொழுது அரசன உபகாரம
செயயும ஜனஙகளுககுத தனஙகளைவருஷித்தாக திருபதிசெயதும
விரோதிகளுடைய பலவித ரததினஙகளையும அபகரிததும ஒருவ
னுககு ஸமபததைககொடுததும ஒருவனிடமிருநது தனததைஅப
கரிததுமவருகிறானே அபபொழுது, அநதஅரசன உலகில குபேரனாகி
றான கடோரமறற நடககையுளளவனும தருமததைவிருமபியவனும
பொறுததனுமான மனிதன உலகததில அரசனிடம அஸூயையிலலாம
லும அரசனுககு விரோதமிலலாமலுமிருககவேணடும பிளளையா
யிருநதாலும நணபனுயிருநதாலும உடனபிறநதவனுயிருநதாலும
பிரிநதோழனுயிருநதாலும அரசனுககு விரோதஙசளைச செயயும
மனிதன ஸுகததை அடையமாட்டான காறறுடன சேர்நது ஜவலிக
கும அககினியில அகபபட்டதில மிசசமுணடாகலாம, அரசன காபபாற
றுகிறானானவன சிறிதும மிஞசமாட்டான மனிதன, அரசனுடைய
ககையிலுளள எவவிதவஸதுககளையும [1] வெகுதூரததில விலககவேண
டும மிருததுவினிடம பயபபடுவதுபோல அரசன பொருளைககவாவதி
லிருநது பயபபடவேணடும வஞசகமாககொலலும யநதிரததில
சென்றமிருககமபோல ராஜதரவயததை எடுககததொடருமமனிதன
உடனே கொலலபபடுவான இநதஉலகததில புததியுளளவன தன
திரவியததைபபோல ராஜதரவயததைக கவனததுடன காககவேண
டும புததியினறி அரசனபொருளை அபகரிககும மனிதாகள பல
விதமும கோரமுமான பெருநரகததில நெடுஙகாலம விழுகிறாகள
ராஜா, போஜன, விராட, ஸமராட, க்ஷததிரியன, பூபதி, நரபதிஎன
னும இபபதஙகளால புகழபபடுமஅரசனைப பூஜிககததகாதவன யார?
ஆகையால, க்ஷேமததை விருமபுமமனிதன மனததையும இநதிரியங
களையும அடககிககொணடு நலலபுததியும தைாயமும ஸாமாததியமு
முளளவனுய அவசியம அரசனை ஆஸ்ரயிககவேணடும நலலபுததி
யுடன நனறியறிவுளளவனும பெருநதனமையும இநதிரியஜயமும
உறுதியான பகதியுமுளளவனும தருமததிலநிலைபெறறவனும தன
நிலையிலிருபபவனுமான மநதிரியை அரசன பூஜிககவேணடும உறுதி
யான பகதியுளளவனும கலவிபபயிறசியுடன தாமநதெரிநதவனும
இநதிரியஙகளை ஜயிததவனும பெருநதனமையுளளவனும சூரனும
விரஸிததனுமானமனிதனை அரசன அடையவேணடும அரசன, மனி
தனை வலலமையுளளவனும மிகக பெருமையுளளவனுமாகச செயயத
தககவன அரசன அடுததவனை ஸுகிததிருககசசெயவான அரசனை

1 அஞசிஅணுகாதிருககவேணடும எனபது கருதது

எதிாபபவனுககு எஙகுமஸுகமிலலை. பிரஜைகள அரசனைத தம முதலசரீரமாகவும அரசன பிரஜைகளைத தனனெபபறற சரீரமாகவும பாவிககவேணடும அரசனிலலாததேசமும தேசமிலலாத அரசனும நிலைபெறுதலிலலை அரசன, பிரஜைகளுககு மனமும நறகதியும பிரதிஷடையும உயாநதஸுகமுமாகிறுன ராஜனே! அரசனை நனறுக அடைநத மனிதாகள இவவுலகையும மேலுலகையும ஜயிபபாாகள தவம, ஸததியம, நடபு இவைகளுடன பூமியைபபரிபாலிததுவரும அரசனும பெரியயாகஙகளைசசெயது பெருமபுகழபெறறு ஸவாககததில சாஙவதமானபதம பெறுவான' எனறுசொனனா அஙகிரஸ எனனுமுனிவரால இஙஙனம உபதேசிககபபடடவனும அரசாகளிற சிறநதவனுமான அக கோஸலவீரன பிரஜைகளின பரிபாலனமெனனும உததமதாமததை மிககமுயறசியுடன செயதுவநதான" எனறு சொனனா

அறுபததெடடாவது அதயாயம

ராஜதாமம். (தொடர்ச்சி)

(பீஷமர், அரசாட்சியின்முறையை யுதிஷடிாருக்குக்கூறியது)

யுதிஷடிா, "ஓ! பாரதரே! விசேஷமாக அரசனசெயயவேணடிய காரியமெது? கிராமததை ரக்ஷிபபதும பகைவாகளைககொலலுவதும சாராகளைஏவுவதும பிளளை, பெணடிா, வேலைககாராகள, மறறுமுளளஜாதியாரனைவரையும விஙவாஸமுளளவாகளாகச செயவதும எஙஙனம?" எனறு கேடடனா

பீஷமா சொலலததொடஙகினா "ஓ! மஹாராஜனே! முதலில அரசனும அரசாடசியைவஹிபபவனும செயயததகக ராஜகாரியமயாவறறையும கவனததுடனகேள அரசன, எபபொழுதும முதலில தனனையும பினபு சததுருககளையும ஜயிககவேணடும தனனை ஜயிககாதஅரசன சததுருககளைஜயிபபது எஙஙனம? ஐவகைபபுலனகளையுமடககுவது தனனை ஜயிபபதாகும இநதிரியஙகளைஜயிதத அரசனே பகைவாகளைக கொலலவலலவனாவான ஓ! குருஙரேஷடனே! கோடடைகள, எலலை, படடணததினஉபவனம, உதயானவனம, ஜனஙகளகூடுமிடஙகள, ரஹஸயமானபலஇடஙகள, நகரினநடு, அரணமனை இநதவிடஙகளில காககததகுதியுளள ஆளகளைவைககவேணடும புருஷஙரேஷடனே! நனறுகபபரீக்ஷிககபபடடவாகளும, புததிமானகளும,பசிதாகஙரமஙகளைபபொறுபபவாகளும, அசடனும

குருடனும செவிடனுமபோனற உருவமுள்ளவாகளுமான புருஷா கனள ரஹஸயதூதாகளாக நியமிககவேணடும மஹாராஜனே! கவன முள்ள அரசன எலலாமநதிரிகளிடததிலும மூவகைநணபாகளிடததி லும புததிராகளிடததிலும படடணததிலும கிராமததிலும ஸாமநத ராஜாகளிடததிலும ஒருவரையொருவா அறியாத வணணம சாரா களை இருககச செயயவேணடும. ஏ! பரதஸரேஷட! ஸமாதத ஞன அரசன கடைகள, விளையாடுமிடஙகள, ஜனஙகள கூடுமிடங கள, வீதிகள, தோடடஙகள, சிறுதோடடம, கலவிசசஙகம, தாஸி களிருககுமிடஙகள, நியாயஸபை, வேலைககாராகளிருககும இடஙகள, தனவானகளின வீடுகள ஆகிய இவவிடஙகளில பிறராலனுபபபபடும சாராகளைத தனசாரனைக கொணடு தேடியறிநது அடிககவேணடும ஓ! பாரத! தூதனைததடுபபதால யாவும தடுககபபடும அரசன, தான குறைவுள்ளவனாகத தனககுத தோனறுமபோது மநதிரிக ளுடன ஆலோசிததுககொணடு தனககு மேலான பலமுள்ள அரச னுடன ஸநதி செயதுகொள்ள வேணடும ராஜனே! பலசாஸதிரங களைக கறறவாகளும விதவானகளும தணடநீதியை நனறாகக கறற வாகளுமான பிராமமணாகளும கூஷததிரியாகளும வைஸயாகளும (அரசனுககு) மநதிரிகளாயிருககவேணடும (நீதியிற சநதேகமுள்ள) அரசன (இவாகளில) முதலில நீதிசாஸதிரததின உணமையை அறிநத பிராமமணனையும, பிறகு நீதிநிபுணனான கூஷததிரியனையும, பிறகு சாஸதிரஅறிவுடன தனஹிததைதச செயயும வைஸயசூததிராகளை யும கேடகவேணடும தனககு யாதொரு குறைவும அறியபபடா விடினும ஒருவிதம பெரும பயனைககருதி ஸமாததஞன அரசன பிறருடன வேகமாக ஸநதியைச செயயவேணடும தாமமாக ராஜ யததைககாககும அரசன நறகுணமுள்ளவாகளும மிகக உறசாக முள்ளவாகளும தாமம தெரிநதவாகளும ஸாதுககளுமான அரசாக ளுடனும ஸநதி செயதுகொள்ள வேணடும பெரியபுததியுள்ள அர சன உலகததிறகு விரோதிகளும முனபு தனககு அபகாரம செயத வாகளுமான அரசாகளை அவாகள நசிககததககவ ஸமயமபாாதது எவ விதமும கொலல வேணடும உபகாரததையாவது அபகாரததை யாவது செயயச சகதியறறவனும விலககததகாதவனுமான அரச னிடம உதாஸீனனாயிருககவேணடும ஸமாததனும வீரனும விதவானும சேனைவளபபததுடன ஸுகிததிருபபவனுமான அர சன யாததிரையில விருபபமுணடானால முதலில தனபடடணததை ரகூஷிககததகக உபாயஙகளைச செயதுவிடடுப் பநதுககளும நணபா

களுமஅறறவனும பிறரால எதிரககபபடடவனும முயறசியறறவனும பலவீனனுமாக [1] அறியபபடட அரசனை நோககி யாததிரையைச செயயக கடடளையிட வேணடும பலமும வீரியமும குறைநத அரசன அதிகவீரியமுளள அரசனுககு உடனபடாமல எபபொழு தும அவனை இழுகக வழிபாரகக வேணடும அவனுடைய ராஜ யததை ஆயுதஙகள, தீ, விஷம, மயககமகொடுபபது இவைகளால பீடிககவேணடும அநத அரசாகளுககும சிறநதஅமைசசாகளுககும விவாதஙகளையும உணடுபணணவேணடும ராஜனே! ராஜயததில விருபபமுளள புததிமானன அரசன பலவானுடன எநத ஸமயமும யுதததை விலககவேணடும எபபொழுதும, ஸாமம, தானம, பேதம எனற மூனறு உபாயஙகளால அடையககூடிய பொருளை அடையவேணடுமெனறும, பணடிதன இவவிதம அடைநதபொரு ளைககொணடு ஸநதோஷிகக வேணடுமெனறும பிருஹஸபதி கூறினா ஓ! குருநநதன! அளவறற அறிவுளள அரசன பிரஜைகளைககாகக வேணடி அநதப பிரஜைகளிடமிருநது ஆறில ஒருபாகம கபபததையும வாஙகவேணடும தணடிககததகக மததன உனமததன முதலிய வாகளிடமிருநது சிறிதோ பெரிதோ அபராதப பணததைப பிரஜை களை ரக்ஷிககவேணடியே விரைநது [2] வாஙகவேணடும பிரஜைகளை ஸநதேகமினறித தனமககளைபபோலப பாரகக வேணடும வியவ காரததைப பாரககுமபோது எநத மனிதனிடமும ஸநேக புததி பாராடடக கூடாது அரசன, எலலா அரததஙகளையும அறிநத அறி ஞாகளை வியவகாரஙகளை விசாரிபபதறகு ஏறபடுததவேணடும ராஜ யம அநத வியவகாரஙகளில எபபொழுதும நிலைபெறறிருககிறது தஙக மும ரததினமும எடுககுமிடததிலும உபபளததிலும சுஙகசசாவடி யிலும அலலது தானயஙகள முதலியவைகள விறகுமிடததிலும ஏறறு மதிசெயயுமிடததிலும யானைககூடடமுளள இடததிலும அமைச சாகளையாவது அலலது நமபிககையுளளவாகளும ஹிதாகளுமான மனிதாகளையாவது அரசன நியமிககவேணடும எபபொழுதும நனறு கத தணடஞசெலுததிவரும அரசன தாமததை அடைவான தணட மானது அரசனுககு எபபொழுதும உததமதாமமெனப புகழபபடு கிறது அரசன, வேதவேதாஙகஙகளைக கறறவனும அறிவில சிறநதவ னுமநலலதவமுளளவனும எபபொழுதும தானததையுமயாகததையும் செயயும தனமையுளளவனுமா யிருககவேணடும ஓ! பாரத! இநதக குணஙகளயாவும அரசனிடம எபபொழுதும நிலைபெறறிருகக வேண

1 இஙகு வேறுபாடம கொளளபபடடது
2 இஙகு வேறுபாடம கொளளபபடடது

டும வியவகாரததிறகுக கேடுவருமாகில அரசனுககுக கீாததியும ஸவாககமும எஙகிருநது கிடைககும? புததிமானன அரசன தனனி லும மேலான பலமுளள அரசனால பீடிககபபடுமபோது தூாக கததை அடையவேணடும விதிபபடி ஸநேஹிதாகளை அடைநது பகை யாளியை வெலலவேணடி ஸாமமும பேதமுமாகிய உபாயஙகளையும மறறுமுளளவழிகளையும வருமாறு செயயவேணடும [1] ராஜமாாககங களில காடடாளகளை நியமிககவேணடும கிராமததிலுளள ஜனஙகளை வெளிபபடுததி ஸமீபததிலுளள கிளைபபடடணஙகளில வஸிககச செயயவேணடும தனமுளளவாகளையும சேனைததலைவாகளையும பல முறை நலல வசனஙகளைச சொலலி ரக்ஷிககபபடட கோடடைபபிரதே சஙகளில இருககசசெயயவேணடும பலதானயஙகளுளள பயிாகளை அரசன தனசமீபம வரச செயதுகொளளவேணடும கொணடுவரக கூடாத பூமியிலுளள பயிாகளைத தீயால மிக எரிததுவிடச செயய வேணடும சததுருவைசசாாநத ஜனஙகளைப (பல உபாயஙகளால) பேதிககவேணடும அவவிதமபேதிததஜனஙகளாலோ அலலது தன சேனையாலோ அவைகளெலலாவறறையும அழியசசெயயவேணடும நதிமாாககஙகளிலுளள (சததுருவாததகக) பாலஙகளை இடிததுவிட வேணடும குளஙகளிலுளள ஜலஙகளையெலலாம வெளியே ஓடச செயயவேணடும அவவிதம செயயமுடியாத கிணறுமுதலியவை களை விஷமமுதலியவைகளால கெடுககவேணடும அநதசசமயததி லும வருஙகாலததிலும [2] நேரிடடவேறுமித்திரகாரியததையும கவனி யாமல தன சததுருவிடம பகையுளளவனும அவனைவெலலததகக வனுமான அரசனை நேசிததுககொணடு வஸிககவேணடும கோட டைகளுககுசசுறறிலுமுளள சைததயவிருக்ஷமலலாத சிறியமரஙகளை யெலலாம வேருடனவெடடவேணடும முதிாநதமரஙகளினகிளைகளை அறுககசசெயயவேணடும சைததயவிருக்ஷஙகளின இலையும எவவித மும கீழவிழாமல விலககவேணடும சைததயவிருக்ஷஙகள தேவாகள, யக்ஷாகள, ராக்ஷஸாகள, [3] போகிகள, பிசாசஙகள, பனனகாகள, கந தாவாகள, அபஸரஸுகள, ருததரபரிவாரஙகளான பூதஙகள ஆகிய இவாகளுககு இருபபிடமாகையால அமமரஙகளைவெடடாமல விலகக வேணடும அரசனே! வாராணஸியெனனும தேசததில பரமதககணங களின கலைவனன நிகுமபனால ஸௌதாஸனெனனும அரசனுடைய சேனை கொலலபபடடதாகக கேளவிபபடுகிறோம [4] பிரகணடிகளென

---

1 இஙகு அதிகபாடம விடபபடடது

2 இஙகு வேறுபாடஙகொளளபபடடது 3 ஒருவகைஸாபபஙகள

4 வெகுதூாததிலவரும ஜனஙகளைக காணததககதும வெளிபபிரா காரச சுவரில அமைககபபடடதுமான சூாகளிருககுமிடம

னும் இடங்களையும் [1] ஆகாசஜநநியென்னும் இடங்களையும் நன்றாகச் செய்துவைக்கவேண்டும். சூலங்களுள்ள முளைகளாலும் முதலைகளாலும் திமிங்கிலங்களாலும் அகழியை நிரம்பச்செய்யவேண்டும். பட்டணத்திலுள்ளவர்களின் ஆஸ்வாஸத்திற்குவேண்டிச் சிறிய துவாரங்களைச் செய்துகொள்ளவேண்டும். அவ்வித்த துவாரங்களையும் வாயில்களைப்போல மிக்க கவனத்துடன் எல்லாவிதத்திலும் ரக்ஷித்துவரவேண்டும். ஒவ்வொரு துவாரங்களிலும் பெரிய யந்திரங்களையும் சதக்நியென்னும் ஆயுதங்களையும் ஏற்றிவைப்பதுடன் அவைகளை ஸ்வாதீனமாக இருக்கச்செய்யவும்வேண்டும். கடைகளைச் சோதித்துவைக்க வேண்டும். அப்படியே, கிணறுகளைவெட்டும்படி செய்யவேண்டும். தண்ணீர்விருப்பமுள்ள முன்னோர்களால் வெட்டப்பட்ட கிணறுகளை அப்படியே சுத்தஞ்செய்யவேண்டும். புறக்கூரையுள்ள வீடுகளைச் சேற்றினால் பூசவேண்டும். சித்திரைமாதத்தில் அக்நி பயமில்லாதிருக்க வேண்டி அப்புறங்களை முன்னதாக எடுத்துவிடவேண்டும். அரசன் அக்நிஹோத்ரமொன்றைத் தவிரப் பகலில் வேறுதீயை வளர்க்கச்செய்யாமல் அன்னமுதலியவைகளையும் இரவிலேயே பாகம்பண்ணச்செய்ய வேண்டும். தேசத்தையும் பலாபலத்தையும் அறிந்து முடிந்தவரையில் கற்களாலும் செங்கற்களாலும் மண்களாலும் வீடுகளைக் கட்டிக்கொள்ளச் செய்யவேண்டும். கருமானுலைகளிலும் பிரஸவஅறைகளிலும் வீடுகளின் மற்ற அறைகளிலும் அக்நியை நன்றாகப்பரிபாலித்து மறைவாயிருக்கச்செய்யவேண்டும். பகலில் அக்நியை வெளியிட்ட மனிதனுக்குக் கொலைத்தண்டம் விதிப்பதுடன் நகரைப் பாதுகாக்கவேண்டி அத்தண்டவிதியை யாவரும் அறியும்படிவெளியிடவும்வேண்டும். அரசனே! பிச்சைக்காரர்களையும் வண்டிக்காரர்களையும் நபும்ஸகர்களையும் பைத்தியக்காரர்களையும் [2] பயிர்த்தொழிலுள்ளவர்களையும் வெளியிலிருக்கச்செய்யவேண்டும். இவர்கள் இயற்கையில் கெட்ட எண்ணமுள்ளவர்களாகையால் ஏதாவது குற்றமுண்டாக்கச்செய்வார்கள். அரசன் ஸபைகளிலும் வீடுகளிலும் முன்கூறப்பட்ட [3]மந்திரிமுதலிய பதினெட்டுத்தீர்த்தங்களிலும் [4] நாற்சந்திகளிலும் மற்றுமுள்ள எல்லா இடங்களிலும் உண்மைசொல்லும் சாரனை நியமிக்கவேண்டும். அரசன் ராஜமார்க்கங்களை விசாலமாகச் செய்விக்கவேண்டும். இடத்திற்குத்

1 சூரர்கள் தம்மை ரக்ஷித்துக்கொள்ளத்தக்கதும் வெளியிலுள்ள சத்ருக்களைநோக்கி வெடிகளைப்பிரயோகிக்கத்தக்க துவாரங்களுள்ளதுமாக வெளிப்பிராகாரத்திலுள்ள இடம்.

2 பாடகர்களென்றும் பொருளுண்டு.

3 ஆதிபர்வம் 578-ம் பக்கம் குறிப்பிற் காண்க.

4 வழிப்போக்கர்கள் தங்குதற்குரிய இடங்களென்றுங்கொள்ளலாம்.

தககபடி தணணீரசசாலைகளையும கடைகளையும ஏறபடுததுமபடி கட டளையிடவேணடும ஓ! கௌரவ! ஆயுதஙகளும தானயஙகளும பாணடஙகளும யானைகளும குதிரைகளும சேனைகளுமிருககுமிடங களையும அகழிகளையும வீதிகளையும ரஹஸயவழிகளையும யாரும ஒரு போதும அறியாமல ரஹஸயமாக வைததுககொளளவேணடும யுதிஷடிர! பரசேனையால பீடிககபபடும அரசன திரவியஙகளைத திரட்டிசசேரபபதுடன் எணணெய, நெய, தேன, தானயம, மருநது கள, அகநி, குசம, முஞசம, இலைகள, நாணல, [1] ஓலைகள, புல, விறகு, விஷநதோயநதபாணஙகள, வேல, பிராஸம, ரிஷடி, கேடக முதலிய பலஆயுதஙகளஆகிய இவைகளையும இவைபோனற பலவஸ துககளையும திரட்டிசசேரதது வைததுககொளளவேணடும எலலா ஔஷதஙகளையும, கிழஙகுகளையும, கனிகளையும, (விஷம, சலயம, வியாதிகள, மநதிரபரயோகஙகள இவைகளைவிலககும) நானகுவித வைததியாகளையும விசேஷமாகததேடிவைககவேணடும நடடுவாகளை யும நாததகாகளையும மலலாகளையும மாயாவிகளையும சேரககவேண டும இவாகள படடணததை அலஙகரிபபாாகள, எலலாஜனஙகளை யும சநதோஷபபடுததுவாாகள எநத மநதிரிகளிடமிருநதும ஸேவ காகளிடமிருநதும படடணததுஜனஙகளிடமிருநதும அரசனிட மிருநதும சஙகைஉணடாகிறதோ அவாகளை அரசன தனககுவசப படடவாகளாகச செயயவேணடும அவாகள தமவேலையைநிறை வேறறினவுடன, அரசன அவாகளை மிகுதியானபொருளகளால ஸந தோஷிககசசெயயவேணடும ஏ! குருநநதன! ஒருமனிதனைத தகக காரணமினறி சினஙகொணடாவது சிகைஷிததாவதுவெறுபபுளள வனைகச செயதிருநதால அவனுககுத தகுதியானபொருளாலும பல வித நலமொழிகளாலும அவனை ஸநதோஷமுளளவனைககசசெயது சாஸதிரததிறசொலலியபடி அரசன தனகடமையை நடததிககொளள வேணடும அரசன ரகஷிககவேணடிய ஏழுஅஙகஙகளையும நீ தெரிநதுகொள ஏ! குருநநதன! அவை —தான, அமைசசாகள, கோசம, தணடம, நணபாகள, நகரம, கிராமமஎனபவைகளே இநத ஏழையும தனனுருவமாககொணட ராஜயததை அரசன விசேஷ முயறசியுடன காததுவரவேணடும ஓ! புருஷபபுலியே! ஷாடகுண யததையும, தரிவாககததையும, தரிவாககததிலும உயாநததையும அறிநதஅரசன இநதபபூமியை அனுபவிபபான ஓ! யுதிஷடிர! பிற னுடன ஸநதிசெயதுகொளவது பிறனைஎதிாததுசசெலவது பிற

---

1 எழுதகிறவன எனறும பொருளஉணடு

னுடன போாபுரிவது பிறனுககுப பயமுணடாககததகக யாததிரையை வெளியிடுவது பிறனிடததிலும தனனைசசோநதஇடததிலும ஸநதி செயதுகொளவது கோடடை அலலது சதரு இவறறிலொனறை அடுபபது என இவவாறும ஷாடகுணயமெனறு கூறபபடடனவாகத தெரிநதுகொள, தரிவாககமெனறு சொலலபபடடதையும ஸாத தானமாககேள ராஜயததினகுறை, ஸமநிலை, வளாசசிஇமமூனறும தரிவாககமெனக கூறபபடும அறம, பொருள, இனபமஇமமூனறும ஸநாதனமான தரிவாககமெனச சொலலபபடும சாஸதிரததிற சொலலபபடட மநதிரசகதி, பரபுசகதி, உதஸாகசகதி இமமூனறு சகதிகளும தரிவாககததிறகு மிகசசிறநத ஸாதனமாகசசொலலபபட டன ஏ! பாரத! காரியம, காரணம, காததாவெனனும மூனறும தரிவாககததிலும மிககமேலானவைகள எனறு சொலலபபடடன வாக அறியவேணடும ஓ! அரசனே! இவைகளயாவும குறைநதிடி னும, ஸதவம ரஜஸ தமஸஎனனும முககுணஙகளும சாமயவதமும மோக்ஷததிறககு காரணமுமான தரிவாககமெனக கூறபபடும இநத தரிவாககததிலிருநது மிகவும விடுபடடமனிதன முகத னெனறு சொலலபபடுகிறுன எலலாவிதககாரியஙகளின நாசமும மோக்ஷமெனறுசொலலபபடுகிறது ஆனதுபறறியே, மோக்ஷததைக கருதிய தேவாகளின தேவரான பிதாமஹா, எபபொழுதும உலக நடை நிலைபெறறிருபபதும ஸநதோஷததிறகு ஸாதனமுமான தரிவாககததின ரக்ஷாவிதியை உலகததிறகு உபதேசிததாா அறம, பொருள, இனபம இமமூனறையும காலததிறகுததககபடி அனுஷடிககவேணடும ஓ! நரமரேஷடனே! வயதுசெனற மனி தாகள எபபொழுதும தாமததை அனுஷடிககவேணடும காரியங களயாவும தாமததை மூலமாகஉடையன அரசன தாமததினுல தான பூமியை நெடுநாள ரக்ஷிககிறுன அாததகாமஙகளை இழநதவ னுயினும துனபமுளளவனுயினும தாமநடககையுளளஅரசன இப பூமியை நெடுஙகாலம பரிபாலிததுவருவான இவவிஷயததில அங கிரஸால இரணடுசுலோகஙகள கானமபணணபபடடன ஏ! யாதவி புதர! அவைகளையும நீ கேடகவேணடும உனககு க்ஷேமமுணடா கடடும (அவறறினபொருள)'அரசன தாமபபடி காரியஙகளைசசெயது பூமியையும நகரிலுளள ஜனஙகளையுமநனகுபரிபாலிததுப பரலோகத தில ஸுகமாக விளஙகுவான பரஜைகளை நனகுபரிபாலிததுவரும அரசன தாமஙகளையெலலாம செயதவனுவான தவததாலும யாகங களாலும அவனுககு யாது பயன?" எனபது ஓ! யுதிஷடிர! சுகராசாரியா கூறின இககவிகளைக கேள ராஜனே! இவைகள

ட நீதிககும தரிவாககததிறகும மூலமானவைகள அர
தன விததிககுக காரணமான பதினாறு அஙகஙகளுளள
ணை, விஷம, மாயை, தெயவம, பௌருஷம, வட கிழக
பாகததில தாழநததும மூனறுவித தரிவாககததால நிறைநதது
ன கோடடை இவைகளை அடைநது வஹிககவேணடும [1]ஆறு,
நது, [3]பதது, [4]எடடு இவைகளை ஜயிததுப பததுவிதமான தரி
ககஙகளுடன கூடின அரசன தேவாகளாலும வெலலததககவன
லலன அரசன, ஸதிரீகளும விவேகமறறவாகளும தெயவககுறற
ளள புததியுளளவாகளும வேதமோதாதவாகளுமாகிய இவாகளின
திியைக கேடபது கூடாது. இவாகளினபுததி நேராகச செலலும
ததியுளளதனறு கறறவாகளிலலாதனவும ஸதிரீகளே பரதான
கக கொணடனவும மூாககமநதிரி உளளனவும அகனிகளால
ளுததபபடடனவுமான ராஜயஙகள (கோடைக காலததிலுளள)
பிநதுகளபோல சூனயமாகப போயவிடும பரஸிததிபெறற
ிஞாகளும நமபிககையுளள நணபாகளும சொலலுகிற காரியமுள
னவாகக காணபபடும வசனஙகளைத தெரிநத எவவிதமான காரியங
ிலும அரசன கேடகவேணடும தெயவததையும பௌருஷத
தயும தரிவாககததையும ஆஸரயிதத அரசன தேவாகளையும பிராம
ணாகளையும் வணஙகி ஜயமுளளவனுவான" எனறு சொனனா

அறுபததோனபதாவது அதயாயம

ராஜதாமமம (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர் தண்டநீதியின் பெருமையால் கிருதமுதலிய யுகங்க ளின் வேற்றுமையை உபதேசித்தது)

யுதிஷடிரா, "ஓ! பிதாமஹரே! தணடநீதி, அரசன, இவ ணடின சோகதை யெனனும இமமூனறில எதைக காரணமாகக காணடு யாருககு எவவித ஸிததி உணடாவதெனபதை எனககு உப தசிககவேணடும" எனறு கேடக, பீஷமா சொலலததொடஙகினா

"ஓ! பரதகுலததிலஉதிததஅரசரே! தணடநீதியிலிருநது அர னுககும பிரஜைகளுககும உணடாகும பெருமையைககாரணததோடு

---

1 ஸநதி முதலியன, ஸபாபாவம 14-வது பககம பாாகக

2 சதரு, பதாாததம, ஸதிரீ, வாககு, அபராதம, இவைகளால உண ான வைரஙகள 3 லோபம, கோபம, ஆலஸயம, அஸதயம, அஜாக தை, பயம, சாஞசலயம, மூடததனம, அநியாயம, அவமதிபபு எனபன.

4 கருஷி, வயாபாரம, கோடடை, அணை, யானை பிடிககுமிடம தனமிருககுமிடம, வரிவாஙகுமிடம, நாதனறறவிடம

கூடிய வசனங்களால் உள்ளபடி நான் உபதேசிப்பதைக்கேள் அரச னால் நன்கு செலுத்தப்படும் தண்டநீதியானது நான்கு ஜாதிகளையும் தம்தர்மங்களில் அடக்கி வைப்பதுடன் அதர்மங்களில் செல்லாம லிருக்கவுஞ் செய்யும் பிராணிகளுக்கு எவ்விதப் பயமுமின்றித் தண்ட நீதியால் செய்யப்படும் க்ஷேமத்துடன், நான்கு ஜாதிகளும் தமதமது தர்மத்திலிருக்குமாயின், மரியாதைகளுக்கு மாறுபாடின்றி முதல் மூன்று ஜாதிகளும், விதிப்படி, ஸோமமுதலிய யாகங்களில் முயற்சி அடையும் அக்காரணம்பற்றியே, மனிதர்களுக்கு ஸுகம் நிலை பெற்றிருக்குமென்று தெரிந்துகொள் 'காலம் அரசனுக்குக் கார ணமா? அரசன் காலத்திற்குக் காரணமா?' என்ற ஸம்சயம் உனக்கு உண்டாகவேண்டாம் அரசன் காலத்திற்குக் காரணமாவான் அர சன் தண்டநீதியை முழுதும் நன்றாகச் செலுத்திவருவானாகில், அந்த ஸமயத்தில் மிகச்சிறந்த க்ருதயுகமென்னும் காலம் உலகத்தில் நடைபெறும், க்ருதயுகத்தில் எல்லா ஜாதிகளின் மனமும் அதர் மத்தில் செல்லாததாகையால் எவ்விடத்திலும் அதர்மமின்றித் தர்மமே விளங்கும்; ப்ரஜைகளின் யோக க்ஷேமங்கள் ஸந்தேகமின்றி நடை பெறும், வைதிகமான கர்மங்கள் யாவும் சிறிதும் குறையின்றி விளங்கும், எல்லாருதுக்களும் யாதொரு ரோகமுமின்றி ஸுகமாக இருக்கும், மனிதர்களுக்குக் குரலும் நிறமும் மனமும் தெளிந்து விளங்கும், மனிதர்கள் யாதொரு நோயுமின்றி நிறைந்த ஆயுளுள்ள வர்களாயிருப்பார்கள் அக்காலத்தில், பெண்கள் விதவைகளாவ தில்லை கொடிய மனிதர் உண்டாகிறதில்லை, பூமியுழு உழவின்றிப் பலன்களைக் கொடுக்கும், ஓஷதிகளும் உழவின்றிச் செழித்து விளங் கும், பட்டையும் இலையும் கனிகளும் வேரும் நல்ல வீரியமுள்ளவை களாயிருக்கும் அக்காலத்தில், அதர்மமின்றித் தர்மமொன்றேஎங்கும் இருக்கும் ஓ! யுதிஷ்டிர! இவைகள் க்ருதயுகத்தைச் சார்ந்தகுணங்க ளென்றறி அரசன் தண்டநீதியின் ஒரு பாகத்தைத் தள்ளிவிட்டு மற்ற மூன்று பாகங்களைத் தொடர்ந்துநிற்குமபோது த்ரேதையென்னும்யுகம் நடைபெறும் அக்காலத்தில், தர்மத்தின் மூன்றுபாகங்களுடன் அதர் மத்தின் ஒரு பாகம் கலந்து நிற்கும், பூமியும்ஓஷதிகளும் உழுது தான் பலன்கொடுக்கும் அரசன் தண்டநீதியின் பாதிபாகத்தை விலக்கிவிட்டுப் பாதிபாகத்தைத் தொடர்ந்து நின்றால் அப்போது த்வாபரமென்னும் காலம் உலகில் நடைபெறும் அக்காலம் பாபம் இரண்டு பாகமும் புண்ணியம் இரண்டுபாகமும் கலந்து நிற்கும், பூமி உழவு முதலிய முயற்சியாலும் அரைப்பாகந்தான் பயனுள்ள

தாகும அரசன தணடநீதியை முழுதும விலககிவிட்டுக கெட்ட வழியுடன பரஜைகளைத துனபபபடுததுமபோது கலியுகம நடை பெறும கலியுகததில எஙகும அதாமம ஓஙகிநிறைவதனறித தாமம வவிடததிலுமிராது; எலலாசசாதிகளின மனமும தஙகளுடையதா மததிலிருநது நழுவிநிறகும, சூததிரர்கள பிக்ஷாவிருததியாலும பிராமமணாகள ஸேவாவிருததியாலும ஜீவிபபாாகள, யோகக்ஷேமங களின நாசமும ஜாதிகளின கலபபும உணடாகும, வைதிகமானகாமங கள மிககுறைநதுவிடும, ருதுககளயாவும (பிராணிகளுககுச) சுக மினறி வியாதிகளைக கொடுபபவைகளாயிருககும, மனிதாகளின குர லும நிறமும மனமும மிககுறைநதனவாயிருககும இக கலியில பலவியாதிகளுணடாவதால மனிதாகள நூறுபிராயம நிரமபாமலே மரிபபாாகள, மடநதைகள விதவைகளாவாாகள, கொடியபிரஜைகள ஜனிககும, மேகம மாரிபெயவதும பயிா உணடாவதும சிலவிடத தில மட்டுமிருககும அரசன நனகுதணடநீதியைச செலுததி பர ஜைகளைககாகக விருமபாதிருககுமபோது ரஸஙகள யாவும நாசமடை யும ஆனதுபறறி, அரசனதான கிருதம, திரேதை, தவாப்ரம,கலி எனனும நானகுயுகஙகளுககும காரணமாவான கருதயுகததைச செயதுவருமரசன அழிவறறஸுவாககலோகம பெறுவான தரேதா யுகததைச செயதுவருமரசன சறறுககுறைவான ஸுவாககமடை வான. தவாபரததைநடைபெறசசெயவிககும அரசன தனககுததகக தாக ஸுவாககததினஒருபாகததை அடைவான, கலியை நடைபெறச செயவிககும பாபகாமமுளள அரசன மிகவுமபாபமுளளவனுகி அப பாவததிறகுரியநரகததில நிலைபெறறுப பலவருஷஙகள வஸிததிருப பான, பரஜைகளின பாபததில முழுகினவனுகி அபகீாததியையும பாபததையும அடைவான ஏ! பாரத! ஆகையால், அறிவுளள அரசன தணடநீதியைமுனனிட்டு அடையப்படாததை அடையவும அடைநததை ரக்ஷிககவுமவேணடும பிரஜைகளின யோகக்ஷேமங களும ஐயமினறி நனகு நடைபெறும ஓ! பரதஸ்ரேஷ்டனே! அரசனுல நனகு செலுததபபடும தணடநீதி தாயதநதைபோல உல கின மரியாதையின எலலையை ரக்ஷிபபதுடன உலகஙகளையும பரிசுத தபபடுததும பிராணிகள யாவும தணடநீதியிலுலிருபபதாகத தெரிநதுகொளளவேணடும இநதத தணடநீதி ஒனறே அரச னுககு மிகசசிறநததாமமாகும ஓ! கௌரவ! ஆகையால, நீதிபபடி தாமமாகப பிரஜைகளைப பாலனஞ்செய இவவித ஒழுககததுடன பரஜைகளை ரக்ஷிததுவருமநீ ஜயிககஅரிதான ஸுவாககததை ஜயிப பாய" எனறு சொனனா

எழுபதாவது அத்யாயம்

ராஜதர்மம். (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர் அரசர்களுக்குரிய முப்பத்தாறு குணங்களைத் தர்மபுத்ரருக்குச் சொல்லியது)

யுதிஷ்டிரர், "நல்லநடையை அறிந்தவரே! அரசன் இங்கும் மேலுலகிலும் நன்மையைத் தரத்தக்க பயன்களை எளிதில் அடையத்தக்க குணங்கள் எவை?" என்று கேட்க, பீஷ்மர் சொல்லத் தொடங்கினர்.

"அது முப்பத்தாறு குணங்களுடன் கூடினது. அந்த முப்பத்தாறு குணங்களையும் அனுஷ்டிக்கும் நற்குணமுள்ள அரசன் சுபத்தை அடைவான். (அக்குணங்களாவன) ராகத்வேஷமில்லாமல் தர்மங்களைச் செய்தல், பரலோகத்தில் விருப்பத்துடன் ஸ்நேகஞ்செய்தல், தீய வழியின்றிப் பொருளடைதல், அறம்பொருள்களுக்கு அழிவின்றிக் [1] காமத்தை அடைதல், தீனத்தனமின்றிப் பிரியமாகப் பேசுதல், தற்புகழ்ச்சியில்லாத சூரனாயிருத்தல், அபாத்திரங்களில் கொடாத தாதாவாயிருத்தல், தயையுடன்கூடிய ஸமர்த்தனாயிருத்தல், 'கெட்டவனல்லாதவனென்று தெரிந்து சோகத்தையடைதல், சத்துருவென்று தீர்மானித்துப் போர்புரிதல், [2] ஹிதமில்லாதவர்களுடன் தூதர்களைச் சேராமலிருக்கச் செய்தல், [3] பிறருக்குத் துன்பமின்றி வேலை செய்தல், அஸத்தல்லாதவர்களிடம் பயனை அறிவித்தல், தன்னுடையவல்லாத பிறருடைய குணங்களைச் சொல்லுதல், ஸாதுக்களல்லாதவர்களிடம் கப்பம் வாங்குதல், அஸத்தல்லாத மனிதனை அடுத்தல், நன்கு பரீக்ஷை செய்யாமல் தண்டம் விதியாமை, மந்திரத்தை வெளியிடாமை, லோபிகளல்லாதவர்களுக்குக் கொடுத்தல், அபகாரஞ் செய்தவர்களை நம்பாமை, அஸூயையின்றி மனைவியைக் காத்தல், அருவருப்பில்லாமல் சுத்தனாயிருத்தல், அதிகமாக ஸ்திரீகளைச் சேராமை, அஹிதமல்லாத ருசியுள்ளதைப் புஜித்தல், பூஜிக்கத்தக்கவர்களைக் கர்வமின்றிப் பூஜித்தல், கபடமில்லாமல் பெரியோர்களுக்குப் பணிவிடைசெய்தல், டம்பமின்றித் தேவதைகளைப் பூஜித்தல், இகழ்ச்சிக்கிடமில்லாத ஸம்பத்தை விரும்புதல், வணக்கத்துடன் வேலை செய்தல், காலமறிந்து ஸமர்த்தனாயிருத்தல், பயனற்றதல்லாத நன்மொழியைப் பேசுதல், ஆகே,

1 'இந்திரியப்பிரீதி' என்பது பழையவுரை

2 'பந்துவென்றுதெரிந்து யுத்தஞ் செய்யாமலிருத்தல்' என்பது வேறு பாடம்

3 'ஆதார்களுக்குச் சிறந்த உணவை அளித்தல்' என்பது வேறு [பாடம்

பம சொலலாமல உபகரிததல, குறறததைஅறியாமல தணடியாமை, பகைவாகளைககொனறபின துககியாமை, காரணமினறிககோபியாமை, அபகாரஞசெயதவாகளிடம மெதுவாயிராமை எனபன நீ ராஜயததி ருநதுகொணடு இநத உலகததில க்ஷேமததைவிருமபுவாயாகில இவ விதமிருககவேணடும இவவிதககுணஙகளுககு மாறுபாடாயிருக கும நரபதி அளவிலலாத பயமடைவான இவவிதஙகூறபபடட இக குணஙகள யாவறறையும கூறியபடி அனுஷடிககும அரசன இஙகு க்ஷேமஙகளை அனுபவிபபதுடன இறநதபின ஸுவாககலோகததிலும பெருமைபெறுவான" எனறு சொனனா பீஷமருடைய இவவுப தேசவசனததைககேடட யுதிஷடிரா, [1] பீமனமுதலிய பாணடவாக ளால சூழபபெறறுப பிதாமஹரான பீஷமரை அபபொழுது வநத னஞசெயதா அறிவுளள யுதிஷடிரா அவருபதேசிதத இவவிதி களையும அஙஙனமே செயதா

எழுபததோராவது அதயாயம

ராஜதாமம (தொடர்ச்சி)

(பீஷமர், சிந்தையில்லாமலிருக்கவும் தர்மத்தவறுதலில்லாம லிருக்கவும் உபாயத்தை உபதேசித்தது)

யுதிஷடிரா, "ஓ! பிதாமஹரே! பிரஜைகளைப பாதுகாதது வரும அரசன மனததில சிநதையெனனும பநதமிலலாமலிருபபது எஙஙனம? தாமததில தவறுமலிருபபது எஙஙனம? இவவிரணடை யும எனககு உபதேசிககவேணடும" எனக கேடடனா

பீஷமா, 'ஓ! அரசனே! சுருககமாகவே சாஸவதமான தாமங களை உனககு உபதேசிககிறேன தாமஙகளை விரிவாககூறுவது எபபொழுதும முடிவுபெறாது தாமததில நிலைபெறறவாகளும சாஸ திரஙகளைககறறவாகளும நியமததுடனதேவதைகளை உபாஸிபபவாக ளும நறகுணமுளளவாகளும பூஜயாகளுமானபிராமமணாகளை நீ உன வீட்டில வஸிககுமபடி செயதுகொளளவேணடும முதலில எதிா கொணடுசெனறு காலகளைபபிடிதது வணஙகினபினபு, புரோஹிதரை முனனிடடுக காரியஙகளையெலலாம செயயவேணடும தாமகாரியங களைசசெயது சுபகாமஙகளையும நடததிப பிராமமணாகளைககொணடு

---

[1] இஙகு வேறுபாடமகொளளபபடடது

காரியஸித்தியையும் ஜயத்தையும் ஆசீர்வாதத்தையும் அனுக்கிரகிக்கச் செய்யவேண்டும் ஓ! பாரத! கபடமில்லாமையும் தைரியமும் அறிவும்பொருந்திக் காமக்குரோதங்களைவிலக்கிஅறம்பொருள் இரண்டையும் அடையவேண்டும் காமக்குரோதங்களைமுன்னிட்டுப் பொருளைத்தேடவிரும்பும் அவிவேகியானஅரசன் தாமத்தைஇழப்பதுடன் பொருளையும்அடையமாட்டான் இது தாமந்தவறுமலிருக்க உபாயமாகும் லோபிகளையும் மூர்க்கர்களையும் அர்த்தகாமங்களில் ஏவாமல் ஆசையற்றவர்களும் நல்ல அறிவுள்ளவர்களுமான யோக்யர்களை எல்லாக்காரியங்களிலும் நியமிக்கவேண்டும் காரியங்களில் ஸாமர்த்தியமில்லாத அவிவேகிக்குக் காரியங்களில் அதிகாரங்கொடுத்தால் அவன் காமக்குரோதங்களை அடைந்து தனதுஇஷ்டத்திற்காகத் தப்புவழியிற்சென்று பிரஜைகளைத் துன்பப்படுத்துவான் சுத்தமான ஆறிலொருபாகமவரியும் குற்றவாளிகளுக்குவிதிக்கும் தண்டமும்சாஸ்திரத்திற்கு ஒத்தனவான மற்றுமுள்ள வரியுமாகிய இவைகளால் பொருள் வரவை விரும்பவேண்டும் (கப்பங்கொடுத்த மிச்சம் பிரஜைகளுக்குப் போதாதகாலத்தில்) நியாயமாக விதிப்படி வாங்கியதும் தாமத்தைவிட்டு விலகாததுமான கப்பத்தை அவர்களுக்குத் திரும்பக்கொடுக்கச் செய்துஅரசன் சோம்பலின்றி யோகக்ஷேமத்தை நடத்துவிக்க வேண்டும் ரக்ஷிப்பவனும் கொடுப்பவனும் தாமத்தில் நிலைபெற்றவனும் ஆலஸ்யமும் காமமும் த்வேஷமுமில்லாதவனுமான அரசனிடம் மனிதர்கள் பிரீதியுடனிருப்பார்கள் [1] ஆகையால், தாமமான லாபப்படி பொருள்வரவை நீ விரும்பவேண்டும் விசேஷமாகச் சாஸ்திரப்பயிற்சியில்லாத அரசனுக்கு அறம்பொருளிரண்டும் நிலைப்பதரிது [2] பொருளைப் பெரிதாகநினைக்கும் அரசன் தாமங்களைஅடையாததுடன் பொருளையும் அடையமாட்டான் அவன் தேடிய திரவியமயாவும் வேண்டாவிடத்திலஅழிவடையும் அவிவேகத்தால் பிரஜைகளைச் சாஸ்திரங்களிலகூறப்படாத வரிகளால் துன்பப்படுத்தும் அரசன் அப்பொருள் மூலமாகவே தானே தனக்கும் துன்பத்தைச் செய்துகொள்வான். பாலைவிரும்பியமனிதன் பசுவின்மடியைஅறுத்தால் பாலைஅடையமுடியாததுபோல நீதிக்கு விரோதமாகப் பீடிக்கப்படும் ராஜ்யம் வளர்ச்சி அடையாது புல்லும் தண்ணீரும் ஆதரவும் இனியசொல்லும் கொண்டு கறக்கும்பசுவைக் காத்துவரும் மனிதன் எப்பொழுதும் பாலை

1 'ஆகையால், நீ அதாமத்தாலும் லோபத்தாலும் பொருள் வரவை விரும்பவேண்டாம்' என்பது வேறுபாடம்

2 இங்கு வேறுபாடம் கொள்ளப்பட்டது

அடைவதுபோல விதிபபடி ராஜயததைப பரிபாலிததுவரும அரசன பயனபெறுவான நியாயபபடி ரக்ஷிககபபட்டு அனுபவிககபபடும ராஜயம எபபொழுதும ஒபபறற கோசஙகளின விருததியை உணடுபணணும ஓ! யுதிஷ்டிர! அரசனால னனகு பரிபாலிககபபடும பூமியானது திருபதியுளள தாயாா பாலைபபெருககசசெயவதுபோலத தானயததையும ஸவாணததையும சோாதவாகளிடமிருநதும பிறரிடமிருநதும எபபொழுதும பெருககசசெயயும ஓ! அரசனே! [1] மாலைகட்டுபவனுககு ஒபபாக இரு, கரிகளைசசோபபவனுககு ஒபபாக இராதே அவவிதமிருநது பரிபாலிததுவநதால நெடுஙகாலம ராஜயததை அனுபவிககச சக்தியுளளவனுவாய பகையாளியின சேனையை எதிாததுசசெலலுவதால உனககுப பொருளழிவுநேரிடுமானால அபபொழுது பிராமமணரலலாதவாகளிடம னனமொழிகூறிப பொருளைததேட விருமபவேணடும ஓ! பாரத! முடிவான கஷ்டததையிலகூடப பொருளுளள பிராமமணனைககணடு உனமனம ஆசையால சலிககவேணடாம நீ விருததியடைநதிருககும காலததில இவவிஷயததில 'சொலலவேணடுமோ? உன சகதிககும அவாகளது தகுதிககும தககபடி நீ அநதணாகளுக்குப பொருளை அளிசகவேணடும இவவிதம னனமொழிகூறிப பரிபாலிததுவரும நீ ஜயிகக அரிதான ஸவாககததையும அடைவாய ஓ! குருநநதன! இவவிதம தாமவழிவமுவாத ஒழுககததுடன நீ பிரஜைகளைப பரிபாலனஞசெய பாணடுவின குமாரனான யுதிஷ்டிர! இவவிதம, ஜாககரதையுளளவனுகத தாமமான வியவஹாரததுடன பிரஜைகளைப பரிபாலிததுவநதால மனககவலையெனனும பநததகிறகு வசபபடாமலிருபபதுமனறி ஸவாககததைத தரததகக புணயததையும நிலையான கீாததியையும பெறுவாய பிரஜைகளைக காபபதும பிராணிகளிடம பெருஙகருணைபுரிவதும அரசாகளுககு மிகக உததம தாமமாகும அககாரணமபறறியே, தாமமறிநத பெரியோாகள பாலனததில முயறசியுளள அரசனுககுப பிராணிகளிடம கருணைபுரிவதே பெரிய தாமமெனறு கருதுகிறாாகள அரசன, ஒருநாள பயததினினறும பிரஜைகளைப பாதுகாவாத பாபததைசசெயவானுகில ஆயிரமவருஷஙகள நரகததை அனுபவிததது அபபாவததின முடிவை அடையவேணடும ஒருநாள தாமபபடி பிரஜாபாலனமெனனும புணயததைச செயத அரசன தேவலோகஞசெனறு பதினாயிரம ஆணடுகள அநதப புணயததின பயனைப புஜிபபான சிறநதவைகளான யாகத

1 மாலைகட்டுகிறவன புஷபததிறகாக மரததை வளாபபான கரியைச சோபபவன கரிககாக மரததைவெட்டிச சுடுவான

தையும அதயயனததையும தவததையுமசெயதவன எததனை உலகங்களை ஜயிபபானே அவைகளைத தாமபபடி பிரஜைகளை ஒருக்ஷணம பரிபாலிதத அரசன அடைவான ஓ! கௌநதேய! இவவிதமான தாமததை நலல முயறசியுடன பரிபாலனஞசெய பாணடவ! இவவிதஞ செயவதால புணணியததினபயனை அடைநது [1] சிநதையெனனும பநதததிற சேராமல ஸவாககலோகததில மிகக பெரிதான ஸமபததையுமஅடைவாய இபபடிபபடட உததமதாமஙகள அரசனலலாதவாகளுககுச சமபவியாவாகையால அரசனொருவனனறி மறறவன இததகைய புணணியததின பயனை அடையமுடியாது ஆகையால, அவவித அரசனுன நீ தைரியததுடன ராஜயததை அடைநது தாமபபடி பரிபாலனஞசெய ஸோமயாகததால இநதிரனையும அவராவாகளின இஷடததைச செயவதால ஸநேஹித ஜனஙகளையும திருபதி அடைவி" எனறு சொனனா

எழுபததிரணடாவது அதயாயம
ராஜதாமம. (தொடர்ச்சி.)

(புரோஹிதராயிருக்கத்தக்க பிராம்மணருடைய குணங்களும் நான்குஜாதிகளின் தாரதம்யமும் கூறியது)

யுதிஷடிரா, "ஓ! பிதாமஹரே! அரசனுடைய காரியாகாரியஙகளை விசாரிககவும செயயவும ஸாமாததியமுளள பிராமமணன எவவிதக குணமுளளவனெனபதை எனககுச சொலலவேணடுகிறேன" எனறு கேடக, பீஷமா சொலலததொடஙகினா

"ஓ! அரசனே! ஸாதுககளை ரக்ஷிககவும அஸாதுககளைத தூரவிலககவும செயயத திறமையுளள பிராமமணனை அரசன தனககுப புரோஹிதனாகச செயதுகொளளவேணடும இவவிஷயததிலும இளையின புததிரனான புரூரவஸுககும வாயுவுககும நடநத ஸமபாஷணையான இபபழைய இதிஹாஸததை எடுததுச சொலலுகிறாகள புரூரவன, 'ஓ! வாயுபகவானே! பிராமமணன எஙகிருநதுணடானன? மறற மூனறுஜாதிகளும எஙகிருநது ஜனிததன? எநதககாரணததால அநதணன சிறநதவனாகிறான? அதனை எனககு விரிததுககூறவேணடும' எனககேடடனன வாயு, 'ஓ! அரசாசளிற சிறநதவனே! பிரமமதேவரின முகததிலிருநது பிராமமணன சிருஷடிககபபடடான அவா கைகளிலிருநது க்ஷததிரியனும தொடைகளிலிருநது வைசயனும சிருஷடிககபபடடாாகள ஓ! பரதஸரேஷடனே! பிறகு; மூனறு

[1] இஙகு வேறுபாடம கொளளபபடடது

வாணத்தாரகளுக்கும் பணிவிடை செய்ய வேண்டி நான்காவது ஜாதியான சூத்திரனைத் தம்கால்களிலிருந்து பிறப்பித்தார் பிராம்மணன் பூமியில் பிறக்கும்போதே எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் ஈசனும் தாமமென்னும் கோசத்தை ரக்ஷிக்கச் சக்திபெற்றவனும் பிறக்கிறான் ஓ! அரசகுமாரனே! இவ்வுலகில் காணப்படும் பொருளனைத்தும் தாமத்துடன் சேர்ந்த நற்காரியமும் பிராம்மணனுக்குச் சொந்தமாகும் பிறகு, பிரம்மதேவர் தண்டஞ்செலுத்திப் பூமியை ஆளவும் பரஜைகளைப் பாதுகாக்கவும் சக்திபெற்றவனாக இரண்டாவது ஜாதியான க்ஷத்திரியனைப் படைத்தார் வைஶ்யன் திரவியத்தாலும் தானியத்தாலும் மூன்று வாணத்தாரகளையும் போஷிக்க வேண்டுமென்பதும் சூத்ரன் இவர்களுக்குப் பணிவிடை செய்ய வேண்டுமென்பதும் பிரம்மதேவரின் கட்டளை' என்றுசொன்னார்

புரூரவன், 'ஓ! வாயுபகவானே! இந்தப் பூமியானது தனங்களுடன் தாமப்படி பிராம்மணனுடையதா? அல்லது, க்ஷத்திரியனுடையதா? இது யாருடையதென்பதை எனக்குத் தெளிவாக உரைக்க வேண்டுகிறேன்' என்று சொல்ல, வாயுபகவான் சொல்லத் தொடங்கினார் 'இப்பூமியிலுள்ளபொருள், தானியம், ஸுவர்ணம், ஸ்திரீகள், ரத்தினங்கள், வாகனம், மற்றுமுள்ள சிறந்த மங்கள த்ரவ்யங்களாகிய பொருள்கள் யாவும், முதலில் பிறந்த காரணத்தாலும் உத்தமப் பிறவியாகையாலும் பிராம்மணனைச் சேர்ந்தனவென்று தாமமறிந்தோர்கள் அறிவிக்கிறார்கள் பிராம்மணன் புஜிப்பதும் உடுப்பதும் கொடுப்பதும் யாவும் அவனுக்குச் சொந்தமாகும் பிராம்மணன் எல்லா ஜாதிகளுக்கும் குருவாகவும் முதலில் பிறந்தவனாகவும் உத்தமனாகவும் ஆகிறான் [1] ஸ்திரீயானவள் பதியில்லாவிட்டால் பதியின் உடன்பிறந்தவனைப் பதியாகச் செய்துகொள்வது போலப் பூமியானது பிராம்மணனுக்கு அடுத்த பிறப்பாகையால் க்ஷத்திரியனைப் பதியாகச் செய்துகொள்ளுகிறது இது முதன்மையான விதியாகையால் ஸங்கடகாலத்தில் இதற்கு வேறான விதியுண்டு தாமத்தால் ஸ்வாக்கலோகத்தில் உத்தமபதத்தைத் தேடுவாயாகில், உன்னால் ஜயிக்கப்படும் பூமியாவையும் சாஸ்திரமறிந்தவனும் நல்லநடை பொருந்தியவனும் தாமமறிந்தவனும் தவமுள்ளவனும் தானதாமத்தில் தருப்தியுள்ளவனும் பொருளில் பேராசையில்லாதவனுமாயிருப்பதுடன், அர்ச்சனை எல்லாவிஷயத்திலும் நிறைந்த புத்தியுள்ளவனுக்குச் செய்யும் பிராம்மணனிடம் அறிவிக்க வேண்டும் நற்குலத்தில் பிறந்தவனும் நல்ல அறிவுள்ளவனும் அடக்கமுள்ளவனுமான அந்தணன் ஆசசரிய

1 இது கலியில் விலக்கப்பட்டது

மான மொழியைககூறி அரசனை க்ஷேமமடையுமபடி செயவான. மிகக அறிவுள்ள அரசன, க்ஷத்ரியாகளுககுரிய தாமவிரதததில உறுதியுள்ளவனும அகங்காரம பேசாமல பெரியோாகளவசனததைக் கேடக விருப்பமுள்ளவனுமாக இருநதுகொணடு பிராமமணன உப தேசிககும தாமததை நடததி வருவானுனால அதனுல உலகில புகழ் பெறறு நெடுங்காலம நிலைதத கீாததியும பெறுவான அவவிதமுள்ள அரசனின தாமம அனைததுககும அவனுடைய புரோஹிதன பாக முள்ளவனுவான இப்படியே, அரசனையும ராஜநீதியில பணடி தரும விதவானகளோடு கூடினவருமான அவனபுரோஹிதரையும ஆசரயிததவாகளும எவவிதபபயமுமினறி நலல நடையுடன தமதா மததில நிலைபெறறவாகளுமான ராஜயததிலுள்ள எலலாபரஜைகளும அரசனுல நனகு பரிபாலிககபபடடு எவவித தாமததைச செயகிறா களோ அநதத தாமததின நாலிலொரு பாகததை அரசனடைவான தேவாகளும ரிஷிகளும பிதிருககளும கநதாவாகளும உரகாகளும ராக்ஷஸாகளுமாகிய இவாகளின ஜீவனததிறகுக காரணமான யாக மெனபது அரசனிலலாத தேசததில நடைபெருது தேவாகளும அஙஙனமே பிதிருககளும இவவுலகில கொடுககபபடும ஹவிஸினுல ஜீவிககிறாகள அவாகள ஜீவிககும தாமததின யோகக்ஷேமஙகள அரசனிடம நிலைபெறறிருககினறன வெயிலில துனபபபடடவன நிழலிலும ஜலததிலும காறறிலும ஸுகததை அடைகிறுன குளி ரில கஷடபபடடவன அகநியிலும வஸதிரததிலும வெயிலிலும ஸுகமடைகிறுன மனமானது சபத ஸபாச ரூப ரஸ கநதஙகளிற சநதோஷிககிறது இவவாறுன எலலாபபோகஙகளிலும பயமடைநத மனிதன ஸுகமடைகிறதிலலை ஆகையால, அபயமளிபபவனுககே மிகவும பெரிய பயனுணடாகும உயிரைக கொடுபபதறகு ஒபபான தானம மூவுலகஙகளிலும கிடையாது ஆகையால, அரசன இநதி ரனும யமனும தாமதேவதையுமாக பராணிகளைப பரிபாலிககிறுன இநத உலகம யாவும அரசனுல வஹிககபபடுகினறது ' எனறு சொன னுா'' எனறுா

எழுபததுமூனருவது அதயாயம

ராஜதாமம (தொடர்ச்சி)

(பீஷமர், புரோஹிதருடைய லக்ஷண முதலியவற்றையும் புருரவஸுக்கும் கசயபருக்கும் நடந்த ஸம்பாஷணையையும் யுதிஷ்டிரருக்குக் கூறியது)

யுதிஷடிரா, 'ஓ! பிதாமஹரே! அரசன எவவிதவாணமுள்ள வரும குணமுள்ளவருமான பிராமமணரைப புரோஹிதராககசெயது

கொள்ளவேண்டும் என்பதை எனக்கு உபதேசிக்கவேண்டும்" என்று கேட்க, பீஷ்மர் சொல்லத்தொடங்கினார்

"அரசன் அறம்பொருள்களைச்சோப்பது மிக்ககடினமென்றறிந்து பொன்னிறமாவது செந்நிறமாவது கருநிறமாவது உடையவரும் நோயற்றவரும் ஸுகமுள்ளவரும் கோபமில்லாதவரும் ஆசையில்லாதவரும் எல்லாவிஷயங்களினின்றும் இந்திரியங்களைவென்றவரும் பலசாஸ்திரங்களைக் கற்றவரும் அறிவுள்ளவருமான பிராம்மணரைச் சீக்கிரம் புரோஹிதராகச் செய்துகொள்ளவேண்டும் ஓ! அரசனே! தர்மபுத்தியுள்ளவரும் மந்த்ரசக்தியுள்ளவருமான புரோஹிதர் எந்த அரசர்களிடமிருக்கிறரோ அவர்கட்கு அறம்பொருளின்பங்கள் பயன்படுவது திண்ணம் ஓ! யுதிஷ்டிர! இவ்விஷயத்தில், சுக்ராசாரியர் கூறினசுலோகங்களைத் தெரிந்துகொள் (அவற்றின்பொருள்) 'புரோஹிதனில்லாத அரசன் எச்சிலுக்கு ஒப்பாவான் ராக்ஷஸர்களும் அஸுரர்களும் பிசாசர்களும் ஸர்ப்பங்களும் பறவைகளும் பகையாளிகளும் புரோஹிதனில்லாத அரசனைக் கொல்லுவார்கள்' என்பது அதர்வவேதமறிந்த பிராம்மணன் எவ்விதயாகங்களிலும் அரசனுக்குப் பிரம்மத்வமென்னும் வேலையைச் செய்யவேண்டும் அதர்வவேதத்திற் சொல்லியபடி எல்லாக் காம்யங்களையும் செய்விக்கவேண்டும் இகழ்ச்சியான சாமங்களையும் பெரிய உத்பாதங்களையும் தோஷங்களையும் இஷ்டமானசுபகாம்யங்களையும் அந்தப்புரத்திற்குரிய வேலைகளையும் எப்பொழுதும் அரசனுக்கு அறிவிக்கவேண்டும் புரோஹிதன் அரசனுக்கு விருப்பமுள்ள ஸங்கீதம் நாட்டியமுதலியகாரியங்களில் செய்யத்தக்கதை அறிவிப்பதுடன் வைஶ்வதேவபலியையும் பாவகாலங்களில் செய்யத்தக்க பெரியசாந்தியையும் தனக்கும் அரசனுக்கும் ஹிதமும் பிரியமுமான ருத்ரதேவனைக்குறித்த ஸஹஸ்ரஹோமத்தையும் செய்யவேண்டும் அரசனுக்குள்ள ஏழுவிதபாபங்களென்னும் மலங்களைப் புரோஹிதன் அடைவான் (அவைகளாவன) 1 அமைச்சர்கள் கெட்டகாரியம்செய்வதும், 2 மந்திரிகள் உதாஸீனமாயிருப்பதும், வ்யவஹார அதிகாரிகள் தமீதியைவிட்டுப் பரிதானம்வாங்குவதும், குற்றமில்லாதவனைத் தண்டிப்பதும், குற்றமுள்ளவனைவிடுவதும், யுத்தமில்லாதஇடத்தில் ஹிம்ஸிப்பதும், கெட்டஸேவகர்களால் பிராணிகளுக்கு நேரிடுமதுன்பமுமாம் அதர்வவேதத்தின் விதிகளை அறிந்த புரோஹிதன் ருத்ரஹோமங்களாலும் மஹாசாந்தியாலும் கருத்தகம்

1 ஸமீபத்திலிருக்கும் அதிகாரிகள்

2 மந்த்ராலோசனை செய்கிறவர்கள்

பலமெனனும காமததினுலும அரசனை இவவேழுமலஙகளிலுமிருநது விடுவிககவேணடும இவவிதமான எழுமலஙகளினினறும விடுதலை அடைநதவனும பிரஜைகளைபபரிபாலிபபதிலவிருபபமுளளவனுமான அரசன அமைசசாகளுடனும புரோஹிதாகளுடனும தேவலோகம அடைவான ஓ! பெரியபுததியும பெரியபாககியமுமுளள கௌரவ ராஜனே! இநதப புரோஹிததனமையைபபறறியே தேவரும குருவுமான பிருஹஸபதியால இநதிரனுககு உபதேசிககபபடடனவும ஹிதமும சுபமுமான கவிகளைத தெரிநதுகொள (அவறறினபொருளாவது) 'அரசாகளுககுவேணடிய [1] சாநதிகம [2] பௌஷடிகம [3] ஆபிசாரம எனறமூனறு இடஙகளுககுந தககவிதிகள ரிகவேதததிலும ஸாமவேதததிலும சுகலயஜுாவேதததிலும கூறபபடவிலலை யாகஙகளுககு நனமையை விருமபியவரும பிரமமஜஞானம பெறறவாகளுள மிககசிறநதவருமானயாஜஞவலகியா பிரபுவானபிரமமதேவரினஅபிபபிராயபபடி அமமூனறுவேதஙகளையும சபிததிருககிறா ஆகையால, ரிகவேதம ஸாமவேதம சுகலயஜுாவேதம இவைகளை (தனிததனி) கறற மூனறுபோகளையும அரசன புரோஹிதாக வரிககககூடாது ரிகவேதி புரோஹிதராயிருநதால ராஜயததிறகுநாசமும, ஸாமவேதி புரோஹிதராயிருநதால அரசனுககுநாசமும, சுகலயஜுாவேதிபுரோஹிதராயிருநதால சேனைகளுககுநாசமும ஸமபவிககுமெனக கூறபபடடிருககிறது பிராமமணனலலாத ஜாதிகளிடமிருககும சுகலயஜுாவேதததிலுளள மநதிரஙகளையும எபபொழுதும அரசன சாநதிகம பௌஷடிகமெனனுஙகாமஙகளில உபயோகபபடுததககூடாது பிராமமணனுககும க்ஷததிரியனுககும நானகுவேதஙகளையும கறபதில விரோதமிலலையெனறு பிராமமணாகள அறிவிககிறாகள ஆகிலும, இவவேதஙகளைககறற பிராமமணனொருவனே அரசனுடைய புரோஹித பதததிலிருககததககவனுவான [4] க்ஷததிலிருநது ரக்ஷணததைசசெயகிறவன எவனோ அவன நானகுஜாதியைவிடடு விலகினவனுயிருநதாலும அவனே க்ஷததிரியனெனசசொலலபபடுவான ஜாதியால க்ஷததிரியன க்ஷததிரியனலலன அதாவவேதததிறகூறிய மநதிரஙகளாறசெயயததகக காமஙகள புரோஹிதரைச சோநதனவென விதிககபபடுகினறன தரேதாககினிகளிலும கருஹயாககினியிலும செயயததகக காமஙகளயாவும பிராமமணா முதலிய மூனறு ஜாதிகளுககும

---

[1] தனககுளள துனபஙகளை விலககததகககாமம

[2] தன ராஜயததிறகும தனககும வளாசசியைக கொடுககத தகக

[3] பகையாளிகளைக கொலலததகக காமம [4] துனபம [காமம

ாறுவாக விதிக்கப்படுகின்றன ராஜதர்மங்களில் பிரவிருத்தித்த
களுக்கு அவர்களின் ஹிதத்திற்கு வேண்டிச் சாந்திகம் பௌஷ்டி
ஆபிசாரம் என்ற மூன்றுகாமங்களையும் செய்விக்கவேண்டும்
கனிஷ்டோம முதலிய அரசர்கள் செய்யத்தக்க யாகங்கள் குற்றமுள்
னவாகுமானால், யாகங்களைச் செய்விக்கும் பிராமமணர்கள் நற்பய
ப பெறமாட்டார்கள் அரசர்களுக்குப் புரோஹிதத் தன்மையை
ஹிப்பவர்கள் இக்குற்றத்திற்கு மூலமாகையால், அவர்களும்
வர்களுடன் அரசர்களின் யாகங்களைச் செய்விக்கிற குற்றமுள்ள
விக்குக்களும் நாசமடைவார்கள். அரசர்களுக்குரிய காமங்களைச
யயத்தக்க புரோஹிதப்தவியை வஹிசகப் பின் கூறப்படும் லக்ஷண
லாத பிராமமணர்களும் க்ஷத்ரியர்கள் வைசியர்கள் யாவரும்
ஜனுவல்கய மஹரிஷியால் விலக்கப்பட்டவர்களென்பது மாறுது.
தாவவேதத்தில் நல்லஞானமுள்ளவனும் ஆறுவேதாங்கங்களையுங
றவனும் யாக காமங்களின் விதியையும் பௌஷ்டிகமெனனும் கா
களின் விதியையும் நன்றாயறிந்தவனும் பதினெட்டுவிதப் பிரிவு
ளள சாந்திககாமங்களினவிதியை அறிந்தவனும் எவ்விதநோயு
லாதவனும் இந்திரியங்களை அடக்கினவனும் அடங்கிய மனமுள்ள
னுமான பிர்மமணன புரோஹிதனுயிருசகவேண்டும் வெணகுஷ
ம், குஷ்டம், க்ஷயம், அபஸமாரம், வாதம் இந்தவியாதியுள்ளவா
ரயும் பேயபிடித்தவர்களையும் நிந்திக்கப்பட்டவர்களையும் தூரத்தி'
நக்கச்செய்து, அரசன அவர்களுடன பேசவேண்டும் நோயுள்ள
ரிதவிக்காகவும் புரோஹிதராகவும் அரசன வரிக்கககூடாது,
தரர்களுக்குப் புரோஹிதம் செய்யாதவரையும் எவர் புரோஹிதரா
நப்பதில் மரணமும் பிரஷடத்வமும் ஸந்யாஸமும் யுத்தத்தில் அப
ஜமும் நேரிட்டிருக்கின்றனவோ அவரையும் ஒருபோதும் புரோ
ஹிதராகச செய்துகொள்ளககூடாது அனுகூலமான நக்ஷத்திரத்தில
றந்தவனும் அரசாளத்தக்க அதிருஷ்டம் பொருந்தியவனும் ராஜ
நீதி சாஸ்திரத்தில் நல்லபயிற்சியுள்ளவனுமான புரோஹிதன அரச
னுக்குச் சிறந்தவன் அசுபங்களான சகுனங்கள் உதபாதங்கள்
இவைகளின் பயனை அறிந்தவனும் பசையாளியின் பக்ஷத்தினகுறை
யத் தெரிந்தவனுமான புரோஹிதன அரசனுக்குச் சிறந்தவனு
ன இத்தகைய குணமபொருந்தியவன இல்லாவிட்டால், சுகல
யஜுர்வேதி கிருஷ்ணயஜுர்வேதி ரிக்வேதி ஸாமவேதி இவர்களும
நீதிசாஸ்திரத்தில் நல்ல பயிற்சியும் அதாவவேதத்தில் பாண்டித்ய
மும் பெற்றவர்களானால் புரோஹிதர்களாயிருக்கலாம் க்ஷத்ரியதா

மததிறகு விரோதமும ஹிமஸையைக கூறுவனவும யாகததைசசெய யும பிராமமணாகளால சொலலபபடுவனவுமான மநதிரஙகளைப புததி மானுன அரசன உசசாரணஞசெயயககூடாது' எனபது பிரஜை களின குணஙகளும புரோஹிதரின குணஙகளும ஒனறையொனறு அனுஸரிதது விளஙகும நறகுணமபொருநதிய அரசனை அடைநத யாவரும மிகவும சுகிததிருபபாாகள அரசனும புரோஹிதனும ஸம புததியுளளவாகளும ஒருவருககொருவா நலல நேசமுளளவாகளும நமபிககையுளளவாகளும நலல தவமுளளவாகளும தாமததில உறுதி பெறறவாகளுமாயிருபபாாகளானல பிரஜைகளையும தேவாகளையும பிதருககளையும ஸநதானஙகளையும வளாசசெயவாாகள பிராமமண ரான புரோஹிதரும அரசனும ஒருவருககொருவா மரியாதையுடன இருபபாாகளானல பிரஜைகள சுகிததிருபபாாகள அவாகள ஒரு வரையொருவா அவமதிபபாாகளானல பிரஜைகள நிசசயம நாசமடை வாாகள எலலாபபிரஜைகளுககும பிராமமணனுமக்ஷததிரியனுமே மூலமெனறு சொலலபபடுகிறாாகள ஓ! யுதிஷடிர! இவவிஷயத திலும [1] ஐலனுககும கஶயபருககுமநடநத ஸமபாஷணையெனறு எடுததுசசொலலபபடுமஇபபழைய இதிஹாஸததைததெரிநதுகொள

ஐலன், 'க்ஷததரியஜாதியானது பிராமமணனை மரியாதையினறி விலககுஙகாலததிலும பிராமமணஜாதியானது க்ஷததரியனைவிலககுங காலததிலும [2] (இவவிதவிரோதததால எவாகள பலமுளளவாகளா வாாகள?) இவவிரணடில எநதஒனறு மறறொனறின பலததைத தொடாநதுநிறகும? அவவிதபலததைஅடைநது எவாகள நிலைபெற் றிருபபாாகள?' எனறுகேடடான கஶயபா, 'க்ஷததரியன பிராம மணனை விரோதிபபானுகிலஅநதக்ஷததரியனின ராஜயம நாசமடையும அவவித விரோதததால திருடாகள பலமடைவாாகள ஸாதுககள பிராமமணாகள விரோதிககும க்ஷததரியனைககெடடஜாதியிலுணடான வனெனறு அறிகிறாாகள பிராமமணனைவிலககின இவவிதக்ஷததரியாக ளுககு வேதமும ஸநததிகளும வளாமாடடா இவாகளுடைய பசுகக ளும நாசமடையும இவாகள யுததததில ஜயமபெறமாடடாாகள இவா களுடைய புதராகள வேதததை அதயயனஞசெயயமாடடாாகள பிராமமணாகளை விரோதிககும க்ஷததரியாகளுடையவீடடில ஒரு போதும பொருள விருததியடையாது அவாகளின ராஜயததிலுளள வாகள அதயயனம யாகமுதலிய நறகாமஙகளைச செயயமாடடார்கள,

1 புரூரவஸ

2 மறுமொழியைக கவனிததால இவவிதபபொருள கொளவது தான பொருநதுகினறது

ருடாகளாகவும ஸஙகரஜாதிகளாகவும ஆவாாகள க்ஷத்ரியஜாதி
ாமமணஜாதிககுச காரணமாயும பிராமமணஜாதி க்ஷத்ரியஜாதிக
்காரணமாயுமிருபபதால இநத ஜாதிகளிரணடும ஒனறையொனறு
பாலிபபதில எபபொழுதும சேரககையுளளனவாகும இநத ஜாதி
இரணடும எபபொழுதும சேரககையுளளனவாயிருநது பெரிய
லமையை அடைநதிருககினறன புராதனமாக ஏறபடட இநத ஜாதி
ின சேரககை வேறுபடுமானல உலகமெலலாம மிக அவிவேக
ளாதாகும இவவித வேறுபாடுளள ஸமயததில பெரியகடலில
டைநத கபபலபோலக கரையை அடையவிருபபமுளளவன
ரயேற முடியாது நானகு ஜாதிகளும மிகக அவிவேகததை
டைவதுடன பிரஜைகளயாவும நாசமடையும பிராமமண ஜாதி
னனும விருக்ஷம நனகுரக்ஷிககபபடடால அது ஸுகததையும
வாணததையும பொழியும அது காககபபடாமறபோனல எப
ாழுதும துககததையும நரகததையும பொழியும எபபோது
தமோதுமபிராமமணன இடையூறுகளால அவவேததிலிருநது
லககபபடடுத தனனைசகாககததககக க்ஷததிரியனிலலாத காரணத
ல தனனைககாககககருதி அவவேததையே வேணடுகிருனே
காலததில தெயவம மழைபெயவிபபது ஆசசாயம [1] பொறுகக
யாததாபபிக்ஷம மஹாமாரிமுதலிய துனபஙகள அபபொழுது
ஜைகளைப பிடிககும பாபியானவன ஸதிரீயையும பிராமமணனை
கொனறுவிடடு அதை ஸபையிலும பெருமையாகப பேசிககொள
ன, அரசன அருகிலும பயபபடமாடடான அநதககாரணததால
சனுககுப பயம நேரும பாபிகள வரமபினறிப பாபததைச
யயும்போது இநத அரசனும மிககக்கொடியவனுவான பாபிகள
து கெடடகாரியஙகளால அரசனைக கொடுஞசெயகையுளளவனுகச
யதுவிடுவாாகள பிறகு, ஸாதுககள அஸாதுககளயாவரையும
சன அடிககததொடஙகுவான' எனறு சொனனா

ஐலன,' ஓ! கஶயபரே! (உலகில்) பிராணிகளால பிராணிகள
ககபபடுவதாகக காணபபடுகினறன அஙஙனமிருகக, இநத அர
குரூரசசெயகையுளளவனுகக காரணம யாது? எவவிதமிருப
ன கொடியசெயகையுளளவன? இவறறை யெலலாம எனககு
ரககவேணடும' எனறு கேடடான கஶயபா, '(பேயபிடிததவன
பகை யாவும அபபேயினசெயகைஆவதுபோல அரசன அடக
காரணததால) மனிதாகளின இருதயததில விளஙகும ஆதமா
னது, காமம கோபம எனனும மனததின குணஙகளால ஏவப

1 இஙகு வேறுபாடம கொளளபபடடது

பட்டு, ருத்திரரூபியாய், ஆகாயத்தில் வாயுவால் சூழப்பட்ட மேகம் மழைபெய்வதுபோல், தன்சரீரத்தையும் பிறர்சரீரத்தையும் ஹிம்ஸிக்கிறது (அதுமுழுதும் அரசனையே சேர்ந்ததாகும்) கேடு செய்யும்ஆத்மா வாயுவிற்கொப்பானதாகவும் அரசன் மேகத்திற்கு ஒப்பான உருவமுள்ளவனாகவும் அறிந்துகொள்ள வேண்டும்' என்று சொன்னார்.

ஐலன், 'ஆகாயத்தில் வாயு சுற்றிக்கொண்டிருப்பதுபோல் ஜீவாத்மா சுற்றிக்கொண்டிருப்பதாயும் அதனுடன் சேர்ந்த மேகம் வர்ஷிப்பதுபோல் அரசன் கேடுசெய்வதாயும் மனிதர்களிடம் காணப்படுவதில்லையே. அவரவர்களின் அவிவேகத்தாலுண்டான விருப்புவெறுப்புக்களாலன்றோ கொலை செய்யப்படுகிறது? ஆகையால், இஃது எங்ஙனம்?' என்றுகேட்க, கச்யபர், 'ஒருவீட்டைப் பிடித்து எரியும் அக்நியானது வேகமாய் அந்த கிராம முழுமையும் எரிப்பதுபோல் அரசனானவன் பிராணிகளுக்கு அவிவேகத்தாலுண்டாகும் காமக்குரோதங்களைச் செய்வித்து அவைகளின் புண்யபாபங்களுடன் சேர்ந்தவனாகிறான்' என்று சொன்னார்.

ஐலன், '[1] விசேஷமாகப் பாபஞ் செய்யப்படும்பொழுது பாபமென்னும் குற்றமானது புண்ணியபாபங்களின் ஸம்பந்தமில்லாத மனிதனையும் தொடருமானால் யாதுகாரணம்பற்றி மனிதன் புண்ணியத்தைச் செய்யவேண்டுமென்றும் பாபத்தைச் செய்யக்கூடாதென்றும் சாஸ்திரம் கூறுகிறது?' என்று கேட்டான். கச்யபர், 'காய்ந்த கட்டையுடன் சேர்ந்த காரணத்தால் ஈரமான கட்டையும் எரிக்கப்படுவதுபோல், பாபஞ்செய்த மனிதர்களை விலக்காமல் அவர்களுடன் சேரும் காரணத்தால் நேரில் பாபத்தைச் செய்யாத மனிதர்களையும் அவர்களுக்குச் சரியான பாவம் தொடர்ந்து நிற்கும். ஆகையால், எவ்வித துன்பமிருந்தாலும் பாபஞ் செய்பவர்களுடன் சேர்வது கூடாது' என்று சொன்னார்.

ஐலன், 'இவ்வுலகில் பூமியானது நல்லவர்கள் கெட்டவர்கள் என்ற இரண்டுவித மனிதர்களையும் தரிக்கிறது, ஸூர்யனும் இரண்டு வித மனிதர்களையும் தபிக்கச் செய்கிறான், காற்றும்ஸாதுக்களுக்கும் அஸாதுக்களுக்கும் வீசுகிறது. அங்ஙனமே, ஜலமும் இரண்டுவித மனிதர்களையும் பொறுக்கின்றது. இப்புண்யபாபங்களின் பயன் என்ன?' என்று கேட்டான். கச்யபர், 'ஓ! ராஜகுமாரனே! இவ்வுலகில் ஸாதுக்களுக்கும் அஸாதுக்களுக்கும் இவ்விதம் வேற்றுமையின்றியிருந்தா

[1] இங்கு, 'ஆத்மாவானது புண்யம் பாபம் இரண்டுமற்றது' என்பதும், 'அவ்விதக்காமங்களுக்குமூலமான மனத்தின்சேர்க்கையால் ஆத்மாவும் காமமுள்ளதுபோலத் தோற்றப்படுகிறது' என்பதும் பழையஉரை

னும் இறந்த பின் புண்யஞ்செய்தவனுக்கும் பாவஞ்செய்தவனுக்கும் மேலுலகில் மிக விசேஷமான வேற்றுமையுண்டு ஜரையும் மரணமும் மற்றுமுள்ள துன்பமுமில்லாததும் நெய் தேன் முதலிய போகவஸ்துக்கள் நிரம்பியதும் அமிருதத்திற்கிருப்பிடமும் பொன்னொளியுள்ளதுமான உலகம் புண்ணியத்திற்குரியதாகும் புண்யஞ்செய்த மனிதன் இறந்தபின் அவ்வுலகஞ்சென்று ஸந்தோஷிப்பான் எப்பொழுதும் துன்பமுள்ளதும் பலசோகங்கள் நிறைந்ததும் இருளுள்ளதுமான நரகம் பாபத்திற்குரிய லோகமாகும் பாபஞ்செய்த மனிதன் அவ்வுலகஞ்சென்று பலவருஷங்கள் அங்கு துன்பமுள்ளவனும் நிலை பெற்றவனுமாகத் தன்னைப்பற்றித் துக்கமடைவான் ஆகையால், பிராம்மணனுக்கும் க்ஷத்திரியனுக்கும் ஒருவருக்கொருவர் நேரும் விரோதத்தால் பிரஜைகள் பொறுக்கமுடியாத துன்பம் நேரும் இங்ஙனம் தெரிந்துகொண்டு, அரசன் பலகலைகளைக் கற்றவரும் அறிவிற் சிறந்தவருமான பிராம்மணரைப் புரோஹிதராகச் செய்து கொள்ளவேண்டும் அவ்விதப் புரோஹிதரை அடைந்தபிறகுதான், அரசனுக்குப் பட்டாபிஷேகஞ் செய்வது தாமமென்று விதிக்கப்படுகிறது பிராம்மணன் தாம்பபடி மற்ற யாவருக்கும் முந்தினவனென்று சொல்லப்படுகிறான் வேதமறிந்த பெரியோர்கள், முதலில் பிராம்மணஜாதி ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டதென்று அறிவிக்கிறார்கள் ஸ்ருஷ்டியில் முதலில் பிறந்த காரணத்தால் உத்தமமான முதன்மையானது பிராம்மணஜாதியால் அடையப்பட்டது ஆகையால், அறிவிற்சிறந்த பிராம்மணனுக்கு உத்தமமான விசேஷவஸ்துக்கள் யாவையும் அளிப்பதுடன் அவனை முந்தின மரியாதை செய்து எல்லாவிஷயத்திலும் பூஜிக்கவும் வேண்டும் விசேஷமாகப் பராக்ரமம் பெற்ற அரசனுக்கும் தவறாமல் இவ்விதம் செய்ய வேண்டியது கடமையாகும். பிராம்மணனால் க்ஷத்திரியனும் க்ஷத்திரியனால் பிராம்மணனும் பெருமை அடையவேண்டும் அரசனுடைய புரோஹிதர் அரசனுக்கும் மற்றுமுள்ள எல்லாவற்றிற்கும் யஜமானராவார்' என்று சொன்னார்" என்றார்

எழுபத்துநான்காவது அத்யாயம்

ராஜதர்மம் (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர் முசுகுந்த சரித்திரத்தை எடுத்துக் காட்டிப் புரோஹிதரால் அரசருக்கு நேரும் நன்மைகளை யுதிஷ்டிரருக்குக் கூறியது)

யுதிஷ்டிரர், "ஓ! பிதாமஹரே! பிராம்மணன் க்ஷத்திரியன் இவர்களுடைய ஸாமர்த்தியமும் புரோஹிதரின் லக்ஷணமும் அவர்

பெருமையும் உமமால உபதேசிககபபட்டன இபபொழுது பிராம மணன க்ஷத்ரியன இவாகளின நிாணயததைக கேடக விருமபு கிறேன பிராமமணனும க்ஷததிரியனுமே எலலா உலகஙகளுககும முககிய காரணமாகிறாாகள ராஜயததின யோகக்ஷேமமும அவவிரு வரைககொணடு நிலைபெறவேணடுமே?" எனறு கேடக, பீஷமா சொலலத தொடஙகினா

"ராஜயததின யோகக்ஷேமம அரசனையும அரசனுடைய யோக க்ஷேமம புரோஹிதனையும சாாநது நிறகும பிரஜைகளுககு நேரிடும தாபபிக்ஷ முதலிய தெயவக குறறததை விலககததகக புரோஹிதப பிராமமணனும மனிதாகளால நேரிடும துனபததை விலககததகக புஜபலமுளள க்ஷத்ரியனும எநததேசததிலிருககிறாாகளோ அநதத தேசம ஸுகிததுவாழும இது விஷயததிலும முசுகுநத ராஜனுககும குபேரனுககும நடநத ஸமபாஷணையான இபபழைய இதிஹாஸததை உதாஹரிககிறாாகள முசுகுநதனெனனுமரசன இபபூமியை ஜயிததுவிடடுத தனபலததை அறியவிருமபி அளகாபுரிககு அதிபதியான குபேரனை எதிாததுசசெனறான பிறகு, விஸரவஸின குமாரனான குபேரன அவனை அடிககுமபடி சிலராக்ஷஸாகளுககுக கடடளையிட டான அநத ராக்ஷஸாகளும அபபொழுது முசுகுநதராஜனுடைய சேனைகளை எதிாததுபபிடிததாாகள பகைவாகளை அடகக வலலமை யுளள அநத முசுகுநதராஜன, தனசேனை அடிககபபடடும, அறி வுளளவரான தன புரோஹிதரை வெறுததுநிநதிததுப பேசினன பிறகு, தாமமதெரிநதவாகளிறசிறநத வஸிஷடரெனனும அவனுடைய புரோஹிதா கொடுமையான தவஞசெயது அவவரககாகளைக கொனற துடன குபேரனிடம செலலததகக வழியையும கணடுபிடிததாா பிறகு, முசுகுநதராஜன குபேரனைஎதிாதது அவன சேனையை அடிக குமபோது, குபேரன, அவவரசனை நிநதிததது‌டன, 'ஓ! அரசனே! பலசாலிகளும புரோஹிதருளளவாகளுமாக உனககுமுனனிருநத அரசாகள உனனைபபோல இருநதவாகளிலலை மிககபலசாலிகளும மிருதியாகச சாஸதிரஙகளைக கறறவாகளுமான அவவரசாகளும எனனிடமவநது ஸுகதுககஙகளுககு ஈசனென எனனைப பலவிதமாக உபாஸிததாாகள பிராமமணருடைய பலததைக காரணமாககொணடு மிகவும மேலானவனாக நீ ஏனஉலாவுகிறாய? உனனுடைய கையில பராககிரமமுணடானால அதை நீ வெளியிடலாம' எனற இவ வசனததையும சொனனாா

பிறகு, முசுகுநதராஜன கோபஙகொணடு குபேரனை நோககி நீதியுளளதும கோபததை வெளியிடாததும பாபமபிலலாததுமான

வசனத்தைச் சொல்லத்தொடங்கினன் 'அளகாபுரியின் அதி
யே! பிராம்மணன் க்ஷத்ரியனென்ற இவ்விரண்டுஜாதியையும்
மம்தேவர் ஒரேகாரணமுள்ளனவாக உண்டுபண்ணியிருக்கிறா
வவேறான பலத்தின் அமைப்புள்ள அவ்விரண்டுஜாதியும் உல
தைப் பரிபாலனஞ் செய்யவேண்டும் தவம் மந்திரம் இவைகளின்
ம் எப்பொழுதும் பிராம்மணர்களிடம் நிலைபெற்றிருக்கும் அஸ்திர
ம் புஜபலம்இவ்விரண்டும் எப்பொழுதும் க்ஷத்ரியர்களிடம் நிலை
றறிருக்கும் இவ்விதமுள்ள பிராம்மணனும் க்ஷத்ரியனும் ஒன்று
ாந்து பிரஜைகளின் பரிபாலனத்தைச் செய்துவரவேண்டும் ஆகை
ல், அதேவிதிப்படி நடந்துவருமென்னை என்னகாரணத்தினால்
ழந்து பேசுகிறீர்?" என்று வினவினன் பிறகு, குபேரன், புரோ
தருடன் கூடின முசுகுந்தராஜனைநோக்கி, 'ஓ! அரசனே! ஈசனால்
தரவுகொடுக்கப்படாத ராஜ்யத்தை ஒருமனிதனபொருட்டு நான்
டுக்கவும் மாட்டேன், அவ்விதராஜ்யத்தை அபகரிக்கவும் மாட
ன் என்று தெரிந்துகொள் என்னால்கொடுக்கப்பட்ட இப்பூமி
ழுமையும் மிச்சமின்றி நீ ஆண்டுவா' என்றுசொன்னன் இவ
னுசொல்லப்பட்ட முசுகுந்தராஜன், 'ஓ! யக்ஷராஜரே! உம்மால
ிக்கப்பட்ட ராஜ்யத்தை அனுபவிக்க எனக்கு விருப்பமில்லை என
வன்மையால் ஸம்பாதிக்கப்பட்டராஜ்யத்தை நான் அனுபவிக்க
ரும்புகிறேன்' என்றுசொன்னன் பிறகு, குபேரராஜன் பகை
களைஅடக்கும் வல்லமையுள்ளவனும் க்ஷத்திரியதர்மத்தில் நிலை
றறவனுமான முசுகுந்தராஜனைக்கண்டு மிகவும் ஆச்சரியமடைந்
ன அந்த முசுகுந்தராஜனும் க்ஷத்திரியதர்மம்விட்டு விலகாதவ
ப்த தன்கைவன்மையினால் ஸம்பாதிக்கப்பட்டபூமியை ஆண்டுவந்
ன எந்தஅரசன் இவ்விதமுள்ள பிராம்மணருடையபெருமையை
ிந்து அவரை முன்னிட்டுச்செல்லுகிறானே அவ்வரசன் ஜயம்
றறு இப்பூமியை அனுபவிப்பதுடன் பெரியகீர்த்தியையும் பெறு
ன பிராம்மணன் எப்பொழுதும் தீர்த்தமுள்ளவனுயுமக்ஷத்திரியன்
பொழுதும் ஆயுதமுள்ளவனுயுமிருக்கவேண்டும் உலகிலுள்ளவஸ
களையாவும் அவ்விருவர்களையும் அடுத்து நிலைபெறவேண்டும் ஓ!
ஜனே! முக்கியமான இந்தத்தர்மத்தையும் உலகிலுள்ள தர்மத்தின்
லொருபாகத்தையும் கைவிடாமலிரு ராஜனே! அவ்விதமிருப்ப
ன பெரியகீர்த்தியையும் தேஜஸையும் பூமி அனைத்தையும் மேலுல
ப் புகழ்ச்சியையும் அடைவான்" என்றுசொன்னார்

எழுபத்தைந்தாவது அத்யாயம்.

ராஜதாமம் (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர், அரசர்களின் ஒழுக்கத்தை யுதிஷ்டிரருக்குக் கூறியது)

யுதிஷ்டிரர், "ஓ! பிதாமஹரே! அரசன் எவ்வித ஒழுக்கத்தால் மனிதர்களை மேன்மையடையச்செய்து புண்ணியமான உலகங்களை ஜயிப்பானென்பதை எனக்கு உபதேசிக்கவேண்டும்" என்று கேட்க, பீஷ்மர் சொல்லத்தொடங்கினர்.

"ஓ! பாரத! அரசன் ப்ரஜைகளைப் பரிபாலிப்பதில் உத்ஸாஹமுள்ளவனும் தானம், யாகம், உபவாஸம், தவம் இவைகளைச்செய்யும் ஸ்வபாவமுள்ளவனுமாயிருக்கவேண்டும். ஜனங்களையாவரையும் எப்பொழுதும் அரசன் தர்மப்படியும் விடாமுயற்சியுடனும் பரிபாலிப்பதுடன் தானத்தால் தர்மமுள்ள ஜனங்களைப் பூஜிக்கவும்வேண்டும். அரசனால் செய்யப்படும் காரியங்களில் ப்ரஜைகளுக்கு ஆதரவுண்டாவது ஸ்வபாவமாகையால், தர்மமும் அரசனால் பூஜிக்கப்படுமகாரணத்தால் உலகெங்கும் பூஜிக்கப்படும். அரசன் சத்துருக்களிடம் எப்பொழுதும் யமன்போலக் கையில் தண்டமெடுத்தவனாயிருக்கவேண்டும், திருட்டுத்தொழிலுள்ளவர்களை எல்லாவிடத்திலும் அடிக்கவேண்டும். அரசனுக்குத் திருடர்களிடம் பொறுமை ஆகாது. அரசனால் நன்கு ரக்ஷிக்கப்படும் ப்ரஜைகள் எந்தத்தர்மத்தைச்செய்கின்றனரோ அந்தத்தர்மத்தின் நாலிலொருபாகத்தை அரசன் அடைவான். ப்ரஜைகளைத் தர்மப்படி ரக்ஷித்துவரும் அரசன் அத்தியயனம், தானம், ஹோமம், பூஜைமுதலிய அவர்களின் அந்தக்கர்மங்களின் நாலிலொருபாகத்தை அடைவான். ஓ! பாரத! ப்ரஜைகளைரக்ஷித்துவரும் அரசன் தன்ராஜ்யத்தில் சிறிதுபாபம் ஸம்பவிக்குமானாலும் அப்பாவத்திலும் நாலிலொருபாகத்தை அடைவான். ஓ! அரசனே! செய்கையில் கொடுமையுள்ளவனும் பொய்வசனம் பேசுகிறவனுமான மனிதன் எவ்விதத்திருட்டைச் செய்கிறானோ அப்பாவமுழுவதும் அரசனைச்சேர்ந்ததென்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். அப்பாவத்தில்பாதி அரசனைச்சேர்ந்ததென்பது பெரும்பாலும் (பெரியோர்களுடைய) நிச்சயம். அரசன், திருடர்களால்அபகரிக்கப்பட்ட பொருளை மீட்டுக்கொண்டுவரச் சக்தியற்றவனாயிருந்தால்அப்பொருளைத் தன்கோசத்திலிருந்து அப்பொருளையிழந்தவனுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். இவ்விதம் கொடுப்பதால் அரசன் அப்பாவத்திலிருந்து விடுபடுகிறான். பிராம

மணாகளைபபோல அவாகளினபொருளையும எபபொழுதும எநத வாணததாரும காததுவரவேணடும பிராமமணாகளுககு அபகாரஞ செயயுமமனிதன தேசததில வஸிககககூடாது பிராமமணாகளின திரவியம ரக்ஷிககபபடடால எலலாம ரக்ஷிககபபடடதாகும அவா களுடைய அனுகாஹமடைவதால அரசன செயயவேணடியதைச செயதவனுகிறுன. பிராணிகள மேகததையும பறவைகள பெரிய மரததையும அடுபபதுபோல மனிதாகள எலலாபபொருளகளையும ஸாதிககததககஅரசனை அடுததுப பிழைககிறாகள. எபபொழுதும அதிகலோபமும கொடுமையும கெடடபுததியும காமமுமுளள அரச ஞல பரஜைகளைப பரிபாலிககமுடியாது '' என்று சொனஞா

யுதிஷ்டிரா, ''ராஜயஸுகததில விருபபமிலலாத நான தாமததை வேணடி ராஜயததில விருபபமுளளவனுனேன இதில தாமமில லாததையும அதாமம அதிகமாயிருபபதையும கவனிககையில ஒரு க்ஷணமும இதிலிருகக எனககு விருபபமிலலை ஆகையால, தாமமில லாத இநதராஜயம எனககு வேணடாம தாமததைசசெயயும விருப பததுடன நான அரணயமே செலலுகிறேன பரிசுததமான அரண யஙகளில தணடததைவிலககிவிடடு இநதிரியஙகளைஜயிததவனும கிழஙகுகனிகளைப புஜிபபவனுமான முனியாயிருநதுகொணடு தா மததை ஆராதிககபபோகிறேன '' என்றுசொலல, பீஷமா சொலலத தொடஙகினா.

'' பிறாதுககததை ஸஹியாத உனதுபுததியை நான அறிவேன அவவிதபபுததி குணமுளளதன்று எபபொழுதும பிறாதுககம பொருதஅரசனுல ராஜயம பரிபாலிககமுடியாது ஏ! தாமபுதர! எபபொழுதும மிருதுவான புததியுளளவனும அதிகநனமையுளள வனும மிகக தாமபுததியுளளவனும பயநதவனும தயையுளளவனு மான உனனை உலகம நனகுமதிககிறதிலலை தகபபனுலும பாட டனுலும அனுஷடிககபபடடதும உனககு யோகயமுமான ராஜதாமத தைக கவனிததுபபாா நீ அனுஷடிககவிருமபிய ஒழுககம அரசா களுககு உரியதன்று அதைரியததுடனகலநத இவவிதமான சாநத புததியை அடைநத நீ பரஜைகளைரக்ஷிபபதாலுணடான புணயததின பயனை அடையததககவனலலன ஐய! உனபுததியால நடகக நிசச யிதத இநநடையைப பாணடுவும,குநதியும, க்ஷததிரியாகளயாவராலும பூஜிககபபடட சநதனுராஜனும, தாமபுததியுளள விசிதரவீரியனும, சிதராஙகதராஜனும உனககு அனுகாஹிககவிலலையே உனது தநதை யான பாணடு சூரததனம, பலம, ஸததியம இவைகளையனறே உனககு எபபொழுதும வேணடிவநதான குநதியும உனககுபபெரு

மையையும் உதாரத்தன்மையையும் பலத்தையும் வேண்டினுள் பிதிருக்களும் தேவதைகளும் எப்பொழுதும் ஸ்வாஹாகாரத்தையும் ஸ்வதாகாரத்தையும் மானுஷம் தெய்வமென்ற இரண்டுவிதகாமங்களையும் புத்ரர்களிடம் விரும்புகிறார்கள் தாமமானுலுமஸரி, அதாமமானுலுமஸரி, தானமும் அத்தியயனமும் யாகமும் ப்ரஜைகளைப் பாலித்தலுமாகிய இவைகளைச்செய்யும் கடமையுள்ளவனுகப் பிறந்திருக்கிருய் குந்தியின்புத்ரனே! நற்குலத்திற்பிறந்து தலைவரா யிருந்து இவ்விதப்பாரத்தை வஹிப்பவர்களும் அக்காரணத்தால் துன்பப்படுகிறவர்களுமான மனிதர்களின்கீர்த்தியும் குறைவுள்ளதாகாது நன்கு சிக்ஷைசெய்யப்பட்ட குதிரையும் எப்பொழுதும் தவறு சலின்றித் தேரிழுக்கிறது அறிவுள்ளமனிதன் எங்ஙனம் இருக்கவேண்டாம்? தாமங்கள் குற்றமில்லையெனக்கூறும் வசனத்தால் உலகிலுள்ள ஸித்தியும் காமத்தாலுண்டாகிறது க்ஷத்திரியனு னும் பிராமமணனுனும் கிருஹஸ்தனுனும் பிரமமசாரியானும் ஒரேமுயற்சியுடன் கஷ்டகாலத்திலும் தாமமொன்றையே செய்தவனுக இவ்வுலகில் ஒருவனும் இருந்ததில்லை சிறிதுகுற்றமுள்ளதானுலும் பெரும்பாலும் குணமுள்ளகாமம் உதாரமென்றே சொல்லத்தக்கதாகும் காமஞ்செய்யாததைவிடக் காமஞ்செய்வதே மிகச்சிறந்ததாகும் காமஞ்செய்யாத மனிதனைக்காட்டிலும் பெரியபாவி ஒருவனுமில்லை நற்குலத்திற் பிறந்தவனும் தாமந்தெரிந்தவனுமான ஒருவன் உத்தமமான மந்திரிமுதலிய அதிகாரத்தை அடைவானுகில் அப்பொழுது அரசனின் யோகக்ஷேமம் மிகச்செவ்வையாக நடைபெறும் தாமபுத்தியுள்ள அரசன் ராஜ்யத்தைப்பெற்றுத் தானத்தால் சிலரையும் பலத்தால்சிலரையும் இன்சொல்லால் சிலரையும் எங்கும் தன்வசமாக்கிக்கொள்ளவேண்டும் நற்குலத்திற் பிறந்தவர்களும் ஜீவனமில்லாதபயத்தால் துன்பப்பட்டவர்களுமான வித்வான்கள் எந்தஅரசனை அடைந்து திருப்தியுடனிருக்கிறார்களோ அந்தஅரசனுக்கு அசகாரியத்தைக்காட்டிலும் மேலான தாமம் ஒன்றுமில்லை" என்றுசொன்னுர்

யுதிஷ்டிரர், "இவ்விதப் புண்ணியத்தைக் காட்டிலும் சிறந்ததும் ஸ்வாக்கத்திற்குக் காரணமுமான புண்ணியமும் உத்தமமானபரீதியும் உத்தமமான ஐஶ்வரியமுமுள்ளனவாக அறிவீரானுல் எனக்கு உபதேசிக்கவேண்டும்" என்றுகேட்க, பீஷ்மர், "பயத்தால் துன்பப்படும் ஸாதுஜனங்கள் எந்த அரசனிடம் ஒருக்ஷணமாவது க்ஷேமத்தை அடைகிறார்களோ அவன் ஸ்வாக்கத்தை ஜயிப்பவர்களில் மிகவுத்தமனென்பது எனது

உண்மையானகருத்தென்று உனக்கு அறிவிக்கிறேன் ஆகையால், கௌரவர்களில் மிக்கசிறந்தவனே! கௌரவர்களுள் நீயே ஸந்தோஷத்துடன் அரசனாயிருக்க வேண்டும், நல்லோரைக் காக்கவும் தீயோரை நீக்கவும் ஸ்வர்க்கத்தை ஜயிக்கவும் வேண்டும் அப்பா! பிராணிகள் மேகத்தையும் பறவைகள் நல்லமரத்தையும் அடுப்பதுபோல் உன்னுடைய நண்பர்களும் ஸாதுஜனங்களும் உன்னையடுத்து இனிமையாக வாழட்டும் தைரியமுள்ளவனும் சௌரியமுள்ளவனும் பகைவர்களை அடிப்பவனும் குரூரமற்றவனும் இந்திரியங்களை ஜயித்தவனும் பிரீதியுள்ளவனும் வேண்டியவற்றைக் கொடுப்பவனுமான உன்னையடுத்துச் சுற்றத்தார்கள் இனிது வாழட்டும்'' என்று சொன்னார்

எழுபத்தாறாவது அத்யாயம்

ராஜதர்மம். (தொடர்ச்சி)

(பிராம்மணர்களுக்குரிய சிலலக்ஷணங்களைக் கூறியது)

யுதிஷ்டிரர், "ஓ! பிதாமஹரே! பிராம்மணர்களுள், சிலர் தங்களுக்குரிய கர்மங்களிலும் சிலர் அசாதிக்குத் தகாத கர்மங்களிலும் பரவிருத்திக்கிறார்கள் இவ்விதமிருப்பவர்களின்விசேஷத்தை எனக்கு உபதேசிக்கவேண்டும்'' என்றுகேட்க, பீஷ்மர், "ஓ! அரசனே! வேதங்களனைத்தையும் நன்குஅறிந்தவர்களும் மற்றக்கல்விகளும் நற்குணங்களும் பொருந்தியவர்களுமான பிராம்மணர்கள் பிரம்மத்துக்கு ஒப்பாகச் சொல்லப்படுகிறார்கள் ராஜனே! [1] ரிக்யஜுஸ்ஸாமங்களை அறிந்தவர்களும் தம்கர்மங்களிலுறுதியுள்ளவர்களுமான பிராம்மணர்கள் தேவர்களுக்கொப்பானவர்கள். ஜீவனத்திற்குவேண்டிப் பசு, ஆடு, செம்மறியாடு, எருமை, குதிரை இவைகளைப் போஷிப்பவர்களான பிராம்மணர்கள் வைசியர்களுக்கொப்பாகச் சொல்லப்படுகிறார்கள் ஓ! பாரத! தனத்திலும் போகத்திலும் விருப்பமுள்ளவர்களும் சிக்ஷாரக்ஷைகளைச் செய்கிறவர்களுமான பிராம்மணர்களை க்ஷத்திரியர்களாக அறிய வேண்டும் ராஜனே! குதிரை யானை தேர்களிலேறுகிறவர்களும் காலாட்களுமான பிராம்மணர்கள் வைசியனுக்குச் சமமானவர்கள் ராஜனே! தம்ஜாதிக்குரியகர்மங்களை விட்டவர்களும்லோபிகளும் தவிஜபந்து அல்லது பிரம்மபந்துவென்று சொல்லத்தக்கவர்களுமான பிராம்மணர்கள் சூத்திரனுக்கு ஒப்பானவர்களாகிறார்கள் வேதமோதாதவர்களும் அக்நியாதானமென்னும் கர்மத்தைச்செய்யா

---

1 வேறுபாடம் 2 ஒழுக்கந்தவறிய பராமமணன

தவர்களுமான இந்தப் பிராம்மணர்களியாவர்களையும் தாம்புத்தியுள்ள அரசன் வரிகொடுக்கும்படியும் கூலியின்றிவேலைசெய்யும்படியும் நியமிக்கலாம் தாமாதிகாரம்செய்பவர்களும் கூலிவாங்கிக்கொண்டு தேவர்களைப் பூஜிப்பவர்களும் சோதிடம்சொல்லிப் பிழைப்பவர்களும் கிராம ஸமுதாயத்திற்கு யாகம்செய்பவர்களும் [1] கப்பலேறிக் கடலிற் செல்லுகிறவர்களுமான இவ்வைந்துபேர்களும் பிராம்மணர்களுள் சண்டாளரென்று சொல்லப்படுவார்கள் அரசனே! ரித்விக்காயிருப்பவர்களும் புரோஹிதர்களும் மந்திரிகளும் தூதுபோகிறவர்களும் தண்டநீதியிற் செல்லுகிறவர்களும் பிராம்மணர்களுள் க்ஷத்திரியர்களுக்குச் சமமாகிறார்கள் மிலேச்சர்களிருக்கும் தேசங்களுக்கும் பாபிகளுக்கிருப்பிடமான தேசங்களுக்கும் பிராம்மணர்கள் செல்லுவார்களானால் அவர்கள் இம்மையிலும் மறுமையிலும் சண்டாளர்களாகிறார்கள் பிராம்மணர்களுக்குரிய ஸம்ஸ்காரம்பெறாத விராத்தியர்களுக்கும் மிலேச்சர்களுக்கும் சூத்திரர்களுக்கும் யாகஞ்செய்விக்கும் பிராம்மணாதமன் இங்கு அபகீர்த்தியடைந்து இறந்தபின் மகாபிருந்தம் ஸமுத்திரம் என்னும் இரண்டுவிதநரகங்களை முறையே இருபத்தொருமுறை அடைகிறான் ரிக்யஜுஸ்ஸாமமென்னும் வேதங்களுக்கு விப்லவமென்னும் கெடுதிசெய்த மூடனான பிராம்மணன் ஒரு பிரம்மகல்பம் நரகத்திலிருந்து, பின்பு பலமலங்களிலிருக்கும் புழுவாகப்பிறக்கிறான் விராத்தியன், மிலேச்சன், சூத்திரன், திருடன், பதிதன், அசுத்தன், கெட்டதேசத்திலிருப்பவன், ஸுராபானஞ்செய்தவன், பிரமஹத்திசெய்தவன், சூத்திரஸ்திரீயின் பதியாயிருப்பவன், வேதமோதாதவன், கண்டவிடங்களில் பூஜிப்பவன், பாலகனையும் ஸ்திரீயையும் கிழவனையும் தாயாரையும் தந்தையையும் குருவையும் கொன்றவன், மித்திரனுக்குத்துரோகம்செய்தவன், நன்றிகெட்டவன், பசுவைக்கொன்றவன், புத்திரனைக்கொன்றவன், சத்துரு இவர்களிடம் எவ்விதமந்திரங்களையும் பிராம்மணன் உபயோகப்படுத்தக்கூடாது அவ்விதம் வேதங்களை உபயோகிப்பதுதான வேதவிப்லவமென்னும் தோஷமாகுமென்று மந்திரமறிந்தமுனிவர்கள்கூறுகிறார்கள் தேசாந்திரம்சென்றவனும் தீர்த்தயாத்திரைசெய்யச் சென்றவனும் பயத்தால் நல்லொழுக்கமில்லாத கெட்டதேசம்சென்றவனுமான பிராம்மணன் மிகவும் அடக்கமுள்ளவனும் பரிசுத்தனுமாயிருந்து மந்திரங்களை உச்சாரணஞ்செய்யவேண்டும் ஆபத்துள்ளவனும் துன்பமுள்ள

[1] 'மஹாபதிக' என்பதுமூலம், பெரிய மார்க்கத்திலிருந்து சுங்கம் வாங்குபவர்களென்றும் கொள்ளலாம்

வனை ரக்ஷிக்கவேண்டியவனுமான பிராம்மணன் கெட்ட மனிதர்களிடத்தில் மந்திரத்தைப் பிரயோகிப்பதும் விப்லவமென்னும் கீழ்ச்சொல்லிய குற்றத்திற்குக் காரணமாகாது. நற்காமங்களால் வஞ்சிக்கப்பட்டவனும் குரூரச்செய்கையும் தீயவொழுக்கமுமுடையவனுமான பிராம்மணன் உண்மையை அறிந்து இந்திரியங்களை நன்றாக அடக்கி நல்ல நடையுள்ளவனாயிருப்பானானால் அப்பாவத்தைவிட்டு விலகுவான். பொக்கசம் குறைந்த அரசன் பிரமத்துக்கும் தேவர்களுக்கும் ஒப்பான பிராம்மணர்களைத் தவிர மற்றவர்களிடமிருந்து வரிவாங்கவேண்டும். பிராம்மணர்களுள் தமக்குத் தகாத காமங்களைச்செய்கிறவர்களுக்கும் மற்றஜாதிக்காரர்களுக்குமுள்ள பொருளுக்கு அரசனே யஜமானனென்று நமக்குரியவேதம் கூறுகிறது. [1] கெட்ட காமங்களில் சென்ற பிராம்மணர்களையும் எவ்விதத்திலும் உதாஸீனம்பண்ணாமல் தர்மத்தைப் பாதுகாக்கவேண்டி அரசன் அவர்களை விலக்கிவைத்து அடக்கி ஆண்டுவரவேண்டும். எந்த அரசனுடைய ராஜ்யத்தில் பிராம்மணன் திருட்டுத்தொழிலுள்ளவனாயிருக்கிறானோ அந்தக்குற்றம் அவ்வரசனைச்சேர்ந்ததென்றே தர்மமறிந்தவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள். ராஜனே! ஜீவனமில்லாமையால் ஒருஸமயம் திருட்டுச்செய்த வேதாத்தியயனம் முடித்த பிராம்மணனை அரசன் ரக்ஷிக்கவேண்டுமென்று வேதமறிந்தவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள். சத்துருக்களைத் தபிக்கச்செய்கிறவனே! தனக்கு ஜீவனமிருந்தும் அவ்வந்தணன் அத்திருட்டிலிருந்து விலகாவிட்டால் அவனை அவன்பந்துக்களுடன் அரசன் தன்தேசத்திலிருந்து வெளியில் துரத்தவேண்டும். யாகம், வேதம், பிறர்குற்றங்கூறாமை, ஹிம்ஸையில்லாமை, அதிதிபூஜை, அடக்கம், ஸத்தியவசனம், தவம், தானம் இவை பிராம்மணர்களுக்குரிய லக்ஷணமாகும்" என்று சொன்னார்.

எழுபத்தேழாவது அத்தியாயம்.

ராஜதர்மம். (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர், அரசர் யார்யாருடைய பொருளுக்குரியவரென்பதையும், கேகயராஜனுக்கும் ராக்ஷஸனுக்கும் நடந்த ஸம்வாதத்தையும் கூறியது.)

யுதிஷ்டிரர், "ஓ! பரதஶ்ரேஷ்டரான பிதாமஹரே! அரசன் எவர்களின் பொருள்களுக்கு அதிபதியாயிருக்கிறானென்பதையும்

1 இங்கு அதிகபாடமான அரைச்லோகம் விடப்பட்டது.

எவவித ஒழுககமுளளவனுயிருககவேணடுமெனபதையும எனககுஉம தேசிககவேணடும" எனககேடக, பீஷமா சொலலததொடஙகினா.

"பிராமமணாகளலலாத மறறவாகளினபொருளுககு அரசன தலைவனுகிருனெனறு வேதம விதிககிறது தமககுததகாத காமங களைசசெயகிற பிராமமணாகளினபொருளுககும அரசன பதியா கிருன அவவிதமிருககும பிராமமணாகளையும அரசன எவவிதத திலும உபேக்ஷிககககூடாதெனபது முனனோாகளான அரசாகளின வழககமெனறு ஸாதுககள அறிவிககிருாகள ராஜனே! எநத அரச னுடைய ராஜயததிலுளள பிராமமணன திருடடுககுறறமுளளவனு யிருககிறுனே அககுறறம அவவரசனைசசோநததாகுமெனறு பெரி யோாகள கருதுகிருாகள அரசாகளும அநதககாமததால தமமை அவதூறுளளவாகளாக எணணுகிருாகள ஆனதுபறறியே, அறி வுளள அரசாகள யாவரும பிராமமணாகளை ஙனகுபரிபாலிததுவந தாாகள இதுவிஷயததிலும, ரக்ஷஸாலபிடிககபபடட கேகயராஜன கூறிய இபபழையஇதிஹாஸததை உதாஹரிககிருாகள அரசனே! முனனெருகாலததில வேதாததியயனமுளளவனும மிககக்கடுமையான நியமமுளளவனுமான கேகயராஜனைக குரூரமான ஒருரக்ஷஸ அரண யததில பிடிததுககொணடது

கேகயராஜன, 'ஓ! ரக்ஷஸே! எனதேசததில திருடனும லோபி யும கடகுடிபபவனும அககியாதானமசெயயாதவனும யாகஞசெய யாதவனுமிலலை, ஆகையால, நீ எனனிடம பரவேசியாதே என தேசததில கலவியிலலாதவனும விரதமிலலாதவனும ஸோமயாகஞ செயயாதவனுமான பிராமமணன இலலை, ஆகையால, நீ எனனிடம பரவேசியாதே குறைநததக்ஷிணையுடன யாகஞசெயகிறவனும நியம மினறி வேதாததியயனஞசெயகிறவனும எனதேசததில ஒருவனு மிலலை, ஆகையால, நீ எனனிடம பரவேசியாதே எனதேசததி லுளள பிராமமணாகள அததியயனஞசெயதல, அததியயனஞசெய விததல, யாகஞசெயதல, யாகஞசெயவிததல, தானம, பரதிகராஹம எனற ஆறுகாமஙகளான ஸவதாமததில நிலைபெறறவாகளும பூஜிக கபபடடவாகளும சேரததகாதவாகளுடன சோாதவாகளும கொடுஞ செயகையறறவாகளும ஸததியவசனமுளளவாகளுமாயிருககிருாகள, ஆகையால, நீ எனனிடம பரவேசியாதே எனதேசததிலுளள க்ஷத திரியாகள உணமையானதாமததில மிகக ஸமாததாகளும யாசியாத வாகளும கொடுபபவாகளும அததியயனஞசெயகிறவாகளும செயவி யாதவாகளும யாகமசெயகிறவாகளும செயவியாதவாகளும பிராம

மனாகளைரக்ஷிபபவாகளும யுததஙகளிறபுறஙகொடாதவாகளுமாயத
தமககுரிய காமஙகளிலேயே இருககிறாகள, ஆகையால, நீ எனனி
டம பரவேசியாதே எனதேசததிலுளள வைசியாகள கபடமின
றிப பயிாசெயதல, பசுககளைப பாதுகாததல, வாததகம இவைகளை
அடுததுப பிழைககிறவாகளும தவறுதலிலலாதவாகளும குறறமறற
காரியமுளளவாகளும நலலநடையுளளவாகளும உணமை பேசுகிற
வாகளும தானமும, அடககமும, சுததியும, ஸநேகமுமுளளவாகளு
மாகத தமககுரிய காமததிலேயே இருககிறாகள, ஆகையால, நீ
எனனிடம பரவேசியாதே என தேசததிலுளள சூததிராகள
அஸூயையினறி விதிபபடி மூனறு வாணததாாகளையும அடுததுச
சேவிககிறவாகளாகத தமகாமததிலிருககிறாகள, ஆகையால, நீ என
னிடம பரவேசியாதே ஏழைகள, கதியறறவாகள, வயதுசெனற
வாகள, பலஹீனாகள, நோயாளிகள, ஸதிரீகள இவாகள எலலோ
ருககும வேணடியவறறைக கொடுததுவருகிறேன, ஆகையால, நீ
எனனிடம பரவேசியாதே வெகுகாலமாக விதிபபடி நடைபெறறு
வரும அநத அநதக குலஙகளுககுததககக தாமஙகளுககுச சிறிதும
பழுதினறி யாவறறையும பரிபாலிததுவருகிறேன, ஆகையால, நீ
எனனிடம பரவேசியாதே எனதேசததிறகுவரும தவமுளள பெரி
யோாகளை நனகு பூஜிதது ஆதரவுடன அவாகளிஷடததைக கொடுத
துப பரிபாலிததுவருகிறேன, ஆகையால, நீ எனனிடம பரவேசி
யாதே நான பிறருககு அனனமளியாமல புஜிககிறதிலலை, பரதாராத
தைப பினசெலலுகிறதிலலை, எனனிஷடபபடி ஸவதநதிரனாக எச-
சமயததிலும விளையாடுகிறதிலலை, ஆகையால, நீ எனனிடம பர
வேசியாதே எனதேசததில பிரமமசாரியலலாதவன பிகைஷயெடுபப
திலலை, பிகைஷயெடுபபவன பிரமமசரியமிலலாமலிருபபதிலலை,
ரிததுவிககலலாதவன ஓமம செயவதிலலை, ஆகையால, நீ எனனிடம
பரவேசியாதே ராஜயததிலிருககும நான விதிபபடி ராஜயமனைத
தையும பரிபாலிபபதுடன ஸததியததை விடடுச சிறிதும விலகாம
லிருககிறேன, ஆகையால, நீ எனனிடம பரவேசியாதே விததை
யுளளவாகளையும முதியோாகளையும தவமுளளவாகளையும நான அவ
மதிககிறதிலலை, ராஜயம ஸுகமாக உறஙகுமபடி நான விழிததுக
கொணடிருககிறேன, ஆகையால, நீ எனனிடம பரவேசியாதே
எவவிஷயததிலும சுததமான காமமுளளவனாக நான இருககிறேன,
கெடடகதி எனனும பயம எனககிலலை, கிருஹஸதனும அதறகுளள
தாமததைச செயகிறவனுமாயிருககிறேன, ஆகையால, நீ எனனிடம

பரவேசியாதே எனது புரோஹிதா வேதாததியயனம நிரமபிய வரும தவமுளளவரும உணமையான தாமஙகளை அறிநதவரும அறி வுளளவரும ராஜயமனைததிறகும அதிபதியுமாயிருககிறா தானத தாலும ஸததியததாலும பிராமமணாகளைப பரிபாலிபபதாலும நலல உலகஙகளை அடைய விருமபுகிறேன, பணிவிடை செயயககருதிப் பெரியோாகளிடம செலலுகிறேன. அவவிதமுளள எனககு ராக்ஷ ஸாகளிடமிருநது பயம கிடையாது எனராஜயததில பதியிழநதவள இலலை, பதிதனும கபடமுளளவனும திருடனும யாகம செயயத தகாதவாகளுககு யாகம செயவிபபவனும பாபஞசெயகிறவனுமான பிராமமணனுமிலலை, ஆகையால, ராக்ஷஸாகளிடமிருநது எனககுப பயமிலலை தாமததைக்கருதி யுததஞ செயயும எனது சரீரததில இர ணடுவிரல அளவு ஆயுதஙகளால அடிபடாத இடமும இலலை, ஆகை யால, நீ எனனிடம பரவேசியாதே என ராஜயததிலுளள ஜனஙகள பசுககளுககும யாகஙகளுககும பிராமமணாகளுககும எபபொழுதும க்ஷேமததைவேணடிககொணடிருககிறாாகள, ஆகையால, நீ எனனிடம பரவேசியாதே' எனறுசொலல, ராக்ஷஸன சொலலததொடஙகினன

'ஸதிரீகளின வயபிசாரததாலும அரசாகளின அநீதியாலும பிராமமணாகளின கெடட செயகையாலும பிரஜைகளுககுப பயமுண டாகிறது அபபடிபபடட தேசததில மழையிலலாமையும கொலலத தகக கொடியநோயும எபபொழுதும பசியால பயஙகளும குரூரமான சணடையும எபபொழுதும இருககும எநததேசததில பிராமமணா கள மிகக அடககமுளளவாகளாயிருககிறாாகளோ அநதத தேசததில யக்ஷா, ராக்ஷஸா, பிசாசா, அஸுரா ஆகிய இவாகளிடமிருநது பிரஜை களுககுச சிறிதும பயமுணடாகிறதிலலை ஸதிரீகள பதிவரதைக ளாகவும பிராமமணாமுதலிய நானகுவாணததினரும தமதம தாமததி லிருபபவாகளாகவுமிருககும தேசததில கநதாவாகளும அபஸரஸு களும ஸிததாகளும பனனகாகளும ஸாபபஙகளும மனிதரைககொலல விருமபமாடடாாகள மழையிலலாத பயமும தாபபிக்ஷமும ஜனங களுககு மதிமயககமும அநதததேசததில வாரா தாமததில சிறநத வனன அரசனுளளதேசததில அவமதிபபும தெயவம மானுஷம் எனற இரணடுவித உதபாதஙகளும காணபபடா ஓ! கேகயதேசத திறகரசனே! எநதச சமயததிலும நீ தாமமொனறையே கவனிதது வரும காரணததால க்ஷேமமாக உனவீடுபோயசசோ, நானும போகி றேன ஓ! கேகய! பிரஜைகளையும விசேஷமாகப பசுககளையும பிராமமணாகளையும பாதுகாதது வரும அரசருககு ராக்ஷஸாகளிட மிருநது பயமிலலை அவாகளுககுப பாதகமேது? எவாகளுககுப

பிராமமணாகள முனசெலலுகிறவாகளும பெரியபலமுமாயிருககிறா களோ, எவாகளால பிராமமணாகள தனகு ரக்ஷிககபபடுகிறாகளோ அவவித அரசாகள தேவலோகததை ஜயிககிறாகள' எனறுன ஆகையால, ஓ! அரசனே! பிராமமணாகளை ரக்ஷிததுவரவேணடும, ரக்ஷிககபபடும அநதபபிராமமணாகள அரசனை ரக்ஷிபபாாகள அரசா களுககு இநதப பிராமமணாகளின அனுகாஹமுணடாகும ஆகை யால, பராஜைகளை அனுகாஹிககவேணடி மிககமுயறசியுடன கெடட காமததிலிருககும பிராமமணாகளையும அரசன அடககி அவாகளிஷ டததைககொடுதது ரக்ஷிககவேணடும இநதவிதிபபடி பட்டணங களிலும கிராமஙகளிலுமுளள ஜனஙகளிடம இருநதுவரும அரசன இவவுலகஙகளில க்ஷேமஙகளை அனுபவிததபின இநதிரனுககுரிய லோகததைபபெறுவான" எனறுசொனனா

எழுபததேட்டாவது அததியாயம

ராஜதாமம் (தொடர்ச்சி)

(பீஷமர், பிராம்மணர்கள் ஆபத்துக்காலத்தில் அனுஷ்டிக்கத்தக்க தர்மங்களைச் சொல்லியது)

யுதிஷடிரா, "ஓ! பாரதரே! ஆபததுளளஸமயஙகளில அநத ணன ராஜதாமததைமேறகொணடு ஜீவககலாமெனறு உபதேசிககப படடது மிகவும கஷடமானஸமயததில அநதணன வைஸயாகளின தாமபபடி ஜீவிபபது நீதியா, அனறுவெனபதை உபதேசிககவேண டும" எனறுகேட்டாா பீஷமா, "க்ஷததிரியாகளின தாமபபடி ஜீவிக கமுடியாமல மிகக துனபததால பிழைபபிலலாத ஸமயததில பயிா செயதல பசுககாததல எனனும வைஸயதாமததாலும பிராமமணன ஜீவனஞசெயயலாம" எனறு சொனனா

யுதிஷடிரா, "ஓ! பரதஸ்ரேஷடரே! வைஸயதாமபபடி ஜீவ னஞசெயயும பிராமமணன விறகததகக வஸதுககளில எவைகளைவிற றால ஸவாககததை அடையததகாதவனாகிறதிலலை?" எனறு கேட டாா பீஷமா, "ஓ! யுதிஷடிர! எபபடிபபடட அவஸதைகளிலும கள, உபபு, எள, குதிரை, பசு, காளை, தேன, மாம்ஸம், பககுவமான அனனம இவைகளைப பிராமமணன விறகாமல விலககவேணடும அபபா! பிராமமணன இவைகளைவிறபதால நரகமடைவான அகனி, வருணன, ஸூாயன, பூமி இவாகளை முறையே தேவதைகளாகக கொணட ஆடு, செமமறியாடு, குதிரை, பககுவமான அனனம இவை களையும பசுவையும யாகததையும ஸோமமெனனுஙகொடியையும எவ

விதககஷடததிலும விறறல கூடாது பககுவமான அன்னததைக் கொடுதது அதறகு ஈடாக அரிசியைமாறறிககொளவது நீதியன றென்று ஸாதுசகள சொலலுகிறாாகள ஓ! பாரத! 'போஜனததிறகு வேணடிய பககுவமான அன்னததை நாஙகள புஜிககிறோம இநத அரி சியை நீஙகள பாகஞ்செயதுகொளளுஙகள' என்று ஒருவருககொருவா ஸமமதஞ்செயதுகொணடு அரிசிககு ஈடாகப பககுவான்னததை மாறறிககொளவதில சறறும அதாமமிலலை ஓ! யுதிஷடிா! இவவிஷ யததில உலகநடையில பிரவிருததிதத பெரியோாகளின ஸநாதன மான தாமததை உபதேசிககிறேன அதனை நீ தெரிநதுகொள 'நான் இதை உனககுககொடுககிறேன, நீ இதை எனககுககொடு' என்று பலாதகாரமின்றிப பிரீதியுடன மாறறிககொளவது யுககமான தாமந தான இபபடியே ரிஷிகளுககும மறறவாகளுககும புராதன வயவ காரஙகள நடநதுவருகின்றன இது நலலது, ஸமசயமிலலை" என்று சொன்னா

யுதிஷடிரா, "ஓ! தநதையே! தமதாமமவிடடு அகன்ற பிரஜை களயாவரும எநதககாலததில ஆயுதமெடுககவும அரசன பலம குறை யவும நேருகிறதோ அநதககாலததில அரசன எஙஙனம உலகத தைககாகக வலலவன்? அநதஸமயததில எது தாமம? எது முககியமானபலம? பிதாமஹரே! இவவிஷயததில எனககுளளஸந தேஹததை விலககி விரிவாக உபதேசிககவேணடும" என்று கேட டாா பீஷமா, "பிராமமணாமுதலிய ஜாதிகள தானம, தவம, யாகம, கொலலாமை, அடககம இவைகளால தஙகளுககு க்ஷேமததை விருமப வேணடும அவாகளுள வேதபலமபெறற பிராமமணாகள பலவித மான முயறசிகளால தேவாகள இநதிரனுககுசசெயவதுபோல அரச னுககுப பலததை விருததிசெயயவேணடும குறைவடையும அரச னுககுப பிராமமணனே பலததைககொடுகக முககியமானகாரண மென்று சொலலுகிறாாகள ஆகையால, அறிவுளள அரசன பிராமம ணாகளின பலமேமானுலேயே முயறசிசெயயவேணடும ஜயமபெறறு தகக அரசன ராஜயததில க்ஷேமததைச செயய முயலுவானுகில மறறு ஜாதியாாகளும தாமபபடி தமககுரியகாமஙகளில பிரவேசிபபாாகள ஓ! யுதிஷடிா! திருடாகளால மரியாதையின்றி எலலாஜாதிகளும வரமபுகடநது ஒன்றுசேருமபடி ஸாஙகாயம செயயபபடுமபோது எலலாஜாதிகளும ஆயுதமெடுபபது குறறமாகாது" என்று சொன்னா

யுதிஷடிரா, "ஒருஸமயம, க்ஷததிரியன பிராமமணாகளிடம எல லாவிததததிலும மிகவும துஷடனுயிருபபானுயின அபபொழுது பிராம

மணாகளை ரக்ஷிப்பவன யார ? எது தாமம ? எது முககியமான கார ணம ?" எனறுகேடடாா பீஷமா, " அநதககாலததில பிராமமணா கள தமமைப பகைககும அரசாகளைத தவததாலும பிரமமசாயததா லும ஆயுதததாலும பலததாலும கபடமாயும கபடமிலலாமலும அடககவேணடும நலவழியிலலாதவனும விசேஷமாகப பிராமமணா களைப பகைபபவனுமான அரசனைப பிராமமணாகளே நனறாக அடககவேணடும க்ஷததிரிய ஜாதியானது பிராமமண ஜாதியிட மிருநது பிறபபடைநதது ஜலததிலிருநது அகனியும பிராமமண னிடமிருநது க்ஷததிரியனும கலலிலிருநது இருமபும உணடாயின அகனி முதலிய இமமூனறுகளின சகதி எஙகும செலலததககதாயி னும தமதம காரணமான ஜலமுதலியவறறிலசெனறால நசிததுவிடும. கலலைபபிளககசசெனற இருமபும ஜலததைததஹிககசசெனற அகனி யும பிராமமண ஜாதியைபபகைதத க்ஷததிரியஜாதியும அபபொழுதே நசிததுவிடும ஓ! யுதிஷடிர! ஆகையால, பிறரால ஜயிககததகாததும மிகக் கொடுமையுளளதுமான க்ஷததிரியாகளுடைய தேஜஸ்ஸும பலமும பிராமமணாகளிடம நாசமடையும" எனறு சொனனா

யுதிஷடிரா, "ஓ! பாரதரே! பிராமமணாகளின வீாயம குறை வடைநதும க்ஷததிரியாகளின வீாயம பலமறறும மறற ஜாதிக காராகள யாவரும பிராமமணாகளவிஷயததில துஷடாகளாயிருக குமபோது தமமுயிரைவிடத துணிநது யுததஞசெயது பிராமமணா களை ரக்ஷிததவாகளுககு எநத உலகஙகள உணடாகினறன ?" எனறு கேடடாா பீஷமா, " அககாலததில பெரிய மனமுளளவர்களும துஷடாகளிடததில கோபமுளளவாகளும பிராமமணாகளையும தா மததையும தமமையும ரக்ஷிததவாகளுமான ஜனஙகள புணணிய லோகஙகளை அடைகிறாகள பிராமமணாகளநிமிததமாக யாவரும் ஆயுதமெடுககலாமெனறு கூறபபடுகிறது பிராமமணாகள நிமிததம யுததஞசெயயும சூராகளான மனிதாகள அததியயனம, யாகம், மிக உததமமான தவம, உபவாஸம, அகனியாதான முதலிய புணணிய காமஙகளைசசெயயும பெரியோாகளின கதியைககாடடிலும மிகச சிறநதகதியை அடைவாாகள பிராமமணன கீழான மூனறுஜாதி களையுமபறறி ஆயுதமெடுபபதில தோஷமிலலை பிராமமணாகளை ரக்ஷிககவேணடிச சரீரததைவிடுவதைககாடடிலும மேலான தாமம ஒனறுமிலலையெனறு ஜனஙகள சொலலுகிறாாகள பிராமமணதவேஷி களைக கொலலமுயனறு யுதததததியில சரீரததை ஹோமமசெயத பெரியோாகளுககு நமஸகாரம அவாகளுககு க்ஷேமமுணடாக வேணடும். அவாகளின உலகம நமககு ஸிததிககவேணடும. அநத

வீராகளைப பிரமமலோகததை ஜயிததவாகளெனறும ஸவாககததை அடையததககவாகளெனறும மனு சொலலியிருககிறா பிராமமண தவேஷிகளைக கொலலசசென்று யுததததில ஆயுதததாலடிககபபட்ட வாகள பாபிகளானாலும புணயசாலிகளானாலும அசுவமேத யாகஞ செயது அவபிருதஸநானஞசெயதவாகளபோலப பரிசுததராகிறாகள் காலதேசஙகளினகாரணததால அதாமம தாமமாகவும தாமம அதாம மாகவும நேரும. காலமும தேசமும அவவிதக குணமுளளவைகள உதஙகா முதலிய ரிஷிகள குருரமான ஸாபபயாக முதலிய காமங களைசசெயதும உததமமான ஸவாககலோகமடைநதாாகள க்ஷததிரிய தாமமவிட்டு விலகாத அரசாகளும, பராாஜயததின ஹிமஸையென னும பாவததைசசெயதும உததமகதிஅடைகிறாாகள பிராமமணன தனனை ரக்ஷிததுககொளளவேணடிய காலம, [1] திருடாகளால பய முளள காலம; [2] தனபொருளைததுககும அபாயம நேரிடுஙகாலம இமமூனறு காலஙகளிலும ஆயுதமெடுபபது குறறமாகாது" என்று சொனனா

யுதிஷடிரா, "ராஜஸரேஷடரே! பலமான திருட்டுப பய மும ஜாதிகளுககுககலபபும உணடாகுமபொழுதும பிரஜைகளை ரக்ஷிககுமவிஷயததில எலலா ஜாதிகளும மிகவும மூடமாயிருககும பொழுதும க்ஷததிரியனலலாத பலசாலியான பிராமமணனாவது, வைசியனாவது, சூததிரனாவது திருடாகளைஅடககித தாமபபடி தண டஞசெலுததி பரஜைகளை ரக்ஷிபபானாகில அவன ராஜகாரியததைச செயயததககவனாவானா? ஆகானா? அவன உலகஙகளுககு எஜமானனா யிருககததககவனா? அலலனா? க்ஷததிரியனலலாதவன ஆயுதமெடுப பது கூடாதா?" என்றுகேடக, பீஷமா சொலலததொடஙகினா "கரைகடநத ஆபததில கரைபோலவும ஸஹாயமிலலாத ஸமயத தில ஸஹாயமாகவும உதவிபுரிநத மனிதன சூததிரனானாலும மறற எநதசசாதியானாலும அவன எவவிததததிலும பூஜிககததககவன ராஜனே! திருடாகளால பீடிககபபட்டு நாதனினறித துனபபபடும ஜனஙகள எவனைஅடைநது ஸுகமாக ஜீவிபபாாகளோ அநத மனி தனையே அநதஜனஙகள முககியனான தமபநதுவாகபபாவிததுப பிரிய மாகப பூஜிபபாாகள ஓ! கௌரவ! பெரிதான இஷடததைசசெயதவ னனறோ பூஜிககததககவனாகிறான சுமைதூககததகாத காளையாலும கறவாதபசுவாலும மலடியான மனைவியாலும ரக்ஷிககததகாத அரசனா லும யாதுபயன? மரததாலசெயத யானை, தோலாலசெயத மிருகம,

1 ஜாதிகளுக குறைநேருஙகாலம எனபது வேறுபாடம

2 'அடககககடினமானவனை அடககுஙகாலம' எனபதுவேறுபாடம

ஸாமாததியமிலலாத மனிதன, வழியிலுளள களாநிலம, வேதமோ தாத பிராமமணன, ரக்ஷியாத அரசன, மழைபெயயாத மேகம இவையெலலாம பிரயோஜனமறறவைகளாகும. எபபொழுதும ஸாதுககளை ரக்ஷிககவும அஸாதுககளை விலககவும சகதிபெறறவன எவனோ அவனே அரசனுயிருககத தககவன அவனுல இவவுல கெலலாம ரக்ஷிககபபடும" எனறு சொனஞா

எழுபததோனபதாவது அதயாயம

ராஜதாமம (தொடர்ச்சி)

(பீஷமர் ரித்விக்குக்களின் இலக்ஷணத்தை உபதேசித்தது)

யுதிஷடிரா, "பேசுகிறவாகளில சிறநத ராஜஶரேஷடரான பிதாமஹரே! ரிதவிககுககள எதறகாக [1] ஏறபடடாாகள? அவாகள எவவிதசசீலமும குணமுமுளளவாகளாக இருககவேணடுமெனபதை எனககு உபதேசிகக வேணடும" எனறு கேடடனா

பீஷமா, "ராஜனே! ரிகஸாமமுதலிய வேதஙகளையும அவற றின கருததை விளககும மீமாமஸாசாஸதிரததையும நனருக அறிநத பிராமமணாகளான ரிதவிககுககளுககு, அரசனுககுரிய சாநதிக முத லிய காமஙகளைப பரிசுததமாக நிறைவேறறுவது, மிகக முயறசியுடன செயயததகக விருததியெனறு விதிககபபடுகிறது அவாகள எப பொழுதும ஒரேஎணணமும, தைரியமும, இனிமையாகபபேசுதலும, ஒருவருககொருவா நேசமும, சுறறிலுமுளள காமஙகளை ஸமமாகப பாாககும திறமையும, நலலசீலமுமுளளவாகளாக இருககவேணடும குரூரமிலலாமை, ஸததியவசனம, அஹிமஸை, [2] அடககம, நோமை, அபிமானமும துரோஹமுமிலலாமை, லஜஜை, பொறுமை, இரணடு வித இநதிரியஙகளின அடககம [3] ஆகிய இநதக குணஙகளும பொருந தியவனும அறிவுளளவனும உணமையான தைாயமுளளவனும நலலபழககமுளளவனும பிராணிகளை ஹிமஸியாதவனும விருபபு வெறுபபிலலாதவனும கலவி, ஒழுககம, குலம இமமூனறிலும பரி சுததியுளளவனும ஞானததில திருபதியுளளவனுமான பிராமமணன பிரமமாவெனனும பெரிய ரிதவிககாயிருககத தகுதியுளளவன. அபபா! இவவிதககுணமுளள பெரியரிதவிசுககள யாவரும யோக யதைககுத தககபடி பூஜிககபபடததககவாகள" எனறு சொனஞா

---

1 வேறுபாடம 2 இரடடிததது வநதிருககிறது

3 இஙகு அதிகபாடமாயுளள அரைசுலோகம விடபபடடது

யுதிஷ்டிரா, "தக்ஷிணைகளைககூறும வேதவசனம, 'இதைக கொடுககவேணடும, இதைக கொடுககவேணடும' என: (சிறிய காரணத திலும பொருளனைததையும கொடுகக வேணடுமென) விதிககிறது இவ வசனம ஒருவிஷயததிலும உறுதிபபடவிலலை. மனிதாகளின சகதியைச சிறிதும கவனியாமல வெளிவநத இவவேதவசனததின கட்டளை யானது மிகக கடுமையாக இருககிறது ஆகையால, இவவசனம முக கியமான கருததுளளதனறு விதிககபபட்ட தக்ஷிணையைக கொடுக கச சகதியறறவன தனககுளள பொருளைக கொடுககவேணடுமெனறு கருததுளளது ஆபதகாலததுககுரிய விதியாகவேணடும இஙஙனம இலலாவிட்டால, ஶ்ரததை ஒனறையே முககிய காரணமாகக கொணடு செயயபபடும யாகமும சாஸதிரீயமெனறுகூறும வேதவச னபபடி, பொருளறறவன செயத யாகம, தக்ஷிணைககுறைவாலவிதிகரு விரோதமாயப பயனபடாததாகும அவவித யாகததிறகுக காரண மான ஶ்ரததையும பயனறறதாகுமே?" எனறு கேட்டா பீஷமா, "வேதததை அவமதிபபதாலும கபடததாலும மாயையாலும ஒரு வன பெருமையை அடையமுடியாது உனககு இவவிதபபுததி வேணடாம அபபா! யாகததிறகு அஙகமான தக்ஷிணையெனபது மநதிரஙகளை நலலபயனுளளனவாகச செயயும தக்ஷிணையிலலாத மநதிரஙகள எவவிதததிலும சறறும தாரகமாகமாட்டா பொருளில லாத மனிதனுககுப பூரணபாததிரமே குறைவினறிப போதுமான (ஆயிரததிருநூறு பசுககளுககு ஸமமான) தக்ஷிணையாகும அபபா! சகதிககுதத தககபடி பிராமமணா முதலிய மூனறு ஜாதிகளும அவஶ யம யாகஞ்செயயக கடமைபபட்டவாகள அநத ஸோமவிககிரய மெனனும இகழசசியான காரியததைச செயதாவது யாகம செயய வேணடும ஸோமம பிராமமணாகளுககு அரசெனறு வேதம சொலலுகிறது அதை ஜீவனததிறகாகவனறி விலைசெயது தாமபபடி கிடைததபொருளால செயயபபடும யாகமும தாமமேயாகுமெனறு தாமமறிநத பெரியோாகள உபதேசிககிறாாகள புருஷனும, யாகமும, ஸோமலதையும நீதிதவறாமல உபயோகபபட்டால பயனபடும அவ விதமினறிக கபடமுதலிய குறறமுளள புருஷன தனசரீரததின ஜீவ னததைககருதி அகனியிற செயதயாகஙகள, அநதபபிராமமணன மஹாதமாவாயிருநதாலும அவனுககும பிறருககும நறபயனைக கொடுககததககவையலலவெனபது வேதததினாலகூறபபடுகிறது ஓ! அறிவுளளவனே! யாகததைககாட்டிலும தவமமிகச சிறநததெனறு வேதம முககியமாகக கூறுகிறது. அவவிதமான தவததை உனககு உபதேசிககிறேன, கேள சரீரததைவறறச்செயவது- தவமனறு,

அஹிம்ஸை, ஸத்யவசனம், கொடுமையில்லாமை, அடக்கம், தயை, இவைகளே தவமென்று அறிஞர்கள் அறிவிக்கிறார்கள் வேதங்கள் பிரமாணமில்லையென்று பேசுவதும் சாஸ்திரவிதிகளைமீறுவதும் எவ்விஷயத்திலும் வ்யவஸ்தையின்றியிருப்பதும் ஆத்மநாசத்திற்குக் காரணமாகும் ஓ! பார்த்த! தசஹோதரு என்னும் மந்திரங்களின் விதி எங்ஙனமென்பதைக் கவனித்துப்பார்; 'ஞானம் ஸ்ருக்கு, புத்தி நெய்' என்கக்கூறும் இம்மந்திரங்கள் மிகவுத்தமமான ஆத்மஞானத்தைப் பரிசுத்தமென்று கூறுகின்றன [1] ஞானத்தைப்பற்றிய விஷயம் இவ்வளவே கபடமயாவும் மிருத்யுவுக்கு இடமாகும் உண்மையென்பது பரமபதத்தின்பதமாகும் அதிகச்சொல்லால் என்ன பயன்?" என்றுசொன்னார்.

எண்பதாவது அத்யாயம்

ராஜதர்மம் (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர், மித்திரன் சத்ரு ஆதிமுதலியோரின் லக்ஷணத்தையும் அவர்களிடம் அரசன் நடந்துகொள்ளவேண்டியதையும் கூறியது)

யுதிஷ்டிரர், "ஓ! பிதாமஹரே! மனிதன் ஸஹாயமின்றி ஒருவனுக்கு மிகச்சிறிதான காரியத்தையும்செய்வது அரிதாயிருக்கிறது ராஜ்யத்தை ஸஹாயமின்றி எவ்விதம் நடத்தமுடியும்? ஆகையால், அரசனுக்குவேண்டிய ஸஹாயமானமனிதன் எவ்விதச்சீலமும் ஆசாரமுமுள்ளவனாக இருக்கவேண்டும்? அரசன் எப்படிப்பட்ட மனிதனிடம் நம்பிக்கைவைக்கலாம்? எவன் நம்பத்தகாதவன்?" என்றுகேட்டார்

பீஷ்மர், "அரசனே! அரசர்களுக்கு [2] ஸஹார்த்தன், [3] பஜமானன், [4] ஸஹஜன், [5] கிருத்திரிமன்என்று நாலுவிதமித்திரர்களுண்டு ஒருவரிடமும் பக்ஷபாதமில்லாத தர்மபுத்தியுள்ள புருஷன் ஐந்தாவது மித்திரனாவான், அவன் யாரிடமும் கபடமில்லாமல் தர்மமுள்ள பக்ஷத்தை நாடுகிறபான், அல்லது, ஒருவிதப்பற்றுமின்றி உதாஸீனனாயிருப்பான் (தருமப்படி நடந்துவரும் அரசன் அவனை அடுக்கலாம்.) ஆனால், அவனுக்குச் சம்மதமில்லாத பொருள்விஷயத்தை அவனிடம் வெளியிடாமலிருக்கவேண்டும் தர்மாதர்மம் இரண்டை

1 இங்கு அதிகபாடமான அரை சுலோகம் விடப்பட்டது

2 'இந்தக்காரியத்தைச்செய்து இதன்பயனை இருவரும் அடைவோம்' என்று பேசிக்கொண்டு சேர்க்கப்பட்டவன்

3 தகப்பன்பாட்டன் பரம்பரையாய உபகாரம்செய்பவன்

4 பந்துவாயிருப்பவன் 5 உபகாரம்செய்து ஏற்படுத்தப்பட்டவன்

யும கைககொணடு ஜயமபெறவிருமபுவது அரசாகளின வழககம. ஓ! பாரத! மிததிரனெனறும சதருவெனறும ஒரு ஸவபாவமிலலை. மனிதன உபகாரததால மிததிரனுகவும அபகாரததால சததுருவாகவுமிருபபது வழககம ஒரு மனிதனின மரணததை வேணடுகினற மறறொரு மனிதனே சிறிதுகாலஞசெனறபின திருமபவும அவன பிழைததிருபபதை வேணடுகிறுன கீழககூறிய நாலுவித மிததிராகளுள இடையிறகூறிய பஜமானன ஸஹஜன எனகிற இரணடு போகள உததமாகள மறற ஸஹாாதகன கிருததிரிமன எனகிற இரணடுபோகளும எபபோதும சஙகிககததககவாகள் தான நேரில நடததவேணடிய காரியததைபபறறிக கீழககூறிய ஐநதுபோகளும எபபொழுதும சஙகிககததககவாகளே. மிததிராகளை ரக்ஷிககும விஷயததில அரசன எபபொழுதும அஜாகரதையாக இருககக கூடாது இதில அஜாகரதையாகவிருககும அரசனை ஜனஙகள அவமதிபபாாகள அஸாதுவானவன ஸாதுவாகவும ஸாது அஸாதுவாகவும ஆகலாம சததுருவும மிததிரனுவான மிததிரனும மிககுறறமுளளவனுவான மனிதனின புததி நிலையறறதாகையால எநதச சமயததிலும அவனை நமபுவது கூடாது ஆகையால, முககியமான காரியததை அரசனே நேரிலேயே செயயவேணடும ஒரே உறுதியான நமபிக்கை முழுமையும அறமபொருளகளை நாசமாககக காரணமாகும எலலாவிடததிலும நமபிககையிலலாமையும மிருதயுவைவிட மேலானதாகும நமபிககையெனபது அகால மிருதயுவாகவும அவநமபிககையெனபது ஆபததாகவும முடியும அரசன எநத மனிதனிடம நமபிககைபாராடடுகிறுனே அநத மனிதனின ஸநேசமுளளவரையில ஜீவிபபான ஆகையால, அபபா! சில மனிதாகளிடம நமபிககை சஙகை இரணடும இருககவேணடும இது ராஜநீதிககுததகக வழியும ஸநாதனமான ஸமபததுமாகும அரசனுககு அபாயமநோநதால தனககு தரவிய லாபம உணடெனறு எணணும மனிதனிடம எபபொழுதும சஙகை இருககவேணடும அறிநதவாகள அவனைச சததுருவெனறு அறிவிககிறாகள எந மனிதனுடைய கழனியினவழியாய மறறொருவன கழனிககுத தணணீாசெலலுகிறதோ அநத மனிதனுடைய விருபபமினறி அஙகுளள கரைகள உடைநதுபோகமாடடா அவவிதமே, அதிக ஜலததில பயநத அமமனிதன அநதககரையை உடைககவிருமபுவான இவவுலகநடைபோனற லக்ஷணமுளளவனும சததுருககளின பரவேசததிறகுவழியான ராஜயததினஎலலையைக காபபவனுமானமனிதனிடம

எப்பொழுதும் சங்கை இருக்கவேண்டும் அறிஞர்கள் அவனைச் சத்துருவென்று அறிவிக்கிறார்கள் அரசனது பெருமையில் அஸூயையில்லாமலும் அவனது குறைவில் மிக்கதுயரத்துடனும் இருப்பது உத்தமனான மித்திரனுடையலக்ஷணமென்று சொல்லப்படுகிறது அரசனுக்குக் குறைவுவந்தால் தனக்கு மிகவுங்குறைவுநேருமென்று எண்ணமுள்ள மித்திரனிடம் தந்தையிடம்போல அரசன் நம்பிக்கையுடன் இருக்கவேண்டும். சக்தியுள்ள அந்தமனிதனை அரசன்பலவிதந்தாலும் பெருமையுள்ளவனாகச் செய்யவேண்டும் தாங்காரியங்களில் எப்பொழுதும் குற்றம்வாராவண்ணம் பாதுகாப்பவனும் அரசனுக்கு நேருமதுன்பத்திலிருந்து பயந்தவனுமான மனிதனையும் உத்தமமான மித்திரலக்ஷணமுள்ளவனென்று அறியவேண்டும் எவர்கள் எவனுடைய நாசத்தைவிரும்புகிறார்களோ அவர்கள் அவனுக்குச் சத்துருக்களென்று சொல்லப்படுகிறார்கள் அரசனுக்குக் குற்றம்நேரும் விஷயத்தில் எப்பொழுதும் பயமுள்ளவனும் அவனுக்குண்டாகும் ஸம்பத்தில் அஸூயையில்லாதவனுமான மித்திரன் தனக்குச்சமமென்று சொல்லப்படுகிறான். நல்லஆகிருதியும் அழகும் குரலுமுள்ளவனும் பொறுமையுள்ளவனும் அஸூயையில்லாதவனும் நற்குலத்தில்பிறந்தவனும் நல்லஸ்வபாவமகிரம்பினவனுமான புருஷன் அரசனுக்கு பிரதானமந்திரியாயிருக்கத்தக்கவன் ரித்விக்காறாலும் குருவானாலும் மித்திரனானாலும் நல்லபுத்தியுள்ளவனும் ஞாபகசக்தியுள்ளவனும் ஸமர்த்தனும் ஸ்வபாவத்தில் கடுமையில்லாதவனும் தனக்குமரியாதை கிடைத்தாலும் கிடைக்காவிட்டாலும் சிறிதும் மனத்தில்வேற்றுமையில்லாதவனும் மிக்கமரியாதையுள்ளவனுமான மனிதன் உன் வீட்டில் மிகவும் பூஜிக்கப்பட்ட அமாத்யனாயிருக்கவேண்டும் அறம்பொருளிரண்டிற்கும் [1] பிரகிருதியாயிருக்கும் மித்திரனை மிகஉத்தமனாக அறியவேண்டும் பிதாவினிடத்திலபோல அவனிடத்தில் விசுவாஸமிருக்கவேண்டும் ஒருகாரியத்தில் இரண்டுஅல்லது மூன்று மனிதர்களை நியமிக்கக்கூடாது அவ்விதம்நியமிக்கப்பட்ட மனிதர்கள்

1 பிரகிருதி முக்யமானகாரணம். இது பொருளுக்கும் தாமத்திற்கும் இவ்விரண்டிற்குமென மூவகைப்படும், இவைகளில் கிருஷி, வாத்தகம், கோட்டை, கரை, யானைபிடிக்குமிடம், தங்கம் ரத்னமுதலியவை எடுக்கும் இடம், கப்பம்வாங்குதல், நாதனற்றவீடு எனஎட்டும் பொருள்ஸம்பந்தமான ப்ரகிருதியாகும், தாமாதிகாரியென்னுமொருவர் தாமப்ரகிருதியைச் சேர்ந்தவராவர், கோட்டைத்தலைவன், சேனைத்தலைவன், அரசன், புரோஹிதன், வைத்தியன், சோதிடன் இவ்வாறுபேரும் அறம்பொருள்இரண்டிற்கும் பிரகிருதியாவர்

ஒருவருககொருவரிடமுளளபொருமையால அககாரியததில எப
பொழுதும நலலசோககையுடன இருககமாடடாாகள கீாததியைப
பிரதானமாககககொணடவனும நீதியிலநிலைபெறறவனும ஸமாததா
களானமனிதாகளைப பகையாதவனும கெடடகாரியஙகளைசசெயயாத
வனும காமம, பயம, லோபம, கோபமஇககாரணஙகளால தாமததை
விடாதவனும ஸமாததனும வேணடியஅளவுபேசுகிறவனும நறகுலத
திலபிறநதவனும நலலசீலமுளளவனும பொறுமையுளளவனும தன
னைபபுகழாதவனும சூரனும யோககியனும அறிவுளளவனும காரியா
காரியஙகளைபபகுததறிவதில ஸமாததனுமாயிருபபவன உனககு
முககியமநதிரியாயிருககவேணடும இததகைய குணம பொருநதிய
வாகளும பூஜிககபபடடவாகளும தனிததனிவேலைகளில நியமிககப
படடவாகளும நலலஸகாயமுளளவாகளும வேலைகளை நடததத
திறமையுளளவாகளுமான அமாததியாகளை எலலாககாரியஙகளிலும
அதிகாரிகளாயிருககசசெயயவேணடும ஆததஙகளுககுததககவை
களான வரவுசெலவுமுதலியகாரியஙகளில தடையினறி முழுமையும
அதிகாரமகொடுககபபடட இவவமாததியாகள பெரியகாரியஙகளில
தககமுயறசிசெயது மிககபெருமைகளை உணடுபணணுவாாகள
இவாகள, எபபொழுதும ஒருவருககொருவா மேலாவதிற கருத
துளளவாகளும ஒருவா ஒருவரிடம தமதம வேலைததிறமையைச
சொலலிககொளளுகிறவாகளுமாக வேலைகளைச செயதுவருவாாகள
எபபொழுதும ஞாதியைககணடால மிருதயுவைபபோல நினைததுப
பயபபடவேணடும ஞாதியானவன ஸாமநதனபோல அரசனது
பெருமையை எபபொழுதும பொறுககமாடடான ஓ! மஹா
பாஹுவே! கபடமிலலாதவனும கொடுமையிலலாதவனும மிகக
தானமசெயபவனும அகாரியததிலலஜஜையுளளவனும உணமை
பேசுகிறவனுமான அரசனுடைய நாசததைபபறறி ஞாதியலலாத
மறறவனும ஸநதோஷிககமாடடான ஒருஸமயம ஞாதியலலாத
வாகளும துனபததைககொடுபபாாகள ஞாதிகளும ஸுகததைக
கொடுபபாாகள ஞாதிஜனஙகளறறமனிதனை மறறஜனஙகளும அவ
மதிபபாாகள பிறாகளால அவமதிககபபடடமனிதனுககுத தன
ஞாதிதான முகயனுன ஆஸ்ரயனுவான தனஞாதிககுநோநத அவ
மதிபபை ஞாதியொருவனதான பொறுதவன. மறறவன அவவிதம
இருககமாடடான பநதுககளால தனஞாதிககுசசெயயபபடடஅவ
மதிபபையும ஞாதி தனககெனறே நினைபபான ஆகையால, ஞாதி
களிடம குணமகுறறமஇரணடும காணபபடுகினறன. ஞாதியிலலாத
மனிதன ஸநதோஷததையும பெருமையையும அடையமாடடான.

ஞாதிவகுப்பில் நன்மைதீமையிரண்டும் காணப்படுகின்றன ஞாதிகளை வாக்கினாலும் செய்கையாலும் எப்பொழுதும் கௌரவமாகப் பூஜிக்கவேண்டும் இவர்களுக்குப் பிரியத்தைச்செய்வதன்றி அப்பிரியத்தைச் சிறிதும் செய்யக்கூடாது அவர்களிடம் உள்ளத்தில் நம்பிக்கையில்லாதிருந்தாலும் எப்பொழுதும் நம்பிக்கையுள்ளவன் போல் இருக்கவேண்டும் குணமோ தோஷமோ உறுதியாக ஒன்றை அவர்களிடம் தீர்மானிக்கமுடியாது இவ்விதம் அஜாக்ரதையின்றி நடந்துவரும் மனிதனிடம் பகைவர்களும் நேசமுள்ள மித்திரராவார்கள். இவ்விதம் சத்துரு, மித்திரன், உதாஸீனன், ஞாதி, பந்துக்கள் இவர்களிடம் எப்பொழுதும் நடந்துவரும் மனிதன் நெடுங்காலம் நல்ல கீர்த்திபெற்றிருப்பான்" என்று சொன்னார்

எண்பத்தோராவது அத்யாயம்

ராஜதர்மம். (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர் ஞாதிவிஷயமாகக் கிருஷ்ணனுக்கும் நாரதருக்கும் நடந்தஸம்பாஷணத்தைக் கூறியது)

யுதிஷ்டிரர், "ஒருவருக்கொருவர் பொறுமையுள்ள ஞாதிகள், பந்துக்கள், மித்திரர்கள், சத்துருக்கள் இவர்களைத் தன்வசமாக்கிக் கொள்வது இங்ஙனம் கடினமாயிருப்பதால் அவர்கள்மனம் வசப்பட்டிருக்கத் தக்கவழி என்ன?" என்றுகேட்க, பீஷ்மர் சொல்லத் தொடங்கினார்

"இவ்விஷயத்திலும் தேவரிஷியான நாரதருக்கும் வாஸுதேவருக்கும் நடந்தஸம்பாஷணையான இப்பழைய இதிஹாஸத்தைச் சொல்லுகிறார்கள் வாஸுதேவர், 'ஓ! நாரதரே! பண்டிதனல்லாதமித்திரனும் பண்டிதனாயிருந்தும் நல்லறிவில்லாத அமித்திரனும் மிக்க ரஹஸ்யமான விஷயத்தைத்தெரிந்துகொள்ளத் தக்கவரல்லர் ஆகையால், தேவலோகவாஸியான நாரதரே! உமது பூர்ணமான அறிவையும் நேசத்தையும் உறுதியாகத் தெரிந்துகொண்டு சிலவிஷயத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன் நான் அரசனென்னும்பெயருள்ளவனாகி ஞாதிகளுக்கு அடிமைத்தொழிலைச் செய்துவருகிறேன், புஜிக்கத்தக்கவைகளில் பாதியைமட்டும் புஜிக்கிறேன், மற்றொருபாதியை ஞாதிகளுக்கு அளிக்கிறேன், அவர்கள் வாக்கிலிருந்து வெளியாகும் கடுஞ்சொற்களையும் பொறுக்கிறேன் அக்நியைவிரும்பியவன் அரணி என்னும் கட்டையைக் கடைவதுபோல் அக்கடுஞ்சொல் என்மனத

தைக கடைகிறது ஓ! தேவரிஷியே! அவாசள வாககினறுபசொலலப பபட்ட கடுஞ்சொல எபபொழுதும என்னை எரிககிறது நாரதரே! ஸங காஷணன பலததாலும, கதன அழகாலும, பரதயுமனன ரூபததாலும எபபொழுதும மதமடைநதிருககிறாாகள எனககு ஸஹாயம உளளவன ஒருவனுமிலலை நாரதரே! மறறவாகளான அநதகாகளும வருஷணிகளும, மிகபபெருமையுளளவாகளும பலசாலிகளும அருகிற செலல முடியாதவாகளும விடாமுயறசியுளளவாகளுமாக இருக்கிறாாகள அவாகளின சோக்கையுளள பக்ஷமமுழுமையும பயனபடுவதலலாமல அவாகள சோககைபிலலாதவகுபபு நசிககவேவேணடும 1 ஆஹுகன அக்ரூரா இவவிருவாகளாலும (தமமிடம அதிகநேசமிலலையெனறு பொறுமையால) விலககபபட்டநான இவவிருவாகளில ஒருவரையும எபபொழுதும அடுகக முடியாதவனுயிருககிறேன இவவிருவாகளுடன சேருவதும மிககதுனபமாகவிருககிறது அவாகளை விலககுவதும அதைககாட்டிலும துனபமாகவிருககிறது ஓ! மஹாிஷியே! ஒருவரோடொருவா சூதாடுகிற இரணடுபுததிராகளின தாயபோல நான அவாகளில ஒருவருககு வெறறியையும மறறொருவருககுத தோலவியையும விருமபாதவனுயிருக்கிறேன ஓ! நாரதரே! இவவிருவாகளையும கவனிதது இவவிதம துனபபபடும என பொருட்டு எனககும ஞாதிகளுககும க்ஷேமமாயிருககததகக வழியை நீா கூறவேணடும' என்று கேட்டனா.

நாரதா, 'ஓ! விருஷணிகுலததிலுதிதத கிருஷணபகவானே! மனிதனுககு வெளியிலுணடானதெனறும உளளிலுணடானதெனறும இரணடுவிதமான துனபஙகளஉணடு இவைகளுள, ஞாதிகளால செயயபபடும துனபம உளளிலுணடானதெனறும பிறாாறசெயயபபடுமதுனபம வெளியிலுணடானதெனறும சொலலபபடும இவைகளில அக்ரூரா போஜன இவாகளிடமிருநதுணடானதும ஞாதிகளின காரியததாலுணடானதும மிககொடியதுமான உளளிலுளள துனபம உமககு உணடாயிருககிறது ஸங்காஷணாமுதலியவாகளயாவரும அக்ரூரரின குலததிலுதிததவாகள இவாகள பொருளினகாரணததாலும காமததாலும குறறமுளள 2 வசனததாலும இததுனபத்தை உணடுபணணுகிறாாகள நீா ஸமபாதிததராஜயததை ஆஹுகனிடம கொடுததுவிட்டீா ஓ! 3 ஸஹாயமுளளவரே! இபபொழுது ஞாதியெனனுமகாரணததால வேறுனறியதும உமமால கொடுககபபட்டதுமான இநதராஜயமானது கககபபட்ட அனனததைபபோலத திருமப

1, 2, 3 வேறுபாடம.

வும உமமால் எடுககததககதனறு ஓ! கிருஷணபகவானே! ஞாதி களுககு வேறறுமையுணடாகுமெனற விசேஷமான பயமிருநதால, எவவிததிலும பபரு உகரஸேனன இவாகளிடமிருநதும நீர ராஜயததை அடையமுடியாது மிககக‌டினமான காரியததைசசெயது மிககமுயறசியால அதனை அடைய முயலவேணடும அவவிதமசெயதாலும திருமபவும பெருஙகுறைவும பொருளழிவும விநாசமும ஸமபவிககும ஆகையால, அவாகளனைவாகளின கெடடஎணணஙகளையும விலககி ஸநேஹகுணததை உணடுபணணி இருமபினுல செயயுபபடாததும மிருதுவும உளளததைஅறுபபதுமான ஆயுதததால அவாகளினநாவை அறுததுவிடும' எனறு சொனனா ஸ்ரீகிருஷண பகவான, 'முனிவரே! இவாகளினகுறறததைவிலககிக குணமுளளவாகளாகசசெயது இவாகளின நாவை அறுககததககதெனறுஉபதேசிககபபடடதும இருமபாலசெயயபபடாததும மிருதுவுமானஆயுதததை நான எபபடி அறிவேன?' எனறு கேடடாா. நாரதா, 'தமது சகதிககுததககபடி அனனமளிபபதும, எபபோதுமபொறுமையும நோமையும மெதுவுமாயிருபபதும, அவரவாகள யோககியதைககுததககபடி மரியாதைசெயவதும இருமபினுலசெயயபபடாத ஆயுதமாகும கொடுமையாயும இகழசசியாயுமுளள வசனஙகளைபபேசவிருமபும ஞாதிகளினமனஙகளையும வாககையும எணணததையும நீர நனமொழியால அடககவேணடும மஹாபுருஷனலலாதவனும நலலபுததியில்லாதவனும ஸஹாயமறறவனுமான ஒருமனிதன தககபெரியபாரததைஅடைநது முயனறும தனமாாபில சுமககமுடியாது. மேடுபளளமிலலாதவழியில எலலாககாளையும பெருஞசுமையைசசுமககும செலலககடினமான வழியில பெருஞசுமையைப போபெறற நலலகாளைஒனறே வஹிககும ஓ! கேசவரே! நீர கூடடததில பிரதானராயிருககிறீா. இககூடடஙகலைநதுபோனுல பெருநாசமுணடாகும ஆகையால, இககூடடம உமமைஅடைநது துனபமிலலாமலிருககும்படி நீர செயயவேணடும அறிவிறசிறநதவனிடம ஞானமும பொறுமையும இநதிரியஙகளின அடககமும பொருளைககொடுபபதுமின்றி [1] வேறுவிதககுணஙகள நிலைபெறமாடடா ஓ! கிருஷண! எபபோதும தனஇனததாாகளைக காபபது பொருளையும கீாததியையும ஆயுளையும பெருககசசெயயும ஆகையால, ஞாதிகளுககு யாதொருகுறைவுமிலலாமலிருககுமபடி நீர செயயவேணடும ஓ! பிரபுவே! சநதி விககிரகமுதலிய ஆறு குணஙகளை பரயோகிப

1 'பலமனிதாகள அடஙகியிருககமாடடாாகள' எனபதுவேறுபாடம

பதும யாததிரைசெயவதும வருஙகால நிகழகாலஙகளிலுளளதும உமமால அறியபபடாதது ஒனறுமிலலை ஓ! மஹாபாஹுவே! யாதவாகள, குருாகள, போஜாகள, அநதகாகள, வருஷணிகள, உலகஙகள, உலகபபதிகள இவாகளயாவரும உமமைஅடுததவா களாயிருககிறாாகள ஓ! மாதவரே! ரிஷிகளும உமது புததியை உபாஸிககிறாாகள. நீா பிராணிகளளெலலாவறறிறகும குருவாயிருக கிறீா உததமமானகதியை நீா அறிவீா யதுககளிலமிகசசிறநத உமமை அடுதது யாதவாகள ஸுகிததுவாழகிறாாகள' எனறாா

எணபததிரணடாவது அதயாயம
ராஜதாமம். (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர், அமாத்யபரீக்ஷையைப்பற்றிக் காலகவிருக்ஷீயோபாக்யானத்தைச் சொல்லியது)

ஓ! பாரத! அமாததியாகளைபபறறிய முதனமையான இவ விதி உனககு உபதேசிககபபடடது இதிலும மேலான கோசத தைபபறறிய இரணடாவதுவிதியைக கேள கோசததைபபெருக கசசெயயும மனிதாகளயாவரையும அரசன பரிபாலிககவேணடும ஓ! யுதிஷடிர! அமாததியனால அபஹரிககபபடடு நாசமடையும கோசததைபபறறி அறிவிபபவன வேலைககாரனோ அலலது வேறு மனிதனோ அவனவசனததை ரஹஸயததில கேடகவேணடும அவனை அமாதயனிடமிருநது பயமினறி ரக்ஷிககவுமவேணடும ஓ! பாரத! அபஹரிககததொடஙகின அமாதயாகள அவனுககு மிகப பெருஙகேடடைச செயவாாகள அரசனின கோசததை அழிக கததொடஙகின மனிதாகள யாவரும ஒனறுசோநது அககோசததை ரக்ஷிககமுயலும மனிதனைப பீடிபபாாகள. அமமனிதன ரக்ஷிககப படாவிடடால நாசமடைவான இவவிஷயததிலும காலகவிருக்ஷீயா என னுமமுனிவா கோஸலதேசததரசனுககுக கூறிய இபபழைய இதிஹாஸததை எடுததுசசொலலுகிறாாகள

காலகவருக்ஷீயரெனனும முனிவா கோஸலதேசததரசததனமை யைஅடைநத க்ஷேமதாசியிடம சென்றுரெனறு கேளவிபபடடிருககி றோம அவா ஒருகூடடிலஒருகாககததைஅடைததுககொணடு அதிகாரி களினகுறறஙகளை அரசனுககுஅறிவிககவேணடி க்ஷேமதாசியெனு னும அரசனுடையராஜயமெஙகும அடிககடி ஸஞசரிததுககொணடிருந தாா 'காககததைசசோநதகலவியை நான கறறிருக்கிறேன, நடநதது

நடக்கின்றது 'நடப்பது யாவற்றையும் எனக்குக் காக்கை அறிவிக்கின்றன' என்று பல மனிதர்களுடன் சொல்லிக்கொண்டு அவ்விராஜ்யத்தில் சுற்றிலும் சென்ற அம்முனிவர் அவ்வரசனின் அதிகாரிகள் எல்லாருடைய [1] குற்றத்தையும் தெரிந்துகொண்டார் அந்த ராஜ்யத்தின் காரியமனைத்தையும் அங்காங்குள்ள அதிகாரிகளின் குற்றங்களையும்மிச்சமின்றி அறிந்தவரும் மிக்ககடுமையான நியமமுள்ளவருமான அம்முனிவர், 'நான் யாவற்றையும் அறிந்தவன்' என்று சொல்லிக்கொண்டு அரசனைக்காணவேண்டிக் காக்கத்துடன் சென்றார் அவர், கோஸல ராஜனிடஞ்சென்று, அங்கு ஆபரணங்களாலலங்கரிக்கப்பெற்று விளங்கும் அமாத்யனை நோக்கி, '(ஓ! அமாத்யனே!) காக்கத்தின் வசனப்படி, இன்னவிடத்தில் இன்னகாரியம் உன்னால் செய்யப்பட்டிருக்கிறது 'இவனும் இவனும் அதனை அறிவார் அரசனுடைய பொக்கசம் உன்னால் அபகரிக்கப்பட்டது இவ்விஷயத்தை இக்காக்கம் எனக்குச் சொல்லுகிறது இதைச் சீக்கிரம் ஆலோசிக்கவேண்டும்' என்று சொன்னார் அப்போது அவ்விதமே கோசத்தை அபஹரித்த அங்குள்ள மற்றவர்களையும் பார்த்துச் சொன்னார் அம்முனிவரின் வசனம் சிறிதும் பொய்யாவதில்லை என்பது எவ்விடத்திலும் பிரஸித்தமாயிற்று ஓ! குருஶ்ரேஷ்டனே! இப்படி அந்த ரிஷியால் குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட அதிகாரிகள் யாவரும் ஒன்றுசேர்ந்து இரவில் நித்திரைசெய்த அவரைமீறி அக்காக்கத்தைக் கொன்றுவிட்டார்கள் பொழுதுவிடிந்த ஸமயத்தில் கூட்டில் அம்பினாலடிபட்டுக் கிடக்கும் காக்கத்தைக்கண்ட அந்த பிராம்மணர் க்ஷேமதர்சியென்னும் அரசனிடம்சென்று, 'ஓ! ராஜனே! உயிருக்கும் பொருளுக்கும் பிரபுவும் ஈசுவரனுமான உன்னிடம் அபயத்தை வேண்டுகிறேன், உன்னால் கட்டளையிடப்பெற்று உனக்கு ஹிதமான வசனத்தைச் சொல்லவிரும்புகிறேன் சூரனான உன்னிடத்திலும் மிகுந்த திரவியங்கள் அபஹரிக்கப்படுகின்றன இவ்விஷயத்தில் மிக்கதுயரமுற்றவனும் நண்பர்களின் காரியத்தில் பெருங்கவலையுள்ளவனுமான நான் உனக்கு ஹிதத்தைவேண்டி ஸாரதி நல்ல குதிரையை (மீறுவது) போல என்னை மீறியாவது உனக்குத் தெரிவிக்கவேண்டிய விருப்பத்தோடு நிறைந்த அன்புடன் இங்கு வந்தேன் அவ்விதம் வந்த மனிதனைப்பற்றி,எப்பொழுதும் தன்மேன்மையைவேண்டி ஐசுவரியத்தை விரும்பும் அறிவுள்ளவனும் மித்ரனுமான புருஷன் பொறுமையுடன் இருக்கவேண்டும்' என்ற வசனத்தைச்சொன்னார் அரசன், 'ஓ! பிராம்மணரே! நீங்கள் எதுவேண்டுமோ அதை என்னிடம் சொல

1 ஸ்வாமித்ரோஹம்.

லலாம. எனககு ஹிததததை விருமபிய நான உஙகள வசனததில பொறுமையிலலாதிருககக காரணமெனன? இவவிஷயததில உஙகளிஷடததைச சொலலலாமெனறு நான உஙகளுககு உறுதிமொழி சொலலுகிறேன ஓ! பிராமமணரே! நீஙகள சொலலும சொறபடி நான செயகிறேன' எனறுசொனனுன ரிஷி, '1 குணஙகளையும குறறஙகளையும பயஙகளையும பயததைசசொலலுகிறவாகளையும அறிநத நான உனனுடைய ஒழுககததை உனககு அறிவிககவேணடுமெனறு அனபுடன உன அருகில வநதேன அரசனைஅடுபபது கெடடதெனறு ஆசாரியாகளால முனனமே கூறபபடடிருககிறது. அரசனை அடுததுபபிழைபபது வேறு கதியறற மனிதனுககும மிகவும இகழசசியான ஜீவனமாகும அரசாகளுடன சோநத மனிதனைக கொடிய ஸாபபஙகளுடன சேரநதவனுகவே பெரியோாகள சொலலுகிருாகள அரசாகளுககுப பகைவாகளும நணபாகளும பலராகையால அவாகளனைவரிடமிருநதும அரசனை அடுததவாகளுககுப பயம உணடெனறு சொலலுகிருாகள அரசனே! அவவிதமே ஒரு முகூாதத காலததில அரசனிடமிருநது இவனுககுப பயம நேரும அரசனிடம அஜாகரதையினறி ஒரே உறுதியாக இருகக முடியாது ஸமபததை விருமபிய மனிதன அரசனிடம எவவிதததிலும அஜாகரதை செயயககூடாது அஜாகரதையால மனிதனுடைய புததி கெடும புததிகெடடுபபோனவனுககு உயிரும இராது. நலல படிபபுளள மனிதன, உயிருககும பொருளுககும ஈசனும பிரபுவுமான அரசனிடம, ஜவலிககும அகநியிடததும கோபம கொணட ஸாபபததினிடததும நெருஙகுவதுபோல, நெருஙகவேணடும. மனிதன சொல, இருபபு, செயகை, அருகிறசெலலுவது, சேஷடை, நினைபபு, 2 போதல இவைகளிலுளள குறறஙகளில சஙகையுளளவனுய நாயிலலையெனற எணணததுடனும எபபோதும முயறசியுடனும அரசனை உபசரிததுவரவேணடும ஓ! அரசனே! 'அரசன அனபுளளவனுயிருநதால தெயவமபோல எலலா இஷடஙகளையும பூாததிசெயவான அவன கோபம கொணடால அகநிபோல வேருடன கொளுததிவிடுவான' எனறு யமன கூறினுன. அவன கூறியது உணமையாகவே இருககிறது அடிககடி உனககுப பெருமபொருளை நான உணடாககுவேன எனனைபபோனற மநதிரி ஆபததுஸமயததில அறிவைககொடுதது உதவிபுரிவான அரசனே!

1 வேறுபாடததககு, 'உனனுடைய புணயஙகள பாபஙகள் வேலைக்காரரிடமிருநது உனககு நோநதபயஙகள்' எனபதுபொருள.

2 இஙகு வேறுபாடஙகொளளபபடடது

ஆனால், என்னுடைய இக்காகமானது அந்தக்னிடம் அனுப்பப்பட்டது இவ்விஷயத்தில் நான் உன்னிடம் குற்றம்பாராட்டவில்லை, உனக்குப் பிரியராயிருக்கிறவர்களிடமும் குற்றம் பாராட்டவில்லை உன் ஹிதர்களையும் அஹிதர்களையும் நீ அறிந்துகொள்ள பரோக்ஷமான புத்தியுள்ளவனாக நீ இருக்கவேண்டாம் திரவியங்களைக் கவர்வதில் மிகமுயற்சியுள்ளவர்களாகவே உன்வீட்டில் வஸிப்பவர்களும் பிராணிகளுக்குத் துன்பத்தை விரும்புகிறவர்களுமான சிலமனிதர்கள் என்னிடம் பகை பாராட்டிக் காகத்தைக் கொன்றார்கள் உனக்குப்பிறகு ராஜ்யத்தை அடையலாமென்னும் ஆசையால் உள்ளிலுள்ள சமையற்காரர் முதலிய மனிதருடன் ஒத்துப்பேசிக்கொண்டு உனக்கு விநாசத்தைத் தேடுகிறவர்களின் விருப்பம் முடிவுபெறுமோ? அன்றோ? அரசனே! நான் அவர்களிடமுள்ள பயத்தால் வேறு ஆச்ரமம் செல்லப்போகிறேன் பிரபுவே! கபடத்தால் அவர்கள் எய்த அம்பு என்காகத்தின்மீது பாய்ந்ததால் அக்காகம் யமலோகம் போய்ச்சேர்ந்தது அரசனே! இவ்விஷயம் தவவலிமையினாலுண்டான ஞானக்கண்ணால் என்னால் காணப்பட்டது கட்டையும் கல்லும் முள்ளும் உள்ளதும் சிங்கம் புலிகளால் மிகப்பயங்கரமானதும் செல்லமுடியாததும் பொறுக்க முடியாததுமான இமயமலையின் குகையைக் கடப்பது போலப் பலமுதலைகளும் மீன்களும் நீர்யானைகளுமுள்ளதும் திமிங்கிலக்கூட்டங்களால் நிரம்பியதுமான (ராஜ நீதியென்னும்) இந்நதியைச் சிறிய இக்காகத்தை உபாயமாகக்கொண்டு கடந்தேன் செல்லத்தகாத இருளுள்ள இடத்திற்குச்செல்ல விளக்கும், ஜலமுள்ள இடத்திற்குக் கப்பலும் உபாயமாக இருக்கின்றன அரசர்களின் கோட்டையில் பிரவேசிப்பதில் உபாயத்தைப் பண்டிதர்களும் அறியவில்லை உன்கபடமுள்ள ராஜ்யம் இருளைப்போல அவிவேகமுள்ளதாயிருக்கிறது இங்கு உன்னாலும் நம்பிக்கையுடன் இருக்க முடியாது நான் எவ்விதமிருக்கக்கூடும்? ஆகையால், இவ்விடத்தில் வஸிப்பது நன்மை அன்று இங்கு நன்மையும் தீமையும் ஸமமாயிருக்கின்றன. நன்மை செய்தவனுக்கே இங்கு கொலைநடக்கிறது, தீமை செய்தவனைப்பற்றி ஸந்தேஹிப்பதில்லை பாபத்துக்குக் கொலையும் புண்ணியத்திற்கு ஒருதுன்பமுமில்லாமலிருப்பதும் நீதியாகும் இவ்விடத்தில் தாமஸித்திருப்பது யுக்தமன்று அறிவுள்ளவன் இவ்விடத்திலிருந்து வேகமாக வெளியிற் போகவேண்டும் அரசனே! உன்னுடைய இந்த ராஜநீதியைப் பலசுழல்களுள்ளதும் தேசத்தை முழுகச்செய்வதுமான ஸீதையென்னும் நதியைப் போலவும் யாவரையும் கொல்லத்தக்க வலையைப்போலவும் நினைக்கிறேன்'' (என்று) தேன் விழுவது

போனற நீ விஷமகலநத போஜனம போலிருககிறாய உனதுஎண ணம அஸததுககளுடையது போலிருககிறதே தவிர ஸததுககளுடை யதுபோலிலலை ஓ! அரசனே! நீ பாமபுகளால சூழபபடட கிணறு போலிருககிறாய அரசனே! நீ, செலலமுடியாத வழியுளளதும பெரியகரையுளளதும, [1]மூஙகிறகாடு பிரமபுககாடுகளால சூழபபடட தும, மதுரமான ஜலமுளளதுமான நதிபோலிருககிறாய, நாயகளா லும கழுகுகளாலும நரிகளாலும சூழபபடட ராஜஹமஸமபோ லிருககிறாய ஒருபெரிய மரததை அடுதது வளாநத பெரிய கொடி களினதிரள அமமரததை மூடிககொணடு அதறகுமேல வியாபிதது வளாநதபின தனனைபபிடிதத கொடிய காடடுததீயினால அமமரத தையும எரிபபதுபோல உனனை அடுதத அமாததியாகள இருககிறா கள அரசனே! அவாகளைச சோதிததுப பாா அரசனே! உன னால அதிகாரம கொடுககபபடடவாகளும உனனால பரிபாலிககப படடவாகளுமான மனிதாகளே உனனை அவமதிதது உனது நணப னைககொலல விருமபுகிறாகள அரசனான உனனுடைய சீலததை யும உனனை [2]அடுததுப பிழைபபவாகளுடைய ஸவபாவததையும அறியவிருபபஙகொணட நான வீரனுடைய மனைவியின வீடடில ஜாரபுருஷனபோலவும உளளே ஸாபபமிருககிறவீடடில வஸிபபது போலவும மிகுநத சஙகையுடன அஜாகரததையினறி எனனைரகஷிததுக கொணடு இஙகு வஸிததுவநதேன அரசாகளுள மிகசசிறநதவனே! ‘அரசன இநதிரிய ஜயமுளளவனா? இவனுளளததிலுளள காம முதலிய உடபகைகள ஜயிககபபடடனவா? அரசன பிரஜைகளிடத தும பிரஜைகள அவனிடததும பரீதியுடனிருககிறாகளா?’ என்று அறிய விருபபமுளளவனாகி நான உனனுடைய இததேசததிறகு வநதேன ராஜனே! அவவிதமவநத எனககுப பசியுளளவனுககுப போஜனமபோல நீ பரியமாயிருககிறாய தாகமிலலாதவனுககுத தண ணீரபோல உன அமாததியாகள எனககுப பிரியமாயிருககவிலலை அவாகள நான உனதிஷடததைச செயகிறவனெனற காரணததால எனகாகததைக கொனறு எனககுக குறறததைச செயதாாகளே அனறி இதில வேறுகாரணமிலலை எனபதில எனககுசசநதேகமிலலை, அவாகளுககு நான ஒரு துனபததையும செயயவிலலை அவாகளின குறறததைத தெரிவிததது அவாகளுககுத துனபஞ செயததுபோ லாயிறறு வாலில அடிககபபடட அரவினிடமபோலக கெடட எண ணமுளள பகைவனிடம பயமிருககவேணடும’ என்று சொனனா.

1 ‘திருடாகளுககிடமுமான காவேரி யெனனும நதி’ என்பது மூலபாடம 2 வேறு பாடம கொளளபபடடது

அரசன், ‘ஓ ! பிராமமணாகளிற சிறநதவரே ! இததுனபந
திறகு விசேஷமான பரிஹாரததாலும அதிக ஆதரவாலும பூஜிககப
பெறறு என வீடடில நீர் திருமபவும வஸிககவேணடும பிராமம
ணரே ! உமமிடம அபரியததைப பாராடடும மனிதாகள என வீட
டில வஸிகக வேணடாம அவாகளுககு நடககும விதியைப பிறகு
நீரே நேரில தெரிநதுகொளளலாம பகவானே ! தணடநீதி நனகு
செலுததபபடவும நலல காமஙகள செயயபபடவும நனருக ஆலோ
சிதது க்ஷேமததிறகுரிய வழியில நீா எனனை ஏவுதல செயயவேண
டும’ எனறு சொனனுன முனிவா சொலலத தொடஙகினா, ‘நீ
இநதக குறறததை வெளியிடாமல அமாதயாகளில ஒவவொருவனை
யும அதிகார பலமிலலாதவனுககச செய பிறகு, கொலைககுததகக கார
ணததை அறிவிதது முறையே ஒவவொரு மனிதனுகக கொலல
வேணடும ஒரே குறறமுளள பல மனிதாகள ஒனறு சோநதால
முடகளபோலக கொடியராயிருபபவாகளையும கொலலுவாகள
பொருளில கடடுளள உலகமயாவும பொருளாலேயே கடடுபபட
வேணடும மனிதாகளின அகஙகாரம பொருளை அடுததிருககிறது
ஆகையால, அவாகளிடமிருநது பொருளை விலககவேணடும ஒரு
மனிதனின ஒரு குறறததிறகாக அவனுககு விரோதியான மனிதனை
அவனிடம அனுபபவேணடும அமமனிதன அவனிடம பல குற
றஙகளை வெளியிடடு அவனுடைய பொருளைப பிடுஙகிவிடுவான
சிலரிடம நனமொழி கூறியும சிலருககு ஒருவருககொருவா நேசத
தைக கெடுததும விரோததததை உணடுபணணவேணடும அர
சனே ! பிறகு, தணடிககவேணடும அரசனே ! அறிவுளள அரசன
தன உளளெணணததை வெளியாகாமல மறைததுககொணடு பிலவக
காயைக கொணடே பிலவககாயை அடிபபதுபோல அசுததனுன மந
திரியை அசுததனுன மனிதனைககொணடே நாசஞசெயயவேணடும
ஆகையால, ராஜனே ! நமது ரஹஸயம மாறுமோவெனற பயததால
உனககு இபபடி உபதேசிககிறேன நாஙகளோ தயையுளளவாகளும
மெதுவாகததணடிபபவாகளுமான பிராமமணாகளெனபது பிரஸித
தம நாஙகள எஙகளுககுபபோல உனககும மறறவாகளுககும
க்ஷேமததை விருமபுவோம அரசனே ! எனனை உனககு அறிவிககி
றேன காலகவருக்ஷீயனெனறு பெயருளள ரிஷியான நான உனக
குச சொநதமுளளவன உணமையான சொலலுளளவனும இஷடனு
மான நான உனது தநதையின ஸநேஹிதனுயிருநதேன ராஜனே !
உன தகபபன காலஞசெனறதும, ராஜயம கஷடபபடுமபோது, நான
எலலா ஆசைகளையும விலககிவிடடுத தவஞசெயயச்சென்றேன.

L ௩௬

திருமபவும உனககுப பகைவாகளிடம மிததிராகளெனற பிரமம வேணடாமெனறு இவவிஷயததை நேயததால உனககுத தெரிவிககிறேன ராஜனே! ஸுகதுககஙகளையும பாாததுத தன முயறசியினறி ராஜயததை அடைநது மநதிரிகளிடம ராஜயததை இருககச செயது என குறறமுளளவனுகிறுய?" எனறுசொனனா பிறகு, பிராமமணாகளிற சிறநத அமமுனிவா புரோஹித வகுபபில சோநததும, ராஜகுலததில மிக விசேஷமான நதிமொழிகள உணடாயின கீாததியுளள கோஸலதேசததரசனுககுப பூமியை ஒரே குடையுளளதாகச செயதபின காலகவருக்ஷீயரெனனும முனிவா உததமமான யாகஙகளைச செயதாா கோஸலதேசததரசனும அவருடைய ஹிதமான வசனததைக கேடடுப பூமியை ஜயிததான ஓ! பாரத! அமமுனிவா சொலலியபடியே அர்சசன செயதுவநதான" எனறு சொனனா

எணபததுமூனருவது அதயாயம

ராஜதாமம். (தொடர்ச்சி)

(பீஷமர், ஸபையோர் மித்ரர் சேனைத்தலைவர் மந்திரிகள் முதலியோரின் லக்ஷணமுரைத்தது)

யுதிஷடிரா, "ஓ! பிரஜைகளின பதியான பிதாமஹரே! வியவகார ஸபையின அதிகாரிகளும, யுததததில உதவிசெயபவாகளும, ஸநேஹிதாகளும, சேனைததலைவன முதலியவாகளும, மநதிரிகளும எவவிதக குணமுளளவாகளாயிருககவேணடும?" எனறு கேடடனா பீஷமா, "உனனுடைய வயவஹாரஸபையின அதிகாரிகள அகாரியததில லஜஜையுளளவாகளும, அடககமும ஸததியமும நோமையுமுளளவாகளும, நீதி அநீதிகளைப பகுததுககூற நலல சகதியுளளவாகளுமாயிருகக வேணடும ஓ! குநதியின குமாரனுன பாரதனே! உடனிருபபவாகளும மிகக சூராகளும பிராமமணாகளுககு ஹிதாகளும பல கலவிகளுளளவாகளும மிகக ஸநதோஷமுளளவாகளும வேலைகளில பெரிய உதஸாகமுளளவாகளுமான மனிதாகளை நீ எலலா ஆபததுககளிலும உதவிசெயபவாகளாக அடைய விருமபவேணடும, நறகுலததிற பிறநது பூஜிககபபெறற மனிதன எபபொழுதும தன சகதியை மறைககமாடடான அவன சுததமோ அசுததமோ துனபமுளளதோ கொலையுளளதோ மிக விசேஷமாக நனமையையே தொடாநது பரிபாலிதது வருவான (ஸநேகிதன இககுணமுளளவனுயிருககவேணடும) உனனுடைய சேனைததலைவனமுதலியவாகள நலல தேசததி

ம நலலகுலததிலுமுணடானவாகளும நலல, அறிவும ரூபமுமுளள
களும பலகலவிகளுளளவாகளும ஸமாததாகளும நலலபகதியுளள
களுமாயிருககவேணடும அபபா! கெடடகுலததில பிறநதவா
ளும ஆசையுளளவாகளும கொடுமையுளளவாகளும லஜஜையிலலாத
களுமான மனிதாகள (உணட) கையில [1] ஈரமுளளவரையில
ரனை அனுஸரிபபாாகள அரசனுனவன நலலகுலததில பிறநதவாக
ம நலலஸவபாவம பொருநதியவாகளும இஙகிதநதெரிநதவாகளும
கொடுமையறறவாகளும தேசகாலஙகளையும அவைகளுககுததகக
ஙகளையும அறிநதவாகளும எஜமானனுடையகாரியததில நனமை
யே விருமபுகிறவாகளுமான மனிதாகளை எபபொழுதும எலலா
ஷயஙகளிலும மநதிரிகளாக நியமிககவேணடும பொருளாலும
லானபதவியை அடைவிததலாலும ஆடைஆபரணமுதலியவை
கொடுபபதாலும பிரீதியாலும இனபமான பலபோகஙகளாலுமஎவா
ாப பயனுளளவாகளாயிருககவிருமபுகிறுயோ உனனுடைய அநத
ரிதாகள ஸுகமடைவாாகள மாறுதநடையுளளவாகளும நலல
ழககமுளளவாகளும விரதஙகளைச செயதவாகளும பெரியபுததியுள
வாகளும உணமைபேசுகிறவாகளும எபபொழுதும ஆசையுளளவா
நமான விதவானகள உனனை விடமாடடாாகள மநதபுததியுளள
களான எநதககெடடமனிதாகள தாமாதாமததினவியவஸைதயை
றியவிலலையோ அவாகளிடததிலும தமஆசாரமவிடடு நழுவினமனி
களிடததிலும சோககையிலலாமலிருககவேணடும பலஜனஙக
ளகூடடததை விலககி ஒருமனிதனைவிருமபுவது கூடாது. இரண
ல ஒனறை அடையவேணடிவநதால, பலமனிதாகளைவிட ஒருமனி
ா மிககசிறநதவனுயிருபபாாைகில அமமனிதனுககாகக கூடடத
த விலககலாம உததமமனிதனின லக்ஷணம இவவிதமாகும பராக
மமுளளவனும கீாததியைப பெரிதாககொணடவனும ஆசாரத
ல நிலைபெறறவனும ஸமாததாகளைப பூஜிபபவனும பகைககததகாத
களைப பகையாதவனும காமம, பயம, கோபம, லோபம இவை
ால தாமததைவிடாதவனும அகஙகாரமறறவனும ஸததியவசன
ளளவனும சகதியுளளவனும மனததைஜயிததவனும மானமுளள
னுமானமனிதனை எலலாஸமயஙகளிலும பரீக்ஷைசெயது ஆலோ
னசெயயுமமநதிரியாககச செயதுகொளளவேணடும ஓ! பாாதத!
குலததிலபிறநதவனும குலததிறகுரிய பெருமையுளளவனும
பொறுமையுளளவனும ஸமாததனும நலலபுததியுளளவனுமசூரனும
நறியறிநதவனும ஸததியமுளளவனுமாயிருபபது உததமபுருஷ,

[1] பிரயோஜனததைத் அடைகிறவரையில எனபது கருதது

னுடைய லக்ஷணமாகும. இவவிதமிருபபவனும அறிவுளளவனுமான
அவவுததமபுருஷனுககுப பகைவாகளும மிகபரீதியுளள மிததிராக
ளாவாாகள அடஙகியமனமுளளவனும சிக்ஷிககபபடடபுததியுளளவ
னும ஐசுவரியததைவிருமபுகிறவனுமான அரசன இதறகுமேல தன
தேசததில நலலகுலததிலுதிததவாகளும நமபுதலுளளவாகளுமபிறா
வசமாகாதவாகளும மாறுதலில்லாதவாகளும எலலாவிததததிலும பரீ
க்ஷிககபபடடவாகளுமான தனனைசசோநத மனிதாகளைககொணடு மந
திரிகளின குணதோஷஙகளைப பரீக்ஷிககவேணடும ஐசுவரியததை
விருமபுகிறவனும் மேனமையை விருமபுகிறவருமானபுருஷன நலல
ஜாதியில ஜனிததவாகளும வேதமாாககததில செலலுகிறவாகளும
பரமபரையாகவநதவாகளும அகஙகாரமிலலாதவாகளுமான மனிதா
களை மநதிரிகளாக வைககவேணடும இவாகளுககு வணககததுடன
கூடினபுததியும அழகானஸவபாவமும பராககிரமமும தைரியமும
பொறுமையும சுததியும ஸவாமிபகதியும நிலைமையும காாயஙகளை
வகிககுநதிறமையும இருககவேணடும ராஜனே! அரசன, எபபொழு
தும காாயஙகளைவகிககததகக பெருமையுளளநறகுணஙகளைப பரீ
க்ஷைசெயது, கபடமறறவாகளும தனததைப பெருககசசெயகிறவாக
ளும அளவுககுமிஞசாமல பேசுகிறவாகளும வீராகளும பகுததறிய
ஸமாததாகளும நறகுலததிலுதிததவாகளும தைரியமபொருநதியவா
களும இஙகிதநதெரிநதவாகளும குரூரமிலலாதவாகளும தேசகாலங
களுககுததகக விதிகளைஅறிநதவாகளும எஜமானனின காரியததில
நனமையை விருமபுகிறவாகளுமான ஐநதுமநதிரிகளை எபபொழுதும
எலலாக காரியஙகளிலும இருககசசெயயவேணடும அலபசகதியுளள
வாகளுடன சோநத மனிதன ஒரு ஸமயததிலும உறுதிபெறமாட
டான அவன நிசசயமாக எலலாககாரியஙகளிலும ஸநதேகததையே
உணடுபணணுவான இவவிதம சுபமான நலலவமசததிலபிறநதவனு
யினும அறமபொருளஇனபஙகளுடனகூடின மநதிரியானவன கலவிக
குறைவுளளவனானல மநதிராலோசனையைசசோதிகக ஸமாததனல
லன அவவிதமே, பலகலவிகளுளளவனுயிருநதாலும கெடடகுலத
தில பிறநதவன, அழைததுபபோகுமமனிதனறற குருடனபோல,
ஸூக்ஷமமானகாரியஙகளில வழிதெரியாமலிருபபான நலலபுததி
யுளளவனும சாஸதிரஙகளதெரிநதவனும உபாயஙகளைஅறிநதவனுமா
யிருநதாலும நிலைமையறற எணணமுளளமனிதன நீணடகாரியததை
நிறைவேறற வலலவனுகான கலவியிலலாததுாபபுததியுளளவனுககு
வேலையைசசெயய ஆரமபிததததனுலமாததிரம அககாரியததினவிசே
ஷஙகள புலபபட நியாயமிலலை யஜமானபகதியிலலாத மநதிரியிடம

நமபிககைவைபபது கூடாது. ஆகையால, பகதியிலலாதமனிதனிடம ஆலோசனையை வெளிபபடுசததககூடாது கபடமுளள அவன, அககி யானது வாயுவினுல உணடுபணணபபடட வழிகளால சென்று மாத தைககொளுததுவதுபோல, மநதிரிகளுடனசோநது அரசனைத துன பபபடுததுவான ஒருஸமயம, அரசன, கோபஙகொணடு அதிகாரததி லிருநதே விலககிவிடுவான, கோபஙகொணடு வாககால நிநதிபபான, திருமபவும அனபுளளவனுயிருபபான அவைகளயாவும பகதியுளள வனுல பொறுககததககனவாகும மநதிரிகளுககும இடியினதொனி போனறகோபம உணடாகும எஜமானனுககு ஹிததததைசசெயயும விருபபததால அவைகளை எவன அடககிககொணடிருககிறுனே ஸம மான ஸுகதுககமுளள அமமனிதனிடம காரியஙகளைக கேடகவேண டும கபடமுளளமனிதன எஜமானபகதியுளளவனும மறறஎலலாக குணஙகளும பொருநதியவனும ராஜநீதியில நலலஅறிவுளளவனுமா யிருநதாலும அரசனின ஆலோசனையைக கேடகததககவனலலன சததுருககளுடன சேரநது 1 பிறாகளை வெகுமதியாதமனிதன சத துருவென்று அறியததககவன அவனும ஆலோசனையைக கேடகத தககவனலலன அறிவிலலாதவனும அசுததனும காவமுளளவனும சததுருககளைஅடுபபவனும தனனைபபுகழுகிறவனும கோபமும லோபமுமுளளவனுமான அமிதரன ஆலோசனை கேடகததககவனல லன ஸவாமிபகதியுளளவனும பலகலவியுளளவனும பூஜிககபபடடவ னும பொருளஉதவி பெறறவனுமாயிருநதாலும புதியமனிதனஆலோ சனையைக கேடகததககவனலலன எநத மனிதனினதநதை முன னெரு சமயததில அநீதியாகத துனபப படுததபபடடானே அவன மாயாதையால அதிகாரததில வைககபபடடாலும ஆலோசனையைக கேடகததககவனலலன மிததிரனுன எநதமனிதன சிறியகாரணத தாலும பொருளதணடம விதிககபபடடவனே அவன மறறககுண ஙகளுளளவனுனுலும திருமப ஆலோசனையைக கேடகததககவனல லன 2 சிக்ஷிககபபடடபுததியுளளவனும மேதாவியானபணடிதனும தனதேசததிலுணடானவனும சுததனும எலலாககாரியஙகளிலும பரிசுததனுமானமனிதன ஆலோசனைகேடகததககவன அறிவும பேரறிவும பொருநதியவனும தனனுடையவும சததுருவினுடையவும எஜமானன மநதிரிமுதலிய பிரகிருதிகளைஅறிநதவனும அரசனுடைய ஆதமாவுககுசசமமான ஸநேஹிதனுமானமனிதன ஆலோசனைகேட கததககவன ஸததியவசனமுளளவனும நலலசீலமபொருநதியவனும

1 ‘பட்டணததிலுளள ஜனஙகளை’ எனபது வேறுபாடம
2 படிபபுளள

ரகஸ்யமான ஆலோசனையை ரக்ஷிககததகக ஆழநத புததியுள்ளவனும லஜஜையுள்ளவனும கொடுமையில்லாதவனும தகபபனபாட்டன பரம பரையாக வநதவனுமான மனிதன ஆலோசனை கேட்கததககவன ஸந தோஷமுள்ளவனும ஸாதுககளால அஙகீகரிககபபடடவனும ஸமாதத னும பாபஙகளிலவெறுபபுள்ளவனும ஆலோசனைதெரிநதவனும ஸமய மறிநதவனும சூரனுமானமனிதன ஆலோசனை கேட்கததககவன. ஓ! அரசனே! தண்டஞசெலுததவிருபபமுள்ளவன இவவுலகம யாவறறையும நனமொழியால தனவசமாககச் சகதியுள்ளமனிதனிடம ஆலோசனை செயயவேணடும பட்டணததிலுள்ளவாகளும கிராமததி லுள்ளவாகளும தாமபபடி எநத மனிதனிடம நமபிககையடைந திருககிறாாகளோ அவவிதமிருபபவனும யுததததில சகதியுள்ளவ னும நீதியில விசேஷமான அறிவுள்ளவனுமான மனிதன ஆலோசனை களுககுத் தககவன ஆகையால, இவவிதககுணஙகளயாவும பொருந தியவாகளும நனகுபூஜிககபபட்டவாகளும அரசனஅமாததியனமுக கிய பிரகிருதியை அறிநதவாகளும பெருமையை விருமபுகிறவாகளு மான மநதிரிகள மூனறுபேராகளுககுக குறையாமலிருககவேணடும அவாகள தம பிரகிருதிகளிலும சததுருவினபிரகிருதிகளிலுமுள்ள ரநதிரஙகளைக கவனிககவேணடும மநதிரிகளுடைய ஆலோசனையை மூலமாககொணடுதான அரசனுடையராஜயம பெருகவேணடும தன னுடைய இடைவெளியைப பிறனபாராதபடி பிறனுடையஇடை வெளிகளில தான தொடாநதுசெலல வேணடும ஆமைபோலத் தனஅஙகஙகளை மறைததுககொணடு தனனுடைய இடைவெளியைப பிறன பாராவணணம காககவேணடும அறிஞாகளானமநதிரிகள ராஜ யததிறகுரிய ஆலோசனையை வெளியாகாமல ரக்ஷிககிறவாகளும அர சன அவவாலோசனையைக கவசமாககொணடவனும மறறஜனஙகள அவவாலோசனைககு அஙகஙகளும ஆகிறாாகள. ரஹஸ்யமான தூதா களை மூலமாககொணட ராஜயததிறகு ஆலோசனையொனறே ஸார மெனறு (அறிஞாகள) கூறுகிறாாகள கோபததையும காவததையும அகஙகாரததையும அஸூயையையும முறறுமவிலககிவிட்டுத் தம ஜீவனநிமிததம மநதிரிகள அரசனை அனுஸரிததிருபபாாகளாலல ஸுகிததிருபபாாகள எபபொழுதும [1]ஐவகைக கபடஙகளில்லாத மரி

1 மனததாலும வாககாலும சரீரததாலும இவைகளில இரணடா லும மூனறுலும செயயபபடுவன உதாரணம —துரியோதனன மனோ வாககுக் காயஙகளால அரககுமாளிகையை கொளுததச்செயதது திருத ராஷ்டிரன மனததினுல பாண்டவாகளைத துரோஹம செயதது யுதிஷ டிரா துரோணவதததில வாககினுலசொனனது அஸ்வததாமா ஸௌப திகவதததிற காயிககபடம் செயதது பீமன காயிகவாசிகததினுல துரோண வததில செயதது

திரிகளுடன அரசன ஆலோசிககவேணடும. அநத மூனறு மநதிரிகளினமூனறுவிதமான அபிபபிராயததைத தெரிநதுகொணடு அதில தனமனததைசசெலுததி அவாகளுடைய அநத அபிபபிராயததையும தன அபிபபிராயததையும மேலான ஆலோசனைககாலததில அறம பொருளினபஙகளை அறிநத குருவான பிராமமணரிடஞசெனறு தெரிவிததுக கவனததுடன மேலான அபிபபிராயததைக கேடகவேணடும அவரால செயயபபடும தீாமானம மறறவாகளுககும ஸமமதமாக இருநதால அவவாலோசனைவழியை அஙகாரமினறிசசெலுததவேணடும இவவிதம ஆலோசனையின உணமையான பொருளில நிசசயததைத அறிநதவாகளான ஜனஙகளுடன எபபொழுதும ஆலோசிகக வேணடுமெனறு பெரியோாகள சொலலுகிறாாகள ஆகையால, எபபொழுதும இவவிதம பிரஜைகளைச சோபபதில திறமையுளள அவவாலோசனையை நடததவேணடும அவவாலோசனை நடககும இடததில குளளரும கூனரும மெலிநதவரும முடவரும குருடரும அசடரும நபுமஸகரும ஸதிரீயும இருததலகூடாது, குறுககாகவும முனனும பினனும மேலுஙகீழும எவவிததததிலும ஸஞசரிககககூடாது ஒருவருமிலலாத வீடடிலிருநதோ குசமநாணலிலலாததும பிரகாசமுமான இடததிலிருநதோ வாககிலும அஙகஙகளிலும எலலாவிதமான தோஷஙகளையும விலககிவிடடு ஸமயககுறைவு நோாவணணம காரியததை நனறாக ஆலோசிககவேணடும

எணபததுநானகாவது அதயாயம்

ராஜதாமம். (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர், ப்ரியவசனம் பேசுவதைப்பற்றி இந்திரனுக்கும் பிருஹஸபதிக்கும் நடந்த ஸம்பாஷணத்தைச் சொல்லியது)

ஓ! யுதிஷடிர! இவவிஷயததிலும பிருகஸபதிககும இநதிரனுககும நடநத ஸமபாஷணையான இபபழைய இதிஹாஸததை எடுததுச சொலலுகிறாாகள. இநதிரன, 'ஓ! பிராமமணரே! எநத ஒரு விஷயததை நனறாக நடததிவரும புருஷன எலலாபபிராணிகளுடைய ஸமமதததையும பெரிய கீாததியையும பெறுவான?" எனறு கேடக, பிருஹஸபதி சொலலததொடஙகினா

'ஓ! இநதிர! உணமையான பிரியவசனமெனற ஒரு விஷயததை நனறாக நடததிவரும புருஷன ஸாவபபிராணிகளுடைய ஸமமதததையும பெறுவான ஓ! இநதிரனே! எலலா உலகஙகளுககும ஸுகததைக கொடுககும இவவொரு விஷயததை நடததிவரும மனி

தன எலலாபபிராணிகளிடததிலும எபபொழுதும பிரியமாக இருப பான இவவுலகில பிரியவசனம பேசாத எநத மனிதன எபபொழு தும புருவககோணலுளள முகததுடன ஒனறையும பேசாமலிருககி ருனே அவன உலகஙகளுககு வெறுககததககவனுகிருன எநத மனி தன எவரையுங கணடவுடன புனசிரிபபுடன முநதியே பேசு கிருனே அவனிடம உலகம அனபுளளதாயிருககும பிரியவசனம சொலலாமல கொடுககபபடும தானஙகூட வியஞசனமிலலாத போஜ னமபோல எவவிடததிலும பிராணிகளுககு ஸநதோஷததை உணடு பணணுது ஓ! இநதிரனே! இனியவசனததைப பேசும மனிதன பிராணிகளுடைய திரவியததை எடுபபவனுனுலும பிரிய வசனத தால இவவுலகமனைததையும தனவசம ஆககிககொளளுவான ஆகை யால, தணடமவிதிகக விருமபிய மனிதனும பிரியவசனம பேசவேண டும இவவிதமிருபபவன பிரியஞசெயதவனுவான உலகமும இவ னிடம பயமடையாது நனகு உபயோகிககபபடடதும மௌனமையும இனிமையுமான பிரியவசனம நனருகச செலுததபபடுவதறகுச சம மானது எபபொழுதுமிலலை' எனறு சொனனுர் இவவிதஞ சொல லபபடட இநதிரன, புரோஹிதா சொலலியபடி, முழுமையுஞசெயது வநதான ஓ! கௌநதேய! அபபடியே நீயும இப பிரியவசனததை நனருக நடததிவா" எனறு சொனனுா

எணபததைநதாவது அததியாயம

ராஜதாமம். (தொடர்ச்சி)

(பீஷமர் எந்த எந்த வர்ணத்தாரில் எத்தனை எத்தனைபேரை மந்திரி யாக்க வேண்டுமென்பதையும் வ்யவஹார விசாரணை முறை முதலியவற்றையுங் கூறியது)

யுதிஷடிரா, "ஓ! ராஜசரேஷடரே! பிரஜைகளை எவவிதம பரி பாலிததுவருமஅரசன [1]விசேஷமான தாமததாலஙிலைததான கீரததி யையும ஸவாககததையும அடைவான?" எனறுகேடடனா பீஷமா, "பக்ஷபாதமிலலாத [2]வயவகாரததுடன பிரஜைகளைககாபபதிலமுயறசி யுளள அரசன பரிசுததனுகத தாமததை அடைநது கீரததியையும ஸவாககலோகஙகளையும அடைவான" எனறு சொனனுா யுதிஷடிரா, "அறிவிற சிறநதவரே! உமமால முன சொலலபபடட புருஷ

1 வேறுபாடம கொளளபபடடது

2 ஒரு விஷயததிலுளள இரணடுகக்ஷிகளின பொயமெயயைப பகுத தறிநது தீரமானிபபது

னுக்குரிய இக்குணங்களையாவும் ஒரு புருஷனிடமிராவென்று எனக்குத் தோற்றுகிறது; ஆகையால், அரசன் எவ்வித வ்யவகாரத்தை எந்த அதிகாரிகளுடனிருந்து நிர்ணயஞ்செய்யவேண்டும்? இந்த ப்ரச்னத்திற்குத் தகுந்த உத்தரஞ்சொல்லப் பிரார்த்திக்கிறேன்" என்றுகேட்க, பீஷ்மர் சொல்லத்தொடங்கினர்.

"அறிவுள்ளவர்களிற் சிறந்த புத்திமானே! நீ சொல்லியபடி ஒரு புருஷன் இந்த நல்ல குணங்களுடன் கூடியிருத்தல் அரிதென்பது உண்மையே. ஆனாலும், நீ எவ்விதக் குணமுள்ள மந்திரிகளை ஏற்படுத்திக்கொள்ளவேண்டுமோ அதற்குத்தக்கதும் மனிதனுடைய முயற்சியால் அடைய அரிதுமான ஸ்வபாவத்தைச் சுருக்கமாகக் கூறுகிறேன். வித்தைகளைக் கற்றவர்களும் ஸமாதத்தர்களும் பிரம்மசர்யத்தை முடித்தவர்களும் பரிசுத்தர்களுமான நான்கு பிராம்மணர்களையும் பலசாலிகளும் ஆயுதபாணிகளுமான பதினெட்டு க்ஷத்திரியர்களையும் நிறைந்த பொருளுள்ள இருபத்தொரு வைசியர்களையும் வணக்கமுள்ளவர்களும் முந்திய காரியங்களில் பரிசுத்தர்களாயிருந்தவர்களுமான மூன்று சூத்திரர்களையும் (கேட்கவிருப்பம், கேட்பது அறிவது, தரிப்பது, ஊகிப்பது, புத்தியால் விலக்குவது, விஜ்ஞானம், தத்வஜ்ஞானம் என்னும்) எட்டுக்குணங்களுடன் கூடினவரும் புராணங்களைக் கற்றவரும் ஐம்பது பிராயமுள்ளவரும் ஸமாதத்தரும் அஸூயை இல்லாதவரும் வேதங்களையும் தர்மசாஸ்திரங்களையும் அறிந்தவரும் வணக்கமுள்ளவரும் ஸமமாகப் பார்க்கிறவரும் விவாதமுள்ளவர்களுக்குச் செய்யவேண்டிய காரியத்தில் சக்தியுள்ளவரும் பொருள்களில் ஆசையில்லாதவரும் மிக்க கொடுமையுள்ள [1] ஏழுவித விசனங்களில்லாதவருமான ஸூதரையும் அமாத்யர்களாகச்செய்யவேண்டும். [2] எட்டு மந்திரிகளின் நடுவில் அரசன் ஆலோசனையைத் தீர்மானிக்கவேண்டும். பிறகு, ராஜ்யத்திலுள்ள பிரதான அதிகாரியிடம் அனுப்பித் தெரிவிக்கவேண்டும். இவ்வித வ்யவகாரத்துடன் எப்பொழுதும் நீ பிரஜைகளைப் பார்த்துவரவேண்டும். ரகஸ்யமான த்ரவ்யத்தை நீ எடுக்கக்கூடாது. விவாதமுள்ள காரியத்தில் அக்காரியத்திற்கு விரோதமாகப் பொருளை நீ எடுக்கக்கூடாது. (எடுத்தால்) [3] அந்தப்பாவம் உன்னையும் அவர்களையும் துன்பப்படுத்தும். பருந்தினிடமிருந்து பறவைக

1 வேட்டை, சொக்கட்டான், பெண்டிர், குடியெனக் காமத்தாலுண்டாவன நான்கும், சீரதண்டம், கடுஞ்சொல் பொருளை அபகரித்தல் எனக் கோபத்தாலுண்டாவன மூன்றுமாம்.

2 'நான்கு பிராம்மணர்கள், மூன்று சூத்ரர்கள், ஒரு ஸூதர் ஆக எட்டு மந்திரிகள்' என்பது பழையவுரை.

3 இங்குவேறு பாடங்கொள்ளப்பட்டது.

கூட்டங்கள் விலகுவதுபோல ராஜ்யமும் உன்னிடமிருந்து விலகி ஓடும் பிரஜைகளை அதர்மமாக முறைதவறிப் பரிபாலிக்கும் அரசனுடைய ராஜ்யம் கடலில் சிதறின கப்பல்போல எப்பொழுதும் வேறிடம் செல்லத்தொடங்கும் ஓ! புருஷச்ரேஷ்ட! தர்மத்தை மூலமாகக்கொண்ட ராஜ்யத்தில் தர்மாஸனத்தில் அதிகாரம்பெற்ற அரசன், அமாத்தியன், அல்லது ராஜகுமாரன் (ஆகியவர்களில்) எவன் தர்மமின்றிப் பரிபாலிக்கிறானோ அவனுள்ளத்தில் பயமுண்டாகும், ஸ்வர்க்கலோகமுங்கெடும் [1] காரியங்களில் அதிகாரம் பெற்றவர்களும் (அக்காரியங்களை) நன்றாக நடத்தாதவர்களுமான அரசனுக்குப் பின் செல்லும் மனிதர்கள் தம்மை முன்னிட்டு அரசனுடன்கூடக் கீழே செல்லுகிறார்கள் பலமுள்ளவர்களால் பீடிக்கப்பட்டவர்களும் துயரமுள்ள பலவசனங்களைப் பேசுகிறவர்களும் நாதனில்லாதவர்களுமான மனிதர்களுக்கு எப்பொழுதும் அரசன் நாதனாயிருக்கவேண்டும் இரண்டுவிதமான வாதங்களில் உண்மையை அறியவேண்டிச் செய்யப்படும் ஸாக்ஷிகளின் பலமானது தீர்மானிக்கத்தக்க காரணமாகும் ஸாக்ஷியில்லாததும் நாதனில்லாததுமான வ்யவகாரத்தை விசேஷமாகப் பரீக்ஷிக்கவேண்டும் (பரீக்ஷித்துக்) குற்றமுள்ள மனிதர்களுக்குக் குற்றத்திற்குத் தக்க தண்டத்தைச் செலுத்தவேண்டும் அதிகப் பொருளுள்ளவர்களைப் பொருளிலிருந்து விலக்கவேண்டும் பொருளற்றவர்களைச் சிறையில் அடைக்கவேண்டும் அரசன் கெட்ட நடையுள்ளவர்களை அடிகளால் அடக்கவேண்டும் நன்மொழியாலும் தானத்தாலும் சிஷ்டர்களைப் பரிபாலிக்கவேண்டும் அரசனைக் கொலைசெய்ய நினைத்த மனிதனுக்கும் வீடுகளில் தீயிட்டவனுக்கும் திருடனுக்கும் ஜாதிகளின் வரம்பை விலக்கினவனுக்கும் சித்ரவதை விதிக்கவேண்டும் ஓ! அரசனே! நன்றாகத் தண்டம் செலுத்துகிறவனும் (நல்வழியில்) முயற்சியுள்ளவனுமான அரசனுக்குச் சாச்வதமான தர்மமே உண்டாகும் அதர்மமென்பதே இல்லை அறிவில்லாத எந்த அரசன் தன்னிஷ்டப்படி தண்டம் செலுத்துகிறானோ அவன் இவ்வுலகில் அபகீர்த்திபெற்று இறந்தபின் நரகத்தைஅடைகிறான் ஒருவன் குற்றத்திற்காக மற்றவர்களுக்குத் தண்டம் விதிக்கக்கூடாது குற்றவாளியை அழைத்துவரவேண்டி (அவனைச் சேர்ந்தவனைப்) [2] பிடிக்கவேண்டும், விடவும்வேண்டும் அரசன் எவ்வித ஆபத்திலும் எந்தச் சமயத்திலும் தூதனைக்

---

1 அதிகபாடமான அரைச்லோகம் விடப்பட்டது

2 'குற்றவாளியை வெளியிடாமலிருந்தால் அவன் சொந்தக்காரனைப் பிடிக்கவேண்டும் வெளியிட்டாலும் மறைத்துவைக்காதவனாலும் அவனை விடவேண்டுமென்பது', கருத்து

கொலலககூடாது தூதனைககொனறவன மநதிரிகளுடனகூட நரகததைஅடைவான கூஷததிரிய தாமததில பரீதியுளள எநத அரசன (எஜமானன) சொலலியபடி சொலலுநதூதனைக கொலலுகிருனே அவனுடைய பிதிருககள பரூணஹததியெனனுந தோஷததைஅடைவார. தூதனுனவன, நறகுலததில பிறநதவனும நலலஸவபாவமுளளவனும நனருகவும பிரியமாகவுமபேசுகிறவனும ஸமாததனும (அரசன சொலலியவறறைத தனனை அனுபபிய இடஙகளில) சொனனபடி சொலலுகிறவனும ஞாபகசகதியுளளவனுமாக ஏழுகுணஙகளுடனிருககவேணடும வாயிலகாபபவனும அரசனை ரகூஷிககிறவனும கோடடை முதலிய முககியஸதானஙகளை ரகூஷிககிறவனும மேலே சொனன குணஙகளுளளவாகளாயிருககவேணடும அமாததியன இநதக குணஙகளுடனகூடினவனும தாமசாஸதிரஙகளின பொருளின உணமையை அறிநதவனும ஸநதிவிகரஹஙகளை அறிநதவனுமாயிருககவேணடும புததியுளளவனும தைாயமுளளவனும லஜஜையுளளவனும ரஹஸயஙகளைவெளியிடாதவனும நறகுலததிலபிறநதவனும ஸததவகுணமுளளவனுமபரிசுததனுமான அமாததியன சிறநதவனுகிருன அபபடியே, சேனுதிபதியும (அமாதயனுககுரிய) இக குணஙகளுடன கூடினவனுயிருககவேணடும. அனறியும், சேனைகளினவியூகஙகள,யநதிரஙகள, ஆயுதஙகள இவைகளின உணமையை அறிநதவனும பராகரமமுளளவனும குளிா வெபபம மழை காறறுககளைப பொறுபபவனும பிறருடைய [1] ரநதரததைஅறிநதவனுமாயிருககவேணடும, பிறரைத தனனிடம நமபிககையுளளவாகளாகச செயயவேணடும, தான ஒருமனிதனையும நமபககூடாது ராஜேநதிரனே! புததிராகளிடததிலும நமபிககை சிறநததனறு தோஷமறறவனே! நீதிசாஸதிரஙகளின இவவுணமைபபொருளை நான உனககு உபதேசிததேன அரசாகளுககு நமபிககையிலலாமை மிகக ரஹஸயமெனறு சொலலபபடுகிறது" எனறு சொனனா

எணபததாறுவது அதயாயம

ராஜதாமம (தொடர்ச்சி)

(பீஷமர் அரசன்வஸிக்கவேண்டிய நகரலக்ஷணமுதலியவற்றைக் கூறியது)

யுதிஷடிரா, "ஓ! பிதாமஹரே! அரசன எவவிதம படடணததைசசெயது அலலது செயவிதது அதில தானவஸிககவேணடும

1 ஆபததுககாலம

என்பதை எனக்குச் சொல்லவேண்டும்" என்று கேட்க, பீஷ்மர் சொல்லத்தொடங்கினர்

"பரதகுலத்திலுதித்த கௌந்தேய! புத்திரர்கள், ஞாதிகள், பந்துக்கள் இவர்களுடன் அரசன் எவ்விடத்தில்வஸிக்கவேண்டுமோ அவ்விடத்திலுள்ள இருப்பையும் அரணகளையும் கேட்பது நியாயமாகும் ஆகையால், விசேஷமாகக் கோட்டைகளைப்பற்றியவேலையை உனக்குச் சொல்லுகிறேன் அதைக்கேட்டு அப்படிச்செய்வதோடு முயற்சியுடன் நடத்திவரவும்வேண்டும் ஆறுவிதமான துர்க்கத்தை ஏற்படுத்தினபிறகு பட்டணங்களை ஏற்படுத்தவேண்டும் எல்லாவித ஸம்பத்துக்களையும் முக்யமாகக்கொண்ட பெருமையுமிருக்கவேண்டும் [1] மருதுர்க்கம், பூமிதுர்க்கம், கிரிதுர்க்கம், மனுஷ்யதுர்க்கம், [2] ஜல துர்க்கம், வனதுர்க்கம் என்று துர்க்கம் ஆறுவிதம் துர்க்கங்கள் நிரம்பியதும் தான்யங்களுடனும் ஆயுதங்களுடனும் கூடியதும் உறுதியான மதிலும் அகழுமுள்ளதும் யானைகுதிரை தேர்களால் நிறைந்ததும் வித்வான்களும் சிற்பிகளும் விசேஷமாகச் சேரப்பெற்றதும் த்ரவ்யக் கூட்டங்களும் உத்தமமானஸாமர்த்யம்பெற்றதாமமுள்ள மனிதர்களுமுள்ளதும் பலசாலிகளான மனிதர்களும் யானைகளும் குதிரைகளும் உள்ளதும் (வழிப்போக்கர்கள் தங்குவதற்காகக்கட்டப்பட்ட) வீடுகளாலும் கடைகளாலும் விளங்குவதும் ப்ரஸித்தமான வ்யவகாரமுள்ளதும் கடோரமற்றதும் எவ்விதமான பயமுமில்லாததும் நல்ல காந்தியுள்ளதும் வாத்தியங்களின் முழக்கங்களுடன்கூடியதும் மிகச் சிறந்த வீடுகளுள்ளதும் சூரர்களாலும்அறிஞர்களாலும் நிறைந்ததும் வேதகோஷத்தால் எதிரொலியுள்ளதாகச் செய்யப்பட்டதும் ஸபைகளாலும் உத்ஸவங்களாலும் நிறைந்ததும் எப்பொழுதும் தேவபூஜையுள்ளதுமான பட்டணத்தை அமாத்யர்களையும் சேனைகளையும் தன் வசமாக்கிக்கொண்ட அரசன் தானுகப்பிரவேசிக்கவேண்டும் அதில், கோசத்தையும் சேனையையும் மித்திரனையும் வ்யவகாரத்தையும் விருத்திசெய்யவேண்டும் பட்டணத்திலும் கிராமத்திலுமுள்ள எல்லாத் தோஷங்களையும் விலக்கவேண்டும் பண்டங்களிருக்குமிடத்தையும் ஆயுதசாலையையும் முயற்சியுடன் பெருக்கச்செய்யவேண்டும் எல்லாவிதமான (தான்யங்களின்) சுமைகளையும் யந்திரசாலைகளையும் கட்டைகள், உலோகங்கள், உமிகள், கரிகள், மரங்கள், கொம்புகள், எலும்புகள், மூங்கில்கள், மஜ்ஜை, எண்ணெய், கொழுப்பு, தேன், மருந்து வகைகள், சணல், ஸாஜரஸமென்னும் வாஸனைத்திரவியம், தான்யம், ஆயுதங்கள், அம்புகள், தோல், நரம்பு, பிரம்பு, [3] முஞ்சம், விழல்,

[1] பாலைவனம். [2] வேறுபாடம் [3] ஒருவகைத்தாப்பம்

வாததியஙகள இவைகளையும சோககவேணடும் அதிகமான ஜலஙக ளுககிருபபிடமான கிணறுகளையும அவறறினருகிலுளளதொட்டிகளை யும பாலுளளமரஙகளையும அரசன எபபொழுதும ரக்ஷிககவேண டும ஆசாரியாகளையும ரிததவிககுககளையும புரோஹிதாகளையும பெரிய விலலுளளவாகளையும சிறபிகளையும சோதிடஙகறறவாகளையும வைததியாகளையும [1] பிராஜஞாகளையும [2] மேதாவிகளையும அடகக முளளவாகளையும ஸமாததாகளையும சூராகளையும பலசாஸதிரஙகளைக கறறவாகளையும நறகுலததிற பிறநதவாகளையும ஸததவகுணம பொருநதியவாகளையும எலலாவேலைகளிலும முயறசியுளளவாகளையும முயறசியுடன மரியாதைசெயயவேணடும அரசன தாமமுளளவா களைப பூஜிககவேணடும, அதாமமுளளவாகளை அடககவேணடும, முயறசியுடனஎலலாஜாதிகளையும தமகாமஙகளிலஏவவேணடும, படட ணஙகளிலும கிராமஙகளிலும உளளிலும வெளியிலுமுளள விஷயத தைச சாராகளால நனறுகத தெரிநதுகொணடபின காரியததை நடததவேணடும , சாராகளையும மநதிராலோசனையையும கோசததை யும தணடததையும விசேஷமாக அரசன தானே ஆலோசிககவேண டும உலகமுழுதும இவைகளில நிலைபெறறிருககிறது படடணததி லும கிராமததிலுமுளள உதாஸீனாகளும சததுருககளும மிததிரா களும செயயவிருமபிய யாவறறையும சாரனெனனுஙகணணால அறிநதுகொளளவேணடும பிறகு, தவறுதலினறி அவாகளுககுச செயயவேணடிய காரியமயாவறறையும செயயவேணடும எபபொழு தும பகதியுளளவாகளைப பூஜிககவேணடும, பகைவாகளை அடகக வேணடும எபபொழுதும யாகஙகளைச செயயவேணடும, பீடை யினறித தானஞசெயயவேணடும , பிரஜைகளைபபரிபாலனஞசெயய வேணடும, தாமததிறகு விரோதமான காரியததைச செயயககூடாது ஏழைகளுககும கதியறறவாகளுககும கிழவாகளுககும பதியிழநத ஸதிரீகளுககும யோகக்ஷேமததையும ஜீவனததையும எபபொழுதும செயவிககவேணடும காலததிறகுததககபடி, அரசன எபபொழுதும ஆதரிததும பூஜிததும அபிமானிததும ஆடைகளையும பாததிரஙகளை யும போஜனஙகளையும ஆஸரமஙகளுககுஅனுபபவேணடும , தனனை யும எலலாககாரியஙகளையும ராஜயததையும முயறசியுடன ரிஷிகளிடம அறிவிககவேணடும , எபபொழுதும அவாகளிடம வணககமுளள வனாயிருககவேணடும பிரஸிததமான வாதமுளள அநதத தவத தினாகள, ஒருஸமயததில ரகைஷயைவிருமபும அரசனுககு இஷடப

1 கிரநதஙகளை கரஹிககத திறமையுளளவாகள

2 ஊஹிககுந திறமையுளளவாகள,

படி ரக்ஷையைக்கொடுப்பார்கள் அரசன் நற்குலத்திற்பிறந்தவரும் பல சாஸ்திரங்களைக்கற்றவரும் பொருள்களையெல்லாம்விட்டவருமான அவ்வித்தத்தவத்தினரைக்கண்டு அவர்களுக்குச் சயனம் ஆஸனம் போஜனம் இவைகளைக்கொடுத்துப் பூஜிக்கவேண்டும் அரசன் ஏதாவது ஓர் ஆபத்துவந்தால் அவரிடம் நம்பிக்கையுடனிருக்கவேண்டும் திருடர்களும் தவமுள்ளவர்களிடம் நம்பிக்கை பாராட்டுகிறார்கள் அவரிடம் நிதிகளைவைக்கலாம், திரும்பவும் பெற்றுக்கொள்ளலாம் அடிக்கடி அவர்களிடம்செல்வதும் அதிகமாகப் பூஜிப்பதும் கூடா தன ராஜ்யங்களில் வேறான ஒருதாபஸரையும் பரராஜ்யங்களில் வேறான ஒரு தாபஸரையும் அரண்யங்களில் வேறான ஒரு தாபஸரையும் ஸாமந்தர்களின் ராஜ்யங்களில் வேறான ஒரு தாபஸரையும் இருக்கச் செய்யவேண்டும் தனராஜ்யத்திலிருப்பவரிடம்போலப் பரராஜ்யத்திலும் அரண்யத்திலும் இருக்கிற அவர்களிடத்திலும் ஆதரவுடனும் அபிமானத்துடனும் விரும்பியவற்றைக் கொடுக்கச்செய்யவேண்டும் கடுமையான நியமமுள்ள அந்தத்தாபஸர்கள் ஒருஸமயத்தில் ரக்ஷையைவிரும்பும் அரசனபொருட்டு இஷ்டப்படி ரக்ஷையைக் கொடுப்பார்கள் அரசன் எவ்விதமானநகரில் தான் வஸிக்கத்தக்கவனோ அதற்குரிய லக்ஷணத்தைச் சுருக்கமாக உனக்கு உபதேசித்தேன்" என்றுசொன்னார்

எண்பத்தேழாவது அத்யாயம்

ராஜதர்மம் (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர், ராஜ்யத்தை ரக்ஷித்தும் முறையையும் ராஜ்யத்திலிருந்து பொருளைச்சேர்க்கும் முறைமுதலியவற்றையுங் கூறியது)

யுதிஷ்டிரர், "பாரதர்களிற்சிறந்த ராஜரே![1] நன்றாகஅறியவிருப்பமுள்ள என்பொருட்டு ராஜ்யத்தின் ரக்ஷையையும் ராஜ்யத்திலிருந்து பொருளைச் சேர்க்கும் விதியையும் உபதேசிக்கவேண்டும்" என்று கேட்டார்

பீஷ்மர், "ராஜ்யத்தின்ரக்ஷையையும் ராஜ்யத்தினின்று கிரஹிக்கும் விதியனைத்தையும் இப்பொழுது நன்றாக உனக்கு உபதேசிக்கிறேன், அவற்றை நீ ஒரேமனமாகக் கேள் கிராமத்திற்கு ஒரு தலைவனை நியமிக்கவேண்டும் அப்படியே, பத்துக்கிராமங்களுக்கு ஓர் அதிபதியையும் இருபதுக்கொருவரையும் முப்பதுக்கொருவரையும் நூறுகிராமங்களுக்கொருவரையும் ஆயிரம்கிராமங்களுக்கு ஓர் அதி

1 இங்கு வேறுபாடம்கொள்ளப்பட்டது

தியையும நியமிககவேணடும கிராமத தலைவன கிராமததிலுளள
ஷயஙகளையும அதிலுளள தோஷஙகளையும கவனிககவேணடும கவ
ததவிஷயஙகளைப பததுககிராமஙகளுககு அதிபதியாயிருபபவனி
ம அறிவிககவேணடும பததுக கிராமஙகளுககுப பதியாயிருபபவன
ருபது கிராமஙகளுககுப பதியாயிருபபவனிடமும, இருபது கிரா
ஙகளுககுப பதியாயிருபபவன அவவிஷயஙகளயாவறறையும முப
து கிராமஙகளுககுப பதியாயிருபபவனிடமும,அவன யாவறறையும
று கிராமஙகளுககுப பதியாயிருபபவனிடமும அறிவிகக வேண
ம கிராமாதிகாரியானவன கிராமததிலுளள புஜிககததககவைகளைப
ஜிககவேணடும பததுககிராமஙகளுககுத தலைவனாயிருபபவன அந
க கிராமஙகளிலுணடாகும பொருளகளால போஷிககபபடததகக
ன இருபது கிராமஙகளுககுப பதியாயிருபபவனும அபபொரு
ால போஷிககபபடததககவன பரதாகளில மிகச சிறநதவனே!
றுகிராமஙகளுககுப பதியாயிருபபவன ஆதரிககபபடடுப பெரி
ம மிகவளாநததும ஜனககூடடமுளளதுமான ஒரு கிராமததை
னுபவிககததககவன ஓ! பாரத! ராஜயததிலுளள கிராமமானது,
ரசனுடைய அபபெரிய அதிகாரியின [1]அதீனமாயிருககும உததம
ன ஆயிரஙகிராமஙகளுககுப பதியாயிருபபவன ராஜயாதிகாரியுடன
சாநது தானயம ஸவாணம இவைகளின போகஙகளுடன சிறிய
டடணததைத அனுபவிககத தககவனாவான அவவதிகாரிகளுடைய
ததவேலையையும கிராமவேலையையும தாமமறிநத ஒரு மநதிரி
சாமபலினறிக கவனிததுவரவேணடும ஒவவொரு நகரிலும எலலா
ஷயஙகளையும சிநதிககத தககவனாக ஒருவனாவது இருககவேணடும
வன நகூஷததிரஙகளுள காஹமபோலக சடோரரூபமுளளவனாக
பாநத ஸதானததிலஇருககவேணடும அவன ஸபையினதிகாரிக
ளன அவாகள யாவாகளையும சுறறிபபாாகக வேணடும அவனுடைய
ததனை ஒருவன ராஜயஙகளில அவவதிகாரிகளின நடையைக கவ
ககசசுறறவேணடும ரகூஷிககும அதிகாரம பெறறவாகள வஞச
களும பிறாபொருளைக கவாகினறவாகளும பாபததிலாசையுளள
களும கொலலவிருபபமுளளவாகளுமாயிருபபாாகள. அவாக
டமிருநது இநதபபிரஜைகளை ரகூஷிககவேணடும கொளளுதலையும
றபனையும [2]வழியையும [3]உணவையும செலவையும யோககேஷமங

[1] அவவதிகாரியை நனருகசசநதோஷப படுததாவிடடால அவன
தீனமான கிராமஙகளை அனுபவிகக முடியாதெனபது கருதது

[2] கொளளுமிடம விறகுமிடஙகளினதூரம

[3] உணவிறகாகும செலவு எனபதுபொருள

களையும கவனிதது வாததகாகளுககு வரிகளை எறபடுதத வேணடும. உணடாவதையும கொடுபபதையும தொழிலையும பலமுறைகவனித தது தொழிலாளிகளைக குறிததுத தொழிலுககுத தககபடி வரிகளை எறபடுததவேணடும ஓ! யுதிஷ்டிர! அரசன முனனோகளான அரசாகளுடைய பலவிதமான கபபஙகளுக்குரிய நீதிகள மாறுதிருக குமபடி செயயவேணடும பயனையும தொழிலையும நனகு கவனிதது யாவறறையுஞ செயயவேணடும தொழிலும அதனபயனும காரண மினறிச சிறிதும நடைபெறு அரசனும் தொழிலாளியும தொழி லின பயனுளளவாகளாக எவவிதமாவாாகளோ அவவிதம அரசன ஆலோசிதது எபபொழுதும வரிகளை எறபடுததவேணடும அரசன, ஆசையால, தனககு மூலமான ராஜயததையும பிறாகளுககு மூல மான காாயததையும நசிககச்செயயாமலிருககவேணடும லோபததின வழிகளை மறைததுககொணடு மறைவான திருஷடியுளளவனாயிருகக வேணடும அதிகமாக வரிவாஙகுந தனமையுளளவனெனறு பரவிதத பெறற அரசனை ஜனஙகள பகைபபாாகள (ஜனஙகளால) பகைககப படடவனுககு க்ஷேமமேது? மறைவாயிருபபவன ஸமபததை அடை வான அரசன சோாவிலலாத புததியுளளவனாயக கனறுககொபபாக ராஜயததைக கறககவேணடும ஓ! பாரத! போஷிககபபடட கனறுனது பலமுளளதாகக துனபஙகளைபபொறுககும ஓ!யுதிஷ்டிர! மிகவும கறககபபடட பசுவினகனறுனது வேலையைச்செயயாது ராஜய மும அதிகமாகக கறககபபடடால பெரியகாரியததை உணடுபண ணாது எநத அரசன தானே பரிபாலிததுககொணடு ராஜயததை அனுகரஹிககிறானோ அவன அதில உணடானதைப புஜிததுக கொணடு மிகபபெரிதான பயனை அடைகிறான. அரசாகள ஆபதது நிமிததம திரவியக குவியலகளைத தேடுகிறாாகள வீடடிலிருககும கோசமபோல ராஜயமும கோசமாயிருககும படடணததிலுளளவா களும கிராமததிலுளளவாகளும அருகிலிருபபவாகளும விலகியிருபப வாகளுமான யாவாகளிடமும இபபடியே மிக அலபமான பொரு ளுளள யாவாகளிடமும சகதிககுததககபடி தயைசெயயவேணடும [1]வெளியிலுளள ஜனததைப [2]பேதபபடுததி நடுவிலுளளகிராமததை ஸுகமாக அனுபவிககவேணடும இவவிதமுளள அரசனிடம ஸுகமுளளவாகளும துககமுளளவாகளுமான ஜனஙகள கோபம அடையமாடடாாகள முநதியே பொருள வேணடுமெனபதைத

1 காடடிலுளள திருடடு ஜனஙகள,
2 கிராமததினருகில வஸிககசசெயவது

ரிவிததுவிடடு அதனபிறகு தனககுரியதான ராஜயததிற
னறு, 'இதோ துனபமுணடாயிருககிறது, பிறாபடையின
ம பெரிதாயிருககிறது, அனறியும, மூஙகிலே அதனவிதையின
வானது நாசமாககுவதுபோலப பலதிருடாகளுடன கிளமபி
ாது பகைவாகள நாசுஞசெயய முயலுகிறாகள தமவததிற
கவே இநதராஜயததைப பிடிககவிருமபுகிறாகள கொடுமை
ன இநத ஆபததும பெரியபயமுமவநதபடியால உஙகளை ரகூஷிகக
ணடி உஙகளுடையபொருளகளை வேணடுகிறேன பயமிலலின
டன, உஙகளபொருளையெலலாம நான திருமபவும கொடுதது
கிறேன பகைவாகள பலாதகாரமாக இஙகிருநது எடுததுப
ாவாாகளானல திருமபவும கொடுககமாடடாாகள பெணடி
ம மறறயாவும உஙகளுககு நாசமடைநதுபோம' எனறு பயத
தக காணபிககவேணடும ஸமயமறிநத அரசன உபாயததைச
யதபின, 'பொருளினசோககையானது சரீரம புததிராகள
ணடிா இவாகளுககாக விருமபபபடுகினறது புதராகளுடைய
ருமையைபபோல உஙகளுடைய பெருமையைககணடு சநதோ
ககிறேன ராஜயததிறகுமஉஙகளுககும கஷடமினறிச சகதிக
ததககபடி பெறறுககொளளுகிறேன ஆபதகாலஙகளிலதான
கள ஒனறுசோநது பொறுககவேணடும ஒருவித ஆபததுளள
மயததில நீஙகள பொருளில அதிகஆசை பாராடடககூடாது'
னறு இனியதும எளியதும மரியாதையுளளதுமான சொலலு
ன தன கையிலுளள கூறுபோனறமனிதாகளை அனுபபவேண
1 யாததிரையையும கேவேலைககாராகளின சமபளததையும
லவையும யுததததிலிருநது பயததையும யோககேூமததையும
ரிவிதது வைஙயாகளுககு வரியை ஏறபடுததவேணடும
ரணயததில் வஸிககும வைஙயாகளைக கவனியாமலிருந
ல அவாகள நாசமடைவாாகள ஆகையால, அவாகளிடம
சேஷமாகக கொடுமையிலலாமையை முனனிடடு நடநதுவர
ணடும் ஓ! பாரத! வைஙயாகளுககு நனமொழிபுரைததலு
ன ரகைஷயையும தானததையுமஅடிககடி அவாகளின இருபபி
ததையும நிலமமுதலியவறறின பிரிவையும விருமபியவறறையும
யதுகொடுககவேணடும பாரத! வைஙயாகளிடம எபபொழு
ம பயனைக கொடுததுவரவேணடும அவாகள ராஜயததையும
தாழிலையும அபபடியே கிருஷியையும விருததிசெயவாாகள
கையால, அறிவுளளவன முயறசியுடன தயையுளளவனும
ஜாகரதையினறி எளியவரிகளை விதிபபவனுமாகி வைஙயாக

1 'பிராகாரததை' எனபது வேறுபாடம

ளிடம் பிரீதிசெய்யவேண்டும் ஓ! யுதிஷ்டிர! வைஶ்யர்களை விஷயத்தில் க்ஷேமத்தைச்செய்வது எவ்விடத்திலும் எளிது அதற்கு ஒப்பான தனம் ஒன்றுமில்லை" என்று சொன்னார்.

எண்பத்தெட்டாவது அத்யாயம்
ராஜ தர்மம் (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர் குடிகளிடம் வரிவாங்கும் முறைமுதலியவற்றைக் கூறியது)

யுதிஷ்டிரர், "பெரிய புத்தியுள்ள பிதாமஹரே! அரசன் ஸாமர்த்தியம் உள்ளவனாயிருந்தும் எப்பொழுது கோசத்தில் விருப்பமுள்ளவனாகிறானோ அப்பொழுது [1] எவ்விதம் நடக்கக் கடவனென்பதை எனக்கு உபதேசிக்கவேண்டும்" என்று கேட்டனர்.

பீஷ்மர், "தர்மத்தைவிரும்பிய அரசன் பிராணிகளின் ஹிதத்தில் ஆசையுள்ளவனாகித் தேசம், காலம், பலம், புத்தி இவைகளுக்குத் தக்கபடி பிரஜைகளைக் கட்டளையிடவேண்டும் அரசன் பிரஜைகளுக்கும் தனக்கும் எவ்விதம் க்ஷேமத்தை நினைக்கிறானோ அவ்விதம் ராஜ்யங்களில் எல்லாத்தர்மங்களையும் நடத்திவரவேண்டும், தேனைக் கறப்பதுபோல ராஜ்யத்தைக் [2] கறக்கவேண்டும், வண்டுகளை விழும்படிசெய்யக்கூடாது, கன்றின் கவனமுள்ளவனாகவே கறக்கவேண்டும், முலைகளைக் குத்தக்கூடாது அரசன் அட்டைபோல எளிய உபாயத்தாலேயே ராஜ்யத்தைப் பானஞ்செய்யவேண்டும் பெண்புலியானது தன்குட்டிகளை எடுப்பதுபோலப் பீடியாமல் பிடிக்கவேண்டும் சலபமென்ற கூர்மையான முகமுள்ள எலியானது தூங்குகிறவன்காலைக் கவ்வியெடுப்பதுபோல எப்பொழுதும் கொடுமையில்லாத உபாயத்தால் ராஜ்யத்தை அனுபவிக்கவேண்டும் கொஞ்சங்கொஞ்சமாக வரியை விருத்தியாகும்படி கொடுக்கச்செய்யவேண்டும் அதன்பிறகு அதிகமும் அதன்பிறகு அதிகமுமாக முறையே வரியைப்பெருகச் செய்யவேண்டும் அடக்கவேண்டியகாளைகளை அடக்குகிறவன்போலக் க்ரமமாகச் சுமையை விருத்திசெய்யவேண்டும் எளிதாகத்தொடங்கி முயற்சியுடன் பூட்டுமகயிறுகளைப் பெருக்கச்செய்யவேண்டும் அடக்கக் கடினமானவைகள் ஒரேமுறையில் கயிறுகளால்விழுக்கப்பட்டால் அவைகள் நாசமடையும் யுக்தமான உபாயத்தாலேயே முயற்சி

---

1 'எவ்விதம் வரிவிதிக்கவேண்டும்?' என்பது வேறுபாடம்
2 வரி வாங்கவேண்டுமென்பது

ன்றி அவைகள் அனுபவிக்கத்தக்கவைகளாகும் எல்லா உபாய ம் ஒவ்வொருமனிதனிடமும் செய்வது அரிது ஆகையால், கலை யாயிருப்பவர்களை இணங்கச்செய்தால் மற்ற ஜனங்கள் ஆள்த கவர்களாவார்கள் ஒருவரோடொருவர்சேர்ந்து வலிக்கவிரும் அந்தமனிதர்களைவேறுபடுத்திஇணங்கச்செய்துகொண்டு முயற் ின்றி ஸு‌கமாக ஆளவேண்டும் [1] அஸ்தானத்திலும் அஸம த்திலும் அவர்களிடம் வரிகளை வாங்கக்கூடாது கிரமமாகவும்நல ாதத்தையாலும் காலத்திற்குத் தக்கபடியும் விதிப்படியும் வரி ள் வாங்கவேண்டும் இவ்வுபாயங்களை உபதேசிக்கிறேன் கபட க்ச் சொல்லவேண்டுமென்றவிருப்பம் எனக்கில்லை உபாயத்தை ி அடக்கும் மனிதன் குதிரைகளை மிக்கக்கோபமுள்ளவைகளா செய்வான் கள்ளுக்கடையிலிருக்கிறவர்களும் வேசைகளும் வர்களைச் சேர்த்துவைக்கும் தொழிலுள்ளவர்களும் [2] நட களும் சூதாடுகிறவர்களும் இவர்கள்போன்ற மற்றுமுள்ள ர்களும் ராஜ்யத்திற்கு இடையூறுசெய்கிறவர்கள் இவர்கள் வரும் அடக்கப்படத்தக்கவர்கள் இவர்கள் ராஜ்யத்திலிருந் ல க்ஷேமமுள்ள பிரஜைகளைப் பீடிப்பார்கள் 'ஆபத்தில்லாத மயத்தில் எவனும் எந்த மனிதனையும் [3]எதையும் யாசிப்பது டாது' என்னும் வியவஸ்தையானது முன்காலத்தில் மனுவினால் ாணிகளுக்குச் செய்யப்பட்டது யாவரும் அப்படியே ஒத்துப் ழைக்கவேண்டும் அவ்விதம் இவ்வுலகில் செய்கையை நடத்தா டால் இவ்வுலகங்கள் யாவுமே ஸந்தேகமில்லாமல் நாசமடை ம் அடக்கும் அதிகாரம்பெற்ற எந்த அரசன் இவர்களை அடக்க ல்லையோ அவன் அப்பாவத்தின் நாலிலொரு பாகத்தை அனுப ப்பானென்று வேதம் விதிக்கிறது புண்ணியத்தைப் புஜிக்கிறது ாலப் பாவத்தையும் புஜிப்பவனுவான் ஓ! ராஜனே! அரசன் ப்பொழுதும் பாவிகளை அடக்கவேண்டும் அவர்களை எந்த ரசன் அடக்கவில்லையோ அவன் பாவஞ்செய்தவனுவான். அவ தம் அடக்குகிறவன் அவர்கள் செய்த தாமத்தின் நாலிலொரு கத்தை அடைகிறுன் கள்ளுக்கடைமுதலிய இந்த இடங்களை டுத்துச்செல்வது செல்வத்தை அழியச்செய்யும் காமத்தில திகப் பற்றுள்ள மனிதன் எந்த அகாரியத்தை விலக்குவான்? மத்திற்கீடுபட்டவன் கள்ளையும் மாமஸத்தையும் பிறபொருளை ம் அப்படியே தாரங்களையும் தனங்களையும் அபகரிப்பான், அப

1 கெட்டகாயத்தில்
2 'குசீலவர்' என்பது மூலம், அதற்கு, 'விடர்கள்' என்பது பழைய
3 'கொடுத்த பொருளையும் வரியையும்' என்பது பழைய உரை. [உரை

படியே ஆஜ்ஞையை வெளியிடுவான் எவர்களுக்கு எவ்விதப் பொருளுமில்லையோ அவர்கள் ஆபத்துள்ள ஸமயத்தில் மாத்திரம் யாசிப்பார்கள் தயையாலும் தாமத்தாலும் அவர்கள்பொருட்டுத் தானஞ்செய்வதன்றிப் பயத்தால் செய்வதுகூடாது உன் ராஜ்யத்தில் யாசிக்கிறவர்களும் திருடர்களும் இருக்கவேண்டாம் அவர்கள் பிராணிகளைத் துன்பப்படுத்துகிறவர்களேயல்லாமல் அனுகூலராயிருப்பவர்களல்லர் பிராணிகளிடம் அன்புபாராட்டுகிறவர்களும் பிரஜைகளைப் பெருக்கச்செய்கிறவர்களும் உன் ராஜ்யத்தில் இருக்கட்டும் பிராணிகளைத் துன்பப்படுத்துகிறவர்கள் இருக்கவேண்டாம் ஓ! மஹாராஜனே! அதிகமான சம்பத்தை வாங்கச்செய்யும் அதிகாரிகளைத் தண்டிக்கவேண்டும் 1 அவர்கள் எவ்விதம் வரிகொடுப்பார்களோ அவ்விதம் நீ செய்விக்கவேண்டும். கிருஷியையும் பசுக்காத்தலையும் வர்த்தகத்தையும் மற்றுமுள்ள இவைபோன்ற வேலைகளையும் பலமனிதர்களைக்கொண்டு நடத்தச்செய்யவேண்டும் இல்லாவிட்டால் காரியத்திற்குக் கேடுவரும் கிருஷியையும் பசுக்காத்தலையும் வர்த்தகத்தையும் செய்யும் மனிதன் (திருடர்பயத்தாலும் அதிகாரிகளின்பயத்தாலும்) சிறிதும் ஸந்தேகத்தை அடைவானாகில் அதனால் அரசன் இகழ்ச்சியுள்ளவனுவான் தனமுள்ள மனிதர்களைப் பானமும் ஆடைகளும்போஜனமுமாகிய இவைகளால் எப்பொழுதும் பூஜிப்பதுடன், 'என்னுடன் கூடிப் பிரஜைகளிடம் அன்புள்ளவர்களாயிருங்கள்' என்று சொல்லவும் வேண்டும் ஓ! பாரத! தனமுள்ளவர்கள் ராஜ்யத்திற்குப் பெரிய அங்கமென்பது நிச்சிதம் தனமுள்ளவன் எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் தலைமையாயிருப்பவனென்பதிற் சந்தேகமில்லை. ஞானமுள்ளவனும் சூரனும் தனமுள்ளவனும் தாமமுள்ளவனும் தவமுள்ளவனும் உண்மைபேசுகிறவனும் புத்தியுள்ளவனுமான எஜமானன் பிரஜைகளை ரக்ஷிக்கத்தக்கவன் ஆகையால், ஓ! அரசனே! எல்லாப் பிராணிகளிடத்திலும் பிரீதியுள்ளவனுகி இருதயத்தையும் நேர்மையையும் கோபமில்லாமையையும் கொடுமையில்லாமையையும் கைப்பற்று ஓ! ராஜனே! இவ்விதம் உண்மையையும் நேர்மையையும் பெரிதாகக்கொண்டவனும் நண்பர்களையும் பொக்கசத்தையும் சேனையையுமுடையவனுமான நீ தண்டத்தையும் அதிகமான கோசத்தையும் மித்திரனையும் பூமியையும் பின்னும் அடைவாய்

---

1 'அவ்விதமில்லாத அதிகாரிகளை வரிகளை வாங்கும் அதிகாரத்தில் ஏவவேண்டும்' என்பது வேறுபாடம்

எண்பத்தொன்பதாவது அத்யாயம்
ராஜ தர்மம் (தொடர்ச்சி.)

(ராஜ்யத்தின் இயல்பையும் ரக்ஷணமுறையையுங் கூறியது.)

ஓ! ராஜனே! உன்ராஜ்யத்தில் புஜிக்கத்தக்க கனியுள்ள
ங்களை வெட்டக்கூடாது கிழங்கும் கனியும் பிராம்மணர்களின்
ருளென்று அறிஞர்கள் தர்மத்தைஉபதேசிக்கிறார்கள். பிராம
ர்களுக்குக்கண்டு அதிகமாயிருப்பதை மற்ற ஜனங்கள் புஜிக்க
ண்டும். பிராம்மணனுக்கு விரோதமாக மற்றவன் எவ்விதத்தி
் அபகரிக்கக்கூடாது ஜீவனமில்லாததால் குறைவடைந்த
ராம்மணன் தெரிவித்துவிட்டு ராஜ்யத்தைவிட முயல்வானாகில்
்த்துடன் சேர்ந்த அவனுக்கு ஜீவனத்தைஉண்டுபண்ணவேண
. அந்தப் பிராம்மணன் திரும்பாமற்போனால் பிராம்மணர்க
் கூட்டத்தில், 'இப்பொழுது இவ்வுலகம் எந்த விஷயத்தில்
யாதையைச்செய்யும்?' என்று சொல்லவேண்டும் (அப்பொ
ு) ஸந்தேகமின்றித் திரும்புவான் அவ்விதமில்லாமல் ஜீவனத்
கும் மேலான போகம்வேண்டுமென்று நகரைவிடுவானாகில்,
! பிராம்மண! முதன்மையான இப்போகவிருப்பத்தை மறக்க
ண்டும்' என்று தெரிவிக்கவேண்டும் ஓ! கௌந்தேய! இது
ரவதமான தர்மமென்று ஜனங்கள் சொல்லுகிறார்கள் நான்
்த நம்பவில்லை (பிராம்மணன்) போகங்களை வேண்டினால்
வைகளாலும் உபசரிக்கத்தக்கவன் ஜீவனமில்லாமற்போனால்
தயும் அவனுக்குச் செய்துகொடுக்கவேண்டும் பிராணிகளுக்
கிருஷியும் பசுக்களைக்காத்தலும் வர்த்தகமும் இவ்வுலகில்
னமாகும் வேதவித்தையான்து மேலுலகத்திறகும் ஸாதன
ும், அது பிராணிகளைப் பரிசுத்தமாகவுஞ்செய்யும் அவ்வித
யானது கீழேவிழுங்காலத்தில் எவர்கள் அதற்கு விரோதி
் திருடர்களாயிருக்கிறார்களோ அவர்களைக் கொல்லவேண
பிரம்மதேவர் இவ்வுலகில் க்ஷத்திரியனைப் படைத்தார் ஆகை
ு, ஓ! அரசனே! பகைவர்களை வெல்லு, பிரஜைகளைப்பாது
; யாகங்களைச் செய் கௌரவ குமாரனே! சூரனாயிருந்து
த்தத்தில் போர்புரி ரக்ஷிக்கத்தக்கவர்களை ரக்ஷிக்கும் அரசன்
சர்களில் மிகச்சிறந்த அரசனாவான் அவர்களை ரக்ஷியாத சில
சர்களால் யாதொரு பயனுமில்லை ஓ! யுதிஷ்டிர! எல்லா
ங்களின் க்ஷேமத்திற்காகவும் அரசன் எப்பொழுதும் யுத்
செய்யவேண்டும் அந்தக்காரணம்பற்றியே மனிதன் மனிதர
யே ஆளத்தக்கவன் அகத்திலுள்ளவர்களிடமிருந்து வெளியி

துள்ளவாகளையும வெளியிலுள்ளவாகளிடமிருநது அகததிலுள்ள வாகளையும ரக்ஷிததுககொணடு பிறாகளிடமிருநது பிறாகளையும இனததாாகளிடமிருநது எலலாஇனததாாகளையும எபபொழுதும பாலனஞசெய ஓ! அரசனே! எலலாவிடததிலிருநதும உனனை ரக்ஷிததுககொணடு பூமியை ரக்ஷிததுககொள அறிவுளள ஜனங்கள இவையாவும அரசனையே மூலமாக உடையனவெனறு சொல்லுகிறாாகள (அரசன,) 'எனன இடைவெளியிருககிறது? எனககு எவவித வயஸனபபறறுதலிருககிறது? எது வீழததபபடாதது? எவவிடமிருநது எனனைக குறறநதொடரும?' எனறு எபபொழுதும சிநதிககவேணடும செனறநாளில நடததியதைப புகழநது கொணடிருககிறாாகளா, இலலையாவெனறும ஆராயவேணடும நம பிககையுளள ரஹஸயமான சாராகளை அனுபபி, 'எனது நடக கையைக கொணடாடுகிறாாகளா இலலையா? கிராமததில எனனிடம அனபிருககிறதா, ராஜயததிலும எனனுடைய கீாததி இருக கிறதா எனபதை அறியுஙகள' எனறு பூமியைசசுறறிசசெலலச செயயவேணடும ஓ! யுதிஷடிர! தாமமறிநதவாகளும தைரிய முளளவாகளும யுததஙகளில ஓடாதவாகளுமான ஜனஙகளுள ராஜயததில எவாகள அடுததுபபிழைபபவாகளோ எவாகள அரசனை அடுததுப பிழைபபவாகளோ அமாதயாகளுளளும தடஸ தாகளான எலலாஜனஙகளுளளும எலலாவிததததிலும எவாகள உனனைக கொணடாடுகிறாாகளோ அலலது நிநதிககிறாாகளோ அவாகள யாவாகளையும மரியாதையுளளவாகளாக நீ செயயவேண டும அபபா! ஒரேஉறுதியாக அனைவாகளுககும அனபுளளவனு யிருபபது முடியாது ஓ! பாரத! எலலாப பிராணிகளிடமும நட பும பகையும [1] நொதுமலும உணடு" எனறு சொனனுா

யுதிஷடிரா, "ஸமமான புஜபலமும குணஙகளுமுடையவர் களான ஜனஙகளுள ஒருவன எபபடிச சிறநதவனுயிருககக கூடும? அவன எபபடி மனிதாகளை ஆளககூடும?" எனறு கேடக, பீஷமா சொலலததொடஙகினா "ஜஙகமஙகள ஸதா வரஙகளை ஆளததககவைகள அபபடியே பலலுளளவைகள ஸா்பங் பஙகளபோலச கோபமுறறுப பலலிலலாதவைகளைப (பெரிய) பாமபுகள (சிறிய) பாமபுகளைப புஜிபபதுபோலப புஜிககினறன ஓ! யுதிஷடிர! இவைகளிடமிருநதும சததுருவிடமிருநதும எப பொழுதும அஜாககிரதையிலலாமல இருககவேணடும அஜாக ரதையாயிருநதால இவாகள கழுகுகளபோல விழுவாாகள மிருதியாகவும குறைவாகவும பணடஙகளைவாஙகுகிறவாகளும

[1] நடபும பகையுமிலலாமை

ணயங்களில் பரம்பரிகாரம் செய்துகொள்ளுகிறவர்களுமான த்தர்கள் உன்ராஜ்யத்தில் வரிகளால் பீடிக்கப்பட்டுப் பயம் யாமலிருக்கிறார்களா? கிருஷிசெய்கிறவர்கள் மிகவும் துன்பப் த்தப்பட்டு ராஜ்யத்தை விடாமலிருக்கிறார்களா? அரசர்களின் ்தனை வஹிக்கும் அவர்கள் மற்றவர்களையும் போஷிக்கிறா சோம்பலால் (தாமத்தின்) ஒருபாகம் அபகரிக்கப்படும் பாகம் பாஷண்டனை அடைந்திருக்கிறது ஒரு பாகம் அரசனை த்திருக்கிறது ஒருபாகம் கிருஷியை அடுத்திருக்கிறது (அர அடுத்த) ஒருபாகத்தை மூன்று பாகங்கள் ஒவ்வொருநாளும் ருங்குகின்றன ஆகையால், ஓ! யுதிஷ்டிர! எல்லா முயற்சியாலும் சன்பாகத்தை [1] ரக்ஷித்துக்கொள் தேவர்களும் அப்படியே ருக்களின் கூட்டங்களும் மானிடர்களும் உரகர்களும் ராக்ஷ களும் பறவைகளும் பசுக்களும் இங்கிருந்து கொடுக்கப்படுவ ல் ஜீவிக்கிறார்கள் பரதகுலத்திலுதித்த பாண்டவ! அரசர் க்குரிய இந்த ராஜ்யத்தின் நிலைமையும் ரக்ஷிக்கும் முறையும் ர்க்கு உபதேசிக்கப்பட்டன இவ்விஷயத்தைப்பற்றியே திரும்ப சொல்லுகிறேன்

தொண்ணூறுவது அத்யாயம்

ராஜதர்மம். (தொடர்ச்சி)

(உசத்தியர் மாந்தாதாவுக்கு ராஜதர்மோபதேசஞ் செய்தது)

ஓ! யுதிஷ்டிர! அங்கிரஸின் புத்திரரும் பிரம்மஜ்ஞானிகளிற ந்தவருமான உசத்தியரானவர் பிரீதியுடன் யுவனாஸ்வனின் திரனான மாந்தாதாவுக்கு க்ஷத்திரியர்களுக்குரிய எந்தத் தர களை உபதேசித்தாரோ, சிறந்த பிரம்மஜ்ஞானியான அந்த த்தியர் அந்த மாந்தாதாவைக் குறித்து எவ்விதமுபதேசித் ரோ அவைமுழுமையும் அவ்விதமே நான் உனக்கு நன்றாகச ரல்லுகிறேன்

உசத்தியர், 'ஓ! மாந்தாதாவே! அரசன் தர்மத்திற்காக இருக் னேயல்லாமல் தன்இஷ்டங்களைச் செய்கிறதற்காக இருக்கவில் உலகத்தை ரக்ஷிப்பவன் அரசனென்று தெரிந்துகொள் அர தர்மத்தைச்செய்வானாகில் தெய்வத்தன்மைக்குத் தக்கவனா ன அவன் அதர்மத்தைச் செய்வானாகில் நரகத்தின்பொருட்டே லவான பிராணிகள் தர்மத்திலிருக்கின்றன தர்மம் அரச

---

[1] அரசனையடுத்தபாகம் நன்குரக்ஷிக்கப்படின் மற்ற மூன்றும் கு ரக்ஷிக்கப்படுமே என்பது கருத்து.

னிடத்திலிருக்கிறது அந்தத்தர்மத்தை எந்த அரசன் நன்றாக நடத்துகிறானோ அந்த அரசன் ஸம்பத்தையடைகிறான் ஓ! மாந்தாதாவே! அரசனுடைய குற்றத்தால் செல்வமுள்ளவன் பாபியென்றுசொல்லப்படுவான் தேவர்களும் இகழ்ச்சியை அடைகிறார்கள் தர்மம் இல்லையென்று சொல்லவும்படும் அதர்மிஷ்டர்களுக்கும் பொருளின்விருத்தியானது காணப்படும் உலகமுழுதும் அதனையே மங்களமென்று தொடர்ந்துநிற்கிறது எப்பொழுது பாபம் தடுக்கப்படவில்லையோ அப்பொழுது தர்மஒழுக்கம் நாசமடைகிறது அதர்மம் பெரிதாய் வளருகிறது இரவும்பகலும் பயத்தைச் சொல்லுகிறார்கள் அப்பா! பாபத்தைத் தடாவிட்டால் தர்மப்படி, 'இஃது என்னுடையது, இஃது இல்லை' என்ற ஸாதுக்களின் வ்யவஸ்தையானது இராது பாவம் பலமாக இருக்கும் பொழுது மனிதர்களுக்குப் பெண்டிரும் பசுக்களும் நிலமும் வீடும் காணப்படா பாவத்தைத்தடாமற்போனால் தேவர்கள் பூஜையை அறியமாட்டார்கள், பிதிருக்கள் ச்ராத்தத்தை அறியமாட்டார்கள், அதிதிகள் பூஜிக்கப்படமாட்டார்கள் எப்பொழுது பாவம் தடுக்கப்படவில்லையோ அப்பொழுது பிராம்மணர்கள் விரதமுள்ளவர்களாய் வேதங்களைக் கற்கமாட்டார்கள், யாகங்களைச் செய்யமாட்டார்கள் ஓ! மஹாராஜ! பாவம் தடுக்கப்படாதபோது மனிதர்களின்மனம் கொல்லசெய்யப்படும் பிராணிகளின் மனம்போலத் துயரமுற்றதாயிருக்கும் ஆகையால், முனிவர்கள் இரண்டுலகங்களையும் உத்தேசித்து, 'இவன் தர்மத்தைக் காப்பவனாயிருப்பான், இவன் பெரியதிலைமையடைந்தவஸ்து' என்று அரசனை உண்டுபண்ணினார்கள் எவனிடம் தர்மம் விளங்குகிறதோ அவனை அரசனாகச் சொல்லுகிறார்கள் எவனிடம் தர்மம் நாசமடைகிறதோ அவனைத் தேவர்கள் சூத்திரனென்று அறிகிறார்கள் சிறந்ததான வ்ருஷமென்னும் தர்மத்திற்கு லயத்தைச் செய்பவனைத் தேவர்கள் [1] வ்ருஷலனென்று அறிவிக்கிறார்கள் ஆகையால், தர்மத்திற்கு நாசத்தைச் செய்யக்கூடாது எல்லாப் பிராணிகளும் எப்பொழுதும் தர்மத்தின் வளர்ச்சியால் வளர்ச்சியையும் அதன் குறைவால் குறைவையும் அடைகின்றன ஆகையால், தர்மத்தை விருத்திசெய்யவேண்டும் தனங்களைப் பெருக்கச்செய்வதாலோ (உலகங்களைத்) தரிப்பதாலோ தர்மமென்று சொல்லப்படுகிறது நிச்சயம் ஓ! ராஜனே! அந்தத் தர்மமானது மனிதர்களுக்கு (நரகத்தின்) [2] எல்லையின

1 விருஷ=தர்மம், லயம=நாசம், வருஷ + லய=வருஷல

2 'தர்மமுள்ளவரையில் ஸ்வர்க்கம், இல்லாவிடில் நரகம்' என்பது.

டிவைசசெயவதாயச சொலலபபடுகிறது பிரமமதேவா பிராணி
ின பெருமைககாகத தாமததைப படைததாா. ஆகையால,
ஜைகளின க்ஷேமததிறகாகவேணடித தாமததைவிருததிசெயய
ணடும ஓ! அரசபபுலியே! ஆகையாலதான, தாமம மிகச
நததாகச சொலலபபடுகிறது புருஷாகளிற சிறநதவனே!
காரியஙகளைச செயதுகொணடு எவன பிரஜைகளை ஆளுகிறு
அவன அரசனுகிறுன காமததையும கோபததையும விலககி
டுத தாமததையே பறறிநினறு பரிபாலிககவேணடும பரதாக
சிறநதவனே! அரசாகளுககுத தாமமானது க்ஷேமததைச
யகிறவைகளில உததமமாகும தாமததிறகுப பிராமமணா
ணமாகிறுா ஆகையால, அவாகளை எபபொழுதும பூஜிகக
ணடும ஓ! மாநதாதாவே! பொறுமையினறிப பிராமமணாக
ன இஷடஙகளைச செயதுகொடுககவேணடும அவாகளிஷடத
தசெயயாததால அரசாகளுககுப பயம உணடாகும மிததிரா
விருததியடையாமல விரோதிகளுமாவாாகள விரோசன
டைய புததிரனுன பலியானவன இளமைபபருவமுதல எபபொ
தும பிராமமணாகளிடம அஸூயையுளளவனுயிருநதான
கு, அவனிடமிருநத பரதாபததுடனகூடின லக்ஷமியானது
கததொடஙகிறது பிறகு, அவனிடமிருநதுவிலகி அநத
க்ஷமியானது இநதிரனிடஞசெனறது உடனே, இநதிரனிடமிருக
லக்ஷமியைககணடு அநதபபலியானவன மனவருததமடைந
ன ஓ! பிரபுவான மாநதாதாவே! அஸூயைககும அபிமா
ததிறகும பயன இதுவே ஆகையால, பரதாபமுளளலக்ஷமியா
து உனனை விடாமலிருககுமபடி தெரிநதுகொள அகஙகார
னபது லக்ஷமிககு அதாமததினிடமுணடான புததிரனெனறு
ருதி கூறுகிறது ஓ! அரசனே! அநத அகஙகாரததால பல
வாகளும அஸுராசளும நாசததை அடைவிககபபடடாாகள
ஜனே! அவவிதமே பல ராஜரிஷிகளும நாசமடைநதாாக
னறு தெரிநதுகொள அநத அகஙகாரததைவெனறவன அரச
கிறுன அதனுல ஜயிககபபடடவன தாஸனுகிறுன ஓ! மாந
தாவே! நெடுஙகாலம இருகக விருமபுவாயாகில அகஙகாரத
னகூடிய அதாமததை அனுஸரிததுச செலலாதிருககுமபடி
நதுகொள மதமுளளவன, அஜாககிரதையுளளவன, அறி
லாதசிறுவன, பிததன, விசேஷமாக நிநதிககபபடடவன,
டட நடையுளளவன, சததுருககளையடுததவன, குறறமுளள
ாததியன, பெணகள, மலை, கடினமானகோடடை, யானை,
திரை, ஸாபபம இவைகளிடம எபபொழுதும [1] சோககையில

[1] 'இவாகளின சோககையிலிருநதும இவாகளுடன சோநதவாக
ள சோககையிலிருநதும விலகவேணடுமெ' எனபது வேறுபாடம

லாமலிருக்கவேண்டும், இரவில் ஸஞ்சாரத்தை விலக்கவேண்டும் அதிகமான ஆசையையும் அபிமானத்தையும் டம்பத்தையும் கோபத்தையும் விலக்கவேண்டும் ஓ! அரசனே! அறியாத ஸ்திரீ கள், பேடிகள், வ்யபிசாரிகள், பிறன்மனைவிகள், கன்னிகைகள் இவர்களிடம் புணர்ச்சிசெய்யக்கூடாது எப்பொழுது அரசன் அஜாக்கிரதையாக இருக்கிறானோ அப்பொழுது ஜாதிஸங்கரத்தால் குலங்களில் பாவிகளான ராக்ஷஸர்கள் ஜனிக்கிறார்கள், அலிகளும் அங்கங்குறைந்தவர்களும் ஊமைகளும் புத்தியில்லாதவர்களும் மற்றவர்களும் ஜனிக்கிறார்கள் ஆகையால், அரசன் விசேஷமாக ப்ரஜைகளின் ஹிதத்திலிருக்கவேண்டும் அஜாக்கிரதையாக இருக்கும் அரசனுக்குப் பெரியதோஷமுண்டாகிறது ப்ரஜைகளுக்கு ஜாதிஸங்கரத்தைச் செய்விக்கிற அதர்மங்கள் மிக விருத்தியாகும் குளிரில்லாத காலத்தில் குளிரிருக்கும், குளிருள்ள ஸமயத்தில் குளிரிராது மழையில்லாமையும் அதிக மழையும் நோயும் பிரஜைகளைப் பீடிக்கும் இப்படியுள்ள ஸமயத்தில் (தூமகேதுமுதலிய) நக்ஷத்திரங்களும் கொடியகிரஹங்களும் தோன்றும் அரசனின் நாசத்திற்குக் காரணமான பல உத்பாதங்களும் இங்குக் காணப்படும் எந்த அரசன் தன்னையும் ரக்ஷித்துக்கொள்ளாமல் பிரஜைகளையும் ரக்ஷிக்கவில்லையோ அந்த அரசனுடைய பிரஜைகள் நாசமடைவார்கள் பிறகு, அவனும் நாசமடைவான் ஒருவனுடைய பொருளை இரண்டுபேர்களும், இரண்டுபேர்களுடையபொருளை மற்றப் பலபேர்களும் அடித்துப் பிடுங்குவார்கள் ஸ்திரீகள் அபகரிக்கப்படுவார்கள் அதனை அரசர்களின் குற்றமாகச் சொல்லுவார்கள் அரசன் தர்மத்தைவிட்டு அஜாக்ரதையாக நடக்கும்பொழுது மனிதர்களிடம், 'இஃது என்னுடையது' என்கிற எண்ணம் நிலைபெறாது

தொண்ணூற்றோராவது அத்யாயம்

ராஜதர்மம் (தொடர்ச்சி)

(உசத்யர் உபதேசந் தொடர்ச்சி)

காலத்தில் வருஷிக்கும் மேகமும் தர்மத்தைச்செய்யும் அரசும் என்னும் ஸம்பத்து ப்ரஜைகளை ஸுகமாகப்போஷிக்கும் எந்த வண்ணான் வெள்ளை ஆடைகளின் அழுக்கை விலக்கவும் சாயமுள்ள வஸ்திரங்களைத் துலக்கவும் அறியவில்லையோ அவன் இல்லாதவனுக்கு ஒப்பானவன் பிராம்மணஶ்ரேஷ்டர்கள் க்ஷத்திரியர்கள் வைஶ்யர்கள் ஜாதிகளில் நான்காவதான ஶூத்திரர்கள் இவர்களி

ொருவன் [1]பலதொழில்களிலிருப்பவனானால் அப்படியே ஆவான்
த்திரனுக்கு வேலையும் வைசியனுக்குக் கிருஷியும் க்ஷத்திரியனுக்
் தண்டநீதியும் பிராம்மணர்களுக்குப் பிரம்மசரியமும் தவமும்
திரங்களும் ஸத்தியமும் தர்மமாகும் என்கு க்ஷத்திரியன் [2] பாத
ங்களைச் சுத்திசெய்வதுபோல் அவர்களின் ஸ்வபாவத்தி
ள் குற்றங்களை விலக்க அறிகிறானே அந்த அரசன் ஜனங்க
க்குப் பதியும் தந்தையுமாகிறான் பரதஸ்ரேஷ்டனே! கிருதம்,
ரேதை, த்வாபரம், கலி இவைகள் யாவும் அரசனுடைய நடக்கை
ள் அரசனே யுகமென்று சொல்லப்படுகிறான் அரசன் அஜாக்
ரதையாக இருக்கும்பொழுது நான்கு ஜாதிகளும் அப்படியே
்ரமங்களும் நான்கு ஆஸ்ரமங்களுமாகிய யாவும் விசேஷமாக
மாசமடையும் அரசன் அஜாக்கிரதையாக இருந்தால் மூன்று
க்கிகளும், மூன்றுவேதங்களும், தக்ஷிணையுடன்கூடிய யாகங்க
் எல்லாம் அறியப்படாமற்போம் அரசனே பிராணிகளுக்குக்
த்தன், அரசனே நாசத்தைச்செய்பவன் தர்மபுத்தியுள்ளவன்
த்தனும் அதர்மபுத்தியுள்ளவன் நாசஞ்செய்கிறவனுமாகிறா
சன் அஜாக்கிரதையுள்ளவனானால் அரசனுடைய மனைவிகள்,
திரர்கள், பந்துக்கள், நண்பர்கள் யாவர்களுஞ்சோந்து சோகம்
டைவார்கள் அரசன் அதர்மநடையுள்ளவனாயிருந்தால் யானைக
் குதிரைகளும் பசுக்களும் ஒட்டகங்களும் கோவேறுகழுதை
ும் சுழுதைகளும் மற்ற எல்லா ஜந்துக்களும் ஹீனப்படும் ஓ!
ந்தாதாவே! பலமான்ற துர்ப்பலர்களை ரக்ஷிக்கவேண்டிய
ம்மதேவரால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது பல
லாத பிராணியானது பெரியது அதனிமித்தம் யாவும் நிலை
ற்றிருக்கின்றன ஓ! அரசனே! அரசன் அதர்மத்திலிருந்தால்
ந்தப் பிராணியைப் போஷிப்பவனும் அப்போஷகன் குலத்தி
தித்தவர்களும் அனைவரும் சோகமடைவார்கள் பலமில்லாத
ர், முனி, ஸர்ப்பம் இவைகளின் பார்வையைப் பொறுப்பது
க கடினம் பலமில்லாதவனருகிற் செல்லாதே அப்பா! பல
லாதவர்கள் எப்பொழுதும் அவமதிக்கத் தகாதவர்களென்று
த்துக்கொள் துர்ப்பலர்களின் கண்கள் பந்துக்களுடன்கூடின
னைத் தஹிக்கவேண்டாம் துர்ப்பலர்களால் எரிக்கப்பட்டவ
டைய குலத்தில் ஒன்றும் முளையாது அவர்கள் வேருடன்

1 'அவிவேகத்தால் தமக்குரிய காமங்களைச் செய்யாமலிருந்தால்'
பது பழையவுரை

2 'வஸ்திரங்களைச் சுத்திசெய்வதுபோல்' என்பது வேறுபாடம்

3 அறியப்படாமற்போகும்

கொளுததிவிடுவாாகள தாபபலாகளின அருகிற செலலாதே பலததைவிடப பலமிலலாமை மிகபபெரிது அஃது அதிக பலமுளள பலம தாபபலாகளால எரிககபபடடபலததில சிறிதும மிஞசாது அவமதிககபபடடவனும அடிககபபடடவனும தனபமுளளவனும ரகூகனையடையாமறபோனால அததேசததில தெயவததாலசெயயபபடுந தணடம அரசனைக கொலலும அபபா பலததிலிருககும நீ பலமிலலாத ஜனஙகளிடம வரிவாஙக விரும பாதே அகனியானது அடுததததை எரிபபதுபோலத தாபபலாகளின கணகள உனனைக கொளுததவேணடாம பொயயாகக குறறஞசாடடபபடடு அழுகிறவாகளுடைய கீழேவிழும கணஜலஙகள பொயயான அககுறறததைச சொனனவாகளுடைய புததிராகளையும பசுககளையுஙகொலலும தனனிடததில பயனபடாவிடடால புததிராகளிடததிலும இலலாவிடடால பௌததிராகளிடததிலும அவாகள புததிராகளிடததிலும பயனபடும செயயபபடட பாபகாமமானது பசுவைபபோல உடனே பயனபடுவதிலலை எநதத தேசததில அடிககபபடும பலமிலலாத மனிதன ரகூகனையடையவிலலையோ அநதத தேசததில தெயவததால செயயபபடடதும கொடியதுமான பெரிய தணடம விழும தேசததிலுளளவாகள யுகதியுளளவாகளாயப பிராமமணாகளைபபோல ஸநயாஸி உருவததுடன அடிககடி பிசசை எடுககுமபொழுது அவாகள அரசனைக கொலலுகிறவாகளாகிறாாகள ஓா அரசனுடைய தேசததில அரசனைசசோநத பல புருஷாகள எபபொழுது நீதியினறி நடககிறாாகளோ அபபொழுது அஃது அவனுககுப பெருமபாவமாகும காமததாலாவது பொருளினவசமாயிருநதாவது எபபொழுது யுகதியாகப 1 பொருளகளை (அரசன) அபகரிககிறானோ அபபொழுது (பொருளிழநதவாகள) யாசிககிற அநதச சோகமானது அரசன செயத பெரிய தீஙகாகும பெரிய மரமானது பபிராகி வளரும அதைப பிராணிகளும ஆஸ்ரயிககும எபபொழுது அநத மரம வெடடபபடுகிறதும கொளுததபபடுகிறதுமாகிறதோ அபபொழுது அதை அடுததவைகள இடமறறவைகளாகினறன (அதுபோல) எபபொழுது ராஜயததில தேசநனமையையோ அரசனது குணஙகளையோ சொலலிககொணடு முககியமான தாமததைச செயகிறாாகளோ அபபொழுது அரசன விருததியடைவான பாவமும விலகும அவாகள தாமததிலுளள அவிவேகததால அதாமததைச செயவாாகளானால புணயம விரைவில விலகிபபோம பாப

1 ‘ தனபததுடன பிசசையெடுககும யாசகாகளுடைய பொருளை ’ எனறும கொளளலாம

வரும் எந்தத்தேசத்தில் பாவிகள் வெளிப்படையாக ஸஞ
கிறார்களோ அந்தத்தேசத்தில் அரசனுடைய ஸபையைக்
அடைகிறது எந்தஅரசனுடைய தேசத்தில் அவன் சக்தியி
மனிதர்கள் அடக்கவில்லையோ அவனுடைய அந்த தேசம்
த்தியடைகிறதில்லை எந்தஅரசன் உள்ளபடி அமாத்தியர்களை
ாதைசெய்து ஆலோசனையிலும் யுத்தத்திலும் ஏவுகிறானோ
த அரசனுடையராஜ்யம் விருத்தியடையும் அவன் பூமிமுழுமை
யும் நெடுங்காலம் அனுபவிப்பான் இந்தவிஷயத்திலும் நல்ல
ையையும் நன்குகூறப்படும்வசனத்தையும் நன்றாகப்பார்த்துக்
ண்டு பூஜிக்கும் அரசன் ஒப்பற்ற காமத்தை அடைகிறான்
ிட்டுக்கொடுத்துப் புஜிப்பதும் பிறர்களை அவமதியாமலிருப்ப
அகங்காரமுள்ளபலவானை அடிப்பதும் அரசனுடையதாம
ாறு சொல்லப்படும் வாக்காலும் சரீரத்தாலும் செய்கையா
யாவற்றையும் ரக்ஷிப்பதும் (இதற்கு விரோதியாயிருந்தால்)
திரனையும் பொறுமலிருப்பதும் அரசனுடைய தாமமென்று
லைப்படும் அரசன் எப்பொழுது பலமில்லாதமனிதர்களுக்
தானங்கொடுத்துப் பூஜிக்கிறானோ அப்பொழுது அவர்கள்
முள்ளவர்களாகிறார்கள் அஃது அரசனுடையதாமமென்று
லைப்படுகிறது ராஜ்யங்களை ரக்ஷிப்பதும் திருடர்களைத் துரத்து
ம யுத்தத்திலஜயிப்பதும் அரசனுடையதாமமென்று சொல
டும் நண்பனுயிருந்தாலும் செய்கையாலும் சொல்லாலும்
ததைச்செய்பவனைப் பொறுமலிருப்பது அரசனுடைய தாம
ாறு சொல்லப்படுகிறது அரசன் புத்திரர்களைப்போல வாத்த
ளை ரக்ஷிப்பதும் மரியாதையை வேறுபடுத்தாமலிருப்பதும்
சனுடையதாமமென்றுசொல்லப்படும் விருப்புவெறுப்புக்களை
த்துவிட்டு பரத்தையுடன்கூடிப் போதுமான தக்ஷிணையுள்ள
ஙகளைச் செய்வது அரசனுடைய தாமமென்றுசொல்லப்படு
த ஏழைகளும் அநாதர்களும் பிராயமுதிர்ந்தவர்களுமாகிய
ர்களுடைய கண்ணீரைத் துடைப்பதும் மனிதர்களுக்கு
ந்தோஷத்தையுண்டுபண்ணுவதும் அரசனுடையதாமமென்று
லைப்படும் மித்திரர்களை விருத்திசெய்வதும் அவ்விதம் சத்
க்களை இழுப்பதும் ஸாதுக்களை நன்கு பூஜிப்பதும் அரச
டையதாமமென்று சொல்லப்படும் ஸத்தியத்தைரக்ஷிப்பதும்
புடன் எப்பொழுதும் பூமியைக்கொடுப்பதும் அதிதிகளையும்
லக்கார்களையும்பூஜிப்பதும் அரசனுடையதாமமென்றுசொல்
டும் சிக்ஷைரக்ஷைஇரண்டும் எவனிடமில்லைபெற்றிருக்கின
வோ அந்த அரசன் இந்த உலகத்திலும் பரலோகத்திலும்

பயனடைகிறுன் ஓ! மாந்தாதாவே! அரசனானவன் தர்மமுள்ளவர்களைப் பாதுகாக்கும் ஈசனான யமனாயிருக்கிறான் [1] பிராணிகளை அடக்குகிறவன் யமன்போலாவான் அடக்காதவன் அக்கினியாவன் [2] ரித்விக்கையும் புரோகிதரையும் ஆசாரியரையும் அவமதியாமல் பூஜைசெய்து நன்கு அங்கீகரிப்பது அரசனுடைய தர்மமாகச் சொல்லப்படுகிறது யமனானவன் எல்லாப்பிராணிகளையும் வேற்றுமையில்லாமலே அடக்குகிறான் அதுபோல அரசனும் நடக்கவேண்டும் விதிப்படி பிரஜைகளை அடக்கவேண்டும் அரசன் எல்லாவிதத்தாலும் இந்திரனோடு ஒப்பிடப்படுகிறான் ஓ! புருஷஸ்ரேஷ்டனே! அவன் எதைத் தர்மமாகப் பார்க்கிறானே அது தர்மம் அஜாக்கிரதையில்லாமல் பொறுமையையும் புத்தியையும் தைரியத்தையும் அறிவையும் கற்றுக்கொள்ள பிராணிகளின் உண்மையையறிய விருப்பம், நன்மை, தீமை, எல்லாப் பிராணிகளையும் சோதத்துக்கொள்வது, தானம், இன்சொல் ஆகிய இவைகளையும் எப்பொழுதும் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும் பட்டணங்களிலும் கிராமங்களிலுமுள்ள ஜனங்களைப் பந்துஜனங்களைப்போலப் பரிபாலிக்கவேண்டும் ஸாமர்த்தியமில்லாத அரசன் ஒருபொழுதும் பிரஜைகளை ரக்ஷிக்கச் சக்தியுள்ளவனல்லன் அப்பா! வஹ்னிக மிகக்கடினமான ராஜ்யமென்பது மிகப்பெரிதான சுமையன்றோ? அதைத் தண்டநீதி தெரிந்தவனும் விசேஷஅறிவுள்ளவனும் சூரனுமான அரசன் பரிபாலிக்க வல்லவனாவான் தண்டமில்லாதவனும் தைரியமில்லாதவனும் புத்தியில்லாதவனுமாயிருப்பவன் பரிபாலிக்க வல்லவனல்லன் நற்குலத்திற்பிறந்தவர்களும் ஸமர்த்தர்களும் பக்தியுள்ளவர்களும் பலகல்விகளுள்ளவர்களும் யோக்யர்களுமான மந்திரிகளுடன்கூடத் [3] தாபஸர்கள், [4] ஆஸ்ரமிகள் இவர்களுடைய [5] யாவற்றையும் புத்தியால் பரீக்ஷிக்கவேண்டும் இதனால் நீ எல்லாப்பிராணிகளின் முக்கியமான தர்மத்தையும் அறிவாய் உன்தேசத்திலும் பிறன்தேசத்திலும் உன்னுடைய தர்மம் நாசமடையாது அறம்பொருளின்பங்களில் அறம் ஒன்றே மேலானதாகும் தர்மபுத்தியுள்ளவன் இவ்வுலகிலும் மேலுலகிலும் ஸுகித்துச்செழிப்பான் விசேஷமாகப் பூஜிக்கப்பட்டமனிதர்கள்

---

1 இந்திரியங்களை என்பது பழையவுரை

2 'ஓ! மாந்தாதாவே! தர்மமுள்ளவர்களுக்கு ஈசனான யமனிருக்கிறான் இந்திரியங்களை அடக்கினவன் ஐஸ்வர்யமடைவான், அடக்காதவன் கீழேவிழுவான்' என்பது வேறுபாடம்

3 அரணயத்திலுள்ளவர்கள் 4 கிராமத்திலுள்ளவர்கள்

5 'எல்லா அபிப்பிராயங்களையும்' என்பது வேறுபாடம்

த்திறக்குக் கேட்டுநோந்தால் பிள்ளைகளையும் பெண்டிர்களையும் டுவிடுவார்கள் பிராணிகளைச் சேர்த்துக்கொள்ளலும் தான் இன்சொல்லும் அஜாக்கிரதையில்லாமையும் சுத்தியும் அரசு கு ஸம்பத்தைச்செய்யும் ஸாதனங்களில் பெரியவை மாந்தா வ! இந்தக் குணங்களிலிருந்து எப்பொழுதும் தவறுதலடை த அரசன் அஜாக்கிரதையின்றித் தன்னுடைய இடைவெளி யும் பிறனுடைய இடைவெளியையும் பார்த்துக்கொண்டிருக்க ண்டும் இவனுடைய இடைவெளியைப் பிறன் காணக்கூடாது டைவெளிகளில் பிறனைத் தொடர்ந்துசெல்லவேண்டும் இஃது திரன், யமன், வருணன் இவர்களின் நடக்கையாகும் எல்லா ரிஷிகளின் உண்மையையும் தொடர்ந்து ரக்ஷித்துக்கொள் மஹாராஜனே! ஆகையால், ராஜரிஷிகளால் அனுஷ்டிக்கப் நடையைச்செய் புருஷஶ்ரேஷ்டனே! சிறந்ததான வழி ச் சீக்கிரமாக ஒத்துக்கொள் ஓ! பாரத! தர்மநடையுள்ள சனை இங்கும் இறந்தபின்னும் பெரிய பராக்ரமமுள்ள தேவர் ம் ரிஷிகளும் பிதருக்களும் கந்தர்வர்களும் புகழுகிறார்கள்' று சொன்னார்

ஓ! பாரத! அந்த உசத்தியரால் இவ்விதம் சொல்லப்பட்ட த மாந்தாதாவானவன் சங்கையின்றி அவ்விதமே செய்துவந் ன் ஒருவனாகப் பூமியையும் அடைந்தான் ஓ! அரசனே! தாதாவைப் போல் நீயும் அப்படியே நன்றாகத் தர்மத்தைச் த்து பூமியைப் பரிபாலனஞ்செய், ஸ்வர்க்கத்தில் ஸ்தானத்தை டைவாய்'' என்று சொன்னார்

தொண்ணூற்றிரண்டாவது அத்யாயம்

ராஜதர்மம் (தொடர்ச்சி)

(வாமதேவர் செங்கோலின் சிறப்பையும் கொடுங்கோலின இழிவையும் வஸுமனஸுக்குக் கூறியது)

யுதிஷ்டிரர், "குருக்களிற் சிறந்தவரும் பரதகுலத்திலுதித்த மான பிதாமஹரே! தர்மத்திலிருக்க விருப்பமுள்ள அரசன் விதமிருக்கவேண்டுமென்பதை உம்மிடம் வினவுகிறேன் னை எனக்கு உபதேசிக்கவேண்டும்'' என்று கேட்க, பீஷ்மர் ல்லத் தொடங்கினார்

"இவ்விஷயத்திலும் விஷயங்களின் உண்மையறிந்தவரும் அறி ள்ளவருமான வாமதேவரால் கூறப்பட்ட இப்பழைய இதிஹா தை உதாஹரிக்கிறார்கள் பலமுள்ளவனும் பரிசுத்தனுமான

வஸுமனனென்னும் கோசல தேசத்தரசன் தவமுள்ளவரான வாமதேவரென்னும் மஹர்ஷியை நோக்கி, 'ஓ! பகவானே! எந்த நடையுடனிருந்தால் நான் ஸ்வதர்மத்திலிருந்து நழுவாமலிருப்பேனோ அந்த நடையைத் தர்மார்த்தங்களையுடைய வாக்கியங்களால் எனக்கு உபதேசிக்கவேண்டும்' என்று கேட்டான். தவமுள்ளவர்களிற் சிறந்தவரும் தேஜஸுள்ளவருமான வாமதேவர் நகுஷனின் புத்திரனான யயாதியைப்போலப் பொன்மேனியுள்ளவனும் ஸுகமாக வீற்றிருப்பவனுமான அந்த அரசனைநோக்கிச் சொல்லத்தொடங்கினார்.

'தர்மத்தையே செய்துகொண்டிரு. தர்மத்தைவிடப் பெரியதில்லை. அரசர்கள் தர்மத்திலிருந்துகொண்டே இப்பூமியை ஜயிக்கிறார்கள். எந்த அரசன் பொருள் ஸித்திப்பதைவிடத் தர்மத்தைப் பெரிதாக நினைத்து அதை விருத்திசெய்வதில் புத்தியைச் செலுத்துகிறானோ அவன் தர்மத்தால் விளங்குகிறான். தர்மந் தெரியாத எந்த அரசன் பலத்தால் மாத்திரம் ப்ரவர்த்திக்கிறானோ அவனிடமிருந்து முந்தியதும் இடையிலுள்ளதுமான (அறம் பொருள்) இரண்டும் விரைந்து விலகி ஓடும். துஷ்டர்களும் மிக்க பாபிகளுமான மந்திரிகளுள்ளவனும் தர்மத்தைக் கெடுப்பவனுமான அரசன் உலகத்திற்குக் கொல்லத்தக்கவனாவான். அவன் சீக்கிரமாகவே பரிவாரத்துடன் நாசமடைவான். நல்லவிஷயங்களைச்செய்யாதவனும் இஷ்டம்போல ஸஞ்சரிப்பவனும் தற்புகழ்ச்சி உள்ளவனுமான அரசன் பூமிமுழுமையுமடைந்தும் சீக்கிரமாகவே நாசமடைவான். அவ்விதமின்றிச் சுபத்தை அங்கீகரிக்கிறவனும் அஸூயையில்லாதவனும் இந்திரியங்களை ஜயித்தவனும் புத்தியுள்ளவனுமான அரசன் பிரவாகங்களால் ஸமுத்திரமானது விருத்தியடைவதுபோல விருத்தியடைவான். பூபதியே! எப்பொழுதும் 'தர்மத்தாலும் காமத்தாலும் பொருளாலும் புத்தியாலும் ஆலோசனையாலும் பூர்ணமாயிருக்கிறேன்' என்றெண்ணக்கூடாது. உலகநடையானது இவைகளெல்லாவற்றிலுந்தான் நிலைபெற்றிருக்கிறது. இவைகளைக் கேட்பவன் யசஸையும் கீர்த்தியையும் ஸம்பத்தையும் பிரஜைகளையும் அடைகிறான். இவ்விதம் தர்மங்களில் முயற்சியுள்ளவனும் அறம் பொருள்களை ஆலோசிப்பவனுமான எவன் காரியங்களைப் பரீக்ஷைசெய்து தொடங்குகிறானோ அவன் உறுதியான பெருமையை நிச்சயமாக அடைகிறான். கொடாதவனும் நட்பில்லாதவனும் பிரஜைகளைத் தண்டநீதிப்படி நடத்திவராதவனும் ஸாஹஸமான ஸ்வபாவமுள்ளவனுமாயிருக்கும் அரசன் சீக்கிரமாகவே நாசமடைவான். புத்தி

லாதவன், தான செயத பாவததைப புததியால பாரககமாட்
ன அவன அபகீாததியையடைநது திருமபவும நரகமடை
ன [1] அவவிதமினறிப பூஜிபபவனும தானஞசெயபவனும
சுததனும ஸாரததை அறிநதவனுமாயிருபபவனுடைய வயஸ
ந்தை ஜனஙகள தமககுணடானதைபபோல விலகக விருமபுவாா
எவனுககுத தாமததை அறிவிககுங குருவிலலையோ எவன
றவாகளையும கேடகிறதிலலையோ அவன பொருளை அடை
போது ஸுகததிறகு ஈடுபடடவனுகி நெடுஙகாலம ஸுகததை
டையமாடடான தாமஙகளில குருவை முககியமாககொணட
றும நேரில காரியஙகளைப பாாபபவனும லாபஸமயஙகளில தா
தை முககியமாகக கொணடவனுமாயிருபபவன நெடுஙகாலம
கமடைவான

தொண்ணூற்று மூன்றாவது அத்யாயம்
ராஜதாமம (தொடர்ச்சி)

(வாமதேவர் வாக்கியத் தொடர்ச்சி)

எநததேசததில அதிகபலசாலியான அரசன பலமிலலா
னிடம அதாமததைச சுமததுகிருனே, அவன குலததிலுதித்த
களும அநத ஒழுககததையடுததுப பிழைககிருாகளோ,
வததில பிரவிாததியுள்ள அநத அரசனை மறறவாகளும அனு
ததிருககிருாகளோ, கெடடநடையுள்ள மனிதாகளிருககும
நததேசமானது சீககிரம நாசமடையும ஸவதாமததிலிருக
அரசனுடைய எநத நடககையை மனிதாகள அடுததுப
ழைககிருாகளோ கெடடவழியிலிருபபவனுடைய அதே நடக
யை உறவினனும பொறுககமாடடான சாஸதிரவிதியை
றியாத அரசன ஸாஹஸமான ஸவபாவமுளளவனுயச சிறிது
கொடுமையைச செயயினும சீககிரமே நாசமடைகிருன துனப
ளளவாகள விஷயததிலும துனபமிலலாதவாகள விஷயததி
ம நனனடககையுடனகூடிய ஸதிதியை அனுஸரியாத க்ஷததிரி
ன க்ஷததிரியதாமததிலிருநது விலகினவனுகிருன முனபு உப
ரஞசெயதவனும பினபு பகைககிறவனுமான அரசனை யுததத
ல் பிடிததபின எவன பகைமையால மரியாதைசெயயாமலிருக
ருனே அவன க்ஷததிரியதாமததிலிருநது விலகினவனுகிருன
தியுள்ள அரசன மிகக ஸுகமாயிருககவேணடும ஆபததுளள
மயததில அதை விலககததகக காமததைச செயயவேணடும

1 இஙகு வேறுபாடங கொளளபபடடது

அவன பிராணிகளுககுப பிரியமாக இருபபான, ஸமபததில
_தும நழுவுதலையடையமாட்டான எவன அபபிரியததைதச
தானே அவனுககுத திருமபவும பிரியததைதசெயயவேண
எவன பிரீதியிலலாதவனிடம பிரீதியைசசெயகிருனே அ
தாமததினறிப பிரியனுவான பொய பேசுவதை விலககே
டும வேணடபபடாமலே பிரியததைதசெயயவேணடும கா
தாலும குரோதததாலும தவேஷததாலும தாமததைத
கூடாது அறிவுளளவன கபடமிலலாமலிருககவேணடும ஸ
யம, அடககம, தாமம, நலலஸவபாவம, பிரஜைகளுககு
மான க்ஷததிரியதாமம இவைகளை விடககூடாது விஞக
விடையளிகக லஜஜைபபடககூடாது அவமதிபபுளளமொழி
பேசககூடாது பரபரபபிலலாமலும அஸூயையிலலாம
இருககவேணடும அபபடியிருநதால பிறன தனவசமாவ
பிரியனிடததில மிகவும அதிகமாக ஸநதோஷிககககூடாது
பிரியனிடததில அதிகவருததமுமகூடாது பிரஜைகளின ஹி
தைதினைததுப பொருடசெலவான கஷடஙகளில துனபப
கூடாது எநத அரசன நறகுணஙகளால எபபொழுதும பிரி
தைசசெயகிருனே அவனுடைய காமஙகள பயனபடும அவ
-யிருநது செலவமும விலகாது அபபிரியஙகளிலிருநது வில
வனும பிரியததிலிருபபவனும பகதியுளளவனுமான மனிதனி
அரசன அனபுளளவனுயிருககவேணடும இவவுலகில அதுத
ஸாதுககளுடைய நடககையாகும பலவாறு செலலாத இந
யக கூடடஙகளுளளவனும மிகவும அனுஸரிததுச செலலுகி
னும பரிசுததனும சகதியுளளவனும பகதியுளளவனுமாயி
பவனைப பெரியகாரியததில ஏவவேணடும ஸ்ரேயஸஸுககு அ
யாளமான பராகரமமுளளவனும கீாததியை முககியமா
சொணடவனும நனனெறியில நிலைபெறறவனும ஸமாததாகளை
பூஜிபபவனும அவாகளிடம பொருமையிலலாதவனும
னிடம அனபுளளவனும யஜமானனுடைய காரியஙகளில அ
கிரநதையிலலாதவனுமாயிருபபவனைப பொருளைபபறறிய வேலை
ஏவவேணடும அறிவிலலாதவனும, இநதிரியஙகளை அனுஸரிப
னும, லோபமுளளவனும, கெடட நடையுளளவனும, மறை
விரோகஞசெயபவனும, கபடததைவிடாதவனும, சொடியவ
கெடடபுததியுளளவனும, பலசலவிகளிலலாதவனும, [1]பெருந
மையிலலாகவனும, களவிருபபமுளளவனும, சூது காமம
டைகளில கருததுளளவனுமான மனிதனைப பெருஙகாரியத
ஏவும அரசன லக்ஷமியைவிடடுவிலகுவான தனனை ரக்ஷித

1 இஙகு வேறுபாடங கொளளபபடடது

ணடவனும ரக்ஷிககததககவாகளை ரக்ஷிககிறவனுமான அரசனு
ப பிரஜைகள விருததியடைவாாகள அவனும பெரியஸுகம
றவான எவாகள பூமிககுப பதிகளோ அவாகள யாவாகளை
அறியபபடாத நலல எணணமுளள தூதாகளால கவனிதது
வேணடும அதனுல, அரசனுககுக கேடிலலாமலிருககும பல
ளவனுககு விரோதஞசெயதுவிடடுத தூரததிலிருககிறே
னறு சிநதையிலலாமலிருககககூடாது இவாகள அஜாகரததை
இருபபவனிடம பருநதுகள விழுவதுபோல விழுவாாகள
தியானசேனையுளளவனும குறறமிலலாத புததியுளளவனுமா
பபவன தனனுடைய பலததைததெரிநதுகொணடு பலமிலலா
ரகளை எதிாககவேணடும அதிகபலசாலிகளை எதிாககககூடாது
மததைப பெரிதாககககொணட அரசன பராகரமததால பூமியை
டநது தாமபபடி பரஜைகளைப பரிபாலிககவேணடும யுததத
மரணததைச செயதுகொளளவேணடும இவையாவும முடி
[1]மரணமடையும இவவுலகில துனபமிலலாதது ஒனறுமிலலை.
கயால, தாமததிலிருககும அரசன தாமபபடி பரஜைகளைக
ககவேண்டும காததறகுரிய (கோடடைமுதலிய) இடமும யுதத
தாமததைககடடளையிடுவதும மநதிராலோசனையும சமயத
ஸுகஙகொடுபபதுமாகிய இவவைநதாலும பூமியானது
நததியடைகிறது அரசாகளில மிக உததமனே! எவனுல இவ
நதும காககபபடுகினறனவோ அவனே அரசன எபபொ
தம இவைகளிலிருககும அரசன இபபூமியை அனுபவிபபான
வகளை எபபொழுதும ஒருவனே கவனிககவமுடியாது
பிககையுளளவாகளை இவைகளில இருககசசெயதுவிடடு அரசன
மியை வெகுகாலம அனுபவிககவேணடும தானஞசெயகிறவ
ம பஙகிடடுககொடுபபவனும கொடுமையிலலாதவனும பரிசுத
னும மனுஷயாகளை விடாதவனுமாயிருககிறவனை ஜனஙகள
ரசனுககச செயகிறாாகள எவன தனனிஷடததை விலககிவிடடு
நமததிறகுரிய அறிவைககேடடு அதை அடைகிறனே அவனை
கமானது அனுசரிததுசசெலலும எவன ஹிததததைச செயவ
விருபபமுளளவனுன ஸநேஹிதனுடைய வசனததை தவே
ததால பொறுககவிலலையோ, பரதிகூலமானவசனஙகளை எப
ாழுதும மனமிலலாதவனபோல (வெளிககாடடி மனததில
யததுடன) கேடகிறனே, புததிமானகளால செலலபபடட
ம துனபமுளளவாகளுககும துனபமிலலாதவாகளுககும ஸமமு
ன லாபவழியிலும எபபொழுதுஞ செலலவிலலையோ அவன

[1] ஆயினும அரசருககு யுததமரணம ஸ்வாககததைத தருமெனபது
நதது

க்ஷத்திரிய தாமத்திலிருந்து விலகினவனுகிருன் சிக்ஷிக்கப்ப
அமாத்தியன், விசேஷமாக மடந்தைகள், மலை, கடினம
கோட்டை, யானை, குதிரை, ஸாப்பம் இவைகளிடமிருந்து
பொழுதும் முயற்சியுடன் தன்னை ரக்ஷித்துக்கொள்ளவேண்
எவன் முக்கியர்களான மந்திரிகளைவிட்டுக் கீழ்ப்பட்டவர்களை
பர்களாகச்செய்துகொள்ளுகிருனே அவன் குடிமுதலிய வயஸ
தையடைந்து நல்லவழியை அடையமாட்டான் எவன் உ
யற்ற மனமுள்ளவனும் நிலைத்த கோபமுள்ளவனுமாய்ச் சுப
முள்ள ஞாதிகளிடம் மிக்க த்வேஷத்தினுல் பொருமையுள்ள
யிருக்கிறனே அவனருகில் பொருள் [1] நிலைத்திராது எ
மனத்திற்குப் பிரியர்களாயும் நற்குணம் பொருந்தியவர்களா
இருக்கும் ஞாதிகளை இஷ்டத்தினுல் தனக்கு ஈடுபட்டவர்களா
செய்துகொள்ளுகிருனே அவன் வெகுகாலம் கீர்த்தியில் நிலை
திருப்பான் அஸமயத்தில் பொருளைச் செலவிடக்கூடாது
பம் நேர்ந்தால் எப்பொழுதும் வருத்தப்படக்கூடாது இன்ப
லும் மிகவும் அதிகமாக ஸந்தோஷிக்கக்கூடாது நோயின
யைத் தரத்தக்க தொழிலில் முயற்சிசெய்யவேண்டும் 'எந்த
சர்கள் அன்புள்ளவர்கள்? எவர்கள் பயத்தினுலடுத்தவர்க
இவர்களுள் எவர்கள் மத்தியஸ்தர்களுக்குள் தோஷமுள்ள
கள்?' என்று எப்பொழுதும் விசேஷமாக ஆலோசிக்கவேண்
பலமுள்ளவனுயிருப்பதுபற்றிப் பலமில்லாதவனிடத்தில் எ
டத்திலும் எச்சமயத்திலும் நம்பிக்கையுடனிருக்கக்கூடா
இந்தப் பலமில்லாதவர்கள் அஜாக்கிரதையாக இருப்பவனி
பருந்துக்கு ஒப்பாக வந்துவிழுவார்கள் எல்லாக்குணங்க
னுங் கூடியவனும் இன்பமாகப் பேசுகிறவனுமான யஜமானை
பற்றியும் பாவபுத்தியுள்ளவன் கேடுநினைப்பான் ஆகையால்,ஜ
களை நம்பக்கூடாது இவ்விதமான அரசர்களுக்குரிய ரஹ
வித்தையை நஹுஷபுத்திரனுன யயாதி சொன்னுன் மனிதா
விஷயத்தில் முயற்சியுள்ளவன் இந்திரனுடன்கூடின சத்துருக்க
யும் கொல்லுவான்

தொண்ணூற்றுநான்காவது அத்யாயம்

ராஜதர்மம் (தொடர்ச்சி)

(வாமதேவர் வாக்கியத் தொடர்ச்சி)

ஓ! அரசனே! பூமியின் பதியாயிருப்பவன் யுத்தமின்றி
ஜயத்தை விருத்திசெய்யவேண்டும் யுத்தத்தால் ஜயம்பெறு

1 'அவன் மிருத்யுவின் அருகில் வசிக்கிருன்' என்பது வேறுபாட

ததனறெனறு கூறுகிறாகள மூலமானது மிகக உறுதிபபடா
நககுமபொழுது அடையபபடாதபொருளை அடையவிருமபு
கூடாது மூலததில பலமிலலாத அரசனுககு லாபம விருததி
டியாது எநத அரசனுடையதேசம செழிபபுளளதும,நிறைநத
பததுளளவாகளும பிரீதியுளளவாகளுமான அரசாகளுளள
, ஸநதோஷமுளளதும, சிறபபுறற மநதிரிகளுளளதுமாயிருக
ிதா அநத அரசன உறுதியானமூலமுளளவன எநத அரசனு
ப யுததவீராகள நலலஸநதோஷமுளளவாகளும அதிக பகதி
ளவாகளும[1] நனகு பூஜிககபபடடவாகளுமாயிருககிறாகளோ
வரசன சிறிய சேனையாலும பூமியை ஜயிபபான எவவிடத
தணடமானது பலமுளளதாயிருககிறதோ அஙகுப பிரியவச
பேசவேணடும பிரியவசனததை முனனிடடதும[2] பேதத
மூலமாககொணடதுமான தானம சிறநததாகும அரசன
பொழுது[3] மூனறினசெயகையைப பயனறறதாக அறிகிறானோ
பொழுது, இடைவெளியறிநது, விசாரியாமல தணடததைப
யோகிககவேணடும எபபொழுது சததுருவானவன அதிக
முளள சததுருககளால அவமதிககபபடடானோ அபபொழுது
னிடம உபேகைஷசெயயவேணடும பலமுளளவாகளுகரு
கததகக நிலைமையானது பலமாகும ஓ! பாரத! எபபொழுது
சன பலமிலலாதவனாயிருககிறானோ அபபொழுது (ஸாமதான
ததணடஙகளாகிய) நானகினுககும விரோதமிலலாத உபே
ஷையைச செயயவேணடும ஐநதாவது உபாயமான அவவுபே
ஷயும யாவறறினும மிககபலமுளளதாகும உணமையை அறிநத
ஸலதேசததரசனே! பாாககவரால பாடபபடட சுலோகங
ள உணமையைஅறிநதுகொணடு உளளபடி அதைச செயய
ணடும அதாவது —'ஏதாவதோரிடததில ராகூஸன பிசாசத
் அடிககபபடுவானாகில அவவிடததில உபேகைஷசெயயவேண
-பலமுளளவாகளினபலததைக கொலலவேணடும' எனபது
அரசனே! பலமிலலாதவனும விரோதியை விரோதியாலேயே
நகவேணடும காலிலபுகுநதமுளளைக கையிலுளளமுளளா
ிய எடுககவேணடும பலமுளளவாகளிறசிறநத அரசனே!
றநது துனபததைச செயயவிருமபும மநதிரிகளிடமும
லசசாகளிடமும உபாயஙகளுள இநத உபேகைஷஎனபது
படுகிறது கலலால இருமபையும இருமபால கலலையும

1 'பிறரைவஞசிககும நிலைமையிலிருககிறாகளோ' எனபது வேறு பாடம.
2 ஒருவருககொருவா பகையை உணடுபணணுவது
3 ஸாம தான பேதஙகள

ஙகிககசசெயயவேணடும விலவககர்யகளை வேறு விலவக்க களாலும மிலேசசாகளை வேறுமிலேசசாகளாலும அழியசசெ வேணடும மிகக அகஙகாரஙகொணட தாஸாகளுககும் இன்த செயயவேணடும சணடாளஜாதியிலும மிலேசசஜாதியிலுமு வாகளைத தணடததாலேயே விலக்கவேணடும மறைவாகக கெ செயபவாகளுககுக கெடட்மனிதாகளைககொணடு முனகூறியமு செயயவேணடும அறம பொருள இனபம வீடெனனும நாலவ பயனுககும விரோதிகளான சடைசிஜாதிககாராகளையும, ம வாகக கேடுசெயயும மநதிரிகளையும, அவவிதமே கெடடபிர மணாமுதலியவாகளையும [1]ஐநது உபாயஙகளாலும ஸாதிககவே டும் அனபிலலாதவாகளும நலலபகதியுளளவாகளும ராஜ திறகுரிய வேலைசெயபவாகளும படடணததிலும கிராமததி உளளவாகளுமான மனிதாகளையும அடககமிலலாதவாக ராஜயததிறகு விரோதிகளுமான மனிதாகளையும சணட மிலேசசஜாதியிலுளளவாகளையும பாஷணடாகளையும விபரீ மததிலிருபபவாகளையும பலமுளளவாகளையும ஆரமபிகளை பாடகாகளையும நடடுவாகளையும வணககமுளளவாகளான ரையும அவவிதம முபறசியால ஸாதிககவேணடும எநத அரச டைய படடணததிலும கிராமததிலுமுளளவாகள பிராணிகளி தயையுளளவாகளும தனதானயஙகளுளளவாகளுமாயிருககி களோ அவன உறுதியானமூலமுளளவன புததிமானனவன னுடைய பராககரமததிறகுச சிறநத ஸமயததை அறிநது பொழுது பிறனுடைய பூமியையும பொருளகளையும அ விருமபவேணடும போகஙகளில முயலுகிறவனும பிரா களிடம தயையுளளவனும தனனை ரக்ஷிபபவனும வேகமு வனுமாயிருபபவனுடைய தேசம விருததியடையும எ இனததாாகள நனறாக இருககுமபொழுது வஞசகமாகபரவி திககிறானே அவன சோடாலியால காடடை வெடடுவதுபோ தனனை வெடடிககொளளுவான அடிககததுணியாத அரச குப பகைவாகள எபபொழுதும குறையமாடடாாகள எ கோபததைவிலககததெரிநதவனே அவனுககுப பகைவனிரு மாடடான பெரியோாகளால எநதக கருமம வெறுக படடதோ அதை அறிவுளளவன செயயககூடாது எ நனறெனறு அறிகிறானே அதில தனனை ஏவவேண எநத அரசன [2] காரியஙகளின மிசசததுடன ஸுகஙகளை

[1] இநதப பாவததின 315-ம பககததில காணக
[2] பிறகாரியஙகளை முழுதும முடியாமல

கக விருமபுகிருனே அவவிதமிருபபவனைப பிறா அவமதிகக
டடாாகள, தானும தாபமடையமாட்டான எநத அரசன
நடகையுடன மனிதாகளிடமிருககிருனே அவன இர
உலகஙகளையுமஜயிதது அநத ஜயததில நிலைபெறுகிருன'
று சொனனூா வாமதேவரிஷியால இவவிதம சொலலபபட்ட
மனனெனனுடம அரசன அவறறையெலலாம செயது
கான அவவிதம செயயும நீயும ஐயமினறி இவவிரணடு உலகங
யும ஜயிபபாய'' எனறு சொனனூா

தொண்ணூற்றெழுநதாவது அதயாயம

ராஜதாமம. (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரருக்கு யுத்ததர்ம முதலியவற்றைக் கூறியது)

யுதிஷடிரா, "ஒருக்ஷததிரியன மறறொரு க்ஷததிரியனை யுத
தில ஜயிகக விருமபுவானுகில அவனுககு ஜயததிறகுரிய தாமமு
து? இதனைக கேடகும எனககு உபதேசிககவேணடும''
று கேடக, பீஷமா சொலலததொடஙகினூா

"அரசன ஸஹாயமுளளவனுனுலும ஸஹாயமிலலாதவனுனு
ராஜயததிறகுவநது, 'நான உஙகளுககு அரசன, எபபொழு
உஙகளைப பாதுகாததுவருகிறேன, தாமபபடி எனககு வரி
க கொடுஙகள, எனனைபபறறி எனனகருதுகிறீாகள?' எனறு
லலவேணடும அவாகளும அஙகுவநது அவவிதஞ சொனன
அரசனுககவரிபபாாகளானுல க்ஷேமமுணடாகும ஓ! அர
ன! க்ஷததிரியாகளலலாதவாகளான அவாகள விரோதஞசெய
களானுல தமககுததகாதகாமததிலிருககும அவாகளை எவ
ததிலும எலலா உபாயஙகளாலும அடககவேணடும ஆயுத
லாதக்ஷததிரியனைக காககுநதிறமை இலலாதவனெனறும
கமான எணணமுளளவனெனறும அறிநதால தாழநதமனித
ஆயுதமெடுபபான'' எனறு சொனனூா

யுதிஷடிரா, "பிதாமஹரே! க்ஷததிரியனுன ஓா அரசன மற
ரு க்ஷததிரியனை எதிாததுவருவானுகில எவவிதம எதிாததுப
ாபுரியவேணடும? அதனை எனககு உபதேசிககவேணடும''
றுகேடக, பீஷமா சொலலததொடஙகினூா "ஸனனுகமிலலா
ம கவசமிலலாமலுமிருககும ஒரு க்ஷததிரியன யுததததில
ாககததககவனலலன ஒருவனுயிருநது ஒருவனுயிருபபவனை
கி, 'நீ அமபை விடு' எனறும, 'நானும விடுகிறேன' என
அறிவிககவேணடும அவன ஸனனுகததுடனவருவானுகில

பிறகு தானும ஸனனுககததுடனிருககவேணடும அவன் ே
யுடன வருவானுகில பிறகு தானும சேனையுடன அவனை அ
வேணடும அவன கபடமாகப போாபுரிவானுகில தானும க
மாக எதிாதது யுததஞசெயயவேணடும அவவிதமினறித தா
படி யுததஞசெயவானுனல தாமபபடியே தடுககவேணடும
முளளவனைக குதிரையால எதிாததுச செலலககூடாது ரத
ளவனிடம ரதமுளளவனுகவே செலலவேணடும ஆபததுஸ
தில அடிககககூடாது பயநதவனையும ஜயிககபபடடவனையும அ
ககூடாது விஷபபூசசுளள அமபும [1] கரணியும போடததக
வலல இவை அஸததுககளுககுரிய ஆயுதஙகளாகும. உண
யாகவே யுததஞசெயயவேணடும அடிககவிருமபியவனைக கோ
ககூடாது யுததததில ஒருவனுககு யானையிருககையில மற
வனுககு யானையிலலாமலிருநதால காலாள யானையுளளவ
யுததஞசெயவது கூடாது, யானையுளளவன காலாளோடு யுத
செயவதும கூடாது யானையால யானையைப போாபுரியவேண
ஒருஸமயம, பழககபபடடகுதிரையும யுதத்ஞசெயயலாம,
வியமான அஸதரபலமபொருநதியவன இஷடபபடி யானையி
பூமியிலும ஸமமானவிடததிலும தோாலும குதிரையாலும
பொழுதும யுததஞசெயயலாம ராஜனே! ராமருககும ரா
னுககும நடநதயுதததததில குரஙகுகளும பெருமபாககியசாலி
லக்ஷமணனும அவவிதமே விபீஷணரும காலாடகளாயிருந
கள ராவணனுடைய முடிவுககாலததில கெடட நடகையுள
னும பாவததைதசசெயதவனுமான அவனை ராகவா இநதிரனு
தேரிலேற்க [2] கொனருா திவவியமான அஸதிரஙகளின ப
பொருநதியவரிடம இவையாவும விதிககபபடுகினறன இது ே
ஸூராகள யாவரிடததிலும முனனோாகளால காணபபட
பலமிலலாதவனையும புததிரனிலலாதவனையும ஆயுதம ஒடிநத
யும ஆபததுளளவனையும நாணறுநதவனையும வாகனமிழநத
யும எவவிததததிலும கொலலககூடாது அரசன ஆபததுள
னைத தன தேசததிறகனுபபிச சிகிதஸைசெயயவேணடும
லது, தன வீடடிற சேருமபடி செயயவேணடும புணகள ஆ
பிறகு அவனை விடுவிககவேணடும இது ஸனுதனமான தா
ஆகையால, தாமபபடி யுததஞசெயயவேணடுமெனறு ஸவ
புவமனு கூறினுா ஸாதுககளின தாமமானது ஸாதுக
டம நிலைபெறறிருககும அதையடைநது நசியாமலிருககச

1 நோான ஒருகூரும திருமபிய மறுகூருமுளள ஓா ஆயுதம
2 இஙகு அதிக பாடமான அரைசுலோகம விடபபடடது

ணடும தாமததில நியமமுளள எநத க்ஷததிரியன அதா்மத ஜயமபெறுகிருனே பாபியும அவமதிககபபடட ஜீவனமுளள மான அவன தனனைத தனனுல கொலலுகிருன நலலவா த தியவழியால வெலலுதலெனபது தீயோருடைய தொழில ததால நேரும மரணமும மிகசசிறநதது பாபகாமததால டாகும ஜயமும சிறநததனறு ஓ! அரசனே! செயயபபடட மமானது பசுவைபபோல உடனே பயனதருவதிலலை வோ பும கிளைகளையும எரிததுககொணடு செலலும பாபியானவன காமததால பொருளையடைநது ஸநதோஷிபபான அநதப யானவன அபபொருளாலேயேவளாநதுகொணடு பாபததில ஷமாகச செலலுவான அவன தாமமிருககிறதெனற ணமிலலாதவனுயப பரிசுததாகளைப பரிஹஸிபபவனபோ து சிரததையிலலாதவனுகி நாசமடைவான அவன வருண டய பாசஙகளால கடடபபடடுத தேவாகளால அவமதிககப ருன காறறுநிறைநத பெரிய துருததிபோலத தானசெயத ததாலேயே வளாசசியடைகிருன பிறகு, ஆறறஙகரையி ள மரமபோல வேருடன பறிககபபடுகிருன கலலில டநத குடததைபபோல அவனை ஜனஙகள நிநதிககிருாகள கயால, அரசன தாமததிஞல ஜயததையும கோசததையும டய விருமபவேணடும

தொணணூறறுருவது அதயாயம

ராஜதாமம. (தொடர்ச்சி)

ஷமர் ஜயலக்ஷணங்களையும் மற்றும் சில ராஜதர்மங்களையும் கூறியது)

அரசன அதாமததால பூமியை ஜயிகக விருமபககூடாது அரசன அதாமததால ஜயததையடைநது புகழபபடுவான? மததுடனகூடிய ஜயமானது ஸவாககததிறகுக காரணமு ப, நிலைபெறறதுமனறு பரதஸரேஷடனே! அஃது அரசனை பூமியையும கிழேதளளும சிததின கவசமுளளவனையும உன டயவனுயிருககிறேனெனறு சொலலுகிறவனையும அஞசலி தவனையும ஆயுதமவிடடவனையும பிடிதது வருததககூடாது பலததால ஜயிககபபடடவனே அவனிடமும அரசன யுத சயயககூடாது அவனை ஓராணடு[1] அடககிவைககவேண

[1] உனககுத தாஸனெனறு சொலலுமபடி செயயவேணடும

டும• அதனபிறகு, அவன 1 மறுபிறபபுளளவனுகிருன ப
ரமததால அபகரிககபபடட கனனியை ஒரு வருஷததிறகு
2 வினவககூடாது பலாதகாரமாக அபகரிககபபடடபொரு
3 மறறுமுளளயாவும இவவிதமேயாகும கொலைசெயயததகக
டைய பொருளை வைததுககொளளககூடாது, செலவுசெயத
வேணடும (அவனுடைய) பசுககளினபாலை பிராமணாகளே (
கலாம, காளைகளையும உபயோகிததுககொளளலாம அவன (
வாளியாக இலலாவிடடால அவனை க்ஷமிககவேணடும க்ஷத
னுடனக்ஷததிரியனே யுததமபணணததககவன எனறுதாமப
ககபபடுகிறது க்ஷததிரியனலலாத மறறவன க்ஷததிரியனைக
தது எவவிதததிலும ஆயுததைதபபோடககூடாது இரணடுபே
கள யுததஞசெயயச சோநதுஙிறகுமபொழுது இரணடுபககு
கும க்ஷேமததைதவிருமபிய பிராமணனஇடையிலசெலலுவா(
அபபொழுது யுததஞசெயயககூடாது எவன பிராமமணனை (
செலலுகிருனே அவன நிலைபெறறதான மரியாதையைப பே
தவனுவான அதமனுன க்ஷததிரியன மரியாதையை மீறி
பானுனல அதனபின அவன க்ஷததிரியஜாதியில கணககிடத
வனலலன, ஸமாஜததில எடுததுககொளளத தககவனுமல
ஜயமபெற விருமபுமரசன தாமககுறைவாலும மரியாதையை
செலவததனுலும அநதடககையை அனுஸரிககககூடாது த
தால அடையபபடட ஜயததைககாடடிலும வேறு பெரிய
என்ன இருககிறது? பலாதகாரமாகக கெடடவழியுளள கா
களைச செயதவுடன நனமொழியாலும போகஙகளைககொடு
விரைவில ஸநதோஷபபடுததவேணடும அஃது அரசாக(
உயாநத நீதியாகும 4 உபாயமினறி ஜயிககபபடடவாகளும
பபபடுததபபடடவாகளுமான ஜனஙகள அரசனுககுப ப(
பஙகளை எதிரபாாததுககொணடு பகைவாகளை அடுபபா
ஓ! அரசனே! எலலாவிதததிலும அரசனுககு ஆபததைதவிருப

1 ‘அவன அவவிதஞசொலலாவிடினும தாஸததனமையை
னுகவே ஆகிருன ஆகையால்; ஒருவருஷததிறகுபபின அவனை வி(
வேணடுமே’ எனபது கருதது

2 ஒருவருஷததிறகுபபின, ‘நீ மணமபுரிய விருமபுவது என
அலலது மறறவனையா?’ எனறுகேடடு அவளிஷடமபோலச (
வேணடும

3 ‘சததுருவினிடமிருநது அபகரிககபபடட வேலைககாரனமு(
வாகளையும ஒருவருஷம செனறவுடன சததுருவுககே கொடுத(
வேணடும அபபடிசசெயவது இனுமகொடுததததுபோலாகும’ எ(
பொருள 4 இஙகு வேறுபாடம கொளளபபடடது

ளான அந்த மனிதர்கள் அவனுக்கு ஆபத்துள்ள ஸமயத்தில
்தாஷமடைந்து அவன் விரோதிகளுக்கு அனுகூலஞ்செய்வார்
விரோதியை அவமதித்து வஞ்சிக்கக்கூடாது எவ்விதத்திலும
கமாக அடிக்கவுங்கூடாது அதிகமாக அடிக்கப்பட்ட மனிதன
ஸமயம உயிரையும்விட்டுவிடுவான துன்பப்படுத்தப்பட்டவன
ுதிரவியத்தைப் பெற்றிருந்தும ஸந்தோஷப்படமாட்டான
விதமுள்ளவன உயிர் ஒன்றைமாத்திரமே பெரிதாக நினைப
ர் எந்த அரசனுடையதேசமானதுநிறைந்ததும்பெருமையுள்ள
அரசனிடம் ப்ரீதியுள்ளதும ஸந்தோஷமுள்ள வேலைக்கார்
ம மந்திரிகளுமுள்ளதுமாயிருக்கிறதோ அந்த அரசன உறுதி
ர் மூலமுள்ளவன பூஜிக்கத்தக்க ரித்விக்கையும புரோஹித
ும ஆசாரியரையும மற்றுமுள்ள மிக்கசிறந்த கல்விமான்களை
எவன பூஜிக்கிறானே அவனே உலகந்தெரிந்தவனென்று
லப்படுகிறான இந்த நடக்கையைக்கொண்டே இந்திரன பூமியை
டந்தான,[1] மற்றுமுள்ள அரசர்களும ஜயமடைய விரும்பு
ர்கள் ஓ! ராஜனே! பிரதர்த்தனனென்னும அரசன பெரிய
ந்தத்தில ஜயமடைந்து பூமி ஒன்றைத்தவிரப பொருளையும
ரத்தையும தான்யங்களையும பலமுறை அபகரித்துக்கொண
ன திவோதாஸனென்பவன அக்நிஹோத்ரஹோமத்திற்கு
கமான ஹவிஸ்ஸையும பூஜிக்கத்தக்க அன்னத்தையும அபஹரித்
ர், அந்தக்காரணத்தால வஞ்சிக்கப்பட்டவனானான ஓ! பாரத!
ாஜன வேதமறிந்தவர்களின திரவியங்களையும ரிஷிகளின திர
்களையுந் தவிர அரசர்களுடன கூடின மற்ற ராஜ்யங்களைத்
ிணையாக அளித்தான ஓ! யுதிஷ்டிர! தர்மமறிந்தவர்களும
ுனோர்களுமான அரசர்களுக்குப பலவிதமான தனங்களும
ந்தன அவையாவும எனக்குஇஷ்டமானவை எந்த அரசன
க்கு ஸம்பத்தை விரும்புகிறானே அவன எல்லாவிதத்தைகளின
்ஷத்தாலும ஜயம்பெற விரும்பவேண்டும, மாயையாலும
்தத்தாலும விரும்பக்கூடாது" என்றுசொன்னார்

தொண்ணூற்றேழாவது அத்யாயம

ராஜதர்மம. (தொடர்ச்சி.)

(பீஷ்மர், க்ஷத்திரியர்கள யுத்தஞ்செய்வது தர்மமென்பதைப் பலகாரணங்களால் நிரூபித்தது)

யுதிஷ்டிரர், "பரதர்களிற் சிறந்த அறிவுள்ள அரசரே! க்ஷத்
ரியர்களின தர்மத்தைவிட மிக்ககெட்டதான தர்மம வேறில்லை,

---

1 'இந்த நடக்கையைக் கொண்டே பூமியிலுள்ளவர்கள இந்திர
னுடைய ராஜ்யத்தை அனுபவிக்கவிரும்புகிறார்கள்' என்பதுவேறுபாடம.

அரசன விரோதமாக நடநதுமபொழுதும யுதததிலும பலஜ
களைக கொலலுகிறுன அரசன எநதககாமததால அநதககு
விலகி உலகஙகளை ஜயிககிறுன ? அறியவிருபபமுளள என
அதனை உபதேசிககவேணடும ” எனறுகேடக, பீஷமா சொ
தொடஙகிஞா

“ பாபிகளை அடககுவதாலும ஸாதுககளை ரக்ஷிபபதா
யாகஙகளாலும தானஙகளாலும அரசாகள குறறமறறவா
கிப பரிசுததாகளாகிறுாகள ஜயததை விருமபுகிற அரச
பிராணிகளைப பீடிககிறுாகள அவாகளே ஜயமடைநதபின தி
பவும பிரஜைகளை விருததிசெயகிறுாகள தானம, யாகம, த
இவைகளின பலனகளால பாபஙகளைத தூரவிலககுகிறுா
பிராணிகளைக காபபதால இவாகளுககுப புணணியம விரு
அடைகிறது நிலஙகளைச சுததபபடுததுகிறவன பயிரு
சோநத புலலுகளை நசிககசசெயதாலும பயிா நசியாமல நிலத
எவவிதம சுததபபடுததுகிறுனே அவவிதம ஆயுதஙகளை வி
வாகள சொலலததககவாகளைப பலவிதமாகக கொலலுகிறுா
திருமபவும பிராணிகளை விருததிசெயவது அநதப பா
திறகுப பிராயசசிததமாகக காணபபடுகிறது எவன பிரா
களைத துனபததிலிருநதும கொலையிலிருநதும கஷட
லிருநதும திருடாகளிடமிருநதும உயிரைசகொடுதது
பொழுதும ரக்ஷிககிறுனே அவன பொருளையும ஸுகத
யும கொடுககும பிரமமதேவனுகிறுன அநத அரசன அ
மளிபபதைத தக்ஷிணையாககொணட பல யாகஙகளைசசெ
இவவுலகில க்ஷேமஙகளை அனுபவிததபின இநதிரனுடைய லோ
திறகுஒபபான லோகததையும அடைகிறுன பிராமம
களுககு வேணடிய காரியம வருமபொழுது எவன வெளிவ
தன சரீரததை யூபமாகநாடடிப பயமிலலாமல சததுருக
எதிாததுச சரஙகளை இறைததுககொணடு யுததஞசெயகிறு
அவனுடைய அநதயாகமானது அளவிலலாத தக்ஷிணையுளள
பூமியில அதிலும சிறநததொனறுமிலலையெனறு தேவாகள ப
கிறுாகள யுதததில அவனுடையதோலை எவவளவு ஆயுதங
பிளககுமோ எலலா இஷடஙகளையும கொடுககும அழிவிலல
வையான அவவளவு உலகஙகளை அவன அடைகிறுன யுத
தில அவன சரீரததிலிருநது பெருகுகிற உதிரபபெருககு
கூடவே பாபஙகள யாவும விலகுகினறன உயிரைவிடுங சா
தில துககஙகளைப பொறுககிறதைவிடப பெரிய தவமிலலையெ
தாமமறிநதோா அறிவிககிறுாகள யுதததில பயநதவா
தாமபுததியுளளவாகளாய மேகததினிடமிருநது ஜலததை விரு

துபோல, சூரனிடமிருந்து ரக்ஷையைவிரும்பிய பின்னேயிருப ாகள் [1] சூரனுக இருப்பவன அப்படியே பயமில்லாமலிருக மபடி க்ஷேமமாக ரக்ஷித்து அந்தமனிதர்களை யுத்தத்தில முன றகுமபடி செய்யாமலிருப்பானுனல அது புண்ணியமாகும வாகள ரக்ஷையைஒப்புக்கொணடு அவனை எப்பொழுதும நமஸ ித்து நியாயப்படி யுத்தஞசெயவார்களானுலும அஃது (அவ கக்கு) அவவிதப புண்ணியமாகாது யுத்தத்திறகுக்கூப்பிட்டால ஜனகள எதிாக்குஙகாலத்தில ஸமானமான மனிதர்களிடமும பரியவேறறுமை காணப்படுகிறது [2] சிலா எதிாத்துசசெலலு ாாகள சிலா எதிாத்துச செலலுகிறதிலலை சூரனுயிருப்பவன ாாகளை எதிாத்துசசெலலுகிறுன பயமுள்ளவன கஷ்டமான மயத்தில ஸவாசகத்திறகுரிய வழியைததெரிந்துகொணடு நிற ம ஸஹாயமனிதர்களைத தளளிவிட்டு ஓடுகிறுன அப்பா! ஹாயமனிதர்களைத தளளிவிட்டு க்ஷேமமுளளவர்களாய வீடு சலலுகிற அதாமமானமனிதர்களை யுத்தத்தில ஏறபடுத்தாதே நதிரனமுதலியதேவாகள அவாகளுககுத துனபததைச செய ாாகள எவன ஸஹாயமான மனிதர்களைததளளிவிட்டுத தன பிரை ரக்ஷிககவிருமபுகிறுனே அவனைக கட்டைகளாலும இருப ததடிகளாலும கொலலவேணடும, [3] கடாகனியால எரிககவா து வேணடும எநதக்ஷத்திரியாகள இவவிதமிருககிறுாகளோ வாகளைப பசுககளைபபோலக கொலலவாவதுவேணடும படுக கயிலிருநதுமரிப்பதெனபது க்ஷத்திரியனுககு அதாமமாகும நதக்ஷத்திரியன கபிததஙகளை விட்டுககொணடும தீனமாக ழுதுகொணடும காயப்படாததேகத்துடன மரணமடைகிறுனே வனுடைய அநதவினையைப பழமையையறிநதவாகள கொண ாடுவதிலலை அப்பா! க்ஷத்திரியாகளுககு வீட்டிலிருநதுமரிப்பது காணடாடப்படுகிறதிலலை சூரரெனனும அபிமானமுளளவா ளுககு அது செளரியமிலலாததும தாழநததும அதாமமுமாகும து கஷ்டம அநதோ! மிகுபபாவமான துனபம எனறு கூசச டுகிறவனும மரணககுறியுளள முகமுளளவனும நாறறமுளள னும புததிராகளைபபறறிச சோகப்படுகிறவனுமாய அடிககடி நாயிலலாதிருப்பதையும மரணததையும விருமபுகிறுன வீர ும அஹஙகாரமுளளவனும பெரிய மனமுளளவனுமாயிருப வன இவவிதமரணததிறகுத தககவனலலன க்ஷத்திரியனு ருப்பவன நணபாகளால பூஜிககப்பெறறு யுத்தஙகளில ஹிம

1 இஙகு வேறுபாடம கொளளப்பட்டது
2 இஙகு வேறுபாடம கொளளப்பட்டது
3 புல்லுகளால செய்யப்பட்ட படுகசையிரகட்டித தீயிலெது

ஸையைச செயது கூாமையான ஆயுதஙகளால அடிககபபட
ஞகி மரணமடையததககவன சூரனுயிருபபவன பலததுக
கோபததுககும வசபபடடவனுய மிகவும யுததஞசெயவா
பிறரால அறுககபபடும அஙகஙகளைக கவனிககவேமாட்டா
அவன யுதததகில உலகஙகளால பூஜிககபபடடதும சிறந
மான மரணததையடைநது பெரிதான தனதாமததைப பெற
இநதிரனஉலகததிறகுஒபபான உலகததை அடைகிறுன பு
காட்டாதசூரன எலலா உபாயஙகளாலும யுததமுகததில நின
உயிரைவிட்டு இநதிரனஉலகததிறகுசசரியான உலகததை அ
கிறுன சூரனுனவன எஙகெஙகுப பகைவாகளாலசூழபப
அடிககபபடுகிறுனே அஙகஙகு அவன துயரததை அடைய
லிருபபானுகில அழிவிலலாத உலகஙகளை அடைகிறுன" என
சொனனுா

தொணணூறறெட்டாவது அதயாயம
ராஜ தாமம (தொடர்ச்சி)

(இந்திரன், ஸுதேவன்சரித்திரத்தையும் யுத்தமேன்னும்யாகத்
தின் ரித்விக்கு முதலிய அங்கங்களையும் யுத்தத்தில் இறந்த
வாகளுக்கு வரும்உலகங்களையும் அம்பரீஷனுக்குச்
சொல்லியது)

யுதிஷடிரா, "பிதாமஹரே! திருமபாமல யுததஞசெய
சூராகள மரணமடைநதபின எநதஉலகஙகளை அடைகிறுாகள
அதனை எனககு உபதேசிககவேணடும' எனறுகேட்க, பீஷ
சொலலத தொடஙகினுா

"ஓ! யுதிஷடிர! இவவிஷயததிலும அமபரீஷனுககும இந
னுககும நடநத ஸமபாஷணையான பழைய இவவிதிஹாஸத
உதாஹரிககிறுாகள நாபாகனினபுதரனுன அமபரீஷன, மிக
கான ஸவாககலோகஞசெனறு, தேவலோகததிலிருபபவனு
இநதிரனுடனும மநதிரிகளுடனுஙகூட முழுமையும தேஜ
ரூபமாயும திவயமாயுமுளள உததம விமானததில இருப
னும, மிகவும மேலானபதம பெறறவனும, மஙகளரூபியுமா
தன ஸேனுபதியைக கணடான உதாரபுததியுளள அநத அ
பரீஷன, சூராகளுககுரிய பதம பெறறவனும பெயரால ஸுதே
னெனறு பிரசிததனும தனககு மேறசெனறவனுமான தனஸே
பதியைககணடு அவனுடையபெருமையைபபாாதது வியபபுற
இநதிரனைநோககிச சொலலத தொடஙகினன 'ஏ! இநதிர! கட
வரையிலுளள பூமிமுழுமையும விதிபபடி ஆணடு தாமவிருபப

டன நானகுஜாதிகளிலும சாஸதிரபபடி பிரவிருததிததவனும,
மையான பிரமமசரியததுடனும பெரிய ஆசாரததுடனும குரு
ரூஷையுடனும வேதஙகளையும அரசாககுரிய சாஸதிரமுழுதை
ம தாமபபடி கறறு அனனபானஙகளால அதிதிகளையும அப
டியே சிராததததால பிதிருககளையும அதயயனநியமஙகளால
ிகளையும மிகக உததமமானயாகஙகளால தேவாகளையும ஸந
தாஷபபடுததிச சாஸதிரததுககு ஒததவிதிபபடி கூததிரியாக
ககுரிய தாமததில நிலைபெறறுக கவனிததுவநதவனுமான நான
ததததில சேனையை ஜயிததவனுயிருககிறேன தேவாகளுககர
னே ! அடககமான மனமுளள இநத ஸுதேவன முனபு எனது
னைததலைவனுன யுததவீரனுயிருநதான இவன எனனகார
ததால எனககு மேலானவனுயிருககிறுன ? ஸூரியனுககு ஒப
ன விமானததிலிருநதுகொணடு ஸவாககலோகததில களிக
றுன இவன முககியமானயாகஙகளைச செயதவனலலன , விதிப
டி பிராமமணாகளுககுத திருபதிசெயவிததவனுமலலன ஓ !
நதிரனே ! அபபடிபபடட இவன எநதககாரணததால எனககு
மலானதும தேவாகளனைவாகளுககும அடைய மிக அரிதுமான
வவித ஐஸவரியததைப பெறறுன ?'' எனறு கேடக, இநதிரன
சாலலததொடஙகினன

'அரசனே ! இவனுல செயயபபடடகாரியம உனககு பாதய
கம ராஜனே ! முநதித தாமபபடி நனருகப பூமியைபபரிபால
ம செயத உனககு விரோதததைச செயத சததுருககள யாவ
ம ஜயிககபபடடாாகள சதமருஙகனெனனும ராககூஸ ராஜ
ின புததிராகளும யுததததில அதிகக கொழுபபுளளவாகளும
லசததில ஜயிககமுடியாதவாகளும அதிகபலமுளளவாகளுமான
மயமன வியமன ஸுயமன எனற மூனறுராககூஸாகளும நீ
ாகளுசெயத சுபமான அககாலததில ஜயிககபபடடாாகள
தவாகளின ஹிததைதவிருமபி அஸவமேதமெனனும பெரிய
ாகததைசசெயயும உனககு இடையூறு செயயவேணடி நூறு
காடி பரிவாரமுளளதான பெரிய ராககூஸசேனையை அழைதத
ககொணடு மூனறு ராககூஸாகளும வநதாாகள பிறகு, உன
டைய பிரஜைகள யாவும சிறையிலடைககபபடடன பிரஜைகள
ாவும உன சேனைகள யாவும துனபமடைநதன அர
னே ! அககாலததில சேனைததலைவனுயிருநதவனும அமாததி
ாகளின வசனததைககேடடு எலலா வேலைகளிலிருநதும விலக
பபடடிருநதவனுமான அநதஸுதேவனை அவாகளுடைய கபட
ளள சொறபடி, ஜயிககமுடியாத ராககூஸாகளைக கொலலவேண
யதறகாக, 'ராககூஸாகளின சேனையை ஜயிககாமல நீ திருமபி

வரககூடாது, சிறையிலுளளவாகளை விடுவியாமலும திருமபிவ
கூடாது' எனறு சொலலி, எலலாச சேனைகளுடனும அனுபபின
அரசனே! ஸுதேவன அவவசனததைககேட்டு யாதரை
செயது பிரஜைகள சிறையில அடைபபட்டிருககும அவவிடததுசெ
ருன சேனைததலைவனுன ஸுதேவன மிககோரமான ராக்ஷ
களின பெரிய சேனையைககணடு, இநதசசேனையானது இநதிர
டனகூடிய தேவாஸுராகளாலும ஜயிககமுடியாதது திவயமா
அஸதரஙகளின பலததை மிக அதிகமாகபபெறற அமபரீஷ
இவாகளின ஒருகூறறையும நசிககசசெயய வலலவனலலன இ
விதமான நான எவவிதம வலலவனுவேன?' எனறு மிக
சிநதையடைநதான அரசனே! பிறகு, கபடமுளள எலலா
திரிகளுடனும அமாததியாகளுடனுஙகூட நீ இருககுமிடததிற
சேனையினததையும திருபபியனுபபிவிடடான பிறகு, உலக
திறகுப பதியும மயானததிலிருபபவரும விருஷபககொடியுள
வரும மஹாதேவருமான ருதரதேவரைச சரணமடைநது போற
னை போறறியபின, ஆயுதததையெடுததுத தனதலையை அறு
முயனருன தேவாகளுககும தேவரான அவரும கருணைபுரிந
ஆயுதததுடனகூடிய அவனது வலககரததைப பிடிததுககொண
அவனைபபாாதது, 'மகனே! ஏன இநத ஸாஹஸததைசசெய
விருமபுகிருய? எனககுசசொல' எனற இவவசனததைச சொ
ணா அநத ஸுதேவன தலையால பூமியில படிநது மஹாதேவ
நோககி, 'ஓ! தேவேசரான பகவானே! ராக்ஷஸாகளின இ
சேனையை யுததததில ஜயிகக நான சகதியறறவனுயிருககிறேன
ஆகையால, உயிரைவிடபபோகிறேன உலகததிறகுப பதியா
மஹாதேவரே! துனபமுறற எனககு நீா ரக்ஷகராயிருககவேண
டும மஹாதேவரே! மநதிரிகளுடனகூட அமபரீஷராஜா ஆகரே
சததுடன ஜயிககாமல வரககூடாதெனறு எனனை(ப பாாதது)
'சொனனா' எனறு சொனனுன முகஙகவிழநது பூதலததில விழு
தவனும மஹாதமாவுமான அநதஸுதேவனை நோககி மஹா
தேவா பிராணிகளின ஹிதததைவிருமபிக கூடடததுடனகூ
யதும யுதததததுடனகூடியதும தோ யானை குதிரைகளால சூழ
படடதும திவயமான அஸதரஙகளால நனருக அலஙகரிகக
படடதுமான தனுாவேதததை அழைததுச சொலலத தொடங
ணா முககணணரானசஙகரா திரிபுராகளைக கொலலச சாதனமா
தும பெரிய பாககியம பெறறதுமான ரததைதயும பிநாகமெ
னும விலலையும கததியையும எலலா அஸுராகளையும கொன
அநதப பயஙகரமான அஸதரததையும அளிததது, சேனைத தலை
னை ஸுதேவனை நோககி, 'ஸுதேவ! இநத ரததிலிருககு

தவர்களாலும அஸுராகளாலும ஜயிககபபடமாடடாய நீ
யயால மோஹமுளளவனுயப பூமியில அடிவைபபது தகுதி
று நீ தேரிலிருநதுகொணடு தேவாஸுராகளனைவரையும
கபபோகிருய ஆயிரம சூரியருககொபபானகாநதியுளள இத
நய ரததைத ராகூஷஸாகளும பிசாசாகளும பாாபபதறகே
யுளளவாகளலலா உனனுடன யுததஞசெயய எவவிதம சக
ளவர்ாவா?" எனறு சொனனா அநத ஸுதேவன ராகூஷ
ள யாவரையும ஜயிததுச சிறையிலுளள மடநதையரை விடு
து அநத ராகூஷஸாகள யாவரையுஙகொனறபின வியமனை
ததுக கைசசணடையில கொலலபபடடான வியமனுமவீழுத
டடான அபபா! அரசனே! பராககரமததை வெளியிடும
த ஸுதேவனுககு யுததமெனனும மிகபபெரிய யாகமுணடா
று ஸேனமுகததை அடைநது ஸனனஹமுளளவரும தீகூஷ
றவருமாக யுததஞசெயயும மறறுமுளள யுததவீரரானமனித
வரும யுததமெனனுமயாகததில அதிகாரம பெறறிருககிருாக
னபது நிசசயம' எனறுசொனனுன அமபரீஷன, 'ஓ! இந
இநதயாகததில எவை ஹவிஸுகள? எது நெய? எது
ிணை? இதில எவாகள ரிதவிககுககளெனறு சொலலபபடு
கள? அவறறை எனககுசசொலலவேணடும' எனறுகேடக,
திரன சொலலததொடஙகினன
'அநத யாகததில யானைகள ரிதவிககுககளாகவும குதிரை
1 அதவாயுககளாகவும அவவிதம பிறாகளின மாமஸஙகள
ஸுகளாகவும உதிரம நெயயாகவும சொலலபபடுகினறன
ளும, கழுகு காகம எனனும பறவைகளும அநத யாகத
ஸதஸயாகள இவாகள மிசசமான நெயயைக குடிககிருா
, யாகததிலுளள ஹவிஸையும புஜிககிருாகள அநத யாகஞ
கிறவனுககு ஜவலிககினறவைகளும கூாமையுளளவைகளும
வககபபடடவைகளுமான கததி வேல கோடாலிகளும பிரா
தோமரமெனனும இவைகளின கூடடஙகளும ஸருககுக
ருகும விலலிலிருநது வேகததால நீணடதும கூாமையுளள
பிறன சரீரததைப பிளபபதும நேரானதும நனருகத
டபபடடதும துவைககபபடடதுமான அமபானது பெரிய
வமாகும புலிததோலால கடடபபடடதும யானைததநதத
செயத பிடியுளளதும யானையின கையை அறுபபதுமான
தியானது அநத யுததததில 2 ஸபயமாகும முழுமையும எஃகி
செயயபபடடவைகளும கூாமையுளளவைகளும ஜவலிககினற

தவிககுககளில ஒருவகையாா 2 யாகததைசசோநத ஒருபொருள

வைகளும திட்டபபட்டவைகளுமான பிரஸம வேல் ரிஷ்டி
டாலி ஆகிய இவைகளால் செயயபபடும அடியானது (கொடு
படும) தனமாகும [1] யுததததில அடிபபதால பூமியில பெரு
உதிரமானது ஹோதாககளால செயயபபட்டதும நிறைந
எலலாஇஷடஙகளையும கொடுககததககதுமான பூாணுஹு
கும படைமுகததில, ' வெட்டு, பிள ' எனறுகேடகபபடும
மானது யமனவரவுககுககாரணமான ஸாமகாகளசெயயும
கானமாகும பிறாகளுடைய படைமுசமானது அநதயாகதத
[2] ஹவிாததானமாகும யானைககூடடமும குதிரைக கூட்ட
கவசமுளளவாகளின கூடடமும அநத யாகததில [3] சயேஎ
மெனற அககியாகக கூறபபடும இதில ஆயிரமபோகள விரு
வுடன கிளமபுகிற [4] கபநதமானது கருஙகாலிமரததால செ
பட்டதும எடடுப பககமுளளதுமான அநதசூரனுடைய
மெனறு சொலலபபடுகிறது அஙகுசததால ஏவபபட்ட ய
களின சபதஙகள [5] இடாஹவானஙகளாயிருககினறன ஓ!
னே! நாணசபதததுடனகூடிய கைததாளம வஷடகாரமா
அநத யுதததிலுளள துநதுபிவாதயமானது மூனறுஸாமங
யுடைய உதகாதாவாகும பிராமமணாகளின பொருள பகை
களால அபஹரிககபபடுஙகாலததில யுத்ததில பிரியமான ச
தைவிடடு அதனை யூபமாக நாட்டிச செயயபபடும அநத யா
னது அழிவிலலாத தகூஷிணையுளளதாகும எநதசூரன பய
டன திருமபாமல யஜமானனிமிததம ஸேனைமுகததினின்று
ளிபபடுகிறுனே அவனுககு எனனுடைய உலகஙகளபோனற
கஙகள விதிககினறன எவனுடைய யுததவேதியானது
தோல உறைகளுளள கததிகளாலும பரிகாயுதத திறகொப
கைகளாலும பரபபபபட்டிருககிறதோ அவனுககு எனனு
உலகமபோனற உலகம விதிககும படையினநடுவில பு
ஸஙகடததிலிருககும எவன ஒருஸஹாயததையும அபேக
விலலையோ அவனுககு எனனுடைய உலகமபோனற உலக
விதிககும ராஜனே! எநத யுததவீரனுடைய யுததததில,
வெளளமுளளதும பேரியாகிறதவளைகளும ஆமைகளுமுளள
வீராகளின எலுமபாகிற பாறகறகளால செலலமுடியாத

---

[1] இஙகு அரை ஸ்லோகம விடபபட்டது [2] ஹவிஸவைககுப
[3] யாகததில அகனியைவைபபதறகாகப பருநதுவடிவமாகக க
படும மேடை [4] தலைபோன உடல
[5] ஒருவிதமான ஹவிஸை ஹோமமபணணுஙகாலததில தே
களை அழைபபது

ஸமும் ரக்தமுமாகிற சேறுள்ளதும் கத்திகடகளாகிற தெப்
ளளதும் கடோரமானதும் மயிர்களாகிற பாசிகளால் பசுமை
ததும் அறுபட்ட குதிரையாலும் யானையாலும் தேராலும்
யபபட்ட பாலமுள்ளதும் [1] பதாகைகளும் தவஜஙகளுமாகிற
ராசிகளுள்ளதும் அடிபட்ட வாகனஙகளாகிற யானைகளுள்
ம் ரக்தமென்னுமஜலத்தால் நிறைந்ததும் கரைகடந்த மனி
ளாலும் தாணடமுடியாததும் அடிக்கப்பட்ட யானைகளாகிற
யமுதலைகளுள்ளதும் பரலோகத்திறகுச செலவதும சுபமான
ரிஷடி கத்திமுதலிய ஆயுதஙகளாகிற பெரிய மீனகளுள்ளதும
நம பருந்துமாகிற மிதப்புககட்டைகளுள்ளதும ராக்ஷஸாக
அனுஸரிக்கப்பட்டதும பயமுள்ளவாகளுககுச சஙகையைக
ிப்பதுமான நதி உணடாகிறதோ அஃது அவனுககு அவபி
ாகும எவனுடைய [2] வேதியானது பகைவாகளின தலைகளா
யானை குதிரைகளின கழுத்துககளாலும பரப்பபபடுகிறதேர்
னுககு என்னுடைய உலகஙகளபோனற உலகஙகள விதிக்
எவனுககுப பிறர்களின படைமுகமானது [3]பதனிசாலையாக
தனபடையானது ஹவிர்த்தானமாகவும, ஸமாத்தாகளான
வீராகள ஸதஸ்யாகளாகவும, வடககுத்திககு [4] ஆக்னீத்ரமாக
செயயபபடுகினறனவோ அவனுககு அறிஞாகள உத்தமஉல
ளைக கூறுகின்றாகள சத்துருககளின சேனையைப பதனிசாலை
கொணட எந்தச்சூரனுடைய இரணடுபக்கஙகளிலுமிருககும
ஙகளில முனனிருககும வயூகமானது ஆசாசமாகிறதோ அப
ழுது அவனுடைய யுத்தபூமியானது யாகஙகளால நிரமபிய
ம வயூகஙகள எபபொழுதும மூனறு அகனிகளாகும எல
லகஙகளும அவனுககு அருகிலிருககும எந்த யுத்தவீரன
து திருமபிப பிறாகளால அடிக்கபபடுகிறானோ அவன நிலை
வனுய நரகமடைகிறானெனபதில ஸநதேகமிலலை எவனுடைய
பூமியானது உதிரவேகத்தால நன்றாக நனைக்கப்பட்டதும
களாலும மாமஸத்தாலும எலுமபுகளாலும நிறைந்ததுமா
தா அவன உத்தமகதியடைவான எவன சேனைத்தலைவனைக்
னறு அவன வாஹனத்தினமீது ஏறுகிறானோ அவன விஷ்ணு
பராக்ரமத்திறகு ஒபபான பராக்கிரமமுள்ளவனும பிருஹஸ
போனறவனும பரபுவுமாகிறான எவன அரசனையோ அவன
ரனையோ அவனால பூஜிக்கப்படும மனிதனையோ உயிருடன

1 கொடி விசேஷஙகள 2 யுத்தபூமி
3 யாகஞ்செய்பவனுடைய பதனிஇருக்குமிடம
4 ஒரு ரித்விககு இருக்குமிடம

பிடிக்கிருனே அவனுக்கு என்னுடைய உலகங்கள் -போ
உலகங்கள் விருத்திக்கும் யுத்தத்தில் அடிக்கப்பட்ட சூரனைப்ப
எவ்விதமும் சோகப்படக்கூடாது அடிக்கப்பட்ட சூரன் சே
படத்தக்காதவனுகி ஸ்வர்க்கலோகத்தில் பூஜிக்கப்படுகிருன
த்தில் அடிக்கப்பட்டவனுக்கு அன்னதானத்தையும் உத
னத்தையும் ஸ்நானத்தையும் தீட்டுக்காத்தலையும் (பெரியோர
செய்ய விரும்புகிறார்களில்லை அவனுக்குரிய உலகங்களை என
மிருந்துகேள் யுத்தத்தில் அடிக்கப்பட்ட சூரனைக்குறித்து, 'எ
குப் பாத்தாவாயிருக்கவேண்டும்' என்று சிறந்தபலவாயிரம
ஸரஸ்திரீகள் வேகத்துடன் ஓடுகிறார்கள் யுத்தத்தில் ஓடாதவ
குத் தவமும் புண்ணியமும் ஸநாதனமான தாமமும் நான்கு
ரமங்களும் விருத்திக்கும் கிழவனும் சிறுவனும் ஸ்திரீயும
நிறைந்தவாயுள்ளவனும், 'உன்னுடையவனுயிருக்கிறேன்' என
சொல்லுகிறவனும் அடிக்கத்தக்கவர்களல்லர் புறத்திலிரு
அடிப்பது கூடாது நான் விருத்ரனையும், பலனையும், பாகனை
மஹாகாயனையும், விரோசனனையும், தடுக்கமுடியாத நமுசியை
பலமாயைகளுள்ள சம்பரனையும், விப்ரசித்தியெனனும் அஸு
யும், பிரஹலாதனையும், தனுவின் புத்திரர்கள் யாவர்களையும்
த்தில் கொன்று பிறகு தேவர்களுக்கு அரசனுனேன்' என
சொன்னுன் இவ்விதஞ்சொல்லப்பட்ட இந்திரனுடைய வச
தைக் கேட்டுப் பூஜித்து அம்பரீஷராஜன் தனபோர்வீரர்க
விருத்தியைத் தெரிந்துகொண்டான்

தொண்ணூற்றொன்பதாவது அத்யாயம்.

ராஜ தர்மம். (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர், ஜனகர் தம்சேனைகளை உற்சாகப்படுத்தி யுத்தத்துக்கனு
யதையும், அணிவகுத்தல் முதலிய யுத்தமுறைகளையும் சொல்லிய

இவ்விஷயத்தில் பாதர்த்தனனும் ஜனகரும் செய்த யுத்
தைப்பற்றிய இப்பழைய இதிஹாஸத்தையும் உதாஹரிக்கிறா
யுதிஷ்டிர! மிதிலையின் பதியான ஜனகர் யுத்தத்தில் [1] யஞ்ஞோ
வீதமுள்ளவராகிய போர்வீரர்களை மிக ஸந்தோஷிப்பித்த
அதனை அறிந்துகொள் மிதிலையின் பதியும் எல்லா உண்மை
யும் அறிந்தவரும் மஹாத்மாவுமான ஜனகராஜா தம் யுத்தவீ
ளுக்கு யோகபலத்தால் ஸ்வர்க்கத்தையும் நரகத்தையும் க

[1] யுத்தமானது யாகமென்று கூறப்படுவதால் யஞ்ஞோபவீதமு
வரென்று சொல்லப்படுகிறது

தத், 'பயமில்லாதவர்களுக்கு எல்லா இன்பங்களையும் கொடுக்
ன்றவைகளும் கந்தர்வப்பெண்களால் நிறைந்தவைகளும் அழி
ல்லாதவைகளும் விளங்குகின்றவைகளுமான இவ்வுலகங்கள்
ண்டாகும், ஆச்சரியம்! பயந்தோடுகிறவர்களுக்கு இதோ நர
ங்கள் தோன்றுகின்றன, நிலைத்ததான அபகீர்த்தியுமுண்டு
ாருங்கள் அவைகளைப் பார்த்துப் பிறகு முயற்சிசெய்யவேண்டும்
ரீரத்தை விடுவதில் கருத்துடன் சத்துருக்களை வெல்லுங்கள்
லையற்றதான நரகத்திற்கு ஈடுபட்டவர்களாகவேண்டாம் சூரா
ளுக்கு மிக்க உத்தமமான ஸ்வர்க்கலோகத்தின் வழியானது
தியாகத்தை மூலமாகக்கொண்டது' என்று சொன்னார் சத்து
க்களின் பட்டணத்தை ஜயிப்பவனே! அரசனால் இவ்விதம்
சால்லப்பட்ட அந்தப்படர்கள் அரசனை ஸந்தோஷப்படுத்தி யுத்
த்தில் பகைவர்களை ஜயித்தார்கள் ஆகையால், யுத்தத்தின் முன்
ரிலையில் எப்பொழுதும் தன்சரீரத்தைத் தியாகம்செய்பவனுக்
ருக்கவேண்டும் யானைகளின் நடுவில் ரதமுள்ளவர்களையும் ரத
ள்ளவர்களின் நடுவில் குதிரைக்காரர்களையும் குதிரைக்கார
ளின் நடுவில் கவசம்பூண்ட காலாட்களின் கூட்டத்தையும் நிறுத்
வைக்கவேண்டும் எந்த அரசன் இவ்விதம் பகுத்து நிறுத்
சய்கிறானோ அவன் எப்பொழுதும் சத்துருக்களை ஜயிப்பான்
திஷ்டிர! ஆகையால், எப்பொழுதும் இந்த விதிப்படியே செய்ய
வண்டும் ஸ்வர்க்கலோகத்திற்குரிய புண்ணியத்தை விரும்புகிற
ர்கள் மிக்ககோபத்துடன் நல்லயுத்தத்தால் மகரங்கள் கடலைக்
லக்குவதுபோலச் சேனைகளைக் கலக்கவேண்டும் ஒருவருக்கொரு
ர் உறுதியாயிருந்துகொண்டு கஷ்டமுள்ளவர்களை ஸந்தோஷப்
டுத்தவேண்டும், அவர்களின் பூமியை ரக்ஷிக்கவும் வேண்டும்
ங்கமடைந்து செல்லுகிறவர்களை அதிகமாகத் தொடர்ந்து தூரத்
க்கூடாது உயிரில் ஆசையற்று மறுபடி திரும்பி வருவார்களா
ில் அவர்களின் வேகம் மிகவும் பொறுக்க முடியாததாயிருக்கும்
! அரசனே! ஆகையால், அதிகமாகத் தூரத்தக்கூடாது சூரா
ள் பயந்து ஓடுகிறவர்களை அடிக்க விரும்புவதில்லை ஆகையால்,
ஓடுகிறவர்களை அதிகமாகத் தூரத்தச்செய்வது கூடாது ஸஞ்சரிப்
வைகளுக்கு ஸஞ்சரியாமலிருப்பவைகளும் கோரப்பல்லுள்ள
வைகளுக்குக் கோரப்பல்லில்லாதவைகளும் கையுள்ளவைகளுக்குக்
கையில்லாதவைகளும் சூரனுக்குப் பயந்தவர்களும் ஆகாரம் புற
மும் வயிறும் கையும் காலும் ஸமானமாயிருந்தும் பயமுள்ளவர்
கள் அம்பைப் [2] புறத்தில் வைத்துச் செல்லுகிறார்கள் ஆகை

1 யுத்தத்தில் சரீரத்தை விடுவது
2 'அபஜயத்தை அடைகிறார்கள்' என்பது வேறுபாடம்.

யால, பயததால துனபமுளளவாகள திருமபவும தணடனிட
அஞசலிசெயது சூராகளைத துதிககிறாாகள சூராகளின கைகளி
புததிரனைபபோல இவவுலகம எபபொழுதும தொஙகுகிற
ஆகையால, சூரனாயிருபபவன எலலாஉலகஙகளிலும ஸனமான
பெறததககவன மூனறு உலகஙகளிலும சூராததனமையிலு
பெரியதொனறுமிலலை சூரன எலலாவறறையும பரிபாலிககிறா
எலலாம சூரனிடம நிலைபெறறிருசகிறது'' எனறு சொனனா

நூறுவது அதயாயம

ராஜதாமம (தொடர்ச்சி)

(பீஷமர், யுத்தத்திற்குத் தக்ககாலம், இடம், படை, யுத்தமுறை முதலியவற்றைக் கூறியது)

யுதிஷடிரா, "பாகாகளிற சிறநத பிதாமஹரே! ஜயதை
விருமபுகிறவாகள தாமததைச சிறிது துனபபபடுததியும சே
யை எவவிதம அரசனின பயததைக காணபிதது முனசெலல
செயகிறாாகளெனபதை எனககு உபதேசிககவேணடும?'' என
கேடக, பீஷமா சொலலததொடஙகினா

"[1] உணமையான க்ஷததிரியதாமபபடி சிலா தாமததிலிரு
கிறாாகள மறறுஞசிலா மரணமுணடெனற உறுதியுடன தாமத
விருககிறாாகள மறறுஞசிலா பெரியோாகளின ஆசாரமென
எணணததாலும சிலா அரசனிடம பயததாலுணடான முயற
யெனனும உபாயததாலும தாமததிலிருககிறாாகள உடனே
பயனபடததககவைகளான உபாயதாமஙகளைப பொருள வி
திககவேணடி உபதேசிககிறேன மரியாதையறற திருடாக
இவைகளுககு விரோதிசளாயிருபபாாகள அவாகளைத தடுதத
பொருடடும காரியஙகள நிறைவேறுகற பொருடடும வேதததி
கூறிய உபாயஙகளை உபதேசிககிறேன அவவுபாயஙகளை என
னிடமிருநது தெரிநதுகொள பாரத! நேரானதும கோண
லானதுமான இரணடு புததிகளையும தெரிநதுகொளளவேணடும
அவைகளில கோணலாயிருபபதை அறிநதுகொணடு உபயோ
யாமலிருககவேணடும (பிறனிடமிருநது) வநத கோணலான
புததியை (அதுகொணடு) விலககிககொளளவேணடும பகைவா
களதாம அரசனைககபடமாக உபசரிபபாாகள அறிவுளள அரசன
விரோதிகளைபபோல அநதக கபடததையும விலககிககொளள

---

1 இஙகு வேறுபாடம கொளளபபடடது

வேண்டும் ஓ! பாரத! யானைகளுக்குள்ள கவசங்களும், பசு காளை லைப்பாம்பு இவைகளின் தோல்களும், பாணங்களும்,முட்களுள்ள ரும்புகளும், சிறந்த கவசங்களும், அராவித்துவைந்த ஆயுதங்க ம், துவைந்தவைகளும் லோகங்களால் செய்யப்பட்டவைகளு ான ஸன்னுகங்களும் இருக்கவேண்டும் கொடிகளும் கொடிமரங் ளும் பலவர்ணங்கொடுக்கப்பட்டவைகளாயிருக்கவேண்டும் ரிஷ் களும் தோமரங்களும் கத்திகளும் கோடாலிகளும் கூர்மையாக ருக்கவேண்டும் பலகைகளாலும் தோல்களாலும் செய்யப்பட்ட கடங்களையும் மிகுதியாக ஏற்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும் ஆயு ங்கள் நன்றாக ஆயத்தஞ்செய்யப்பட்டவைகளும் போர்வீரர்கள் றுதி செய்துகொண்டவர்களுமாக இருக்கவேண்டும் சித்திரை ாஸத்திலாவது மார்கழிமாஸத்திலாவது படையைக் கிளப்புவது றந்ததாகும் அப்பொழுது பூமியானது பலன்களுடன் கூடின யிர்களுள்ளதும் ஜலமுள்ளதுமாயிருக்கும் ஓ! பாரத! கால ம், மிக்ககுளிரும் அதிக வெயிலுமில்லாமலிருக்கும் ஆகையால், யகாலத்தில் அல்லது பிறர்களுக்கு ஸங்கடமுள்ள காலத்தில் யற்சிசெய்யவேண்டும் பிறர்களைப் பீடிப்பதில் சேனைகளுக்கு ந்த உபாயங்கள் சிறந்தவைகளாகும் ஜலமுள்ளதும் புல்லுள்ள ும ஸமமானதும் காட்டிலுள்ள ஸமர்த்தர்களான சாரர்களால் ன்றாகப்பழகி அறியப்பட்டதுமான வழியானது செல்லத்தக்க ாகப் புகழப்படுகிறது மிருககூட்டங்கள்போலக் காடுகளில் செல்லுவது முடியாது ஆகையால், ஜயத்தைவிரும்புகிறவர்கள் சேனைகளிடம் அந்தக்காட்டாளர்களையே சேர்த்துவைக்கிறார்கள் கதியுள்ளதும் நற்குலத்திற் பிறந்ததுமான ஆள்கூட்டமானது ந்திச் செல்லவேண்டும் ஜலமுள்ளதும் அருகில் வெறுவெளி ுள்ளதுமான வழியானது இருப்பிடமாகச் சிறந்ததாகும் அவ் ிதமிருந்தால் பிறர்களின் தூதர்களைத் தடுக்கமுடியும் யுத்தத்தில் மர்த்தர்களான ஜனங்கள் பலவிதக்குணங்களின் மிகுதியால் ரண்யத்தினருகிலுள்ள வெளியைச் சிறந்ததென நினைக்கிறா்கள் சேனைகளுக்கு அதிகதூரமில்லாதவிடத்தில் பொக்கசமிருக்க வேண்டும் பொக்கசத்தினருகில் காலாட்களை[1] இறங்கவும் மறைந் திருக்கவும் செய்யவேண்டும் இஃது ஆபத்காலத்தில் பகைவர்க ளைக் கொல்வதற்கு முக்கியகாரணமாகும் ஸப்தரிஷிநக்ஷத்திரங்க ளைப் புறத்தில் வைத்துக்கொண்டு மலைபோன்றவர்களாயிருந்து யுத்தஞ்செய்யவேண்டும் இந்த விதிப்படி ஜயிக்கக்கடினமான பகை வர்களையும் ஜயிக்கவிரும்பலாம் வாயுவும் ஸூர்யனும் சந்திரனு

[1] இங்கு வேறு பாடம் கொள்ளப்பட்டது

முளளபக்ஷததில ஜயமுணடாகும ஓ! யுதிஷடிர! இரணடுபக்ஷ
திலும சோகமையிருநதால இவாகளுள முனமுனனுளளவா மி
சிறநதவராவா யுததததில ஸமாததாகளான ஜனஙகள சேறில
ததும ஜலமிலலாததும (பிராகாரமுதலிய) வரமபிலலாததும ம
கட்டிகளிலலாததுமான பூமியைக குதிரைகளுககு உரியதென
கொணடாடுகிறாாகள மேடுபளளமிலலாததும சேறிலலாதத
வளைகளிலலாததுமான பூமியானது தோகளுககுச சிறநதகாகு
சிறிய மரஙகளுளளதும அதிகபபுலலுகளுளளதும ஜலமுளள
மான பூமியானது யானைசசணடை செயபவாகளுககுச சிறந
தாகும பலஅரணகளுளளதும பெரியபுறகளுளளதும மூஙகில
லும பிரமபாலும[1] மறைககபபடடதுமான பூமியும மலைகளும உ
வனஙகளும காலாடகளுககுத தககனவாகும ஓ! பாரத! காலா
களை அதிகமாககொணட சேனையானது உறுதியாயிருககு
மழையிலலாதனவான நலல தினஙகளில ரதமும குதிரைய
நிறைநத சேனையானது சிறநததாகும மழைககாலததில காலா
களும யானைகளும நிறைநத சேனையானது சிறநததாகும இ
குணஙகளையும தேசகாலஙகளையும நனறாகத தெரிநதுகொண
சேனையை யுததததிறகனுபபவேணடும இஙஙனம நனகுதெரிந
கொணடு நலலதிதிநக்ஷததிரஙகளில, ஆசீாவாதம பெறறவனுய
சேனையை நனறாகச செலுததிககொணடு எவனசெலலுகிறானே
அவன எபபொழுதும ஜயமபெறுவான தூஙகுகிறவாகளையும தா
முளளவாகளையும ஶ்ரமபபடடவாகளையும பொதுவாயிருபபவ
களையும அடிககககூடாது யுததமநிறுததியஸமயததிலும யா
திரைககாலததிலும போகுமபொழுதும குடிககுஙகாலததிலு
புஜிககுஙகாலததிலும அடிககககூடாது நிநதிககபபடடவாகளை
யும வேறு காரியததில ஏவபபடடவாகளையும அடிபபடடவ
களையும மெலிநதவாகளையும நமபிககையிலலாதவாகளையு
வேறு முயறசிசெயகிறவாகளையும சுரஙக முதலிய ரஹஸ
ஸதானததிலிருநது ஏவபபடடு வெளியிற செலலுகிறவாகளை
யும வெளியிலிருநது பணடஙகளுடன ரஹஸயஸதானததி
குச செலலுகிறவாகளையும பரமபரையாய வநது அரச
வாயிலை அடுததிருபபவாகளையும மநதிரியின வாயிலில த
வராயிருபபவாகளையும அடிககககூடாது (பிறன) சேனையை
பேதபபடுததுகிறவாகளும பேதபபடட தனசேனையை நிலைநிறு
துகிறவாகளுமாயிருபபவாகளைத தனககுச சரியான அனனபா

1 ‘சூழபபடடதுமான’ எனபது வேறு பாடம

ள்வர்களும் இரண்டுபங்கு சம்பளமுள்ளவர்களுமாகச் செய்ய
ண்டும் ஜாதியையும் கோத்திரத்தையும் மிக்க உத்தமமும்
முமான வேலையையும் தெரிந்துகொண்டு தனக்குச் சமமாகச்
த்தை ரக்ஷிக்கவேண்டி அவர்களுக்கு இரண்டுபங்கு மூன்று
கு நான்குபங்கு சம்பளத்தைச் செய்துகொடுக்கவேண்டும்
துபேர்களுக்குத் தலைவர்களையும் நூறுபேர்களுக்குத் தலைவர்
யும் ஏற்படுத்தவேண்டும் பிறகு, சோம்பலில்லாதவனும்
னுமானவனை ஆயிரம் பேர்களுக்கு அதிபதியாயிருக்கச் செய்ய
ண்டும் அப்பா! அரசனே! தலைமையாயிருப்பவர்களை ஒன்று
த்து, 'நாம் ஸந்தேகமுள்ளவர்களாயிருக்கிறோம் யுத்தத்தில்
ம்பெறவேண்டி ஒருவரையொருவர் விடாமலிருக்கவேண்டும்.
ந்தவர்கள் இவ்விடத்திலேயே திரும்பவேண்டும் பயங்கரமாக
தம் நடக்கும்பொழுது [1] எவர்கள் அடிக்கமுயலுகிறார்களோ
ர்கள் கூட்டத்தில் சொந்தக்காரனை அடிக்கவாவது கொலை
யவாவது கூடாது தன்னையும் தன் வகுப்பையும் ரக்ஷித்துக்
ண்டு யுத்தத்தில் அடிக்கவேண்டும் ஓடுவதில் பொருள்நாச
கொலையும் கெட்டசொல்லும் அபகீர்த்தியும் உண்டாகும்
கிற மனிதனுக்கு இன்பமில்லாததும் ஸுகமில்லாததுமான
றுகளுண்டாகும் சத்துருக்களால் ஆக்ரமிக்கப்பட்டு உயிருக
ஸந்தேகமுண்டாகுங்காலத்தில் அடிபட்டு உதடும் பல்லும்
ழவிழுந்தவனும், எல்லா ஆயுதங்களையும் விட்டவனும், ஸஹாய
ன மனிதர்களைத் தள்ளிவிட்டு ஓடுகிறவனுமான மனிதனுக்கு
ண்டாகும் இவைகள், எப்பொழுதும் நமது பகையாளியைச்
ந்த மனிதனுக்கு உண்டாகட்டும் எவர்கள் [2] திரும்பியமுக
ள்வர்களாயிருக்கிறார்களோ அவர்கள் மனிதர்களுள் அப
ர்களாவார்கள் கூட்டத்தைப்பெருக்கச்செய்யாதொன்றல்லாமல்
ர்கள் இவ்வுலகிலும் இறந்தபின்னும் பயனுள்ளவர்களல்லர்
கிற மனிதனை ஜயம்பெற்றவர்களும் ஸந்தோஷமுள்ள மனமுள்
ர்களுமான விரோதியின் மனிதர்கள் மங்களவாத்தியங்களுட
ம் [3] சந்தனமுதலிய அலங்காரங்களுடனும் எதிர்த்துச் செல்
க்கின்னபது பொறுக்க மிக்ககடினமான துன்பமாகும் [4] சத்

1 இங்கு வேறு பாடம் கொள்ளப்பட்டது
2 யுத்தத்தில் எதிர்த்து நில்லாமல் ஓடுகிறவர்கள்
3 இங்கு வேறுபாடங் கொள்ளப்பட்டது
4 'யுத்தத்திலிருக்கும் சத்துருக்களானவர்கள் எவனுடைய கீர்த்தி
க் கெடுக்கிறார்களோ அவனுக்கு அது கொலையைவிடப் பொறுக்க
க் கடினமான துக்கமென்று நான் நினைக்கிறேன்' என்பது வேறு
டம்

துருக்கள் எவனுடைய கஷ்டத்தில் ஸந்தோஷப்படுகிறார்க
அஃது அவனுக்கு மரணத்தைவிட மிகவும் பொறுக்கமுடி
துக்கமென்று நினைக்கிறார்கள் தாமதத்திறகும் எல்லாஸ்
கும் [1] லக்ஷ்மியை மூலமாக அறியுங்கள் பயந்தவர்களுடைய
பெரியகீர்த்தியைச் சூரனாயிருப்பவன் அடைவான் ஸ்வர்க்க
விரும்பிய நாம் யுத்தத்தில் உயிரைவிடத் துணிந்தவர்க
ஜயிக்கிறவர்களாகவோ கொல்லப்படுகிறவர்களாகவோ ந
யைப் பெறவேண்டும்' என்று சொல்லவேண்டும் இவ்வித
தஞ்செய்துகொண்டவர்களும் உயிரைவிடத்துணிந்தவர்களு
வீரர்கள் பயமில்லாதவர்களாகப் பகைவர்களின் படையை எ
துப் பிரவேசிப்பார்கள் கத்தியும் கேடகமுமுள்ளவர்களான
ஷர்களின் சேனையானது முந்தி இருக்கவேண்டும் தோக்க
மானது பிந்தி இருக்கவேண்டும் [2] பாரியைபோன்ற கூட்டமா
நடுவிலிருக்கவேண்டும் பிறர்களைத் தடுக்கவேண்டிக் காலாட
மறைத்துவைக்கவேண்டும் அந்தப் பட்டணத்தில் முந்திச
லத்தக்க பெரியோர்களும் தைரியமுள்ளவர்களும் நல்லமனமு
வர்களும் முந்திச்செல்ல ஸம்மதிப்பவர்களும் முந்தியிருக்கவே
டும் மற்ற ஜனங்கள் அவர்களையே அனுஸரித்திருக்கவே
பயமுள்ளவர்களுக்கும் முயற்சியுடன் உத்ஸாஹமுண்டாகு
செய்யவேண்டும் (அவர்கள்) கூட்டத்தைக் காணபிக்கவேண
த்றகாகமாத்திரம் ஸமீபத்திலாவது இருக்கவேண்டும் தொட
கிறகும் சிலர்களை யுத்தஞ்செய்யும்படி செய்யவேண்டும் இ
படி பலபேர்களை விரிவாயிருக்கச்செய்யவேண்டும் படையா
ஊசிபோன்ற முகமுள்ளதாயிருக்கவேண்டும் சில ஜனங்களு
பலஜனங்களுடன் தாழ்மையான சண்டை நேர்ந்தால் உண்மை
யிருந்தாலும் பொய்யாயிருந்தாலும் கைகளைப் பிடித்துக்கொ
'சத்துருக்கள் பங்கமடைந்தார்கள், ஆச்சரியம்' என்று
வேண்டும் 'நமது நண்பரின்படை வந்துவிட்டது, பயமி
அடியுங்கள்' என்று பயங்கரமான சப்தங்களைச் செய்துகொ
தைரியத்துடன் எதிர்த்துச் செல்லவேண்டும் ஸிம்மநாதங்
யும் கிலகிலா சப்தங்களையும் செய்யவேண்டும் கிரகசங்க
கொம்புகளையும் பேரிகளையும் மிருதங்கங்களையும் பணவங்கள
முன்னால் முழங்கச்செய்யவேண்டும்" என்று சொன்னார்

---

[1] 'ஜயத்தை' என்பது வேறுபாடம் [2] மிக்கபராக்கிரமமில்லாதவ

நூற்றொராவது அத்யாயம்

ராஜதர்மம் (தொடர்ச்சி)

(எந்தத்தேசத்திலுள்ளவர்கள் எந்தஎந்தயுத்தத்தில் வல்லவர்கள் என்பதையும் யுத்தவீரர்களின் லக்ஷணங்களையும் கூறியது)

யுதிஷ்டிரர், "ஓ! பாரதரே! யுத்தத்தில், 1 சக்திபெற்ற வர்கள் எவ்விதஸ்வபாவமும் முயற்சியும் ரூபமும் ஸன்னாகமும் ஆயுதங்களும் உள்ளவர்களாயிருக்கவேண்டும்?" என்றுகேட்க, பீஷ்மர் சொல்லத்தொடங்கினார்

"தேசாசார குலாசாரத்திற்குத் தக்கபடி இவ்விஷயத்தில் ஆயுதமும் வாஹனமும் விதிக்கப்படுகின்றன. தேசாசாரகுலாசா ரங்களாலன்றோ இவ்வுலகில் மனிதன் அவ்வவ்விதமான தொழில் களில் இருக்கிறான் காந்தாரதேசத்திலுள்ளவர்களும் ஸிந்துதேச த்திலுள்ளவர்களும் ஸௌவீரதேசத்திலுமுள்ளவர்களும் பயமில்லாதவர்களா யும் மிக்கபலமுள்ளவர்களாயும் நகங்களாலும் ப்ராஸமென்னும் ஆயுதங்களாலும் யுத்தஞ்செய்வார்கள் அவர்களின்பலம், யாவற் றையும் கரைகடந்திருக்கும் உசீனரதேசத்திலுள்ளவர்கள் பல முள்ளவர்களும் எல்லா ஆயுதங்களிலும் ஸமர்த்தர்களுமாயிருப் பார்கள் கிழக்குத்தேசத்திலுள்ளவர்கள் யானைச்சண்டைகளில் ஸமர்த்தர்களும் கபடயுத்தம்செய்கிறவர்களுமாயிருப்பார்கள் அவ் விதமே யவனர்களும் காம்போஜதேசத்திலுள்ளவர்களும் மதுரை யைச்சுற்றியிருப்பவர்களும் குதிரைச்சண்டையில் ஸமர்த்தர்களா யிருப்பார்கள் தென்தேசத்திலுள்ளவர்கள் கத்தியும் கேடகமு முள்ளவர்களும் மிக்கதைரியமுள்ளவர்களும் மிக்கபலமுள்ளவர் களும் எல்லாவிடத்திலும் சூரர்களுமாயிருப்பார்கள் அவந்தியி லுள்ளவர்கள் பெரியசூரர்களாயிருப்பார்கள் மாளவ தேசத்தி லுள்ளவர்கள் தேர் யானை குதிரை காலாளென்னும் நான்கு அங்கமுள்ளபடையிலும் மிக்கசூரர்களாயிருப்பார்கள் (இவர் களில்) ஒருவன் தனியாயிருந்தாலும் யுத்தத்தில் ஆயிரம்பெயரை எதிர்த்து நிற்பான் தேசங்கள் பெரும்பாலும் குறிப்பிடப்பட் டன சூரர்களின் லக்ஷணங்களை என்னிடமிருந்து கேள் சிங் கம்புலிகளின் குரலும் கண்களும் போன்ற குரலும் கண்களு முள்ளவர்களும் சிங்கம்புலிகள்போல நடக்கிறவர்களும் மாடப் புறாப்பம் இவைகளின் கண்போன்ற கண்ணுள்ளவர்களு மாகிய இவர்களியாவரும், சூரர்களும் சத்ருக்களை வெல்லத்

1 இங்கு வேறுபாடங் கொள்ளப்பட்டது

தககவாகளுமாயிருபபாாகள மானகளின குரலபோனற
ஞுளளவாகளும புலி காளேகளினகணபோனற கண ஞுளள
ளுமு, சததுருககளே அடிகககததககவாகளாயும கமபீராகள
கோபமுளளவாகளாயுமிருபபாாகள சலஙகையின ஒலிபோ
தவனியுளளவாகளுமமேகததின தவனிபோனற தவனியுளள
ளுமு கடோரமான முகமுளளவாகளும இனிமையான தவனியு
சிலாகளும கோணலான நுனிமூககும நாவுமுளளவாகளும, தூ
தில போகததககவாகளாகவும தூரததிலவநது விழததகக
ளாகவுமிருபபாாகள பூனேபோலக கூனாகளும அசைவறற
ஞுளளவாகளும சிறியமயிருளளவாகளும மெலலியதோலு
வாகளும, வேகமுளளவாகளாயும சஞசலமான சிததமுளள
ளாயும அருகிறசெலலக கூடாதவாகளாயுமிருபபாாகள பெ
வாண முளளவாகளும மூடியகண ஞுளளவாகளுமான சிலா
மெலலிய தனமையுளளவாகளா யிருபபாாகள குதிரையின
போனற கதியும அதன தவனிபோனற தவனியுமுளளமனி
கள, யுததததின கரைகடககததககவாகளாயிருபபாாகள ப
கடினமும சிறியதுமான சரீரமும அகனறமாாபும உடையவாக
யிருபபவாகள, வாததியஙகளில கோபமுளளவாகளாயும கல
களில ஸநதோஷமுளளவாகளாயுமிருபபாாகள கமபீரம
கண ஞுளளவாகளும வெளியில பிதுஙகிய கண ஞுளளவாக
மஞசளநிறமான கண ஞுளளவாகளும கீரியினகணபோனற க
ஞுளளவாகளும நெரிநதபுருவமுளள முகமுளளவாகளும ஆ
யாவரும, சூராகளாகவும சரீரததைவிடத துணிநதவாகளாக
இருபபாாகள கோணலான கண ஞுளளவாகளும உயா
நெறறியுளளவாகளும மாமஸமிலலாத மோவாயககட்டை
யுடையவாகளும கோணலான கையும விரலும தொடையுமு
வாகளும, இறுகின உடமபுளளவாகளும நரமபுகளால வயா
கபபடடவாகளும, யுததமவருமபொழுது பயமிலலாமல வே
மாயப பிரவேசிபபாாகள அவாகள யானேகள போலக கொ
தவாகளாயும அருகிலசெலலத தகாதவாகளாயும இருபபாாக
சிவநததும பிளநததுமான மயிாநுனியுளளவாகளும பருததப
மும மோவாயும முகமுமுளளவாகளும உயாநததோளுளளவ
ளும பருததகழுததுளளவாகளும பயஙகராகளும பருதத மு
காலுககுககீழான பினபககமுளளவாகளும ஸுகரீவமெனனு
வாஸுதேவரின குதிரைபோலவும கருடபகஷிகளபோல
1 உயரககிளமபுகிறவாகளும உருணடையான தலேயுளளவாக

1 இஙகு வேறுபாடம கொளளபபடடது

கனற முகமுளளவாகளும பூனையினமுகபபோனற முகமுளள
களும, கடோரமான தவனியுளளவாகளாயும கோபமுளளவா
ாயும யுததஙகளில [1] சத்துருககூடடததை வெருடடுகிறவாக
ாயும தாமமறியாதவாகளாயும அஹஙகாரமுளளவாகளாயும
டாராகளாயும பயஙகரமான தோறறமுடையவாகளாயுமிருப
ாகள சரீரததை விட்டு துணிநதவாகளும யுததததில திரும
தவாகளும முநதிச செலலுகிறவாகளுமான இவாகள யாவா
ாயும சேனையில எபபொழுதும மரியாதை செயயவேணடும
மமறியாதவாகளும வேறுனநடையுளளவாகளுமான அவாகள
டிபடுகிறவாகளும அடிககிறவாகளுமாக இருபபாாகள நன
ாழியால இவாகளுககு அவமானமுணடாகும இவவிதமே
வாகள அரசனிடததிலும அடிககடி குறறமுளளவாகளாயிருப
ாகள " என றுசொனனா

நூறறிரணடாவது அதயாயம
ராஜ தாமம (தொடர்ச்சி)

(ஜயம்பெறத்தக்க அடையாளங்களையும் யுத்தத்தில் அரசன் நடத்த
வேண்டிய சில நீதிகளையும் கூறியது.)

யுதிஷடிரா, " பரதாகளிற சிறநதவரே! ஜயமடையததகக
சேனையின சிறநதலக்ஷணஙகள யாவை? அவைகளையும அறிய
விருமபுகிறேன " எனறுகேடக, பீஷமா சொலலத தொடஙகினா
" பரதாகளிற சிறநதவனே! ஜயமடையததகக சேனைககுளள
சிறநத லக்ஷணஙகள முழுமையையும சொலலுகிறேன முதலில
தெயவம கோபமுளளதாகவும மனிதன காலததால ஏவபபடடவ
னாகவுமிருககுமபொழுது அதனை அறிவுளளவாகள நீணட ஞானக
கணணால அறிகிறாாகள அதனை அறிநதவாகள இவவிஷயததில
பிராயசசிதத விதியையும ஜபஙகளையும ஹோமஙகளையும சுபகா
ரியஙகளையுஞசெயது அஹிதஙகளுககுச சாநதியைச செயகிறாாகள
! பாரத! எநதச சேனையில யுததவீராகள வேசமுளளமனமுளள
வாகளாயிருககிறாாகளோ, வாகனஙகளுமிருககினறனவோ அந
தச சேனைககு நிசசயமாக ஜயமுணடாகும எபபொழுது காறறுக
களும இநதிரதனுஸ்ஸுகளும மேகஙகளும ஸூாயனுடையகிரணங
களும சேனைககு அநுகூலமாயிருககினறனவோ, நரிகளும கழுகு

[1] ' சபததைககேடடு ஓடிவருகிறவாகளாயும் ' எனற பொருளு
ணடு

களும எலலாவிததததாலும அனுகூலமான பலமுளளவைகளா
சேனையைப பெருமைபபடுததுகினறனவோ அபபொழுது
உததமமான ஸிததியுணடாகும அககினியானது தெளிநதகா
யும உயாநதகிரணமுமம வலமாயசசுறறும ஜவாலையுமுளளது
புகையிலலாததுமாயிருககும ஆகுதிகளின மணம சுததமாயி
கும இது ஜயமவருவதறகு அடையாளமெனறு சொலலுகி
கள எநதவிடததில சஙகஙகளும பேரிகைகளும கமபீரமும
தியுமான ஒலியுளளவைகளாகச சபதிககினறனவோ, யுதத
செயய விருபபமுளளவாகளும அனுகூலமாயிருககிறாகளோ அ
விடததில அஙஙனமிருபபது ஜயம வருவதறகு அடையா
மெனறு சொலலுகிறாகள புறபபடுகிறவாகளுககும போகிற
களுககும பினபுறததிலும இடபபககததிலும அடிககவிருப
முளளவாகளுககு வலபபககததிலுமுளள அனுகூலமான மி
கஙகள காரியததினஸிததியை அறிவிககினறன அநத மிரு
கள எதிரில வநதால தடைசெயகினறனவாகும அனனபக
களும கிரௌஞசஙகளும மரஙகுததிககுருவிகளும காடைக
மஙகளமானசபதஙகளைச சொலலுவதும யுததவீராகள
தோஷமுளளவாகளும தைரியமுளளவாகளுமாயிருபபதும ஜ
முணடாவதறகுஅடையாளமெனறு சொலலுகிறாகள நல
காநதியுளள ஆயுதஙகளாலும யநதிரஙகளாலும கவசஙகள
லும கொடிகளாலும யௌவனமுளளபடாகளின முககாந
களாலும பிரகாசமுளளதாயும எதிாததுப பாாககமுடியாததா
யிருககிற சேனையையுடையவாகள சததுருககளை ஜயிபபாாக
எவாகளின யுததவீராகள அபிமானமறறவாகளும கேடக விருப
முளளவாகளும ஒருவருககொருவா ஸநேஹததில உறுதிபெ
றவாகளும சூராததனமையை அடைநதவாகளுமாயிருககிற
களோ அவாகளுககு ஜயமுணடாவதறகு இஃது அடையா
மெனறு சொலலுகிறாகள சபதஙகளும ஸபாசஙகளும மண
களும மனததுககு இனியவைகளாயிருபபதும தைரியமான
யுததவீராகளை அடுததுநிறபதும ஜயததிறகு வழியாகும
யுதததிறகுப புறபபடடவனுககு இடபபககததிலுளள க
கததின சபதமும பரவேசிகக விருபபமுளளவனுககு வல
பககததிலுளள காககததின சபதமும பினபுறததிலுளள காக
தின சபதமும காரியஸிததியை அறிவிககும எதிரிலுள
சபதமானது தடைசெயகிறதாகும யுதிஷடிர! நானகு அ
கஙகளையுமுடைய பெரிய சேனையைச சோததபின, முதலி
ஸாமோபாயததுடனே இருககவேணடும பிறகு, யுததததி

யறசிசெயயவேணடுமெ 1 ஓ! பாரத! யுததமெனபது கடைசியான யோபாயமாகும யுதததில ஜயமெனபது எதிாசசையாயத தயவததாலேறபடததககதெனறு விசாரிககவேணடும அதிக வகமுளளநதிபோலவும பயமுளள பெரியமிருகஙகளபோலவும டகக மிகககடினமானபெரியசேனையும பஙகமடைகிறது அதிக ான பலமுளளதும பெரியதும மானகூடடததிறகு ஒபபானது ான சேனை காரணமனறு அறிவுளளவாகளாயிருநதாலும சனைகள பஙகமடைவதாலேயே பஙகபபடுகிறாாகள ஒருவரை யாருவா அறிநதவாகளும ஸநதோஷமுளளவாகளும உயிரை டததுணிநதவாகளும நலல உறுதியுளளவாகளுமான சூராகள மபதுபோகளிருநதாலும பிறாபடையைக கொலலுவாாகள றகுலததிறபிறநதவாகளும பூஜிககபபடடவாகளுமான ஐநது லலது ஆறு அலலது எழுபோகள உறுதிசெயதுகொணடு சாநது பகைவாகளை நனறுக ஜயிபபாாகள எவவிதததிலாவது டியுமானால யுதததை விணைககவேணடாம யுததமானது ாமதானபேதஙகளுககுபபிறகு செயயததககதாகச சொலலப படுகிறது மிகவுமஜவலிககும இடியினால பயமுணடாவதுபோலச சேனையினவரவால, 'இதுநாசஞ்செயதுவிடுமோ' எனற பய ானது பயநத ஸவபாவமுளளவாகளை மிகவும துனபபபடுததும ாதிததுவரககூடிய யுதததைககணடு பிறகு எவாகள எதிாத துசசெலலுகிறாாகளோ அநதப படாகளினசரீரஙகளும தேசததி லுளளவாகளின அஙகஙகளும வோவையைப பெருகவிடும அர சனே! ஸதாவரஜஙகமஙகளுடன கூடின தேசமயாவும நடுஙகும அஸதரஙகளின பிரதாபததால தபிககபபடும பிராணிகளுடைய மஜஜைகள வெளியில பொசியும அவாகளுககு அடிககடி கடுமையுடனகலநத பிரியவசனம பேசவேணடும பீடிககபபடு கிறவாகள எலலாவிதததாலும பிறாகளிடம ஸநதியை அடை வாாகள சததுருவின ஸநேஹிதாகளைப பேதிககவேணடிச சாரா களை அனுபபவேணடும அவனிலும மேலான அரசனுடன ஸநதி செயவது சிறநததாகும சததுருவுடனசோநது எலலாவிதததா லும துனபபபடுததுவதுபோல அவனுககு வேறுவிதமாக அவவி தத துனபததைச செயயமுடியாதனறோ? பொறுமையெனபது ஸாதுவாயிருபபவனிடமிருககும, அஸாதுவினிடம எபபொழுது மிராது பாரத! பொறுமை பொறுமையிலலாமைகளினபய னை தெரிநதுகொள ஜயமபெறறபின பொறுமையுடனிருககும அரசனுககுக கீாததி மிகவிருததியடையும இவன பேரபராதியா

1 இஙகு வேறுபாடஙகொளளபபடடது 2 எலுமபினசாரம

யிருநதாலும விரோதிகளும நமபிககையுடனிருபபாாகள. ஒ
காடடபபடாமல மிதிதத கோணலான மூஙகிலமுதலியமரஙக
திருமபவும ஸவபாவததையடையுமாகையால (சததருககளை
துனபபபடுததியபின பொறுமை சிறநததென மாயாவிகளா
அஸுராகள கருதுகிறாாகள இது நலல அறிவனறு, பெரியே
கள இதைப புகழகிறதிலலை கோபமிலலாமலும நாசமிலலாமலு
(பிராணிகளைத) தனமககளைபபோல அடககவேணடும யுதி
டிர! கொடுமையான அரசன உலகினாககுப பகைககததகக
னுவான மெதுவாயிருபபவனையும அவமதிபபாாகள ஆ
யால, இரணடையும அடைநதவனுயிருககவேணடும பாரத
அடிககபபோகுமபொழுதும அடிககிறபொழுதும பிரியமாக
பேசவேணடும அடிததபினனும சோகபபடுகிறவனபோல
அழுகிறவனபோலவும பிரியமாகப பேசவேணடும '1 அடிபட
வாகளும மிககசநதோஷமுளளமறறவாகளும எனககுப பிரிய
ளலலா மிகசசிறபபாக அடிககடி சொலலபபடும புகழசசிய
எனககுப பிரியமனறு அநதோ! இததகையமனிதன கொலலககு
தககவனலலன (அவன) உயிரோடிருபபதை விருமபவேணடு
யுததஙகளில ஓடாதவாசளான சிறநதமனிதா கிடைபபது மிகவு
அரிது ஆகையால, யுததததில இவனை அடிததவன எனக
அபபிரியததைச செயதவனுகிறுன' எனனும வசனததை
சொலலிககொணடு ரஹஸயததிலிருககுஙகாலத்தில அடிததவ
களைப பூஜிககவேணடும உணமையாக அடிததவாகளுககும அ
படடவாகளுககும பூஜையைச செயயவேணடும ஜனஙகளிக
சோககையைச செயதுகொளளவிருமபியவன கையைபபிடிசது
கொணடு இவவிதம கதறவேணடும 'இவவிதம எலலாஸமயஙக
ளும பிரியவசனததை முனனிடடு நடததவேணடும ஓ! பாரத
இவவிதத தாமமதெரிநத அரசன பிராணிகளுககுப பிரியனுயு
பயமறறவனுயுமிருபபான எலலாபபிராணிகளும இவனிடததி
விஶவாஸததையடையும நமபிககையுளள உலகமானது கால
துககுத தககபடி முயறசியுடன அனுபவிககத தகுநததாகுப
ஆகையால, பூமியை அனுபவிககவிருபபமுளள அரசன சபி
மினறி எலலாபபிராணிகளையும விஶவாஸமுளளனவாயிருகக
செயயவேணடும எலலாவிடததிலும ரக்ஷிககவும வேணடும
எனறு சொனனா

---

1 'யுததததில எனனுடையவீராகள சததருககளைககொனற
எனககுப பிரியமிலலாதகாரியம அடிககடிசொலலியும எனனுடை
வீராகள எனவாாததையைக கேடகிறதிலலை' எனபது வேறுபாடம

நூற்றுமுன்ருவது அத்யாயம்

ராஜதாமம். (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர் சத்ருஜயத்தைப்பற்றி இந்திரனுக்கும் பிருஹஸ்பதிக்கும் நடந்த ஸம்வாதத்தை யுதிஷ்டிரருக்குக் கூறியது)

யுதிஷ்டிரர், "பரதகுலத்திலுதித்த பிதாமஹரே! அரசன் வலியபகைவனிடமும் பெரியஸஹாயமுள்ள கொடியனுனபகை. ரிடமும் எவ்விதம் இருக்கவேண்டும்? அதனை எனக்கு உபதேசி வேண்டும்" என்றுகேட்க, பீஷ்மர் சொல்லத்தொடங்கினர்

"ஓ! யுதிஷ்டிர! இவ்விஷயத்திலும் பிருஹஸ்பதிக்கும் இந் னுக்கும் நடந்த ஸம்பாஷணையான பழைய இவ்விதிஹாஸத்தை தாஹரிக்கிறார்கள் தேவர்களுக்கு அரசனும் சத்ருவீரர்களைக் ாலனுகிறவனுமான இந்திரன் பிருஹஸ்பதியினருகிற சென்று ஸ்கரித்து அஞ்சலிசெய்துகொண்டு கேட்கத் தொடங்கினன் ! பிராம்மணரே! சோம்பலில்லாத நான் விரோதிகளிடம் எவ் தம் இருக்கவேண்டும்? அவர்களை நாசஞ்செய்யாமலே உபாயத் ல எவ்விதம் அடக்கமுடியும்? இரண்டுபடைகளுக்கும் யுத்த ண்டானல் ஜயமானது பொதுவாயிருக்குமே பிரகாசிப்பதும் ாகரமுள்ளதுமான லக்ஷ்மியானது எதைச்செய்தால் என்னை, ாமலிருக்கும்?" என்று கேட்டான் பிறகு, அறம்பொருளின் களில் ஸமர்த்தரும் ஸமயத்தில் தோன்றும் அறிவுள்ளவரும் ஜதாமங்களின் முறைகளை அறிந்தவருமான பிருஹஸ்பதியான இந்திரனை நோக்கிச் சொல்லத் தொடங்கினர்

'எந்தச்சமயத்திலும் விரோதிகளைக் கலகத்தால் அடக்க ரும்புவது கூடாது பொறுமையென்பதும் கோபமென்பதும் விவேகிகளால் அனுஸரிக்கப்பட்டனவாகும் சத்ருவின் வதத் த விரும்புகிறவன் சத்ருவை ஜாக்ரதையுள்ளவனயிருக்கும் ட செய்யாமலிருக்கவேண்டும் கோபத்தையும் பயத்தையும் ஸந் தாஷத்தையும் தான் தன்னுள்ளே அடக்கிக்கொண்டு விசு ஸமுள்ளவன்போல விசுவாசமில்லாதவனுக்குச் சத்ருவை னுசரித்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும் எப்பொழுதும் பிரியத்தை பேசவேண்டும் அப்பிரியத்தைச் சிறிதும் செய்யக்கூடாது. பனற்றதான வைரங்களிலிருந்து விலகவேண்டும் கோட சாலுதலை விலக்கவேண்டும் இந்திர! பக்ஷிபிடிக்கும் [1]விதமஸம னனும் யந்திரங்கொண்டு பிழைப்பவன் முயற்சியுடன் பக்ஷி ரின் தவனிபோன்ற தவனியுள்ளவனுகி அப்பக்ஷிகளைத் தன்வச

1. கண்ணி

மாககிககொளவதுபோல அரசன முயறசியுடன சததுருககளை
தனவசம வருமபடி செயதுகொளள வேணடும, கொலலவே
வேணடும இநதிரனே! பகைவாகளை அவமதிதத அரசன எ
பொழுதும ஸுகமாக உறஙகமாடடான கெடட புததியுள
அவன குபபையிலபறறிய அககினி அவியாமலிருபபதுபோ
விழிததுககொணடேயிருபபான ஜயமானது நிசசயிககபபட
லிருககுமபொழுது யுததஞசெயவது கூடாது ஓ! பிரபுவே
பெரிய புததியுளளவாகளும ஆலோசனையை அறிநதவாகளுமா
மநதிரிகளுடனகூடி நனறாக ஆலோசிததுககொணடு சததுருவை
நமபிககையுளளவனாககசசெயது தனவசமாககிககொணடபின ந
றாக அடககவேணடும [1] பிறகு, எநத ஸமயததில இவன விதியி
ருநது விலகினவனாவனோ அநத ஸமயததில இவனை அடிககவே
டும ஹிததததைசசெயயும மனிதாகளால இவன சேனையை
தூஷிககசசெயயவேணடும முதலஇடைகடைகளை அறிநதவாகளா
மறைவாக விசாரிககவேணடும உணமையாகத தெரிநதுகொண
இவனுடைய சேனைகளைப பேதததாலும சிறிது தானததாலு
கெடுககவேணடும அதுபோல (விஷம முதலிய) ஔஷதஙகளை
சோபபிககச செயயவேணடும பகைவாகளுடன சோகதைய
விருமபுவது கூடாது பகைவாகளை அடககவேணடுவதுதா
ஆகிலும, நெடுஙகாலமும எதிபாாததிருககவேணடும ஓ! இ
திரனே! காலததைகவிருமபிககொணடு முயறசியுடன ஆராதித
வரவேணடும எவவிதம நமபிககையை அடைவானோ அவவித
பிரியமாகப பேசவேணடும உடனே பகைவாகளைககொலலுவ
கூடாது உறுதியான ஜயததைப பாாககவேணடும இலலாவி
டால திருமபவும சலயததை உணடாககும, புதிதான காயதை
யும உணடுபணணும ஸமயம வநதவுடன அடிககவும வேணடு
தேவாகளுககரசனே! சததுருககளைககுறிதது அடிககவிருபபமுள
மனிதனுககு அநதககாலம திருமபவும வராது காலததை விரு
பிய எநதமனிதனை அநதககாலம தாணடிச செலலுகிறதோ கா
யததைசசெயய விருபபமுளள அநத மனிதன அககாலததை
திருமபவும அடையமுடியாது ஸாதுககளுககு இஷடமான முன
யை அடைநது பலததை உணடுபணணிககொளளவேணடும கால
தால காரியததைப பயனபடச செயதுகொளளவேணடும கால
தையடையாமல சததுருவைப பீடிககககூடாது காமததைய
கோபததையும அஹஙகாரததையும விடடு அரசன முயறசியுட
எபபொழுதும பகைவாகளின ஆபததைத தேடவேணடு

1 இஙகு அரைஶலோகம விடபபடடது

தேவாகளில உததமனுன இநதிரனே! மிருதுவாயிருததலும தண டிததலும சோமபலும அஜாகரதையும மிகுதியானவஞசகமும ஸாமாததியமிலலாதவனை நாசஞசெயயும (மிருதுவாயிருததல முதலிய)இநத நானகையுநதளளிவிடடு மாயையையும தடுததபின, ஆலோசனையினறிப பகைவாகளைககொலலவலலவனுவான எஃது ஒருவனுலேயே ரஹஸயமாகச செயயததககதோ அதனை அவவி தமே செயயவேணடும மநதிரிகள ரஹஸயததை வெளியிடாம லிருபபாாகள, ஒருவருககொருவா அறிவிககவுஞசெயவாாகள முடியாததெனறறிநதபின மறறவாகளுடனசோநது ஆலோசனை யைச செயயவேணடும (தூரததிலிருபபவாகளான) காணுத சதருககளிடம ஆபிசாரததையும நேரிலுளளசதருககளிடம சது ரஙகததுடனகூடிய படையையும பிரயோகஞ செயயவேணடும அவவிதமே முதலில பேதோபாயததையும ரஹஸயமாகப பிர யோகிககவேணடும அரசன ஸமயததில அநத அநதச சதரு விடம அநத அநதககாலகதுக்குத தககபடி தணடோபாயததைப பிரயோகஞசெயயவேணடும மிககபலவானுன சதருவுககு ஸம யததில நமஸகாரததையுஞசெயயவேணடும அஜாகரதையாயிருக கும இவனுடைய வததததை அஜாகரதையினறி முயறசியுடன தேடவேணடும வணககததுடனும தானததுடனும இனிமை யான வசனததுடனும பேசிககொணடு சதருவை அனுஸரித திருககவேணடும ஒருஸமயததிலும ஸநதேஹமுணடாகுமபடி செயயககூடாது சஙகைபபடடவாகளின ஸதானஙகளை எபபொ ழுதுமே விலககவேணடும அரசன அவாகளிடம நமபிககையுள ளவனுயிருககககூடாது (அரசனுல) விலககபபடடமனிதாகள ஜாகரதையாக இருபபாாகள தேவாகளிலுததமனே! (சதருகக ளுககுத தனனிடம ஸநதேகமவராமல அவாகளை அடிபபதான) இதைவிடச செயயக கடினமானகாரியம ஒனறுமிலலை அமராக ளுககதிபனே! நிலையறற நடையுளளவாகளின ஐஸவரியமபோல நிலையறற ஸவபாவமுளளவாகளின நடையும நிலையறறதெனறு சொலலபபடுகிறது மிததரனையும அமிததரனையும கவனியாமல உபாயததைஅடைநது முயறசிசெயயவேணடும சாநதனுயிருப பவனை அவமதிபபாாகள கடுமையாயிருபபவனிடம உலகமநடுகக மடையும நீ கொடியனுகவு மிராதே, மிருதுவாகவுமிராதே கொடியனுகவுமிரு, மிருதுவாகவுமிரு எலலாவிடததிலும நிறைநத ஜலமுளளதும வேகமுளளதுமான பிரவாகததில கரை உடைநது போமெனற பயம எபபொழுதும உணடாவதுபோல அஜாகர தையாக இருபபவனுககு ராஜயமும அவவிதமே இருககும ஒரே

ஸமயததில பலபகைவாகளைப பீடிபபது கூடாது ஓ! புரந
இவாகளில ஒவவொருவனையும ஸாமததாலும தானததா
பேதததாலும தணடததாலும நனருசக கசககியபின மிசசமு
வாகளிடம ஸாமாததியமபோலச செயயவேணடும புததியுள
னுமபணடிதனுமாயிருபபவன சகதியுள்ளவனுயிருநதாலும யா
களையும எதிாததுசசெலவது கூடாது எநதககாலததிலகுதிரை
யானையும தோகளும சூழநததும, காலாடகளும யநதிரஙக
நிறைநததும, பகதியுளளதும, ஆறு அஙகஙகளுளளதும
பெரிய சேனை இருககிறதோ, எபபொழுது எதிாபபதால பல
மேனமையுணடாகுமென று நினைககிருனே அபபொழுது விச
யாமல மறைவினறி வெளிவநது திருடாகளான சததருகக
அடிககலாம சதருககளிடததில ஸாமோபாயம சிறநததன
ரஹஸயமான தணடோபாயம சிறநததாகும மிருதுவாயிருப
சிறநததனறு எபபொழுதும (யுததததிறகு) யாததிரை செ
தும சிறநததனறு (அதிலநேரும)'தானயஙகளின நாசமும வ
முதலியவறறைச சோததுவைபபதும அடிககடி அமாதயன மு
லிய பிரகிருதியைபபறறிய விசாரமும இலலாமலிருககும (ஆ
யால) பலவிதமான மாயைகளையும ஒருவரையொருவா எதிாக
படி செயவதையும [1] கபடமானகொலையையும செயவிகக வே
டும தனசெயகையால கீாததிககுக குறைவிலலாமலிருககசசெ
வேணடும ஆபதாகளான மனிதாகளைககொணடு படடணஙக
லும ராஜயஙகளிலுமுளள (சததருககளின) அதிகாரிகளை உ
ரிக்குமபடி செயயவேணடும பலாஸுரனையும விருததிராஸுர
யும கொனறவனே! முனகாலததிலும விதிககபபடட இநத
யைப படடணஙகளில விதிபபடி செலுததினவாகளான ஆ
கள, இவாகளை அனுசரிததுப படடணஙகளிலுளள எலலாப
கஙகளையும ஜயிததிருககிறாகள (ஆபதாகளை) அவாகளுடைய
வான பொருளகளையும போகஙகளையும விலககிவிடடு ரகஸய
கப பொருளகளைககொடுதது, 'தம தோஷஙகளால துஷடாக
விலகினாகள' எனறு சொலலுமபடி செயதுவிடடுச சததரு
ளின படடணஙகளிலும ராஜயஙகளிலும சோததுவைககவே
டும அவவிதமே, சாஸதிரஙகளை அறிநதவாகளும நலல அலஙக
முளளவாகளும சாஸதிரவிதிககுததகக அடையாளமுளளவா
ளும நலலசிகைஷயுளளவாகளும பாஷயததைசசொலவதில ஸமா
தாகளுமான மறறவாகளைககொணடு சதருககளைக கொலலததக
தேவதையை ஆராதிககச செயயவேணடும' எனறு சொனனு

[1] இஙகு வேறுபாடஙகொளளபபடடது

திரன, 'பிராமமணாகளில மிககஉததமரே! துஷடனுககுளளன
டயாளஙகளிருககினறன? அவனை எவவிதம அறியககூடும?
னைக கேடகும எனககு உபதேசிககவேணடும' எனறுகேடக,
ஹஸபதி சொலலுகிறா 'பககததில குறறஙகளைச சொலலு
ன, நறகுணஙகளில அஸூயையபபடுவான, பிறாகளால புகழப
மபொழுது முகததைததிருபபிககொணடு பேசாமலிருபபான,
ணமிலலாமல பேசாமலிருபபதிலும தெரிநதுகொளளவேண
, பெருமூசசையும உதடடைககடிபபதையும தலையை அசைப
தயும அடிககடி நெருஙகியிருததலையும செயவான, ஸமபநத
லாதவனைப போலப பேசுவான, காணாதவனைபபோல வேறு
டை அடைவான, கணடாலும பேசமாடடான, வேறாகவநது
பபான இபபொழுதுஇஃதுதானவிதிபபடியுளள அடையாளம
ாபதனறு இருபபதிலும படுபபதிலும போவதிலும விசேஷ
ன எணணஙகளை அறியவேணடும துனபமுளள ஸமயததில
னபமும பிரியமுளள ஸமயததில பிரியமுமாகிய இவை மிததிரா
ின லக்ஷணமாகும இதறகு வேறானது எதுவோ அதைச
துருககளின லக்ஷணமெனறே அறியவேணடும தேவாகளுககு
திபனே! இவைகளைக கூறியபடி அறிநதுகொள மிகக துஷடா
ான மனிதாகளின ஸவபாவமானது மிகக பலமுளளது
ேவாகளில மிகசசிறநதவனே! துஷடாகளை அறிவிககும லக்ஷ
ம இவவிதம உனககு உபதேசிககபபடடது விணணவா
நதனே! சாஸதிரததின உணமைபபொருளை உளளபடி
றிநதுகொள' எனறு சொனனா பகைவாகளைக கொலலுவதில
யறசியுளள அநத இநதிரன பிருஹஸபதியின அவவசனததைக
டு உணமையாக அவவிதமே செயதான பகைவாகளைக
ாலலும புரநதரன ஜயததிறகாகக காலததில ஸஞசாரஞசெய
ன பகைவாகளைத தனவசமாககியுங கொணடான" எனறு
ானனா

நூறறுநானகாவது அததியாயம

ராஜ தாமம (தொடர்ச்சி)

(ராஜ்யமுதலியவற்றை இழந்தவனும் தர்மபுத்தியுள்ளவனுமான அரச
னுடைய ஒழுக்கமுதலியவறறைப்பற்றி க்ஷேமதர்சிக்கும்
காலகவ்ருக்ஷீயருக்கும் நடந்த ஸம்பாஷணை)

யுதிஷடிரா, "அமாததியாகளால துனபபபடுததபபடடவ
ும பொககசததிலிருநதும தணடநீதியிலிருநதும நழுவினவனும

தாம புததியுள்ளவனுமான அரசன பொருள கிடையாதிருக யில ஸுக விருபபமுள்ளவனுல எவவிதமிருககககடவன எனறுகேடக, பீஷமா சொலலததொடஙகினா

"யுதிஷடிர! இவவிஷயததில க்ஷேமதாசியைபபறறிய இ இதிஹாஸம கூறபபடுகிறது அதனை நான உனககுச சொல றேன அதனைததெரிநதுகொள முனனொரு காலததில ப குறைநதவனுன க்ஷேமதாசியெனனும ராஜகுமாரன காலக க்ஷீயரெனனும முனிவரிடம வநதானெனறு நமககுக கே யுணடு அவன, அவரை நமஸகரிதது, 'மிகவும பூஜயரான பிரா ணரே! கொடுமையான ஆபததையடைநதவனும பொருளிலவி பமுள்ளவனும அடிககடி முயறசிசெயபவனுமான எனபோ புருஷன, ராஜயததை அடையாமலிருககுமபோது, மரணததை தீனததனததையும பிறரையடுபபதையும இகழசசியான நடை யுமலலாமல வேறு எனனசெயயவேணடும? அதனை எனக 'சொலலவேணடும மனததிலுள்ளதும மறறச சரீரததிலுள்ள மான வியாதியால துனபபபடும மனிதனுககுப பலகலவிகளு வரும நலலபுததியுள்ளவருமான உமமைப போனறவா ரக்ஷ யிருககவேணடும மனிதன விஷயபோகஙகளையடககி வைராக மடைநது பிரீதியையும சோகததையுமவிடடு ஞானமெனனு பொருளையடைநது ஸுகமாகசசெழிபபான எவாகளுககு ஸ மானது பொருளை ஆஶ்ரயிததிருககிறதோ அவாகளைபபறறி ந துககிககிறேன எனககோ பலபொருளகள கனவில அடை படடவைகளபோல நாசமடைநதன எவாகள பெருததிரவி களை விலககுகிறாகளோ அவாகள செயய அரிதானகாரியதை செயதவாகளாகிறாகள ஆசசரியம! நாஙகளோ இலலாத பொருளகளையும விடசசகதியறறவாகளாயிருககிறோம ஓ! பிர மணரே! இவவித அவஸதையை அடைநதவனும தீனனும பததை இழநதவனும துனபமுள்ளவனுமான எனககு இ வேறு எநதஸுகமுள்ளது? அதனை உபதேசிககவேணடும' என கேடடான

அறிவுள்ளவனும கோஸலதேசததரசனுமான ராஜகுப ஞல இவ்விதம வினவபபடடவரும பெரியதேஜஸுள்ளவருமா காலகவருக்ஷீயரெனனும முனிவா, 'முநதியே அறிவுள்ள உனக 'நான' 'எனனுடையது' எனனும இவையாவுமே நிலைதத அலலவெனகிற இநத அறிவு இருககவேண்டும எநத வஸதுவ இருககிறதெனறு நினைககிறாயோ அதெலலாம இலலையென தெரிநதுகொள இங்ஙனம அறிநதவன கஷடமான ஆபதை அடைநதாலும துககபபடமாடடான செனறதும வரு

தும நிலையற்றவையென்பது நிச்சயம், நீ இவ்விதம் அறிய வேண்டியதை அறிவாயானல் துன்பங்களிலிருந்து விடப்படு வாய முந்தியவைகளும அதறகு முன்னுள்ளவைகளும வருபவை களுமான முயறசிகளும மறற உன்னுடைய யாவும இல்லை யென்றே தெரிந்துகொள்ளவேண்டும அதை அறிந்தபின எவன துன்பப்படுவான? இவவுலகம இருந்தும இல்லாததாகும இல லாமலிருந்தும இருப்பதாகும சோகப்படுவதில பயனில்லை [1]அவ விதமனிதன எப்படித் துன்பப்படக்கூடும? அரசனே! இப பொழுது உன்னுடைய தந்தை எங்கே? உன்னுடைய பாட்டன எங்கே? நீ அவாகளை இப்பொழுது பாாக்கவில்லை அவாகளும உன்னைப் பாாக்கவில்லை சரீரம நிலையற்றிருப்பதைப்பாாக்கும நீ அவாகளைப்பற்றி என துக்கப்படுகிறாய? புத்தியாலேயே ஆலோ சித்துப்பாா நிலையாயிருப்பது ஒன்றுமில்லை அரசனே! நானும நீயும உன்னுடைய நணபாகளும பகைவாகளும அவசியம இல்லாமல போவோம யாவும இல்லாதனவாகும எல்லாமனிதாக ளும நூறுவயதிறகுமுந்தியே இருபது பிராயத்திலும முப்பது பிராயத்திலும மரிப்பாாகள மனிதன பெருஞ்செல்வத்திலிருந்து விடுபடாதவனாயிருந்தாலும, அதனை, 'இஃதுஎன்னுடையதன்று' என்று நினைத்துத தனக்குப பிரியத்தைச செய்துகொள்ளவேண டும வருவதை, 'என்னுடையதன்று' என்று அறியவேண டும சென்றதை, 'என்னுடையதன்று' என்று அறியவேண்டும தெய்வம மிகவும பலமுள்ளதென்று எண்ணுபவாகள பண்டிதா கள அதனை ஸாதுக்கள இயல்பென்று சொல்லுகிறாாகள பொரு ளில்லாதவாகளும பிழைக்கிறாாகள அறிவும பராக்ரமமும பொருந்தியவாகளும உனக்குச சரியானவாகளும மேலானவா களுமான ஜனங்கள ராஜ்யத்தை ஆளுகிறாாகள அவாகள உன னைப்போலச சோகப்படுகிறாாகளில்லை நீ புத்தியிலும பௌருஷத திலும அந்த மனிதாகளுக்கு மேலானவனாகவாவது ஒப்பானவ னாகவாவது இருக்கவில்லையா? ஆகையால், நீயும சோகப்படாதே' என்று மறுமொழி கூறினா

அரசன, 'ஓ! பிராமமணரே! அந்த ராஜ்யமுழுமையும முயறசியின்றியே கிடைத்திருந்ததாக நினைக்கிறேன அந்த ராஜ்யம யாவுமே பெரிதானகாலத்தால அபகரிக்கப்பட்டது தபோத னரே! கிடைத்ததுகொண்டு பிழைப்பவனாயிருந்தாலும பிரவா கத்தால அபகரிக்கப்பட்டவனபோல அந்தராஜ்யம அபகரிக்கப பட்டதனபயன் இசசோகமென்றுஅறிகிறேன' என்றுசொன்னான

[1] ஆகையால், 'எவவிதத்திலும துக்கப்படக்கூடாது' என்பது வேறு பாடம

முனிவர், 'கோஸலதேசத்தரசனே! உண்மையை நிச்சய
செய்துகொண்டு வருவதையும் சென்றதையும்பற்றிச் சோ
ப்படாமலிருக்கவேண்டும் எல்லா விஷயங்களிலும் அப்படியேயி
அடையத்தக்கவைகளும் அடையத்தகாதவைகளுமான பொரு
களை எப்பொழுதும் விரும்பாமல் எதிரிலுள்ளவைகளை அநுப
துக்கொண்டு வருபவைகளைப்பற்றி நீ சோகப்படவேண்டா
கௌஸல்ய! கிடைத்தபடியுள்ள யுக்தமான பொருள்களை
கொண்டு சந்தோஷமுள்ளவனாயிரு சுத்தமான ஸ்வபாவமுள்ள
னாயிருந்தால் செல்வத்தை இழந்ததற்காக நீ சோகப்படமாட்டா
கெட்டபுத்தியுள்ள மனிதன், முதலில் அடைந்த போகங்
சென்றதும், போகங்களை இழந்ததற்காகப் பிரமமாவை எப்பொ
தும் நிந்திக்கிறான், பொருளை அடைந்தவனாயிருந்தாலும் ஸந்
ஷப்படுகிறதில்லை ஸம்பத்துள்ள மிலேச்சர் முதலிய நீசஜனங்க
யும் சிறந்தவர்களாக நினைக்கிறான் இந்தக்காரணத்தால் இந்
துக்கம் திரும்பவும் தொடர்ந்து நிற்கிறது அரசனே! ஈஷை
அபிமானமும் நிரம்பியவர்களும் தாமேபுருஷரென்று நினைக்
வர்களும் அவ்விதமிருப்பார்கள் அறிவுள்ள கோஸலதேசத்த
னே! நீ அவ்விதம் மாத்ஸர்யமில்லாதவனாயிருக்கிறாயா? உன்
டத்தில் ஸம்பத்தில்லாமலிருந்தாலும் மற்றவர்களின் ஸம்பத்தை
குறித்துப் பொறுமையுடனிரு பொறுமையில்லாத மனிதர்
சத்துருவினிடத்திலிருக்கும் ஸம்பத்தையும் அநுபவிப்பார்க
உலகத்தைப் பகைப்பவனிடம் ஸம்பத்திருந்தாலும் விலகிவிடு
தாமத்தைச் செய்கிறவர்களும் தியாகதாமத்தை அறிந்தவர்க
தீரர்களுமான மனிதர்கள் ஸம்பத்தையும் பிள்ளை பேரன் முதல்
வர்களையும் தாமே விடுகிறார்கள் ஸ்வாயம்புவ மனுவின் குலத்
லுதித்தவனும் பாக்கியமுள்ளவனுமான பரதனால் பல ரத்னங்
நிறைந்தபெருத்தராஜ்யம் விடப்பட்டதென்றுகேள்வி அப்படி
மற்ற அரசர்களாலும் பெரிய பாக்யமுள்ள ராஜ்யமானது வி
பட்டிருக்கிறது அவ்வரசர்களனைவர்களும் ராஜ்யங்களைவிட்டு
ணயம்சென்று அங்குள்ள கனிகளைப் புஜித்துக்கொண்டு தவத்தி
கரையையும் துக்கத்தின்முடிவையும் அடைந்தார்கள்
விதம் மற்றுஞ் சிலர் பலவற்றை நிலையற்றனவாகக்கண்டு வி
முயற்சியினாலும் ஸாதனத்தாலும் (அவை) கிடைப்பது
அரிதென்று நினைத்து விலக்கிவிடுகிறார்கள் நீயோ சிறந்த
வுள்ளவனாயிருந்தும் விரும்பத்தகாதனவும் பிறனை அடுத்திரு
பனவும் நிலையற்றனவுமான பொருள்களை விரும்பிக்கொண்டு தீ
மாகப் பரிதபிக்கிறாய் என்னால் சொல்லப்பட்ட புத்தி
நன்றாக அறிந்து நீயே இவைகளை விலக்கிவிட்டு அனாத்தங்

ஆததரூபமாயும ஆததஙகள அனாததரூபமாயும தோனறு கினறன. சிலருககுப பொருளினபொருடடே பொருளின நாசங கள உணடாகினறன [1] மறறசிலா அநதசசுகததைநிலையறறதாக நினைதது ஸமபததை விருமபுகிறாகளிலலை ஸமபததால ஸநதோஷமடைகிற ஒருவன வேறு ஶரேயஸ உணடெனறு நினைக கிறானிலலை அபபடி முயறசிசெயதுவரும அவனுடையமுயறசியும நாசமடைகிறது ஓ! கௌஸலய! கஷடததால அடையபபடட அவனிஷடம எபபொழுது நசிககிறதோ அபபொழுது முயறசியில பஙகமடைநத அமமனிதன பொருளிலிருநது வெறுபபடைகிறான. அநத ஸமபததை நிலையறறதெனறறிநதபின எவன ஸமபததை அடைய விருமபுவான? நறகுலததிற பிறநத சில மனிதாகள மேனுலகில ஸுகததை விருமபித தாமததைஅடைகிறாகள, இவ வுலகவாழககையினினறும வெறுபபையுமடைகிறாகள பொரு ளில பேராசைபறறிய சில மனிதாகள உயிரையும விடுகிறாகள அநத மனிதாகள ஜீவிததிருபபதினபயன தனததைத தவிர வேறிலலையெனறு நினைககிறாகள இவாகளுடைய தீனததனமை யைப பார இவாகளுடைய புததியிலலாததனமையையும பார ஜீவிததிருபபது நிலையறறதாயிருகக, அவிவேகததால பொருளில பேராசையடைநதிருககிறாகள கூடடததின முடிவு நசிபபதா யிருததலாலும ஜீவிபபதின முடிவு மரிபபதாயிருததலாலும சோககையின முடிவு விலகுவதாயிருததலாலும எவன திரவியத தில மனததைசசெலுததுவான? அரசனே! புருஷனவன பொ ருளையோ பொருளானது புருஷனையோ அவஶயம விடுகிறது நிச சயம அதனைஅறிநத எவன தாபமடைவான? [2]மறறவாகளுககும மிததிராகளும பொருளகளும நாசமடைகினறன மனிதாகளுக குத தமமுடைய புததியால உணடாகும ஸமானமான ஆபததைப பார ஆகையால, இநதிரியஙகளையும மனததையும வாககையும அடககிககொள பலஙகுறைநதவாகளும விரோதிகளுமகூட நிக டடும இபபொருளகளைக காணுவதைத தடுபபவரிலலை விலகியிருக கும பொருளகளைககாணுவது ஒருவருககும முடியாதெனறு தெரிந திருகக, அறிவில திருபதியுளளவனும சூரனுமான உனபோனற வன சோகபபடததககவனலலன சிறியதை விருமபுகிறவனும சாபலயமறறவனும சாநதமாக இருபபவனும அடககமுளளவ

1 'ஒருவன ஸமபததாலுணடாகும ஸுகததை அழிவறறதாக நினைதது ஸமபததை அடையவிருமபுகிறான' எனபது வேறுபாடம

2 இஙகு அதிகபாடமான ஒருஶலோகம விடபபடடது

னும நலலிலலமையிலிருபபவனும பிரமமசரியம பொருநதிய
மான உனபோனறவன அவிவேகததை அடையததககவனல
கெடடமனிதாகளுககு யோககியமானதும துனபமுளளதும
பாவமுளளதும கொடுமையான விருததியுளளதும கெடட
தாகளைச சோநததுமான ஒடடுகககும ஜீவனததை நீ விரு
ததககவனேயலலன வாககையும மனததையும அடககிககொ
எலலாபபிராணிகளிடததிலும தயையுடன பெரியகாடடில
யே கிழஙகுகனிகளை ஆகாரஞசெயதுகொணடாவது ஸுகம
நுகததடிபோனற தநதமுளள யானையுடனகூட அரணய
தனியே ஸுகிததிருபபதும சிறிதாலும சநதோஷபபடு
புணடிதனுககு யோககியமாகும நனறுககலஙகின பெரியப
னது தானேதெளிவடைவதுபோல நலல புததியுளள மக
தனனாலேயே, தெளிவடைவான ஓ! அரசனே! மநதிரி மு
வாகளையிழநது இவவிதம துனபததையடைநத மனிதனுககு
பததுககிடைககாமல தெயவமும விபரீதமாக இருககுமபொ
இவவிதமிருபபதை நான ஸுகமெனறு அறிகிறேன நீ
ஸ்ரேயஸெனறு நினைககிறாய?

நூறறைநதாவது அதயாயம

ராஜதாமம். (தொடர்ச்சி)

(க்ஷேமதர்சிக்கும் காலகவ்ருக்ஷியருக்கும் நடந்த ஸம்பாஷணை
தொடர்ச்சியில் சத்துருக்களை ஜயிக்கும் கபடோபாயங்கள்

க்ஷததிரியனே! அலலது, உனனிடததில் சிறிது பர
மிருபபதாகக காணபாயாகில ராஜயததை அடையததகக நீ
நான உனககுச சொலலுகிறேன அநத நீதியை அனுஷட
செயயவலலவனாயிருபபாயாகில காரியததையுஞசெயவாய,
மையாக உனககுசசொலலும யாவறறையும மிசசமினறிக
காரியததைச செயவாயாகில ராஜயததையோ ராஜயததிற
ஆலோசனையையோ அலலது திருமபவும பெரிய சிறபபுககளை
பெரியபொருளகளையோ (எவறறையும) அடைவாய அரச
இதில விருபபமுணடானால திருமபவும சொலலு உனககு
தேசிககிறேன' எனறு சொனனா அரசன, 'பூஜயரான நீ
யைசசொலலும, பராககிரமமுளளவனாயிருககிறேன பூஜயரா
பவரே! உபதேசம செயயும இபபொழுது உமமுடனசோ

யானது எனக்குப் பிரயோஜனமுள்ளதாகவே இருக்கவேண்டும்' என்று கூறினன்

முனிவர், 'நீ மானத்தையும் டம்பத்தையும் கோபத்தையும் ஸந்தோஷத்தையும் அப்படியே பயத்தையும் நீக்கிவிட்டு நமஸ்கரித்து அஞ்சலிசெய்துகொண்டு சத்ருவுக்குப் பணிவிடைசெய் உத்தமமான பரிசுத்தியாலும் காமத்தாலும் அவனை நம்பிக்கை உள்ளவனாகச்செய் உண்மையான பராக்ரமமுள்ள வைதேகன உனக்குப் பொருளைக் கொடுக்கத்தக்கவன் எல்லாப்பிராணிக ளிடத்திலும் நம்பிக்கையையும் [1] ஆதரவையும் அடைவாய். பிறகு, உத்ஸாஹமுள்ளவர்களும் வ்யஸனமில்லாதவர்களும் பரிசுத்தர்களுமான ஸஹாய மனிதர்களை அடைவாய் இந்திரியங்களை வென்று மனத்தை அடக்கி நீதிசாஸ்திரத்திலிருப்பவன் தன்னையும் மேலாக்கிக்கொள்வான் பிரஜைகளையும் பிரீதியுள்ளவர்களாகச்செய்வான் தைரியமுள்ளவனும் ஸம்பத்துள்ளவனுமான அந்த விதேகபதியாலேயே நீ பூஜிக்கப்பெற்று எல்லாப் பிராணிகளிடத்திலும் நம்பிக்கையையும் பெரிய ஆதரவையும் பெறுவாய் பிறகு, ஸ்நேஹிதர்களின் பலத்தையடைந்து நன்றாக மந்திராலோசனைசெய்து பிரியவசனத்தால் வேற்றுமைப்படுத்தி வில்வக்காயினால் வில்வக்காயை அடிப்பதுபோலச் சத்துருக்களை நாசஞ்செய், பிறருடன் ஸங்கேதஞ்செய்துகொண்டு இவனுடைய படையையாவது கொல்லும்படிசெய் சத்துரு தானே நசிக்கும்படி, அடைய முடியாத நல்லவஸ்துக்கள், ஸ்திரீகள், போர்வைகள், படுக்கைகள், ஆஸனங்கள், வாஹனங்கள், பெரிய விலைபெற்ற வீடுகள், பக்ஷிகள், மிருகக்கூட்டங்கள், ரஸங்கள், கந்தங்கள், கனிகள் இவைகளில் பற்றுள்ளவனாக அவனைச்செய் இவ்விதம் பற்றுள்ளவனாயிருந்தால் அவனைத் தடுக்கவேண்டியவிஷயத்தில் தடுக்கவும் வேண்டும் உபேக்ஷயாக இருந்தால் தான் சத்துருவென்பது வெளியாகும் ராஜச்ரேஷ்டனே! எப்பொழுதும் ஹிதத்தையும் நல்நீதியையும் விரும்பும் அறிவுள்ள மனிதன் எந்தச்சமயத்திலும் சத்துருவென்பதை வெளியிடக்கூடாது சத்துருவின் தேசத்தில் சத்துருவின் பட்டணத்தில் மித்திரனென்று நம்பத்தக்கவனாய் வசித்துக்கொண்டிரு பயனில்லாத [2] நாய்களுக்கும் மான்களுக்

[1] 'விதேகராஜனுக்குக் கைபோன ஸ்திதியை' என்பது பழைய உரை [2] எப்பொழுதும் ஜாகரதையாயிருப்பது நாயின்தன்மை பயந்தொடுங்குவது மானின் தன்மை பிறரின் இங்கிதங்களை அறிவது காக்கையின் தன்மை.

கும் காங்களுக்குமுள்ள உபாயங்களுடன் மித்திரர்களு
தாமத்தைச் செய்துகொண்டிரு செய்யப்பக் கடினமான
முயற்சிகளையும் [1] நதிபோலத் தாண்டத்தகாத விரோதங்க
இவனுக்கு உண்டாகும்படி செய் பலசாலிகளுடன் விரோ
டாகும்படிசெய் மிக்கச் சிறந்த தோட்டங்களும் படுக்கை
ஆஸனங்களும்போன்ற பிரியமாக அனுபவிக்கத்தக்க பெ
களின் வழியாய் இவனுடையகோசத்தை அழியும்படிசெய்
பொருட்டு யாகத்தையும் தானத்தையும் புகழ்ந்துபேசு
மணர்களை அனுஸரிக்கும்படிசெய் அவர்கள் உனக்குப்
தைச் செய்வார்கள், செந்நாய்களைப்போல அவன் [2] கோச
அறுத்துவிடுவார்கள் புண்யசீலனான மனிதன் ஸந்தேக
உத்தமகதியையடைவான், ஸ்வர்க்கலோகத்தில் மிக்கபுண்ய
தும் நிலைத்ததுமானபதவி பெறுவான் ஓ! கௌஸல்ய!
அர்த்தமும் இரண்டிலும் ஏவப்பட்டவனுக்குக் கோசத்திற்கு
வுண்டானதும் அவன் சத்துருக்களின்வசத்தை அடை
ஸ்வர்க்கத்திற்கும் ஜயமுதலியவற்றிற்கும் மூலமானகோச
அழிக்கவேண்டும் அதுகொண்டு சத்துருக்கள் ஸந்தோஷி
கள் இவன்பொருட்டுப் பராக்ரமமாகிய மானுஷகாம
கொண்டாடாதே ஜயமுதலிய அதிஷ்டமாகிய தெய்வத்தை
னிடம் விவரித்துக்கொண்டாடு தெய்வத்தைப்பெரிதாகக்கொ
வன் ஸந்தேகமின்றிச் சீக்கிரமே நாசமடைவான் இவனிடமி
பொருள்யாவும் விலகும்படி இவனை விசுவஜித்தென்னும்
தைச் செய்யும்படி செய் பிறகு, மஹாஜனத்தைத் துன்ப
திப் பொருள்சித்தியாமல் செல்வான் தியாகதர்மந் தெ
புண்யசாலியான ஒருவனை இவனிடம் ஸ்தோத்திரஞ்செய்
ஸமயம் தியாகத்தைச் செய்யவும் விரும்புவான், அதனால்
மோக்ஷமாகிய க்ஷேமத்தையும் அடைவான் எல்லாச்சத்துரு
யும் நசிக்கச்செய்வதும் பழுதில்லாததுமான ஔஷதங்களின
கையாலும் கபட வழிகளாலும் சத்துருவின் யானைகளையும்
களையும் மனிதர்களையும் கொல்லும்படிசெய் ராஜகுமார
தைரியமுள்ளவன் நன்றாக ஆலோசிக்கப்பட்ட இவைகளு
றும் பலவுமான கபட வழிகளைச் செய்யக்கூடியவன்,
மில்லாதவனால் செய்யமுடியாது' என்று சொன்னார்

---

1 இங்கு வேறுபாடங் கொள்ளப்பட்டது.

2 அவனைத் தின்றுவிடுவார்களென்பது வேறுபாடம்

நூற்றாறுவது அத்யாயம்

ராஜ தா ம ம் (தொடர்ச்சி)

(க்ஷேமதர்சிக்கும் காலகவ்ருக்ஷீயருக்கும் நடந்த ஸம்பாஷணைத் தொடர்ச்சியும், காலகவ்ருக்ஷீயரால் க்ஷேமதர்சி விதேஹ ராஜனிடம் நன்குபூண்டு மேன்மைபெற்றதும்)

அரசன், 'ஓ! பிராமமணரே! கபடததாலும டமபததாலும நான ஜீவிததிருகக விருமபவிலலை மிகக அதிகமாயிருநதாலும அதாமததுடனகூடிய பொருளகளை நான விருமபமாடடேன பகவானே! முனனமேயே என்றால இது விடபபடடது எதில பாபமென்ற சஙகையிலலையோ அது முழுமையும ஹிதமாயிருக குமோ அபபடிபபடடதும தீஙகற்றதுமான தாமததால இவவுல கில நான ஜீவிகக விருமபுகிறேன நான உஙகளால சொலலப படடதைச செயயவலலவனலலன இஃது எனககு யுகதமன்று' என்றுசொன்னான

முனிவர், 'ஓ! க்ஷததிரியனே! இவவிதம பேசுவதால நீ நீதி யுளளவனாயிருககிறாய ஸவபாவததாலும புததியாலும நீதியுளள உனதரிசனம ஆசசரியம நீயும அநத விதேகராஜனுமாகிய உஙகளிரணடு பேர்களுககுமே ஸஹாயமாயிருககுமவிஷயததில முயறசி செயகிறேன நிலைதததும துனபமற்றதுமான ஸநே ஹததையாவது உஙகளுககுச செயவிககிறேன நறகுலததிற பிறநதவனும கொடுமையிலலாதவனும பலகலவிகளுளளவனும ராஜயததை நடததுவதில ஸமாததனுமான உனனைபபோன்ற வனை எவன அமாததியனாககச செயதுகொளளமாடடான? ஓ! க்ஷததிரியனே! ராஜயததைவிடடுவிலகிசசென்றவனும அதிகமான துயரததை அடைநதவனுமான நீ தீஙகிலலாதநடையுடன ஜீவிகக விருமபுகிறாய அபபா! உணமையான சொலலுளள வைதேகன எனது வீடடுககு வருவான பிறகு, நான அவனை ஆஜஞாபிப பேன அதை அவன ஸநதேஹமினறிச செயவான' என்று சொன்னார பிறகு, முனிவர், வைதேஹனை அழைததது, 'ராஜனே! இவன ராஜகுலததில பிறநதவன இவனுடைய அநதரஙகம எனககுத தெரியும கணணாடிபோலவும சரதகாலததிலுளள சந திரனபோலவும சுததமான ஸவரூபமுளளவன இவனிடததில தோஷததைக காணேன. எலலாவிதததாலும என்றால இவன பரீக்ஷிககபபடடவன இவனுடன உனககு ஸநேஹமேயிருககட டும எனனிடததிலிருபபதுபோல இவனிடததிலும நமபிககை யுடனிரு பகைவரைக கொலலுகிறவனே! அமாததியனிலலா

மல ராஜயம ஆளமுடியாது அமாததியன சுததனுகவும புததி நிறைநதவனுகவும இருககவேணடுமம [1] அவவிரணடு குணஙகளா லுமே இரணடு உலகமுமம விததிககும அரசனே! ராஜயததின பயனைப பாா தாமபுததியுளளவாகளுககு உலகில எவவிடதது லுமம இதுபோனற வழி வேறிலலை இநத ராஜகுமாரன மஹாத மாவுமம ஸாதுககளின வழியை அடைநதவனுமாயிருககிருன [2] தாமததில முநதிசசெலலுகிறவனுன இவன, உனனுல நனருக அஙகீகரிககபபடடு [3] நனருக ஆதரிககபபடுவானுனுல பெரிய கூடடஙகளான உனசததுருககளைப பிடிபபான இவன உனனை ஜயிககவிருமபித தகபபன பாடடன வழியாக வநத டததுகி லிருநதுகொணடு யுததததில எதிாததுப போாசெயவானுகில க்ஷததிரியனுயிருபபவனுககு அது ஸவதாமமம நீயும ஜயிகக விருபபததுடன நியமமுளளவனுயிருநதால எதிாதது யுததஞ் செயயககூடுமம ஆகிலுமம, யுததஞ்செயயாமலே எனனுடைய உத் தரவால ஹிததகிலிருநதுகொணடு இவனை வசபபடுததிககொள நீ நியாயமிலலாத லோபததைதத தளளிவிடடுத தாமததைக கவ னிததுப பாா காமததாலுமம தரோஹததாலுமம நீ ஸவதாமததை விடத தககவனலலன அபபா! ஜயமம எபபொழுதுமே உணடா கிறதிலலை அபஜயமுமம எபபொழுதுமே உணடாகிறதிலலை ஆகையால, ஜயததையும அனுபவிககவேணடுமம, அபஜயததையும் அனுபவிககவேணடுமம ஜயமம அபஜயமம இவவிரணடையுமம தனனி டததிலுமம பாாததுககொளளவேணடுமம அபபா! சததுருககளை மிசசமிலலாமல செயபவாகளுககு மிசசமிலலாமல செயவதிலி ருநதே பயமுணடு' எனறு இநத வாாததையைச சொனனுா

இவவிதமம சொலலபபடட வைதேகன, பூஜிககததகக பிராம மண ஶ்ரேஷ்டரைப பூஜிதது மரியாதைசெயது ஸமமதிதது, 'பிராஜஞாகளில சிறநத நீஙகள எவவிதமம சொலலுகிறீாகளோ, பெரிய கலவியைககறற நீஙகள எவவிதமம சொலலுகிறீாகளோ; க்ஷேமததை விருமபிய நீஙகள எவவிதமம சொலலுகிறீாகளோ, அஃது எஙகள இரணடு போகளுககுமே யோககியமானது எநத எநத வசனததைச சொலலபபடடவனுகிறேனே அதை அதை அபபடி அபபடியே செயகிறேன இதுவே பெரியக்ஷேமமம இவ விஷயததில எனககு விசாரிகக வேணடியதிலலை' எனறு இநத

1 இஙகு வேறுபாடமம கொளளபபடடது

2 'தாமததில முநதிச்செலலுகிற இவனை நீ அஙகீகரியாவிடடால இவன உன சததுருககூடடஙகளை அடைவான' எனபது வேறுபாடமம.

3 இஙகு வேறுபாடமம கொளளபபடடது

வாாததைதயைச சொனனுன பிறகு, விதேஹராஜன கோஸல
ராஜனே அழைதது, ' அரசாகளில மிகசசிறநதவனே ! தாமத
தாலும புததியாலும பலததாலும நான ஜயிததவனுயிருககி-
றேன ஆதமகுணஙகளால நான உனனுல ஜயிககபபடடவனுயி
ருககிறேன நீ உனனே அவமதிததுககொளளாமல ஜயமுளளவன
போலிரு உனபுததியையும உனபௌருஷததையும நான அவ
மதிககவிலலை நான ஜயமபெறறேனெனறு அவமதிககவிலலை நீ
ஜயமுளளவனபோலிரு அரசனே ! உளளபடி பூஜிககபபெறறு
எனவீடடிலிருநது உனவீடுசெலலலாம' எனறுசொனனுன பிறகு,
அவவிருவாகளும காலகவருகூீயரெனனும பிராமணரைப பூஜிதது
நமபிககையுளளவாகளாக வீடுசெனருாகள பிறகு, விதேஹராஜன
கோஸலராஜனேவேகமாகத தனவீடடுககழைததுககொணடுபோய,
பாதயததினுலும ஆாககியததினுலும மதுபாககததினுலும
பூஜிககயோககியனுன அவனேப பூஜிததான தனகுமாரியையும
பலவித ரததினஙகளேயும அவனுககுக கொடுததான இஃது
அரசாகளுககுப பெரியதாமம ஜயம அபஜயம இவவிரணடும
ஸமமானவைகள " எனறுசொனனுா

நூறறேழாவது அதயாயம

ராஜ தாமம். (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர், கூட்டங்கள் வளருவதுமுதலியவற்றைக் கூறியது)

யுதிஷடிரா, " சததுருககளேத தபிககசசெயகிறவரே! பிராம-
மணாகள, கூததிரியாகள, வைசியாகள, சூததிராகள இவாகளின
தாமநடையும பொருளும ஜீவனுேபாயஙகளும அவறறினபிரயோ
ஜனஙகளும அரசாகளினநடையும கோசமும கோசததைபபெரு
ககசசெயவதும ஜயமும அமாததியாகளின குணஙகளும ஒழுகக
மும பிரகிருதிகளேப பெருககசசெயவதும ஸநதிவிகரகமுதலிய
ஆறினுடைய குணஙகளினவிதியும சேனேகளினநீதியும துஷடா
களினலகூணமும ஸாதுவினலகூணமும ஸமமாயிருபபவாகள,
கீழானவாகள, மேலானவாகள இவாகளுககுரியலகூணமும நடுத
தாததினுளளவரின ஸநதோஷததிறகாக விருததியடைகிறவன
இருககவேணடியமுறையும குறைவடைநதவனுககுரிய மரியாதை
யும ஜீவனமும உமமால தாமபபடி எளியதும உபதேசரூபமு
மானகிரநதததால உபதேசிககபபடடன ஓ ! பாரதரே ! அவ
விதமே ஜயிககவிருபபமுளளவனுககுரிய ஒழுககமும உமமால

கூறப்பட்டது புத்தியுள்ளவர்களிற் சிறந்தவரே! அவ்விதமே கூட்டங்களின் நடையையும் உம்மிடமிருந்து கேட்க விரும்புகிறேன் ஓ! பாரதரே! கூட்டங்கள் எவ்விதம் வளருகின்றன? எவ்விதம் பேதப்படாமலிருக்கின்றன? சத்துருக்களை எவ்விதம் ஜயிக்கவிரும்புகின்றன? ஸ்நேஹிதர்களை எவ்விதம் அடைகின்றன? பேதத்தைக்காரணமாகக்கொண்டு கூட்டங்களுக்கு நாசமுண்டாவதாகக் காணப்படுகிறது பலபேர்களுடைய மந்திராலோசனை மறைவாயிருப்பது கஷ்டமென்பது என்னெண்ணம் சத்துருக்களைத் தப்பிக்கச்செய்யும் பாரதரே! இதை நான் முழுமையும் கேட்கவிரும்புகிறேன் அந்தக்கூட்டங்கள் எவ்விதம் வேற்றுமைப்படாமலிருக்குமோ அதையும் எனக்கு உபதேசிக்கவேண்டும்" என்று கேட்க, பீஷ்மர் சொல்லத்தொடங்கினார்

"பரதர்களில் மிகச்சிறந்த அரசனே! கூட்டங்களுக்கும் குலங்களுக்கும் அரசர்களுக்கும் அதிக ஆசையும் பொறாமையும் விரோதத்தைப் பெருக்கச் செய்பவைகளாகும் இவைகளில் ஓர் அரசன் லோபத்தை அடைகிறான் பிறகு, கூட்டமானது உடனே பொறாமையை அடைகிறது பிறகு, பொறாமையுடன்கூடியவைகளும் ஒன்றுக்கொன்றனிடம் உண்டான ஒருவித எண்ணமுள்ளவைகளுமான அரசும் கூட்டமும், சாரர்கள் மந்திராலோசனை சேனை கொடாமலிருப்பது இவைகளாலும் ஸாமதானபேதங்களாலும் அழிவு செலவு பயமாகிய உபாயங்களாலும் ஒன்றை ஒன்று மேலாடிநிற்கும் அவைகளில் கூட்டங்கள் ஒரே அபிப்பிராயத்தில் நிலையுள்ளவைகளாகிக் கொடாமையால் பேதப்படும் பேதப்பட்டவைகளும் வேறுமனமுள்ளவைகளுமான கூட்டங்கள் யாவும் பயத்தால் சத்துருக்களின் வசத்தையடையும் பேதமுண்டானால் கூட்டங்கள் நாசமடையும் பேதமடைந்தவைகள் பிறருக்கு எளிதில் ஜயிக்கத்தக்கனவாகும் ஆகையால், கூட்டங்கள் எப்பொழுதும் ஒரே அபிப்பிராயத்தைத் தொடர்ந்தனவாக முயற்சிசெய்யவேண்டும் ஒற்றுமையாலும் பலத்தாலும் பராக்கிரமத்தாலும் பொருள்களும் அடையப்படும் ஒற்றுமையான நடையுள்ள அவைகளிடம் வெளியிலுள்ளவர்களும் ஸ்நேஹத்தைச் செய்வார்கள் அறிவில் முதிர்ந்தவர்கள் ஒருவரையொருவர் கேட்கவிருப்பமுள்ளவர்களாயும் வேறான எண்ணம் விலகினவர்களாயும் எல்லாவிதத்திலும் ஸுகமாய் வளருகிறார்களென்று கூட்டங்களைக் கொண்டாடுகிறார்கள் உத்தமமான கூட்டங்கள் மிகச்சிறந்ததாமமுள்ள வியவகாரங்களைச் சாஸ்திரத்தால் உள்ளபடி கண்டுகொண்டு நிலைக்கச்செய்பவைகளாய் வளர்ச்சி

டையும மககளையும உடனபிறநதாாகளையும சிக்ஷிபபவைகளும வாகளை எபபொழுதும அடககுகிறவைகளும அடககமுளளவா ளச சோததுககொளளுகிறவைகளும உததமமுமான கூடடங ள வளாசசியடையும ஓ! புஜபலமுளளவனே! சாரகளையும நதிராலோசனைகளையும நடததுவதிலும கோசஙகளைப பெருககச யவதிலும விடாமுயறசியுளளவைகளான கூடடஙகள எலலா ததிலும வளாசசியடையும அரசனே! அறிவுளளவாகளும பரியஉதஸாஹமுளளவாகளும வேலைகளில உறுதியானபராககரம ளளவாகளுமான சாரகளைப பூஜிபபவைகளும எபபொழுதும யறசியுளளவைகளுமான கூடடஙகள வளாசசியடையும திர யமுளளவைகளும செளாயமுளளவைகளும ஆயுதமறிநதவைக ும சாஸதிரஙகளின கரைகணடவைகளுமான அநதக கூடடங ள மிககமூடாகளை கரூரமான துனபஙகளிலிருநது மீடடுவைக ும பரதஸ்ரேஷடனே! கோபமும வேறறுமையும பயமும தண டததலும [1] இமுபபதும அடககுதலும கொலையும உடனே கூட ஙகளைச சததுருவசபபடுததும ஆகையால, அநதக கூடடத லைவாகளை முககியமாகப பூஜிககவேணடும ஓ! அரசனே! உலக டை பெருமபாலும அவாகள தீனமாயிருககிறது சததுருககளை முபபவனே! மநதிராலோசனையைக காபபாறறுவதும சாரரும லைமையாயிருககிறவாகளிடம இருககவேணடும ஓ! பாரத! கூட ஙகள யாவும மநதிராலோசனையைக கேடகததககவைகளலல டடததலைவாகள ஒனறுசோநது கூடடததினஹிததததை ரஹஸ மாகச செயயவேணடும அவவிதமினறி வேறுவிதமாயிருநதால டடம தனியாயப பிரிநது கலைவதுடன அதன பொருளகளும ாசமடையும அபபடியே துனபஙகளும உணடாகும அவாகள ருவருககொருவா வேறுபடடுத தம சகதியைச செலுததுவாாக ாலல பணடிதாகள சீககிரமாகவே அவாகளுககு முககியமாகச கைக்ஷயைச செயயவேணடும குலஙகளிலுணடான கலகஙகளை குலததைச சோநத பெரியோாகள உபேக்ஷை செயதால வை அககுலததிறகு நாசததைசசெயயும, அககுலததை வேறு டவும செயயும உளளிலுளளபயததை ரக்ஷிககதுககொளள வேணடும வெளியிலுளளபயம பலமானதனறு ஓ! அரசனே! ளளிலுளளபயம உடனே வோகளை அறுககும காரணமினறி ணடான கோபததாலோ அவிவேகததாலோ ஸவபாவததிலுண ான லோபததாலோ ஒருவருககொருவா பேசிககொளளமாட ாாகள அஃது அவமானததின லக்ஷணமாகும ஜாதியாலும

1 'துனபம' எனறும பொருளுணடு

குலத்தாலும் யாவரும் ஸமமாயிருப்பார்கள், உத்யோகத்தா
புத்தியாலும் ரூபத்தாலும் திரவியத்தாலும் ஸமமாயிருக்கம
டார்கள் பேதப்படுத்துவதாலும் கொடுப்பதாலும் கூட்டங்க
சத்துருக்கள் தம் வசமாக்கிக்கொள்ளுவார்கள் ஆகையால், ஒ
றுமை ஒன்றையே கூட்டங்களுக்குப் பெரிய ரக்ஷணமாகச் செ
லுகிறார்கள்' என்று சொன்னார்

நூற்றெட்டாவது அத்யாயம்

ராஜதாமம் (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர், மாதா பிதா குரு முதலியோரின் சிறப்பைக் கூறியது)

யுதிஷ்டிரர், "ஓ! பாரதரே! இந்தத் தாமவழியானது பெ
தும் பலகிளைகளுள்ளதுமாயிருக்கிறது இதிலுள்ள தாமங்களு
எது அவசியம் அனுஷ்டிக்கத்தக்கதென்பது உங்களுடைய அபி
பிராயம்? எந்தக்காரியம் எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் மிகச்சிற
தென்பது உங்களுடைய அபிப்பிராயம்? நான் இங்கும் இற
பின்னும் எப்படி உத்தமமான தாமத்தை அடைவேன்?" என
கேட்க, பீஷ்மர் சொல்லத்தொடங்கினார்

"தாய்தந்தையர்களையும் ஆசார்யர்களையும் பூஜிப்பது மிக மு
கியமென்பது என்கருத்து இதைச்செய்யும் மனிதன் உலகங்க
யும் பெரிய கீர்த்தியையும்அடைகிறான் அப்பா! யுதிஷ்டிர! ந
கப் பூஜிக்கப்படும் இவர்கள் எந்த வேலையைக் கட்டளையிடுகி
களோ அது தாமமாயிருந்தாலும் தாமத்திற்கு விரோதமாயி
தாலும் அதைச் செய்யவேண்டும் அவர்களுடைய ஸம்ம
பெறாமல் வேறுதாமத்தைச் செய்யக்கூடாது அவர்கள் எ
ஸம்மதிக்கிறார்களோ அது தாமமென்பது திண்ணம் அ
களே மூன்று உலகங்கள் அவர்களே மூன்று ஆசிரமங்க
அவர்களே மூன்றுவேதங்கள், அவர்களே மூன்று அக்னிக
தந்தை காரஹபத்யாக்னியாகவும் தாய் தக்ஷிணாக்னியாகவும், கு
ஆஹவனீயாக்னியாகவும் கூறப்படுகிறார்கள் அந்த மூன்று அ
யும் மிகப்பெரியவை அம்மூன்றில் அஜாக்ரதையில்லாமலி
தால் மூன்று உலகங்களையும் ஜயிப்பாய் தந்தையின் பூஜைய
இவ்வுலகத்தையும் தாயின் பூஜையால் மேலுலகத்தையும் குருவி
பூஜையால் பரமலோகத்தையும் உறுதியாக ஜயிப்பாய்'
பாரத! அவர்களிடம் நன்றாகஇரு மூன்று உலகங்களிலும் கீர்
பெறுவாய் உனக்கு க்ஷேமமும் மிகப்பெரிய பயனுள்ள தாமமு
உண்டு நீ அவர்களுக்கு மேலாயிராதே, அவர்களைவிடப் பு

தே, அவாகளைத தூஷியாதே, எபபொழுதும பணிவிடையையே
ய, அதுதான உததமமானபுணணியம ஓ! ஜனுதிபனே! நீ
ததியையும புணணியததையும யசஸையும நலல உலகஙகளையும
டைவாய எவன அநத மூனறு பேரகளையும ஆதரிககிருனே
வனுல எலலா உலகஙகளும ஆதரிககபபடடனவாகும அவா
ா ஆதரியாதமனிதனுடைய செயகைகள யாவும பயனறறன
கும ஓ! பாரத! அநத மூனறுகுருககளையும எவன எப
ாழுதுமே பூஜியாமலிருககிறுனே அவனுககு இவவுலகமும
லுலகமும கீாததியுமிலலை அவனுடையகீாததியானது இவ
கிலும மேலுலகிலும விளஙகாது பரலோகததிலுளளதாகக
பபடும மறறுமுளள க்ஷேமமும கிடையாது யுதிஷ்டிர! என
லவிடபபடடதும நானசெயததுமான எலலாககாரியமும
ாகளுககாகவே ஆகையால, அஃது எனககு நூறுமடஙகும
பிரமடஙகுமாகவே ஆயிறறு எனககு மூனறு உலகங
தம நனருக பரகாசிககினறன நலல [1] ஆசாரியா வேதமோ
பததுபபிராமமணாகளுககு மேலானவா [2] உபாததியாயா
து ஆசாரியருககு மேலானவா தகபபன பதது உபாததியா
களுககு மேலானவன தாய ஒருததியோ தகபபனிலும பதின
ஙகு மேலானவளும கெளரவததால பூமிமுழுமையும கீழாகச
யகிறவளுமாவாள அனனைககுசசரியான குருவிலலை பாரத!
நவானவா தநதைதாயகளைவிட மிகமேலானவரெனபது என
ணம ஏனெனில, தாயதநதை இருவரும பிறபபிலமடடும
யோகபபடுகிருாகள இநதத தநதையும தாயும சரீரததை
ணடுபணணுகிருாகள ஆசாரியரின உபதேசததாலுணடாகும
வியானது கிழததனமும மரணமுமறறதும சிறநததுமாகும
யும தநதையும ஆசாரியரும [3] அபகாரஞசெயதவாகளாஞலும
டககததககவாகளலலா அவாகளை அடியாமலிருபபதால
வன குறறமுளளவனுகமாடடான அவாகளும அவனைக குறற
ளளவனுகச செயயமாடடாாகள அநதத தாமததில முயறசி
ளவாகளை அனுகரஹிககததககவாகளாக ரிஷிகளும தேவாக
ம அறிகிருாகள எவா ஒதுவிததலெனனும உணமையான
மததால வேதததை உபதேசஞசெயது அழிவறற பதததை
ரிதது அனுகரஹஞசெயகிருரோ அவரைத தகபபனெனறும
யெனறும அறிநதுகொள அவருடைய நனறியையறிநது
ாணடு அவருககு தரோஹஞசெயயாமலிருககவேணடும எவா

[1] வேதததினபொருளை உபதேசிபபவா [2] வேதததை ஓதுவிபபவா.
[3] இஙகு வேறுபாடம கொளளபபடடது

கள் வித்தையைக்கற்றபின் ஆசாரியரிடம் ஆதரவில்லாமலிரு
றாகளோ அவாகள் மனத்தாலும் காமத்தாலும் [1] நாசமன
வாாகள் அவாகளின் பாபம் [2] பரூணஹத்தியைவிட மேலான
உலகில் அவாகளைவிட வேறுபாபியில்லை அவாகள் எவ்வி
குருக்களால் அனுக்ரஹிக்கத்தக்கவாகளோ அவ்விதம் அவ
ளால் குருக்கள் ஆராதிக்கத்தக்கவாகள் ஆகையால், புராத
மான தாமத்தைவிரும்பியவன் முயறசியுடன் குருக்களைப் பூஜி
வும் அவாகளுக்குக்கொடுக்கவும் அவாகளை ஆராதிக்கவும் வே
டும் எந்தக்காமத்தால் பிதிருக்கள் பிரீதியடைகிறாகளோ
தக்காமத்தால் பரமமதேவா பிரீதியடைகிறா மாதாவின்
திக்காகச்செய்யும் காமத்தால் பூமிதேவி பூஜிக்கப்படுகிறா
உபாத்தியாயரின் பிரீதியைச்செய்யுமகாமத்தால் பரமாத
பூஜிக்கப்படுகிறா ஆகையால், குருவானவா தாயதந்தைகளை
மேலாகப் பூஜிக்கத்தக்கவா குருக்கள் பூஜிக்கப்பட்டால் பிதிரு
ளுடன் ரிஷிகளும் தேவாகளும் பிரீதியடைகிறாகள் ஆகையா
குருவானவா மிகவும் பூஜிக்கத்தக்கவா எவ்விதத்தையா
குருவை அவமதிக்கக்கூடாது குரு எவ்விதமோ தாயுந்தக
னும் அவ்விதமில்லையென்பதில்லை அமஞ்ஞவாகளையும் அவம
க்கக்கூடாது அவாகள்செய்ததைத் தூஷிக்கக்கூடாது ரிஷ
ளும் தேவாகளும் குருக்களின் பூஜையையே அறிவிக்கிறாக
உபாத்தியாயரையும் தகப்பனையும் தாயையும் மனத்தாலாவ
செய்கையாலாவது எவாகள் விரோதிக்கிறாகளோ அவாகள
பாபம் பரூணஹத்தியைவிட மேலானது அவாகளைக்காட்டி
உலகில் வேறுபாபியில்லை தம்மிடம்பிறந்தவனும் ரக்ஷிக்கப்பட
வனுமான எந்தப்புத்திரன் தன்னை ரக்ஷித்த தாயையும் தந
யையும் ரக்ஷியாமலிருக்கிறானோ அவனுடையபாபம் பரூ
ஹத்தியைவிட மேலானது உலகில் அவனைவிட வேறுபாபியில
நணபருக்கு தரோஹஞ்செய்தவன், நன்றிகொன்றவன்,
யைக்கொன்றவன், கோட்சொல்லுகிறவன் இந்நான்குபோ
டைய பாபத்திறகும் பிராயச்சித்தத்தை நாம் கேட்டதில்லை
வுலகில் மனிதன் செய்யவேண்டியதெல்லாம் மனுவினுபதே
தில் காணப்படுகின்றது இது சிறந்தது இதைவிட மேலான
வேறில்லை எல்லாத்தாமங்களின் ஸாரங்களையும் ஒன்றுசோ
இது கூறப்பட்டது" என்றுசொன்னா

---

1 வேறுபாடம்

2 இதன் 43-வது, 180-வது பக்கங்களின் குறிப்புகளில் காண

நூற்றேனபதாவது அத்யாயம்

ராஜதாமம். (தொடர்ச்சி)

பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரநுக்கு மெய்பொய்களைப்பற்றிக் கூறியது)

யுதிஷ்டிரா, "ஓ! பாரதரே! தாமததிலிருகக விருபபமுளள
தன எவவிதமிருககவேணடும? பரதாகளிற சிறநதவரே!
மையை அறியவிருபபமுளள எனபொருடடு உபதேசிகக
ணடும மெயபொய இரணடும உலகஙகளைச சூழநதுகொண
ககினறன அரசரே! தாமததிலுறுதியுளள மனிதன அவை
ல் எதைச செயயவேணடும? ஸதயமெனபது எது? அஸதய
னபது எது? ஸநாதனமும தாமமவிடடு விலகாததுமாயிருப
எது? எநத ஸமயததில ஸதயததைச சொலலவேணடும?
ஸமயததில பொயயைச சொலலவேணடும?" எனறுகேடக,
மா சொலலததொடஙகினா

"ஸதயததைச சொலலுவது நனறு ஸதயததைவிட மேலா
இலலை ஓ! பாரத! உலகததில எது அறிய மிகஅரியதோ
னை உனககு உபதேசிககிறேன எநத விஷயததில உணமை
ய போலாகுமோ அநத விஷயததில உணமை சொலலத
ததாகும எநத விஷயததில பொயயும உணமைபோலாகு
அநத விஷயததில பொய சொலலததககதாகும எவன
த விஷயததில உணமையை நிசசயிககவிலலையோ அபபடிப
ட [1] மூடன அநத விஷயததில கொலலபபடுவன மெயபொய
நிசசயஞசெயதுகொணடபின தாமமறிநதவனாகிறான கெடட
மும புததியிலலாதவனும மிகக குரூரனுமான புருஷனும
ருடடு மிருகததைக கொலைசெயததால பலாகனெனற வேடன
ால மிகபபெரிய புணணியததையடைவான தருமததில
பபமுளளவனாயினும (ஸதயவாதியெனினும) மூடன தாமந
ிநதவனலலன எனன ஆசசாயம! [3] கஙகைககரையிலுளள
டடானைப போல (க கொலைசெயகிறவனும) மிகபபெரிய புண
யததை அடைவான நீ கேடட விஷயததில தாமததைத
ிநதுகொளவது மிகக கடினம இநதககேளவி அததகை
ாக இருககிறது இவவிஷயததில ஊகததால நிரணயஞசெய
ும கடினம இதில எவவிதம நிசசயம அடைவான? பிராணி
ின க்ஷேமமெனினும பயனுககாகத தருமததின உபதேசம,
யயபபடடது எது க்ஷேமததுடன கூடியதாயிருககிறதோ
து தாமமெனபது நிசசயம குருககளிற சிறநதவனே!

1 வேறுபாடம   2 3 காணப்பாவம, அத. 72 - பாாகக

கொல்லாமை, ஸத்யம், கோபமில்லாமை, தவம், தானம், அ
கம், அறிவு, அஸூயையில்லாமை, பிறரைப்பழிப்பதில்லாம
தியமில்லாமை, ஈர்ஷையில்லாமை, சீலம் இவைகள் தர்மமென்
தேவர்களுக்குத் தேவரும் சிறந்த பதத்திலிருப்பவருமான பிர
தேவரால்சொல்லப்பட்டன இதுவும் ஸநாதனமான தருமந்தா
அரசனே! இந்தத் தருமத்திலிருக்கும் மனிதன் க்ஷேமங்கெ
பாக்கிறான் வேதத்தில் கூறப்படும் கொலையும் உண்மை
ஹிம்ஸையில்லாததான தர்மமாகும் உலகத்தைத் [1] தரிப்பத
தர்மமென்று சொல்லுகிறார்கள் ப்ரஜைகள் தர்மத்தால் த
கப்படுகின்றன எது தரிக்கும் திறமையுடன் கூடியதோ அ
தர்மமென்பது நிச்சயம் பிராணிகளுக்குத் துன்பமில்லா
என்னும் பயனுக்காகத் தர்மோபதேசம் செய்யப்பட்டது எ
துன்பமில்லாமையுடன் கூடியதாயிருக்கிறதோ அது தர்மமெ
பது நிச்சயம் வேதத்தில் கூறியதே தர்மமென்று வேறு சி
சொல்லுகிறார்கள் மற்றஜனங்கள் வேறு பிரமாணங்களை
சொல்லுகிறார்கள் அதையும் நாங்கள் குற்றமாகச்கொள்ளவில்
முழுமையும் விதிக்கப்படுவது இல்லை எவர்கள் அநியாயம
அபகரிக்க விருப்பமுள்ளவர்களாய் ஒரிடத்திலுள்ள பொரு
விரும்புகிறார்களோ அவர்களுக்கு அந்த இடத்தைச் சொல்
கூடாது அது தருமமென்பது நிச்சயம் சொல்லாமலிரு
விட நேருமானால் எவ்விதத்திலும் சொல்லக்கூடாது அவஸ
சொல்லவேண்டுமானாலும் சொல்லாமலிருப்பதில் அவர்கள்
தேகப்படுவார்களானாலும் [2] அப்பொழுது ஸத்யம் சொல்வ
விடச் சபதஞ்செய்தாவது பொய்யைச் சொல்லிப் பாபிகள்
சோககையிலிருந்து விடுதலையடைவது மிகச்சிறந்ததென்று கூ
படுகிறது சக்தியிருக்குமானால் எவ்விதத்திலும் பாபிகள
பொருட்டுப் பொருளைக் கொடுக்கக்கூடாது ஏனென்
பாபிகளுக்கு அளித்தபொருள் கொடுப்பவனுக்கும் த
பத்தை உண்டுபண்ணும் [3] தனம் பெற்றவனுடைய சரீ
ரத்தைத் துன்பப்படுத்திப் பொருளை வாங்க விருப்பமுள்ள

1 போஷிப்பதால்

2 இங்கு அதிக பாடமான இரண்டரை ஸ்லோகம் விடப்பட்டன

3 லாபத்தை இருவரும் அடையவேண்டுமென்ற ஏற்பாட்டு
ஒருவனிடமிருந்து பொருளை வாங்கி மற்றொருவன் வேலைசெய்யும் எ
யத்தில் அப்பொருளைத் திருடர்கள் அபகரித்தால் பொருள்கொடு
வன் பெற்றுக்கொண்டவனைத் துன்பப்படுத்தியாவது அப்பொரு
வாங்க விரும்புவானாகில் ஸாக்ஷிகள் கடன்வாங்கினவனிடம் பொ
ளிருப்பதாகச்சொல்லுவது பொய்யாகவே முடியும்

கு உண்மையை அறிவிக்க வேண்டி வந்த ஸாக்ஷிகள்
ல்லத்தக்க வசனத்தைச் சொல்லாமல் அவ்விஷயத்தில்
வன் பொருளை வைத்திருக்கிறான்' என்று சொன்னார்களாகில்
ர்கள் யாவரும் பொய்சொன்னவர்களாகிறார்கள் உயிருக்கு
ரயம் நேருங்காலத்திலும் விவாகத்திலும் தாம்பப்படிப் பிறா
ருளை ரக்ஷிக்கவேண்டியும் பொய் சொல்லத்தக்கதாகும்
மத்தைவிரும்பும் மனிதன் பிறர்பொருள் விதிக்கவேண்டிக்
ானவேஷத்தையும் வஹிக்கலாம் பொருளைச் [2] சம்பாதிப
ன (திருடர்களால்) பலாத்காரமாக அபகரிக்கப்பட்டவனுக
ந்தால் (பொருளுடையவனுக்குப்) பிரதிஜ்ஞை செய்யப்பட்ட
ருளைக் கொடுக்கவேண்டியதில்லை (அவ்விதமின்றிக்) தரும்ப
ஜீவிக்கும் எவன் தாம்மான உடன்பாட்டிலிருந்து விலகுகி
ு அவ்வழியை அடைந்த அவனைத் தண்டத்தாலேயே அடிக்க
ண்டும் எப்போதும் தாமங்களிலிருந்து விலகினவனும் அஸ...
ளுக்குரிய கபடத்தை அடைந்தவனுமான துஷ்டன் ஸ்வதா
தைவிட்டு அக்கபடவழியை அடுத்துப் பிழைக்க விரும்புவானு
கபடமாயப்பிழைக்கும் (அந்தப்) பாபியை எல்லா உபாயங்க
ளும் அடக்கவேண்டும் இவ்வுலகில் பாபிகளனைவர்களுக்கும்
ருள் ஒன்றுதான் சிறந்ததென்பது நிச்சயம் கபடவழியால்
த்தையடையும் அந்த மனிதர்களுடன் விவாஹமும் போஜன
செய்யக்கூடாது அவர்கள் தேவர்களையும் மனுஷ்யர்களை
விட்டுவிலகினவர்களும் யாகமில்லாதவர்களும் தவமில்லாதவா
ம் பிரேதங்கள் போன்றவர்களுமாகிறார்கள் அவர்களுடன்
ரவேண்டாம் [3] பொருளுக்கு நாசம்வந்தால் அவர்கள் உயிரை
வதென்ற மிகப்பெரிய துக்கத்தையும் செய்துகொள்ளுவார்கள்
த்தாமத்தை நீ பிரியமாகச்செய்' என்று முயற்சியுடன் உப
சிக்கத்தகுதியுள்ளவன் பாபிகளுள் ஒருவனுமில்லை எல்லாம்
மமென்றே அவர்களின் நிச்சயம் அவ்விதமான மனிதனை
ன அடிக்கிறானோ அவன் பாபத்தை அடையமாட்டான் தன்
ந்தால் அடிக்கப்பட்டபாவியை அவன் அடிக்கிறான் (காமத
ல்) அடிக்கப்படுத்தான் அந்தப் பாபி அடிபடுகிறான்
ட்புத்தியுள்ள அந்தப் பாபிகளை அடிக்கவேண்டுமென்று

---

1 வேறுபாடம்

2 வேறுபாடம் 'லாபநஷ்டங்களில் ஸமமென்று உடன்பாடிருந்
), வாங்கிக்கொண்டவன் கொடுத்தவனுக்குப் பாதியைக் கொடுக்க
ண்டும், கொடுக்கச் சக்தியில்லாவிட்டால் வாங்கினவன் கொடுத்தவ
னுக்கு அடிமையாக இருக்கவேண்டும்' என்பது பழைய உரை

3 வேறுபாடம்

ஸங்கலபஞ்செய்கிறவன் புண்யமடைகிறுன் கபடமாகப் பி
பவர்கள் காகத்தையும் நாயையும் போன்றவர்கள்தாம் அ
சரீரத்தைவிட்டபின் இந்தப்பிறவிகளில் பிறக்கிறார்கள் எவ
தில் எந்தமனிதன் எப்படியிருக்கிறுனே அவனும் அந்த
னிடத்தில் அப்படி இருக்கவேண்டும் அதுதான் தாமம
நடையுள்ளவனுக்குக் கபடமாகத் தீங்குசெய்யவேண்டும
னடையுள்ளவனை நலவழிகொண்டே அடையவேண்டும்'' எ
சொன்னுர்

நூற்றுப்பத்தாவது அத்யாயம்

ராஜ தாமம். (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர், துன்பங்களைத்தாண்டத்தகுந்த
உபாயங்களைச் சொல்லியது)

யுதிஷ்டிரர், "ஓ! பிதாமஹரே! பிராணிகள் வெவ்வே
அந்த அந்த விஷயங்களால் துன்பப்படும்போது எந்த உ
தால் கடினமான துன்பங்களையும் தாண்டக்கூடுமோ அந்த
யத்தை எனக்கு உபதேசிக்கவேண்டும்' என்றுகேட்க, பீ
சொல்லத்தொடங்கினுர்

'எந்த த்விஜாதிகள் மிகவும் அடங்கிய மனமுள்ளவர்க
விதிப்படியுள்ள ஆஶ்ரமங்களில் சாஸ்திரத்திலசொல்லியபடி
கிறார்களோ அவர்கள் கடினமான துன்பங்களையும் தாண்டு
கள் எவர்கள் தாமத்தை டம்பமாகச் செய்யவில்லையோ எ
ளின் ஜீவனம் மிக அடங்கியதோ எவர்கள் இந்திரியங்க
அடக்குகிறார்களோ அவர்கள் கடினமான துன்பங்களையும் தா
கிறார்கள் எவர்கள் நிந்திக்கப்பட்டாலும் மறுமொழி சொ
வர்களும் துன்பஞ் செய்யப்பட்டாலும் துன்பஞ்செய்யாத
ளும் கொடுப்பவர்களும் யாசியாதவர்களுமாயிருக்கிறாக
அவர்கள் கடினமான துன்பங்களையும் தாண்டுகிறார்கள் எவ
எப்பொழுதும் அதிதிகளை வஸிக்கச் செய்கிறவர்களும் எப்
ழுதும் அஸூயையற்றவர்களும் எப்போதும் வேதமோதும்
பாவமுள்ளவர்களுமாயிருக்கிறார்களோ அவர்கள் கடினமான
பங்களையும் தாண்டுகிறார்கள் எவர்கள் தாமத்தை அறிந்து
தந்தையரின் நடையை அனுஸரித்திருக்கிறவர்களும் பகலில்
கத்தை விட்டவர்களுமாயிருக்கிறார்களோ அவர்கள் கடின
துன்பங்களையும் தாண்டுகிறார்கள் எவர்கள் மனத்தாலும்
-காலும் செய்கையாலும் பாபத்தைச் செய்யாதவர்களும் பி

ர்த தனடியாதவாகளுமாயிருககிறாகளோ அவாகள கடின
ன துனபஙகளையும தாணடுகிறாகள எநத அரசாகள ரஜோ
ரததுடனகூடியவாகளாய லோபததால பிறபொருளகளை
ககரியாமல தேசஙகளை ரகஷிககிறாகளோ அவாகள கடின
ன துனபஙகளையும தாணடுகிறாகள எவாகள நியாயமாக
நடநத தமதாரஙகளிடம ருதுகாலநதோறும சேருகிறவாக
ம அகனிஹோததிரததைப பெரிதாககொணடவாகளும
துககளுமாயிருககிறாகளோ அவாகள கடினமான துனபங
யும தாணடுகிறாகள எநதசூராகள மரணததாலுணடா
பயததைததளளிவிடடு யுததஙகளில தருமபபடி ஜயததை
நமபுகிறாகளோ அவாகள கடினமான துனபஙகளையும
ணடுகிறாகள இவவுலகில எவாகள உயிரைவிடுமபடி நோநதா
ம ஸததியஙகளைசசொலலுகிறவாகளாயும பிராணிகளுககு நம
தககவாகளாயுமிருககிறாகளோ அவாகள கடினமான துன
களையும தாணடுகிறாகள எவாகளினசெயகைகள நிநதிககத
ாதவைகளும சொறகள உணமையும பிரியமும பொருளகள
துககளுககு உபயோகபபடுகினறவைகளுமாயிருககினறனவோ
வாகள கடினமான துனபஙகளையும தாணடுகிறாகள எநதப
ாமமணாகள அததியயனஞசெயயததகாகநாடகளில அததி
ஞ செயகிறதேயிலலையோ தவததிலநிலைபெறறவாகளும நலல
முளளவாகளுமான அவாகள கடினமான துனபஙகளையும
ணடுகிறாகள எவாகள இளமைப்பருவததில பிரமமசாரிகளா
நதுகொணடு தவததைசசெயகிறவாகளும விததைகளிலும
தஙகளிலும வரதஙகளைசசெயது நிறைவேறறினவாகளுமாக
நககிறாகளோ அவாகள கடினமான துனபஙகளையும தாணடு
ாகள எவாகள ரஜோகுணமும தமோகுணமும மிக அடஙகிய
களும ஸததவகுணததில நிலைபெறறவாகளுமாயிருககிறாகளோ
ரியபாககியசாலிகளான அவாகள கடினமான துனபஙகளை
தாணடுகிறாகள எவாகளிடம ஒருவரும பயமடைகிறதில
யா எவாகளுககு ஒருவரிடததிலும பயமிலலையோ எவாக
கு உலகம தமமைபபோலிககிறதோ அவாகள கடினமான
னபஙகளையும தாணடுகிறாகள புருஷாகளிறசிறநத எநத
துககள பிறா ஸமபததைககணடு தாபபபடாதவாகளும
கழசசியான ஆகாரததிலிருநது விலகினவாகளுமாயிருககிறா
ளா அவாகள கடினமான துனபஙகளையும தாணடுகிறாகள
ாகள எலலாததேவாகளையும நமஸகரிபபவாகளும எலலாத

1 'போகததிலிருநது' எனபது வேறுபாடம

தாமஙகளையும கேடபவாகளும ஶரததையுளளவாகளும அட
முளளவாகளுமாயிருககிறாாகளோ அவாகள கடினமான துன
களையும தாணடுகிறாாகள எவாகள பெருமையைவிருமபாத
களும பிறரைபபெருமைபபடுததுகிறவாகளும பெருமையுளள
களைப பூஜிககிறவாகளுமாயிருககிறாாகளோ அவாகள கடினம
துனபஙகளையும தாணடுகிறாாகள எவாகள பிரஜைகளைவி
மிகசொணடு மிகவுமசுததமான மனததுடன ஒவவொருதிதியி
ஶராததஙகளைசசெயகிறாாகளோ அவாகள கடினமான துன
களையும தாணடுகிறாாகள எவாகள கோபததை மிகவும அட
கிறவாகளும கோபமுளளவாகளை மிககசாநதாகளாககசசெய
வாகளும [1] வேலைககாராகளிடததிலும கோபமிலலாதவாகளு
யிருககிறாாகளோ அவாகள கடினமான துனபஙகளையும தா
கிறாாகள எநதமனிதாகள பிறநததுமுதல மதுவையும
ஸததையும பெணடிாகளையும களளையும எபபொழுதும வி
கிறாாகளோ அவாகள கடினமான துனபஙகளையும தாணடு
கள எவாகள ஜீவிபபதறகாகப போஜனமும ஸநததியுண
தறகாக ஸதிரீகளுடனசோககையும உணமையைச சொலல
டியதறகாக வாககுமுளளவாகளாயிருககிறாாகளோ அவா
கடினமான துனபஙகளையும தாணடுகிறாாகள எவாகள எல
பிராணிகளுககும ஈஶவரரும உலகததின உறபததிலயஙக
குக காரணரும தேவருமான ஸ்ரீ நாராயணரின பகதாக
அவாகள கடினமான துனபஙகளையும தாணடுகிறாாகள
சனே! தாமரைமலாபோலச சிவநதகணணுளளவரும பீதா
தரரும நீணடகையுளளவரும உனககுஸஹருததும உ
பிறநதவரும மிததிரரும ஸமபநதியும அசசுதரும விருமபி
இவவுலகஙகள யாவறறையும ஒருதோலைபபோலச சுருடடச
யுளளவரும பிரபுவும சிநதிககமுடியாத ஸவரூபமுளளவரும
ஷோததமருமான எநதககோவிநதா எபபொழுதும உன
பிரியததையும நனமையையும செயதுகொணடிருககிறாோ
தப புருஷோததமா யதுககளில மிகசசிறநதவரும வைகு
வாஸியுமான புருஷஶரேஷடராகிறா பகதாகளினதுககத
அபஹரிககும இநத ஸ்ரீநாராயணரை இவவுலகில எவாகள
யுடன ஆஶரயிககிறாாகளோ அவாகள கடினமான துனபஙக
தாணடுகிறாாகள இவவிஷயததில விசாரிககவேணடியதிலலை
ரத! எவாகள தாமரையிதழபோனறகணணுளள இநத ஸ்ரீ
ஷணனிடம எலலா அபிபபிராயததுடனும தமகாமஙகளை அ

[1] ‘பிராணிகளிடம’ எனபது வேறுபாடம

செயகிறாகளோ அவாகள கடினமான துனபஙகளையுமதாண
றாகள எவாகள உலகஙகளை ரக்ஷிககவேணடி அதிதியிடம
பரின புததிரனயுதிதத தேவனன இநதிரனை நமஸகரிககிறா
ா அவாகள கடினமான துனபஙகளையும தாணடுகிறாகள
கள உலகஙகளைப படைததவரும ஸாதுககளுககுப பதியும
ஙகளால பூஜிககததககவருமான பிரமமதேவரைப பூஜிக
ாகளோ அவாசள கடினமான துனபஙகளையும தாணடுகிறா
இநதிரனும விஷணுவும ருததிரரும உலகஙகளுககுப பிதா
ரான பிரமமதேவரும தேவாகளின தேவரான எநதமஹேஸ
ரைப பலவித ஸதோததிரஙகளால துதிககிறாகளோ, அவரை
கள எபபொழுதும பூஜிககிறாகளோ அவாகள கடினமான
பஙகளையும தாணடுகிறாகள எவாகள கடினமான துனபத
ததாணடததகக இவவுபாய உபதேசததைப படிககிறாகளோ,
கள கேடகிறாகளோ, பிராமமணாகளின பொருடடு எவா
சொலலுகிறாகளோ அவாகள கடினமான துனபஙகளையும
ணடுகிறாகள தோஷமிலலாதவனே! மனிதன இவவுலகிலும
லகிலும பெரிய துனபஙகளைத தாணடுவதறகாகச செயயத
காரியஙகளில சிறிது எனனுல உனககு இவவிதம உபதேசிக
படடது" என்று சொனனா

நூறறுபபதினோராவது அதயாயம
ராஜதாமம (தொடர்ச்சி)

(டிமர், மனிதர்களைத் துஷடர்களென்றும் ஸாதுக்களென்றும் அறிவ
தற்குப் பரீக்ஷை ஸாதனமென்பதை விளக்கப் புலிநரிகளைப்
பற்றிய கதையைச் சொல்லியது)

யுதிஷடிரா, "தநதையே! அஸாதுககள ஸாதுககளின உரு
ளளவாகளாகவும ஸாதுககள அஸாதுககளின உருவமுளள
களாகவும காணபபடுகிறாகள அவவிதப புருஷாகளை நாங
எவவிதம அறிவோம?" எனறுகேடக, பீஷமா சொலலத
டஙகினா

"ஓ! யுதிஷடிர! இவவிஷயததில புலிககும நரிககும நடநத
பாஷணையான பழைய இவவிதிஹாஸததை உதாஹரிககிறா
அதைதத தெரிநதுகொள முனகாலததில செலவம நிறைநத
கையெனனும படடணததில பிறாகளுககுத துனபஞசெயதலை
பெரிதாககொணடவனும குரூரனும புருஷாகளில இழிவான
மான பௌரிகனெனனும அரசனிருநதான அவன ஆயுள

முடிநததும விருமபததகாத கதியை அடைநதான முனக
தால தூஷிககபபடட அவவரசன நரியின பிறபபையடைநத
அநத நரி தன முனபிறபபை நினைதது மிகக வெறுபபை அ
தது அது பிறரால கொடுககபபடட மாமஸஙகளையும உண
திலலை எலலாப பிராணிகளிடததிலும ஹிமஸை செயயாத
ஸததியமான வாககுளளதும மிகக உறுதியான விரதமுள
மாயச சரியானகாலததில உதிாநத கனிகளால ஆகாரஞ செ
கொணடுவநதது அஃது ஒருஸமயததில இலைகளை உணவ
கொணடதும ஒருஸமயததில உறுதியான விரதமுளளதும
ஸமயததில தணணீராலஜீவிபபதுமாய ஒருவரிடமும வசபப
விருநதது அநத நரிககு, பிறநதபூமியிலுளள ஸநேஹததால
னததில வஸிபபது ஸமமதமாக இருநதது அது வேறிடத
பிரியமாககொளளவிலலை அநதஜாதியிலுளள மறறவைய
அதனுடைய சுததியைப பொருதவைகளாய மிக வணககம
வசனஙகளால அநதபபுததியை வேறுபடுததத தொடங
'பயஙகரமான மயானததில வஸிததுககொணடு பரிசுதத
அடைய விருமபுகிறாய இஃது உனககுவிபரீதமான புததி நீ
ஸததை ஆகாரமாகக கொணடவனனறோ? ஆகையால, எங
டன ஸரியாகஇரு புஜிககவேணடியதை நாஙகள கொடுககிறே
சுததியெனபதைத தளளிவிடடுச சாபபிடு எது புஜிககப
தோ அதுதான உனககுளளது' எனறுசொலலின இவவி
சொலலிய அவைகளின வசனததைககேடடு, அது மனத
அடககததுடன கடுமையிலலாதவைகளும இனியவைகளும வ
கமுளளவைகளும யுகதியுளளவைகளுமான வசனஙகளால
மொழி சொலலத தொடஙகிறறு 'பிறபபானது எனககுபரம
மனறு குலமானது சீலததால ஆககபபடுகிறது எநதககாமதத
புகழானது பெருகுமோ அதையே நான விருமபுகிறேன மயா
தில எனககு வாஸமிருநதாலும என னுடைய [1]ஸமாதியைபபா
வேணடும வஸிககுமிடமானது தாமததிறகுக காரணமன
ஆதமாவானது காமஙகளைப பயனபடசசெயயும ஆஸரமத
ஒருவன அநதணனைக கொலலுகிறான ஆஸரமமிலலாவி
தில ஒருவன தானஞசெயகிறான அககொலை பாதகமாகாதே
அநதத தானம பயனறறதாய விடுமோ? நீஙகள உ
ளுககு வேணடிய விஷயததில லோபததால ஆகாரம
றில மாததிரம ஆசையுளளவாகளாயிருககிறீாகள விவேக
லாதவாகள முடிவிலுணடாகும தோஷஙகளைப பாாககிறதில
ஆகையால, ஸநதோஷமிலலாமல செயயபபடுவதும நிநதிக

[1] புததியின நிலை

கனும் தாமக்குறைவால் தூஷிக்கப்பட்டதும் இவ்வுலகிலும்
லுலகிலும் துன்பமுள்ளதுமான ஜீவனத்தில் நான் பிரியமுள்ளவ
லன்' என்று சொல்லிற்று. பரவிதமான பராக்ரமமுள்ள
புலியானது அந்த நரியைப் பரிசுத்தனென்று பண்டிதனென்று எண்
த் தனக்குச் சமமான மரியாதையைச் செய்து தானே மந்திரி
த்தில் வரித்துக்கொண்டது. புலியானது, 'அழகுள்ள நண்
ன! உன் ஸ்வரூபம் தெரிந்தது. என்னுடன் கூட ராஜகாரியத்
ப் பெற்றுக்கொள். உனக்கிஷ்டமான போகங்களைப் பூர்ண
ய வரித்துக்கொள். வேண்டாதவைகளை விலக்கிவிடு. எங்கள்
திக்ரூரமானதென்று பிரசித்தமாயிருப்பதை உனக்கு அறிவிக்
றேன். எளியவசனத்தை முன்னிட்டு நீ ஆளவேண்டும். நீயும்
்ஷமத்தை அடைவாய்' என்று சொல்லிற்று. பிறகு, நரியானது
க்கதாயமுள்ளதும் மிருகங்களுக்குப்பதியுமான புலியின் அவ
னத்தை மிகவும் ஆதரித்துக் கொஞ்சம் வணங்கி வணக்கமுள்ள
னத்தைச் சொல்லத் தொடங்கிறது. 'மிருகராஜனே! என்க
க நீ சொன்ன இந்த வசனம் ஸரியானது. அறம்பொருள்களில்
மாத்தர்களும் பரிசுத்தர்களுமான ஸஹாய மனிதர்களை நீ தேடு
து நியாயமே. ஓ! வீரனே! அமாத்தியனில்லாத அரசனும்
ரத்துக்குவிரோதியும் துஷ்டனுமான அமாத்யனுடன் கூடின
ரசனும் (ராஜ்யத்தின்) பெருமையை ஆளமுடியாது. பெரிய
கயம்பெற்றவனே! அன்புள்ளவர்களும் நீதியறிந்தவர்களும்
லோசனையுள்ளவர்களும் ஒருவருக்கொருவர் [1]சோகமையில்லாத
களும் ஜயத்தை விரும்புகிறவர்களும் ஆசையற்றவர்களும்
ியாதையைவிட்டு விலகாதவர்களும் சிறந்த அறிவுள்ளவர்களும்
ித்தில் முயற்சியுள்ளவர்களும் பெரியமனமுள்ளவர்களுமான
ஹாயமனிதர்களை ஸஹோதரர்களைப்போலவும் தந்தைகளைப்போ
வும் மரியாதைசெய். மிருகாதிபனே! ஸந்தோஷமாயிருப்பதை
ட வேறொன்றும் எனக்குப் பிரியமேயில்லை. ஸுகங்களிலும்
ாகங்களிலும் உன்னிடத்திலுள்ள ஐசுவரியத்திலும் எனக்கு
ருப்பமில்லை. என்னது ஸ்வபாவமானது உன்னுடைய பழைய
வேலைக்காரர்களுடன் சேர்க்கை அடையாது. என்னிமித்தமாகக்
னபமடையுமவர்கள் உன்னைப்பேதப்படுத்துவார்கள். நீ சிறந்த
ர்களான மற்றவர்களுக்கும் கொண்டாடத்தக்கவனும் அடுக
்தக்கவனும் நல்லமனமுள்ளவனும் மிகப்பெரிய பாக்யம்பெற்ற
னும் பாபிகளிடத்திலும் கடோரமற்றவனும் நீண்ட ஆலோசனை-
ளவனும் பெரிய உத்ஸாஹமுள்ளவனும் பெருங்கொடையுள்ள
னும் பெரியபலமுள்ளவனும் உபகாரத்திற்குப் பழுதில்லாத

[1] வேறுபாடம்

பிரதி உபகாரமசெயகிறவனும பாகயஙகளால நனருக அலஙக
கபபடடவனுமாயிருககிருய ஆனல, நான எனனிலைமயி
மிகக சநதோஷமுளளவனுயிருககிறேன எனனிஷடமபே
வனததில ஸஞசரிககும நான (பிறரிடம) ஸேவை செயதலை அ
தவனலலன கஷடமான ஸேவகவிருததியானது செயயபப
மிலலை ஸேவையிலிருபபவாகளுககு [1] அரசனருகிலுளள
ளைதகளாலவரும எலலாத தோஷஙகளும உணடாகும வன
லிருபபதோ அபிமானமும பயமும இடையூறு மிலலாததாயி
கிறது அரசனல [2] இழுககபபடும மனிதனுககு உளளததிலு
டாகும பயமானது கானகததிலிருநது கிழஙகுகனிகளைப பு
துககொணடு ஸநதோஷமாயிருபபவாகளுககு இராது ஆயா
மினறித தணணீரோ சிறநத குணமுளள இனிய அனனபே
ஆலோசிததுபபாாததால, எவவிடததில ஸுகமாக இரு
கிறதோ அது ஸவாககம ஸேவையிலுளள துனபஙகள
தாஷிககபபடடு எவவளவு வேலைககாராகள நாசமடைகிறாகளே
குறறஙகளுககாக அரசாகளால தணடிககபபடும வேலைககாராக
அவவளவிலலை ஓ! மிருகேநதிரனே! அநத மநதிரிகாரியதை
நான செயயவேணடுமெனறு நீ விருமபினல இருககவேணடி
விதிககுததகக ஓா உடனபாடடைச செயதுகொளள விரு
கிறேன எனனைச சோநதவாகளை நீ மரியாதைசெயயவேணடு
ஹிதமான வசனததைக கேடகவேணடும எனககுககொடுக
படட வருததியானது உனனிடம நலல உறுதியுளளதாக இரு
வேணடும ஒருகாலததிலும உனது மறற மநதிரிகளுடன ஆலோ
சிககககூடாது நீதியுளளவாகளும பெருமையுறறிருகக விரு
முளளவாகளுமான வேறு மநதிரிகள ௭னவிஷயததில வீணாக
பேசுவாாகள ரஹஸயததில தனிமையாக உனனுடன சோந
ஒருவனுக ஹிதவசனததைச சொலலுவேன உனது இனததா
களைபபறறிய காரியஙகளில நனமை தீமைகளை நான கேடக
தககவனலலன நீ எனனுடன ஆலோசனைசெயதபினமநதிரிகளை
துனபஞசெயயககூடாது நீ கோபமுளளவனுகி எனனைச சோ
தவாகளுககும தணடனையும விதிககககூடாது' எனறு சொ
லிறறு பிறகு, அநதமிருகேநதிரனுன புலியால இவவிதமாக
டும' எனறுசொலலிப பூஜிககபபடட நரியானது, அநதபபுலியா
ஏவபபடடுப புததிசொலலததககமநதிரிபததைதயடைநதது அ
விதம பூஜிககபபடடதுமவேலைகளிலமுயறசியுளளதுமான அநதந
யைககணடு முனபரிவாரஙகள ஒனறுசோநதுகொணடு அடிகக

1 வேறுபாடம 2 'அழைக்கபபடடவனுககு' எனபது வேறுபாடம

கைததுவநதன கெடடபுததியுளள அவைகள வெளிககு மிததிர
ஙனகிறபுததியுடன ஈனமொழி உரைதது நரியைத தோஷஙக
ல பிரவேசிககசசெயது ஸமயஙகளைப போககவிருமபின பிறா
பாருளை அபகரிபபவைகளும முன வேறுவிதமாயிருநதவைகளு
ன அவைகள நரியாலடககபபடடு ஒருபொருளையும அபகரிக
சகதியறறவைகளாயினவனறோ ? (அதிகாரததிலிருநது)
லகக விருபபமுளள அவைகள கதைகளாலும பெருநதனததா
ம இநதநரியின புததிககுப பெரிய ஆசையை உணடுபணணத
நாடஙகின ஆகிலும, சிறநத அறிவுளள அநத நரியானது அந
த தீரததனமையிலிருநது சலிககவிலலை பிறகு, மறறப பரி
ரஙகள இதறகு நாசததைச செயயவேணடுமெனறு ஸஙகே
ஞ செயதுகொணடிருநதன அவைகள மிருகராஜனன புலிககு
ருபபமுளளதும அதன வீடடில பாகஞ செயயபபடடது
ன மாமஸததைத தாஙகளே எடுதது அநத நரியினவீடடில
காணடுவநது வைததன அநத மாமஸமானது எதனால ஆலோ
ககபபடடு எதறகாக அபகரிததுவைககபபடடதோ அதெலலாம
நத நரிககுத தெரிநதிருநதும, ('இதனமூலமாய இநதபபநதம
கு விலகடடும' எனனும) ஒருகாரணததுககாகப பொறுத
கொணடிருநதது மநதிரிபததைத அடைநதபோது, அநதநரி
னது, 'ஓ! அரசனே! எனனிடததில ஸநேகததை விருமபும
துனபததைச செயயககூடாது' எனற இநதபரதிஜஞையைச
செயதுகொணடது அநத ஆலோசனையின நிலைமையை அறிய
வணடியும அவவிஷயததில உபேகைஷயாயிருநதது (பிறகு) பசி
டன புஜிககக கிளமபிவநத மிருகேநதிரனுககுப போஜனம
காணடுவரவேணடிய ஸமயததில அநத மாமஸம காணபபட
லலை மிருகராஜனும திருடனைததேடவேணடும எனறு கடடளை
டடது கபடமுளள அநநரிகளும, 'அநதமாமஸமானது வித
ரனும தனனைப பெரிய அறிவுளளவனெனறு எணணுகிறவனு
ன உமது மநதிரியால அபகரிககபபடடது' எனறு மிருகேந
ரனிடம அறிவிததன உடனே நரியின [1] சாபலயததைககேட
க கோபஙகொணட புலியானது பொறுமையுளளதாயிறறு
ரசனன புலியானது இநதநரியைக கொலைசெயயவேணடுமென
ம கருததுககொணடது அபபுலியின அநத இடைவெளியைக
ணடு அநத முனமநதிரிகள சொலலததொடஙகின 'அநத நரியா
து எஙகளனைவாகளின ஜீவனததையுமகெடுகக யததனபபடு
றது' எனறு இவவிதம சொலல நிசசயஞசெயதபின அவை

1 தனககுத தகாதவிஷயததில ஆசை

திருமபவும அநதநரியின செயகைகளை விரிவாகசசொலல ஆ
பிததன 'அநதநரியினுடைய இநதககாரியம இபபடியிருககிற
எதுதான அதனுல செயயபபடாததாகும? அநதநரியை எவவி
குணமுளளதாக முநதித தேவரீர கேளவிபபடடிருககிறீ
அது அவவிதககுணமுளளதன்று, வாரததையினலமடடும த
முளளதும ஸவபாவததில குரூரமுளளதுமாயிருககிறது க
தாமமுளள இநதபபாபி பொயயான ஆசாரமுளளதாயிருககிற
காரியததுககுவேணடிப போஜனமுதலிய விரதஙகளில ஶ்ர
படுகிறது இதில உமககு நமபிககையிலலாதிருநதால அநதம
ஸததை இதோ உஙகளுககுக காணபிககிறோம' எனறு சொல
அதேக்ஷணததில வேகமாக அவைகள அநதநரியினவீடடிலிரு
அநதமாமஸததைக கொணடுவநதன மாமஸம கொணடுபோ
தையும அவைகளின அநதவசனததையும கேடடபொழுது,
யானது நரியைககொலலவேணடுமெனறு கடடளையிடடது பிற
நரிககு நோநத துனபததைககேடடுப புலியின தாயானது ஹ
மான வசனஙகளால நலலஅறிவை உணடுபணணவேணடி மி
ராஜனிடம வநதது 'மகனே! கபடமான முயறசியுடனகூடி
இநதவாரததையை நீ ஏறறுககொளளககூடாது அசுததாகள
வேலையிலுளள பொறுமையினலுணடான குறறஙகளால பரிசு
னும குறறமுளளவனுககச செயயபபடுவான உயாநதவனை ஒ
னும ஸஹிககமாடடான உயாநதவேலையானது விரோதத
உணடுபணணும பரிசுததனுக வேலைசெயயும மனிதனிடமும
றமே சாடடபபடும வனததிலிருநதுகொணடு தம காமஙகளை
செயயும முனிவாகளுககும நடபு பகை நொதுமல என மூன
பக்ஷஙகளுமுணடாகும லோபிகளுககுப பரிசுததாகளிடமும
முளளவாகளுககுப பலசாலிகளிடமும மூாககாகளுககுப பண
தாகளிடமும தரிததிராகளுககுப பெருநதனமுளளவாகளிட
அதாமமுளளவாகளுககுத தாமமுளளவாகளிடமும குரூபிக
அழகுளளவனிடமும பகையுணடாவது வழககம மூாககாக
லோபிகளும கபடமாக ஜீவிபபவாகளுமஅறிவிலலாதவாகளுமா
பலா பிருஹஸபதியின புததிபோனற புததியுளளவனும குறறம
லாதவனுமாயிருபபவனுககும குறறததைச சொலலுவாாக
1 ஒருவருமிலலாத உனவீடடிலிருநது அநதமாமஸமானது
பொழுது அபகரிககபபடடதாயிருககடடும அநதநரி கொடுக
படுவதையும விருமபுகிறதிலலை முதலில இதை நனருகஆலோசி
வேணடும பொயயாயிருநதும உணமைபோலவிளஙகுகினறன

1 வேறு பாடம

ணமையாயிருநதும பொயபோல விளஙகுகினறனவுமாகப பல
துககள காணபபடுகின்றன அவைகளைபபரீகைஷசெயயவேண
து யுகதமாகும ஆகாயமானது கவிழநத கறுதத மிடாவைப
லவும மினமினிபபூசசியானது அககினியைபபோலவுமகாணப
கினறன. ஆகாயததில அவவித் பிடாவினுருவமும மினமினிப
சியில அககினியும உணமையில இலலை ஆகையால, பிரதயகஷ
க காணபபடும பொருளையும பரீகஷிககவேணடுவது நியாயம்
ருளகளைப பரீகைஷசெயது தெரிநதுகொணடவன பினபு பரி
மடையமாடடான மகனே! பிரபுவாயிருபபவன பிறனைக
லலுவதெனபது செயய அரிதனறு பிரபுககளுககுப பொறு
யான்து கொணடாடததககதும உலகில புகழைககொடுபபது
தும மகனே! இநத நரியானது உனனால ஸதாபிககபபடட
னபது 1 ஸாமநதாகளிடததிலும பிரஸிததமாக இருககிறது
லபாததிரம கிடைபபது கஷடம ஆகையால, இநத உன
நஹிதனை வைததுககொள பிறரின குறறஙகளால குறறமுளள
கசசெயயபபடடவனும உணமையில பரிசுத்தனுமாயிருபப
எவன வேறுககக்கருத்கிறுனே அவன குறறமுளளவனுகச
யயபபடட மநதிரியையுடையவனுகி வேகமாகவே தான நாசம
டவான நரியின இநதச சததுருககூடடததிலிருநது தாமபுத
ளள ஒனறு வநதது அதுவும, 'இது கபடமாகச செயயபபட
' எனறு சொலலிறறு' எனறது பிறகு, மிருகேநதிரனுல நலல
யுளளதாக அறியபபடட அநதநரியானது மரியாதைசெயது
விககபபடடது, ஸநேஹததுடன பலமுறை கட்டியணைககவும
றறது நீதிசாஸதிரமறிநத நரியானது மிருகேநதிரனிடம அனு
பெறறுககொணடு அநத அவமானததால மிகவும தாபமடை
2 பராயோபவேசனுசெயய விருமபிறறு அநதபபுலியானது
நஹததால ஜலமபெருகிய கணகளுடன தாமமுளள அநத நரி
மரியாதைசெய்து (பராயோபவேசததிலிருநது) தடுததது
த நரியானது ஸநேஹததால பரபரபபையடைநது அநதபபுலி
பபாததுவ்ணஙகிக கணணீரால தழுதழுதத வாாததையுடன
லகதொடஙகிறறு 'முதலில உனனால நான பூஜிககபபட
ன, பிறகு, அவமதிககபபடடேன சததுருககளின நிலைமை
அடையுமபடி செயயபபட்ட நான உனனிடததில வஸிபபதற
தகுதியுளளவனலலன ஸநதோஷமிலலாதவாகளும அதிகாரத
ருநதுநழுவினவாகளும மானககுறைவையடைவிககபபடடவா
ம தாமேதுனபனுசெயதுகொணடவாகளும பிறராலவஞசிககப
டவாகளும மிககக்குறைவடைநதவாகளும லோபிகளும கோப

1 சிறறரசாகள 2 மரணத்துககாகப படுபபது

முள்ளவர்களும் பயமுள்ளவர்களும் இகழ்ச்சியாகப் பேசப்பட்டவர்களும் பொருளை அபகரிக்கப்பட்டவர்களும் காவிகளும்
கினபின் சோதித்துக்கொள்ளப்பட்டவர்களும் பேராசையுள்ள
ளும் மிக்க லாலனை செய்யப்பட்டவர்களும் யஜமானனுக்குப
துன்பங்களை எதிர்பார்ப்பவர்களும் கபடமுள்ளவர்களும் ப
னம் வாங்குகிறவர்களுமான வேலைக்காரர்கள் யாவரும், யஜ
னிடம் பிரீதியற்றவர்களும் பொருளற்றவர்களுமா யிருப்பார்
அவமானத்துடன்கூடிய என்னைத் திரும்பவும் அதிகாரத்தில
தால் நீ எவ்விதம் என்னிடத்தில் நம்பிக்கையடைவாய்?
தான் எப்படி உன்னிடம் நம்பிக்கையடைய முடியும்? ஸ்ரீ
செய்துஸாமர்த்தியமுள்ளவனென்று அங்கீகரித்து அதிகார
வைத்தபின் செய்த பிரதிஜ்ஞையையும் மாற்றிவிட்டு உன்னு
அவமதிக்கப்பட்டேன் தன்சொல்லைக் காப்பாற்றுகிறவன்
யில் ஒருவனைச் சீலமுள்ளவனென்று ஸபையில் சொல்லிவிட
பிறகு அவனைக் குணமில்லாதவனென்று சொல்லக்கூடாது
பொழுது இவ்விதம் அவமதிக்கப்பட்ட என்னிடத்தில் நீயும் ந
கையடையமாட்டாய் நம்பிக்கையில்லாத உன்னிடத்தில் எ
கும் பயமுண்டாகும் நீ சங்கையுள்ளவன், நான் பயமுள்ள
பகைவர்கள் இடைவெளியைத் தேடுகிறவர்களும் ஸ்நேஹமில
வர்களும் ஸந்தோஷப்படுத்த முடியாதவர்களுமாயிருக்கிறா
இந்தக்காரியமும் மிக்க கபடமுள்ளதாயிருக்கிறது வேறுப
பட்டது சேருவது கஷ்டம் சேர்ந்தது வேறுவது கஷ்டம் வே
மைப்பட்டுச்சேர்ந்த இடத்திலுள்ள பிரீதியானது ஸ்நேஹத
வளர்ச்சியடைகிறதில்லை ஒருவனும் எஜமானனுக்கு உன்னுடைய
ஹிதத்தில் இருப்பவனாகக் காணப்படவில்லை (எவர்களும்)[1] த
பரன் இருவர்களின் காரியத்தை அபேக்ஷிக்கிறவர்களாகவே இ
கிறார்கள் உள்ளெண்ணத்தில் ஸ்நேஹமுள்ளவர்கள் கிடைப
மிக அரியது அரசர்கள் மனிதர்களின் (ஸ்வபாவத்தை
தெரிந்துகொள்வது மிக்க கஷ்டம் ஏனெனில்,* இவர்க
மனம் நிலையற்றது ஸாமர்த்தியமுள்ளவனும் ஸந்தேகப்
தகாதவனுமாயிருப்பவன் பலநூற்றிலொருவன் காணப்படு
மனிதர்களுக்குத் திடீரென்று பெருமையும் திடீரென்று குறை
நேரும் சுபத்தையும் அசுபத்தையும் பெருமையையும் [2] செ

1 வேறுபாடம்

2 'பாகாத்தும்' என்று பாடங்கொண்டு, 'மனிதர்களுக்குத் திடீ
ரென்று அதிகாரத்தைக் கொடுப்பதும், குறைப்பதும், சுபாசுபங்களை
பெருமையையும் செய்வதும் புத்திக்குறைவினாலேயே' என்பது ப
உரை

னசிறுமை காரணமாகும்' என்றுசொல்லிற்று அற
ருளும் இன்பமும் யுக்தியுமுள்ள இவ்வித நன்மொழி
லி அரசாகிய புலியைத் தெளிவுள்ளதாகச்செய்து
வனம்சென்றது புத்தியுள்ள நரியானது மிருகேந்திர
டப்புலியின் உபசார வார்த்தையைக் கேளாமல் பிரா
ஞ்செய்து சரீரத்தைவிட்டு ஸ்வர்க்கத்தை அடைந்
றுசொன்னர்

நூற்றுப்பன்னிரண்டாவது அத்யாயம்

ராஜதர்மம் (தொடர்ச்சி)

, சோம்பல் அனர்த்தத்திற்குக்காரணமாகுமென்பதை
கச்செய்யும் ஒட்டகத்தின் கதையைச சொல்லியது)

ஷ்டிரர், "ஸகலதர்மங்களையும் ரக்ஷிப்பவர்களுள் சிறந்த
சன் எதைச் செய்யவேண்டும்? எதைச்செய்தால் ஸுக
யிருப்பன்? அதனை உள்ளபடி எனக்குச்சொல்லவேண
றுகேட்க, பீஷ்மர் சொல்லத்தொடங்கினர்
வுலகில் அரசன் எதைச்செய்ய வேண்டுமோ எதைச
ஸுகமுள்ளவனாயிருப்பனே அந்தக்காரியத்தைப் பற
யமான நிர்ணயத்தை இப்பொழுது நான் உனக்கு உப
றேன், கேள் யுதிஷ்டிர! ஒட்டகத்தைப்பற்றிய
த்தக்கதையை நாங்கள் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம் அவ
ப்பது கூடாது, அதை அறிந்துகொள் பிரஜாபதி
த்திலிருந்ததும் முற்பிறப்பின் அறிவுள்ளதுமான ஒரு
ட்டகம் மிக்ககடுமையான நியமமுள்ளதாக அரண்யத
பெருந்தவம்செய்துகொண்டிருந்தது பிறகு, அந்தத
முடிவில் பிரபுவான பிரமதேவர் பிரீதியுள்ளவரானர்
மதேவர் அந்த ஒட்டகம் விரும்பிய வரத்தை வின
ட்டகம், 'ஓ! பகவானே! உம்முடைய அனுக்ரஹத
னுடைய இக்கழுத்தானது நூறு யோஜனைக்குமேல
ருக்கவேண்டும் பிரபுவே! அப்படி ஸஞ்சரிக்க
றேன்' என்றுகூறிற்று வரத்தை அளிக்கும் மஹாத்மா
ரம்மதேவரால், 'அப்படியே ஆகுக' என்றுசொல
அந்த ஒட்டகமானது மிகச்சிறந்த வரத்தைப்பெற்றுக
தன் காடுபோய்ச்சேர்ந்தது அப்பொழுது, மிக்ககெட்ட
அவ்வொட்டகமானது பிரம்மதேவர் வரமளித்த

காரணத்தால் சோம்பலுள்ளதாயிருந்தது. கெட்ட புத்தியு
ள்ளதும் காலத்தால் அவிவேகம் அடைந்ததுமான அவ்வொட்ட
கம் ஓரிடத்திற் செல்லவும் இரைதின்னவும் விரும்பவில்லை. ஒரு
ஸமயத்தில் அவ்வொட்டகம் மன்வருத்தமுற்று நூறுயோசனை நீள
முள்ள அந்தத் தன் கழுத்தை நீட்டிக்கொண்டே ஸஞ்சரிக்கத்
தொடங்கிறது. அப்பொழுது பெருங்காற்றுண்டாயிற்று. அவி
வேகியான அந்த ஒட்டகமானது தன் தலையையும் கழுத்தை
குகையில் வைத்துக்கொண்டிருந்தது. உடனே, உலகத்தை முழு
க்கச்செய்யும் மிகப்பெரியமழை வந்தது. அப்பொழுது குளி
ர்சூழ்ந்த அங்கமுள்ளதும் பசியும் களைப்புமுள்ளதுமான ஒரு
நரியானது ஜலத்தால் துன்பப்பட்டுத் தன் மனைவியுடன் வேகமாக
அக்குகையில் ப்ரவேசித்தது. பரதர்களில் சிறந்தவனே! மா
ம்ஸத்தால் ஜீவிப்பதும் மிகவும் அதிகமானபசியும் களைப்புமுள்ளது
மான அந்த நரியானது ஒட்டகத்தின் கழுத்தைக் கண்டவுடன்
பக்ஷிக்கத் தொடங்கிறது. அவிவேகியான அந்த ஒட்டகமானது
தான் பக்ஷிக்கப்படுவதாக அறிந்தவுடன் மிகவும் துக்கமுற்றுக்
கழுத்தைச் சுருக்க முயற்சிசெய்தது. ஒட்டகமானது கீழும்
மேலும் தன் கழுத்தைச் சுருக்குவதற்குள் மனைவியுடன்கூடிய
அந்த நரியானது அதைத் தின்றுவிட்டது. அந்த நரியானது
அப்பொழுது அந்த ஒட்டகத்தைக் கொன்று தின்றுவிட்டுக் காற்
றும் மழையும் நின்றபின் குகையின் உள்ளிலிருந்து வெளியே
சென்றது. அப்பொழுது, கெட்ட புத்தியுள்ள ஒட்டகமானது
இவ்விதம் நாசமடைந்தது. சோம்பலால் முறையே வந்த பெரிய
குற்றத்தைப் பார். நீயும் இவ்விதமான தன்மையைத் தள்ளிவிட்டு
உபாயத்துடன் இந்திரியங்களை அடக்கிக்கொள். ஜயமானது புத்
தியைக் காரணமாகக் கொண்டதென்று மனு சொன்னார்.
பாரத! வேலைகளில் புத்தியால்செய்யப்படுவன உத்தமமும் செ
ய்கையால் செய்யப்படுவன மத்தியமமும் ஸஞ்சாரத்தால் செய்ய
ப்படுவன அதமமும் சுமைதூக்கும் வேலைகள் அதமாதமமுமாகும்.
குற்றமற்றவனே! சுறுசுறுப்புள்ளவனும் இந்திரியங்களை
அடக்கினவனும்[1] ரஹஸ்யமாக மந்த்ராலோசனையைக் கேட்பவ
னும் நல்லஸஹாயமுள்ளவனுமாயிருக்கிறவனுக்கு ராஜ்யம் நிலை
பெற்றிருக்கும். ஸஹாயமில்லாதவனுக்கு ஒருஸமயத்திலும் பொ
ருள்கள் நிலைபெற்றிரா. இவ்வுலகில் பரீக்ஷைசெய்யப்பட்ட ஸஹாய
முள்ளவனுக்குப் பொருள்கள் நிலைபெற்றிருக்கும். ஓ! யுதிஷ்
டிர! ஸஹாயத்துடன்கூடிய அரசனுக்கு இப்பூமிமுழுமையும் ...

1 இங்கு அதிகபாடமான அரைஶ்லோகம் விடப்பட்டது.

டியும் மஹேந்திரனுக்கொப்பான பராக்ரமமுள்ளவனே!
னகாலத்தில் சாஸ்திரவிதிகளை அறிந்த ஸத்புருஷர்களால் இது
ரல்லப்பட்டது. சாஸ்திரஅறிவுடன் என்னாலும் உனக்கு உப
சிக்கப்பட்டது. அரசனே! நீ அஜாக்ரதையில்லாதவனாக
ந்துகொள்" என்று சொன்னார்.

நூற்றுப்பதினமூன்றாவது அத்யாயம்.
ராஜதர்மம். (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர், பலிஷ்டனான சத்துருவை வசப்படுத்த விநயம் காரண
மாதுமென்னும்விஷயத்தில் நதிகளுக்கும் ஸமுத்திரத்
திற்கும் நடந்த ஸம்வாதத்தைக் கூறியது.)

யுதிஷ்டிரர், "பரதர்களிற்சிறந்தவரே! அரசன் ராஜ்யத்தை
டைந்தும் பலமும் ஸஹாயமுமில்லாதவனாக இருந்தால், மிகவும்
ந்தியடைந்த விரோதியினிடம் எவ்விதமிருக்கவேண்டும்?"
ன்று கேட்க, பீஷ்மர் சொல்லத்தொடங்கினார்.

"பாரத! இவ்விஷயத்திலும் நதிகளுக்கும் ஸமுத்திரத்திற்கும்
ந்தஸம்பாஷணையான பழைய இவ்விதிஹாஸத்தை உதாஹரிக்
ர்கள். அஸுரர்களுக்கு இருப்பிடமும் நதிகளுக்குப் பதியுமான
முத்திரமானது எல்லாநதிகளையும்நோக்கித் தனக்குண்டான
ந்தேகத்தைக் கேட்கத் தொடங்கிறது. 'நதிகளே! வெள்ளம்
றைந்த உங்களால் வேருடனும் கிளைகளுடனும் பிடுங்கப்பட்ட
பெரிய மற்ற மரங்களை இங்குக் காண்கிறேன். நீர்நொச்சி மர
னது பிடுங்கப்பட்டதாகக் காணவில்லை. நீர்நொச்சியானது
ரையிலுண்டானதும் சிறியசரீரமுள்ளதும் அற்பபலமுள்ளதுமா
ருக்கிறது. அஃது அலக்ஷ்யத்தால் பிடுங்கப்படவில்லையா? அல்
து, அஃது உங்களுக்கு ஏதாவது உபகாரம் செய்திருக்கிறதா?
தில் உங்கள் அனைவர்களின் அபிப்பிராயத்தையும் கேட்க
ரும்புகிறேன். நீர்நொச்சியானது அந்தக்கரைகளைவிட்டு எவ்
தம் வராமலிருக்கிறது?' என்று கேட்டது. அவ்விஷயத்தில்
ங்காநதியானது நதிகளுக்குப்பதியான ஸமுத்திரத்தை நோக்கி
தியுள்ளதும் அறிவைக் கொடுப்பதும் நல்லபொருளுள்ளது
ன மறுமொழியைச் சொல்லத் தொடங்கிறது. 'இந்தமரங்கள்
ருப்பிடத்தில் ஒரேவிதமான (விறைப்புள்ள) சரீரமுள்ளவைக
ாகிறகின்றன. அவ்விதம் விபரீதமாயிருப்பதால் அந்தஇடத்தை
ட்டு விலகுகின்றன. நீர்நொச்சியானது இருப்பிடத்தைவிட்டு

1 வேறு பாடம் கொள்ளப்பட்டது.

விலகுகிறதிலலை அது வேகமவருவதைககணடு வணஙகுகிறது மறறமரஙகள வணஙகுகிறதிலலை வேகமானது செனறவுடன அநத நீரநொசசியானது திருமபவும தனனிடததை அடைகிறது அது காலததையும ஸமயததையும அறிநததும எபபொழுதும எஙகளுககு அடஙகினதும அனுகூலமான நடககையுளளதும விறைபபிலலாததுமாயிருககிறது ஆகையால, அஃது உனமை அடைகிறதிலலை எநதஓஷதிகளும மரஙகளும செடிகளும காறற ஜலம இவைகளின வேகததால வணஙகுகினறவைகளும கிளமபுகினறவைகளுமா யிருககினறனவோ அவைகள அவமானததை அடைகிறதிலலை' எனறு சொலலிறறு ஏ' யுதிஷடிர! ஆகையால எவன மிகவளாசசியுளள பகையரசனுடைய பாதததை நாசஞ செயயும விஷயததில முதலிலுளள வேகததை ஸஹிககவிலலையோ அவன சீககிரமாகவே நாசமடைவான நலலறிவுளள எநத அரசன தனககும பகைவனுககுமுளள பலாபலததையும சேனையையும பராகரமததையும அறிநது நடககிறானோ அவன அவமானததை அடையமாடடான இவவிதமே அறிவுளளவன எபபொழுது சதருவுககு அதிகமான பலமிருககிறதெனறு அறிகிறானோ அபபொழுது நீரநொசசியினநடையை ஆஸரயிககவேணடும இஃது அறிவினலக்ஷணமாகும" எனறு சொனனார

நூறறுபபதினனகாவது அதயாயம

ராஜதாமம. (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர் ஸபையில் துஷ்டன் கெட்டவார்த்தையைச்சொன்னாலும் அதைப் பொறுப்பது குணமென்று கூறியது)

யுதிஷடிரர், "ஓ! பகைவாகளை அடககும பாரதரே! சாநதனும அறிவுளளவனுமாயிருபபவன, மூடனும தைரியமுளளவனும குரூரனுமான மனிதனால ஸதஸில நிநதிககபபடடால எனன செயயவேணடும?" எனறு கேடக, பீஷமர சொலலத தொடங்கினார.

"அரசனே! இபபொருள தெரியததககபடி கேடடுக கொள எபபொழுதும அறிவுளளவன அலப புததியுளள மனிதனுடைய சொலலை பொறுககவேணடும ஆகரோசததுடன தூஷிககபபடும பொறுமையுளள மனிதன தூஷிககும மனிதனுடைய புணணியததைத தான அடைநது தன்னுடைய பாபததை அவனிடததிலேயே கொடுததுத தனனை சுததனசெயதுகொளளுகிறான கததும நோயாளியிடப

போல இகழசசியுளள அநத மனிதனிடம உதாவினனுயிருகக வேணடும அவன உலகததில பகையையடைநது பயனறறகதியை அடைவான அவன எலலாஜனஙகளுமுளள கூடடததிலெலலாம, ‘ ஒருவன எனனுல இவவிதமசொலலபபடடான அவன அவவிடததில வெடகமடைநது காயநது செததவனைபபோலிருககிறுன’ எனறு அநதபபாபகாமததால எபபொழுதும தனனைக கொணடாடிககொளவான வெடகமிலலாமல கொணடாடததகாத செயகையால தனனைககொணடாடிககொளளுமஅவவிதப புருஷாதமனை அடககமுளளமனிதன உபேகைஷசெயயவேணடும அலபபுததியுளளவன எநதஎநத வாாததைகளைச சொலலுகிறுனே அவனுடைய அநத அநதசசொலலை அவவபபொழுது ஸஹிககவேணடும அவன அரணயததில பயனிலலாமல கததுகிற புததியறற காகமபோல ஸவபாவததாலகொணடாடியும நிநிததும எனன செயயககூடும? கெடடவாாததைகளைச சொலவதனுலேயே அநதக கெடடகாமததுடன ஸமபநதமவருமாகில, வாககினுல சொனனதே பொருளாகமுடியும அடிககவிருபபமுளளவனுககு (அவவிதசசொலலைவிட) வேறுமுயறசி வேணடாததாகுமனறே? நிநதைசெயயுமமனிதன தனசெயகையாலும சொலலாலும தனதாயிடம பிறன புணாசசிசெயததைச சொலலிககொளளுகிறவனுகிறுன ரஹஸயாஙகததை வெளிபபிடடுககொணடு கூததாடும [1] மயிலபோல அவன ஸநதோஷபபடுகிறுன இவவுலகில எநத மனிதனுககுச சொலலததகாததும செயயததகாததும ஒனறுமிலலையோ எலலாம கலநதசெயகையுளள அநத மனிதனிடம பரிசுததனுயிருபபவன வாாததையைக கொடுககககூடாது எவன நேரில குணததைபபேசுகிறவனும மறைவில நிநதிககிறவனுமாயிருககிறுனே அநதமனிதன உலகில நாயபோனறவனும, நலல உலகமும தாமமும ஞானமும நசிததவனுமாகிறுன அவவிதமனிதன பலநாடகளில தானஞ்செயத தானததையும ஹோமததையும மறைவிலசெயயும நிநதாவசனததால அநதககூணமே நாசமடையசசெயகிறுன ஆகையால, நலலறிவுளள புததிசாலியான மனிதன பாபபுததியுளளவனும விலககததககவனுமான அவவிதமனிதனை நாயினமாமஸததைபபோல உடனே விலககவேணடும

1 ‘ வெளியிடததகாத தன அஙகம வெளியாகிறதெனகிற லஜஜையைவிடடுக கூததாடுவதில மயில ஸநதோஷபபடுவதுபோலப பிறரைநிநதிபபதில தனதாயினதோஷம வெளியாகிறதெனகிற லஜஜையினறி நிநதாவசனததால மூாககன ஸநதோஷபபடுகிறுன ’ எனபது பொருள.

பலஜனஙகளுளளகூடடததில பிறாகுறறதனைதசசொலலும து
தமாவானவன ஸாபபமானது உயாநதபடததை வெளியிடுவ
போலத தனகுறறஙகளை வெளியிடுகிறுன தனககுரியசெயல
களைசசெயயும அநததுஷடனுககு எவன பரதிசெயயவிருப
கிறுனே புததியிலலாத அவன சாமபலமுட்டில கழுதையிருபப
போலத துககததில முழுகுகிறுன அடககமிலலாதவனும எ
பொழுதும ஜனஙகளைத தூஷிபபதில ஊககமுளளவனுமா
மனிதனெனனும செநநாயை மதஙகொணடு ஓஙகிககததும யா
யைபபோலவும மிகபபயஙகரமானநாயைபபோலவும விலக
வேணடும கெடடமனிதாகளசெலலுமவழியிலிருபபவனும அட
கததிலிருநதும வணககததிலிருநதும விலகினவனும பாபியும க
துருவினசெயகைபோனற செயகையுளளவனும எபபொழுத
துனபததைவிருமபுகிறவனும பாபபுததியுளளவனுமான அ
மனிதனை வெறுககவேணடும மேலும, அவாகளால மிகவும
திககபபடுகிறவனுனநீ (அவாகளைக) கணடு வருததமுளள
ளுகாதே உயாநதபுததியுளளவாகள உயாநதவனுககு
தாழநதவனோடு சேரககையை நிநதிககிறுாகள அவன கோப
கொணடால கடிககவும அடிககவுஞசெயவான, புழுதிகளைய
உமிகளையும இறைபபான, பறகளைககாடடிப பயததை உ
பணணுவான இவையெல்லாம கோபமுளளவனும கரூரனுமா
மூடனிடம பரவிததும கெடடபுததியுளளமனிதனுல ஸதவி
செயயபபடும நிநதையையும கெடடமனிதாகளையும எவ
பொறுககிறுனே, எபபொழுதும இநத உதாரணததையும பு
கிறுனே அவன வாககாலுணடாகும ஒருவித அபரியததைய
அடையமாடடான" எனறு சொனனுா

நூறறுபபதினேநதாவது அதயாயம

ராஜதாமம (தொடர்ச்சி,)

(பீஷ்மர், அரசர்கள் துணைவர்களைச்சேர்த்துக்கொள்வது அவஸ்யமென்பதைச் சொல்லியது)

யுதிஷடிரா,"அறிவுளளவாகளில சிறநதவரானபிதாமஹ
எனககு ஒருபெரியஸநதேஹமிருககிறது இஃது உமமாலதாம நி
ருததியாககககூடியது அரசரே! நீ நமகுலததை வருததிசெய
ரனறே? தநதையே! கெடடநடையுளளவாகளுமகெடடமனமுள
வாகளுமான மனிதாகள நிநதிததுபபேசுவதைபபறறிய இமமு

ானது உம்மால் சொல்லப்பட்டது அதன்பிறகு, உமக்கு அறி
ித்துக்கொள்ளுகிறேன். ராஜ்யதந்திரத்திற்கு நன்மையையும்
லத்திற்கு ஸுகத்தையுஞ்செய்வதும் வருங்காலத்திலும் நிகழ்
ாலத்திலும் க்ஷேமத்தைப் பெருக்கச்செய்வதும் புத்திரர்களுக்கும்
பரர்களுக்கும் ஸந்தோஷத்தை உண்டுபண்ணுவதும் ராஜ்யத்
்தப் பெருக்கச்செய்வதும் அன்னத்துக்கும் பானத்துக்கும் சரீரத்
்கும் ஹிதமுமாயிருப்பதை எனக்குச் சொல்லவேண்டும்
டிசூட்டப்பட்டு ராஜ்யத்திலிருப்பவனும்[1] மித்திரர்களுடனும்
ஸுஹ்ருத்துக்களுடனும் பராக்ரமத்துடனும் கூடினவனுமான
ரசன் எப்படியிருந்தால் ப்ரஜைகளை ஸந்தோஷப்படுத்துவான்?
ந்த அரசன் இந்திரியங்களுக்கு ஈசனுயில்லாமையால் அவைகளை
டக்குந்தன்மை இல்லாதவனும் (தீய) நட்பிற்கும் ஆசைக்கும்
டுபட்டவனும் அஸத்துக்களான ஜனங்களைப் பரிபாலிக்க விருப்ப
ள்ளவனுமாயிருக்கிருனே அவனுடைய வேலைக்காரர்களும்
வன்குலத்திலுதித்த யாவர்களும் வெறுப்படைவார்கள் அந்த
ரசன் வேலைக்காரர்களின் பலத்தால் அடையத்தக்கபொருள்
ளை அடையமாட்டான் இரவும்பகலும் ராஜதர்மங்களைச் சிந்திக்
ம் எனக்கு இவ்விஷயத்தைப் பிருஹஸ்பதிக்கு ஒப்பான புத்தி
ள்ள நீர் சொல்லவேண்டும் ஆண்மையில் சிறந்தவரே! நமது
லத்திற்கு நன்மையைச் செய்யவிருப்பமுள்ள நீர் எங்களுக்கு
பதேசஞ் செய்யத்தக்கவர் அறிஞர்களில் பெரியவரான
ிதுரர் ஒருவரும் எப்பொழுதும் எங்களுக்கு உபதேசஞ்
சய்கிறவர் நான் உம்மிடமிருந்து ராஜ்யத்திற்கு நன்மையை
ண்டுபண்ணுவதும் குலத்திற்கு ஹிதமுமான வாக்கியத்தைக்
கேட்டு அழிவற்ற அமிர்தத்தை அடைந்ததுபோலத் திருப்தி
ள்ளவனுகி ஸுகமாகத் தூங்குவேன் எல்லாக்குணங்களும்
ரம்பினவர்களும் அருகிலிருப்பவர்களுமான வேலைக்காரர்கள்
வ்விதமிருக்கவேண்டும்? எவ்விதக்குணமுள்ளவர்களும் எந்தக்
லத்திலுதித்தவர்களுமான மனிதர்களுடன் யாத்திரைசெய்ய
வண்டும்? அரசன் வேலைக்காரர்களில்லாமல் ஒருவனையும் பரி
ாலிக்க முடியாதவனன்றே? ராஜவம்சத்திலுதித்த மனிதர்
ுனைவரும் இந்த ராஜ்யத்தை ஆளுகிருர்?'' என்று கேட்டனர்

பீஷ்மர் சொல்லத்தொடங்கினர் "பாரத! ராஜ்யமானது
ஹாயமில்லாதவனுல் ஆளமுடியாதது அப்பா! பரதர்களில்
றந்தவனே! ஸஹாயமில்லாதவனுல் எவ்விதப்பொருள்களும்
டையமுடியா, எப்பொழுதும் அடைந்தபொருள்களை ரக்ஷிக்

1 உபகாரத்தை எதிர்பாராத்து வேலைசெய்கிறவர்
2 உபகாரத்தை எதிர்பாராமல் வேலை செய்கிறவர்

கவுமுடியாது எநத அரசனுடைய வேலைககாராகளயாவ
[1] ஞானமுமம விஞஞானமுமுளளவாகளும நனமையை விருமபு
வாகளும நறகுலததில பிறநதவாகளும ஸநேஹமுளளவாகளு
யிருககிறாாகளோ அநத அரசன ராஜயததின பயனை அடைவா
எநத அரசனுடைய மநதிரிகள நறகுலததிற் பிறநதவாக
(பிறரால) பேதிககமுடியாதவாகளும இணஙகி வஸிபபவாக
நலவழியை அறிவதில ஸமாததாகளும வருஙகாரியததைச செ
கிறவாகளும காலததை அறிவதில ஸமாததாகளும சென்றன
பறறித துககியாதவாகளுமாக இருநதுகொணடு அரசனுடை
இஷடததை அனுஸரிககிறாாகளோ அநத அரசன ராஜயதத
பயனை அடைவான எநத அரசனுடைய துணைவாகள ஸமமா
ஸாகதுககமுளளவாகளும பிரியததைசசெயகிறவாகளும பெ
ளைச சிநதிபபதில முயறசியுளளவாகளும ஸபைககுததககவாக
மாயிருககிறாாகளோ அநதஅரசன ராஜயததினபயனையடைவா
எநத அரசனுடைய அருகிலுளள தேசமானது எபபொழுத
துனபமிலலாததும பெருமையுளளதும நலவழியில பிடிபபுள்
துமாயிருககிறதோ அநத அரசன ராஜயததின பயனையடைவா
எநத அரசனுடைய [2] பொககசமானது பொககசததைப பெ
கசசெயகிறவாகளும நமபிககையுளளவாகளும ஸநதோஷமுள
வாகளும புஷடியுளளவாகளுமான மனிதாகளால பாதுகாக
படுகிறதோ அவன அரசாகளில உததமனுவான தானயமு
லிய பொருளகளுள் கிருஹமானது பேதிககததகாதவாகளு
நமபிககையுளளவாகளும (பணடஙகளைச) சோபபதில கருதது
ளவாகளும நலல பாததிராகளும ஆசையிலலாதவாகளுமா
மனிதாகளால பாதுகாககபபடடால மிகபபெருகுவதாம எ
அரசனுடைய நகரிலுள்ள வயவகாரமானது [3] சஙக லிகித
ளுடையதுபோலத தாமபபடி பயனை உணடுபணணுவதா
காணபபடுகிறதோ அநத அரசன தாமஙகளின பயனை அ
கிறுன எநத அரசன அரசாகளுககுரிய தாமஙகளைத தெரிந
வேணடியமனிதாகளையும சோதது ஆறிலொருபாகம வரிபெ
றுககொளளுகிறுனே அவன காமததின பயனை அடைவான
எனறுசொனனுா

---

[1] ஞானம = மோக்ஷததுககுரிய அறிவு விஞஞானம = சாஸத
களிலும சிலபஙகளிலுமுளள அறிவு முறையே அறிவும அனுபவஞா
மும எனறும கொளளலாம [2] ஒருசொல விடபபடடது
[3] சாநதிபாவம 68-வது 69-வது பககஙகளிற காணக.

நூறறுபபதினொருவது அதயாயம்
ராஜதாமமம். (தொடர்ச்சி)

(பீஷமர், ஒருமுனிவர் சிறுத்தைப்புலிமுதலியவற்றினிடமிருந்து பயந்த நாயை அந்த அந்த மிருகமாகச் செய்ததைச் சொல்லியது)

யுதிஷடிரா, "பரதாகளில மிகக பூஜயரே! எநதசசமயததில அரசனுககு ஈறகுலததிறபிறநத துணைவாகளிலலையோ அபபொழுது கீழானகுலததிலபிறநதவாகளை ஸஹாயாகளாக ஏறபடுததிக கொளளலாமா? கூடாதா?" எனறு கேடக, பீஷமா சொலலத தொடஙகினா

"இவவிஷயததிலும எபபொழுதும ஸாதுககளால அனுஷடிககபபடடதும உலகததில பெரிய திருஷடாநதமுமான பழைய இவவிதிஹாஸததை உதாஹரிககிறாகள இவவிஷயததிறகேறறதான அவவிதிஹாஸமானது ஜமதககினியின குமாரரான பரசுராமருககுத தபோவனததில ரிஷிகளில மிககசிறநதவாகளால சொலலபபடடு எனனால கேடகபபடடது மனிதாகளிலலாத ஒருபெரிய அரணயததில கிழஙகுகனிகளை ஆகாரமாககொணடவரும அடஙகியவரும இநதிரியஙகளை அடககினவரும வரதஙகளிலடஙகி ஸமபபடடவரும வேதமோதலைப பெரிதாககொணடவரும பரிசுததரும உபவாஸஙகளால பரிசுததமான ஆதமாவுளளவரும எபபொழுதும நலல வழியிலிருபபவருமான ஒருரிஷி இருநதா நலல அறிவுளள அநதரிஷி உடகாாநதிருபபதைககணடு அவவனததில ஸஞசரிககும ஸிமமஙகளும பெருமபுலிகளும [1] சரபஙகளும கொழுதத பெரிய யானைகளும சிறுததைபபுலிகளும காணடாமிருகஙகளும கரடிகளும பயஙகரமாககாணபபடுமமறறுமுளள பிராணிகளும யாவும அவாருகிலிருநதுகொணடிருககும உதிரததை ஆகாரமாககொணட அநத மிருகஙகளயாவும சிஷயாகளபோல அநத ரிஷியினுடையமனததையறிநது பிரியததைசசெயகினறவைகளும 'ஸுகமா' எனகிற பரசனததுககு மறுமொழி கூறுபவைகளுமாயிருககும ஸுகமாவெனகிற கேளவிககு விடையளிததபின, அவைகளயாவும ஸுகமாகசசெலலும கிராமததிலுளள மிருகமான ஒருநாய மாததிரம அவவிடததில அபபெரிய முனிவரைவிடடு விலகாமலிருநதது அஃது எபபொழுதும பகதியுளளதும ஆசையுளளதும உபவாஸஙகளால மெலிநததும பலமிலலாததும கனிகிழஙகுகளைச சிறநத ஆகாரமாகக கொணடதும ஸாது

1 எணகாலுளளதும ஸிமமததைக கொலலவலலதுமான ஒரு மிருகம, இதனைப பக்ஷியெனறு சொலவதும உணடு

வானமனிதனைபபோலப பொறுமையுள்ளதுமாகி, ஆஸனதத்
உடகாாநதிருககும பெரியபுததியுள்ள அநதரிஷியினுடைய கா
யில மனிதனபோல மனததைவைதது ஸநேஹததில மிகவும க
டடபபடடதாயிருநதது பிறகு,உதிரததைஆகாரமாககொணட
குரூரமும மிகுபபயஙகரமும பசியினால துனபபபடுததபபடட
தாகமுள்ளதுமான ஒரு சிறுததைபபுலியானது அநத நாயி
நிமிததம மிரககூசசலிடடுககொணடும அடிககடி நாவால நக
கொணடும அநதநாயின மாமஸததைவிருமபி வாலைசசுழறறிய
பதுடன வாயைததிறநதுகொணடும காலாநதகனபோல அ
நாயை எதிாததுவநதது மனிதாகளுககுப பதியான அரசே
அஙஙனம வரும குரூரமான அநதபபுலியைககணடு நாயான
அநதசசமயததில உயிரைவிருமபிககொணடு முனிவரிடம சொ
னதைககேள 'பகவானே! நாயகளுககுசசததுருவான இசசிற
தைபபுலியானது எனனைககொலல விருமபுகிறது பெரிய முனி
வரே! உமதனுகரஹததால இபபுலியிடமிருநது எனககுப பய
லாமலிருககவேணடும ஓ! மஹாபாஹுவே! அவவிதம செ
வேணடும நீா யாவறறையும அறிநதவரெனபதில ஸநதேகமில
எனறுசொலலிறறு எலலாபபிராணிகளின சபதஙகளையும அற
தவரும அணிமாமுதலிய ஸிததியுடன கூடினவருமான அமமு
வா அநதநாயின பயததுககுக காரணததையறிநது அதன அபி
பிராயததையுமறிநது அநதநாயை நோககி, 'புததிரன போனற
னே! அநதகனபோனற சிறுததைபபுலியிடமிருநது எவவிதத
லும உனககுப பயமுணடாகவேணடாம, இதோ நாயின உ
வததை விடடுவிலகி நீ சிறுததைப புலியாயிருபபாய' என
சொனனாா உடனே, நாயானது புலியுருவததையடைநது பொ
போனற உருவமுள்ளதும ஆசசரியமான அஙகஙகளுள்ளது
மிகபபரகாசிககும கோரபபலலுள்ளதும பயமறறதுமாகி வனததி
வஸிததது தனககுசசரியான மிருகமாக எதிரிலிருககும அந
நாயைக கணடவுடன, சிறுததைபபுலியானது அநதக்ஷணததி
அதறகு விரோதியலலாததாயிறறு பிறகு, மிககபயஙகரமானது
திறநத வாயுள்ளதும பசியுடன கூடியதும அடிககடி வாயை
நககுகிறதும உதிரததில ஆசையுள்ளதுமான பெரிய புலியான
இச சிறுததைப புலியை எதிாதது வநதது பசியால து
பபபடடதும கோரப பலலுள்ளதும வனததில ஸஞசரிபப
மான பெரிய புலியைககணடு சிறுததைப புலியானது உ
ரைக காபபாறறவேணடி முனிவரைச சரணமடைநதது பிற
சோநதிருநததனாலுணடான ஸநேஹததைப பாராடடும முனி

ரால அபபொழுது அநதசசிறுததைதபபுலியானது பெரியபுலியாகச செயயபபடடுச சததுருககளைவிட அதிகபலமுளளதாயிறறு அரசனே! பிறகு, அபபெருமபுலியானது அதைககணடு அடிககவிலலை அபபொழுது, அநதநாயோ எனறால, பெருமபுலியினதனமையை அடைநது பலமுளளதும மாமஸததை ஆகாரமாககொணடதுமாகிக கிழஙகுகனிகளைபபுஜிகக விருமபவேயிலலை ஓ! மஹாராஜனே! மிருகஙகளுககுப பதியான ஸிமமமானது வனததிலிருககுமபிராணிகளை எபபொழுதும (புஜிகக) விருமபுவதுபோலவே அநதபபுலியும அபபொழுது அவவிதமே இருநதது

நூறறுபபதினேழாவது அதயாயம

ராஜதாமம (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர், முனிஶ்ரேஷ்டர் நாயைப் பறபலமிருகமாகச் செய்ததையும் பிறகு தம்மைக் கொல்லவிரும்பிய அதை மறுபடியும் முன்போல நாயாகச்செய்ததையும் சொல்லியது)

பாணசாலையின அடியிலிருககுமபுலியும மிருகஙகளைச கொனறு திருபதியடைநது உறஙகிககொணடிருநதது மேகமபோலக கிளமபியதும மதஜலமபெருகிய கனனபரதேசமுளளதும உயாநததும பதமமெனறசுழியுளளதும அகனற மஸதகமுளளதும நலலதநதஙகளுளளதும பெரியசரீரமுளளதும மேகததினமுழககமபோலக கமபீரமான முழககமுளளதுமான கொழுததயானையானது அவவிடததிறகுவநதது அவவிதமவருவதும கொழுததும பலததாலகாவஙகொணடதுமான அநதயானையைககணடு புலியானது யானையிடமிருநது பயநதுநடுஙகி அநதரிஷியைச சரணமடைநதது உடனே, ரிஷிஶ்ரேஷ்டரானவா அநதபபுலியை யானையாகசசெயதாா பெரியமேகமபோனற அதைககணடு அநத யானையானது பயமுளளதாயிறறு பிறகு, யானையாயிருககும அநதநாயானது ஸநதோஷமடைநது தாமரைககூடடஙகளிலும ஸலலகீமரககாடுகளிலும தாமரைபபூவிலுளளதூளிகளால அலஙகரிககபபடடதாயச சஞசரிததுககொணடிருநதது அபபொழுது, ஒரு ஸமயம வெளியிறசுறறுவதும ஒரு சமயம நேரிலவருவதுமான அநதயானைககு இரவுமபகலும அநதரிஷியின பாணசாலையிலிருநதுகொணடே காலஙகழிநதது பிறகு, மலையினகுகையிலுணடானதும பயஙகரமும யானைககூடடஙகளுககு யமனபோனறதும சிவநதசடைகளுளளதுமான ஸிமமமானது அவவிடததிறகுவந

தது வநத அநதசசிஙகததைககணடு, சிஙகததினிடமுளளபய
ஞல தனபுறறதும நடுககமுளளதுமான அநதயானையான
பயநது முனிவரைச சரணமடைநதது பிறகு, முனிவரால
பொழுது அநதச சிறநத யானையானது சிஙகமாகச செயயப
டது அஃது ஒரேஜாதியாயிருககுமகாரணததால வநதஅநதச
கததை லக்ஷயமாக நினைககவிலலை வனததிலுணடான அந
சிஙகமும இதைககணடு துனபஞசெயயாமல குறைநதபலமுள
தாயிறறு அநதபபுதியவலிமமமானது அநதஅரணயததில அ
ஆஸரமததிலேயே ஸுகமாக வஸிததுககொணடிருநதது
'பொழுது பயமுளளவைகளும உயிரிலவிருபபமுளளவைகளுமா
மறறசசிறியமிருகஙகள தபோவனததினருகில காணபபடவில
அவவிதமிருககுஙகாலததில ஒரு ஸமயததில எலலாபபிராணிக
யும கொலலததககதும பலமுளளதும உதிரததை ஆகாரமா
கொணடதும பலபிராணிகளுககும பயததை உணடுபணணுவ
எடடுககாலகளுளளதும உயாநதகணணுளளதுமான வன
இுளள ஒரு சரபமிருகமானது அநதமுனிவரிருபபிடததில
தச சிஙகததைக கொலலுவதறகுவநதது அவவிதஞசெனற
தச சரபததைககணடு சததுருவெனறபயததுடனகூடிய சி
மானது நடுககமுறறு அஞசலிசெயதுகொணடு முனிவரைச சர
மடைநதது பகைவாகளை அடககுகிறவனே! முனிவா அ
அதிகபலமுளளசரபமாகச செயதாா உடனே, வனததிலிருக
அநதச சரபமானது எதிரிலுளளதும பலமுளளதும மிககெ
துமான முனிவருடையசரபததைககணடு வேகமாக வனததி
ஓடிறறு அபபொழுது இவவிதம முனிவரால சரபமிருகதத
நிலைமையில வைககபபடட அநதசசரபமானது எபபொழு
முனிவரின பககததிலிருநதுகொணடு ஸுகததையடைநத
அரசனே! பிறகு, சரபததினிடமிருநதுபயநத மிருககூடடங
யாவும பயததால உயிரைவிருமபிககொணடு வனததிலிருநது
குகைகளதோறும ஓடின மாமஸததை ஆகாரமாககொண
அநதசசரபமிருகமும மிககஸநதோஷமடைநது எபபொழு
பிராணிகளைக கொலலுவதில ஆசையுளளதாகிக கனிகிழஙகுக
ஆகாரஞசெயய விருமபாததாயிறறு பிறகு, அலபமானநடச
யுளளதும பலததுடனகூடியதும உயாநத குலததிலசோககப
டதுமான அநதசசரபமானது நனறியறிவிலலாததாய
முனிவரைக கொலலவிருமபிறறு அபபொழுது முநதி நாய
இருநத அநதசசரபமானது, 'நான இமமுனிவரின மஹி
யால வாககு ஒனறாலமடடில எலலாபபிராணிகளுககும பயத

உண்டுபண்ணுவதும் அடைய மிக்கஅரிதுமான சரபப்பிறவியை அடைந்தேன் இம்முனிவரை அடுத்துப்பிழைக்கும் மிருகங்களும் அப்படியே பறவைக்கூட்டங்களும் இங்குள்ள மற்றப்பிராணிக ளும் பயத்தால் நடுக்கமும் துன்பமுமுள்ளவைகளாயிருக்கின்றன உலகில் எல்லாபிராணிகளையுமவிட உத்தமமானபலம் நிலைபெற் றிருப்பதான அத்தகையசரபத்தன்மையை ஒருஸமயம் அவைக ளுக்கும் இவர் கொடுப்பார் இவர் ஒருஸமயம் பக்ஷிகளுக்கும் கருடனுடையபலத்தை அளிப்பார் கருணையை அடைந்து மிக்க பரிதியுடன் ஸந்தோஷமுள்ளவராய வேறு ஒருபிராணிக்குப் பலத் தைக் கொடாமலிருக்குங்காலத்திலேயே சீக்கிரம் நான் இந்தப் பிராமமணரைக் கொல்லவேண்டும் முனிவரைக்கொன்றபின் ஸந்தேஹமின்றி நான் இங்கிருக்கமுடியும்' என்று ஆலோசித்தது உடனே, அம்முனிவரால் தவவலிமையால் ஞானக்கண்ணால் (அஃது) அறியப்பட்டது அறிந்தவுடன், அறிவுள்ளமுனிவர் சாபமளிக்கத்தொடங்கினார் 'பிருகுவின்குலத்தில் உதித்தவனும் அகங்காரமுள்ளவனும் பெயர்வாய்ந்தவனும் முனியுமானநான் மனத்தால் உலகத்தை எரிக்கவும் தரிக்கவும் சக்திபெற்றவன் தேவர்களும் சராசரமான எல்லா உலகமும் எனக்கு வசப்பட் டிருக்கின்றன தேவர்களும் என்னிடம் பயந்துகொண்டு தமதா மத்தைவிடாதவர்களாயிருக்கிறார்கள் தமதாமத்தைவிட்டகன்ற எவர்களையும் வாக்கு ஒன்றாலமட்டில் எரித்துவிடுவேன் அடா! துன்பமில்லாத சரபத்தன்மையை என்னால் அடைவிக்கப்பட்ட நீ எவ்வளவு? எல்லாபிராணிகளுள்ளும் கொடியதும் தாழ்ந்த தும் அசுத்தியுள்ளதும் நாயுமான நீ சிறுபுலியாயிருப்பதை அடைந்தாய் சிறுபுலியாயிருந்து வேங்கைத்தன்மையை அடைந் தாய் அதிலிருந்துசெழுத்தயானையாயும் யானையாயிருந்து ஸிம்ம மாயுமவந்தாய் சிங்கமாயிருந்து பலமடைந்த நீ அதற்கு மேலும் சரபத்தன்மையை அடைந்தாய் இவ்விதம் நீ ஸ்நேஹத்தால் சூழப்பட்ட என்னால் பலவிதமாயுண்டுபண்ணப்பட்டவனேயல்லா மல் அந்த அந்தக்குலத்தில் சேர்ந்தவனல்லை ஏ! பாபி! இவ் விதம் பாபமில்லாத என்னை நீ கொல்லவிரும்பிய காரணத்தால் திரும்பவும் உன் பிறப்பையடைந்து நாயாயிருக்கக்கடவாய்' என்று சபித்தார் பிறகு, முனிவரைப்பகைத்ததும் துஷ்டஸ்வ பாவமுள்ளதும் அவிவேகமுள்ளதும் அறிவற்றதுமான சரப மானது ரிஷியால்சபிக்கப்பட்டுத் திரும்பவும் அந்தநாயுருவத்தை அடைந்தது

நூறறுபபதினெட்டாவது அதயாயம

ராஜதாமம (தொடர்ச்சி)

(பீஷமர் மந்திரிமுதலானவர்களின் குணங்களைச் சொல்லியது
ரிஷியால ஹுஙகாரஞசெயயபபடடுத தபோவன
லிருநது வெளியிலவிலககபபடடதும பாபமுள்ளதும தனெ
மையை அடைநததுமான அநதநாயானது பெருநதுனபத
அடைநதது இவவிதமிருபபதால, புததியுள்ள அரசன சி
சுததி, நேர்மை, ஸவபாவம, புததி, கலவி, நடை, குலம, அ
கம, கருணை, பலம, வீரியம, பெருமை, மனவடககம, க்ஷ
இவைகளை அறிநதுகொணடு யோகயாகளாயிருபபவாகளை
திரிகளாகவும வேலைககாராகளாகவும அநத அநத அதிகா
களில நிலைககசசெயது நனறுகரக்ஷிககவேணடும அரசன பரீ
செயயாமல வேலைககாரனை நியமிககககூடாது கெடடகுல
லுதிததமனிதாகளால சூழபபடட அரசன ஸுகமாக வளரம
டான அரசனே! நறகுலததிறபிறநதவன அவிவேகியாயிரு
லும குறறமிலலாமலநிநதிககபபடடாலும அககுலததிறபி
காரணததால எபபொழுதும பாபததில புததியைசசெலு
மாடடான கெடடகுலததிலுதிதத அவிவேகியானமனித
ஸாதுககளை அடுதது அடையமுடியாத ஐசுவாயததை அ
தாலும நிநதிககபபடடால பகைததனமையை அடைவா
காககையும நாயும பூனையும பாமபும கெடடகுலததிலுதிதத
தனும அவவிதமானஸதிரீயும ஸமமாகசசொலலபபடுகிறா
ஸதிரீயானாலும அலலது புருஷனானாலும கெடடகுலததிறபி
வாகளை லோகபாலாகளும எபபொழுதும பயததுடன பா
றாாகள, அவாகளிடததிலும சீலமானது பெருமைககுககா
மாகும மனிதனும ஸதிரீயும கெடடகுலததிறபிறநதவாகள
னும கொலலாமையும சீலமுமுடையவாகளாயிருநதால தா
[1] வருததியடையும மஹாராஜனே! பருஹஸபதி, தாமததைப
றிய ஶலோகஙகளைச சொலலுகிறா ராஜனே! அவைகளயா
றையுஙகேடடு மனததில வைததுககொள அவைகளின பெ
ளாவது, 'அடககமுளளரிஷிபோலச சுததமானசெயகையுள
னும நனனடையிலிருபபவனுமானவன கறுததசணடாள
னும அவனைத தேவாகள பிராமமணனுககொபபாக அறிகிறா

1 முனபின பொருததததிறகுவேணடி இவவிதம எழுதபபட
மூலததில 'கலககமடையும' எனறிருககிறது

பிரஜைகளுககு ஹிதனுன ஒருவன எலலாபபிராணிகளினநனமை யையும வேணடிப பாபியான ஒருபிராணியைக கொலலுவானுகில அநதககாரியததால அவன தீஙகு செயதவனுகமாடடான பசுக களுககும பிராமமணாகளுககும ஹிததறிகாகவும குழநதைகளை யும ஸதிரீகளையும கிழவாகளையும நோயாளிகளையும ரகூஷிககவேண டியதறகாகவும எவன சிறுததைபபுலியையும சரபததையும சிங கததையும வேஙகைபபுலியையும யானையையும எருமைககடாவை யும காடடுபபனறியையும பனறியையும நாயையும பாமபையும கொலலுகிருனே அவன தாமமதெரிநதவன பிராமமணனுயிருந தும பாபததைசசெயகிறவனும மிலேசசனுயிருநதும பரிசுதத னும தாமததைச செயகிறவனுமாயிருநதால, அவாகளுள மிலேச சன சிறநதவனும பிராமமணன மிகக பாபியுமாவான கெடட குலததில பிறநதவனுனுலும நறகுலததில பிறநதவனுனுலும ஒருமனிதன நலல சீலமுளளவனுயிருநதால அவனுடைய ஸவ பாவததையும நிலைததததெனறே நிலையறறதெனறே தெரிநது கொணடு அரசன திருபதியுளளவனுகி உயாநததான வேலை யைக கொடுககவேணடும அரசன கெடட நடையுளள மனி தனைக கெடட காரியஙகளில ஏவவேணடும' எனபது நற குலததில பிறநதவனும கலவியில சிகூஷிககபபடடவனும பணடி தனும ஞானவிஜஞானஙகளில தோநதவனும எலலாச சாஸ திரஙகளுடைய பொருளின உணமையையும அறிநதவனும பொறுககுந திறமையுளளவனும நலலதேசததிலுணடானவனும நனறியறிவுளளவனும பலமுளளவனும பொறுமையுளளவனும மனததையடககினவனும இநதிரியஙகளை ஜயிததவனும பேராசை அறறவனும கிடைததததைககொணடுஸநதோஷிபபவனுமஎஜமான னுககும மிததிரனுககும கூேமததை விருமபுகிறவனும சோநதி ருபபவனும தேசகாலஙகளை அறிநதவனும யாவறறையும சோப பதில விருபபமுளளவனும பரிசுததியுளளவனும நியாயமாகப பேசுகிறவனும நனமையை விருமபுகிறவனும சோமபலிலலாதவ னும நியாயமான ஆசாரமுளளவனும தனதேசததிறகுவேணடிய ஸநதிவிகரஹஙகளில பணடிதனும பிரவிருததியுளளவனும (அறம, பொருள, இனபமாகிய) மூவகைபபயனையும அறிநதவனும நகரி லுளளவாகளுககும தேசததிலுளளவாகளுககும பிரியனும படை களைப பகுததுவைபபதெனனும வியூகததின உணமையையறிநத வனும சேனைகளை உதஸாகபபடுததுவதில ஸமாததனும [1] இஙகி ததததையும எணணததைதவெளியிடும முககுறிகளின உணமையை

[1] அபிபபிராயததை விளஙகசசெயயும சேஷடை

யும் அறிந்தவனும் சேனைகளின்பிரயாணத்தில் ஸமர்த்தனும் யா
குதிரைகளைப் பழக்குவதின் உண்மையில் அறிவுள்ளவனும் அ
காரமற்றவனும் சுறுசுறுப்புள்ளவனும் தைரியமுள்ளவ
அடக்கமுள்ளவனும் பலமுள்ளவனும் நியாயமாக ஆலோசிக
திறமையுள்ளவனும் பரிசுத்தனும் பரிசுத்தமான ஜனங்கள
சூழப்பட்டவனும் நல்லவேஷமுள்ளவனும் ஸுகமாகப்பாரக
தக்கவனும் காரியங்களை நிர்வஹிப்பவனும் நீதியில் ஸமர்த்த
ஆறு குணங்களுடையவனும் புத்தியில் தடையற்றவனும் வண
முள்ளவனும் குரூரமற்றவனும் மிருதுவாகப் பேசுகிறவனும்
னும் சூரனும் பெரிய ஸம்பத்துள்ளவனும் தேசகாலங்களுக
தசகப்படிசெய்கிறவனுமாயிருப்பவனை மந்திரி அதிகாரத்திலவை
அவனை எந்த அரசன் அவமதியாமலுமிருக்கிறானோ அந்தஅரச
டைய ராஜ்யமானது சந்திரனுடைய சந்திரிகைபோலப் பெருக
இப்படிப்பட்ட குணங்களுடன் கூடியவனும் [1] சாஸ்திரங்க
ஸமர்த்தனும் தர்மத்தை முக்கியமாகக்கொண்டவனும் பிர
களைப் பாதுகாப்பதில் மிகப்பிரீதியுள்ளவனும் தீரனும் பொறு
உள்ளவனும் பரிசுத்தனும் வேகமுள்ளவனும் ஸமயத்திற்குத்த
முயற்சியையறிந்தவனும் கேட்கவிருப்பமுள்ளவனுமகேட்டவ
கேட்கிறவனும் [2] ஊஹத்திலும் [3] அபோஹத்திலும் ஸமர்த்த
சிறந்த புத்தியுள்ளவனும் ஞாபகசக்தியுள்ளவனும் நியாயமா
காரியங்களைச் செய்கிறவனும் அடக்கமுள்ளவனும் எப்பொழு
பிரியமாகப் பேசுகிறவனும் விரோதியிடத்திலும்பொறுமையுள
வனும் [4]கொடுப்பது நில்லாமலிருக்கும்படி தானேசெய்கிறவ
ஹாரத்தையுள்ளவனும் காட்சிக்கு இனியவனும் எப்பொழு
துன்பமுள்ளவர்களுக்குக் கைகொடுப்பவனும் ஹிதத்தைச்செ
யும் மந்திரிகளுள்ளவனும் நீதியில் விருப்பமுள்ளவனும் தானெ
னும் அஹங்காரம்பேசாதவனும் ஸுகதுக்க முதலிய த்வந்த
களை விலக்காதவனும் (தனக்குத்தோற்றியபடி) ஏதாவதொ
றைச் செய்யாதவனும் வேலைசெய்தால் [5] அமாத்தியர்களுக்கு உ
காரஞ்செய்கிறவனும் வேலைக்காரர்களிடம்பிரீதியுள்ளவனும்ஜன
களைச்சேர்க்கிறவனும் புத்தியில் தடைப்படாதவனும் எப்பொ
தும் தெளிந்தமுகமுள்ளவனும் ரக்ஷிக்கிறவனும் வேலைக்காரர்க

1 இரண்டு சொற்கள் விடப்பட்டன

2 3, ஸபாபர்வம் 14 - ம் பக்கம் 3 4 குறிப்புகளிற் காண்க

4 வேறுபாடு கொள்ளப்பட்டது 'அதிகமாகக் கொடுக்காதவ
காரியங்களைத் தானே நேரில் செய்கிறவனும்' என்பது மூலத்துக
பொருள் 5 வேறுபாடு கொள்ளப்பட்டது

அபேக்ஷிக்கிறவனும் கோபமில்லாதவனும் மிகப்பெரிய மனமுள்ளவனும் நியாயமாகத் தண்டிப்பவனும் தண்டமில்லாமலிராதவனும் தாம்காரியங்களைக் கட்டளையிடுகிறவனும் சாரங்களைக் கண்டுகொண்டவனும் பிரஜைகளைக் காக்கிறவனும் எப்பொழுதும் அறம்பொருள்களில் ஸமர்த்தனுமாக நூறுகுணங்கள் நிறைந்த அத்தகைய அரசன் விரும்பத்தக்கவனுவான அரசனே! ராஜ்யத்தைத் தரிக்கும்விஷயத்தில், துணைவர்களும் நல்லமனிதர்களும் எல்லாக்குணங்களின் கூட்டங்களுடனும் கூடியவர்களுமான யுத்தவீரர்களையும் தேடவேண்டும் ராஜ்யத்தின் வளர்ச்சியை விரும்பும் அரசன் அவர்களை அவமானஞ்செய்யக்கூடாது யுத்தத்தில் ஸாமர்த்தியமுள்ளவர்களும் நன்றியறிவுள்ளவர்களும் சாஸ்திரங்களில் ஸமர்த்தர்களும் தர்மசாஸ்திரங்களை நன்குகற்றவர்களும் காலாட்களால் சூழப்பட்டவர்களும் பொருளிலும் மானத்திலும் பெருமைபுள்ளவர்களும் ரத்தத்தைநடத்துவதில் ஸமர்த்தர்களும் அம்புகளிலும் அஸ்திரங்களிலும் ஸமர்த்தர்களுமான யுத்தவீரர்கள் எந்த அரசனுக்கு இருக்கிறார்களோ அவனுக்கு இந்தப் பூமியானது உடைமையாகும் ஞாதிகளை அவமதியாமையும் வேலைக்காரர்களிடம் வஞ்சனையில்லாமையும் பொருள் ஸம்பாதிப்பதில் ஸாமர்த்தியமுமுள்ள அரசனிடம் இப்பூமி நிலைபெற்றிருக்கும் எந்த அரசனிடம் சோம்பலும் தூக்கமும் குடிமுதலிய வ்யஸனங்களும் விசேஷமாகப் பரிஹஸிக்கக்கூடிய தன்மையும் இல்லையோ அவனிடந்தான் இப்பூமி நெடுங்காலமிருக்கும் பெரியோர்களை ஸேவிப்பவனும் பெரிய உத்ஸாஹமுள்ளவனும் எல்லாஜாதிகளையும் ரக்ஷிப்பவனும் எப்பொழுதும் தர்மத்தைச்செய்கிறவனுமான அரசனிடம் இப்பூமி நெடுங்காலமிருக்கும் நியாயவழியை அனுஸரித்தலும் விடாமுயற்சியும் சத்துருக்களை அலக்ஷியஞ்செய்யாமையுமுள்ள அரசனிடம் இப்பூமி நெடுங்காலமிருக்கும் பௌருஷமும் தெய்வமும் அவைகளின் வேற்றுமையும் முன்னிருந்த மனுவால் விரிவாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளன அவைகளையே சொல்லுகிறேன், கேள் அரசர்களுக்கு நல்ல பௌருஷத்தையே பிருஹஸ்பதி கூறுகிறார் குருக்களிற் சிறந்தவனே! நீ எப்பொழுதும் நீதி அநீதிகளின்விதியைத்தெரிந்தவனாகஇரு விரோதிகளின் இடைவெளியைக் கண்டுகொள்ளுகிறவனும் மித்திரர்களுக்கு உபகாரஞ்செய்கிறவனும் வேலைக்காரர்களின் விசேஷங்களை அறிகிறவனுமான அரசன் ராஜ்யத்தின் பயனை அடைகிறான் எந்த அரசன் எப்பொழுதும் முயற்சிசெய்யும் தன்மையுள்ளவனும் நிறைந்த ஆலோசனையுள்ளவனும் யாவற

றையுமசோபபதில முயறசியுளளவனுமாயிருககிறுனே அநத
சன அரசாகளில மிகசசிறநதவனுவான ஓ! பாரத! வீரா
ஏறிய ஆயிரமகுதிரைகளுளளவனும பலமனிதாகளைசசோதத
மான அரசனுல பூமிமுழுமையையும ஜயிககககூடும

நூறறுபபததோனபதாவது அதயாயம

ராஜதாமம (தொடாசசி)

(பீஷ்மர், வேலைக்காரர்களை நியமிக்கவேண்டியதைய்யும் அவர்களின் லக்ஷணங்களையும் சொல்லியது)

இவவிதமான குணஙகளுடனகூடிய வேலைககாராகளைத
தம ஸதானததிலும வேலைகளிலும எநத அரசன ஏவுகிறு
அநத அரசன ராஜயததினபயனை அடைகிருன [1]நாயானது த
குரியநிலைமையையும அளவையும மீறிப ப்ரீஜிதது மேலாகவைக
தககதனறு தனனிலைமையிலிருநதுதூககி வேறு ஸதானத
வைககபபடும நாயானது தவறுதலை அடையும தமஜாதிககு
குணஙகள நிரமபியவாகளும தமககுளள தாமஙகளில நிலைபெ
வாகளுமானவாகளை அமாதயாதிகாரததில வைககவேண
தகாதவிடததில அதிகாரமகொடுபபது யுகதமனறு எநத
சன வேலைககாராகளுககுத தககவேலைகளைக கொடுககிறு
அவன வேலைககாராகளின குணஙகளாலுணடாகும பய
அடைகிறுன சரபம சரபஸதானததிலும சிஙகம சிஙகஸ
னததிலும வேஙகை வேஙகைஸதானததிலும சிறுத
சிறுததை ஸதானததிலும எவவிதமிருககததககவையோ அ
தமே வேலைககாராகளையும விதிபபடி அவரவாகளுககுத த
வேலைகளில வைககவேணடும வேலைகளினபயனை அடையவி
பும அரசன அநத வேலைககாராசளை விபரீதமாயிருககுமபடி
யககூடாது அளவைமீறி விபரீதமாக வேலைககாராகளைஸதா
கிற புததியிலலாத அரசன பிரஜைகளுககு ஸநதோஷத
உணடுபணணமாட்டான குணததைவிருமபும அரசன, சிற
களையும நீசாகளையும அறிவறறவாகளையும இநதிரியஙகளை அ
காதவாகளையும கெடடகுலததில பிறநதஜனஙகளையும தன
கில வைததுககொளளககூடாது ஸாதுககளும நலலகுலத்
பிறநதவாகளும சூராகளும அறிவுளளவாகளும அஸூயைய
வாகளும பெருநதனமையுளளவாகளும பரிசுததாகளும ஸப
தாகளுமானமனிதாகள அரசனுககு அருகிலிருககததககவ
ளாவாாகள [2] கீழபபடிநதவாகளுமஅரசனைமேனமையாககெ

---

1 வேறுபாடம 2 வேறுபாடம

டாடுகிறவாகளும அடககமுளளவாகளும பரிசுததாகளும இயற கையிலமைநத சுபகுணமுளளவாகளும தமதம நிலைமையிலிருநது தவருதவாகளுமாயிருபபவாகள அரசனுககு வெளியிலஸஞசரிக கும பிராணனுவாாகள

சிஙகததினபககததில எபபொழுதும சிஙகமே பரிவாரமா யிருககவேணடும சிஙகமலலாதது சிஙகததுடனகூடினுல அது சிஙகமபோலப பயனை அடையும சிஙகததின செயகைகளின பயனில விருபபமுளளசிஙகமானது நாயகளால சூழபபடடதா யிருநதால, அது நாயகளால சூழபபடட காரணததால, சிஙகத தின பயனை அனுபவிககத திறமையுளளதாகாது அரசனே! இவவிதம சூராகளும அறிவுளளவாகளும பலகலவிகளுளளவாக ளும நறகுலததில பிறநதவாகளுமான மனிதாகளுடன கூடியிருந தால பூமிமுழுமையையும ஜயிககககூடும ஸேவகாகளுளளவா களிற சிறநதவனே! கலவியிலலாதவனும நேராக இலலாதவனும அறிவிலலாதவனும பெரியோததியிலலாதவனுமான வேலைகா ரனை அரசாகள பககததில வைததுககொளளககூடாது அரச னுககுஹிதாகளான எநதவேலைககாரமனிதாகள எஜமானன காரியததைப பெரிதாககொணடு அமபுபோலத திருமபாமற செலலுகிருாகளோ அவாகளிடததில எபபொழுதும நனமொழி யைப பேசவேணடும அரசாகள முயறசியெடுததுககொணடு எப பொழுதும பொககசததை ரக்ஷிககவேணடும அரசாகள பொகக சததையே மூலமாககொணடவாகளாகையால (அரசன) பொகக சததைப பெருககசசெயகிறவனுக இருககவேணடும எபபொழுதும உனனுடைய தானயமிருககும வீடானது நனருகச சோககப படட தானயஙகளால நிரமபியிருககவேணடும நீ ஸாதுககள விஷயததில எபபொழுதும பொருளகளையும தானயஙகளையும கொடுபபதைப பெரிதாககொணடிரு உனனுடைய வேலைக காராகள விடாமுயறசியுளளவாகளும யுததததில ஸமாததா களுமாயிருககவேணடும குதிரைகளைபபறறிய பிரயோகஙகளிலும ஸாமாதயமிருககவேணடும பாணடுவின குமாரனே! ஞாதிகளை யும பநதுககளையும கவனிககிறவனும மிததிராகளாலும ஸமபநதி களாலும பூஜிககபபடுகிறவனும படடணததிறகு வேணடிய காரி யததின ஹிததததைக கவனிககிறவனுமாயிரு அபபா! உறுதி யைக கொடுககததகக இநதபபுததியும விசேஷ அறிவும எனனுல உனககு உபதேசிககபபடடன இது விஷயததில நாயின கதையை உதாரணம கூறினேன திருமப எதைககேடக விருமபுகிருய ?" எனறுகேடடனா

நூற்றிருபதாவது அத்யாயம்

ராஜ தாமம் (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர், பிரஜைகளைப் பாலனஞ்செய்யுமுறை முதலியவற்றைக் கூறியது)

யுதிஷ்டிரர், "ஓ! பாரதரே! ராஜதர்மத்தின் பயனை அறி முன்னோர்களால் முன்காலத்தில் உபதேசிக்கப்பட்ட பல ர தர்மங்கள் உம்மால் கூறப்பட்டன. பரதர்களிற்சிறந்தவ ராஜதர்மங்களை அறிந்த ஸாதுக்களுக்கு ஸம்மதமும் முன்ன வைகளும் விரிவாகச் சொல்லப்பட்டவைகளுமான அவற்றை சுருக்கமாக உபதேசிக்கவேண்டும்" என்று கேட்க, பீஷ்மர் செ லத்தொடங்கினார்.

"எல்லாப்பிராணிகளையும் ரக்ஷிப்பது க்ஷத்திரியர்களுக் உத்தமதர்மமென்று சொல்லப்படுகிறது. அரசனே! அந்த ர ணத்தைச்செய்யும் முறையைக் கேள். மயிலானது பலவா ளுள்ள தோகைகளை எவ்விதம் தரிக்கிறதோ அவ்விதம் த அறிந்த அரசன் பலவிதமான ரூபத்தைக்கொள்ளவேண்டும் மையையும் கபடத்தையும் (வரி) வாங்குகின்றதையும் ஸத்தி த்தையும் நேர்மையையும் தைரியத்தையும் அடைந்து நடுநிலைமை யிருக்கும் அரசன் ஸுகமடைவான். [1] எந்தவிஷயத்தில் எவ உருவம் இருக்கவேண்டுமோ அந்தவிஷயத்தில் அந்த உரு த்தைக் காட்டவேண்டும். பல உருவமுடைய அரசனுக்கு ஸூக்ஷ மானவிஷயமும் நாசமடையாது. மயிலானது சரத்காலத்தி சப்தியாமலிருப்பதுபோல அரசன் எப்பொழுதும் மந்த்ராலே சனையை (வெளியிடாமல்) காக்கவேண்டும். (மயில் இனி யான குரலும் உடம்பின் அழகும் தன்செய்கையில் ஸாம தியமும் பொருந்தியிருப்பதுபோல) அரசன் அழகான செ களுள்ளவனும் ஸம்பத்துள்ளவனும் சாஸ்திரங்களில் ஸம தனுமாயிருக்கவேண்டும். நீர்ருவிசளில் (மயிலானது நா முள்ளதாயிருப்பதுபோல அரசன்) வரவுசெலவுகளில் ஜாகர யுள்ளவனாயிருக்கவேண்டும். மயிலானது மலையிலுள்ள ம ஜலங்களை அடுப்பதுபோல (அரசன்) விதிபெற்ற பிராமண களை அடுக்கவேண்டும். [2] பொருளில் விருப்பமுள்ள அரச (மயில் தன் தலையிலுள்ள சிகையை எப்போதும் தூக்கி துக்கொண்டிருப்பதுபோல இயற்கையில் தாமிஷ்டனென பிறரினைக்கும்படி) தர்மத்துக்குக்கொடிகட்டுவதுபோல அ

1 'சிகையில் குரூரனுகவும் ரக்ஷயில் சாந்தனுகவும் இருக்கவே டும்' என்பது பழையவுரை. 2 வேறு பாடம்.

யாளங்களைக் காண்பிக்கவேண்டும் (மயிலானது தன்னைப் பாது காத்துக்கொண்டு பாம்புமுதலியவற்றை அடிக்க எப்போதும் ஜாக்ரதையாயிருப்பதுபோல்) அரசன் எப்பொழுதும் தண் டத்தை மேற்கொண்டவனும் ஆசாரத்தில் அஜாக்ரதையில்லாத வனுமா யிருக்கவேண்டும் மயிலானது இருக்கிற [1] மரத்திலிருந்து அதிகச் செழுமையுள்ள மரத்துக்குச் செல்வதுபோல (அரசன்) உலகிலுள்ள வரவுசெலவைக்கண்டு வரவு அதிகமும் செலவு குறைவு மாகவுள்ள காரியங்களில் செல்லவேண்டும் [2] தன் கூட்டத்தார்க ளில் தானே உத்தரவு செய்கிறவனும், சத்ருவினுடைய பூமியி லுள்ள தான்யங்களைக் குதிரைமுதலியவற்றின் நடைகளால் அழிக் கிறவனுமாக இருக்கவேண்டும் தன் பக்ஷம் விருத்தியடைந்த பிறகு ஸஞ்சரிக்கவேண்டும் தன்குறையைக் கவனிக்கவேண்டும் மயில் தன் தோற்றத்தினாலேயே காக்கை முதலியவற்றின் குறை தோன்றும்படி இருத்தல்போலத் தன்நேர்மையினாலேயே சத்ரு வின் குற்றங்கள் வெளியாகும்படி இருத்தல்வேண்டும் [3] வேட்டை முதலிய வ்யாஜத்தால் வெளியில் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு எதிரிக ளின் பக்ஷங்களை அழிக்கவேண்டும் காட்டிலுள்ள மலர்களைப்போ லச் சப்தாதி விஷயங்களை நேருங்காலத்து விருப்புவெறுப்பின்றி அனுபவிக்கவேண்டும் (மயில் உயர்ந்த செழிப்புள்ள மலைகளை அடுப்பதுபோல அரசன்) உயர்ந்தவர்களும் வருத்தியடைந்தவர்க ளும் மலைபோன்றவர்களுமான அரசர்களை அடுக்கவேண்டும் மயில் களைத்தகாலத்து நிழலை அடுப்பதுபோல(அரசன்) இளைத்த காலத் தில் ஞாதியை அடுக்கவேண்டும் மயில் வேனிற்காலத்தில் மரத்தில் மறைந்து ஒன்றுவதுபோல ரஹஸ்யமாக ரக்ஷகனை அடையவேண் டும் [4] மயில் வருஷாகாலத்தில் களிப்பதுபோல இரவில் ஜனமில் லாத இடத்தில் களிக்கவேண்டும் மயிலினுடைய குணம்போலவே ஸ்திரீகளால் ரக்ஷிக்கப்பட்டவனாக ஸஞ்சரிக்கவேண்டும் கவசத் தை விடக்கூடாது தானே தன்னை ரக்ஷித்துக்கொள்ளவேண்டும் (மயில் தான்ஸஞ்சரிக்கும் இடங்களில் போடப்பட்ட வலைகளை

---

1 'மதுரஸத்தைப் பெருகவிடும் பனைமரத்தில் ஒருபக்கத்தில் மதுவை எடுப்பதுபோல ஜனங்களுக்கு ஹிம்சையில்லாமல் உலகத்தி லுள்ள வரவு செலவுகளுக்குத் தக்கபடி வரியை வாங்கவேண்டும்' என் பது வேறு பாட்டத்தின் கருத்து

2 'தன் கூட்டத்தார்கள் விஷயத்தில் சுத்தனும்' என்பது வேறு பாடம் 3 'ஸஞ்சரா' என்ற பாடம் கொள்ளப்பட்டது

4 'மஜ்ஜேத்' என்று பாடங்கொண்டு, 'மயில் ராத்திரியில் வெளிப் படாததுபோல அரசன் மழைக்காலத்தில் வெளிப்படாமல் அந்தப்புரத் தில் ஸஞ்சரிக்கவேண்டும்' என்பது பழைய உரை

விலக்கிக் கொள்வதுபோல் அரசன்) சாரர்களால் காணப்
பட்டவிடங்களில் கபடமாக வைக்கப்பட்ட [1] பாசங்களை வி
வேண்டும், தெரிந்திருந்தும் அவ்விடத்திற் செல்லுவானாகில்
மடைவான் இவ்விதம் மயிலின் தாமப்படி எப்பொழுதும் நட
வரும் மனிதன் (மயிலானது விஷமும் கோபமும் கோணல்
நடையுமுள்ள பாம்புகளைக் கொல்லுவதுபோல்) அதிக விஷமு
வர்களும் கோபமுள்ளவர்களும் கோணலான நடையுள்ளவ
மான சத்துருக்களைக் கொல்லுவான் (மயில் புழுமுதலியவற
வெறுக்காததுபோல்) இகழ்ச்சியாயிருப்பவைகளிடத்தில் அ
யைப்படக்கூடாது (மயில் உறுதியான பக்ஷங்களை அடைந்தி
பதுபோல்) உறுதியான மூலமுள்ள மந்திரிமுதலிய தன் பக
களை நிலைக்கவைத்துக் கொள்ளவேண்டும் எப்பொழுதும்
லானது தன் இஷ்டப்படி தன்பக்ஷங்களை விரிவாகச்செய்
போலத் தன் பக்ஷத்தார்களைப் பரவச்செய்கிறதென்கிற சிற
காரியத்தைச் செய்யவேண்டும் எல்லா இடங்களிலிருந்தும்
றிவைப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும் விட்டிற் பூச்சியின் கூ
மானது காடுகளில் விழுந்து இலையில்லாமற்செய்வதுபோல் ஒ
சேர்ந்து சத்துரு ராஜ்யங்களிற் செல்லவேண்டும் அரசன்
படி மயில்போலத் தன் ராஜ்யத்தைப் பரிபாலிக்கவேண
ஸ்மாத்தனான அரசன் தனக்கு அறிவை உண்டுபண்ணும்
யைச் செலுத்தவேண்டும் தன்புத்தியால் தன்னை அடக
கொண்டு பிறர்புத்தியாலும் விசாரித்து உறுதிசெய்துகொ
வேண்டும் இவ்விதமான ஆத்மகுணமானது சாஸ்திரத்தால்
டாகும் அறிவால் அடையப்படும் இது சாஸ்திரப் பயிற்சி
பயனாகும் ஸாமோபாயத்தால் சத்துருவுக்குத் தன்னிடம்
வாஸம் உண்டாகும்படி செய்யவேண்டும் தன் சக்தியை
அறிந்து கொள்ளவேண்டும் தன்னுடைய ஆலோசனையால்
யத்தின் நிச்சயத்தையும் தன்புத்தியால் அதற்குத்தக்க ஆ
சனையையும் செய்யவேண்டும் ஸாமோபாயத்தில் புத்தியு
சிறந்த அறிவுள்ளவன் காரியாகாரியங்களைப் பகுத்து நடக
தக்கவன் ஆழ்ந்த புத்தியுள்ள தீரனுக்கு [2] உபதேசிக்கவேண
தில்லை சிறந்த அறிவுள்ள அந்த மனிதன் புத்தியிற் பிருஹ
பதி போன்றவனாயினும், இழிந்தகதையாகிற புத்தியில்லாதவ
தைப் பேசுவானாகில், பிறனுடைய யுக்திவாதத்தால், காய்ச
பட்ட இரும்பு ஜலத்தையடைந்து சீதலமாவதுபோலத் தன
பாவத்தை அடைவான் அரசன் சாஸ்திரங்களால் கூறப

1 தன்னைக் கொல்வதற்காக வைக்கப்பட்ட விஷமுதலியவைகள்
2 வேறு பாடம்

டனவும் தனக்கும் பிறருக்கும் உள்ளனவுமான [1] காரியங்களனைத்தையுமே கேட்டுத்தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். காரியங்களின் விதியையறிந்த அரசன் சாந்தனும் சூரனும் அறிவுள்ளவனும் சூரனுமாயிருப்பவனையும் [2] நன்றாகப்பேசும் மற்றவர்களையும் தன் காரியத்தில் ஏவவேண்டும். நேரில்பார்க்கப்படாவிட்டாலும் தமக்குத்தக்கவேலைகளில் நியாயமாக இருப்பவர்களையும் நீண்ட (வீணையின்) தந்தியானது ஸ்வரங்களை அனுஸரிப்பதுபோல் அனுஸரிக்கவேண்டும். தர்மங்களுக்கு விரோதமில்லாமல் அனைவர்களுக்கும் பிரியத்தைச்செய்யவேண்டும். 'இவ்வுலகம் என்னுடையது' என்று எண்ணும் அரசன் வ்யவஹாரத்தை உண்மையாக அறிந்துகொண்டு ஸூர்யன் கிரணங்களைப்பரப்புவதுபோல் விருப்பு வெறுப்புகளை ஸமமாகச்செய்து மலைபோல் உறுதியாய்நின்று தர்மத்தையே ரக்ஷிக்கவேண்டும். தேசம், ப்ரக்ருதி, குலம் இவைகளின் தர்மங்களை அறிந்தவர்களும் ம்ருதுவாகப்பேசுகிறவர்களும் நடுவயதில் இருப்பவர்களும் தோஷமற்றவர்களும் நன்மையில் முயற்சியுள்ளவர்களும் ஶ்ரமத்தைஜயித்தவர்களும் பேராசையில்லாதவர்களும் படிப்புள்ளவர்களும் அடக்கமுள்ளவர்களும் தர்மங்களில்நிலையுள்ளவர்களும் [3] எல்லாவிஷயங்களையும் ரக்ஷிக்கிறவர்களுமாயிருக்கிறவர்களை அரசன் எல்லாக்காரியங்களிலும் நியமிக்கவேண்டும். சாரர்களால்பூஜிக்கப்பட்டு ஸந்தோஷமுள்ளவனாகி இந்தப்ரகாரம் வருவதும் போவதுமாகிய காரியங்களை யுக்தியாக நன்கு நடத்தவேண்டும். பழுதில்லாதகோபமும் ஸந்தோஷமுமுள்ளவனும் நேரில் காரியங்களைக் கவனிக்கிறவனும் தானே பொக்கசத்தைப் பார்க்கிறவனுமான அரசனுக்குப் பூமியானது பொருளைக் கொடுப்பதாகவேயிருக்கும். எந்த அரசனுடைய ரக்ஷையும் சிக்ஷையும் சாஸ்திரத்தில் சொல்லியபடி வெளியாகுமோ தன்னையும் ராஜ்யத்தையும் ரக்ஷித்துவரும் அந்த அரசன் ராஜதர்மங்களை அறிந்தவனாகிறான். கிரணங்களால் ப்ரகாசிக்கும் ஸூர்யன்போல் அரசன் எப்பொழுதும் ராஜ்யத்தைப் பார்க்கவேண்டும், சாரர்கள் நன்றாகச் சொல்லுகிறார்களாவென்று அறியவேண்டும், அவ்விதமே தானும் தன் புத்தியால் காரியங்களை நடத்தவேண்டும். அரசன் ஸமயத்தில் கிடைத்ததை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். பொருளை வெளியிடக்கூடாது. புத்தியுள்ளவன், பசுவைக்கறப்பதுபோல், ஒவ்வொருநாளும் பூமியைக் கறக்கவேண்டும். வண்டானது க்ரமமாகப் பூக்களிலிருந்து தேனைச்சேர்ப்பதுபோல் அரசன் பொரு

1 வேறுபாடம். 2 'அதிகபலமுள்ளவர்களையும்' என்பது வேறுபாடம்.
3 'அறம்பொருள்களைரக்ஷிக்கிறவர்களும்' என்பது வேறுபாடம்.

ளையெடுததுக குவியலாககசசெயயவேணடும ஜனஙகளை ரக்ஷி
மிசசமாயிருககுமபொருளைத தாமவிஷயததிலும காமவிஷய
லும உபயோகிககவேணடும சாஸதிரமறிநதவனும அறிவு
வனுமான அரசன பொககசததிலிருநது செலவுசெயயககூட
சிறியபொருளையும அவமதிககககூடாது பகைவாகளை அலக்ஷ
செயயககூடாது தனனறிவால தனனைத [1] தெரிநதுகொ
வேணடும அறியாதவாகளிடம நமபிககை கூடாது சிறி
பெரிதோ பொருளைபபெருககசசெயவதில உதஸாஹம, ஸாம
யம, அடககம, அறிவு, தேகம, தைரியம, செளரியம, தேசக
களில ஜாகரதையாயிருபபது இவை எடடும ஸாதனஙகளா
நெருபபுச சிறியதாயிருநதாலும நெயயில நனைககபபடடு வள
அடைகிறது ஒருவிதையும பலவாயிரமாகிறது ஆகைய
விஸதாரமான வரவுசெலவுகளை நனறுகக கவனிததுச சிறியபொ
ளையும அவமதிககககூடாது பகைவன தான இளைஞனுயி
யெளவனமுளளவனுயினும கிழவனுயினும எபபொழுதும ஜ
கரதையாயிருககும மனிதனைக கொலலுவான சாலததால
றொருவன அவனுடைய மூலததை அழிபபான காலதத
தெரிநதுகொளவது அரசாகளுககு மிக உததமமாகும ப
லாதவனுனாலும பலமுளளவனுனாலும பகையாளியான
துருவானவன கீாததியை அபகரிபபான, இவனுடைய த
தைதக கெடுபபான, பொருளுககு இடையூறு செயவா
இவன பராககரமததைதத தடுபபான, ஆகையால, முயறசியு
மனமுடையவனுயிருநது சததுருவினிடம [2] அஜாகரதையி
தவனுயிருககவேணடும புததியுளளவன சததுருவின குறை
யும பொககசததையும ரக்ஷையையும சோநதிருககும அ
பொருள எனனும இரணடுபயனகளையும (புததியால) தெரி
கொணடு பிறகு ஸநதியைசசெயதுகொளளவேணடும, அல
யுதத முதலியவைகளைச செயயவேணடும ஆகையால, அ
புததியுளளவனை அடுககவேணடும நனறுகபபிரகாசி
புததியானது பலமுளள சததுருவையும கொலலும குறைவ
யும பலமானது புததியால ரக்ஷிககபபடுகிறது சததுரு
வன புததியால பீடிககபபடடு நாசமடைகிறுன புததியை
விடடுசசெயயும காரியமானது மிகசசிறநததாகும ஆசைய
மனிதன குறறமிலலாதவனும புததியுளளவனுமாயிருநதால அ
பலததாலும எலலாப போகஙகளையும அடைவான பிற
விருமபபபடும பொருளகளையெலலாம தானே அடையவிரு

1 வேறுபாடம 2 வேறுபாடம

கிறவன் சிறியதானக்ஷேமத்தையும் பூர்த்திசெய்துகொள்ளமாட்டான் ஆகையால், அரசன் பிராணிகளிடம் ஸ்நேஹமுள்ளவனாக இருந்துகொண்டு எல்லாப்ரஜைகளிடமிருந்தும் ஸம்பத்துக்கு மூலமானபொருளை வாங்கவேண்டும். நீண்டகாலம் [1] துன்பமுள்ளவனாயினும் சக்திக்குத்தக்கபடி பொருளைத்தேடும் முயற்சியுடன் இருக்கவேண்டும். கல்வியும் தவமும் பெருத்தபொருளுமாகிய யாவும் முயற்சியால் அடையத்தக்கனவாகும். அது தேகமுள்ளவர்களிடம் [2] புத்தியைப் பொறுத்ததாயிருக்கிறது. ஆகையால், முயற்சியைப் பெரிதென்று தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். இந்தத் தேகத்தில் புத்தியுள்ளவர்களும் பெரியமனமுள்ளவர்களுமான இந்திரனும் விஷ்ணுவும் ஸரஸ்வதியும் பூதங்களும் எப்பொழுதும் வஸிக்கிறார்கள். ஆகையால், அறிவுள்ளவன் (முயற்சிசெய்யாமல்) சரீரத்தை அவமதிக்கக்கூடாது. பேராசையுள்ளவனை எப்பொழுதும் [3] தானம் பெறாமல் செய்யவேண்டும். பேராசையுள்ளவன் பிறர்பொருளை அடைவதில் போதுமென்று திருப்தியடையமாட்டான். [4] புண்யத்தின்பயனான போகத்தில் யாவரும் ஆசையுள்ளவர்கள். எவன் பொருளில்லாதவனோ அவன் தர்மகாமங்களை அடையமாட்டான். பேராசையுள்ளவன் ஐஸ்வர்யத்தைப்பெற்றிருந்தாலும் பிறர்களுடைய பொருள் போகம் பிள்ளை பெண்டிரையெல்லாம் விரும்புவான். ஆசையுள்ளவனிடம் எல்லாத் தோஷங்களும் இருக்கும். ஆகையால், அரசன் ஆசையுள்ளவனைச் சேர்த்துக்கொள்ளக்கூடாது. தாழ்ந்தமனிதனையும் நேரில் கண்டு வேலையில் ஏவவேண்டும். அறிவுள்ளவன் சத்ருக்களுடைய முயற்சிகளையும் எல்லா விஷயங்களையும் நாசஞ்செய்யவேண்டும். பாண்டுகுமாரனான அரசனே! தர்மத்துடன் கூடிய பிராமணர்களிடம் தத்வத்தை அறிந்தவனும் மந்த்ராலோசனையைக் காப்பாற்றுகிறவனும் உண்மையுள்ளவனும் நற்குலத்திற் பிறந்தவனுமாயிருப்பவன் ராஜ்யத்தைச் சோபிப்பதில் ஸமர்த்தனாவான். சாஸ்த்ரவிதிகளால் சொல்லப்பட்டவைகளும் சுருக்கமாகச் சொல்லப்பட்டவைகளுமான ராஜதர்மங்களைப் புத்தியால் அறிந்துகொள். எந்த அரசன் இந்தத்தர்மங்களை அனுஸரித்துக் காரியங்களைச் செய்கிறானோ அவன் பூமியைப்பரிபாலிக்கச் சக்தியுள்ளவன். எவனுக்கு நல்லநீதியால் உண்டானதும் விதிப்படி உண்டானதும் தர்மத்தால் உண்டுபண்ணப்பட்டதுமான ஸுக

1 'நீண்டகாலம் துன்பப்படுத்தியாவது' என்பது பழையஉரை
2 வேறுபாடம் 3 'தானம் கொடுத்தலால் வெல்லவேண்டும்' என்றும் பொருளுண்டு 4 வேறுபாடம்

மானது விததிககிறதோ அவனுடைய நடையானது நிந்
படுகிறதிலலை அரசனே! அவன மிக உததமமான
ஸ்வகததை அடைவான பொருளகளையுடையவாகளும
யிலும சீலததிலும பூஜிககபபடடவாகளும செளாயமு
குணஙகளுளளவாகளும யுததததில காணபபடும பராகரமமு
வாகளும ஸநதிவிகரஹ முதலிய ஆறுகுணஙகளில ஜாகக
யுளளவாகளும முயறசியுளளவாகளுமான சதருககளை அஜாக
இலலாதிருபபவன கூடியமவைததுககொணடு சீககிரததில
லுவான பலவிதமான காரியஙகளிலும உபாயஙகளைப ப
வேணடும உபாயமினறிப புததியைச செலுததக்கூ
தோஷமிலலாதவாகளிடததிலும தோஷததைபபாாசகும
தன உததமமான ஸமபததையும பெரியசீாததியையும பொ
யும அடையமாடடான ஸ்நேஹிதாகளுள இரணடுபோ
குளள பிரியததையும ஒருவேலையில அவாகள செயதை
தெரிநது விசாரிதது அவாகளில எநதமிததிரன பெரிய பார
வஹிககததககவனோ அவனையே உததமஸநேஹிதனுக அறி
வன சொலலவேணடும எனறுல சொலலபபடட இநத ரா
மஙகளைச செய மனிதாகளை ரகூஷிபபதில புததியைச்செலு
ஸ்வகமாகப புணணியகாமஙகளின பயனை அடைவாய அரச
உலகமயாவுமே தாமததை மூலமாககொணடவை" எ
சொனனா

நூறறிருபததோராவது அதயாயம

ராஜதாமம், (தொடர்ச்சி)

(பீஷமர் தண்டத்தின் ஸ்வரூபமுதலியவற்றைச் சொல்லியது

யுதிஷடிரா, "ஸநாதனமான இநத ராஜதாமமானது
மஹராஜ உமமால சொலலபபடடது சிறநத தணடமானது
விதமாக இருககிறது? தணடததில யாவும நிலைபெறறிரு
றன பிரபுவே! தேவாகள ரிஷிகள மஹாதமாககளான
ருககள யகூஷாகள ராகூஷஸாகள பிசாசாகள விசேஷமாக
தாகள உலகில பசுபகூஷி முதலிய தாழநத பிறபபில வஸி
எலலாப பிராணிகளுமாகிய இவைகளுககும மறற எலலாவ
கும பெரியதேஜஸுளள தணடமானது மிகச சிறநததென
விஷயம உமமாலசொலலபபடடது பாாபபவாகளுககு ஸ
ஜஙகமஙகளுடன கூடியவைகளும தேவாகளுடனும அஸுர
டனும மனிதாகளுடனும கூடியவைகளுமான உலகிலுளளய
தணடததின அதீனமாயிருககினறன பரதாகளிற சிறநதவ

ஆசையால், நான் இதனை உண்மையாகக் கேட்கவிரும்புகின்றேன் தண்டமென்பது எது? தண்டம் எவ்விதமாயிருக்கிறது? எந்த உருவமுள்ளது? எதை முக்யமாகக்கொண்டது? எதை ஆத்மாவாகக்கொண்டது? எவ்விதச்செய்கையுள்ளது? எவ்வளவு மூர்த்திகளுள்ளது? எப்படிப் பரவுகிறது? விசேஷமான ஹிதத்தைச் செய்யும் ஸ்வரூபமுள்ள தண்டமானது பிரஜைகளிடத்தில் எப்படி ஜாக்கிரதையாயிருக்கிறது? எது இந்த உலகத்தை முன்னும்பின்னும் ஜாக்கிரதையுடன் பரிபாலிக்கிறது? எது முந்தினதாக அறியப்படுகிறது? தண்டமென்று பெயருள்ளதும் சிறந்ததுமாயிருப்பது எது? தண்டம் எதிலிருக்கிறது? இந்தத்தண்டத்திற்கு எது கதியாக இருக்கிறது?" என்று கேட்க, பீஷ்மர் சொல்லத்தொடங்கினார்

"கௌரவ! தண்டமென்னும் வ்யவகாரம் எது என்பதையும் அது எவ்விதமானதென்பதையும் கேள் இவ்வுலகில் எல்லாம் எதில் அடங்கியிருக்கிறதோ அதுதான் [1] தண்டமென்பது மஹாராஜனே! தர்மத்தை நன்றாகவெளியிடுவது தண்டமென்றும் வ்யவகாரமென்றும் சொல்லப்படுகின்றது உலகங்களில் அஜாக்ரதை இல்லாத புத்தியுள்ளவர் தர்மத்திற்கு லோபம்வராதிருக்கும்படி செய்யும் முறையேதுவோ அதுதான் [2] வ்யவஹாரமென்னும்சொல்லுக்குரிய முக்கியப்பொருளாகக் கொள்ளப்படுகிறது அரசனே! இது முன் ஆதிகாலத்தில் மனுவாலும் நன்றாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது [3] பிரியனிடத்திலும் அபிரியனிடத்திலும் ஸமமான உருவமுள்ளதும் நன்கு செலுத்தப்பட்டதுமான தண்டத்தால் எவன் பிரஜைகளை நன்கு பாதுகாக்கிறானோ அவன் கேவலம் தர்ம உருவமுள்ளவன்தான், முன்காலத்திலேயே மனுவால் இது கூறப்பட்டதென்று நான் முன்னமே சொல்லிய வசனமானது வஸிஷ்டரால் சொல்லப்பட்ட பிரமமதேவருடைய பெரிய வசனமாகும் முந்தியே இவ்வித வசனம் சொல்லப்பட்டிருப்பதால், தண்டமானது முன் சொல்லப்பட்ட தர்மமென்றும் வ்யவகாரமென்றும் இவ்வுலகில் சொல்லப்படுகிறது நன்கு செலுத்தப்படும் தண்டத்திலிருந்து எப்பொழுதும் மூவகைப்பயனுமுண்டாகும் உருவத்தால் ஜ்வலிக்கும்அக்னிபோலுள்ள தண்டமானது பெரிய தெய்வமாகும் எப்பொழுதும் அருகில் செல்லத்தகாததண்டமானது

1 வேறுபாடம்

2 வ்யவஹார=திருட்டு முதலியவற்றை விலக்கும் தண்டம் வி= இல்லை, அவஹார=கெட்ட மார்க்கமாகப் பிறர்பொருளைத் திருடுவது

3 'ப்ரஜைகளை ரக்ஷிப்பதால் வ்யவஹாரத்திற்கே தர்மமென்று பெயர்' என்பது பழையவுரை

நீலோதபலததினஇதழபோலக கறுததது்ம 1 நானகு கோரபபற் ளூம 2 நானகு கைகளுமுளளது்ம 3 எடடுககாலகளும 4 அனேக கணகளும முளைபோனற காதும உயாநதமயிரும 5 ஜடைய 6 இரணடுநாவும சிவநத வாயுமுளளதுமம மிருகததின தோ ஆடையாககொணடதும கடோரமுமான உருவததைத தரி கிறது கததி, வில, கதை, வேல, தரிசூலம, இருபபுததடி, அம உலககை, கோடாலி, சககரம, பராஸம, தடி, ரிஷடி, தோமர மறறுமுளள அடிககஸாதனமான ஆயுதஙகளையும ஆதமாவாக கொணடு அநதததணடநதான வடிவமுளளதாய உலகில ஸ சரிககிறது

உடைபபதும துளைபபதும துனபபபடுததுவதும அறுப

1 பிராணிகளைத துனபபபடுததுவதறகு ஸாதனமாயிருபபவை அவை மானபஙகம, பொருளை அபகரிததல, சரீரதணடம, கொலை எ நானகுமாம இநதநானகும தணடததிறகுககோரபபலலைபபோனறவை

2 பொருளை எடுகக ஸாதனமானவை அவை, பிரஜைகளிடமு ஸாமநதராஜாகளிடமும வரிவாஙகுதலும, பொயசொலலும வாதிக அவன சொலலும பொருளுககு இரணடுமடஙகு அபராதம விதிபபதும பொய சொலலும பிரதிவாதிககு ஸமமான பொருளை அபராதம வி பதும, பொருளுளளவனும லோபியுமான பிராமமணனிடமிருந பொருளையெலலாம கவாவதும என நானகுமாம இவை தணடதி குக கை போனறவை

3 ஸஞசரிபபதறகு ஸாதனமாயிருபபவை, அவை 1 ஆவேதன =கையொபபமிடடு வழககிடுவது, 2 பாஷா = பரதிவாதியை அழை தது அவன முனனிலையில அவவிதமே எழுதிவைபபது, 3 சமபரதிபத =வாதியின வழககை பரதிவாதி ஒததுககொணடால ஒருவனுககு அபராதமினறி ஸமாதானஞசெயவது, 4 மிதயோததரம = வாதியின வழககுப பொயயெனறு சொலவது, 5 காரணோததரம=வாதி சொலலு கிறபடி நடநததுணடு ஆனால அது திருமபவும கொடுததாயவிடட என்று பரதிவாதி சொலவது, 6 பராஙநியாயம =இதேவிஷயத முனனொரு ஸமயம இவன எனனைககேடடு அபஜயமடைநதவனென பரதிவாதி சொலவது, 7 பரதிபூ=இமமூனறு உததரஙகளுககும வாதி பிரதிவாதிகள செயதுகொடுககவேணடிய பிணைசசீடடு, 8 கரியா=அ ரவாகள பக்ஷததுககுவேணடிய ஸாக்ஷி, பததிரம, அனுபோகம, பரம ணம முதலியவறறைக காணபிபபது, 9 பலஸிததி =அதிலிருநது தவறு மலிருபபவனுககுஜயம இவைகளில ஸமபரதிபததி எனனும மூனறுவ தில தணடம விதிககககாரணமிலலாமையால மறற எடடும தணடததிற குக காலகளெனறு சொலலபபடுகினறன

4 அரசன, அமாததியன, புரோஹிதன, பரிஷத எனற நானகும் தணடததிறகுக கணகளாகும

5 பல ஸநதேகமுணடாவதால ஜடையுளளதுபோலிருககிறது

6 ஒனறோடொனறு சேராத வாதிபரதிவாதிகளின இரணடுவித வசனஙகளால இரணடுவித நாககுளளதுபோலிருககிறது

தும பிளபபதும கிழிபபதும கொலலுவதும் ஓடுவதுமாகத தண டநதான ஸஞசரிததுககொணடிருககிறது

ஓ! யுதிஷடிர! அஸி, விசஸனம, தாமம, தீக்ஷணவாமா, துரா ஸதம, ஸ்ரீகாபபம, விஜயம, [1] சாஸதா, வயவகாரம, பரஜாகரம, சாஸதிரம, பிராமமணமநதரம, பரவசனம, பரம, தாமபாலம, அக்ஷரம, கோபம, ஸதயகம, நிதயகம, கிருஹம, அஸஙகம, ருதர தனயம, மனு, ஜயேஷடம, சிவஙகரம எனற இநதப பெயாகள தணடததிறகுச சொலலபபடுகினறன தணடமெனபது வயாபக ரும யஜஞரூபியும அடிககடி பெரிய உருவததைத தரிபபவரும மஹாபுருஷருமான பகவான நாராயணரெனனும பரபுவாகச சொலலபபடுகிறது அவவிதமே உலகததைப பரிபாலிககும தணடநீதியானது பிரமமதேவரின புதரியெனறும லக்ஷமியென றும நீதியெனறும ஸரஸவதியெனறும சொலலபபடுகிறது தணட மானது பல சரீரஙகளுளளது குருவமசததில பிறநதவனே! பயன, பயனறறது,ஸுகம, துககம, [2] தாமம, [3] அதாமம, [4] பலம, [5] அபலம, பாககியம, பாககியமிலலாமை, புணயம, பாவம, குணம, தோஷம, காமம, காமமிலலாமை, க்ஷணம, பகல, இரவு, மாஸம, ருது, ஜாகரதை, அஜாகரதை, ஸநதோஷம, சோகம, அடககம, அடககமிலலாமை, தெயவம, பௌருஷம, மோக்ஷம, பநதம, பயம, பயமிலலாமை, ஹிமஸை, அஹிமஸை, தவம, யஜஞம, ஸமாதி, விஷம, அமிருதம, ஆதி, நடு, முடிவு, செயத காரியஙக ளின விஸதாரம, கொழுபபு, ஸநதோஷம, காவம, டமபம, தைரியம, அதைரியம, நீதி,அநீதி, சகதி, அசகதி, மானம, தடை, செலவு, செலவினமை, வணககம, கொடுபபது, காலம, அகாலம, பொய, அறியாமை, உணமை, ஶரததை, அஶரததை, முயறசி, லாபம, நஷடம, ஜயம, அபஜயம, குரூரததனம, மிருதுததனம, அதிககொடுமை, வரவு, வராமை, விரோதம, விரோதமிலலாமை, காரியம, அகாரியம, பலம, அபலம, அஸூயை, அஸூயையில லாமை, தாமம, அதாமம, லஜஜை, லஜஜையிலலாமை, ஸமபதது, ஆபதது, தேஜஸ, வேலைகள, பாணடிதயம, பேசுநதிறமை, இவை களை உணமையாக அறிநதுகொளவது என இவவிதம தணடத திறகுப பல உருவஙகள இவவுலகில விளஙகுகினறன இவவுலகில தணடம இலலாவிடடால ஒருவரோடொருவா அடிததுககொள வாாகள யுதிஷடிர! தணடததினபயததாலேயே ஒருவரையொ ருவா அடியாமலிருககிறாாகள அரசனே! இவவுலகில பிரஜை கள ஒவவொருநாளும தணடததால ரக்ஷிககபபடடனரோ அரச

1 இரடடிததுவருதலால இஙகு ஒருசொலவிடபபடடது

2 - 3 - 4 - 5 இவை இரடடிததுவருகினறன

ஊப பெருககசசெயகினறன ஆகையால, தணடமெனப
முககியஸதானமாகும அரசனே! தணடமானது இவவுலக
ததை எபபொழுதும அடஙகியிருககசசெயகிறது ஸதயததில நி
பெறற தாமமெனனும தணடமானது பிராமமணாகளிடமிரு
கிறது தாமததுடனகூடிய பிராமமணஶரேஷடாகள தேவதை
ளுடன சோநதவாகளாயிருககிறாகள தேவாகளிடமிருநது ய
முணடாயிறறு யாகமானது தேவாகளை ஸநதோஷபபடுத
கிறது ஸநதோஷமுளள தேவாகளும உலகததை இநதிரனிட
ஒபபிககிறாகள இநதிரனும இநதபரஜைகளுககு அருளகூாந
அனனமளிககிறான எலலாபபிராணிகளின பிராணனகளு
எபபொழுதும அனனததில நிலைபெறறிருககினறன அதனு
பரஜைகள நிலைபெறுகினறன அநத பரஜைகளிடம தணட
விழிததுககொணடிருககிறது இவவித பரயோஜனமுளள தண
மானது கூஷததிரியஉருவமடைநது பரஜைகளை ரகூஷிததுககொண
எபபொழுதும மிககஜாகரதையுளளதாயும அழிவறறதாயும விழி
துககொணடிருககிறது அஃது ஈஶவரன, புருஷன, பிராண
ஸதவம, வருததம, பரஜாபதி, பூதாதமா, ஜீவன எனற இந
எடடுபபெயாகளால கூறபபடுகிறது ஈஶவரா அரசனுககு வய
ஸதையுளள தணடநீதியையும ஐஶவாியததையும அளிததா
அநத அரசன எபபொழுதும பலததுடனகூடியவனும, தாம
வயவகாரம, தணடநீதி, ஈஶவரன, ஜீவன என்று ஐநதுவிதஉரு
முளளவனுமாயிருககிறான யுதிஷடிர! அவனுககுக குலமும ப
பொருளகளுடனகூடிய அமாததியாகளும நலல அறிவும சரீர
இநதிரியம புததி இவைகளுடைய ஸாமாததியஙகளும எடடுவ
துககளால உணடுபணணககூடிய வேறானபலமும சொலலபபட
டிருககினறன அநதப பலமானது யானைகள, குதிரைகள
தோகள, காலாடகள, கபபலகள, சுமைதூககுகிறவாகள, நாட
லுளளவாகள, (அரணயததிலுளள) இடையாகளெனனும எட
அஙகஙகளுமுளளதாகச சொலலபபடடிருககிறது மேலும, ஸ
நாகததுடனகூடிய சேனைககுத தேருளளவாகளும யானையேறி
செலலுகிறவாகளும குதிரைஏறுகிறவாகளும காலாடகளும மநதி
ரிகளும வைததியாகளும பிகூஷுககாகளும நியாயாதிபதிகளு
சோதிடஙகறறவாகளும தெயவஙகளை உபாஸிககிறவாகளுமபொ
கசமும மிததிராகளும தானயமுமாகிய எலலா உபகரணஙகளு
'இருககினறன அமாததியனமுதலிய எழுபரகிருதிகளும முன
கூறிய எடடுஅஙகஙகளும சரீரமெனறு அறிவிககிறாகள ராஜய
திறகுசசேனையேஅஙகமாகவுமதணடநீதியே காரணமாகவுமஇரு
கினறன அககாரணததால ஈஶவரா அனுகரஹஞசெயது எ

ழூதும உலகததை ரக்ஷிககும தணடததை அரசனுககுக
டுததா ஸநாதனமான இநதத தாமமானது தணடததை
ததிருககிறது உலகததைரக்ஷிககவேணடியும தம தாமததை
ககசசெயயவேணடியும பிரமமதேவரால காணபிககபபட்ட
மமெனனும தணடமபோல மிகவும பூஜிககததககது [1] அரசா
ககு வேறிலலை வாதி பரதிவாதிகளிருவரையும காரணமாகக
ணடு உணடாகும வயவஹாரம [2] வேறெனறிருககிறது,
ல ஒருவன மறறொருவன சொலலுவதை ஒததுககொளளும
ணததாலுணடாகும ஜயமானது ஹிதமுளளதாகக காணப
கிறது வயவஹாரமானது வேதததைக காரணமாகவுடைய
வேதரூபமுடையதுமாகக கூறபபடுகிறது புருஷபபுலியே!
பரமபரையிலவருவதெனறும அபபடியே சாஸதிரததில கூறப
வதெனறும வேறு இரணடு தணடமிருககினறன இவைகளில
திபரதிவாதிகளைக காரணமாககொணடதாக எநதத தணடம
லலபபடடதோ அநதத தணடமானது அரசாகளிடமிருபப
க நாம அறிநதுகொளளவேணடும, அதனகாரணததையும
நதுகொளளவேணடும காரணமுளளதாகக காணபபடும வய
ாரமெனனுநதணடமும ஸமிருதிகளில கூறபபடடிருககிறது
ருதிகளிற சொலலியஅநத வயவஹாரமும வேதததில சொல
படும விஷயநதான வேதததிலிருநது வெளியான விஷயம
வோ அது நலலகுணமுளளதாகக காணபபடும தாமநதான
ஷடிர! பரிசுததமானபுததியுளளவாகளால விதிககபபடுகிற
தாமததைககாரணமாகசகொணடதுமான பிராயசசிததததாம
னது பிரஜைகளை ரக்ஷிபபதும வேதததிலகாணபபடடதுமான
வஹாரமாகும ஸமபததை வருததிசெயவதும ஸதயரூபியுமா
நது மூனறு உலகஙகளையும ரக்ஷிககிற தணடமானது ஸநாதன
ன வயவஹாரமாக நமககுக காணபபடுகிறது வயவஹாரம
றுகாணபபடுவது எதுவோ அது வேதமெனறு எஙகளுக
கேளவியுணடு வேதமானது தாமமெனறும தாமமானது
மாாககமெனறும ஸனமாாககமானது முதலில பிரஜைகளுக
பதியும பிதாமஹருமான பகவான பிரமமதேவரெனறும
யவேணடும அநதப பிரமமதேவா தாம தேவாகள, அஸு
கள, ராக்ஷஸாகள, மனுஷயாகள, உரகாகள இவாகளுடன
ய எலலா உலகஙகளுககும காததரும பராணிகளைபபடைத
ருமாகிறாா வாதிபரதிவாதிகளைக காரணமாககொணடதாகக
ணபபடும நமமுடைய இநத வயவஹாரமானது அவரிடமிருநது

1 வேறுபாடம 2 வேறுபாடம

வெளியானது ஆகையால், இந்த வ்யவஹாரத்தைப்பற்
உதாரணத்தை உபதேசித்தோம் ஸ்வதாமத்திலிருக்கும் அ
னுக்குத் தாயானாலும் தந்தையானாலும் உடன்பிறந்தவனா
பாரியையானாலும் புரோஹிதரானாலும் தண்டிக்கத்தகாத
ஒருவருமில்லை

நூற்றிருபத்திரண்டாவது அத்யாயம்

ராஜதர்மம் (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர், வஸுஹோமனுக்கும் மாந்தாதாவுக்கும் நடந்த
ஸம்வாதத்தைச் சொல்லித் தண்டத்தின் உத்பத்தி
முதலியவற்றைச் சொல்லியது)

இந்தத் தண்டநீதியின் உத்பத்திவிஷயத்திலும் பழைய
விதிஹாஸத்தை உதாஹரிக்கிறார்கள் அங்கதேசத்தில் வ
ஹோமனென்று பரவித்திபெற்றவனும் தேஜஸுள்ளவனும்
ஓர் அரசனிருந்தான் தர்மமறிந்தவனும் எப்பொழுதும் பெ
தவஞ்செய்கிறவனுமான அந்த அரசன் பத்நியுடன் தேவக
டங்களாலும் ரிஷிக்கூட்டங்களாலும் அடையப்பட்ட மு
பிருஷ்டஞ்சென்றான், அவ்விடத்தில் 'இமயமலையின் சிகரத்
வாஸஞ்செய்தவர்தான் அங்குள்ள முஞ்சமென்னும் ஆலமர
னடியில் ஜடையைத்தரிக்கும்படி ஸ்ரீராமர் ஆஜ்ஞாபித்த
அறிவுள்ளவர்களில் சிறந்தவனே! அதுமுதல் ருத்ரரால் ஸே
கப்படும் அந்தத்தேசமானது கடுமையான வ்ரதமுள்ளரிஷிகள்
முஞ்சபிருஷ்டமென்று சொல்லப்பட்டது வேதங்களிற் செ
லிய பலகுணங்களுடன்கூடிய அந்த அரசன் அந்த முஞ்சபி
டத்தில் பிராமணர்களுக்கு இஷ்டனும் தேவரிஷிகொப்ப
வனுமாயிருந்தான் ஒருஸமயத்தில் கம்பீர ஸ்வபாவமுள்ள
னும் இந்திரனுக்கு நண்பனும் பூஜிக்கப்பட்டவனும் பகை
ரைத் துன்பப்படுத்துகிறவனுமான மாந்தாதாவென்னும் அர
அவனிடம்சென்றான் அந்த மாந்தாதாவானவன் வஸுஹோ
னென்னும் அரசனருகிற் சென்று சிறந்த தவமுள்ள அவ
கண்டு வணக்கத்துடன் நின்றான் வஸுஹோமனும்
தாதாவுக்கு அர்க்கியத்தையும் [1] பசுவையும் அளித்து ஏழு
கங்களுடன் கூடிய ராஜ்யத்தின் மேன்மையையும் க்ஷேமத்தை
பரச்னஞ்செய்தான் மேலும், வஸுஹோமராஜன் ஸாது
ளால் முந்தி ஆசரிக்கப்பட்டதை விதிப்படி அனுஸரிக்கும் அ

---

[1] மதுபர்க்கமென்னும் உபசாரம்

தாதாவை நோக்கி, 'அரசரே! உமக்கு என்னசெய்ய ணடும?' என்றும கேட்டான ஏ! குருநந்தன! அரசாகளில சிறந்த அநதமாநதாதாவும, அதிக ஸநதோஷமுள்ளவனுகி, காாநதிருக்கும பேரறிஞன வஸுஹோமராஜனை நோக்கி, ந்தரே! உமமால பிருஹஸபதியினமதம முழுமையும கறக டிருக்கிறது மனிதாகளில உத்தமரே! அப்படியே சுகராசாரி இயறறிய சாஸதிரமும உமக்குத தெரிநதிருக்கிறது ஆகை ல், அதை நான கேட்க விருமபுகிறேன தணடமானது எவவி உணடாகிறது? இதற்குமுன எது விழித்துககொணடிருக து? எது முக்கியமென்று சொல்லப்படுகிறது? க்ஷத்திரியாக ம நிலைபெறறிருக்கும தணடமானது இப்பொழுது எவவித க்கிறது? நீர அதனை எனக்கு உளளபடி உபதேசிக்கவேண நான குருதக்ஷிணை கொடுக்கிறேன' என்றுசொன்னன

வஸுஹோமன சொல்லததொடங்கினன 'அரசரே! ஸநாத மும தாமஸவருபமுளளதும உலகங்களைசசோக்க ஸாதனமு ன தணடமானது பரஜைகளை அடக்கிக காக்கவேணடியதறகாக விதமுணடாயிறறென்பதைககேளும எல்லா உலகங்களுக்கும ாமஹறும பகவானுமான பிரமமதேவா யாகஞ்செயய விருப கொணடு தமக்குசசமமான ரித்விக்கைக காணவில்லையென்று ் கேளவிப்பட்டதுணடு பகவானன அநதபபிரமமதேவா பல ஷங்கள காப்பதைத தரித்துககொணடிருநதாா பிறகு, ரமவருஷம நிறைநதவுடன அநதககாபபமானது அவா தும காலததில கீழேவிழுநதது அது பகைவாகளை அடக்குந்திற யுளளவரும க்ஷுபரென்னும பெயருளளவருமான ஸருஷடி ததாவாக உணடாயிற்று மஹாராஜரே! அநதபரஜாபதியான மஹாதமாவானஅநதபபிரமமதேவரின யாகததில ரித்விக்காக நதாா ராஜஶரேஷடரே! பிரமமதேவரின அநத ஸதரயாக னது நடக்கும்பொழுது பரஜைகளை அடக்கும பிரமமதேவா க்ஷு பெறறிருக்கிறரென்று இஷடமானரூபததுடன செல்லத கதாயிருநதபடியால அநதததணடமானது மறைநதுவிட்டது ததததணடமானது மறைநததும, பிராணிகளுக்கு [1] ஸாங்காய ணடாயிற்று அப்பொழுது செய்யததக்கது செய்யததகாதது க்கததக்கது புஜிக்கததகாதது குடிக்கததக்கது குடிக்கததகா என்னும வேறறுமையே இல்லை விதத்தியென்பது எது? ாங்கள ஒருவரையொருவா ஹிமஸிததாாகள செல்லததக்கது லததகாதது என்பதில்லை தனதிரவியமும பிறனதிரவியமும

1 ஜாதிவேறறுமையில்லாமை

ஸமமாயிருநதன நாயகள மாமஸததைக கவாவதுபோல ஜ
கள ஒருவருககொருவா பொருளை அபஹரிததாாகள பலமு
வாகள பலமறறவாகளைக கொனருாாசள (உலகம) மரியாதை
லாததாயிறறு பிறகு, பிதாமஹா ஸநாதனரான விஷணுப
ளைபபூஜிதது (அவருடன) வரமளிபபவரும தேவருமான ம
தேவரைநோககி, 'ஓ! [1] சஙகரரே! இவவிஷயததில நீா த
செயயததககவராகிறீா தாமததை ரக்ஷிககுமவிஷயததில இ
விஷணுவானவா உமககு ஸகாவாயிருககிறாா எலலா விதிகளை
நீா அறிநதவா நீா பிராணிகளுககு உயாநத கதியாயிருககி
இநதஸமயததில ஸாஙகாயமிலலாமலிருககுமபடி செயய
டும' எனறு சொனனாா பிறகு, உததமமானசூலததை ஆயு
ககொணடவரும தேவாகளுககுநதேவரும உலகததிறகுபெ
காரணரும பிரமமா விஷணு இநதிரன இவாகளுடன கூடியவ
எலலாத தேவாஸுராகளுடனும கூடியவரும தேவாகளுள
உததமரும பகவானுமான அநதமஹாதேவா அபபொழுது
னஞ்செயது உலகததை நனறாக ரக்ஷிககவேணடியதறகாக
கததின ஸஙகரததை நாசஞ்செயவதும தம உருவமுளளதும
தணடததை ஸருஷடிததாா [2] அநததணடமெனனும தாம
லிருநது நீதியெனனும ஸரஸவதிதேவியையும மூனறு உலகங
ளும பரவிததமான தணடநீதியையும உணடாககினாா ப
தைச செயகிறவாகளிடம இநதததணடமானது எபபொழு
நீதியால செலுததபபடுகிறது தணடததைச செலுததுஙகார
தால அது தணடநீதியெனறு இவவுலகில சொலலபபடுகி
சூலததைததரிககும பரபுவும மஹேஶவரரும மஹாதேவரும
அநதபபகவான மறுபடியும வெகுகாலம தயானஞ்செயது த
நீதியை பரயோகஞ செயயவேணடியதறகாக எலலாவிததி
பிரமாணமும சாஶவதமுமான நானகுவிதயைகளையும அ
களினபலவிதமானபிரிவுகளையும எலலாசசாஸதிரஙகளையும உ
பணணினாா நானகுவேதஙகளும ஆறு அஙகஙகளும மீமாமசை
விரிவான நியாயசாஸதிரமும புராணமும தாமசாஸதிரமும
இநதபபதினனகு விததைகளுமஆயுாவேதம தனுாவேதம கா

1 நீலகணட வயாகயானததோடகூடின பதிபபுபபடி 'கேசவ'
பது பாடம

2 'அநதத தணடமெனனும தாமததை அனுஷடிபபதறகாக
ஸவருபமுளளவளும மூனறு உலகஙகளிலும பிரவிததிபெறறவளு
அநதஸரஸவதி தேவியானவள தணடநீதியை ஸருஷடிததாள' என
வேறுபாடததின பொருள

வம என்னும மூன்றும், நான்காவதான ஆத்தசாஸ்திரமும ஆக வித்தைகள் பதினெட்டுககளேயாம பரவிதத்மான இப்பதினெட் டுவித்தைகளும தாமதத்தைசசோந்த ஸம்ஹிதைகளாகும மஹே ஸ்வரா அந்தப்பதினெட்டுவித்தைகளின பிரிவையுமகூறினா மூந நூறுசாஸதிரஙகளுமஎழுபதுமஹாதந்திரஙகளும மஹாதேவரால கூறபபட்ட இந்தவித்தைககளின பிரிவுகள்தாம பரவிதத்மான பாசுபததந்தரமும்பரவிதத்மானபாஞசராதரமும யோகசாஸதிர மும ஸாஙகயமும லோகாயத தந்தரமும பிரமமத்தைஎன்னும பர விதத்மான தந்தரமும தேவாகளுககுரிய தாககவித்தையும ஸுக துககஙகளைத தெரிந்துகொள்ளககாரணமென்று பரவிததிபெற்ற சாஸதிரமும எட்டுவிதத தாககவித்தைகளும விரிவான நியாய சாஸதிரமும அவரால சொலலப்பட்டன புராணத்திலுள்ளவை களும யாகத்தைப்பற்றியவைகளுமான ஸம்ஹிதைகள் பதினெட் டுககளென்றறியவேண்டும இவவுலகிலுள்ள அவவளவு புராணங களும ஸமஹிதைகளும அவரால இயற்றப்பட்டன தாமசாஸ திரஙகளும அவவிதமே புராணஙகளும வேதஙகளும ஒரே கருத துள்ளவைகளேயலலாமல வேறுவிதமிலலை ஆகையால், தேவ ரானசஙகரபகவான பலபொருள்களுள்ள எலலாசசாஸதிரஙகளை யும காலத்தை அறிவிககும சாஸதிரஙகளையும அறுபத்துநானகு கலைகளையும உத்தரபாகத்துடன கூடிய ஆயுாவேதத்தையும பதி னெட்டுப பிரிவுகளுள்ளதும நிலைபெற்றதுமான தணடநீதியையும காந்தாவசாஸதிரத்தையும பலவிதவிஸதாரமுள்ள இதிஹாஸத தையும கூறினா இவவிதம சபதாரததஙகளடஙகிய இந்தவித தைகளும திருமபவும அவைகளின விஸதாரமான ஆயிரம பிரிவுக ளும சஙகரராலசொலலப்பட்டன ரிஷிகளாலும தேவாகளாலும கந்தாவாகளாலும உட்பிரிவுகளுடையதும விஸதாரமுள்ளது மான வேதம ஒனறே முழுமையும உலகில அடிககடி கறகபபடு கின்றது சுருககமான நானகுவேதஙகளும பெரியோாகளால இயற்றப்பட்ட பரவிததிபெற்ற வேதவாதஙகளுமான இவைக ளின கரையையடைந்தவன்தான வேதபாரகனென்று சொலலப படுகிறுன ருத்திரரும விஷ்ணுவும இந்திரனும பரஹஸபதியும சுக கிரரும உத்தமமான தாமஙகளையறிந்த ஸவாயமபுவமனுவுமஎப பொழுதும எலலாத தேவாஸுராகளுடனும கூடினவரும உத்த மருமான பிரமமதேவரும வேதபாரகாகளாகிறாகள (இவாகள) எலலாருடையஅனுகரஹத்தாலுமவயாஸரும வேதபாரகராகிறா குருஸ்ரேஷ்டனே! சந்தனுவினகுமாரனும பீஷமனுமானநான், விஷ்ணு சஙகரா பிரமமா இவாகளுடைய அனுகரஹத்தால வேத

பாரகனென்று சொல்லப்படுகிறேன் யாஜ்ஞவல்க்யரும் எல்
வித்த்திலும் வேதபாரகராகிறார் [1]ஆதிகல்பத்தில்பிரம்மாவினு
விஷ்ணுவினாலும் சிவனாலும் ஸருஷ்டிக்கப்பட்ட வித்தைகளும்
வொருகல்பத்திலும் பெரிய பாக்யம் பெற்றவர்களும் உண
யைக் கண்டவர்களுமான ரிஷிகளாலும் ரிஷிகுமாரர்களாலும்
போகள் கூடிய ரிஷிக்கூட்டங்களாலும் திரும்பவும் பிரிக்கப்படு
றன மறுபடி ஸாதுக்களாலும் பிரிக்கப்படுகின்றன இப்பெ
தும் பிரிக்கும் திறமையுள்ள வித்வான்களால் பிரிக்கப்படுகின்ற
இந்த ஸரஸ்வதியானது [2] முன்ஜன்மத்தை அனுஸரித்துப் பல
மாயிருக்கிறது உத்தமமான சூலத்தை ஆயுதமாகக்கொ
அந்தப்பகவான் மறுபடியும் வெகுகாலம் தியானஞ்செய்து அ
அந்த வகுப்பிறகு ஒவ்வொருவரைத் தலைவராகச் செய்தார் ஆ
ரங்கண்ணுள்ள தேவனான இந்திரனைத் தேவர்களுக்கு ஈசனா
செய்தார் ஸூர்யனின் புத்திரனான யமனைப் பிதிருக்களுக்கு
பதியாகச்செய்தார் தேவர்களின் ராஜ்யத்தில் வருணனை ஜல
ளுக்கு பரபுவாகச்செய்தார் குபேரனைத் தனங்களுக்கும் ரா
ஸர்களுக்கும்பதியாகவும் மேருவை மலைகளுக்குப் பதியாக
ஸமுத்திரத்தை நதிகளுக்குப்பதியாகவும் மிருத்யுவை உயிர்க
குப்பதியாகவும் அக்னியைத் தேஜஸுகளுக்குப் பதியாகவும்
கார் மஹாத்மாவும் ஸநாதனரும் விசாலாக்ஷருமான ம
தேவரை பரபுவானவர் ருத்திரர்களுக்குத் தலைவரும் ரக்ஷ
மாகச் செய்தார் பதினொரு ருத்திரர்களும் இவர் சரீரத்திலிரு
உண்டானவர்கள் பல ரூபங்களைத் தரிப்பவரும் தேவ
அந்தப்பகவானுமான சிவனே வஸிஷ்டரைப் பிராம்ம
ளுக்கு ஈசராகவும், அக்னியை வஸுக்களுக்குப் பதியாக
ஸூர்யனைத் தேஜஸுகளுக்குப் பதியாகவும், சந்திரனை நக்ஷ
திரங்களுக்குப் பதியாகவும் செய்தார் [3] ஸூர்யனைக் கெ
ளுக்கு அரசனாகவும், சிறந்தபிரபுவும் பன்னிரண்டு கைகளுள்
வருமான குமாரரென்னும் ஸ்கந்தரைப் பிராணிகளுக்கு அ
ராகவும் ஆஜ்ஞாபித்தார் நாசத்திற்கும் வருத்திக்கும் கார
மும் எல்லாவற்றிற்கும் பரபுவுமான காலத்தை ஆயுதம், சத்
யமன், காமம் என்றுவது, ரோகம், துன்பத்தை விளைவிக்கும் உ
வைப் புஜிக்கச்செய்யும் ஆசை, யமன், காமம் என்றுவது, நா
பிரிவுகளுள்ள மிருத்யுவுக்கும் துக்கத்திற்கும் ஸுகத்திற்கும் ப
வாகச்செய்தார் தேவர்களுக்குத்தேவரும் அரசர்களுக்கு அ

[1] பிரம்மாவினுடைய முதல்நாள் [2] 'முன்கல்பத்தை' என்றும் பெ
ளுண்டு [3] அம்சுமான் என்னும் பாடம் கொள்ளப்பட்டது

புருஷஶ்ரேஷ்டருமான சூலபாணியானவர் எல்லாருக்கும் ஈஶ்வரரென்று வேதம் கூறுகிறது. 1 பிறகு, மஹாதேவர் பிரம்மதேவரின் புத்திரராய் ஜனித்தவரும் எல்லா தர்மங்களையும் பரிபாலிப்பவர்களுள் மிகச்சிறந்தவருமான அந்த ..பரெனப்படுவரை பரஜைகளுக்குப் பதியாகக்கொடுத்தார் ..கு, அந்தயாகம் முடிவு பெற்றவுடன், மஹாதேவர் ஸமாதானமுள்ளவராய்த் தர்மத்தை ரக்ஷிக்கும் தண்டத்தை மரியாதையுடனே விஷ்ணுவினிடம் கொடுத்தனர். விஷ்ணுவானவர் அதை அங்கிரஸினிடம் கொடுத்தனர். ரிஷிகளில் சிறந்த அங்கிரஸானவர் இந்திரன் மரீசி இவ்விருவர்களிடமும் கொடுத்தார். மரீசியானவர் பருகுவினிடம் கொடுத்தார். பருகுவானவர் தர்மத்துடன் கூடிய தண்டத்தை ரிஷிகளிடம் கொடுத்தார். ரிஷிகள் லோகபாலர்களிடமும், லோகபாலர்கள் க்ஷுபருக்கும் பொருட்டும், க்ஷுபர் ஸூர்யபுத்திரனான மனுவின் பொருட்டும் கொடுத்தார். ஶ்ராத்ததேவர் ஸூக்ஷ்மமான அறம்பொருள்களை அடைய வேண்டிய காரணத்திற்காகத் தம்புத்திரர்களிடம் கொடுத்தார். தண்டத்தில் நீதியை விரும்புகிறவன் நீதி அநீதிகளைப் பகுத்தறிந்து தண்டஞ்செலுத்த வேண்டும். துஷ்டர்களைச் சிக்ஷிப்பதுதான் தண்டமாகும். பொருள் பரார்த்தமென்பது (ஜனங்களின்) பயத்தைப் போக்குவேண்டிய வெளிப்படையான செய்கையாகும். சரீரத்தை அங்கஹீனமாகச் செய்வதையும் கொலையையும் சரீரத்துன்பத்தையும் ஸ்வதேசத்தைவிட்டு விலக்கலையும் பெரிய காரணங் கொண்டு விதிக்கவேண்டும். உலகத்தை ரக்ஷிக்கும் உருவமுள்ள அந்தத் தண்டத்தை ஸூர்ய குமாரனான மனுவின் பொருட்டு அளித்தார். இந்தத் தண்டமானது தொடர்ந்து பிரஜைகளை ரக்ஷித்துக்கொண்டு விளங்குகிறது. இந்தத் தண்டத்தால் பகவானான இந்திரனும் இந்திரனிடமிருந்து காந்தியைப் பொருளாகக்கொண்ட அக்னியும் அக்கினியிடமிருந்து வருணனும் வருணனிடமிருந்து ப்ரஜாபதியும் அந்தப்ரஜாபதியிடமிருந்து உலகத்தை அடங்கி இருக்கச் செய்யும் தர்மமும் விளங்குகின்றனர். தர்மத்தினிடமிருந்து பிரம்மதேவரின் பிள்ளையும் ஸநாதனமுமான முயற்சியும் விளங்குகிறது. அந்த முயற்சியினிடமிருந்து உலகத்தை ரக்ஷிக்கும் தேஜஸ்ஸும் விளங்குகிறது. அந்தத் தேஜஸினிடமிருந்து ஓஷதிகளும், ஓஷதிகளிடமிருந்து மலைகளும், மலைகளிடமிருந்து ரஸமும் விளங்குகின்றன. ரஸத்தின் குணத்திலிருந்து நிருருதிதேவியும் நிருருதிதேவியினிடமிருந்து ஜ்யோதிஸ்ஸுகளும் விளங்குகின்

1 அதிகபாடமான இரண்டு ஶ்லோகங்கள் விடப்பட்டன.

றன ஜயோதிஸஸுகளிலிருநது நிலைமையான வேதஙக
அநத வேதஙகளிலிருநது பரபுவானஹயகரீவரும அநத
கரீவரிடமிருநது பிதாமஹரும பரபுவும அழிவறறவரும
பிரமமதேவரும விளஙகுகிறாாகள பிரமமதேவரிடமிரு
பெரியதேவரும பகவானுமான சிவன விளஙகுகிறா சிவ
மிருநது விஸவேதேவாகளும, விஸவேதேவாகளிடமிருநது ரி
களும, ரிஷிகளிடமிருநது பகவானன ஸோமனும ஸோம
மிருநது ஸநாதனாகளான தேவாகளும தேவாகளிடமிரு
பிராமமணாகளும உலகில விளஙகுகிறாாகளென்று அறிநதுகொ
பிராமமணாகளிடமிருநது க்ஷததிரியாகள தாமபபடி உலகங
ரக்ஷிககிறாாகள க்ஷததிரியாகளிடமிருநது ஸநாதனமான ஸ
வரமும ஜஙகமமும பிரஜைகளும இவவுலகில விளஙகுகின்ற
அநதபரஜைகளிடம தணடமானது விளஙகுகிறது [1] யாவற
யும அடககிவைககும தணடமானது பிதாமஹரின பிளளை
பரபுவாகும ஓ! பாரத! முதலிலும நடுவிலும முடிவிலும க
மானது விளஙகுகிறது யாவருககும ஈசனனகாலமானது பர
களின பதியான சிவனதான தேவாகளின தேவரும கபா
மெனனும ஜடையுளளவரும சஙகரா, ருததிரா, பவா, ஸதா
உமாபதி எனறு சொலலபபடடவருமான சிவபெருமான எல
உருவமாகவும எபபொழுதும பரபுவாகவும விளஙகுகிறா இ
விதம இநதததணடமும ஒஷதிகளும அவவிதமே மறறவைக
உபதேசிககபபடடன தாமம அறிநத அரசன இநதத தண
துடன நியாயமாயிருககவேணடும' எனறுசொனனன இவவி
வஸுஹோமராஜன கூறிய இநத மததததை எநத அரசன ம
துடன கேடகிறனே, கேடடு நனறாக நடககிறனே, அவன [2] ந
உலகஙகளை அடைவான மனிதாகளிற சிறநத பாரதனே!
மததால ஆகரமிககபபடட எலலா உலகஙகளையும அடககியா
தணடமெனபது எதுவோ அதுமுழுதும உனககு இவவிதம உ
தேசிககபபடடது அரசனே! பூமியை ஆளும மாநதாதாவெ
னும அரசனல முனகாலததில வஸுஹோமராஜனிடமிரு
கேடகபபடடதும உலகில பரஸிததிபெறறதுமான [3] க
யானது எனனுஉம சொலலபபடடது'' எனறுசொனனா

---

[1] 'பிரமமதேவருககு ஸமமானதேஜஸுளள தணடமானது எல
வறறையும அடககுகிறது' எனபது வேறு பாடம
[2] 'எலலா இஷடஙகளையும் பெறுவான' எனபது வேறு பாட
[3] ஒரு சொலவிடபபடடது

நூற்றிருபத்துமூன்றாவது அத்யாயம்
ராஜதாமம். (தொடர்ச்சி.)

(பீஷ்மர், தர்மார்த்தகாமங்களின் பிரயோஜன முதலியவற்றைச் சொல்லி, தர்மத்தைவிட்டவன் செய்யத்தகுந்த பிராயச்சித்தத்தின் முறையையும், ஆங்கரிஷ்டனென்னும் அரசனுக்குக் காமந்தகரென்னும் ரிஷி உபதேசித்ததையும் சொல்லியது)

யுதிஷ்டிரர், "தந்தையே! அறம் பொருள் இன்பங்களைப்பற்றி நிச்சயத்தைக் கேட்கவிரும்புகிறேன் உலகநடையானது அறமும் இம்மூன்றிலும் நிலைபெற்றதன்றோ? அறம் பொருள் இன்பங்கள் எதற்காகச் செய்யப்படுகின்றன? 1 இம்மூன்றும் உண்டாவதற்குக் காரணம் என்ன? இவைகள் ஒன்றோடொன்று சேர்ந்திருப்பது எவ்விதம்? வெவ்வேறாகப் பிரிந்திருப்பதும் எவ்விதம்?" என்றுகேட்க, பீஷ்மர் சொல்லத்தொடங்கினார்

2உலகத்தில் மனிதர்கள் பரிசுத்தமான மனமுள்ளவர்களாக இருக்கும்பொழுது, தர்மத்தைமுன்னிட்டுப் புத்திரனென்னும் பொருளை அடையவேண்டுமென்ற நிச்சயமுண்டாகி அதற்குரிய காலமும் அதற்கிடமான பத்நியும் நியாயமானகாரியமும் நேராக (அறம்பொருளின்பங்களாகிற) மூன்றும் சேர்க்கையடைகின்றன விண்ணுலகில் 3 தெய்வத்தன்மைபெறுவதும் பொருள் அடைவதும் தர்மத்தைக் காரணமாகக்கொண்டன (பொருள் போகத்திற்கென்பது வெளிப்படை) காமமென்பது இந்திரியங்களாலுண்டாகும் இந்திரியங்களின் திருப்தியைப் பயனாகக்கொண்டதென்று சொல்லப்படுகிறது அவைகள் யாவும் ஸங்கல்பத்தாலுண்டாகின்றன ஸங்கல்பமென்பது விஷயத்தை நினைக்கிறது விஷயங்கள் யாவும் மிச்சமின்றிப் போகத்தை உண்டுபண்ணுவதற்குக் காரணமாகும் இந்த ஸங்கல்பந்தான் தர்மப்பயனுக்குங் காரணமாகிறது இவைகளிலிருந்து விலகுவது மோக்ஷமென்று சொல்லப்படுகிறது. சரீரரக்ஷைக்காகச்செய்யப்படும் காம்யதர்மமும் அந்தத் தர்மத்திற்காக விரும்பப்படும் பொருளும் இந்திரியங்களின் திருப்தியைப் பயனாகக்கொண்ட காமமாகிய யாவும் 4 ராஜஸங்களென்று கூறப்படுகின்றன ஆதலால், இவைகளை விடவேண்டும் தர்மமுதல் காமம்வரையிலுள்ள யாவும் அவைகளின் பயனைப்பற்றிய ஆலோசனையாலவிடப்

1, 2, 3, 4 வேறுபாடம்

பட்டு ஆத்மஞானத்திற்கு உபயோகப்படுவனவாகச் செய்ய வேண்டும் இவைகளை மனத்தாலும் விடக்கூடாது மிகச்சி புத்தியுள்ளவன் அறம்பொருளின்பங்களின் பயனை க்ஷண அடைவான் பயனைவிரும்பிச் செய்யும் காமத்தால் பயன் ஒ யம் உண்டாகிறது, ஒருஸமயம் உண்டாகிறதில்லை பொ அடையவேண்டியதற்குத் தாமத்தைவிட வேறுஸேவை க முதலிய உபாயமுமுண்டு இதில் விபரீதமான வேறு [1] அபி யமுமுண்டு முதன்மையான தாமத்திற்கும் பொருளைவிட வாஸமுதலிய வேறு காரணமும் உண்டு [2] பொருளை அடை உலகம் துன்பத்தைச் செய்கிறது இந்தவிஷயத்தில் அற வன (பொருளாலேயே தாமம், தாமத்தாலேயேபொருள்) தாழ்ந்தபுத்தியுள்ளவனாய் அவைகளின் [3] பயனை அடை டான தாமத்திற்கு அதன்பயனில் ஆசைவைப்பது தோ கும் பொருளுக்குத் தானத்தையும் போகத்தையும் செய மறைத்துவைப்பது தோஷமாகும் காமத்திற்கு இந்திரியங் ஸந்தோஷமென்பது தோஷமாகும் இவ்வித்தோஷமின் குணங்கள் நிறைந்த இம்மூன்றும் சித்தசுத்தியை உண்டுப மோக்ஷமென்னும் பெரியபயனைக் கொடுக்கும் ஓ! பாரத விஷயத்திலும் ஆங்கரிஷ்டனென்னும் அரசனுக்கும் காம என்ற முனிவருக்கும் நடந்த ஸம்பாஷணையான பழைய இ ஹாஸத்தை உதாஹரிக்கிறார்கள் ஆஸனத்திலுட்கார்ந்திரு காமந்தகரிஷியை ஆங்கரிஷ்டனென்னும் அரசன் நமஸ்க 'ரிஷியே! எந்த அரசன், [4] மாயாதையைவிட்டுக் காமத்த டான அவிவேகத்திற்கு ஈடுபட்டவனாகிப் பாபத்தைச்செய்கி அவன் பின்பு அதில் பச்சாத்தாபமுள்ளவனாயிருந்தால் டைய பாபத்தை விலக்கத்தக்கது எது? எந்தமனிதன் வேகத்தால் அதாமத்தைத் தாமமென்றெண்ணிச் செய்கி உலகில் பரவிதத்திபெற்ற அந்தமனிதனை அரசன் எவ் விலக்கவேண்டும்?' என்று வினவினன் காமந்தகர் செ தொடங்கினார்

---

1 பொருளென்பது ஸ்வபாவத்தாலும் அதிஷ்டத்தாலும் ப முயற்சியாலும் அடையப்படுமென்பதும் அதற்குத் தாமம்வேண்ட பதும் பலர்களின் அபிப்பிராயம்

2 'தனமுள்ளவன் மதங்கொண்டு எல்லாப்பாபத்தையும் செய் தாமத்திற்குத் தனம் காரணமன்று' என்பது பழையவுரை

3-ஒருசொல் விடப்பட்டது. 4 வேறுபாடம்

இவ்வுலகில் எவன் அறம்பொருள்களைத் தள்ளிவிட்டுக் காமத்
யைத் தொடாந்துகொண்டிருக்கிருனே அவன் அறம்பொருள்களை
காரணத்தால் அறிவினாசத்தை அடைவான் அறிவின
மெனனும் மோகமான்து அறம்பொருள்களை நசிக்கச்செய்யும்
ருந்து நாஸ்திகத்தனமும் கெட்டநடையுமுண்டாகும் மிக
தோஷமுள்ள கெட்டநடைகளை எப்பொழுது அரசன் அடக்க
லயோ அப்பொழுது உலகமானது வீட்டிலுள்ள பாம்பி
ம நடுங்குவதுபோல அந்த அரசனிடம் நடுக்கமடையும்
ஜகளும் பிராம்மணாகளும் ஸாதுக்களும் அவனிடம் பிரீதி
ளவாகளாயிருக்கமாட்டாாகள் அதனால் அவன் மிக்க குறை
யும் கொல்லத்தக்க நிலைமையையும் அடைவான் துனபப்பட்ட
ம் அவமதிக்கப்பட்டவனுமாகி அவன் துக்கத்துடன் ஜீவிப
அவ்விதம் துனபமுள்ளவனுய ஜீவிப்பதெனபது முறறும்
நதான் அவனவிஷயத்தில ஆசாரியாகள் பாபத்தை விலக
க இவ்வுபாயத்தை உபதேசிக்கிருாகள் அவ்விதமனிதன
வித்தைகளைக் கறகவேணடும், பிராம்மணாகளைப் பூஜிக்க
ணடும், தாமத்தில பெரியமனமுள்ளவனுயிருக்கவேணடும்,
நதகுலத்தில விவாஹஞசெய்யவேணடும், பொறுமையுள்ளவா
ம் பெரியமனமுள்ளவாகளுமான பிராம்மணாகளுக்குப்பணி
செய்யவேணடும், [1] தீாத்தத்துடன கூடின ஸ்வபாவமுள்ள
ய ஜபம்செய்யவேணடும், சநதோஷமடைநத முகமுள்ளவனும
திகனலலாதவனுமாயிருக்கவேணடும், கெட்டசெயகையுள்ள
வெளியில விலக்கிவிட்டுத் தாமமுள்ளவாகளிடம் அடுக்க
ணடும், இனிமையானசொலலாலும் செயகையாலும் அவாகளை
ளுளளவாகளாகச் செயதுகொளளவேணடும், எப்பொழுதும
களின குணங்களைச் சொல்லிக்கொண்டு [2] நான உனனுடைய
யிருக்கிறேனெனறு சொல்லவேணடும் இவ்விதநடையுள்ள
பாபமில்லாதவனும் சீக்கிரத்தில வெகுமானமுள்ளவனுமா
பபான, கடுமையான பாவங்களையும் விலக்கிக்கொளவான
பதில ஸநதேஹமிலலை சிறநததான எநதத்தாமத்தைக
களை உபதேசிக்கிருாகளோ அதை அவ்விதஞசெய குருக்க
அனுக்ரஹத்தாலேயே பெரியபுகழை அடைவாய்' எனறு
னனுா'' எனறு கூறினா

---

1 'உதகஙில' எனபதுமூலம், 'ஸநானம்செய்து' எனறு சிலா
ருள் கொளவா 2 வேறுபாடம

நூற்றிருபத்துநான்காவது அத்யாயம்

ராஜதர்மம். (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர், தர்மத்திற்குமுதற்காரணமானசீலத்தையும்துர்யோதன
பார்த்துத் திருதராஷ்டிரன் சொன்ன இந்திரனுக்கும் ப்ரஹ்ல
னுக்கும் நடந்ததையும் சொல்லியது)

யுதிஷ்டிரர், "ராஜரே! பூமியிலுள்ள இந்த ஜனங்கள்
திறகுச் சீலத்தையே முதற்காரணமாகக் கொண்டாடுகிற
அதனால் எனக்குப் பெரியஸம்சயம் உண்டாகிறது. தாம
மேற்கொண்டவர்களிற் சிறந்தவரே! அஃது என்னால் தெ
கொள்ளக்கூடுமாயின் அஃதனைத்தையும் அஃது எவ்விதமி
றதோ அவ்விதம் கேட்க விரும்புகிறேன். பேசுகிறவர்களிற் சி
பாரதரே! அந்தச் சீலமானது எவ்விதம் அடையப்படுகிற
பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன். அஃது என்ன லக்ஷணமுள்
கக் கூறப்படுகிறது? எனக்கு உபதேசிக்கவேண்டும்" எ
கேட்க, பீஷ்மர் சொல்லத்தொடங்கினார்:

"வெகுமானங்கொடுக்கிற மஹாராஜனே! முந்தி உ
வந்த ஸம்பத்தைக்கண்டு தாபப்பட்ட துரியோதனன் தருத
டிரனுக்குச் சொல்லியதையும் இந்திரப்ரஸ்தத்தில் தம்பிகளு
கூடின உன்னை ஸபையில் பரிஹஸித்ததையும்பற்றிய
யாவற்றையுங்கேள். ஓ! பாரத! உன்னுடைய அந்த ஸபை
மிக உத்தமமான சம்பத்தையுங்கண்டு அப்பொழுது துரியோ
னன் சோகமுற்றவனாகி யாவற்றையும் தந்தையிடம்அறிவித்த
அப்பொழுது தருதராஷ்டிரனும் துரியோதனன் சொல்லைக்
டுக் கர்ணனுடன்கூடிய துரியோதனனைநோக்கி இந்தவசனத்
சொல்லத்தொடங்கினான்: 'மகனே! எதற்காகச் சோகப்ப
யென்பதை உண்மையாகக் கேட்க விரும்புகிறேன். கேட்ட
நன்றாக இருந்தால் உன்னை ஸமாதானஞ்செய்கிறேன். பிறரு
பட்டணத்தை ஜயிப்பவனே! பெருத்தஐஸ்வரியம் உன்னை அ
திருக்கிறது. வேலைக்காரர்களும் ஸஹோதரர்களும் மித்தி
ளும் ஸம்பந்திகளும் பந்துக்களும் யாவரும் உன்னை அடுத்திரு
க்கிறார்கள். நல்ல ஆடைகளை உடுக்கிறாய், மாம்ஸத்துடன் கூ
அன்னத்தைப்புஜிக்கிறாய். உயர்ந்தகுதிரைகள் உன்னை வ
கின்றன. மகனே! ஏன் சோகப்படுகிறாய்?' என்று கேட்ட

துரியோதனன், 'தந்தையே! யுதிஷ்டிரனவீட்டில் மஹாத
களும் வித்தையிலதேர்ச்சிபெற்றவர்களுமான பதினாயிரம்பே
ஸ்வர்ணபாத்திரங்களில் புஜிக்கிறார்கள். வெகுமானத்தைக் கெ

றவரே! சத்துருக்களான பாண்டுகுமாரர்களுடைய சிறந்ததும
தவலோகத்திலுள்ள பூக்களுடனும் கனிகளுடனுங்கூடியதுமான
ந்த ஸபையைக்கண்டும் தித்திரிபக்ஷிபோலப் பலவர்ணங்க
ள்ள குதிரைகளையும் பலவித ரத்தினங்களையுமுடையதும் மிகப்பெரிதும
ழகுள்ளதும் இந்திரனுடைய ஸம்பத்திற்கு ஒத்ததுமான அந்த
ம்பத்தையுங்கண்டும் சோகப்படுகிறேன்' என்று சொன்னான்
திருதராஷ்டிரன், 'அப்பா! மனிதர்களில் மிகச்சிறந்த மகனே!
திஷ்டிரனிடத்தில் எவ்வித ஸம்பத்துள்ளதோ அவ்வித ஸம்பத்
தயோ அதற்கு மேலானதையோ விரும்புவாயாகில் [1]சீலமுள்ள
ாயிரு. சீலத்தால் மூன்று உலகங்களும் ஜயிக்கக்கூடியவையாகு
மென்பதில் ஸந்தேஹமில்லை. சீலமுள்ள ஸாதுக்களுக்கு உலகத்
ில ஸாதிக்கக்கூடாதது ஒன்றுமில்லை. மாந்தாதா ஒரே இரவிலும
ஜனமேஜயர் மூன்று நாளிலும் நாபாகர் ஏழுநாளிலும் பூமியை
அடைந்தார்கள். இந்த அரசர்கள் யாவரும் சீலமுள்ளவர்களும
கமுள்ளவர்களுமாயிருந்தார்கள். ஆகையால், அவர்களுக்குக
ணத்தால் விலைக்குவாங்கப்பட்டதுபோலப் பூமி தானே வந்தது'
ன்றுசொன்னான். துரியோதனன், 'ஓ! பாரதரே! எந்தச்சீலத்
தால் (அந்த அரசர்கள்) சீக்கிரமாகப் பூமியை அடைந்தார்களோ
அந்தச்சீலமானது எவ்விதம் அடையப்படுமென்பதைக் கேட்க
விரும்புகிறேன்.' என்றுசொன்னான். திருதராஷ்டிரன், 'பாரத
னே! இந்தவிஷயத்திலும் பழைய இவ்விதிஹாஸத்தை உதாஹரிக்
கிறார்கள். பாரத! முன்காலத்தில் [2]நாரதரால் சொல்லப்பட்ட
சீலத்தை அடைந்த பிரஹலாதனால் மஹாத்மாவான இந்திரனு
டைய ராஜ்யமானது அபஹரிக்கப்பட்டது. சீலத்தை அடைந்த
அஸுரனான ப்ரஹலாதனால் மூன்று உலகமும் தன்வசமாக்கிக்
கொள்ளப்பட்டது. பிறகு, அறிவிற்சிறந்த இந்திரன் பிருஹஸ்பதி
யை அடைந்து கைகூப்பிக்கொண்டு பிருஹஸ்பதியை நோக்கி,
ஶ்ரேயஸைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்' என்று கேட்க,
பிறகு, பிருஹஸ்பதிபகவான் மோக்ஷத்திற்குக்காரணமும் சிறந்
ததுமான ஞானத்தை அந்தத் தேவேந்திரனுக்கு உபதேசித்தார்.
குருக்களிற் சிறந்தவனே! பிருஹஸ்பதியானவர் ஶ்ரேயஸென்பது
இவ்வளவுதானென்று சொன்னார். இந்திரனோ (இதைவிட) விசேஷ
மாக எது இருக்கிறதென்று திரும்பவும் கேட்க, பிருஹஸ்பதியா
னவர், 'அப்பா! தேவர்களில் உத்தமனே! மஹாத்மாவான சுக்ரா
சாரியரிடம் இதைவிட விசேஷமிருக்கிறது, அவரிடம் போய்த்தெரி
ந்துகொள், உனக்குத் திரும்பவும் க்ஷேமமுண்டாகும்' என்று

1 இவர் வேறு 2 வேறுபாடம்

சொன்னார் பிறகு, மிகப்பெரிய கீர்த்தியுள்ள சுக்ராசாரியார் மே
க்ஷத்திற்கு ஸாதனமான ஆத்மஞானத்தை பரியமாக உபதேசி
த்தார் பிறகு, மஹாத்மாவான அந்தச் சுக்ராசாரியாராலும் அனும
'கொடுக்கப்பட்டவனும் உத்தமமான காந்தியுள்ளவனுமான அந்
'இந்திரன், சுக்ராசாரியரை, 'இதற்குமேலான ஶ்ரேயஸ்—ண்டா?'
என்று திரும்பவுங்கேட்டான் எல்லாமறிந்தவரான சுக்ராசாரி
ரோ, 'மஹாத்மாவான ப்ரஹலாதனுக்கு இதைவிடவிசேஷமா
அறிவுண்டு' என்று சொன்னார் இவ்விதஞ் சொல்லப்பட்ட அந்
இந்திரன் சந்தோஷமுள்ளவனான மேதாவியான அந்
இந்திரன், ப்ராம்மணரூபத்துடன் ப்ரஹலாதனைத் துதிசெய்து
'ஶ்ரேயஸை அறியவிரும்புகிறேன்' என்று சொன்னான் ப்ரஹ்
லாதனோ, ப்ராம்மணனைநோக்கி, 'பிராம்மணோத்தமரே! மூவு
கென்னும் ராஜ்யத்தில் ப்ரவிருத்தியுள்ள எனக்கு ஒழிவுள்ளஸம
மில்லை ஆகையால், நான் உமக்கு உபதேசஞ்செய்ய முடியாது
என்றுசொன்னான் பிராம்மணனோ, 'ராஜனே! எந்தஸமயத்தி
ஒழிவிருக்குமோ அப்பொழுது [1] மிக உத்தமமாகச் செய்யத்தக
தை உபதேசிக்கவேண்டுகிறேன்' என்றுசொன்னான் பிறகு, ராஜ
வான ப்ரஹலாதன் பிரியமுள்ளவனாகி வேதமோதும் அந்த
பிராம்மணனுக்கு, 'அப்படியேஆகட்டும்' என்று சொல்லி அ
பொழுது நல்லகாலத்தில் ப்ராம்மணனுக்கு உண்மையான அறிவை
அளித்தனன் ப்ராம்மணனும் அவன் எதை எதை மனத்தா
விரும்புகிறானோ அதைஅதை முழுஅபிப்பிராயத்துடனுஞ்செய்து
கொண்டு நியாயப்படி குருவினிடத்திலிருக்கத்தக்க மிக உத்த
மான ஒழுக்கத்துடனிருந்துவந்தான் அந்த ப்ராம்மணன், 'ச
த்துருக்களை அடக்கத்தக்கவரே! மூன்றுலகங்களென்னும் ராஜ
மானது எவ்விதம் அடையப்பட்டது? தாமமறிந்தவரே! அந்த
காரணத்தை எனக்கு உபதேசிக்கவேண்டும்' என்று ப்ரஶ்ன
செய்தான் பெரியஅரசனே! ப்ரஹலாதனும் ப்ராம்மணனைநோக்
இந்த வசனத்தைச் சொல்லத்தொடங்கினான்

'பிராம்மணரே! ராஜாவாயிருக்கிறேனென்றெண்ணி எ
வித்த்திலும் பிராம்மணர்களிடம் நான் அஸூயைப்படுகி
தில்லை 'உம்மை நாங்கள் அடக்குகிறோம்' என்றும், 'தா
குகிறோம்' என்றும் சொல்லும் அந்த ப்ராம்மணர்களுடை
[2] நீதி வசனங்களிலும் 'நான் அஸூயைப்படுகிறதில்லை அவ
கள் நம்பிக்கை உள்ளவர்களாய் என்னிடம் பேசுவார்கள்
எப்பொழுதும் என்னை அடக்குவார்கள் சாஸ்திரம் அறிந்

1, 2 வேறுபாடம்

அந்த பிராம்மணர்கள் அவர்களுக்குச் 'செய்யவேண்டிய வழி'யில் முயற்சியுள்ளவனும் கேட்கவிருப்பமுள்ளவனும் அகங்காரமற்றவனும் தாம்புத்தியுள்ளவனும் கோபத்தை ஜயித்தவனும் அடக்கமுள்ளவனும் இந்திரியங்களை அடக்கினவனுமான என்னைத் தேனீக்கள் தேன்கூட்டைத் தேனினால் நிரப்புவதுபோலச் சாஸ்திரத்தால் நன்றாக நிரம்பச்செய்கிறார்கள் வாக்கின் நுனியில் கலவிகளைக்கொண்ட அவர்களுடைய ரஸங்களை அனுபவிக்கும் நான் நக்ஷத்திரங்களுக்குச் சந்திரன்போல என் ஜாதியிலுள்ளவர்களுக்குப் பதியாயிருக்கிறேன் பிராம்மணர்களின் வாக்கிலுள்ள நீதிவசனத்தைக்கேட்டு அவ்விதம் நடப்பதென்பது பூமியிலுள்ள அமிருதமும் மிக உத்தமமான கண்ணுமாகும் ஸ்ரேயஸென்பது இவ்வளவுதான்' என்று பிராம்மணனை நோக்கிப் பிரஹலாதன் சொன்னான் அந்தப்பிராம்மணனால் பணிவிடைசெய்யப்பட்டவனும் அஸுரர்களுக்கு அரசனுமான பிரஹலாதன், அப்பொழுது, 'பிராம்மணர்களில் மிகச்சிறந்தவரே! விதிப்படியுள்ளதும் குருவினிடம் செய்யத்தக்கதுமான உம்முடைய ஒழுக்கத்தால் ஸந்தோஷமுள்ளவனாகிறேன் உமக்கு க்ஷேமம் உண்டாகட்டும் உமக்குவேண்டியவரத்தைக் கேளும் ஸந்தேகமின்றிக் கொடுக்கிறேன்' என்றவசனத்தைச்சொன்னான் அந்தப்ராம்மணஸ்ரேஷ்டனும் செய்ததேபோதுமென்று பிரஹலாதனிடம் சொன்னான் பரஹலாதனோ, ஸந்தோஷமுள்ளவனாகி, 'வரத்தைப்பெற்றுக்கொள்ளும்' என்று திரும்பவும்சொன்னான் பிராம்மணன், 'ராஜரே! நீர் அனுக்கிரகமுள்ளவராய் எனக்குப்பிரியத்தைச் செய்யவிரும்புவீராகில் உமதுசீலத்தை நானடையவிரும்புகிறேன் இதுதான் எனக்கு வேண்டியவரம்' என்றுசொன்னான் பிறகு, பிரஹலாதன் பிரியமுள்ளவனானான் பிராம்மணனால் வரம்கேட்கப்பட்டவுடன், 'இந்தப்பிராம்மணன் சிறிய மனமுள்ளவனல்லன்' என்று அவனுக்குப் பெரியபயமுண்டாயிற்று அப்பொழுது அந்தப்பிரஹலாதன் ஆச்சரியமடைந்து 'இவ்விதமாகட்டும்' என்று சொன்னான் பிராம்மணனுக்கு வரத்தைக்கொடுத்தபின் துக்கத்தை அடைந்தான் வரம்கொடுத்தபின் பிராம்மணன்சென்றதும் பிரஹலாதனுக்கு அப்பொழுது பெரியசிந்தையுண்டாயிற்று மஹாராஜனே! அவன் நிச்சயத்தைஅடையவில்லை அப்பா! அப்பொழுது பெரியதேஜஸுள்ளவனும் சிந்தையுள்ளவனுமான அந்தப் பிரஹலாதனுடைய சாயைபோன்றதும் தேஜோமயமான சரீரமுள்ளதுமான ஒன்று அவன்சரீரத்தைவிட்டு வெளிவந்தது.

1 வேறுபாடம்

மஹாராஜனுனபரஹலாதன அதை 'நீயார?' எனறு கேடடனன அது 'நான சீலமாகிறேன, உனனுலவிடபபடடுச செலலுகிறேன பகைவாகளை அடககும அரசனே! எவன உனனிடததில சிஷயததனமையையடைநது எபபொழுதும ஜாகரதையுளளவனுயிருநதானே அநதபபிராமமணேததமனிடததில வஸிககப போகிறேன' எனறு விடைசொலலிறறு அநதததேஜஸானது இவவிதஞசொலலிவிடடு மறைநது இநதிரனையடைநதது பிரபுவே! அநதததேஜஸானது சென றதும, பிறகு அவவித உருவமுளளமறறொருவன அநதபரஹலாதனுடைய சரீரததிலிருநது வெளிவநதான அநதபரஹலாதன, 'நீயார?' எனறுகேடடான 'அஸுராகளுககு இநதிரனுனபிரஹலாத! எனனைத தாமமெனறறி அநதபபிராமமணசரேஷடன எவவிடததிலிருககிறனே அவவிடததிறகுச செலலுகிறேன எவவிடததில சீலமிருககிறதோ அவவிடததிலனறே நானிருபபவன' எனறு அவன சொனனன மஹாராஜனே! பிறகு, மஹாதமாவான அநதபபிரஹலாதனுடைய சரீரததிலிருநது ஒளியால மிகஜவலிபபவனபோல வேறு ஒருவன வெளிவநதான பிரஹலாதன, 'நீயார?' எனறுகேடடவுடன, பெரிய காநதியுளள அநதபபுருஷன, 'அஸுரேநதிர! எனனை ஸததியமெனறறி இபபொழுது வெளியிலபோகிறேன நான தாமததைததொடாநது இருபபவன' எனறு அநதபபிரஹலாதனைககுறிததுச சொனனன அநதபபுருஷன தாமததைத தொடாநது சென றவுடன, அநதபபிரஹலாதனிடமிருநது வேறு ஒருபுருஷன வெளிவநதான பெரியதவமுளள அநதபபுருஷன, (நீ யாரெனறு பிரஹலாதனுல) கேடகபபடடவுடன, 'பிரஹலாத! எனனை ஒழுககமெனறறிநதுகொள ஸததியமிருககுமிடததி லனறே நானிருபபவன?' எனறுசொனனன அநதபபுருஷனசென றவுடன, அநதபபிரஹலாதனுடைய சரீரததிலிருநது பெரிய [1] சபதம வெளிவநதது (பிரஹலாதன) 'நீயார?' எனறுகேடடவுடன, (அது,) 'எனனைப பலம எனறறி ஒழுககமுளள விடததிலநானிருபபவன' எனறுசொலலிறறு அரசனே! இவவிதஞசொலலிவிடடு ஒழுககம எவவிடததிலிருககிறதோ அவவிடததிறகுச சென றது. பிறகு, அநதபரஹலாதனுடையசரீரததிலிருநது தேஜோமயமான ஒருதேவஸதிரீ வெளிவநதாள அஸுரராஜனுன அநதபபிரஹலாதன, அநதததேவியை 'நீயார?' எனறுகேடடான அநதததேவி, 'நான லகஷமி உணமையானபராககிரமமுளளவனே! நான உனனிடததில எபபோதுமஸுகமாகவஸிததுககொணடிருநதேன உன

1 வேறுபாடம.

லவிடப்பட்டுச் செல்லுகிறேன் நான் பலத்தைஅனுஸரித்
நுப்பவளன்றோ!" என்று அந்தப்பிரஹ்லாதனுக்கு மறுமொழி
ானனுள் உடனே, மஹாத்மாவான பிரஹ்லாதனுக்குப் பயம்
ணடாயிற்று அவன், 'தாமரைப் புஷ்பத்தை வீடாகக்
ாண்டவளே! நீ உலகத்திற்கு உத்தமமான ஈஸ்வரியும் ஸத்ய
ன விரதமுள்ளவளுமான தேவியன்றோ? எவ்விடத்திற்குச்
லலுகிறாய்? இந்தப் பிராம்மணஸ்ரேஷ்டர் யார்? உண்மையை
றிய விரும்புகிறேன்' என்று திரும்பவும் அந்தத் தேவியைக்
டக, லக்ஷ்மிதேவியானவள், 'பிரபுவே! எவன் பிரம்மசாரி
க உன்னிடமிருந்து கல்வியைக்கற்றானே அவன் இந்திரன்
ன்று உலகங்களிலும் உனக்குள்ள ஐஸ்வரியம் எதுவோ அஃது
வனால் அபகரிக்கப்பட்டது தர்மமறிந்தவனே! சீலத்தாலன்றோ
ன்று உலகங்களும் உன்னால் ஜயிக்கப்பட்டன பிரபுவே!
தனை அறிந்து தேவேந்திரனால் உன்னுடைய சீலம் அபகரிக்கப்
ட்டது பிராஜ்ஞர்களிற் பெரியவனே! தர்மமும் ஸத்தியமும்
வவிதமே ஒழுக்கமும் பலமும் அவ்விதமே நானும் எப்பொழு
ம சீலத்தைக் காரணமாகக்கொண்டவர்கள் இதிற் சந்தேக
ல்லை' என்று சொன்னாள் லக்ஷ்மியானவள் இவ்விதஞ்சொல்லி
டுச் சென்றாள் அவர்கள் யாவர்களுஞ் சென்றார்கள்' என்
ன யுதிஷ்டிர! துரியோதனனே அப்பொழுது திரும்ப
ந் தந்தையைநோக்கி, 'கௌரவர்களின் குமாரரே! சீலத்தின்
ண்மையை அறியவிரும்புகிறேன் சீலமானது எவ்விதமடை
படுமோ அந்த உபாயத்தையும் எனக்கு உபதேசிக்கவேண
' என்றுகேட்டான் திருதராஷ்டிரன் சொல்லத்தொடங்கி
ன 'அரசனே! மஹாத்மாவான பிரஹ்லாதனால் முந்தி உபா
ததுடன் சீலம் உபதேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது சுருக்கமாகச்
த்தையடையும் வழியைக்கேள் செய்கையாலும் மனத்தாலும்
க்காலும் எல்லாப்பிராணிகளிடத்திலும் துரோகமில்லாமல
நுப்பதும் அனுக்கிரகமும் தானமுமாகிய மூன்றும் சீலமென்று
ாண்டாடப்படுகின்றன எது மற்றவர்களுக்கு ஹிதமாக
ாதோ, எது வெட்கப்படக்காரணமோ, அவ்விதமானசெய்கை
யும் பராக்கிரமத்தையும் எவ்விதத்திலும் செய்யக்கூடாது
த்தைச்செய்தால் ஸதஸில் கொண்டாடப்படுமோ அந்தக்காரி
த்தைச் செய்யவேண்டும் குருக்களில் மிகச்சிறந்தவனே!
நக்கமாக இந்தச்சீலம் உனக்கு உபதேசிக்கப்பட்டது அர
னே! சீலமில்லாதவர்களும் சிலவிடத்தில் ஸம்பத்தையடை

கிறாகள் , ஆகிலும, அபபா ! நெடுங்காலம அனுபவிககமாட
கள அவாகள வேருடனகூட விழுவாாகள அருமைமக
இதை உணமையாகத தெரிநதுகொணடு சீலமுளளவனுய
அபபா ! அரசாகளிற சிறநதவனே ! நீ யுதிஷடிரனைவிட
மேலான ஸமபததையோ அதிலும அதிகததையோ விருமபு
யாகில சீலமுளளவனுயிரு' என று, இவவிதம திருராஷடிர
ராஜன புததிரனிடம சொனனுன குநதியின குமாரனே ! இ
செய இதனபயனை அடைவாய '' என று சொனனுா

நூறறிருபததைநதாவது அதயாயம்

ராஜதாமம். (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர், ஆசையைவிளக்க ஸுமித்திரனென்னும் ராஜனுக்கும் ரி
ரெனனும் முனிவருக்கும்நடந்த சரித்திரத்தைச் சொல்லியது)

யுதிஷடிரா, ''பிதாமஹரே ! மனிதனுககு முககியம
சீலம உமமால உபதேசிககபபடடது ஆசை எவவிதமுண
யிறறு ? அஃது எது ? அதனை எனககுசசொலலவேணடும பி
மஹரே ! எனககு இநதப பெரிய ஸநதேஹம உணடாயிருககிற
பகைவாகளின படடணஙகளை ஜயிபபவரே ! அநதசசநதேகத
அறுபபவா உமமைவிட வேறொருவருமிலலை பிரபுவான பித
ஹரே ! யுததம நேருஙகாலததில யுததமினறியே பாதிராஜ
கொடுபபது யுகதம அதனைத துாயோதனன செயவானென
அவனிடததில எனககுப பெரிய ஆசை இருநதது எலலா
தனுககும மிகபபெரிய ஆசை உணடாகிறது அவவாசை
னறறதாகச செயயபபடடால துககம எனனும மிருததியு உண
வதிற சநதேகமிலலை ராஜசிரேஷடரே ! கெடடபுததியுளள ந
துராதமாவான அநதத திருதராஷடிர குமாரனுல பயன
ஆசையுளளவனுகச செயயபபடடேன எனனுடைய அலப
தியைபபாரும மரஙகளையுடைய மலையைககாடடிலும ஆசைமி
பெரிதெனறு நினைககிறேன அரசரே ! மேலும, ஆகாயதை
காடடிலும ஆசையெனபது அளவிடககூடாதது குருகக
மிககசிறநதவரே ! அநத ஆசையெனபதுதான ஆலோசிககமு
யாததும ஜயிகக மிகஅரிதுமாயிருககிறது ஜயிகக மிகககடின
யிருபபதால அதைவிட வேறு எது ஜயிககமுடியாததென
பாாககிறேன '' என று சொனனுா

பீஷமா சொலலததொடஙகினா "யுதிஷடிர! இநதவிஷயததில
ஸமிததிரனெனனும அரசனுககும ரிஷபரெனனும முனிவருக
ம நடநதகதையை உனககு உதாகரிககிறேன எனனிடமிருநது
தரிநதுகொள ஹேஹய தேசததிறகு அரசனான ஸுமிததிர
னனனும ராஜரிஷியானவன வேடடைககுசசெனறு வணஙகிய
ணுவுளள அமபால ஒரு மிருகததை அடிததுத தூரததினான
திகபராககிரமமுளள அநத மிருகமானது அமபைத தூககிக
காணடு ஒடிறறு பலமுளள அநதஅரசனும அருகில ஒடும மிரு
ததைததொடாநது வேகமாகசசெனறான பிறகு, வேகமாகச
சலலும அநதமிருகமானது பளளததிலும மேடடிலும ஒடிறறு
ஜேநதிரனே! ஒரு முகூாதத நேரமபோல அநத மிருகமானது
ரியானவழியிறசெனறது பிறகு, அநத அரசன யெளவனததா
ம சரீரததிலுளளவலிமையாலும வில்லைபபிடிததவனும வாளேந
யவனுமாய அபபோது [1] அனனபக்ஷிபோல ஸஞசரிககத
தாடஙகினான பிறகு, நதஙகளையும நதிகளையும குளஙகளையும
டுகளையும தாணடிததாணடி ஒருவனாய வனததில ஸஞசரிததுக
காணடு ஒடினான அரசனே! அநதமிருகமோ, அபபொழுது,
ரசனருகில வநதுவநது வேகததுடனோடுவதும திருமபவும
நருஙகுவதும பிறகு மிகுநத வேகததுடன செலவதுமாயிருந
து ராஜஸரேஷடனே! அநத அரசனுடைய பல அமபுகளால
டிககபபடடுக கானகததில ஒடும அநத மிருகமானது விளையாடு
துபோலத திருமபவும அவனருகில வரும வேகமுளள சிறநத
ருகமானது திருமபவும வேகததையடைநது தாணடித் தாண
சசெனறு திருமபவும சமீபததிலசெலலும சததுருககளைத
னபபபடுததும ஸுமிததிரனானவன அநத மிருகததின உயிா
லையை அறுபபதும குரூரமானதும மிககசிறநததுமான ஓா
மபை எடுதது விலலிலிருநது எயதான பிறகு, [2] யூதபதிகளுட
றநத அநதமிருகமானது அநத அரசனுடைய அமபினவழியை
டடு இரணடுகுரோசதூரததில பரிஹஸிபபதுபோல நினறது
ளஙகும காநதியுளள அநத அமபானது பூமியில விழுநததும,
ருகமானது அரணயததில பிரவேசிததது அரசனும மிரு
ததை அடுததுசசென்றான.

---

1 'கவசமுளளவனாய' எனபது வேறுபாடம

2 யூதபதி = மிருககககூடடஙகளில தலைமையானது

நூற்றிருபத்தாறுவது அத்யாயம்

ராஜதாமம் (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர், ஸுமித்திரராஜன் ரிஷிகளின் ஆஸ்ரமம் சென்றதையு
அவர்களைப்பார்த்து ஆசைபெரிதா ஆகாசம் பெரிதா
என்று கேட்டதையும் சொல்லியது)

பிறகு, ஸுமிததிரராஜன பெரிய அரணயததில பிரவேசித
ரிஷிகளின ஆஸ்ரமததை அடைநது அபபொழுது களைதது அங
உடகாாநதான அபபொழுது விலலை ஏநதியவனும சிரமததா
துனபமடைநதவனும பசியுளளவனுமான அவனைககணடு ரிஷிக
வநது அவனுககு விதிபபடி உபசாரததைச செயதாாகள அந
அரசனும ரிஷிகளால கொடுககபபடட பூஜையைப பெறறு
கொணடு ரிஷிகள யாவாகளையும மிகஉததமமான தவததினவிரு
தியைபபறறிப பிரஸனஞசெயதான தவததையே பொருளாக
கொணட அநத ரிஷிகள அநத அரசனுடைய வசனததை அங
கரிததுககொணடு அரசபபுலியான அவனை அஙகு வநததின ப
ளைக கேடகததொடஙகினாகள 'அழகியமுகமுளள அரசனே
எனனபயனைககருதிப பாதசாரியாகக கடடிய கததியும விலலு
அமபுமுளளவனுகித தபோவனததிறகு வநதாயெனபதை
கேடகவிருமபுகிறோம வெகுமதியளிபபவனே! எஙகிருநதுவ
கிறாய்? நீ எநதககுலததில பிறநதவன? எனனபெயருளளவன
எஙகளுககுச சொலலவேணடும்' எனறு கேடடாாகள புருஷோ
ததம சிறநத பாரதனே! பிறகு அநத அரசன எலலாபராமமண
களுககும நடநதபடி தன விருததாநததையும தனவரவையு
சொலலததொடஙகினன 'பிராமமணாகளே! நான ஹைஹ
தேசததின அரசாகளின குலததில பிறநதவனும பகைவாகளை
குறைககிறவனுமான ஸுமிததிரன, பெரியசேனையுடனும் அமா
யாகளுடனும அநதபபுரஸதிரீகளுடனும அமபுகளால மிருக
கூடடஙகளை ஆயிரககணககாக அடிததுககொணடு 'ஸஞசரி
தேன ஒரு மிருகமானது எனனால அமபாலடிககபபடடு
தைதத அமபுடன ஓடிறறு ஓடும அமமிருகததைததொடாந
எதிாசசையாக இவவனம வநதுசோநதேன, லக்ஷமியை இழநத
னும ஆசை அழிநதவனும ஸ்ரமததால இளைபபுறறவனுமா
உஙகளருகில வநதேன ஸ்ரமததால இளைபபுறறவனும பயனற
ஆசையுளளவனும ராஜலக்ஷணம விலகியவனுமாக நான உஙக
டைய ஆஸ்ரமததை அடைநதேனே, இதைவிட வேறு துகக

ன இருக்கிறது? தபோதனர்களே! பயனற்ற என் ஆசை எனக்
கடுமையான துக்கத்தை உண்டுபண்ணுவதுபோல ராஜலக்ஷ்
ங்களை விட்டது என்க்குத் துக்கத்தை உண்டுபண்ணவில்லை
த்தில் மிக்கச் சிறந்தவர்களே! ஹிமவானென்னும் பெரியமலை
ரத்தாலும் மஹோத்தியென்னும்கடல் விஸ்தாரத்தாலும்
ாயத்தின் முடிவை எவ்விதம் அடையவில்லையோ அவ்விதம்
ன் ஆசையின் முடிவை அடையவில்லை யாவும் உங்களுக்குத்
ிந்திருக்கும் தவத்தைப் பொருளாகக்கொண்ட ரிஷிகள்
வற்றையும் அறிந்தவர்களன்றோ? நீங்கள் மிகப்பெரியபாக்கி
பெற்றவர்கள் ஆகையால், ஒரு ஸந்தேகம் கேட்கிறேன் ஒரு
ிதனுக்கு ஆசையிருக்கிறது, ஆகாயமுமிருக்கிறது இவை
ல் உலகத்தில் எது மிகப் பெரிதென்று உங்களுக்குத் தோற்று
து? இதை உண்மையாகக் கேட்கவிரும்புகிறேன் இவ்வுல
எது கிடைப்பதரிது? இஃது உங்களுக்கு எப்போதும் ரஹஸ
லாமலிருக்குமானால் தாமதமின்றிச் சொல்லுங்கள் பிராம
ஶ்ரேஷ்டர்களே! மிக்க ரஹஸ்யமானவிஷயத்தை நான்
ட்கவிரும்பவில்லை உங்கள் தவத்திற்கு இடையூறுனகாரியம்
வோ அதிலிருந்து நான் விலகுகிறேன் கதை பேச இட
க்குமானல் என்னல் சொல்லப்பட்டகேள்வி எதுவோ
தப்பற்றியகாரணத்தையும் ஸாமாத்தியத்தையும் உண்மை
க கேட்கவிரும்புகிறேன் எப்பொழுதும் தவமுள்ளவர்களும்
ாதியுள்ளவர்களுமான நீங்களும் இதைச் சொல்லத்தக்கவர்
' என்று சொன்னன்

நூற்றிருபத்தேழாவது அத்யாயம்

ராஜ தாமம் (தொடர்ச்சி)

(ஷபரென்னும் ரிஷி ஸுமித்ரராஜனுக்குத் தாம் தீர்த்தயாத்திரை செய்தது முதலியவற்றைச் சொல்லியது)

பிறகு[1] அங்குக்கூடிய அந்த ரிஷிகளுள் மிக்கச் சிறந்தவரான
பரென்னும் பிரமமரிஷியானவர் சிரித்துக்கொண்டு இவ்
னத்தைச் சொல்லத்தொடங்கினர்

'அரசப்புலியான பிரபுவே! முன்னொருகாலத்தில் தீர்த்த
த்திரைக்குச்சென்ற நான் திவ்யமான நரநாராயணர்களின்
ரமத்தை அடைந்தேன் அவ்விடத்தில் அழகான அந்தப
தரீவிருக்ஷமும் அவ்விதமே கங்காநதியைச் சேர்ந்த தடாகு

1 இலந்தைமரம்

மும இருககினறனா அரசனே! அவவிடததில ஹயகரீவா ச
வதமான வேதஙகளைபபடிககிறா. நான முநதி அநதத தடா
தில தேவாகளுககும பிதருககளுககும விதிபபடி தாபபணதை
செயது, பிறகு, நரநாராயணாகளெனற அநதரிஷிகள எபபெ
தும எநத ஆஸரமததிலவிளையாடினாகளோ அநத ஆஸரமத
குச சென்றேன, அபபொழுது, ஆஸரமததிறகுச சிறிது
பததில வஸிககவேணடிச சென்றேன சிறநதகைகளுளளவ
அபபொழுது அவவிடததில மரவுரியையும மானதோலையுமுடு
வரும இளைததவரும மிக உயாநதவரும தவததுககு நிதியும
ரததில மறறமனிதாகளுடன ஒபபிடததகாதவருமான
வெனனும ரிஷி வருகிறதைக கணடேன ராஜரிஷியே! அவ
மான சரீரமெலிவை நான கணடதிலலை ராஜேநதிரனே
மெலிநத அவாசரீரமும சிறுவிரலுககொபபானது கழுத
கைகளும காலகளும மயிாகளும ஆசசரியமாககாணபபட
தலையும காதுகளும கணகளும அவாசரீரததிறகு ஒததனவ
இருநதன அரசாகளில மிகசசிறநதவனே! அவருடைய
கும செயகையும ஒததிருநதன நரஸரேஷடனே! நான இ
தவரான அநதபராமமணரைககணடு பயநது மிகவும துனபமு
மனமுளளவனாகி அவாகாலகளில நமஸகரிததுப பிறகு
பெயரையும கோததிரததையும அவவிதமே காரியததை
அறிவிததுவிடடுக கைகூபபிககொணடு எதிரில நினறேன ந
அவரால அளிககபபடட ஆசனததில மெளள உடகாாநதே
மஹாராஜனே! பிறகு, தாமததைச செயகிறவாகளிறசிற
அநதரிஷியானவா அவவிடததில ரிஷிகளினமததியில அ
பொருளகளுடனகூடிய கதைகளைச சொனனா ... அ
சொலலிககொணடிருககுமபொழுதே, தாமரைமலாபோனற
களுளளவனும சேனையுடனும அநதபபுரஸதிரீகளுடனும கூ
வனும பெரிய கீாததியுளளவனும ஸமபததுளளவனும பூரித
னனுடைய தகபபனுமான வீரதயுமனராஜன அரணயததில கா
மறபோன புதரனை நினைதது மிகவுமசோகமுளளவனாகி அ
புதரனை, 'இவவிடததில பாாபபேன, இவவிடததிலபாாபபே
எனறு வேகமான குதிரைகளுடனவநதான தாமஞெசெயபவ
இவவிதம ஆசையால இளைதத அநத அரசன இநதவனததில
சரிததுககொணடு, 'அநதப புதரன திருமபவும எனனால கா
கிடைககமாடடான, ஒரேபுதரன, பெரிய அரணயததில முன
காணுமறபோயவிடடான அவனை நான காணமுடியவிலலை
எனககு ஆசை பெரிதாயிருககிறது அநத ஆசையால சூழப

ரமுள்ளநான மரணத்தையடையத்தக்கவனென்பதிற சந்தேக
லை' என்று அப்பொழுது அடிக்கடி சொன்னன சிறந்தரிஷிக
ா உத்தமரும பூஜயருமான தனுவானவா இதைக்கேட்டவுடன
குனிந்து ஒருமுகூாத்தநேரமபோலத தியானத்தில பறறுத
ாளவராயிருந்தாா மிகவுஞசோகமுள்ள அரசன அந்தமுனிவா
ானஞசெயதலைக கணடு தீனபுததியுள்ளவனுய, 'தேவரிஷியே!
ா கிடைபபது அரிது? ஆசையைவிட எது பெரிது? இது
ஸயமாயிலலாமலிருக்குமானல அபபொழுது பூஜயரானநீா
ைத உபதேசிக்கவேணடும' என்னுமவாக்கியததைப பலமுறை
வும மெதுவாகச சொன்னன தனுவானவா, 'ஓ! அரசனே!
ன அலபபாக்யனுயிருபபதால அவிவேகமுள்ள புததியை
டைந்து, [1] க்ஷேமத்தையும பொனனையும மரவுரிகளையும யாசிப
ரும பூஜயருமான மஹரிஷியானவா (உனபுதரனை) அவனல
த்தி அவமதிக்கபபட்டவரானா அவமதிபபை முனனிட்டுக்
அவைகளைககொடுக்கவிலலை அககாரணத்தால வெறுபபுறற
ந்தபபிரமமரிஷியானவா ஆசையறறவரானா' என்றுசொன
மனிதாகளில மிகசசிறந்தவனே! இவவிதம சொலலியதைக
டடவனும தாமபுததியுள்ளவனுமான அரசன, உலகஙகளால
ிக்கபபடுமஅந்தரிஷியை நமஸகரிதது, ஶரமமுள்ளவனுகி, உன
பபோல மிகததுனபமடைந்தான பிறகு, பெரியகீாததியுள்ள
ியானவா ஆக்கியததையும பாததியததையுமவருவிதது அர
ா பொருட்டு யாவறறையும வனவாஸிகளுக்குள்ளவிதிப்படி
ிககசசெயதாா பிறகு, எலலாரிஷிகளும ஸபதரிஷிகள துருவ
ச சூழவதுபோல அந்த அரசனைமுனனிட்டுச சுறறி உட்காாந்
ாகள, அபபொழுது தோலவியடையாத அந்த அரசனைநோக்கி
ஶரமததுக்குவந்ததின பயன யாவறறையும கேட்டாாகள

நூற்றிருபத்தெட்டாவது அத்யாயம்
ராஜ தா மம். (தொடர்ச்சி)

வீரத்யும்னன் புத்திரனைத்தேடிவந்ததாகச் சொல்லி, மறுபடியும்
'கிடைத்தற்கரிய பொருள் எது, மிக அற்பமானது எது'
என்றுவினவ, தனுரிஷி உத்தரம் சொல்லியது)

அரசன, 'நான வீரதயும்னனென்று சொலலபபட்டவனும
ககுக்களில பிரஸிததிபெறறவனுமான ராஜன, காணுமறபோன
தயுமனனென்னும புததிரனைத தேடவேணடி வனததுக்குவந

[1] 'பொறகலசததை' என்பது வேறுபாடததினபொருள

தேன பிராமமணஶரேஷடரே! அவன ஒரே புதரன அ
பாலகன, குறறமிலலாதவன, இநதவனததில காணபபடவி
அவனைததேடவேணடி நான ஸஞசரிககிறேன' எனறுசெ
ஞன அநத அரசன இவவிதவசனததைச சொனனவுட
முனியானவா முகமகுனிநதவராயப பேசாமலே இருந
அநதஸமயததில அரசனைநோககி மறுமொழிசொலலவி
அரசஶரேஷடனே! ஏனெனில, அநதபராமமணா அநத
ஞல முநதி மிகவும பூஜிககபபடாதவராய அவராசை அடி
படடு நீணடதவததை அடைநதாா அவா அபபொழுது, 'ந
எவவிதததிலும அரசாகளிடமிருநதும மறறஜாதிகளிடமிரு
பிரதிகரஹததைச செயகிறதிலலை' எனறு புததியைவைத
கொணடும, 'ஆசையனறோ நிலைபெறறதாகி அவிவேகமுளள
ஷனைப பேசசசெயகிறது? அதை நான விலககுகிறேன' எ
எணணிககொணடும உறுதியாக இருநதாா வீரதயுமனனே அ
முனிஶரேஷடரைநோககி, 'ஆசையின நிலைமை எது? இபபூமி
எது ஜயிககககடினமானது? பூஜயரானநீா இதைச சொலலவே
டும நீா அறமபொருளகளை அறிநதவரனறோ?' எனறு திருமப
கேடடான பிறகு, பூஜயரும மெலிநதசரீரமுளளவருமான அ
பராமமணா, அபபொழுது அது முழுமையும நினைததுககொண
அரசனை நினைககுமபடிசெயகிறவாபோல, 'அரசனே! மெலி
தில ஆசைககுசசரியானது ஒனறுமிலலை ராஜனே! அ
ஆசையைஜயிபபது கடினமாகையால தான எனனல அர
பிராாததிககபபடடான' எனறுசொனனா

அரசன, 'பிராமமணரே! உமதுவசனததால [1] கிருசத
மையும கிருசமிலலாமையும எனனல அறியபபடடன தவிஜ
லாதவனிடததில வேதவாககியமபோல அநத ஆசையிலதோ
றுமவஸதுவே கிடைபபதரிதெனறும அறியபபடடது பர
ஞாகளிறபெரியவரே! ஆனல, எனமனததில ஒரு ஸநதேக
உணடாயிருககிறது முனிவரே! கேடகும எனககு அ
உணமையாக நீா சொலலவேணடும உமமைவிட மிக
கிருசமாயிருபபது எது? இவவுலகில எது கிடைபபதரித
பிராமமணரே! பூஜயரான நீா உமககு ரஹஸயமாக இலலாவி
டால இதைச சொலலவேணடும' எனறுகேடடான தனுரி
சொலலததொடஙகினா 'யாசிககும எநதமனிதன தைரியத
அடைகிறனே அவன தாலபன, அலலது இலலையெனறேசொல

[1] 'ஆசையுளளவன கிருசன, ஆசையிலலாதவன புஷடன' எ
பது பழையஉரை

ரம அபபா! யாசிபபவனை எவன அவமதியாமலிருககிருனே
யவன மிகவுமதுாலபன யாசகனுககு மரியாதையுடன ஆசை
ரட்டி எவன உணமையாகச சகதிககுததககபடி உபகாரஞசெய
ரமலிருககிருனே அவனிடததில வைககபபடட எலலாபராணிக
நடையஆசையும என‍னைவிட மிகவும கிருசமானது நனறிகெடட
ரகளிடததிலும குரூராகளிடததிலும சோமபாகளிடததிலும
பகாரிகளிடததிலும வைககபபடட ஆசையானது எனனைவிட
கவும கிருசமானது ஒரேபுதரனுளள எநததகபபனுனவன
நதபபுதரன காணுமறபோனதும அலலது தேசாநதரஞசென
தும அவனபிரவிருததியை அறியாமலிருககிருனே அவனுடைய
ஆசை எனனைவிட மிககிருசமானது ராஜனே! கிழவிகளான
திரீகளுககுப புதரனவேணடுமெனற காரணததால பிரஸவததி
ணடாகும ஆசையும அவவிதமே தனமுளளவாகளுககு உண
ரகும ஆசையும எனனைவிட மிகவும கிருசமானவை ஸரியான
ராயமிருககுமபொழுது விவாகததை விருமபும கனனிகை
ளுககு அநதவிவாகததைபபறறிய கதைகளைககேடடு உணடாகும
ஆசையானது எனனைவிட மிகவும கிருசமானது' எனறுசொன
ர அரசனே! பிறகு, அதைககேடடு அநதபபுரததுடனகூடிய
நத அரசன தலையால அவாகாலகளைததொடடு பராமமண
ரேஷடரான அவரை விழுநதுவணஙகினன தாமரைமலா
பானற கணணுளள அரசன, 'பூஜயரான பிராமமணோததமரே!
மது அனுகராஹததை வேணடுகினறேன புதரனுடனசோகதை
ய விருமபுகிறேன இபபொழுது உமமால சொலலபபடடது
துவோ அநதவிஷயததில நீா விருமபுகிற வரஙகளை விதிபபடி
பறறுககொளளும ஓ! பிராமமணரே! உமமால சொலலபபடட
ஃது உணமையே, வேறுவிதமான பொயயனறு' எனற வச
ததைச சொனனன பிறகு, தாமததை ரகூஷிபபவாகளுள
றநதவரும பூஜயருமான தனுவானவா நகைததுத தவததாலும
ல்வியாலும இநத அரசனுடையபுதரனை வேகமாக வருவிததா
ரமததை ரகூஷிபபவாகளுள சிறநத அநதமுனிவா அவன புத
ன வருவிதது அநத அரசனைக குறறமுளளவனெனறு தெரி
ததபின, தாமரூபியான தமமைக காணபிததா அவா ஆச
ரியமாககககாணபபடும திவவியமான தம உருவததைக காண
ததபின, பாபமிலலாதவரும கோபமிலலாதவருமாய அரண
ததினருகிற சஞசாிததுக கொணடிருநதா அரசனே!
ஃது எனனல காணபபடடது அவவிதமே, இநதவசனமும
கடகபபடடது ஆகையால, மிகவும கிருசமான இநத

T. இரு

ஆசையை விரைவாக விலககிககொள' என்றுசொன்னா ...சனே! அபபொழுது மஹாதமாவான ரிஷபரால அவவிதஞ்செ...லபபட்ட அநதஸுமிதரன உடனே மிகவுமகிருசமான ஆசை...விலககிககொணடான மஹாராஜனுனகெளநதேய! நீயும இ...விதம என்னுடைய இநதவசனததைககேட்டு இமயமலேபே...ஆசைவறறவனுகவும உறுதியாகவுமிரு மஹாராஜனே! இவ...கில நீதான கஷ்டமான அவவித [1] விஷயஙகளைபபறறி பரஶ...செயகிறவனும கேட்கிறவனுமாயிருககிறுய என்னிடமிருந...கேட்டபின இநதவிஷயஙகளில நீ துனபபபட்த தககவனலல...என்றுசொன்னா

நூறறிருபததோனபதாவது அதயாயம

ராஜதாமம (தொடர்ச்சி)

(யமன், பெற்றோர்க்குப்பணிவிடைசெய்வது அவர்களின்கடனை நீ...நுத்திசெய்வதற்குரிய உபாயமென்று கௌதமருக்குச்சொல்லியது...)

யுதிஷ்டிரா, "ஓ! பாரதரே! அமிருததில திருபதியுண...காமைபோல நீரபேசுவதில எனககுபபோதுமென்ற எணணமு...டாகவிலலை ஆதமஞானஸமாதியிலிருபபவன எவவிதம திரு...யுளளவனுயிருபபனே அவவிதம திருபதியுளளவனுயிருககிறே...பிதாமஹரே! ஆகையால, திருமபவும நீர இநததநதாமவிஷ...தில எனககு உபதேசிககவேணடும நான உமமுடைய தாமோ...தேசமெனனும அமிருததததைபபானஞ்செயது திருபதியடை...விலலை" என்று சொன்னா

பீஷமா சொலலததொடஙகினா "இநதவிஷயததி...கௌதமருககும மஹாதமாவான யமனுககும நடநத ஸம...ஷணையான பழைய இவவிதிஹாஸததை உதாஹரிககிறாக...பாரியாததிரமெனனும மலையில கௌதமருககுப பெரியதே...ஆஶரமமிருநதது தவததால பாவஙகளை எரிதத கௌத...அதில வஸிததுவநதார அநதககௌதமா அறுபதினுயிரம ...ஷம தவஞ்செயதார புருஷபபுலியே! அபபொழுது கடுமையா...தவததையுடையவரும தியானஞ்செயகிறவரும மிகபபெரியரிஷ...மானஅநதககௌதமரிடம லோகபாலனுனயமன வநதான வ...பொழுது, நலலதவமுளள அநதககௌதமரிஷியைக கணடா...தவததைப பொருளாககககொணட அநதபபிரமமரிஷியும வா...அவனைத தேஜஸால யமனெனறறிநதுகொணடு கைகட்டிவண...

---

[1] வேறுபாடம

ளவராய அருகிறசெனறா தாமராஜனனவன, பிராமமணா
ில உததமரான அநதககெளதமரைக கணடதும நமஸகரிதது,
ாமனன நான உமககு எனன செயயவேணடும?' எனறு
ாலவிககொணடு எதிரிலழைததான கெளதமா, 'புருஷன
நதசசெயது தாய தநதைகளிடம கடனிலலாதிருககும தன
மையை அடைவான? அடையமுடியாத புணயலோகஙகளையும
வீதம அடைவான?' எனறுகேடடாா யமன, 'எபபொழு
ம தவமுடி பரிசுததியுமுளளவனும ஸதயததிலும தாமததி
ம விருபபமுளளவனுமாயிருநதுகொணடு ஒவவொரு நாளும
யதநதைகளின பூஜையை நேராககசசெயயவேணடும நிறைநத
ஷிணையுளள பல அசுவமேத யாகஙகளைச செயயவேணடும
தனால, புருஷன ஆசசரியமாகக காணபபடும உலகஙகளை
டைவான' எனறுசொனனான" எனறா

நூறறுமுபபதாவது அதயாயம

ராஜதாமம். (தொடர்ச்சி)

(பீஷமர், அரசன் ஆபத்காலத்தில் பிரஜைகளைத் துன்புறுத்தி
யாவது பொருளாதாரத்தை விருத்தி செய்யவேண்டும்
என்று சொல்லியது)

யுதிஷடிரா, "ஓ! பாரதரே! மிதராாகளால விடபபடடவனும
சததுருககளுளளவனும பொககசமழிநதவனும சேனையிழநத
னும துஷடாகளான மநதிரிகளைத துணையாகக கொணடவ
ம யாவாகளாலும கேடகபபடட மநதராலோசனையுளளவனும
ஜயததிலிருநது நழுவுகிறவனும வேறுகதியைக காணாதவனும
துருவின ராஜயததை எதிாததுச சென றவனும சததுருவின
ஜயஙகளை அடிககமுயனறவனும மிகக பலசாலியான சததுரு
ன போாசெயய பரவிருததிததவனும பலமிலலாதவனும ராஜ
ததை நனகு ரக்ஷியாதவனும தேச காலஙகளை அறியாதவனு
ன அரசனுககு எனன கதி? அவனுககு ஸாமோபாயம செல
தககதாயிராது மிகவும துனபமிருபபதால சததுருவின
ஙகளிடம பேதோபாயமுஞ செலலாது. அபபொழுது அவன
வீததிலாவது பொருளை ஸமபாதிதது அதைக கொணடு
ழபபது நலமா? அலலது மரிபபது நலமா? அவைகளில எது
லதாகும?" எனறுகேடக, பீஷமா சொலலத தொடஙகினா
"பரதாகளிற சிறநதவனே! மிககரஹஸயமான தாமததைப
றறி எனனைக கேடகிறாய யுதிஷடிர! இநததாமததைச

கேளாமல சொலல எனககு விருபபமிலலை பாதாகளிற சிறந
வனே! தாமமெனபது மிககஸூக்ஷமமனறே? அதைச சா
திரததிலிருநது அறிவுடன கேடடுததெரிநதுகொணடு [1]அனு
டிதது யாராவதொருவன ஒரிடததில நலல ஆசாரஙகளுட
ஸாதுவாயிருபபான அறிநது செயயபபடும (பிரஜைகளைத து
பபபடுததும) செயகையால ஒருவன பொருளுளளவனுவது
ஆகாமலிருபபதுமுணடு அதைச சொநதப புததியால ஆலே
சிததுபபாா இநதககேளவி அவவிதம நிசசயிககத தககதாயிரு
கிறது பாரத! அரசாகளின வயவஹாரம நடைபெறக காரண
மான ஆபததகாலததிறகுரிய தாமஙகளைபபறறிய பல உபாய
களைக கேள தாமததின காரணததால பிரஜைகளைத துனப
படுததிப பொருளடைவதெனனும இவவிதததாமததை நா
அடைய விருமபவிலலை இநத உபாயமானது இவவுலகிலுள
பிராணிகளால துககததுடன அஙகீகரிககத தககதாகும, மு
வில [2] மரணததிறகு ஒததததாகும இதுவே நலலறிவுளள
ரனைவரின நிசசயமும மனிதன எபபொழுதும சாஸதிரதை
எபபடி எபபடிப பாாககிறனே அபபடி அபபடி அறிவுளளவ
வான அறிவில இவனுககு விருபபமுமுணடாகும மனிதனுக
அறிவிலலாமையால உபாயககேடும அறிவால உபாயமுமுணடா
கும உபாயமானது ஸமபததைசசெயயும உயாநத ஸாத
மாகும ஸநதேகமிலலாதவனும அஸூயையிலலாதவனுமா
இநத வசனததைக கேள பொககசமழிவதாலேயே அரசனுக
மிகக பலககுறைவுணடாகும அரசன எபபொழுதும இநத
பிராணிகளிடமிருநது சததிககுததககபடி பொககசததையுண
பணணிககொளளவேணடும முனனேோகளான மனிதாகளா
ஆசரிககபபடட இநத [3] உபதாமததை அடைநத பின நல
காலததை அடைநது (முன துனபபபடுததபபடட பிராணிகளை
ஸநதோஷபபடுததவேணடும இநதததாமம ஆபததகாலததி
நியாயமாகும ஓ! பாரத! சகதியுளளவாகளுககுத தாமம வேறு
ஆபததகாலஙகளில தாமம [4] வேறு [5] பொககசமிலலாமலும த
மம அடையபபடும தாமததைவிட ஜீவனம மிகபபெரியதாகு
நியாயபபடியுளள தாமததை அடைவதால பலசாலியாயிருக
முடியாது யாதொரு காரணததால ஒரே உறுதியாகத தாம
திறகு வருததியுணடாவதிலலையோ அககாரணததால ஆப
காலததில அதாமமும தாம லக்ஷணமுளளதாகக கேடகபப
கிறது அநதச சமயததில அதாமமும தாமமாகுமெனறு அ

[1], [2] வேறுபாடம [3] ஆபததகாலததிறகுரிய தாமம [4], [5], வேறுபாட

கள அறிவிககிறாாகள அவவிஷயததில ஆபதது விலகிய
ா க்ஷத்திரியனுககுத தோஷததை விலககததகக பிராயச
தம விதிககபபடுகிறது இநத அரசனுககு எவவிதம தாமம
றயாமலிருககுமோ, இவன எவவிதம சததருவினவசம
டையாதிருபபனே அதைச செயயவேணடும தனனைக குறை
லாதவனுகச செயதுகொளளவேணடுமெனறு சொலலுகிறா
எலலாவிததத்தாலும எலலாஉபாயஙகளாலும தனனைத
னபததிலிருநது விடுவிததுககொளள வேணடும தனனுடைய்
மததையும பிறனுடைய தாமததையும (ஆபதகாலததில)
னிககவேணடியதிலலையெனபது நிசசயம அபபா! தாம
ிநதவனுககு ஆபதகாலததிலுளள தாமததைப பறறிய நிசச
தாமததில 1 ஸாமாததியமாகும க்ஷத்திரியனுககுக கைவன
யால முயறசிசெயவது 2 ஜீவனமெனறு வேதஙகூறுகிறது
ரத! க்ஷத்திரியன ஜீவனததிறகுத தடையுளளஸமயததில
திகளின பொருளையும வேதமோதுபவாகளின பொருளையும
பிர வேறு எவனுடையபொருளை எடுககத தகுதியுளளவ
லலன? இது, துன்பமுளளபிராமமணன யாகஞ்செயயத தகாத
னுககும எபபடி யாகஞ்செயவிபபானே, புஜிககததகாததையும
ப்படிப புஜிபபானே அபபடியே, இதில சநதேஹமிலலை துனப
ளளவனுககு எநதவழி செலலததகாதது? 3 தடுககபபடடவ
ககுக கெடடவழியெனபதிலலை துனபபபடுததபபடுகிறவன
வவிதம வ்ழியைவிடடுஓடுவனே இதுவும அவவிதமாகும எவ
டைய பொககசமும சேனையும குறைவடைவதால எலலாப
ராணிகளுககும துனபமநேருமோ எவனுககுப பிகூையெடுபப
ம வைஶயசூதராகளினஜீவனமும விதிககபபடவிலலையோ அநத
க்ஷததிரியன முககியமான தாமததைவிடததகக ஆபததுளள
பாழுது 4 தனஜாதியாரை அடுததுப பிழையாமல தனதாமத
றகடுததபடியான (பிரஜைகளைத துனபபபடுததியாவது பொ
ளை அடைவதெனனும) இரணடாவது விதிபபடி ஜீவிபபது
யாயமாகும ஆபததை அடைநதவன தாமததிறகுரிய நியா
ததைவிடடுப பிழைககலாம இது ஜீவனததுககுக குறைநேரும
பாழுது பிராமமணாகளிடததிலும காணபபடடது க்ஷத்திரிய
ிடததில ஸநதேஹமிலலாமல எபபொழுதும இது நிசசயிககப
டடது க்ஷதரியன பொருளுளளவாகளிடமிருநது பொருளை
டுததுககொளளலாம எவவிதததிலும (தான) துனபமிலலா
ிருககவேணடும க்ஷதரியன துனபமுளள பிரஜைகளை ரகூபி

வேறுபாடம 2 ‘ஸாமாததியம’எனபது வேறுபாடம 3 4 வேறுபாடம

பவனெனறு அறிவிககிறாகள ஆகையால, ரக்ஷையைசசெயகி
றான அரசன பொருளை எடுததுககொளளவேணடும இவவுல
க்ஷததிரியனலலாதவாகளிலும எவவிதமனிதனுககும ஹிம
யிலலாததான ஜீவனமிலலை ஒருவராய அரணயததிலிருநது
சரிககும முனிவருககும லலாடததில எழுதியபடி நடககுமென
நமபிககொணடிருநது ஜீவிககமுடியாது குருககளிறசிறநதவே
பிரஜைகளின ரக்ஷையைச செயயவிருமபும க்ஷததிரியனுககு அ
மிகவுமமுடியாதது ஆபதகாலததில எபபொழுதுமே அரசும ரா
யமும ஒனறையொனறு அடுததிருககுமபடி செயயவேணடும. இ
ஸநாதனமான தாமம அரசன ஆபதகாலஙகளில திரவியககுவி
களைககொணடு ராஜயததை எவவிதம ரக்ஷிககிறானோ அவவித
ராஜயமும அரசனை ஆபதகாலததில ரக்ஷிககததககதாயிரு
வேணடும பசியாலபீடிககபபடட அரசன, ராஜயததில சோத
வைககபபடட கோசம தணடம சேனை மிததிரன இவைகளை
மறறவறறையும விலகியிருககசசெயயககூடாது தாமமறிநத
கள [1] அனனததால விதையை ஸமபாதிககவேணடுமெனறறிவி
கிறாகள இநத ஆபதகால தாமததைபபறறிய விஷயம பெ
மாயையுளள சமபரனுடைய மதமெனறு சொலலுகிறாக
எநத அரசனுடைய ராஜயமானது ஜீவனமினறிக கஷடபப
கிறதோ, எவன வேறுமனிதனாயிருககிறானோ, எவன விதேசதத
குச செலலுகிறானோ அநத அரசனுடைய ஜீவனம நிநதிககபபட
தாகும அரசனுககுக கோசமும சேனையும மூலமாகும. சே
யோ கோசததை மூலமாககொணடது அநதசசேனை எலலா
தாமஙகளுககும மூலம பரஜைகள அநதத தாமததை மூலமாக
கொணடவைகள இவவுலகில கோசமானது பிறரைததுனப
படுததாமல சோககபபடமுடியாதது (கோசமிலலாவிடடா
சேனை ஏது? அவவிதககோசததிறகாகத துனபபபடுததுவதா
தோஷததை அடையமாடடான செயயததகாததும காரய
திறகுவேணடி யாகஙகளில செயயபபடுகிறது ஆபதகாலததி
பொககசததைச சோககத துனபபபடுததுகிறதெனனும இநத
காரணததிறகாக அரசன தோஷததை அடையமாடடான
ஆபதகாலததில பிரஜைகளைக கஷடபபடுததுவது அவை

[1] 'விதைககுமிசசமினறிப புஜிததுவிடடால பிறகு போஜனம அ
தாயவிடும புஜிபபதைககுறைததாவது விதையைச சமபாதிததால பிற
னறுகபபுஜிககலாம அதுபோலத தனமகுறைநத அரசனை பிரஜைக
பெருகசசெயதால பிறகு அவனால அவை ரக்ஷிககபபடும அவவிதமின
அரசனுககு மோசம வநதால பரஜைகளும அழிநதுபோம' எனப
பழையஉரை.

ன க்ஷேமத்திறகுக காரணமாகும அபபோது வேறுவிதமா
நபபது துனபத்திறகுக காரணமாகும யானை குதிரை முதலிய
பகளைரக்ஷிபபது பயனறறதானுலும அதுமுழுவதும பொரு
ச சோககக காரணமாகும புததியுளளவன காரியஙகளின
-சயததை இவவிதம புததியால நனருகப பாாததுககொளள
ணடும [1] யாகத்திறகு வேருனறு ஸாதனமாகிறது யாகம
றருனறிறகு ஸாதனமாகிறது மறருனறு யாகத்தின ஸாத
ததிறகு ஸாதனமாகிறது அவை முழுதும யாகத்திறகுஸாத
நதான இதுவிஷயத்தில தாமத்தின உணமையைவெளியிடத
க உபமானததைசசொலலுகிறேன யாகத்திறகாக யூபத்திற
ரியமரததை வெட்டுகிறுாகள அவவிடத்தில அருகிலுளள
ததசிலமரஙகள (அதறகு) விரோதமாயிருககினறனவோ
நதமரஙகளையும நிசசயமாக வெட்டுகிறுாகள அநதமரஙகள
ழுமபொழுது மறறமரஙகளையும முறிககினறன சததுருககளைத
பிககசசெயகிறவனே! இவவிதம எநத மனிதாகள பெரிய
பாககசத்திறகு விரோதிகளாயிருககிறுாகளோ அவாகளைக
ாலலாமல இநதபபொககசம விருததிபபதைககாணேன பாரத!
னததால இவவுலகையும மேலுலகையும ஸததியததையும தா
தததையும ஜயிககலாம பொருளிலலாதவன பிணமே ஆவான
லலா உபாயஙகளாலும யாகத்திலபயனபடததககபொருளை
மபாதிககவேணடும ஒ! பாரத! இவவிதம ஆபததுககாலத
ல செயயததககதும மறறஸமயத்தில செயயததகாததுமான
நதவிஷயஙகளில ஸமமானதோஷமுளளவனுககககூடாது பரத
லத்திலுதித்த அரசனே! பொருளை அடைவது விடுவது இவ
ரணடும ஒருவனிடத்தில எவவிதமும இருககமுடியா காடு
ரில செலவமிககவாகளை ஒரிடத்திலும நான காணேன இநதப
மியில பொருளெனறு யாதொருவஸது காணபபடுகிறதோ
தை, 'இது, எனககு வேணடும, எனககு வேணடும' எனறு
லகமனைததிறது எவவிதததிலும அரசனுடையதாமததுககுச
ரியானதொனறுமிலலை அரசாகளுககு ஆபதகாலத்திறகாக
வறுவிதமான தாமம சொலலபபட்டிருககிறது அது மறறஸம
த்தில தாமமாகாது சிலா ஞானததாலும காமததாலும, தவ

[1] 'பசுமுதலியவை யாகத்திறகு ஸாதனம யாகமசித்தசுததிககு
ாதனம பசு, யாகம, சித்தசுததி மூனறும மோக்ஷத்திறகுஸாதனம
பபடியே தணடம பொககசத்திறகுஸாதனம பொககசம சேனைககு
ாதனம, சேனை சததுருவை ஜயிபபதறகு ஸாதனம பொககசம,
சனை, ஜயம மூனறும ராஜயத்தின வருததிககு ஸாதனம' எனபது
ழைய உரை

முள்ளசிலர் [1] தவத்தாலும், மற்றுஞ்சிலர் புத்தியாலும் ஸாமர்
யத்தாலும் பொருளைச்சேர்க்கிறார்கள் பொருளில்லாதவனைப
மில்லாதவனென்று சொல்லுகிறார்கள் மனிதன் பொருளால
முள்ளவனுவான் [2] பலமுள்ளவனுக்கு யாவும் அடையத்தக
வாகும் போக்கமுள்ளவன் யாவற்றையும் ஜயிப்பான் [3] கே
மும் தாமமும் காமமும் பரலோகமும் இவ்வுலகமுமா
அனைத்தையும் தாமப்படி அடையவிரும்பவேண்டும் ஒருஸமய
லும் அதாமத்தால் அடையவிரும்பக்கூடாது" என்றுசொன

ராஜதர்மம் முற்றிற்று

நூற்றுமுப்பத்தோராவது அத்யாயம்

ஆபத்தர்மம்.

(பீஷ்மர், அரசன் ஆபத்காலத்தில் எல்லாப்பொருளையும் கொடுத்
வது தன்னை ரக்ஷித்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கூறியது)

யுதிஷ்டிரர், "ஓ! பாரதரே! குறைவடைந்தவனும் சோ
லுள்ளவனும் பந்துக்களின் நாசத்தில் பயத்தால் வெளியில்வ
யுத்தஞ்செய்ய முடியாதவனும் முக்கியமான்ஜனங்களிடம்
தேகமுள்ளவனும் கெட்ட ஆலோசனையுள்ளவனும் ராஜ்ய
லுள்ளவர்களாலும் பட்டணத்திலுள்ளவர்களாலும் வெறுக
பட்டவனும் செல்வப்பெருக்கமில்லாதவனும் மித்திரர்களை
யாதைச்செய்ய முடியாதவனும் எல்லாவிதத்தாலும் வேறுப
மந்திரிகளுள்ளவனும் சத்துருசேனையால் எதிர்க்கப்பட்டவ
பலமில்லாதவனும் அதிகபலமுள்ளவிரோதியால் துன்பப்
தப்பட்ட மனமுள்ளவனுமாயிருப்பவனுக்கு எதுசெய்யத்த
தென்று கூறப்படுகிறது? அதைச் சொல்லவேண்டும்" என
கேட்க, பீஷ்மர் சொல்லத்தொடங்கினார் "ஜயிக்கவிரு
முள்ள சத்துருவானவன் தாமப்படி பொருளை ஸம்பாதிப்ப
ஸமர்த்தனும் பரிசுத்தனுமாயிருப்பானாகில் விரைவில் அ
னுடன் ஸந்திசெய்துகொள்ளவேண்டும் [4] முன்னோர்களால் அ

---

1 வேறுபாடம் 2 'தனமுள்ளவன்' என்பது வேறுபாடம்

3 'தாமமும் காமமும் பரலோகமும் இவ்வுலகமும் கோசத்தால
திக்கும் அந்தக்கோசத்தைத் தாமத்தால் அடையவிரும்பவேண
என்பது வேறுபாடம்

4 'தன்முன்னோர்களால் அனுபவிக்கப்பட்டவைகளும் அந்தச
த்ருவினால் ஆக்ரமிக்கப்பட்டவைகளுமான கிராமநகரமுதலியவைக
அவனிடமிருந்து ஸாமோபாயத்தினாலேயே விடுவித்துக்கொள்ளவே
டும்' என்பது பழைய உரை

விக்கப்பட்டவைகளை விடுவித்துக்கொள்ளவேண்டும். எவன் த்தாமமாக ஜயிக்கவிருப்பமுள்ளவனும் பலமுள்ளவனும் பாபத் ல் உறுதியுள்ளவனுமாயிருக்கிருனே அவனுடனும் தன்னுடைய ல கிராமங்களைக் கொடுத்தாவது ஸந்திசெய்துகொள்ள விரும்ப வண்டும் ராஜதானியைவிட்டாவது [1] வேறு உபாயத்தாலாவது பத்தை விலக்கிக்கொள்ளவேண்டும் அரசத்தன்மைக்குத் தகுதி ள்ளவன் உயிரோடிருந்தால் திரும்பவும் திரவியங்களைத் தேடிக் காள்ளலாம் எந்த ஆபத்துக்கள் பொக்கசத்தையும் சேனையையும் ழந்து விலக்கிக்கொள்ளத்தக்கவைகளோ அவைகளின்விஷயத் ல் அறம்பொருள்களை அறிந்த எவன் மேலான தன்னை இழப்பான்? விரோதி செய்யுங்குற்றங்களை வெறுக்கவேண்டும் சத்துருவுக்கு சப்பட்ட பொருளில் ஸ்நேஹம் வைப்பது கூடாது எவ்விதமா து கூடுமானல் (சத்துருவிடம்) தன்னைக் கொடுக்கக்கூடாது'' ன்றுசொன்னா

யுதிஷ்டிரா, ''உள்ளிலுள்ள மந்திரி முதலியவா கோபங் காண்டும் வெளியிலுள்ள ராஜ்யமுதலியவை சத்துருவால் பீடிக் பட்டும் பொக்கசம் குறைவடைந்தும் மந்திராலோசனை (யாவரா ம்) கேட்கப்பட்டுமிருக்கும்பொழுது எதுசெய்யத்தக்கதென்று றப்படுகிறது?'' என்றுகேட்க, பீஷ்மா சொல்லத்தொடங்கினா

''(சத்துரு தாம்பூத்தியுள்ளவனுனல்) விரைந்து ஸந்திசெய்து ாள்ள விரும்பவேண்டும் (அதாமபுத்தியுள்ளவனுனல்)வேகமா கடுமையான பராக்ரமத்தைச் செலுத்தவேண்டும் பராக்ரமத் தச் செலுத்தினல் வேகமாகச் சத்துரு ஓடுவான் அல்லது (யுத் ந்தில் நேரும்) மரணத்தால் பரலோகமுண்டு பூமிக்குப்பதியான சன் அல்பமாயிருந்தாலும் பக்தியுள்ளதும் ஸந்தோஷமுள்ள ம புஷ்டியுள்ளதுமான தன்சேனையால் பூமியை ஜயிப்பான், கொல் பட்டாவது ஸ்வர்க்கத்தை அடைவான், சத்துருக்களைக்கொன் து [3]ஸ்வர்க்கத்தை அடைவான் யுத்தத்தில் உயிரை விடுகிறவன் திரனுடைய உலகத்தை அடைகிறுனல்லனே? யுத்தமினறிச ந்தனயிருப்பதை அடைவதற்காக எல்லாஜனங்களும் [4]அறியும் யான வழியைச்செய்து நம்பிக்கையை உண்டுபண்ணி அடக்க பிருக்கவேண்டும் (அடக்கத்தைத் தெரிவிக்கும்படி) [5] பாத

1 'பொருளைக்கொடுத்தாவது' என்பது வேறுபாடம்
2 '(ஆபத்காலத்தில்) அந்தப்புரஸ்திரீகளையும் வெறுக்கவேண்டும்' பது வேறுபாடம் 3 'பூமியை' என்பது வேறுபாடம் 4 வேறு ம 5 'உபாயத்தினல் (சத்துருக்களிடத்தில்) நம்பிக்கையுள்ளவனுக இருக்கவேண்டும்' என்பது வேறுபாடம்

ரக்ஷகர்களையுமாவது விலக்கிக்கொள்ளவேண்டும் வேகமாக வெ
யிறபோக விருப்பமுள்ளவன் தன் சேனையை இன்சொல்ல
ஸமாதானஞ்செய்துகொண்டு தேசாந்தரம் சென்றபின் 1 ஆ
சனைசெய்து பிறகு தான் முயற்சிசெய்யவேண்டும்" என
சொன்னார்

நூற்றுமுப்பத்திரண்டாவது அத்யாயம்

ஆபத்தாமம (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர், அரசன் துஷ்டஜனங்களிடமிருந்து பொருளைக் கவர்
தாவது, ஆபத்தையடைந்த பிராம்மணர்களை ரக்ஷிக்க
வேண்டுமென்பதைச் சொல்லியது)

யுதிஷ்டிரர், "பிதாமஹரே! எல்லாஜனங்களாலும் விரும்
படும் அரசர்களுக்குரிய முக்யமான தாமம் குறைவடைந்தும் பூ
யிலுள்ள ஜீவனமெல்லாம் திருடர்களால் ஆக்ரமிக்கப்படும் மி
ஆபத்தானகாலம் வந்திருக்கையில் பிராம்மணன் ஸ்நேஹத்த
புத்ரபௌத்ரர்களை விடாமல் எதைக்கொண்டு ஜீவிப்பான்
என்று கேட்க, பீஷ்மர் சொல்லத்தொடங்கினார் "அவ்விதமா
ஸமயம்வரும்பொழுது அறிவின் வலிமையை அடைந்து ஜீவி
வேண்டும் உலகில் காணப்படும் பொருள்கள்யாவும் ஸஜ்ஜ
களுக்காகவே அஸாதுக்களுக்கு ஒன்றுமில்லை எவன் அஸாது
ளிடமுள்ள பொருளையெடுத்து ஸாதுக்களுக்குக் கொடுக்கிற
அவன்தான் தன்னைப் பாலமாகச் செய்துகொண்டு ஆபத்கா
திற்குரிய தாமத்தைச்செய்தவனாகிறான் அரசனே! தன்னுடை
ராஜ்யத்தில் கோபமில்லாமலும் ரக்ஷிக்கும் தாமத்தை விரோ
படுத்தாமலும் கொடாத பொருளையும் ஸஹோதரனுடையபொ
ளென்றாவது தன்னுடையதென்றாவது சொல்லி எடுத்துக்கொள்
வேண்டும் அறிவின் பலத்தால் பரிசுத்தியுள்ளவனும் ஜீவனத்
குத்தக்க அறிவுள்ளவனும் தைரியமுள்ளவனுமான எவன் நிந்
கப்படுங்காரியங்களிலும் பரவிருத்திக்கிறானோ அவனைப்பற்றி
வுலகில் எவன் நிந்திக்கத்தக்கவனாவான்? யுதிஷ்டிர! எவர்கள்
2 ஜீவனமானது பலத்தால் செய்யப்பட்டதாயிருக்கிறதோ அ
களுக்கு வேறுஜீவனம் ருசியாது பலமுள்ள அவர்கள் பராக்ர
தால் பரவிருத்திப்பார்கள் ஆபத்காலத்திற்குரிய சாஸ்திரமான
இவ்விதம் 3 பொதுவாயிருப்பதால் புத்தியுள்ளவன் ஆபத்து

1, 2, 3 வேறுபாடம்

யத்தில் இவ்விதமும் இதற்குமேலும் நடத்திக்கொள்ளலாம்
யாதை செய்யப்பட்டவர்களும் பூஜிக்கப்பட்டவர்களுமான ரித்
கும் புரோஹிதரும் ஆசாரியருமாகிய ப்ராம்மணர்கள் (மிகுதி
ன பொருளுள்ளவர்களாயிருந்தாலும் பொருளுக்காக) அவர்க
ப்பீடிக்கக்கூடாது, பீடிப்பவன் தோஷங்களை அடைவான் இந்
சாஸ்திரம் உலகத்திற்குப்பிரமாணம் இது ஸநாதனமான கண
ந்தப் பிரமாணமாகக்கொண்டு நல்லதோ கெட்டதோ இதின்படி
க்கவேண்டும் கிராமத்திலிருக்கும் பலமனிதர்கள் ஒருவரை
ருவர் குற்றங்களைச் சொல்லுவார்கள் அரசன் அவர்களின்
னத்தைக் கேட்டு மரியாதை செய்வதும் அல்லது துன்பப்
த்துவதும்கூடாது எவ்விதத்திலும் அபவாதவசனம் பேசத்
க்தன்று, கேட்கத்தக்கதுமன்று அபவாதம் பேசுகிறவிடத்
காதுகளை மூடிக்கொள்ளவேண்டும் அவ்விடம்விட்டு வேறி
ந்திற்காவது செல்லவேண்டும் அபவாதம் பேசுவதும் கோட்
ரல்லுவதும் ஸாதுக்களின்ஸ்வபாவமன்று யுதிஷ்டிர! ஸாதுக்
எப்பொழுதும் குணங்களையே கூறுவார்கள் அடக்கத்தக்க
வகளும் நன்கு சிக்ஷிக்கப்பட்டவைகளும் நன்கு இழுக்கத்
க்கவைகளுமான காளைகள் எவ்விதம் ஸமமானபாரமுள்ளவைக
ங்கிச் சுமையைத் தூக்கிக்கொண்டு செல்லுகின்றனவோ அவ்
தம் அரசனிருக்கவேண்டும் இந்த அரசனுக்கு எப்படியிருந்
ல பலபேர்கள் துணைவர்களாவார்களோ அவ்வித ஆசாரமுள்
வனாக இவன் இருக்கவேண்டும் ஆசாரத்தையே தாமத்திற்
ரிய மிகப்பெரிய லக்ஷணமென்றறிகிறார்கள் சங்கலிகிதர்களின்
மத்தில் பரீதியுள்ள மற்றச்சிலர்கள் (ரிதவிகமுதலியவர்கள்
ற்றுஞ்செய்தாலும் பொருளை எடுத்தலாகிய தண்டனை கூடா
தென்ற) இந்தத்தாமத்தைவிரும்புகிறார்களில்லை அவர்கள் [1] மத
ரத்தாலும் பேராசையாலும் எடுப்பதுமட்டில் கூடாதென்று ௪
சாலலுகிறார்கள் இந்தவிஷயத்தில் குருவாயிருந்தாலும் தாம
ரோதமாகச்சென்றவனைச் சிக்ஷிக்கவேண்டுமென்று கூறும் ரிஷி
ரின்வசனத்தையும் அறிவிக்கிறார்கள் ரிஷிகளின் வசனத்
றகு ஒத்ததான ப்ரமாணம் ஒன்றும் ஒரிடத்திலும் காணப்பட
லலை விபரீததாமத்திலிருக்கும் அதமனான மனிதனைத் தேவர்க
ம் சிக்ஷிக்கிறார்கள் கபடமாகப் பொருளை ஸம்பாதிப்பவன் தா
த்தை இழக்கிறவனாகிறான் [2] எல்லாவிதத்தாலும் ஆதரிக்
கப்படுவதும் [3] மனுமுதலிய ஸத்புருஷர்களால் ஆதரிக்கப்படுவ
ம் [4] மஹிமையிற்சிறந்த பெரியோர்களைக் காரணமாகக்கொண்டு

1 வேறுபாடம்
2 வேதத்தில் கூறியதர்மம்
3 ஸ்மிருதியில் கூறியதர்மம்
4 ஆசாரத்தால்வரும் தேசதர்மம்

ஆதரிக்கப்படுவதும் [1] தன்மனத்திற்குத் திருப்தியுள்ள து
யிருப்பது எதுவோ அதைத் தர்மமென்று நிச்சயிக்கவேண்டு
எவன் [2] நான்குகுணங்களுக்கும் ஒத்ததான தர்மத்தை அ
றானோ அவன் தர்மத்தை அறிந்தவன் ஸர்ப்பத்தினுடைய
யைப்போலவே தர்மத்தின் அடியைத் தேடிக்காணுவது கஷ்ட
மிருகங்களை அடிக்கும்வேடன் அடிபட்ட மிருகத்தின் [3] காலடி
உதிரம்விழுந்திருப்பதால் கண்டுபிடித்துப் பிறனுக்கு எவ்வி
அறிவிப்பனோ அவ்விதம் தர்மத்தின் அடியை அறிவிக்கவேண்டு
யுதிஷ்டிர! எவ்விதம் நன்றாகச்செய்யப்பட்ட வழியால் செ
வேண்டுமோ இந்த ராஜரிஷிகளின் நடையும் அவ்விதமே நீ
விதம் நட.

நூற்றுமுப்பத்துமூன்றாவது அத்யாயம்
ஆபத்தர்மம் (தொடர்ச்சி.)

(பீஷ்மர், அரசன் எவ்விதத்திலும் பொக்கசத்தை விருத்திசெ
வேண்டுமென்பதையும் திருடர்களும் மிச்சமின்றித்திருடாமல் ம
யாதையுடன் இருக்கவேண்டுமென்பதையும் சொல்லியது.)

அரசனானவன் தன் ராஜ்யத்திலிருந்தும் பிறராஜ்ய
லிருந்தும் பொக்கசத்தை உண்டுபண்ணிக்கொள்ளவேண்டு
கௌந்தேய! ராஜ்யத்திற்கு மூலமான தர்மமானது பொ
சத்திலிருந்தன்றோ பெருகுகிறது? ஆகையால், பொக்கசத்
உண்டுபண்ணிக்கொள்ளவேண்டும் அதனை ஆதரித்து ரக்ஷி
வேண்டும் ரக்ஷித்துக்கொண்டு உலகத்திற்கு உபகா
செய்யவேண்டும் இது ஸநாதனமான தர்மம் அவ்விதப் பெ
ளாதாரமானது சுத்தமான ஒரே எண்ணமுள்ளவனாலும் க்
னாலும் உண்டுபண்ணமுடியாது இவைகளின் நடுநிலைமை
அடைந்து கோசத்தைச் சேர்க்கவேண்டும் பலமில்லாதவனுக்கு
பொருள் ஏது? பொருளில்லாதவனுக்குப் பலமேது? பலமில்ல
தவனுக்கு ராஜ்யம் ஏது? ராஜ்யமில்லாதவனுக்கு ஸம்பத்து எ
படி உண்டாகும்? பெருமையை அடைந்தவனுக்குச் செல்வத

---

[1] இவைகள் வேறுபடுமிடத்தில் தன்மனத்திற்குத் திருப்திய
தர்மம்

[2] முன்கூறிய ச்ருதி, ஸ்மிருதி, ஆசாரம், தன் மனமென்னும் நான்
அல்லது வேதம், தர்க்கசாஸ்திரம், கிருஷிசாஸ்திரம், தண்டநீதி
நான்குமாம்

[3] 'இடத்தை' என்பது பழைய உரை

ழுப்பது மரணம்போன்றதாகும். ஆகையால், அரசன் பொக்க த்தையும் பலத்தையும் மித்திரனையும் பெருக்கச்செய்யவேண்டும். கோசமில்லாத அரசனைச் [1] சத்துருக்கள் அவமதிப்பார்கள்; அவன் செய்யும்வேலையால் சிறிதும் சந்தோஷப்படமாட்டார்கள்; உத்ஸாஹத்தையும் அடையமாட்டார்கள். ஸம்பத்தென்னும் காரணத்தாலேதான் அரசன் பெரிய மரியாதையைப் பெறுகிறான். ஸ்தரீயின் ரஹஸ்யாங்கத்தை வஸ்திரமானது மறைப்பதுபோல அந்த ஸம்பத்தானது அந்த அரசனுடைய பாபங்களை மறைக்கிறது. முன் துன்பப்படுத்தப்பட்ட மனிதர்கள் அவனுடைய ஸம்பத்தைக்கண்டு தாபத்தை அடைவார்கள். அவர்கள் செந்நாய்களுக்கு ஒப்பாக எப்பொழுதும் அடிக்க விருப்பமுள்ளவர்களையே அடைவார்கள். பரதர்களில் மிகச்சிறந்தவனே! இவ்விதமான அரசனுக்கு ஸுகமேது? அரசன் முயற்சியுள்ளவனாகவே இருக்கவேண்டும்; சோர்வை அடையக்கூடாது. முயற்சியென்பது தான் ஆண்மை. கணுவல்லாதவிடத்தில் பங்கத்தையும் அடையலாம். இவ்வுலகில் ஒருவனுக்கும் வணங்கக்கூடாது. அரண்யஞ் சென்று மிருகக்கூட்டங்களுடன் சேர்ந்து ஸஞ்சரித்துக்கொண்டும் இருக்கலாம். மர்யாதையை விட்டவர்களும் திருடர்கள்போன்றவர்களுமான மந்திரிகளுடன் சேர்ந்து ஸஞ்சரிக்கவேகூடாது. ஓ! பாரத! திருடர்களுக்குக் கொடுமையான காரியங்களைச் செய்யச் சேனை கிடைப்பது எளிது. மர்யாதையற்ற மனிதனிடமிருந்து எல்லா ஜனங்களும் நிச்சயமாக நடுக்கமடைவார்கள். தயையின்றிச்செய்யும் திருடர்களும் மர்யாதையற்றவனிடம் ஸ்நேகப்படுவார்கள். ஆகையால், ஜனங்களின் மனத்தைத் தெளியச்செய்யும் மர்யாதையை உறுதியாகச் செய்யவேண்டும். சிறிதாயிருப்பினும் காரியங்களிலுள்ள மரியாதை உலகத்தில் பூஜிக்கப்படுவதாகும். 'இவ்வுலகமுமில்லை, மேலுலகமுமில்லை' என்ற எண்ணமுள்ள விவேகமில்லாத உலகமானது நாஸ்திகத் தன்மையாலும் பயத்தாலும் ஸந்தேகத்தாலும் நம்பிக்கையடையத் தக்கதாயிராது. ஸர்துக்களான திருடர்கள் பிறர்பொருளை எடுப்பதும் ஹிம்ஸை ஆகாது. மரியாதையுள்ள திருடர்களிடம் பிராணிகள் ஸ்நேஹமுள்ளவைகளாயிருக்கும். யுத்தத்திற்கு வராதவனைக் கொல்லுவதும் பரதாரங்களைத் தொடுவதும் நன்றிகொன்றவனாயிருப்பதும் பிராம்மணன்பொருளை எடுப்பதும் மிச்சமின்றி எடுப்பதும் ஸ்திரீகளை அபஹரிப்பதும் கிராமத்திற்சென்று அதன் தலைமையாயிருப்பதும் [2] திருடர்களுக்கு நிந்திக்கப்பட்டனவாகும். இவற்றைச் செய்பவன் தோஷமுள்ளவனாகவே ஆவான். ஆகை

1 'மனிதர்கள்' என்பது வேறுபாடம். 2 வேறுபாடம்.

யால, திருடன இவைகளை விலககவேணடும ஓ! பாரத! மிச மினறித்திருடினால, இநதத திருடனை அடுத்துககொலலவேண (இவனுககு ஸநேஹமுணடாகுமபடி செயதுகொளள)க கருத கிறாாகள பிறகு, இவனுடைய இடமுதலியவறறைத தெரிநத கொணடு இவனுடைய பொருளையும 1 மிசசமிலலாமல செயத விடுவாாகளெனபது நிசசயம ஆகையால, திருடாகள தமமிஷ டபபடி செயயததகக பொருளையும மிசசமுளளதாகச செய வேணடும 'நான பலமுளளவனாயிருககிறேன' எனறு தீங் களைசசெயயககூடாது மிசசமுளளதாககசெயயுநதிருடாகள எல லாவிதததாலும (தமககும) மிசசமிருபபதைககாணபாாகள மிச மினறிச செயபவனுககு எபபொழுதும மிசசமினறிச செயவதால பயமுணடு

நூறறுமுபபததுநானகாவது அதயாயம

ஆபததாமம். (தொடர்ச்சி)

(பீஷமர், பலத்தைப்புகழ்ந்து பாபத்தைச்செய்தவர்களுக்குப் பாபத் தைப்போக்கத்தக்க உபாயத்தைச் சொல்லியது)

இவவிஷயததிலும பழைய இவவிதிஹாஸததை உதாஹரிக கிறாாகள இவவிஷயததில முனனுளளதை அறிநதவாகள காமந தக ரிஷியின வசனததைச சொலலுகிறாாகள அறிவுளள க்ஷத திரியனுககு அறமபொருள இவவிரணடும பரதயக்ஷமே ஆகை யால, (தாமாதாமததைபபறறிய ஆலோசனையைச செயது கொணடு) அவைகளைத தடைபபடச செயயாமலிருககவேணடும. தாமததைபபறறிய உபதேசம 2 பரோக்ஷமாகும இது தாமம இது அதாமமெனறு, மரததிலுளளகனியைபபோலத தாமாதா மஙகளின பயனகளை எவனும எககாலததிலும இவவுலகில கண திலலை ஆகையால, (கலவி, குலம, மிததிரன, புததி, தைரியம, பொருள, தவம, துணைவா, வீாயம,தெயவம எனனும) பததுவித மான பலததையே அடையவிருமபவேணடும உலகிலுளளயாவும பலமுளளவனுககு அதீனமாகும ஸமபததையும பலததை யும அமாததியாகளையும இவவுலகில பலமுளளவன அடைவான எவன பொருளிலலாதவனோ அவன பதிதன அவன எச சிலுககொபபானவன அவன அலபன பலமுளளவன பல அகாாயமுளளவனானாலும அவனிடம பயததால ஒனறுஞசெயய முடியாது உணமையாகநடததபபடும தாமம, வலிமை இவவிரண

1 வேறுபாடம. 2 நேரிறகாணககூடாதது.

டும் பெரிய பயத்திலிருந்து ரக்ஷிக்கும் இவைகளில் தாமத்தை விட்ட பலம்மேலானதென்று நினைக்கிறேன் தாமம் பலத்தாலுண்டாகிறது ஸஞ்சரிக்கும் பிராணியானது பூமியில்போல் தாமம் பலத்தில்நிலைபெற்றிருக்கிறது புகையானது காற்றின் அதீனத்திலிருப்பதுபோலத் தாமமானது பலத்தை அடுத்திருக்கிறது கொடியானது மரத்தை அடுத்திருப்பதுபோல நாயகனற்றதாமமானது பலத்தை அடுத்துநிற்கிறது ஸுகமானது போகமுள்ளவர்களவசத்தில் இருப்பதுபோலத் தாமமானது பலமுள்ளவர்களின் வசத்திலிருக்கிறது பலமுள்ளவர்களுக்கு ஸாதிக்கத்தகாதது ஒன்றுமில்லை பலமுள்ளவனால் யாவும் ஜயிக்கப்பட்டனவாகும் கெட்ட ஒழுக்கமுள்ளவனும் பலங்குறைந்தவனுமாயிருப்பவன் [1] ரக்ஷையை அடையமாட்டான் செந்நாயினிடம் நடுங்குவதுபோல அவனிடமிருந்து எல்லா உலகமும் நடுக்கமடையும் பொருளிழந்தவன் அவமதிப்படைந்து கஷ்டப்பட்டுஜீவிப்பான் அவமதிக்கப்பட்ட ஜீவனமானது மரணம்போன்றதே கெட்டநடையுடன் கூடினவன் பந்துக்களால் [2] விலக்கப்பட்டும் அம்புபோன்றசொல்லால் மிகவும் தபிக்கச்செய்யப்பட்டும் துன்பமுள்ளவனாகச் செய்யப்படுகிறானென்று இவ்விதம் சொல்லுகிறார்கள் அதாமத்தால் பொருளைஸம்பாதிக்கும்விஷயத்தில்பாபத்தை விலக்கிக்கொள்ளவேண்டி ஆசார்யர்கள் இவ்விதம் உபதேசிக்கிறார்கள் வேதவித்தையை ஆதரவுடன் கற்கவேண்டும், அவ்விதமே ப்ராம்மணர்களை உபாஸிக்கவேண்டும், அவர்களை இனிமையான சொல்லாலும் செய்கையாலும் அநுக்ரஹிக்கச்செய்யவேண்டும், பெரியமனமுள்ளவனாயிருக்கவேண்டும், பெரியகுலத்தில் மணம்புரியவேண்டும், 'இவ்விதம் [3] இருக்கிறேன்' என்றுசொல்லவேண்டும், பிறர்களின் குணங்களைச் சொல்லவேண்டும், ஜபம் செய்யவேண்டும், [4] தீர்த்தமுள்ளவனாக இருக்கவேண்டும், அதிகமாகப் பேசாமல் மிருதுவாயிருக்கவேண்டும், ப்ராம்மணனும் க்ஷத்திரியனும் செய்ய மிகக்கடினமான பலகார்யத்தைச்செய்து மேன்மையடையவேண்டும் உலகத்தால் பலவிதமாகச் சொல்லப்பட்டவனானாலும் அதை எல்லாம் கவனியாமல் இவ்வித ஆசாரத்தை அடைந்தால் வேகமாக வெகுமானம்பெற்றவனாவான் ஸுகமாகப்பொருளை அநுபவிக்கலாம் நல்லநடக்கையொன்றால் ரக்ஷித்துக்கொள்ளவேண்டும் [5] இவ்வுலகத்தில்பூஜையையும் மேலுலகத்தில் பெரியபயனையும் அடைவான்

1, 2, 3 வேறுபாடம் 4 'உதகசீல' என்பதுமூலம் 'ஸ்நானம்செய்து' என்றுமாம் (இதன் 419-ம் பக்கம் பார்க்க)

5 இங்கு அதிகபாடமான ஒருச்லோகம் விடப்பட்டது

நூறறுமுபபததைநதாவது அதயாயம

ஆபததாமம் (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர், கிருடனுயிருந்தாலும் சாஸ்திரமரியாதையை அனுஸரித்திரு
பவன் பாலோகத்தை அடைவானென்னும் விஷயத்தில்
காபச்யனென்பவனுடைய சரித்திரத்தைக் கூறியது)

திருடனானவன மாயாதையுள்ளவனாயிருநதுகொணடு திரு
டுத தனததாலும ஸிததியை அடைவானெனற இவவிஷயத
லும பழைய இவவிதிஹாஸததை உதாஹரிககிறாாகள அடிக
வவலவனும புததியுளளவனும சூரனும கலவியுளளவனும மிக
கொடியவனும ஆஸ்ரமததிலுளளவாகளின தாமததைககாபப
னும பராமமணாகளுககுஹிதனும பெரியோாகளைப பூஜிபப
னும வேடஸதிரீயினிடம க்ஷததிரியனுககுப பிறநதவனும க்ஷதா
யாகளின தாமததைககாபபவனும [1] காபசயனெனறு பெயருள
வனுமான ஒரு வேடன திருடடுததனததாலும ஸிததியைபபெ
றான காலையிலும மாலையிலும அரணயததிலுளள மிருககூட
களை அடிககிறவனும, மிருகஜாதிகளுககுரிய விதிகளை அறிநத
னும, நிஷாதஜாதியில பிறநதவாகளுள ஸமாததனும, [2] வனத
லுளள எலலாததேசஙகளையும அறிநதவனும, எபபொழுது
பாரியாதரமெனனும மலையில ஸஞசரிபபவனும, எலலா ஜாதி
ளின தாமததையும அறிநதவனும, பழுதறறபாணமுளளவனும
உறுதியான ஆயுதஙகளுளளவனுமான அநதககாபசயன ஒரு
னாகவே பலநூறுசேனைகளையும ஜயிததான அவன பெரியகா
டில கிழவாகளான தனதாயதநதையாகளைப பூஜிததும மத
மாமஸஙகளாலும கிழஙகுகனிகளாலும பலவித அனனஙகளா
லும மாயாதையுடன போஜனமசெயவிததும நனறுகபபண
விடைசெயதும வநதான அரணயததிலுளள ஸநயாஸமபெற
பிராமமணாகளை ரக்ஷிததுககொணடு எபபொழுதும் வனத
லுளள மிருகஙகளை அடிதது அவாகளினபொருடடு அனுப
வநதான திருடனுடைய போஜனமெனற சஙகையால அவனிட
மிருநது எவாகள பெறறுககொளளவிலலையோ அவாகளுடை
வீடுகளில அவன காலையிலேயே (மாமஸஙகளை) வைததுவிட
டுச செலலுவான தயையிலலாமலநடககும திருடாகளில மா
யாதையிலலாத பலலாயிரமபோகள அவனைக கிராமததலைவனாக

---

1 'காயவயன' எனபது வேறுபாடம

2 'எலலாக காலதேசஙகளையும அறிநதவன' எனபது வேறுபாடம

ரிததுககொண்டாாகள   திருடாகள, ‘தேசகாலஙகளேயும கூாததததையும அறிநதவனும நலலறிவுளளவனும சூரனும நுதியான வரதமுளளவனுமான நீ எஙகளேவாககும ஸமமத க முகயமான கராமததலேவனுயிரு நீ எபபடிஎபபடி எஙகளேச சாலலுகிருயோ அபபடிஅபபடி நாஙகள செயகிரோம தாயும நதையும எவவிதம ரக்ஷிபபாாகளோ அவவிதம நியாயபபடி எஙகளே ரக்ஷி’ எனறு சொனனாாகள

காபசயன சொலலததொடஙகினன ‘நீஙகள ஸதிரீகளேயும பநதவனேயும குழநதையையும தவஞசெயகிறவரையும கொலலக டாது யுததததிறகு வராதவனேக கொலலககூடாது ஸதிரீக ப பலாதகாரமாக அபஹரிககககூடாது எலலாபராணிகளிலும திரீயை எவவிததததிலும கொலலககூடாதெனபதைத தெரிநது காளளுஙகள பசுககளுககும பராமமணாகளுககும எபபொழு ம க்ஷேமததைச சிநதிககவேணடும அவாகளுககாக யுதத தசசெயயவுமவேணடும பயிரை அழிககககூடாது தேவாகளும திருககளும அதிதிகளும பூஜிககபபடுகிற விவாஹமுதலிய நலல ரயஙகளுககு இடையூறு செயயசகூடாது எலலாபராணிகளி மசிறநத பராமமணன விடுபடததககவன அநதபராமமணாக ககுப பூஜைசெயயவேணடும அவாகளே எலலாபபொருளகளா ம மரியாதைசெயயவேணடும அநதபராமமணாகள எவனிடம கக கோபமுளளவாகளோ அவனுககு அவமானம வருமெனறு றியவேணடும மூனறு உலகஙகளிலும அவனே ரக்ஷிபபவன ஒரு னுமிலலை எவன, பிராமமணாகளே [1] அவமதிககிருனே அவாக ககு நாசததையும விருமபுகிருனே அவனுககு ஸூாயன உதய க்கும காலததிலுளள இருளுககுபபோல அவமானம நிசசயம வவிடததிலேயே இருநதுகொணடு எலலாவிதததாலும பயனே திபாாககவேணடும எநதஎநத வாததகாகள நமககுககொடுகக லலேயோ அவரவாகளே அநதக காரணததிறகாக எதிாககவேண ம் தணடமெனபது துஷடாகளே அடககுவதறகாக விதிககபபடு றது கொலேசெயயவேணடி விதிககபபடுகிறதிலலை எவாகள ாதுககளேத துனபபபடுததுகிருாகளோ அவாகளேக கொலேசெய து தாமமெனறு கூறபபடுகிறது எநதசசிலாகள ராஜயததைத னபஞசெயது தமககுப பெருமையைச செயதுகொளளுகிருாக ரா அவாகள பிணததைஅடைநதபுழுககளபோலஅநதராஜயததி ளளவாகளுடன கூடவே மரிபபாாகள எநதத திருடாகள வவுலகில தாமசாஸதிரபபடி இருபபாாகளோ அவாகள திருடா

1 ‘நிநதிககிருனே’ எனபது வேறுபாடம

களாயிருநதாலும சீககிரம விருத்தியடைவாாகள்' என்று செ
ஞன அநதத திருடாகள காபசயனுடைய கட்டளைகள ய
றையும செயதுவநதாாகள யாவாகளும பெருமையையும அ
தாாகள, பாவஙகளிலிருநது ஒழிவையும அடைநதாாகள தி
களைப பாவததிலிருநது விலககியவனும ஸாதுககளுககு சே
தைசசெயதவனுமான காபசயன அநதககாமததால பெரிய
தியைபபெறறுன எவன காபசயனுடைய இநதக்கதையை
பொழுதும சிநதிககிருனே அவன அரணயததிலுள்ள பிரா
ளிடமிருநதும எவவிததததிலும பயமடையமாட்டான அவனு
மனுஷயாகளிடமிருநதும பயமில்லை, எவவிததததிலும தே
ளிடமிருநதுமில்லை, ஸாதுககளிடமிருநதுமில்லை, அஸாதுகக
மிருநதுமில்லை அரசனே! அவன காடுகளில பசுககளுக
பதியாயிருபபான

நூறறுமுபபததாறுவது அதயாயம்

ஆபததாமம (தொடர்ச்சி.)

(பீஷமர்,போக்கசத்தைப்பெருகச்செய்வதற்காகஅபஹரிக்கத்த
பொருளையும அபஹரிக்கத்தகாத பொருளையும் பகுத்துக் கூறிய

முனனுள்ளதை அறிநதவாகள, அரசாகள எநதவழி
கப பொககசததை உணடுபணணிக கொள்ளவேணடுமோ அ
விஷயததில பிரமமதேவாபாடிய காதைகளைச சொலலுகிறா
யாகஞசெயயும ஸவபாவமுள்ளவாகளின பொருளை
தேவாலயததைசசோநத பொருளையும அபஹரிககககூடா
க்ஷததிரியனானவன திருடாகளின பொருளையும நலலகாரியஙக
லாதவாகளின பொருளையும அபஹரிததுககொள்ளததககவ
ஓ! பாரத! க்ஷததிரியாகளுககு இவவுலகிலுள்ள பரஜைகள ரக
கத தககவைகளும கொலலததககவைகளுமாகும இவவு
லுள்ள பொருளானது க்ஷததிரியனுடையதுதான, மற
னுடையதன்று அநதபபொருளானது இநத க்ஷததிரியனுக
பலததிறகாவது யாகததிறகாவது ஆகும புஜிககததகாத வ
களையறுதது (அவைகளை விறகாககொணடு) புஜிககத் தகக
களையே பாகம செயகிறாாகள எவன தேவாகளையும பிதாக
யும மனிதாகளையும ஹவிஸால ஆராதிககவில்லையோ அவனிட
லுள்ள பொருளானது பயனறறதென்று தாமமமறிநத ஜ

சொலலுகிறாகள அரசனே! தாமமுள்ள அரசனானவன
வன் பொருளை அபஹரித்துகொள்ளலாம அதனால, அரசன
ாஙகளை ஸநதோஷபபடுததமாட்டானென்பதில்லை ஜனங்களும
ரசனை நிநதிககமாட்டாாகள எநத அரசன் அஸாதுக்களிட
நது பொருளையெடுதது ஸாதுக்களிடம் அளிக்கிறானோ அவன
ரனைப் பாலமாகச்செயது தாமததை அடைநதவனெனறே
னககிறேன பூமியைப பிளநதுகொணடு உணடாகும பிராணிக
ம [1] வஜ்ரியெனனும புழுககளும எபபடி (மெள்ள வெகுதூரம
ாகினறனவோ) அவ்விதம அரசன இயனறவரையில பரலோ
களை ஜயிக்கவேணடும அவைகள எவவிதம காரணமின்றிஉண்
குமோ அவவிதம யாகமிலலாதவன உணடாவான ஈககளையும
ாசுககளையும எறுமபுகளையும புழுககளையும எவவிதம பசுகக
டமிருநது வெருட்டுவாாகளோ அவவிதமானசெயகையே [2] யாக
லாதவாகளிடம [3] இருககவேணடும தாமம அவவிதம விதிக்
படுகிறது பூமியில புழுதியும புல்லும பூணடும காரணமினறி
ஸூக்ஷ்மமாயும அதிலுமஸூக்ஷ்மமாயும) இருபபதுபோல இவ
கில தாமமும ஸூக்ஷ்மமாயும அதிகஸூக்ஷ்மமாயுமிருககும
னறு சொலலபபடுகிறது

நூற்றுமுப்பத்தேழாவது அத்யாயம்
ஆபத்தர்மம. (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர், வரப்போகிற ஆபத்தைப்போக்கத்தக்க உபாயத்தை
முந்தியே செய்துகொள்ள வேண்டுமென்கிறவிஷயத்தில்
மீனைப்பற்றிய கதையைச்சொல்லியது)

வரபபோகிறதை அறிநதுசெயபவன, ஸமயததிலதோறறும
மைவாயநத புததியுள்ளவன, இவவிரணடுபோகளும ஸுக
கச செழிபபாாகள தாமஸஸவபாவமுள்ளவன நாசமடை
ன இநத விஷயததிலேயே செயயததககது செயயததகாதது
வைகளின நிாணயததிறகாகத தாமஸஸவபாவமுள்ளவனைபபற
மிக உததமமான இககதையைப பரமபரபினறிக கேள ஓ!
ளநதேய! அதிக மேடிலலாததும அதிகமீனகளுள்ளதுமான
குட்டையில ஸநேஹமுள்ளவையும ஸாமாததியமுள்ளவையு
ன மூனறு மீனகளும அவைகளுடனசோநது ஸஞசரிபபவை

---

1 2 வேறுபாடம

3 'அவாகளைத தேசததை விட்டுத துரததவேணடும' எனபது
ாருள

களும இருந்தன அநத மூனறுமீனகளுள ஒன்று காலதத
குததகக அறிவுளளது மறறொனறு நீணட ஆலோசனையு
ளது மறறது தாமஸஸவபாவமுளளது பிறகு, ஒருகால மீ
பிடிப்பவாகள நானகுபுறததிலும பலவழிகளாலும குட்டையை
பளளஙகளில வடியவைததாாகள அபபொழுது அககுட்ட
குறைவடைவதைககணடு பயம அடைநதபொழுது, நீணட ஆலோ
சனையுளள மீனனது நணபாகளான அநத இரணடுமீனகளை
நோககி, 'நீரில வஸிபபவைகளுககெலலாம இநதததுனப
உணடாயிருககிறது வழி காயவதறகுமுனனமே விரைநது வே
டததுககுச செலலுவோம எவன வரபபோகிற துனபததை ந
நீதிகளால நனகு தடுககிறானோ அவன ஸநதேஹமடையமா
டான ஆகையால, அவவிதம வேறிடததிறகுசசெலலுவோம
எனறு சொலலிறறு அவவிரணடுகளில தாமஸஸ்வபாவமுள
அநத மீனனது 'இஙகு நனகு வஸிககலாம அதறகுள அ
ஸரபபட வேணடாமெனறு எனககு நிசசயமாகத் தோறறமிரு
கிறது' எனறுசொலலிறறு பிறகு, ஸமயததிறகுததகக அ
வுளள மீனனது, நீணட ஆலோசனையுளள மீனைநோககி, 'ஸ
யமவருமபொழுது எனககு ஒனறும நீதியைவிடடுததவறுத
எனறுசொலலிறறு இவவிதமசொலலபபடடதும பெரிய புத
யுளளதுமான தீாககதாசியெனனும மீனனது வெளியிறசென
ஒருவாயககால வழியாக ஆழமான மறறொருகுளததை அடை
தது பிறகு, மீனகளைகொணடு பிழைபபவாகள அககுட்டை
தணணீா வடிநதிருபபதை நனறாககணடு பல உபாயஙகளா
மீனகளைப பிடிககத தொடஙகினாாகள ஜலமவடிநத அந
குட்டையானது கலககபபடடபொழுதே அதிலிருநத தாமஸ
பாவமுளள மீனனது மறறவைகளுடனகூட அவாகளாலபிடி
கபபடடது கயிறுகளால மீனகளைககடடி உயரததூககுவதை
கணடு, ஸமயததில தோனறும திறமையுளள மீனனது மறற மீ
களின இடையிறபுகுநது மீனகள கோககபபடடு உயரததூககு
அநதககயிறறை அபபடியே பிடிததுககொணடு அதுவும கோ
கபபடடதுபோலவே இருநதது அநதமீனபிடிபபவாகள அ
மீனகளயாவையுமே அநதககயிறறில கடடுபபடடனவென
நினைததாாகள பிறகு, விஸதாரமான ஜலததில மீனகள அலம்ப
படுமபொழுது, ஸமயததிலதோறறமுளள அநதமீனனது கயிற
விடடு விடுபடடுச சீககிரமசெனறது மநதஸவபாவமுளளது
தாழநதபுத்தியுளளதும அறிவிலலாததும தெளிவிலலாததுமா
தாமஸஸவபாவமுளள மீனனது ஐமபொறிகளும்அறறவனபோ

சமடைநதது இவவிதம எவன அவிவேகத்தால முககியமாக ாநத ஸமயததை அறியவிலலேயோ அவன தாமஸஸவபாவ ளள மீனைபபோலச சீககிரம நாசமடைவான எநத மனிதன மாததனு யிருககிறேனெனற எணணததால முதலில க்ஷேமத தச செயதுகொளளவிலலேயோ அவன ஸமயததிறகுததகக அறி ளமீனபபோல ஸநதேஹததை அடைவான ஆகையால, ரபபோகிறதைதத தெரிநது செயகிறவன ஸமயததில தோனறும ததியுளளவன இவவிரணடுபேர்களும ஸுகமாகச செழிப்பா ா தாமஸஸபாவமுளளவன நாசமடைவான காலமென து லவம, க்ஷணம, காஷடை, கலே, முஹூாததம பகல, இரவு, க்ஷம, மாஸம, ஆறுருதுககள, வருஷஙகளெனறும தேசமென து பூமியெனறும சொலலபபடுகினறன அநதசகாலமோ ணபபடுகிறதிலலே இஷடமான காாயஙகள ஸிததிககவேணடி ஈதை எவவிதம தயானஞசெயகிருனே அஃது அவவிதமே கும தாம சாஸதிரஙகளிலும அாதத சாஸதிரஙகளிலும மாக்ஷசாஸதிரஙகளிலும தேசம காலம இவவிரணடுமே முககிய னவைவெனறு ரிஷிகளால கூறபபடடிருககினறன இவைகள மசாஸதிரததிலும மனிதாகளால அஙகீகரிககபபடடன பரீ ிததுச செயகிறவனும யுகதியுளளவனுமான மனிதன வேண ப தேசகாலஙகளே நனருகத தெரிநதுகொளளுவான, அவை ாால பயனே அடைவான" எனறுசொனனா

நூறறுமுபபதஙேட்டாவது அததியாயம்

ஆபததாமம (தொடர்ச்சி)

(ீஷ்மர், ஆபத்காலத்தில் சத்துருவுடனும் ஸந்தி செய்துகொள்ள வேண்டுமென்கிற விஷயத்தில் பூனையையும் எலியையும் பற்றிய கதையைக் கூறியது.)

யுதிஷ்டிரா, "பரதாகளிற சிறநதவரே! வரபபோவதை அறி துமம அபபடியே ஸமயததிறகுததசகபடி உணடாவதுமான புததி னது எலலாவிஷயததிலும மிகசசிறநததெனறும தாமஸஸவ ாவததைதத தருமபுததியானது நாசததைசசெயயுமெனறும உம ால சொலலபபடடன ஆகையால, பாதஸ்ரேஷடரே! பகை ாகளால துனபமடையும வேநதன எவவிதம அவிவேகததை

---

1 வேறு பாடம

அடையாமலிருப்பனே அவவிதமான உயாந்த புததியை உ
மிடமிருநது கேடகவிருமபுகிறேன குருககளில மிகச சிற
வரே! அறமபொருளகளில ஸமாததரும அறிவிற சிறநதவரு
எலலாச சாஸதிரஙகளிலும ஸமாததருமான உமமிடம பராஙன
செயகிறேன நீா அதனை எனககு உரைககததககவா பலப
வாகளால விழுஙகபபடட அரசன எவவிதம விடுபடுவனே அ
னைததையுமே விதிபபடி நான கேடகவிருமபுகிறேன எ
கடகதிலிருககும அரசனஒருவனையே முனதுனபபபடுத
படட விரோதிகளான பலசததுருககளும வேருடன பெயா
முயலவாாகள ஆகையால, நாலு பககததிலுமுளள பெரிய ப
சாலிகளால விழுஙகக கருதபபடும பலமிலலாத ஒருவன ஸஹா
மினறி எவவிதம இருககககூடியதாகும? பரதஙரேஷடரே! மி
திரனையும சததுருவையும எவவிதம அடையவேணடும? சதது
வுககும மிததிரனுககும நடுவில எவவிதம நடககவேணடும? மித
லககூணமுளளவனுக [1]அறியபபடடவனிடததிலும மிததிர பாவ
தையடைநதவிரோதியிடததிலும மனிதன எவவிதஞசெயயவே
டும? எதைசசெயதால ஸுகமுளளவனுவான? எவனுடன யு
ததததைச செயயவேணடும? எவனுடன ஸநதியைச செயதுகொ
ளளவேணடும? பலமுளளவனுயிருநதாலும சததுருககளினநடு
விருபபவன எவவிதம இருககவேணடும? அரசரே! இதுதான எ
லாக காாயஙகளையுமவிட உததமமான காரியம இநதிரியஙக
ஜயிததவரும ஸததியஸநதரும பிதாமஹருமான உமமைததவ
இதைச சொலலததககவா ஒருவருமிலலை கேடபவனும ப
அருமை ஓ! மிககபாகயமுளளவரே! அதைககணடு, இவ
யாவறறையும நீா எனககு உபதேசிககவேணடும" என றுகேட
பீஷமா சொலலததொடஙகினா

"யுதிஷடிர! உனனால கேடகபபடட இநதககேளவியான
நறகுணஙகளை உணடுபணணததககது மகனே! பாரத! ஆப
காலஙகளுககுரிய ரஹஸயததை முழுமையும எனனிடமிருந
கேள விரோதியாயிருபபவன மிதரபாவததை அடைவான மி
திரனும மிகக குறறமுளளவனுவான (மனிதாகளின) ஸாமாதி
மெனனும உபாயததால காாயஙகளின ஸதிதி எபபொழுது
ஒரே விதமாயிருபபதனறு ஆகையால, நமபவுமவேணடும, ய
தஞ செயயவுமவேணடும தேசததையும காலததையும-அறிந
கொணடு செயயததககது செயயததகாதது இவைகளி
நிசசயததையும நனறுக அறிநதுகொணடு ஹிததததை விரு

1 வேறு பாடம

அறிவுள்ள மனிதர்களுடன் எப்பொழுதும் ஸந்திசெய்து
ள்ளவேண்டும் ஓ! பாரத! உயிரைக் காக்கவேண்டியதற
கப் பகைவர்களுடனும் ஸந்தி செய்துகொள்ளவேண்டும்
ரத! அறிவில்லாதவன் பகைவர்களான மனிதர்களுடன்கூட
ப்பொழுதும் ஸந்தியைச்செய்யாதவனாயிருக்கிறானோ அவன் ஒரு
ரியத்தையும் பயன்களையும் அடையமாட்டான். எவன் காரியத்
ன் உபாயத்தைத் தெரிந்துகொண்டு அமித்ரனுடன் ஸந்தியை
மித்திரனுடன் விரோதத்தையும் செய்கிறானோ அவன் மிகப்
ரியபயனை அடைகிறான் இவ்விஷயத்திலும் ஓர் ஆலமரத்தி
ள்ள பூனைக்கும் எலிக்கும் நடந்த ஸம்பாஷணையான பழைய
வ்விதிஹாஸத்தை உதாஹரிக்கிறார்கள்

ஒருபெரிய காட்டில் மிகப்பெரிய ஓர் ஆலமரமிருந்தது அந்த
ரமானது கொடிக்கூட்டங்களால் படர்ந்து சுற்றப்பட்டதும் பல
தப் பறவைக் கூட்டங்களுடன் கூடியதும் கவைகளுள்ளதும்
மகம்போன்றதும் குளிர்ந்தநிழலுள்ளதும் அழகானதும் துஷ்ட
ருகங்களுடன் கூடியதும் அரண்யத்திற்கு நான்குபுறத்திலும்
ளர்ந்ததுமாயிருந்தது பெரிய அறிவுள்ள பலிதமென்னும் ஓர்
லியானது அந்த ஆலமரத்தின் அடியை அடைந்து நூறுதுவார
ள்ளவளையைச் செய்துகொண்டு வஸித்துக்கொண்டிருந்தது
துப்பொழுது எல்லாப் பிராணிகளையும் கொல்லத்தக்க லோமச
மென்னும் பூனையானது அந்தமரத்தின் கிளையையடைந்து ஸுக
ாக வஸித்துவந்தது அரண்யத்தில் குடிகொண்ட ஒருசண்டா
ன் ஒவ்வொரு நாளும் ஸூர்யன் அஸதமித்தபின் அவ்விடத்
திற்கு வந்து மிருக முதலியவற்றைப் பிடித்தற்குரிய பொறியை
வைத்துவந்தான் அவன் நரம்புகளால் செய்யப்பட்ட சுருக்குக
கயிறுகளை அவ்விடத்தில் வைக்குமுறைப்படி வைத்துவிட்டு வீடு
சென்று ஸுகமாக உறங்குவான், இரவு விடிந்ததும் வருவான்
அதில்ஒவ்வொருநாளும்இரவில் பலவிதமிருகங்கள் கட்டுப்பட்டிருக்
கும் ஒருஸமயம் அப்பூனையானது அந்தயந்திரத்திற்சென்று உறு
தியாகக்கட்டப்பட்டது அதிகபலமுள்ளதும் சத்துருவுமெப்பொ
ழுதும் தன்னைக் கொல்லவருவதுமான அந்தப்பூனை கட்டப்பட்ட
வுடன், அந்தஸமயத்தை அறிந்துகொண்டு, பலிதமென்னும் எலி
யானது சிறிதும் பயமின்றி ஸஞ்சரிக்கத் தொடங்கிற்று அந்த
வனத்திற்சென்று பயமின்றி ஸஞ்சரிப்பதும் ஆகாரத்தைத் தேடு
வதுமான அந்தப்பலிதமென்னும் எலியானது சடிதியில் (யந்திரத்
திற்குள்ளிருக்கும்) மாமஸத்தைக்கண்டது அஃது அந்தயந்திரத்
திலேறி அதனுள் கட்டப்பட்ட தன்விரோதியான அந்தப்பூனைக்கு

மேலே உயரததிலிருநது மனததில களிபபுடன எநதிரததினு
ருககும மாமஸததைதத தினனத தொடஙகிறது மாமஸத
சென்ற அநத எலியானது, ஒருஸமயததில பாாககையில, நா
பூபபோனறதும பூமியிலுளள வளையில படுததிருபபதும சிவ
கணணுளளதும சாபலயமுளளதும [1] ஹாிகமெனறு பெயரு
தும பயஙகரமானதும சததுருவுமான ஒருகீரிபபிளளை வருவ
கணடது அநதக கீரிபபிளளையானது அநத எலியினவாடை
கணடு வேகததுடனவநதது அநதகசீரிபபிளளையானது ஆகா
திறகாக வாயைநககிககொணடும முகத்தை உயரததூககிககொ
டும பூமியிலசினறது கிளையிலிருபபதும பொநதில குடிகொ
தும வளைநதமூககுளளதும அருகில செலலமுடியாததும சநதி
னெனறுபெயருளளதுமான கோடடானுகியவேறொருசததுரு
யும (எலி) கணடது அவவிதம கீரிபபிளளையும கோடடானுமா
இவைகளின பாாவையை அடைநததும பெரிய பயஙகொண
மான அநத எலிககு,மிகக கஷடமான இவவாபததில மரணஙகி
நானகுபுறததிலும பயமுணடாயிருககும பொழுது, 'புததியு
வன எவவிதம செயயவேணடும?' என்ற இவவித ஆலோச
உணடாயிறறு அடபடி நாறபுறததிலும தகையபபடடதும
லாவிடததிலும பயததால ஒடுஙகினதுமான அநத எலி பயதத
நடுககமுறறுப பெரிய ஆலோசனையைச செயயத தொடஙகிற

'உயிரானது துனபஙகளால அனேகமாக நாசமடையத
கதும ஸநதேஹிககக கூடியதுமானது இதோ நானகுபுறததி
அவவித ஸநதேஹமிருககிறது ஆகையால, ஆபததுணடாயிற
வேகமாகப பூமியிறசெனறால கீரிபபிளளை எனனைப பிடிககு
இஙகிருநதால கோடடானும, கயிறுகள அறுபடடால பூனை
எனனைபபிடிககும அறிவிறசிறநத நமமைபபோனறவன அவி
கததையடைவது நியாயமேஅனறு மூசசு அடஙகுகிறவரை
ஜீவிககுமவிஷயததில முயறசியைசசெயவேன புததியுளளவ
நீதிசாஸதிரஙகளில ஸமாததனுமான அறிவுளளவன [2] குரூரமு
பெரிதுமான ஆபததையடைநதும முழுகமாடடானனறோ? இ
பொழுது இநத ஆபததில பூனையைவிட வேறுகதியைக காணே
சததுருவான இநதபபூனையானது ஸஙகடததிலிருககிறது இ
கும எனனால செயயவேணடியது பெரிதாயிருககிறது மூன
பகைவாகளால கொலை விருமபபபடும நான இபபொழு
எவவிதம உயிரை ரக்ஷிகக விருமபுவேன? உயிருககு வேண
இநதப பூனையையே மிததிரனுக அடுககிறேன இநதச

1 'ஹாிணம' எனபது வேறுபாடம 2 வேறுபாடம

நககூடடததை அறிவைமுனனிடடு எவவிதம வஞசிககத
ாமோ அவவிதம நீதிசாஸதிரததை ஆதாரமாககொணடு இந
பூனைககு ஹிததைதசசொலலுவேன எனககு அதிகவிரோதி
ன இநதப பூனையானது மிகவும துனபததை அடைநதிருக
து. அறிவிலலாதவனுடன சோநது அவனுககு வேணடிய
ாருளை அறிவிககமுடியுமானுல ஒருஸமயம துனபததைஅடைந
பபதால (அவன) நமமுடன ஸநதியைச செயதுகொளளு
ன ஸஙகடகாலததில உயிரை விருமபும பலசாலியானவன
ததாழநதசசததுருவையும ஆஸரயிககலாமெனறு ஆசாரயாகள
ஙகிருாகள சததுருவாயிருநதாலும அறிவுளளவன மிகச
நதவனுவான மிததிரனுயினும பணடிதனலலாதவன சிறந
னலலன அமிதரனுன பூனையிடமனறே உயிா நிலைபெற
ககினறது ஆகையால, தனனைக காபபதறகுரிய காரணததை
றகு உபதேசிபபேன சததுருவாயிருநதாலும இநதபபூனை இப
ாழுது (நமமுடைய) சோககையால அறிவுளளதாகும' எனறு
விதம எலியானது சததுருவின நடையைபபறறி ஆலோசித
பிறகு, காரயஙகளின வழியின உணமையை அறிநததும
தியையும விகரஹததையும ஸமயததையும அறிநததுமான
யானது பூனையை நோககி இனிமையாக இவவசனததைச
ாலலததொடஙகிறது
'பூனையே! ஸநேகததால உனனைநோககிச சொலலுகிறேன
யிரோடிருககிருயா? நீ ஜீவிததிருபபதைததான நான விருமபு
றன க்ஷேமமெனபது நமமிருவாகளுககும பொதுவனறே?
குளளவனே! உனககுப பயமவேணடாம, முனபோல ஜீவித
பபாய, நான உனனை ஆபததிலிருநது விடுவிககிறேன, [1] உன
ததம உயிரையும இழபபேன இவவிஷயததில ஓா உபாய
ககிறது அஃது எனககு நலலதெனறு தோனறுகிறது எநத
ாயததால நீ விடுதலை அடைய முடியுமோ, எபபடி நானும
மததை அடையககூடுமோ அநத உபாயமானது எனககாக
உனககாகவும எனபுததியில விசாரிததது எனனுல கணடுபிடிக
டிருககிறது க்ஷேமமானது நமமிருவாகளுககும பொது
[illegible] இதோ கெடடஎணணததுடனிருககும கீரிபபிளளையும
[illegible]னும பயபபடுததத தொடஙகவிலலை பூனையே! ஆகை
[illegible]ாழுது [2] உனககு க்ஷேமம இதோ மரததினகிளை
[illegible]தும பாபியுமான கோடடான சஞசலமான

[illegible]லவிருமபாமலிருநதால நான உனனை ஆபததி
[illegible]து வேறுபாடம

கண்ணுடன் கத்திக்கொண்டு என்னைப்பார்க்கிறது அதைக்க
நான் மிகவும் நடுக்கமடைகிறேன் ஸ்நேஹமானது ஸாதுக்களு
ஏழுசொற்களாலுண்டாகிறது ஆகையால், அவ்விதம், பண
ஞன நீ எனக்கு ஸ்நேஹிதனுகிருய உனக்கு ஸஹாயஞ்செ
றேன் உன்உயிருக்குப் பயமில்லை பூனையே! நான் இல்லாம
கயிற்றை அறுக்கச் சக்தியுள்ளவனல்லன் என்னை நீ துன
படுத்தாமலிருந்தால் உன்னுடைய கயிறுகளை நான் அறுத்து
கிறேன் நீ மரத்தின் நுனியை அடைந்தவன் நானோ மரத்
அடியை அடைந்தவன் நாமிருவரும் இந்தமரத்தில் வெகுக
மாக வஸிக்கிறோமென்பது உனக்கும் தெரிந்தது எவனிடத
ஒருவன் நம்பிக்கையுள்ளவனுயிருக்கிறுனோ, எவன் அந்த ஒ
னிடத்தில் நம்பிக்கையில்லாதவனுயிருக்கிறுனோ, அந்த இரு
களையும் அறிவுடையோர்கள் கொண்டாடுகிறார்களில்லை அவர
எப்பொழுதும் பயந்த மனமுள்ளவர்களாயிருப்பார்கள் ஆ
யால், நம்மிருவர்களுக்கும் ப்ரீதி வளரட்டும் எப்பொழு
ஸ்நேஹமிருக்கட்டும் இவ்வுலகில் காலந்தவறிச்செய்யப்படும்
யத்தைப் பண்டிதர்கள் கொண்டாடுகிறதில்லை அந்தவிஷயத
காரியத்திற்குத்தக்க உண்மையான இந்த யுக்தியைப்பார் நீ
ருடனிருப்பதை நான் விரும்புகிறேன் நான் உயிருடனிருப்ப
நீ விரும்புகிருய ஒருவன் கட்டையைக்கொண்டு மிக ஆழம
பெரியநதியைக் கடக்கிறுன் அவன் அக்கட்டையைக் கட
செய்கிறுன் கட்டையும் அவனைக் கடக்கும்படி செய்கிறது
மிருவர்களுடைய காரியங்களின் சேர்க்கையும் அவ்விதம்
பெரிதாயிருக்கிறது நான் உன்னைத் துன்பத்திலிருந்து விடு
பேன் நீயும் என்னை விடுவிப்பாய்' என்று சொல்லிற்று
விதம் பலிதமென்னும் எலியானது இரண்டுபேர்களுக்கும்
மானதும் யுக்தியுள்ளதும் அங்கீகரிக்கத்தக்கதுமான அவ்வி
த்தைச் சொல்லிவிட்டு ஸமயத்தை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்
பிறகு, சத்துருவான அந்த எலியின் நன்மொழிக
கேட்டு, ஸாமர்த்தியமுள்ள பூனையானது, அங்கீகரிக்கத
பொருளுள்ளதும் யுக்தியுள்ளதுமான வசனத்தைச
லத் தொடங்கிற்று புத்தியுள்ளதும் பேசுந் திறமை
மான பூனையானது தன்னுடைய கஷ்டத்தைச
அந்த எலியின் வசனத்தை அனுஸரித்துக்கொ
யால் அதை மர்யாதை செய்தது பிறகு
பற்களுள்ளதும் வைடூர்யமணிபோன்ற
மசமென்னும் பூனையானது எலி

று 'அழகுள்ளவனே! ஸந்தோஷப
க்கச்செய்ய விரும்பும் உனக்கு க்ஷேமம்
ாகில் க்ஷேமத்தைச் செய்யவேண்டும்
வேண்டாம் நானே மிகவும் துன்பமுள்ள
ன்பமுள்ளவன் துன்பமுள்ள இருவர்க
ள்ளவேண்டும், தாமதிக்கவேண்டாம்
துவோ அதைச்செய் நம்மிருவர்களின்
நான் கஷ்டத்திலிருந்து விடுபட்டேனு
ரம் பயனற்றதாகாது உன்னிடத்தில்
கௌரவத்தை வைத்தவனுகிறேன், பக்தனுகிறேன், சிஷ்யனுகி
றேன், உனக்கு ஹிதத்தைச் செய்கிறவனுகிறேன், அப்படியே
ன் கட்டளையிலிருக்கிறவனுமாகிறேன், உன்னைச் சரணமடைந்
தேன்' என்று சொல்லிற்று இவ்விதஞ் சொல்லியதைக் கேட்டு,
ரியங்களை அறிந்ததான பலிதமானது தன்வசமாகவந்த பூனை
ய நோக்கி நல்லபொருளுள்ளதும் ஹிதமுள்ளதுமான இவ்வச
த்தைச் சொல்லத்தொடங்கிற்று.

'நீ சொல்லுகிறது உத்தமமானது இஃது உன்போன்றவனி
ம் ஆச்சரியமன்று எனது நன்மைக்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட
ழியை என்னிடமிருந்து கேள் நான் உன்னிடம் வந்து சேரு
றேன் கீரிப்பிள்ளையிடமிருந்து எனக்குப் பெரியபயமிருக்கிறது
ன்னை நீ ரக்ஷிக்கவேண்டும், கொல்லக்கூடாது உன்னை ரக்ஷிப்ப
ல் நான் சக்தியுள்ளவனுயிருக்கிறேன் கோட்டானிடமிருந்தும்
என்னை ரக்ஷிக்கவேண்டும் அல்பமான அது என்னைத் தின்ன
ிரும்புகிறது நண்பனே! உன்னுடைய கயிறுகளை நான் அறுத்து
விடுகிறேன் உண்மையாக உனக்கு உறுதிமொழி சொல்லுகி
றேன்' என்று சொல்லிற்று யுக்தியுள்ளதும் பொருத்தமுள்ள
தும் நல்ல பொருளுள்ளதுமான அந்த எலியின் வசனத்தைக்
கேட்டு லோமசமானது ஸந்தோஷத்துடன் நிமிர்ந்து பார்த்துப்
பலிதத்தை நல்வரவுவினவிப் பூஜித்தது தைரியமுள்ள அந்தப்
பூனையானது மித்திரத்தன்மையிலிருக்கும் பலிதமென்னும் அந்த
நன்குபூஜித்தபின் ஆலோசித்துக்கொண்டு ப்ரீதியுடன்
சொல்லத்தொடங்கிற்று 'நண்பனே! வேகமாக
க்ஷேமம் நீ என்னுடைய உயிருக்குச் சமமான
சிறந்தவனே! உன்னுடைய அனுக்ரஹத்தா
அடையப்போகிறேன் இப்பொழுது
உனக்கு என்னென்ன செய்யக்கூடு
நான்செய்கிறேன் நம்மிருவர்களுக
இந்த ஸந்தேகத்திலிருந்து விடுபட்ட

நான மித்திரக்கூட்டத்துடனும பந்துக்களுடனுமகூடி உனக்கு
பிரியமும நனமையுமான காரியஙகளையெல்லாஞ செயகிறே
அழகுள்ளவனே! இந்தத் துனபத்திலிருந்து விடுபட்டு நானு
உனக்கு பரீதியை உணடுபணணுவேன, பரதயுபகாரஞசெயய
சக்தியுள்ளவனுவேன பலவிதம பரதியுபகாரஞ செயகிறவனு
முதலில உபகாரஞசெயதவனுக்கு ஸரியாவானென்று தோன
வில்லை இவாகளில முதலிலஉபகரிப்பவனுன ஒருவன காரணமின
யே உபகரிக்கிறுன மறறெருவன உபகாரம பெறற பினனனே
செயகிறுன?" எனறு சொலலிறறு இவவிதம பூனையால தேறு
சொல்லப்பட்டதும அறிவுள்ளதுமான அநத எலியானது மிக
நேயமுள்ளதாய (அதனிடம) பரவேசித்து அதை நனகு அ
சரித்துக்கொணடது அவவிதம அநதப்பூனைக்குத் தனனுடை
காரியத்தை அறிவித்துவிட்டு எலியானது ஸநேஹமுள்ளதாகி
தாயதந்தையினிடத்தில போலப பூனையின வயிறறில உறங்க
தொடஙகிறறு பிறகு, அநதப்பூனையின அஙகஙகளில படுத்திரு
கும எலியைக்கணடு அநதக் கீரிப்பிள்ளையும கோட்டானும ஆ
யறறுத் திருமபிச்சென்றன அவவிதமே, அநத எலிக்கும பூனை
கும உணடான பெரிய பரீதியைக்கணடு, அநதக் கீரிப்பிள்ளை
கோட்டானும அதிக பயமுள்ளவைகளும மிக உறசாகககுறை
டைநதவைகளும பெரியஆசசரியத்தை அடைநதவைகளுமாயின
பலமுள்ளவைகளும புத்தியுள்ளவைகளும நலலநடையுள்ளவை
ளும சமீபத்திலுள்ளவைகளுமான அவவிரணடும அநத நீதியி
காரணத்தால வலிநது பயத்தையுணடுபணணச சக்தியறறவை
ளாயின காரியத்திறகுவேணடி ஸநதிசெயதுகொணட அநத
பூனையையும எலியையுமகணடு அநதக்கோட்டானும கீரியும வே
மாகத் தமமிருப்பிடஞசென்றன அரசனே! அநதப்பூனையின அ
கஙகளில சயனஞசெயததும தேசகாலஙகளை அறிநததுமான
பலிதமெனனும அநதஎலியானது காலத்தை விருமபிக்கொண
மெள்ள மெள்ளக் கயிறுகளை அறுக்கத் தொடஙகிறறு பிற
கயிறுகளினகட்டால துனபம அடைநதபூனையானது, வேகமில
மல கயிறுகளை அறுக்கும எலியைக்கணடு அப்பொழுது
தாயிறறு பிறகு, பூனையானது கயிறுகளை அறுப
லாத அநதப பலிதமெனனும எலியை அப
பித்தது 'அழகுள்ளவனே! என அ
கிறுய? காரியத்தைச செயதுகொ
டஙகுகிறுயோ? பகைவர்களைக
சணடாளன வருவதறகுமுன கயிறு ... கொல ... கவே ...

றது இவவிதம பரபரபபுளள இநதபபூனையால சொலலபபடட புததியுளள பலிதமானது நறபயிறசியிலலாத புததியையுடைய பூனையை நோககி உணமையும தனககு ஹிதமுமானவசனததைச சொலலததொடஙகிறது

'அழகுளளவனே! நீ பேசாமலிரு, நீ அவசரபபடவேணடாம, உனககுப பரபரபபுவேணடாம, இநதவிஷயததில ஸமயததையறிநதவாகள நாஙகளே, ஸமயம தவறுது அகாலததில செயயபபடும காரியமானது செயகிறவனுககுப பயனைக கொடுககததககதாகாது அதுவே ஸமயததிலசெயயபபடடால பெரிய பயனைக கொடுககததககதாகும அகாலததில விடுவிககபபடட உனனிடமிருநதே எனககுப பயமுணடாகும, ஆகையால, ஸமயததை எதிாபாாததுககொணடிரு நணபனே! எதறகாக அவஸரபபடுகிறுய? எபபொழுது ஆயுதபாணியாகச சணடாளன வருவதைக காணகிறேனே அபபொழுது பொதுவான பயமுணடானதும உனனுடையகயிறுகளை அறுததுவிடுகிறேன நீ அநத ஸமயததில விடுவிககபபடடு மரததிலேயே ஏறிககொளளுவாய. உனககு உயிரைககாததலதவிர வேறு ஒனறுஞசெயயததககது இராது [1] அபபொழுது, வேடனிடமபயநது நடுஙகி நீ சென்றவுடன, நான வளையில பரவேசிபபேன நீ கிளையை அடைவாய' எனறு சொலலிறறு இவவிதம எலியால தனககு ஹிதமானவசனததைசசொலலககேடடதும வசனததின உணமையையறிநததும உயிரைவிருமபுவதும பெரியபுததியுளளதுமான லோமசமெனனும பூனையானது, பிறகு, தனகாரியததில வேகமுளளதாகி மிகவுமபிராாததனையைசசெயது தாமதஞசெயயும எலியை நோககிச சொலலததொடஙகிறது 'ஸாதுககள மிததிராகளின காரியஙகளை இவவிதஞசெயயமாடடாாகள, அனபுடன செயவாாகள நான எவவிதம வேகமுளளவனுய உனனைத துனபததிலிருநதுவிடுவிததேனே அவவிதமனறே நீ வேகமுளளவனாய் எனககு இதைசசெயயவேணடுமே? அறிவுளளவாகளிற பெரியவனே! நமமிருவாகளுககும எவவிதம க்ஷேமமுணடாகுமோ அவவிதம முயறசிசெய அபபடியிலலாமல நீ முனனுளள வைரததை நினைததுககொணடு நேரமபோககவிருமபுவாயாகில நிசசயமாக என, உயிா அழிநதுபோம கெடட செயகையுளளவனே! நீ பாாததுககொள அறியாமையால எனனல முநதிச சிறிதுதீஙகு செயயபபடடிருநதாலும அதை நீ மனததிலவைததுககொளளககூடாது க்ஷமிககுமபடிஉனனைககேடடுககொளளுகிறேன எனககு

[1] இஙகு, அதிகபாடமான ஒருஸலோகம பினவருதலால விடபபடடது

அனுகரஹஞசெய' எனறுசொலலிறறு இவவிதமசொலலுவ ம
அதிக அறிவுளளதுமான அநதபபூனையைநோககிச சாஸ
களை அறிநததும புததியிலமிகசசிறநததுமான, எலியா து
அபபொழுது மிகசசிறநத இவவசனததைச சொலலததொ கு
கிறறு

'பூனையே! ஸவகாரியததைபபெரிதாககககொணட உ வச
னம எனனாலகேடகபபடடது எனகாரியததைப பெரித கக
கொணட எனனையும நீ அறிகிறாய எநதஸநேஹிதனைப த
துடன ஸாதிககவேணடுமோ எநதஸநேஹிதனிடததில பய ருக
கிறதோ அவனிடமிருநது பாமபினவாயிலிருநது கையைர த
துககொளவதுபோலத தனனுடைய ரக்ஷையைச து
கொளளவேணடும பலமுளளவனிடம ஸநதியைச து
கொணடு எவன தனனைரக்ஷிததுககொளளவிலலையோ அவ கு
அநதஸநதியானது, புஜிககபபடட அபததியமபோலத துன திற
குககாரணமாகும ஒருவன ஒருவனுககு மிததிரனேய லன
ஒருவன ஒருவனுககுச சததுருவேயலலன காரியததிறகு வே ணடி
யனறோ மிததிராகளாகவும அபபடியே சததுருககளாகவு ஆக
கபபடுகிறாாகள? யானைகளால பெரியயானைகளகடடுப தல
போலக காரியஙகளால காரியஙகள கடடுபபடுகினறன ரியம
செயதபின செயதவனைபபாாககிறவன ஒருவனுமிலலை ஆகை
யால, எலலாககாரியஙகளையும மிசசமுளளனவாகவே யது
வைககவேணடும அநதசசமயததிலும அநதசசணடா னிட
மிருநது பயநது கஷடபபடடு ஓடுவதைபபெரிதாககககொ ட நீ
எனனைபபிடிககச சகதியுளளவனாயிருககமாடடாய பல கயிறு
கள அறுததாகிவிடடன ஒருகயிறு மிசசமிருககிறது அதை
யும வேகமாக நான அறுததுவிடுகிறேன லோமச! ஸ கமாக
இரு' எனறு சொலலிறறு

கஷடமுளள அநதபபூனை எலி அவவிரணடும இ விதம
பேசிககொணடிருககுமபொழுது அநத இரவு முடிவ நதது
லோமசமெனனும பூனைககும பயம உணடாயிறறு பிறகு,
விடியறகாலையில பயஙகரனும கருஞசிவபபான நிற ளளவ
னும பெரிதான இடையின பினபுறமுளளவனும வி ரமான
வனும குரூரனும நாயககூடடஙகளால சூழபபடடவ ம் முனை
போனறகாதுளளவனும பெரியமுகமுளளவனும ம வெட்டி
யுளளவனும பயஙகரமாகக காணபபடுகிறவனும ஆயு பாணியு
மான பரிகனெனனும சணடாளன காணபபடடான மதூத
னைபபோனற அநதசசணடாளனைககணடு பயநததும டுஙகின
புததியுளளதுமான பூனையானது, பலிததைநோக 'இப

பொழுது எனனசெயவாய ?" எனறுகேடடது அவவிதமே, கரூர னும பயஙகரனுமான அநதசசணடாளனைககணடு மிகவும நடுகக மடைநததான கீரிபபிளளையும கோடடானும க்ஷணததில ஆசை யறறதனமையை அடைநதன பலமுளளவைகளும புததியுளள வைகளும சோககையை அடைநதவைகளுமான கோடடானும கீரிபபிளளையும, காரியததிறகுவேணடி ஸநதிசெயதுகொணட அநதபபூனையையும எலியையுங கணடு அவைகளின அநதநலல நீதியால, வலிமைசெயது பயததையுணடுபணணச சகதியறறவை களாய வேகமாகத தமதம இருபபிடஞசெனறன பிறகு, அநத எலியானது பூனையினுடைய அநதககயிறறையும அறுததது பிறகு, விடுபடட பூனையானது அநதமரததையே போய அடைந தது அநதபபரபரபபிலிருநதும கோரனுன சததுருவினிடமிருந தும விடுபடடதான அநதபபலிதமானது வளையை அடைநதது அநதலோமசம கிளையை அடைநதது சணடாளனுனவன எலலா விததததாலும பாாதது ஆசையறறவனுகவே யநதிரததையும எடுததுக்கொணடு க்ஷணபபொழுதில அவவிடததிலிருநது விலகி னுன பரதாகளில சிறநதவனே! அநதசசணடாளன தனவீடு சென்றுன பிறகு, அநதப பயததிலிருநது விடுபடட லோமச மானது அடைய அரிதான உயிரையடைநது மரததினநுனியி லிருநதுகொணடு வளையிலிருககும பலிததததை நோககிச சொலலத தொடஙகிறறு 'ஒருவித ஸஙகேததததையும செயதுகொளளாமல வேகமாக நீ ஓடிவிடடாய நனறியறிநதவனும க்ஷேமததைச செயதவனுமான நீ எனனைபபறறிச சஙகைபபடாமலிருககிறுயா? எனனுடைய நமபிககையையும அடைநது எனஉயிரையும கொடுதது ஸநேஹிதனுககுரிய போகததையடையுஙகாலததில ஏன எனனிடம வராமலிருககிறுய? எவன முதலில ஸநேஹிதா களை உணடுபணணிககொணடு பிறகு (ஸநேஹததைக) கொணடா டாமலிருககிறுனே கெடடபுததியுளள அவன கடுமையான துனபஙகளில மிததிராகளை அடையமாடடான ஸநேஹமுளள தோழனே! உனனுடைய ஸாமாததியததால உனனுல நான பூஜிக [illegible]படடேன அவவிதமான நீ மிததிரததனமையை அடைநத- [illegible]ா அனுபவிககததககவன எவாகள எனககு மிததிராகளா [illegible]ாகளோ எவாகளூ எனககுபபநதுககளாயிருககிறுாகளோ [illegible]களும பரியரான ஆசாரியரைச சிஷயாகளபோல [illegible]ாகள நானும உனனை உன மிததிரககூடடஙக களுடனுமகூடப பூஜிககிறேன உயிரைககொடுத [illegible]த எவன பூஜியாமலிருபபான? நீ, எனனுடைய [illegible]ளை யாவறறிறகும எஜமானுயிருக்கவேண

டும நீ எனககுக கடடளையிடுகிறவனுயிரு அறிவிறசிறநதவனே நீ எனககு அமாததியனுயிரு (மகனைத) தகபபனபோல எனனைககடடளையிடு உனககு எனனிடமிருநதுபயமவேணடாம் என உயிரினமேல சபதஞசெயகிறேன நீ புததியால சுகராசா ·யரே, நாஙகள பலததால அதிகாரமுளளவாகள மநதரப துடனகூடிய நீ எனககு ஜயததையே கொடுபபாய' என ·சொலலிறறு

இவவிதம பூனையால மிகவும நனமொழிகூறபபடட அ எலியானது, உணமையை அறிநதுகொணடு, அழகுளள தனககு நனமையுமான வசனததைச சொலலததொடஙகிற "லோமச! நீ சொலலியது அனைததையும நானகேடடேன என எதுதோனறுகிறதோ அதைசசொலலும எனனுடையவச ததையும கேள மிததிராகளையும அறிநதுகொளளவேணடும ; துருககளையும அறிநதுகொளளவேணடுமே இது மிக ஸூக்ஷ்ம எனறு இவவுலகில அறிஞாகள [1] அஙகீகரிததததாகக காண கிறது. ஸநேஹிதாகள சததுருககளைபபோலவும சததுரு ஸநேஹிதாகளைபபோலவும இருபபாாகள அவாகள ஆ கும லோபததுககும வசபபடடு [2] நனமொழி கூறபபட உணமையை அறிகிறாகளிலலை எவாகளுககு நறகுணமுள களே மிததிராகளாயும கோபமுளளவாகளே சததுருகக யும இருககிறாகளோ அவாகளும ஆசைலோபஙகளுககு வ டால நனமொழி கூறபபடடாலும (உணமையை) அறி ளிலலை பிறபபில சததுருவெனபவனிலலை, மிததிரனென னு மிலலை, காரியததிறகு வேணடி மிததிராகளாயும சத ருகக ளாயும ஆகிறாகள ஒரு மனிதனுடைய உயிாவாழ யில காரியவிததியையும மரணததில துனபததையும எவன ாண கிறானே அவன அது மாறுதிருககுமவரையில அமமனி வககு மிதரனுவான ஸநேஹமெனபது நிலைததாயிரு லலை தவேஷமெனபதும நிலைததனறு காாயததின சோ யால நணபாகளாகவும அவவிதமே பகைவாகளாகவும ள வேறுன ஒருஸமயததில மிததிரனும சததுருததன வான, சததுருவும மிததிரததனமையை அடை காரியமனறோ மிகவுமபலமுளளது எவன க யை அறியாமல மிததிராகளிடமே நமபிககைய களிடம நமபிககையே இலலாதவனுமாயிருத

---

1 வேறுபாடம

2 'ஸநேஹததை அடைநதாலும' எனபது

உயிா நிலையுள்ளதனறு [1] எவன காரியததை அறிநதுகொள்ளா மல மிததிரனிடததிலேயோ சததுருவினிடததிலேயோ பிரியததில மனததைச செலுததுகிருனே அவனுடைய புததியும நிலையுள்ள தனறு நமபிககையிலலாதவனிடம நமபிககைகூடாது நமபிககை யுள்ளவனிடததிலும அதிக நமபிககை கூடாது நமபிககையினு லுணடாகும பயமானது வேரகளையும அறுககும தநதையும தாயும மகனும மாமனும மருமகனும ஸமபநதிகளும பநதுகக ளும காரியததின சோககையால உணடாகிருாகள தாயுமதந தையும, பிரியனுன புததிரனையும பதிதனுயிருநதால தள்ளிவிடு கிருாகள உலகம தனனை ரக்ஷிததுககொள்ளுகிறது தன காரியத திறகுள்ள ஸாரததைபபாா அறிவுள்ளவனே! விடுதலபெறறபின ஸுகததிறகுககாரணமான காரியததைசசெயய ஒருவன தேடுவ தெனபது பொதுவான கடமையாகும ஸநதேஹமிலலை ஆனுல, இதேஇடததில, ஆலமரததிலிருநது இறஙகிய நீ சபலததனததால கொலலததகக யநதிரததில புகுநத உனனை முதலில அறிநது கொள்ளவிலலை சபலனுயிருபபவன தனககே உபயோகபபட மாட்டான, பிறாகளுககு எஙகுஉபயோகபபடுவான? ஆகையால, சபலன எலலாக காரியஙகளையுஙகெடுபபான, ஸநதேஹமிலலை இபபொழுது 'எனககு உனனிடததில பிரியம' எனறு இனிமை யாக நீ எனன பேசுகிருயோ அது பொய காரணமனைததையும விரிவாக எனனிடமிருநது கேள (மனிதன) ஒரு காரணததால பிரியமாயிருககும தனமையை அடைகிறுன, ஒரு காரணததால பகையுள்ளவனுகிறுன இவவுலகததிலுள்ள பிராணியானது தன காரியததையே விருமபும ஒருவனும ஒருவனுககுமபிரியனலலன ஒருவயிறறிறபிறநத பிராதாககளானுலும தமபதிகளானுலும எவ ருககும ஒருவருககொருவா ஸநேஹததையும காரணமிலலாக பரீ தியையும இவவுலகில நான அறிகிலேன ஆனுல, உடனபிறநதாா களும மனைவியும ஒரு காரணததில கோபமுள்ளவாகளானுலும (பிறகு) அவாகள ஸவபாவததில பரீதியுள்ளவாகளாயிருபபாா கள அவிவேகியான மறற மனிதன அவவிதமிருககமாட்டான ...பபதால ஒருவன பிரியனுவான பிரியமான வசனத ...ருவன பிரியனுவான. மநதிரததாலும ஹோமததாலும ...மறறொருவன பிரியனுவான உலகமானது காரி ... பரீதியுள்ளதாகிறது நமமிருவாகளுககும ...தியுணடாகி அககாரணததிறகாக அஃது ...து முடிவடைநததும, அநதபரீதியும

[1] ...றுபாடம

இல்லாமறபோயிறறு எநதககாரணததால உனககு எனனிடததில அனபிருககிறதோ அநதககாரணமானது புஜிககவேணடுமெனற காரியததைததவிர வேறு எதுஎனறு நினைககிறேன அநதவிஷயததிலும நாஙகள அறிவுளளவாகளதாம காலமானது காரணததை வேறுபடசசெயயும தனககுரிய பயனுனது அநதககாரணததைதத தொடாநதுநிறகும அறிவிறசிறநதவன தன காரியததை அறிவான உலகம அறிவிற சிறநதவனை அனுஸரிததிருககும ஆனுல, நீ இவவிதம பேசவேணடாம எவனும தனகாரியததில ஸமாததனுயிருபபன ஸாமாததியமுளளவனுககு இநதஸமயமானது உனனிடததில ஸநேஹஞசெயயததககதனறு ஆகையால, நடபிலும பகையிலும நலல தோசசியுளள நான எனகாரியததிலிருநது அசையமாடடேன மேகஙகளின உருவஙகளபோல (காரியஙகள) ஒவவொரு ஸமயததிலும வேறுபடுகினறன இபபொழுதுதான சததருவாயிருநத நீயனறே திருமபவும இபபொழுதேஎனககு ஸநேஹிதனுகித திருமபவும இபபொழுதே சததருவாகிறுய ? காரியஙகளின மாறுபாடடைப பாா முநதி எவவளவுவரையில காரணமிருநததோ அவவளவுவரையில நமமிருவாகளுககும ஸநேஹமுணடாயிருநதது காலததுடன கூடின அநதககாரணததுடனகூடவே அநதஸநேஹம போயவிடடது நீஎனககு இயறகையில சததருவனறே ? காரியததிறகு வேணடி மிததிரததனமையை அடைநதாய அநதககாரியம முடிநதபின சததருததனமையைஅடைநத ஸவபாவம வநதுவிடடது இவவிதம இயறறபபடட சாஸதிரஙகளை உணமையாக அறிநத நான எபபடி உனககுவேணடிக கயிறறில பரவேசிபபேன ? அதை எனககுச சொலலு உனனுடையபராககரமததால நானவிடுவிககபபடடேன அபபடியே, எனனுடைய பராககரமததால நீ விடுவிககபபடடாய ஒருவருககொருவா உபகாரம முடிவுபெறறதும திருமபவும சோககையிலலை அழகுளளவனே ! நீ இபபொழுது காரியததைச செயதுகொணடவனுகிறுய அபபடியே எஙகள காரியமும நிறைவேறிறறு இபபொழுது உனககு உணவாதலைவிட எனனுல செயயததககது வேறெனறுமிலலை நான அனனம, நீ புஜிபப
நான பலஹீனன, நீ பலமுளளவன பிரிநதபின பலமான
மாக இலலாமலிருககும்பொழுது, நமமிருவாகளுக
யெனபது கிடையாது நான உனனுடை
கிறேன விடுதல பெறறபிறகு எளிய
மாகப போஜனததைத தேடுகிறுய
பெறறவுடன பசியால தொடரபப

முளளவ ... யாகிறது நீதிசாஸதிரததாலுண
டான , ... ாணடு எனனிடததில காலை ஆகா
ரததை ... ரைப பசியுளளவனெனறும அறி
கிறே ... ா ஸமயமாகவுமிருககிறது அவவித
... படததிற திருமபவும போஜனமாகச
... றியும, நணபனே! பிளளைபெணடிா
... ரிடததில வாாததையைசசொலவதும
... பய முயறசிசெயவதும எனககுததகுதி
யலல ... இருககும எனனைககணடு உனனுடைய
மிததிரர்களும மனைவியும பிளளைகளும, நீ அனபுளளவனுயிருக
குமபொழுதே, எனனைபபிடிதது ஏனதினனமாட்டார்கள்? கார
ணததாலுணடான சோகமையானது முடிவுபெறறபடியால நான
உனனுடனசேரமாட்டேன நானசெயத உபகாரததை நினைபபா
யாகில அஙகிருநதுகொணடே எனககு க்ஷேமததைசசிநதிததுக
கொணடிரு புஜிககததககவஸதுவாயிருககும எநத அறிவுளள
வன துனபபபட்டவனும பசியுளளவனும ஆகாரததைததேடுகிற
வனுமான சததுருவினிடததிற செலலுவான? உனககு க்ஷேம
முணடாகட்டும நான போகிறேன, தூரததிலிருநதாலுமகூட
உனனிடததிலிருநது பயமடைகிறேன [1] நான உனனுடன சேர
மாட்டேன லோமச! நீ நிவருததியடை பலமுளளவர்களினரு
கிலிருபபது ஒருஸமயததிலும கொணடாடபபடுகிறதிலலை செயத
உபகாரததை நீ அறிவாயாகில ஸநேஹததை அனுஸரிததுக
கொணடிரு மிகக அடககமுளளவனும நலலறிவுளளவனுமான
பலசாலியிடமிருநதே எபபொழுதும பயபபடவேணடும ஏதாவ
தொருபொருளால உனககுக காரியமிருககுமானல சொலலு
உனககு நான எனனசெயயவேணடும? எலலா இஷடததையும
கொடுககிறேன எவவிததததிலும ஆதமாவைககொடுககமாட
டேன ஆதமாவுககுவேணடி ஸநததியும ராஜயமும ரததினமும
பொருளகளும இழககததககவைகளாகும புததியுளளவன
எலலாபபொருளையும விடடாவது ஆதமாவை ரக்ஷிததுககொள
ளவேணடும, ஐஸவாயததுககும தனததுககும ரததினஙகளுக
கும விரோதமானநிலையிலும இருககலாம உயிரோடிருபபவா
களுககுத திருமபவும அவைகள வருவது காணபபடுகிறதெனறு
எஙகளுககுககேளவி பொருளகளையும ரததினஙகளையுமபோல
ஆதமாவைககொடுபபது விருமபததககதனறு தாரஙகளாலும
தனஙகளாலும எபபொழுதும ஆதமாவை ரக்ஷிததுககொளள

1- அரைஸலோகமவிடபபடடது

வேண்டும். ஆத்மரக்ஷையை முக்கியமாகக்கொண்டவர்களும் காரியங்களை நன்றாகப்பரீக்ஷித்துச்செய்கிறவர்களுமான மனிதர்களுக்குத் தம்குற்றத்தாலுண்டாகுந் துன்பங்கள் உண்டாகமாட்டா. நன்றாக அறியப்படாதவனும் பிரீதியில்லாதவனுமான [1] சத்துருவானவன் எப்பொழுதும் பிரியத்தைச்செய்கிறவனாயிருந்தாலும் பலமில்லாதமனிதன் அவனைப்பற்றி எல்லாவிடத்திலும் ஸந்தேஹப்படவேண்டும். நற்குலத்திற்பிறந்தவர்களும் நல்லமித்திரர்களும் தாமமுள்ளவர்களும் மஹாத்மாக்களுமாயிருப்பவர்களின் புத்தியானது சாஸ்திரத்தின்பொருளில் நிச்சயமுண்டானதாகி வேற்றுமை அடையாமலிருக்கும்' என்றுசொல்லிற்று. இவ்விதம் இந்தப் பூனையானது பலிதத்தால் வெளிப்படையாகவே பரிஹஸிக்கப்பட்டு லஜ்ஜையுள்ளதாகி அதனைநோக்கி ஒருவசனத்தைச் சொல்லத்தொடங்கிற்று.

'ஸத்யமாக நான் சபதஞ்செய்கிறேன். என்னை மித்திரத்ரோஹியென்று நீ நிந்திக்கிறாய். நீ என்னுடையஹிதத்திற்காக முயற்சிசெய்தவன். உன்னுடையபுத்தியை நான் சிறந்ததென்று அறிகிறேன். என்னுடைய இயற்கையிலுள்ள காரியத்தைக்கொண்டு நீ வேறுஎண்ணத்துடன் பேசுகிறாய். ஸாதுவே! இந்தவிஷயத்தில் நீ என்னை வேறுவிதமாகக்கருதுவது நியாயமன்று. உயிரைக்கொடுத்ததனாலுண்டான ஸ்நேஹமானது உன்னிடமிருந்து என்னிடம்வந்திருக்கிறது. தாமமறிந்தவனும் நற்குணங்களையறிந்தவனும் மிக்க நன்றியறிவுள்ளவனுமா யிருக்கிறேன், மித்திரர்களிடம் அன்புள்ளவனுமாயிருக்கிறேன், விசேஷமாக உன்னிடத்தில் பக்தியுள்ளவனுமாயிருக்கிறேன். ஸாதுவே! இவ்விதமிருக்கும்பொழுது, என்னை நீ நிந்தித்துப்பேசுவது நியாயமன்று. நான் உன்னால் இவ்விதம் பேசப்படுவேனாகில் பந்துக்களுடன்கூட உயிரையும்விட்டுவிடுவேன். நல்லமனமுள்ள என் போன்றவர்களிடம் அறிஞர்கள் [2] ஸ்நேகத்தையே பார்க்கிறார்கள். தாமத்தின் உண்மையை அறிந்தவனே! என்னிடத்தில் தாமம் தவறுதலை ஸந்தேஹிப்பது நியாயமன்று' என்றுசொல்லிற்று. பூனையால் இவ்விதம் ஸ்தோத்திரம் செய்யப்பட்டதாயிருந்தாலும், அந்த எலியானது, பூனையைநோக்கி மனத்திலுள்ள ஆழ்ந்தகருத்தமைந்த இவ்வசனத்தைச் சொல்லத்தொடங்கிற்று.

'நீ ஸாது. நான் காரியத்தைச்செய்துகொண்டவனாயிருக்கிறேன். நண்பனாயிருப்பவனையும் நான் நம்பவில்லை. ஸ்தோத்திரங்களாலோ பொருள்களாலோ திரும்பவும் நீ என்னை அடையமுடி

[1] இங்கு ஒருபதம் மாறப்பட்டது. [2] வேறுபாடம்.

யாது நணபனே! அறிவிறசிறந்தவாகள் காரணமினறிச சத துருவினவசததை அடையமாட்டாாகள இநதவிஷயததிலும சுகராசாரியாாலியறறபபட்ட இரணடு காதைகளைககேள அவற றினபொருளாவது—'சததருவும சோநதுசெயயததகக காரியத தில அதிகபலமுளளவனுடன ஸநதியைசசெயதுகொணடு தன புததியால மிககஜாககிரதையுடன ஸஞசரிககவேணடும, காரியத தைச செயதுகொணடபின நமபககூடாது, நமபிககையிலலாத வனையும நமபககூடாது, நமபிககையுளளவனிடததிலும அதிக நமபிககைககூடாது, எபபொழுதும பிறாகளுககு நமபிககையுண டாகுமபடி செயயவேணடும, பிறாகளைத தான நமபககூடாது— எனபது ஆகையால, எலலாஸமயஙகளிலும தனனுடைய உயிரை ரகூஷிததுககொளளவேணடும உயிரோடிருபபவாகளுககுத திரவி யஙகள ஸநததிமுதலியயாவும உணடாகும நீதிசாஸதிரஙகளின சுருககமானஸாரம நமபிககையிலலாமையெனறு சொலலபபடு கிறது. ஆகையால, மனிதாகளிடம நமபிககையிலலாமலிருபபது தனககுப பூரணமான ஹிதமாகும பலஙகுறைநதவாகளாயிருந தாலும நமபிககையிலலாமலிருபபவாகள சததுருககளால கட்டப படமாட்டாாகள பலசாலிகளாயிருநதாலும பகைவாகளிடம நம பிககையுடனிருபபவாகள பகைவாகளால கட்டபபடுகிறாாகள பூனையே! உனபோனறவாகளிடமிருநது எபபொழுதும நான ஆதமாவை ரகூஷிததுககொளளவேணடும நீயும பிறபபிலபாபி யான சண்டாளனிடமிருநது உனனை ரகூஷிததுககொள' எனறு சொலலிறறு அநத எலி இவவிதம சொலலிககொணடிருககும பொழுதே, அநதபபூனையானது பயததால நடுககமுறறுக[1] கதை யைவிட்டுவிட்டு உடனே மிகவேகமாகசசெனறது பிறகு, சாஸ திரஙகளின உணமைபபொருளை அறிநததும அறிவிறசிறநதது மான எலியானது தனபுததிககுளள ஸாமாததியததைக கேட பிததுவிட்டு வேறுவளையை அடைநதது இவவிதம நலல அறி வுளளதும பலமிலலாததுமான பலிதமெனனும ஓா எலி தன புததியால அதிகபலமுளள பலசததுருககளை வஞசிததது ஆகை யால, பணடிதனுயிருபபவன, சததுருவாயிருநதாலும ஸாமாத தியமுளளவனோடு ஸநதியைசசெயதுகொளளவேணடும எலியும பூனையும ஒனறோடொனறு சோநது விடுபட்டன மஹா ராஜனே! இவவிதம க்ஷததிரியதாமததின வழியானது விரிவாக எனனால எடுததுசசொலலபபட்டது சுருககததையும எனனிட மிருநதுகேள

1 'இளையை' எனபது வேறுபாடம

ஒனறுககொனறு வைரமுளளவைகளாயிருபபவைகள, உத்தமமான பிரியததைச செயதுகொணடன அவைகளுககு ஒனறையொனறு வஞசிகக வேணடுமெனறபுததி நனருக இருநதது அவைகளில அறிவிறசிறநதது. நலல புததிபலததை அடைநது, மறறதை வஞசிககும அறிவிறசிறநதவனும அஜாககிரதையாக இருநதால புததிபுளளவாகளால வஞசிககபபடுவான ஆகையால, பயமிலலாதவனபோலப பயமுளளவனும நமபிககையுளளவனபோல நமபிககையிலலாதவனுமாக இருககவேணடும. அஜாகரதையிலலாதவன (வழியைவிடடுச) சலிககமாடடான; சலிததாலும நாசமடையமாடடான அரசனே! சததுருவுடனும ஸமயததில ஸநதியையும மிததிரனுடனும ஸமயததில யுதததையும செயயவேணடுமெனறே எபபொழுதும உணமையை அறிநதவாகள சொலலுகிறாகள மஹாராஜனே! இதை அறிநது சாஸதிரததினபொருளையுமதெரிநதுகொணடு முயறசியுளளவனும அஜாகரதையிலலாதவனுமாயப பயமவருவதறகு முநதியே- பயமுளளவனபோல நடககவேணடும ஸநதியையும அவவிதமே சணடையையும பயததுடனே செயயவேணடும பயததால அஜாகரதையிலலாததும முயறசியுளளதுமான புததியுணடாகும அரசனே! பயமவருவதறகு முநதியே பயததுடனிருபபவனுககு அநதபபயமுணடாகாது நமபிககையால பயமிலலாமலிருபபவனுககு மிகபபெரிய பயமுணடாகும மிகவும பயமுளளவனெனறெணணி (ஒருவனிடததில) எவவிததததிலும ஆலோசனையைச செயயககூடாது அறியாமையை முனனிடடு அறிநதுகொணடவன மூலததின அறிவையும அடைவான ஆகையால, பயமிலலாதவனபோலப பயமுளளவனும நமபிககையுளளவனபோல நமபிககையிலலாதவனுமாயக காரியஙகளின பெருமையைததெரிநதுகொணடு ஒனறையும பறறுதலுடன செயயாமலிருககவேணடும யுதிஷடிர! இவவிதம எனனால சொலலபபடட இநத இதிஹாஸததைக கேடடு நீ மிததிராகளின நடுவில விதிபபடி நடநதுகொள சிறநத புததியையும சததுருமிததிராகளுககுரிய வேறறுமையையும ஸநதிககும யுததததுககும தகக காலஙகளையும ஆபததுஸமயததில விடுபடததகக உபாயததையும தெரிநதுகொணடு சததுருவுடன சேரநது செயயததகக காரியததில அதிகபலமுளள அவனுடன ஸநதியைச செயதுகொணடுபுததியுடன நடககவேணடும காரியததைசசெயதுகொணடபின நமபாமலுமிருககவேணடும அரசனே! அறம பொருள இனபமென்று மூவகைபபயனுககும விரோதமிலலாத இநத நீதியைககேடடு

இதனுடன் விசேஷமாகப்ரஜைகளை ரக்ஷித்துக்கொண்டு நீ உயர்ந்திருக்கவேண்டும் பாண்டவ! ப்ராம்மணர்களுடன் கூடவே உனக்குக் கூட்டுறவு[1] இருக்கவேண்டும் பாரத! ப்ராம்மணர்களிடமிருந்தே இவ்வுலகிலும் ஸ்வர்க்கத்திலுமுள்ள பெரிய ஶ்ரேயஸ் உண்டாகிறது ப்ரபுவே! தர்மத்தை அறிந்தவர்களும் எப்பொழுதும் நன்றியறிவுள்ளவர்களுமான இந்தப்ராம்மணர்கள் பூஜிக்கப்பட்டால் க்ஷேமத்தைச் செய்வார்கள் அரசனே! இவர்களைப் பூஜை செய் அரசனே! ராஜ்யத்தையும் பெரியக்ஷேமத்தையும் பெரிய கீர்த்தியையும் குலத்திற்கு வேண்டியஸந்ததியையும் ந்யாயமாகவும் க்ரமமாகவும் அடைவாய் ஓ! பாரத! விசேஷமான அறிவைக் கொடுப்பதும் [2] சத்துருமித்திரர்கள் இவ்விருவர்களுக்குமுள்ள ஸந்திவிக்ரஹங்களைப்பற்றியதுமான நீதியானது நன்றாகச் சொல்லப்பட்டது அரசனே! அரசனாயிருப்பவன் எப்பொழுதும் இவ்விதம் பார்த்துக்கொண்டு சத்துருக்கூட்டத்தில் நடந்துகொள்ள வேண்டும்'' என்று சொன்னார்.

நூற்றுமுப்பத்தோன்பதாவது அத்யாயம்

ஆபத்தர்மம். (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர், ஒரு குருவிக்கும் பிரம்மதத்தனென்னும் அரசனுக்கும் நடந்த ஸம்வாதத்தைச் சொல்லியது)

யுதிஷ்டிரர், "மஹாபாஹுவே! உம்மால் மந்திராலோசனை சொல்லப்பட்டது சத்துருக்களிடம் நம்பிக்கையில்லை எல்லாவிடத்திலும் நம்பிக்கையில்லாதிருப்பானாகில் அரசன் எவ்விதம் இருக்கமுடியும்? அரசரே! அரசர்களுக்கு நம்பிக்கையாலன்றோ மிகவும் பயமுண்டாகிறது? பூமிக்குப்பதியான அரசன் நம்பிக்கையில்லாதவனாயிருந்துகொண்டு எவ்விதம் பகைவர்களைவெல்வான்? பிதாமஹரே! இந்தக் கதையைக் [3] கேட்டு நம்பிக்கையில்லாம லிருப்பதில் என்மனம் மிகவும் மயங்குகிறது என்னுடைய இந்த ஸந்தேஹத்தை அறச்செய்யவேண்டும்" என்றுகேட்க, பீஷ்மர் சொல்லத்தொடங்கினார்.

"அரசனே! ப்ரம்மதத்தனென்னும் அரசனுக்கும் அவன் வீட்டிலிருந்த [4] பூஜனியென்னும் ஒருபக்ஷிக்கும் நடந்த ஸம்பாஷணையைக் கேள் காம்பில்யதேசத்தில் ப்ரம்மதத்தனென்னும் அரசனுடைய அந்தப்புரத்தில்வஸிக்கும் பூஜனியென்னும் பக்ஷியானது நெடுங்காலம்அவனுடன்கூட வஸித்துக்கொண்டிருந்தது.

---

1 'யாத்ரா' என்பது மூலம் 2, 3 வேறு பாடம் 4 சிட்டுக்குருவி.

அதுபறவைப்பிறப்பை அடைந்திருந்தாலும்பிராணிகளைக்கொண்டு பிழைக்கும் [1]வேடன்போல எல்லாப்பிராணிகளின் சப்தங்களையும் அறிந்ததும் எல்லாவற்றையும் அறிந்ததும் எல்லாஉண்மையையும் அறிந்ததுமாயிருந்தது அந்தப்பக்ஷி அவ்விடத்தில் நல்ல காந்தியுள்ள ஒருகுஞ்சை ஈன்றது அதேகாலத்தில் அரசனுக்கும் தன் தேவியிடம் ஒருபுத்திரனுண்டானான் நன்றியறிவுள்ளதும் ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிப்பதுமான அந்தப் பூஜனியானது அந்தப் புத்திராகளிருவாகளின் பொருட்டும் எப்பொழுதும் கடற்கரை சென்று இரண்டுகனிகளைக் கொண்டுவந்து, தன் புத்திரனுக்கும் ராஜகுமாரனுக்கும் புஷ்டியுண்டாவதற்காக, ஒருகனியைத் தன் புத்திரன்பொருட்டும் மற்றொன்றை ராஜகுமாரன்பொருட்டும் கொடுத்தது பலத்தையுங்காந்தியையும்வருத்திசெய்வதும் அமிருதத்தின்ருசிக்கு ஒப்பானதுமான அக்கனியை அந்தப்பக்ஷியே சீக்கிரமாகக் கொண்டுவந்து கொண்டுவந்து திரும்பவும் திரும்பவும் அச்சிறுவாகளுக்குக் கொடுத்தது பிறகு, கனியைத்தின்றதால் ராஜகுமாரன் மிக்க வளாச்சியை அடைந்தான் பிறகு, அந்தப் பாலகனான ராஜகுமாரன் இளைஞனாயிருப்பதால் தாதியால் கக்ஷத்தில் வஹிக்கப்பெற்றுவந்து அந்தப்பக்ஷியின் குஞ்சைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தான் பிறகு, இளம்பருவத்திலிருந்ததால் ஊக்கத்தோடு அந்தப்பக்ஷியுடன் விளையாடிக்கொண்டிருந்தான் அரசஶ்ரேஷ்டனே! ஒருவருமில்லாதஸமயத்தில் தனக்குஒத்தப்பிராயமுள்ள அந்தப்பக்ஷியை எடுத்துக் கொன்றுவிட்டுப் பிறகு அந்த அரசகுமாரன் தாதியின்கையை அடைந்தான் அரசனே! பிறகு, அந்தப்பூஜனியானது பழங்களை எடுத்துக்கொண்டுவந்தது, சிறுவனான ராஜகுமாரனால் கொல்லப்பட்டுப் பூதலத்திற்கிடக்கும் புத்திரனைக் கண்டது விழுந்துகிடக்கும் அந்தப்புத்திரனைக் கண்டவுடன், சோகமுற்றதும் கண்ணீரால் நிறைந்த முகமுள்ளதுமான பூஜனியானது துக்கத்தால் மிகப்பரிதபித்து அழுதுகொண்டு சில வசனத்தைச் சொல்லத் தொடங்கிற்று

'க்ஷத்திரியனிடத்தில் ஸ்நேஹங்கிடையாது, பரீதி கிடையாது, நல்ல எண்ணங் கிடையாது இவாகள் ஒரு காரணத்திற்காக நன்மொழி உரைப்பாாகள், காரியத்தைச் செய்துகொண்டபின் தள்ளியும் விடுவாாகள் அனைவாகளுக்கும் அபகாரத்தைச் செய்யும் க்ஷத்திரியாகளிடம் நம்பிக்கை வைக்கக்கூடாது எப்பொழுதும் அபகாரத்தைச் செய்துவிட்டும் (இவாகள்) பயனின்றி நன்மொழி கூறுவாாகள் நன்றிகொன்றவனும் மிக்க க்ரூரனும் விஶ்வாஸகாதகனுமான இந்த அரசகுமா

[1] 'ஜீவ ஜீவக' என்பது மூலம், ஒருவகைப் பக்ஷியுமாம்.

ரன் செய்த விரோதத்திற்குச் சரியான துன்பத்தை இப்பொழுது நான் செய்கிறேன். கூடப்பிறந்தவனாகத்தவனும் அவ்விதமே கூடப் போஜனஞ்செய்கிறவனும் சரணமடைந்தவனுமான (என் புத்ர னைக்) கொன்றதால் அவனுக்கு மூன்றுவிதமான பாபமாகும்' என்று சொல்லிற்று. பூஜனியானது இவ்விதம் சொல்லிக் கால்க ளால் அந்த ராஜகுமாரன் கண்களைப்பெயர்த்துவிட்டு ஆகாயத்தி லிருந்து, பிறகு, 'புத்திரியுடன் வேண்டுமென்று இவ்வுலகில் செய்த பாபமானது உடனேயே செய்தவனிடம் வரும். செய்ததற்குப் பிரதிசெய்தபோதிலும் (முன்செய்த) சுபாசுபகாரியம் நாசமடை கிறதில்லை. செய்யப்பட்ட பாபகாமத்தின் பயனானது செய்தவனி டத்தில் சிறிதும் காணப்படாமல்போனால் அவன் புத்திரர்களிடத் திலும் பௌத்திரர்களிடத்திலும் அவர்கள் புத்திரர்களிடத்திலு மாவது வந்துவிழும்' என்ற வார்த்தையைச் சொல்லிற்று. ப்ரம்ம தத்தன், பூஜனியால் பெயர்க்கப்பட்ட கண்ணுள்ள புத்திரனைக் கண்டு, செய்ததற்கு ப்ரதிசெய்யப்பட்டதாக நினைத்துக்கொண்டு, பூஜனியை நோக்கி, 'பூஜனி! எங்களால் செய்யப்பட்டதுமிருக் கிறது, உன்னால் அதற்கு ப்ரதிசெய்யப்பட்டதுமிருக்கிறது, அந்த இரண்டும் ஸமமாகிவிட்டன (ஆகையால்) இரு, போகவேண்டாம்' என்று இவ்விதஞ்சொன்னான். பூஜனி சொல்லத் தொடங்கிறது.

'ஒருமுறை குற்றஞ்செய்தவனும் அவ்விடத்திலேயே நம்பிக் கையுள்ளவனுமாயிருப்பவனுக்கு நீ சொல்லுகின்றதை அறிவுள்ள வர்கள் கொண்டாடுகிறார்களில்லை, அவ்விடத்தில் விலகிச்செல்லு வது க்ஷேமமாகும். வெளிப்படையாக விரோதமிருக்குமிடத்தில் நன்மொழி கூறப்பட்டாலும் நம்பிக்கை அடையக்கூடாது. அவ்வி தம் நம்பிக்கையுள்ள மூடன் விரைவில் கொல்லப்படுவான். வைர மென்பது சமனத்தையடையாதன்றோ? ஒருவருக்கொருவர் வை ரத்தை உண்டுபண்ணிக் கொண்டவர்களுக்குப் புத்திரர்களும் பௌத்திரர்களும் நாசமடைவார்கள். புத்திரபௌத்திரர்களுக்கு நாசமுண்டானால் பரலோகம் நாசமடையும். வைரத்தைச்செய்து கொண்ட யாவர்களுக்கும் நம்பிக்கையில்லாமலிருப்பது ஸுகத் தைத் தரும். விஸ்வாஸத்தைக்கெடுப்பவனிடம் உறுதியாக நம்பிக் கையை வைக்காமலிருக்கவேண்டும். நம்பிக்கையில்லாதவனிடம் நம்பிக்கை கூடாது. நம்பிக்கையுள்ளவனிடத்திலும் அதிக நம்பிக் கை கூடாது. நம்பிக்கையாலுண்டாகும் பயமானது வேரை யும் அறுக்கும். இஷ்டப்படி பிறர்களுக்கு நம்பிக்கையை உண்டு பண்ணலாம். பிறரை நம்பக்கூடாது. பந்துக்களுள் தாயுந்தந் தையும் சிறந்தவர்கள். பாரியையானவள் [1] வயல்போன்றவள்.

1 'கிழத்தனம்போன்றவள்' என்பது வேறுபாடம்.

புததிரனெனபவன விதைமாததிரம உடனபிறநதவன (பொருளைபபறிகிடடுககொணடுபோவதால) சததுருவாவான மனிதன கையில [1] ஈரமுளளவரையில ஸநேஹிதனுயிருபபான ஆதமாவொனறே ஸுகதுககஙகளை அனுபவிககவேணடியதாகும ஒருவருககொருவா வைரததைச செயதுகொணடவாகளுககு ஸநதியெனபது கூடாது எதறகாக நான வஸிததுககொணடிருநதேனே அநதககாரணமானது போயவிடடது பொருளாலும அபிமானததாலும நனமொழிகூறிப பூஜிககபபடடவனும முதலில அபகாரததைச செயதவனுமாயிருபபவனுடைய மனமானது நமபிககை இலலாததாயிருககும தனசெயகையே வலிநது பயபபடச செயயும எவவிடததில முதலில மாயாதையும பிறகு அவமாயாதையுமிருககுமோ அவவிடததில மாயாதையையும அவமாயாதையையுமபெறற புததியுளள அநதபபிராணி வாஸததைவிடவேணடும நான உனனுடையவீடடில துனபபபடுததபபடாமலநெடுஙகாலம வஸிததுககொணடிருநதேன அதில இநதவைரம உணடாகிவிடடது ஸுகமாயிரு, நான போகிறேன' எனறு சொலலிறறு பரமமதததன, 'பூஜனியே! எவன செயததறகு பரதிசெயகிறுனே அவன அவவிஷயததில குறறமுளளவனுகமாடடான அதனுல [2] கடனிலலாதவனுகிறுன இஙகே வஸிததுககொணடிரு, போகவேணடாம' எனறு சொனனுன பூஜனி, 'முதலிற செயதவனுககும பரதி செயதவனுககும ஸநேஹமானது திருமபவும சேராது அநத விஷயததைச செயதவனுடைய மனமும பரதி செயதவனுடைய மனமும அறியும' எனறுசொலலிறறு பரமமதததன, 'செயதவனுககும பரதிசெயதவனுககும திருமபவும ஸநேஹமசேரும வைரம நிவிருததியாவதாகக காணபபடுகிறது திருமபவும பாபம வராது' எனறு சொனனுன

பூஜனி, 'வைரமிலலை, போயவிடடது நான நனமொழி கூறபபடடவனுகிறேனெனறு எணணி நமபிககைஅடையககூடாது உலகம நமபிககையால கடடபபடுகிறது அதைவிடக காணுமல போவதுகூட க்ஷேமமாகும பலததாலும மிகக கூாமையான ஆயுதஙகளாலுஙகூட எவாகளை ஜயிககமுடியாதோ அவரகளும நனமொழியால யானைகளால யானைகள அடககபபடுவதுபோல அடககபபடுவாாகள' எனறு சொலலிறறு பரமமதததன, 'நாயைக கொனறு தினனும சணடாளனுககும நாயககும ஒன்றுககொனறு ஸநேஹமுணடாவதுபோல உயிருககு அபாயததைச செயயும மனிதாகளுடனும சோநது வஸிபபகால

1 சாநதிபாவம 283 - ம பககம குறிபபிற காணக

2 தனகடனை முடிததுககொணடவன

நேஹமுண்டாகும் ஒருவருக்கொருவர் வைரத்தைச்செய்தது ாண்டவர்களுக்கு, சேர்ந்து வஸிப்பதால் அந்த வைரமானது றவடைந்து தாமரைஇலையிலுள்ள தண்ணீர்போல நிலை றறிராது' என்று சொன்னுன பூஜனி, 'வைரமென்பது [1] ஸ்திரீ ல் செய்யப்பட்டதும் வீடுமுதலிய பொருளால் செய்யப்பட்ட ம வாக்கால் செய்யப்பட்டதும் பிறவியால் ஏற்பட்டதும் குற த்தால் ஏற்பட்டதுமென்று ஐந்து காரணங்களால் ஏற்படுகிற கும் அதைப் பண்டிதர்கள் அறிகிறார்கள் அவ்வித வைரி னுலும் உபகாரஞ்செய்கிறவனை விசேஷமாக க்ஷத்திரியன ாலலக்கூடாது வெளியாயிருப்பதோ மறைவாயிருப்பதோ றறத்தின் பலாபலத்தைத் தெரிந்துகொண்டு ஸ்நேஹிதனை ந்தாலும் வைரத்தைச்செய்தவனிடம் நமபிக்கை வைக்கக டாது தீயானது கட்டைகளில் மறைந்திருப்பதுபோல வைர னது மறைந்துகொண்டிருக்கும்' அரசனே! கடலில் முழுகி ருக்கும் தீயைப்போல வைரமென்னுந்தீயானது பொருளாலும் ஞ்சொற்களாலும் நன்மொழியாலும் சாஸ்திரங்களாலும் விக்கப்படாது அரசனே! வைரத்தீ' உண்டானுல் ஒன்றைக் காளுத்தாமல் அவியாது குற்றத்தாலுண்டாகுஞ்செய்கையும் ரண்டிலொன்றுக்கு நாசமின்றி அடங்காது அதிலும் முதலில் ரோதத்தைச் செய்தவனுக்குப் பொருளாலும் கௌரவத்தா மம் பூஜித்தாலும் பொறுமையுண்டாகாது நமபிக்கையானது சய்கையாலும் பலாத்காரமாகவும் உண்டாகிறதில்லை நான னனிடத்திலும் நீ என்னிடத்திலும் ஒருவிதமான குற்றத்தி லும் பயந்துகொண்டிருந்ததில்லை இப்பொழுது நான் நமப திலலை' என்று சொல்லிற்று

பரமதத்தன், 'காரியம் காலத்தால் செய்யப்படுகிறது துவவிதமே எல்லாச்செய்கைகளும் காலத்தாலேயே நடக் ன்றன ஆகையால், யார் எவனுக்குக் குற்றஞ்செய்தவனுவான்? றைப்பு பிறப்பு இவ்விரண்டும் ஸரியாகவே நடக்கின்றன மனிதன ாலத்தாலேயே உண்டுபண்ணப்படுகிறான், காலத்தையே காரண ாகக்கொண்டு மரிக்கிறான் சிலர் ஒரேஸமயத்தில் கட்டப்படு கிறார்கள் அவ்விதமே மற்றவர்களும் தனித்தனியே கட்டப்படு கிறார்கள் நன்ருக உண்டான தீயானது விறகை எரிப்பதுபோலக்

[1] கிருஷ்ணனுக்கும் சிசுபாலனுக்கும் ஸ்திரீயினுல் உண்டானது ாண்டவர்களுக்கும் கௌரவர்களுக்கும் பொருள்களால் உண்டானது த்ரோணருக்கும் தருபதனுக்கும் வாக்கால் உண்டானது எலி பூனை முதலியவைகளுக்குப் பிறப்பினுலுண்டானது பூஜனிக்கும் பிரமதத்த னுக்கும் குற்றத்தாலுண்டானது

காலமானது பிராணிகளை எரிககிறது நமமில ஒவவொருவருககுமுளள சுபததில நானும உணமையான காரணமலலன, நீயும உணமையான காரணமே அலல எபபொழுதும பிராணிகளுககு ஸுகததையும துககததையும காலம உணடுபணணுகிறது இவவிதம தெரிநதுகொணடு துனபபபடுததபபடாமல ஸநேஹததுடன இஷடமபோல இவவிடததிலிருநது உனனால செயயபபடடது எதுவோ அதை நான பொறுததுககொணடேன பூஜனி! நீயும பொறுததுககொள' எனறுசொனனான

பூஜனி சொலலததொடஙகிறறு 'காலமானது (யாவறறிறகும) காரணமெனறு உன வசனபபடி இருநதால அபபொழுது ஒருவனுககும வைரம உணடாகாது பநதுககளாயிருபபவாகள தமபநதுவானவன கொலலபபடடால ஏன துனபததை அடைகிறாகள? தேவாகளும அஸுராகளுமாகிய அனைவாகளும ஒருவரையொருவா' எதறகாக அடிததாாகள? (விலகிப) போவதும ஸுகமுமதுககமும பிறபபுமஇறபபும காலததாலுணடாகுமானால எதறகாக வைததியாகள நோயாளிககு மருநதைச செயயவிருமபுகிறாகள? (மனிதாகள) காலததால கொலலபபடுவாாகளானால மருநதுகளால பரயோஜனமெனன? சோகததால மூாசசையை அடைநத ஜனஙகள மிகபபெரிய பயனறற வசனஙகளை எதறகாகச சொலலுகிறாகள? காலம உனககுக காரணமானால தாமமானது செயதவாகளிடம எவவிதமிருககும? எனனுடைய குழநதையைக கொனற உனனுடைய புததிரன எனனால துனபபடுததபபடடான அரசனே! பிறகு, நீ எனனைத துனபபடுததவேணடும நான புததிர சோகததால உனபிளளையிடம பாபததைச செயதிருககிறேன அபபடியே நீ எனனைககொலலவேணடும உணமையை எனனிடமிருநதுகேள மனிதாகள புஜிககவேணடியும விளையாடவேணடியும பகஷிகளை விருமபுகிறாாகள கொலலுவதையும கடடுவதையுமவிட வேறு மூனறாவதான ஸமபநதம தககதிலலை சிலபகஷிகள கொலலுவதும கடடுவதுமாகிய பயததால விடுதலை பெறவேணடிய உபாயததை (மோகஷமாாககததை) அடைநதிருககினறன வேததை அறிநத ஜனஙகள துககமானது பிறபபு இறபபுகளாலஉணடாகிறதெனறு சொலலுகிறாகள எலலாருககும உயிரில ஆசையுணடு எலலாருககும புததிராகளிடம ஆசையுணடு எலலாருககும ஸுகததை அடைய விருபபமுணடு எலலாரும துககததிலிருநது பயபபடுகிறாகள பரமமததக! கிழததனமானது துககம பொருளின நாசம துககம வேணடாத இடததில வஸிபபது துககம இஷடவஸதுககளை இழபபது துககம அரசனே! வைாததாலுணடுபண

பட்டதும ஸதிரீகளாலுண்டுபண்ணபபட்டதும கூட்டபிறந
மான துககமுமஉணடு இறநத [1] புததிரனாலுணடாகும துகக
நது எபபொழுதும ஜனஙகளிடம கூறிககொணடிருககும
ரகளுககுணடானதுககததில (தமககுத) துககமிலலையெனறு
தியிலலாத சிலா சொலலுகிறாாகள எவன துககததை அறிய
லையோ அவன கூட்டததில இவவிதஞசொலவான எவன
கததால துனபபபட்டுசசோகமடைகிறானோ அவன (இதைச)
ரலை எவவிதம உதஸாஹமுளளவனாவான? எலலாத துகக
ததையும அறிநதவன தன துககததில எவவிதமோ அவ
ேம பிறா துககததிலும இருபபான [2] பகைவாகளை அடக
அரசனே! எனனால உனககுச செயயபபட்டதையும உனனு
ஏனககுச செயயபபட்டதையும பலநூறு வருஷஙகளாலும
ாககமுடியாது நாமிருவரும ஒருவருககொருவா செயது
ாணடது எதுவோ அதறகு ஸநதிகிடையாது புததிரனை
னதது நினைதது உனககு வைரம புதிதுபுதிதாக உணடாகும
ருஙகிய வைரததை அடைநதபின எவன பிரியததைசசெயய
நமபுகிறானோ அவனுககு உடைநத மணபாததிரததைபபோலச
ாககையுணடாகாது நமபிககையானது ஸுகததிறகுக காரண
றெனபது தனககுளள பயனைசசொலலும சாஸதிரஙகளின
சசயம முனகாலததில சுகராசாரியரும பரஹலாதரின
ாருட்டு இரணடுசாதைகளைக கூறினா, அவறறினபொருளா
து —'உணமையோ பொயயோ சததுருவினவசனததில எவா
நமபிககை அடைகிறாாகளோ அவாகள காயநதபுலலுகளால
றைநது தெரியாமலிருககிற பளளததிலுளள தேனைநமபி இறங
யவாகளபோலத துனபததை அடைகிறாாகள வைரஙகள குலங
ளில பததுயுகமானாலும போகா அநதககுலததில ஒரு புரு
ன பிறநதால அவனுககுசசொலலுகிறவாகளும 'இருபபாாகள'
னபது அரசாகள வைரஙகளை அடககிககொணடு முதலில
னமொழிகூறுவாாகள, பிறகு, நிறைநதகுடததைக கலலில
டைபபதுபோல இவனைக கொலலுவாாகள அரசனே! இவ
லகில ஒருவனுககுக கெடுதியைச செயதபின (அவனிடம)
பபொழுதும நமபிககை கூடாது பிறாகளுககு அபகாரததைச
செயதபின நமபினால துககமடைவான' எனறு சொலகிறது.
பிரமததததன, 'நமபிககையிலலாமல பொருளைச சோககமுடி
ாது, ஒனறையும செயயவும முடியாது [3] எபபொழுதும ஒரே
நிதமான பயமிருநதால செததவனுக கொபபாயிருககவேணடும'
எனறு சொலல, பூஜனி சொலலததொடஙகிறது

[1] வேறுபாடம [2] அதிகபாடமான ஒருஸலோகமவிடபபட்டது
[3] வேறுபாடம.

‘இவவுலகில எவனுடையகாலகள புணணுளளவைகளாயிருககினறனவோ அவன காலகளால ஓடுவானுகில மிககாகைஷயுடன ஓடுகிறவனுனுலும அநதககாலகள துனபமடைகினறனவாகும எவன துனபமுளள கணகளால காறறை எதிாததுபபாாககிருனே அவனுடைய கணகளுககுக சாறறினுலுணடாகுந துனபம மிகுதியாகுமெனபது நிசசயம எவன செடடவழியை அடைநது தனனுடைய பலததைதத தெரிநதுகொளளாமல அஜஞானததால செலலுகிருனே அவனுடையஉயிா அதில முடிவடையும கிருஷிசெயயும எநதமனிதன மழையை அறிநதுகொளளாமல வயலை உழுகிருனே அவன பௌருஷததை இழநதவனுகி அதனபயனையும அடையமாடடான எநத மனிதன கசபபோவாபபோ மதுரமோ ருசியுளளதோ தனககுஹிதமான ஆஹாரததைத எபபொழுதும செயகிருனே அவன மரணமினறி ஜீவிககததககவனுவான எநதமனிதன அஜஞானததால பததியமான ஆகாரததைதத தளளிவிடடு முடிவைத தெரிநதுகொளளாமல கெடட போஜனததைப புஜிககிருனே அவனது உயிா அதில முடிவடையும பௌருஷமும தெயவமும ஒனறையொனறு அடுததிருபபவைகளாகும அவைகளில பௌருஷநதான பெரிதாகும தைரியமிலலாதவாகள தெயவததைக கொணடாடுகிறாாகள கடுமையானதானுலும மிருதுவானதானுலும தனககு ஹிதமான முயறசியைச செயயவேணடும இயறகையில முயறசியிலலாதவன ஒனறுமிலலாதவனுய எபபொழுதும துனபஙகளால விழுஙகபபடுவான ஆகையால, ஸநதேஹபபடததககவிஷயததிலும பௌருஷததையே செயயவேணடும எலலாபபொருளையும இழநதாவது மனிதாகள தமககு நனமையைச செயதுகொளளவேணடும கலவி, பரிசுததி, ஸாமாததியம, [1] பலம, சூரததனமை இவைகளையும உடனபிறநத மிததிராகளெனறு சொலலுகிறாாகள இவவுலகில அவைகளால விதவானகள ஜீவிககிறாாகள வீடும தாமரமுதலிய உலோகமும வயலும மனைவியும ஸநேஹிதாகளும மனிதனுல ஸமபாதிககபபடுகினறனவெனறு சொலலுகிறாாகள மனிதன இவைகளை எலலா இடததிலும அடைவான அறிவுளளவன எலலாவிடததிலும ஸநதோஷமடைவான, எலலாவிடததிலும [2] பரீதியுடன இருபபான, [3] சிறிதும பயததை உணடுபணணமாடடான,

1 ‘வைராககயம’ எனபதுபழையவுரை

2 ‘விளஙகுவான’ எனபது வேறுபாடம.

3 ‘ஒருவனும அவனைபபயபபடுததமாடடான’ எனபது வேறுபாடம

னுககுப) பயததை உணடுபணணினுலும பயததை
டயவுமமாடடான புததியுளளமனிதனுசகுச ' சிறியதான
ருளுமு எபபொழுதும வருததியடைபும ஸாமாததியததால
லசெயயாதவாகளின செயகையானது ஸாமாததியமிலலாத
ணததால நினறுவிடும' ' வீடடிலுளள ஸநேஹததாலகடடுப
டவாகளும அலபபுததியுளளவாகளுமான மனிதாகளினமாம
களைக கெடடஸதிரீயானவள, பெணாநணடை அதனகுஞசுகள
பபதுபோல' நாசமடையசசெயவாள சிலமனிதாகள புதகி
விததியாசததால வீடெனறும வயலகளெனறும மிததிராக
னறும தமதேசமெனறும இவவிதம' கஷடபபடுகிறாகள
டவழியிலிருநதும அவமானமுளள இடததிலிருநதும தாப
ததாலபீடிககபபடட தனதேசததிலிருநதும வேறு இடத
 வஸிககசசெலலவேணடும , அலலது, எபபொழுதும மரி
நதபெறறுவஸிககவேணடும ஆகையால, நான 'வேறிடததிற
போகிறேன இவவிடததிலவஸிகக எனககு ஊககமிலலை
சனே ! உனபுததிரனிடததிலும பரிஹரிககமுடியாத இககாரி
தைதச செயதுவிடடேன கெடடமனைவியையும கெடட மக
யும கெடடஅரசனையும கெடடஸநேகிதனையும கெடடஸமபந
தையும கெடடதேசததையும தூரததிலவிலககவேணடும
டஸநேஹிதனிடததில நமபிககைகயிராது. கெடடமனைவி
ம ஸநதோஷபபடககாரணமேது ? கெடடராஜயததில ஸுக
ரது கெடட தேசததில ஜீவனமிராது கெடடமகனிடம
யமிராது ' கெடட ஸநேஹமானது நிலைபெறறிராது கெடட
மபநததில பொருளுககு நாசமுணடாவதானல அவமான
ணடாகும எவள பரியமாகபபேசுகிறளோ ' அவள மனைவி
வாள எவனிடததில ஸுகமுணடாகுமோ அவன புததிர
வான எவனிடததில நமபிககையிருககுமோ அவன மிததிர
வான் ' எவவிடததில ஜீவனமிருககிறதோ அது தேசமாகும
ன குடிகளை வருததவிலலையோ அவன கடுமையான ஆஜஞை
ாள அரசனுவான 1 தரிததிராகளையும எது மேனமையாயிருக
 செயயவிருமபுகிறதோ அது விவாஹததிலுணடான ஸமபநத
குமு ; அரசன குணமுளளவனும தாமததைதச செலுததுகிற
னுமாயிருபபானுகில மனைவி, தேசம, மிததிராகள, புததிராகள,
மபநதிகள, பநதுககள இவாகளயாவரும ஸுகமாக இருபபாா
  தாமமறியாத அரசனுடையதேசததிலுளள பரஜைகள
கிரஹததையடைநது நாசமடையும அஜாகரததையினறிரக்ஷி

வேறுபாடம 1 'சிறைசசாலையில அடைபபது ' எனபதுபழையவுரை

ததுவரும அரசன அறமபொருள இனபஙகளுககு மூலமாவான் ஆறிலொருபாகம வரியெனறபயனை எடுததுககொணடு உபயோகஞ்செயதுகொளளவேணடும எவன நனறுக பரஜைகளை ரக்ஷிககவிலலையோ அவன அரசனெனறு பெயருளள திருடனுவான். எநத அரசன தானே அபயததையளிததபின பொருளிலுளள லோபததால அதை உணமையாகச செயயவிலலையோ அதாமபுததியுளள அவன எலலா உலகததினிடமிருநதும பாபததை அடைநது நரகமடைகிறுன அரசன தான அபயமளிதது அதை உணமையாகசசெயவானுகில தாமபபடி பரஜைகளைப பரிபாலிபபவனுகி எலலாஸுகததையும அடைவான 'அரசன தகபபனும[1] தாயும குருவும[2] ரக்ஷகனும அகனியும குபேரனும யமனுமாகிறுன' எனறு அவனுககு இவவேழுகுணஙகளையும மனு கூறினா எநத அரசன பரஜைகளிடம அனபுபாராட்டுகிறுனே அவன உலகததிறகுப பிதாவாகிறுன. அநத அரசனைப பொயயாக உபசரிததுவருமமனிதன கீழபபிறபபுளளவனுகிறுன அரசன தாயபோல நனமையைச சிநதிததுத துனபபபடுகிறவனை ரக்ஷிககிறுன, விரோதிகளை அகநிபோலக கொளுததுகிறுன, நனமைசெயயாதவாகளை (யமனபோல) அடககுகிறுன, வேணடியவாகளிடம பொருளகளை அளிததுக குபேரனபோல இஷடததைககொடுககிறவனுகிறுன, தாமததை உபதேசிபபதால குருவும, ரக்ஷிபபதால ரக்ஷகனுமாகிறுன எநத அரசன தனகுணஙகளால பட்டணததிலுளளவாகளையும தேசததிலுளளவாகளையும ஸநதோஷபபடுததுகிறுனே அவனுடைய ராஜயமானது, குணஙகளையும தாமஙகளையும பரிபாலிபபதால குறைவடையாது எநத அரசன பட்டணததிலுளளவாகளும தேசததிலுளளவாகளும செயயும பூஜையை நனறுகபபெறறுககொளளுகிறுனே அநத அரசன இவவுலகிலும மேலுலகிலும ஸுகததைககாணகிறுன. எநத அரசனுடைய பிரஜைகள வரியைசசுமததித துனபபபடுததபபட்டவாகளும எபபொழுதும பயமுளளவாகளுமாயத துனபஙகளால நாசமடைகிறுாகளோ அநத அரசன அவமானததை அடைகிறுன எநத அரசனுடைய ஜனஙகள குளததில தாமரைபோல வளாசசியடைகிறுாகளோ அவாகளுககுமஸுகததை அளிககும அநத அரசன ஸவாககலோகததில பூஜிககபபடுகிறுன் அரசனே! பலசாலியுடன சணடைசெயவது ஒருபொழுதும கொணடாடபபடுகிறதிலலை பலசாலியுடன யுததஞ்செயபவனுககு ராஜயமேது? ஸுகமேது?" எனறு சொலலிறு பரமததனெனனும அரசனுககு இவவிதஞ்சொலலிவிட்டு, அநதப

1, 2 வேறுபாடம

யானது அவனிடம் அனுமதிபெற்றுக்கொண்டு தனக்குஇஷ்ட
ன திக்கைநோக்கிச் சென்றது. பரதர்களில் மிகச்சிறந்தவனே!
மத்தனுக்கும் பூஜனியென்னும் பக்ஷிக்கும் நடந்த இந்தச்
ாஷணையானது உனக்கு என்னால் சொல்லப்பட்டது. வேறு
தக் கேட்க விரும்புகிறாய்?'' என்று சொன்னார்.

நூற்றுநாற்பதாவது அத்யாயம்

ஆபத்தாமம் (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர், பாரத்வாஜர் சத்ருந்தபனென்னும் அரசனுக்குச்
சொன்ன ஆபத்தர்மத்தைச் சொல்லியது)

யுதிஷ்டிரர், ''பரதகுலத்திலுதித்த பிதாமஹரே! யுகத்தின்
றவால் தர்மம் குறைவடைந்து உலகமும் திருடர்களால் பீடிக்க
படுகிறபொழுது எவ்விதமிருக்கவேண்டும்?'' என்று கேட்க,
மர் சொல்லத்தொடங்கினார்.

''பாரத! ஸமயத்தில் தயையைவிட்டுக்கூட அரசன் எவ்விதம்
க்கவேண்டுமோ அவ்விதமான ஆபத்காலங்களுக்குரியநீதியை
பொழுது உனக்குச் சொல்லுகிறேன். இவ்விஷயத்திலும் சத்
தபனென்னும் அரசனுக்கும் பாரத்வாஜருக்கும் நடந்த ஸம
ஷணையான பழைய இவ்விதிஹாஸத்தை உதாஹரிக்கிறார்கள்.
ளவீர தேசத்தில் மஹாரதனான சத்ருந்தபனென்னும் ஓர்
சன் பாரத்வாஜரிடம் சென்று பொருள்களைப்பற்றிய நிர்ண
த்தைக் குறித்துக்கேட்கத் தொடங்கினன். 'அடையப்படாத
ருளை அடைய விரும்புவது எவ்விதம்? அடையப்பட்டது
னால் வருத்தியடையும்? வருத்தியானது எதனால் ரக்ஷிக்கப
ம்? ரக்ஷிக்கப்பட்டதை எவ்விதம் உபயோகப்படுத்தவேண
?' என்றுகேட்டான். பொருளைப்பற்றிய நிர்ணயத்தைக் கேட
பட்டவரும் புத்தியுள்ளவருமான பாரத்வாஜர் பொருளைநிர்ண
செய்துகொண்ட அவ்வரசனபொருட்டு யுக்தியுள்ளதும் உத்
முமான இவ்வசனத்தைச் சொல்லத்தொடங்கினார்.

'(அரசன்) எப்பொழுதும் தண்டமெடுத்தவனும் எப்பொழு
பராக்ரமத்தை வெளியிடுகிறவனும் பிறருக்கு இடைவெளி
டாதவனும் பிறர்களின் இடைவெளியைக்கண்டு அதைத்
டர்ந்து செல்லுகிறவனுமாயிருக்கவேண்டும். எப்பொழுதும்
டத்தையெடுத்த அரசனிடம் மனிதன் மிகவும் பயமடை
ன். ஆகையால், எல்லாப்ராணிகளையும் தண்டத்தாலேயே
க்கவேண்டும் உண்மையைக்கண்ட பண்டிதர்கள் இவ்விதமே

கூறுகிறார்கள். ஆகையால், அந்தரானகுகளில் தண்டம் முக்கிய மென்று சொல்லப்படுகிறது. ராஜ்யத்தில் மூலம் அறுபட்டால் அதை அடுத்துப்பிழைக்கும் யாவரும் அடிக்கப்பட்டவர்களாவார்கள். பெரியமரத்தின் வேர் அறுபட்டால் கிளைகள் எவ்விதம் இருக்கக்கூடும்? பண்டிதனாயிருப்பவன் சத்துருபக்ஷத்தின்வேரையே முதலில் அறுக்கவேண்டும், பிறகு, ஸஹாயமாயிருப்பவர்களையும் அந்தப் பக்ஷமனைத்தையுமே அடித்துத் தள்ளவேண்டும், ஆபத்துவருங்காலத்தில் நல்ல ஆலோசனையையும் நல்லபராக்ரமத்தையும் நல்லயுத்தத்தையும் நல்லஓட்டத்தையுஞ் செய்யவேண்டும், ஆலோசிக்கக்கூடாது, வாக்கில்மட்டில் வணக்கமுள்ளவனும் மனத்தில் கத்திபோன்றவனுமாயிருக்கவேண்டும், மெதுவான வசனத்தை முன்னிட்டுப் பேசுகிறவனாகிக் கர்மக்ரோதங்களை விலக்கவேண்டும், [1] சத்துருவுடன்கூடி ராஜ்யத்தில் ஸந்தியைச் செய்துகொண்டபின் நம்பிக்கை அடையாமலிருக்கவேண்டும். ஸாமர்த்தியமுள்ளவன் காரியத்தைச் செய்துகொண்டு சீக்கிரம் அதிலிருந்து விலகவேண்டும், சத்துருவையும் [2] மித்திரன்போலவே இருந்துகொண்டு நன்மொழியைக் கூறியே சமாதானஞ்செய்துகொள்ளவேண்டும். வீட்டிலிருக்கும் பாம்பினிடம்போல அவனிடம் எப்பொழுதும் பயப்படவேண்டும், எவனுடைய புத்தியை அவமதிப்பானோ அவனைச் சென்றகாரியத்தாலும் அறிவில்லாதவனை வருங்காரியத்தாலும் பண்டிதனை நிகழுங்காரியத்தாலும் ஸமாதானஞ்செய்யவேண்டும். ஸம்பத்தைவிரும்பும் மனிதன் அஞ்சலியும் சபதமும் நன்மொழிகூறுதலும் தலையால் காலில் வணங்குதலும் கண்ணீர்விடுத்தலும்செய்யவேண்டும், காரியத்தை அடையும்வரையில் சத்துருவைத் தோளால் தூக்கவேண்டும், பிறகு, மண்குடத்தைக் கல்லில் உடைப்பதுபோல அவனை ஸமயம்வந்ததும் உடைக்கவேண்டும், அரசஶ்ரேஷ்டனே! ஒரு முகூர்த்தமானாலும் திந்துகமரத்திலெடுத்த கொள்ளிபோல ஜ்வலிக்கவேண்டும். மனிதன் உமியிலுள்ள தீயைப்போல ஜ்வாலையின்றி நெடுங்காலம் புகைந்துகொண்டிருக்கக்கூடாது. பல ப்ரயோஜனங்களுள்ள மனிதன் நன்றிகெட்டவனிடம் பொருள் ஸம்பந்தத்தைச் செய்யக்கூடாது. அவன் காரிய விருப்பமுள்ளவனாயிருந்தால் அவனை அனுபவிக்கக் கூடும். காரியத்தைச் செய்துகொண்டவனேல் அவமதிப்பான். ஆகையால், காரியங்கள் யாவற்றையும்

1 'சத்துருவுடன் சேர்ந்து செய்யத்தகுந்த காரியத்தில் அவனுடன் ஸந்தியைச்செய்து அவனிடம் நம்பிக்கையில்லாதவனாயிருக்க வேண்டும்' என்பது வேறுபாடம்.

2 வேறுபாடம் கொள்ளப்பட்டது.

முள்ளனவாகவே செய்துவைக்கவேண்டும் 1 குயில், பன்றி,
நமலை, ஒன்றுமில்லாதவீடு, 2 அரவம் அன்புள்ளநண்பன்
ர்களுக்குள்ள க்ஷேமவழி எதுவோ அதைச்செய்துகொள்ள
ண்டும் விடாமுயற்சியுடன் எழுந்திருந்து சத்துருவின்வீட
ந்ச செல்லவேண்டும் அவனுக்கு க்ஷேமமில்லாமலிருந்தாலும்
னுடையக்ஷேமத்தைக்கேட்கவேண்டும் சோம்பர்களும் தைரி
லலாதவர்களும் அதி கௌரவங்கொண்டாடுகிறவர்களும் உல
தினசொல்லிலிருந்து பயந்தவர்களும் விட்டுவிட்டுமுயற்சிசெய்
ர்களும் பொருள்களை அடையமாட்டார்கள் இவனுடைய
டவெளியைப பிறன் அறியாமலிருக்கவேண்டும் பிறனுடைய
டவெளியையோவென்றால் இவன் அறியவேண்டும் ஆமை
லத் தன் அங்கங்களைமறைத்துக்கொள்ளவேண்டும் தன்னு
ய இடைவெளியை ரக்ஷித்துக்கொள்ளவேண்டும் கொக்கைப
ல (ஒரேநினைப்பாயக்) காரியங்களைச் சிந்திக்கவேண்டும் ஸிம
தைப்போலப் (பயமின்றிப்) பராக்கிரமத்தைவெளியிடவேண
செந்நாயைப்போல (வேகமாக) நாசஞ்செய்யவேண்டும்
பைப்போல (திரும்பாமல்போய) விழவேண்டும் குடி, சூது,
ணடிா, வேட்டை, பாட்டு, வாத்யம் இவைகளை யுக்தியாக அனு
க்கவேண்டும் இவைகளில் ஆசையானது தோஷமுள்ளதா
வில்லைப புல்லைப்போலசெய்யவேண்டும் மிருகம்படுத்திருப
போலப் படுத்திருக்கவேண்டும் குருடனுயிருக்கவேண்டிய
யத்தில் குருடனுயிருக்கவேண்டும் செவிடுதன்தையும்
டயவேண்டும் ஸாமாத்தியமுள்ளவன் தேசகாலங்களை
டந்து பராக்கிரமத்தைச்செலுத்தவேண்டும் தேசகாலங்களை
ச் செலுத்தியபராக்கிரமமானது பயனற்றதாகுமன்றோ ? காலா

1 குயிலானது தானபோஷிக்க வேண்டியவைகளை வேறொன்றைக
ண்டு போஷிக்கச்செய்யும், அதுபோலக் கிருஷி, வாத்தகம், வழி,
கள் முதலிய இடங்களில் அரசன் தன்பொருள்களைப் பிறரைக
ண்டு ரக்ஷிக்கச் செய்யவேண்டும் பன்றி புஜிக்கத்தக்கவைகளை
ருடன்புஜிக்கும், அதுபோல அரசன் சத்துருக்களை வேருடன்
ிக்கவேண்டும் மேரு அசைவற்றதும் தாண்டத்தகாததுமாயிருக
, அதுபோல அரசனிருக்கவேண்டும் ஒன்றுமில்லாத வீடடிறகுப
ருள்விரும்பவேண்டியதாயிருக்கும், அதுபோல அரசன் பொருளை
மபுகிறவனுயிருக்கவேண்டும் அரவம் பழுதற்ற கோபமுள்ளதா
கும், அதுபோல அரசனிருக்கவேண்டும் அன்புள்ள நண்பன்
னைச்சேர்ந்தவர்களின் க்ஷேமத்தைவிரும்புவான், அதுபோல அர
விரும்பவேண்டும்
2 இங்கு ‘நடன’ என்கிற வேறுபாட்டில் நடனைப்போல அரசன்
வேஷமுள்ளவனுயிருக்கவேண்டுமென்பது கருத்து

காலத்தையும் பிறகு தன்னுடைய பலாபலத்தையும் நன்குநிச்ச யஞ்செய்துகொண்டும் பிறனுடைய பலத்தையும் அறிந்துகொண் டும் அதற்குத்தக்கபடி தன்னை உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளவேண் டும் எந்த அரசன் எதிர்க்கும் சத்துருவைத் தண்டத்தால் அடக்க வில்லையோ அவன் [1] அச்வதரியென்னும் மிருகமானது காப்பக் தைப்போல மிருத்யுவை மறைத்துவைத்துக்கொள்ளுகிறான் நன் ருகப்பூவுள்ளதாயிருந்து கனியில்லாததாயிருக்கவேண்டும் கனி யுள்ளதாயிருந்து ஏறத்தகாததாயிருக்கவேண்டும் பழுக்காமல் பழுத்ததுபோலிருக்கவேண்டும் [2] ஒருவனுக்கும் உதிராமலிருக்க வேண்டும் ஸமயத்திற்குத்தக்க ஆசையை உண்டுபண்ணவேண் டும் அவ்வாசையையும் இடையூறுள்ளதாகச் செய்யவேண்டும் காரணத்துடன் இடையூறைச்சொல்லவேண்டும் காரணமும் யுக்தியுள்ளதாயிருக்கவேண்டும் பயம்வருமவரையில் பயந்தவன் போலக் காரியங்களைச்செய்யவேண்டும் பயம்வந்துவிட்டாலோ அதைக்கண்டு பயமில்லாதவன்போல யுத்தஞ்செய்யவேண்டும் மனிதன் ஸாஹஸத்தை அடையாமல் க்ஷேமங்களைப்பார்க்க மாட்டான் ஸம்சயத்தையடைந்து திரும்பவும் ஜீவித்திருப்பா னுகில் க்ஷேமங்களைப்பார்ப்பான் இனிவரும் பயத்தைத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும் வந்தபயத்தை விலக்கவேண்டும் [3] திரும் பவும் புத்திக்குறைவால் சிறிதும் விலகாமலிருப்பதைப் பார்த் துக்கொள்ளவேண்டும் ஸமயத்திலுண்டாகிறஸுகத்தை விலக்கு வதும் வரப்போகிற ஸுகத்தில் ஆசைப்படுவதும் புத்திமானக ளின் நீதியே அன்று எவன் சத்துருவுடன்கூட ஸந்தியைச் செய்துகொண்டு நம்பிக்கையுடன் ஸுகமாகத்தூங்குகிறானே அவன் மரத்தின்நுனியில் உறங்கியவன்போல விழுந்தபின் விழித்துக்கொள்வான் மிருதுவானதோ குரூரமானதோ எவ் விதக்காமத்தாலாவது துன்பப்படும் தன்னை மீட்டுக்கொள்ள வேண்டும், (மீண்டு) ஸமர்த்தனுயிருந்து தாமத்தைச்செய்ய வேண்டும் எவர்கள் சத்துருக்களுக்குச் சத்துருக்களாயிருக்கிறா களோ அவர்களெல்லாரையும் அனுஸரித்துக்கொள்ளவேண்டும் பிறர்களால் பூஜிக்கப்பட்ட தன்சாரர்களையும் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் தன்னுடையசாரனையும் பிறனுடையசாரனையும் நன்கு

1 ‘அச்வதரி’ என்னும் மிருகத்தின் காப்பமானது தாயின்வயிற் றைப் பிளந்துகொண்டு வெளியில்வருமென்று சொல்லுகிறார்கள்

2 ‘அரசன் இப்படிப்பட்ட மரம்போலிருக்கவேண்டும்’ என்பது

3 ‘மறுபடியும் வளர்ந்துவிடுமோவென்கிற பயத்தால் சிறிதுமிச்ச மிருக்கிறதோவென்று பார்க்கவேண்டும்’ என்பது வேறுபாடம் எப் பொழுதும் ஜாக்கிரதையுள்ளவனாக இருக்கவேண்டுமென்பது கருத்து

கக. கவனித்துக்கொள்ளவேண்டும் பாஷண்டர்களும் தாபஸர் முதலியவர்களுமான சாரர்களைப் பிறராஜ்யத்தில் பிரவேசிக்கச் செய்யவேண்டும் தோட்டங்களிலும் விளையாடுமிடங்களிலும் தண்ணீர்ச்சாலைகளிலும் சாவடிகளிலும் குடிக்குமிடங்களிலும் ஜனங்கள் கூடுமிடங்களிலும் தீர்த்தங்களிலும் ஸபைகளிலும் தர்மத்தைக்கெடுப்பவர்களும் பாபிகளும் உலகத்திற்கு விரோதிகளுமான திருடர்கள் வருவார்கள் அவர்களை அறிந்து அடக்கவேண்டும் திருட்டிலொழிவும் செய்யவேண்டும் நம்பிக்கையில்லாதவனிடம் நம்பிக்கை கூடாது நம்பிக்கையுள்ளவனிடத்திலும் அதிக நம்பிக்கை கூடாது நம்பிக்கையால் பயமுண்டாகும் பரீக்ஷை செய்யாமல் நம்பக்கூடாது உண்மையான காரணத்தால் பிறனுக்கு நம்பிக்கையுண்டாகும்படி செய்வித்துப் பிறகு அவன் தன்னிலையிலிருந்து சிறிது சலிக்கும் ஸமயத்தில் அவனை அடிக்கவேண்டும் சங்கைப்படத்தகாதவனிடமும் சங்கையிருக்கவேண்டும் சங்கைப்பட்டமனிதர்களிடம் எப்பொழுதும் சங்கையிருக்கவேண்டும் சங்கைப்படாமலிருக்கும் மனிதனிடமிருந்து உண்டாகும் பயமானது வேருடன் அறுத்துவிடும் ஜாக்ரதையாலும் மௌனத்தாலும் காஷாயவஸ்திரத்தாலும் ஜடைகளாலும் தோல்களாலும் பகையாளியை நம்பிக்கையுள்ளவனாகச் செய்தபின் செந்நாய்போல் நாசஞ்செய்யவேண்டும் புத்திரனோ உடன்பிறந்தவனோ தகப்பனோ ஸ்நேஹிதனோ யாராயிருந்தாலும் பொருளுக்குக் கெடுதிசெய்யுமனிதர்களை ஸம்பத்தைவிரும்பிய மனிதன் கொல்லவேண்டும் அஹங்காரமடைந்தவனும் செய்யத்தக்கதையும் செய்யத்தகாததையும் அறியாதவனும் கெட்டவழியில் சென்றவனுமாயிருக்குங்குருவுக்குக்கூடச் சிக்ஷைசெய்யத்தக்கதாகும் எதிர்சென்றழைப்பதாலும் நமஸ்கரிப்பதாலும் சிறிதுகொடுப்பதாலும் பூஜித்து, கூர்மையான முகமுள்ள பறவையானது (மலர்களையும் கனிகளையும் நாசமாக்குவது)போல் (சத்துருக்களைக்) கொல்லுகிறவனாயிருக்கவேண்டும் மீன்பிடிப்பவன்போலப் பிறர்களின் உயிர் நிலையான அங்கங்களை அறுக்காமலும் கடுமையான காமத்தைச் செய்யாமலும் அடியாமலும் உத்தமமான ஸம்பத்தை அடைய முடியாது பிறவியால் சத்துருவென்பவனில்லை, மித்திரனென்பவனுமில்லை காரியங்களின்சேர்க்கையால் மித்திரர்களும் சத்துருக்களும் உண்டாகிறார்கள் சத்துருவாயிருப்பவன் தீனமாகப் பல பேசினாலும் அவனை விடக்கூடாது அவன்விஷயத்தில் துக்கப்படக்கூடாது முந்தி விரோதஞ் செய்தவனைக் கொல்லவேண்டும் எப்பொழுதும் அஸூயையில்லாமல்(ஜனங்களைச்)சேர்ப்பதிலும் அநுக்ரஹிப்பதிலும் முயற்சிசெய்யவேண்டும் நன்மையைவிரும்பும்

(மனிதன்)முயற்சியுடன் நிக்ரஹத்தையுஞ்செய்யவேண்டும் அடிக்கப்போகிறவன் பிரியத்தைப் பேசவேண்டும் அடித்தபின்னும் அதிகப்ரியத்தைப் பேசவேண்டும் வாளால் தலையை அறுத்துவிட்டும் சோகப்படவும் அழவும் வேண்டும் நன்மொழியாலும் ஸம்மானத்தாலும் பொறுமையாலும் (மனிதர்களை) அன்புத்துக்கொள்ளவேண்டும் ஸம்பத்தை விரும்புகிறவன் இவ்விதம் 1 உலகத்தை ஆராதிக்கவேண்டும் ப்ரயோஜனமின்றி வைரத்தைச்செய்துகொள்ளக்கூடாது கைகளால் நதியைத் தாண்டக்கூடாது பசுவின்கொம்பைத்தின்பது ப்ரயோஜனமற்றதும் உயிருக்குக்கேடுமாகும், பற்களும் உடைந்துபோம், ரஸமும் அடையப்படாது அறம்பொருள் இன்பங்களில் (ஒன்றாலமற்றொன்றுக்கு ஏற்படத்தக்க) மூன்றுவிதமான பீடையும் அவ்விதமே மூன்றுவிதமான பயனுமுண்டு அவ்விதப்பயனையும் பீடையையும் அறிந்துகொண்டு பீடையைவிலக்கிக்கொள்ளவேண்டும் கடனின் மிச்சமும் தீயின்மிச்சமும் சத்துருவின்மிச்சமும் திரும்பவுந்திரும்பவும் வளர்ச்சியடையும் ஆகையால், (இவைகளில்)மிச்சமிருக்கும்படி செய்யக்கூடாது கடனின்மிச்சங்களும் அலக்ஷியஞ்செய்யப்பட்டபகைகளும் மிகவ்ளர்ச்சியடையும் உபேக்ஷிக்கப்படும் வயாதிகளும் கடுமையான கெடுதியை உண்டுபண்ணும் காரியத்தைத் திருத்தமாகச் செய்யவேண்டும் எப்பொழுதும் அஜாக்ரதையில்லாதவனாயிருக்கவேண்டும் நன்றாகஎடுக்கப்படாத முள்ளும் வெகுகாலம் தீங்கைவிளைவிக்கும் மனிதர்களைக்கொல்லுவதாலும் மார்க்கங்களைக் கெடுப்பதாலும் 2 வீடுகளை நாசஞ்செய்வதாலும் சத்துருராஜ்யத்தை அழிக்கவேண்டும் கழுகின் பார்வைக்கொப்பான நீண்டபார்வையுள்ளவனும் கொக்கைப்போல் அசைவற்ற இருப்புள்ளவனும் நாய்போல் ஜாக்ரதையான செய்கையுள்ளவனும் ஸிம்ஹம்போலப் பராக்ரமமுள்ளவனும் பயமற்றவனும் காகம்போலப் பிறர் இங்கிதத்தை அறிகிறவனும் பாம்பு செல்லுவதுபோலச் சத்துருவினிடத்தில் செல்லுகிறவனுமாயிருக்கவேண்டும் சூரனை அஞ்சலிசெய்வதாலும், பயமுள்ளவனைப் பேதப்படுத்துவதாலும், லோபியைப் பொருளைக்கொடுப்பதாலும், ஸமமாயிருப்பவனை ஸரியானயுத்தத்தாலும் அடக்கவேண்டும் கூட்டத்தலைவர்கள் பேதப்படுகிறுங் காலத்திலும் ஸ்நேஹிதர்கள் பரியவார்த்தை பேசுங்காலத்திலும் அமாத்தியர்களைப் பேதப்படாமலும் ஒன்றுசேராமலும் இருக்கும்படி காத்துக்கொள்ளவேண்டும் மிருதுவாகவே இருந்தால் அவமதிப்பார்கள் க்ரூரமாகவேயிருந்தால் பயமடைவார்கள் கடுமையாச

1, 2 வேறுபாடம்

ருககவேணடிய காலததில கடுமையாக இருககவேணடும ருதுவாக இருக்கவேணடிய ஸமயததில மிருதுவாகஇருகக வணடும. மிருதுவாகஇருபபவனை மிருதுவாகஇருநதே வெலல வணடும. மிருதுவாக இருநதே கடுமையாக இருபபவனையும வலலவேணடும மிருதுவாக இருபபவனுககுச சாதிககததகா து ஒனறுமிலலை ஆகையால, மிருதுவாகவிருபபவன, கடுமை க இருபபவனைவிடச சிறநதவனுகிறுன ஆகையால, எவன சில மயததில மிருதுவாகவும சிலஸமயததில குரூரனுகவுமிருக றுனே அவன காரியஙகளைச சாதிபபான, சததுருவையும டககி ஆளுவான பணடிதனேடு விரோதமசெயதுகொணட ன, 'தூரததிலிருககிறேன' எனறு சிநதையிலலாமலிருககக டாது புததியுளளவனுடைய கைகள நீணடவைகளாயிருககும னபபபடுததபபடட பணடிதன அநதககைகளால துனபஞசெய ான எதனகரையைக கடககமுடியாதோ அதைததாணட ாகாது எதைப பிறன திருமபககொணடுபோவானே அதை டுககககூடாது எதனவேரைப பிடுஙகமுடியாதோ அதைககல ககூடாது எவன தலையைக கீழே தளளமுடியாதோ அவனை டிககககூடாது. ஆபததுககாலததைககருதி இஃது இவவிதஞ சாலலபபடடது மனிதன இதை இவவிதஞ செயயாமலிருகக வணடும சதருவால எதிரககபபடடவனே இதை எவவிதம ரதியாமலிருபபான? ஆகையால, உனனுடைய ஹிததததை ிருமபுகிற எனனுல இதுசொலலபபடடது' எனறு சொனனுா ஹிததததை விருமபும பிராமமணரால உளளபடி சொலலபபடட சனததைக கேடடு ஸௌவீரதேசததரசன கஷடமிலலாத மன ுளளவனுகி அவா வசனததை அவவிதமே செயதான, பநதுக ளுடனகூடி விளஙகும ஸமபததையும அனுபவிததுககொண டருநதான" எனறுசொனனுா.

நூறறுநாறபததோராவது அதயாயம்

ஆபததாமம்:(தொடர்ச்சி.)

(பீஷ்மர், ஆபத்காலத்தில் புஜிக்கத்தகாததைப் புஜித்தாவது ஆத்மாவை ரக்ஷித்துக்கொள்ளவேண்டு மென்பதையும் விஸ்வா மித்ரருக்கும் நாயின் மாம்ஸத்தைத் தின்னும் சண்டாள னுக்கும் நடநத ஸம்வாதத்தையும் சொல்லியது)

யுதிஷடிரா, "பரதகுலததிலுதிதத ராஜரே! முநயமான தாம மானது எலலா உலகஙகளாலும மீறபபடடுக குறைவடைநதும, அதாமம் தாமமாகச செயயபபடடும, தாமமும அதாமமாகசசெய

யபபடுமம, மாயாதைகள மிகவேறறுமைபபடுமம, உலகஙகளின உறுதி கலககமடைநதும, உலகம அரசாகளாலும திருடாகளாலும பீடிககபபடுமம, எலலா ஆஸ்ரமஙகளும மயககமடைநதும, காமஙகள கெடுககபபடுமம, காமததாலும லோபததாலும அவிவேகததாலும பயமுணடாவதைக கணடு நமபிககை இலலாமல யாவாகளும எபபொழுதும பயநதுகொணடுமம, எபபொழுதும ஒருவரையொருவா அடிதது வஞசிததுக கொணடுமம, தேசஙகள எரிககபபடுமம, பிராமமணயம மிகப பீடிககபபடுமம, மேகம வருஷியாமலும, ஒருவருககொருவா பேதமுணடாகியும, பூமியிலுள்ள ஜீவனமயாவும திருடாகளுககு அதீனமாகித தாழநததான காலம வநதிருககுமபொழுது, தயையால புததிராகளையும பௌததிராகளையுமவிட விருபபமிலலாத பிராமமனன எதனால ஜீவிககவேணடும? பாரதரே! ஆபததுள்ள ஸமயததில எவவிதமிருககவேணடும? பிதாமஹரே! அதனை எனககு உபதேசிகக வேணடும சததுருககளைத தபிககசசெயபவரே! உலகம கலககமுளள தனமையை அடைநதிருககும பொழுது அரசன எவவிதமிருககவேணடும? தாமததிலிருநதும தனததிலிருநதும எவவிதம குறைவடையாமலிருபபான?" என்று கேடடனா

பீஷமா, "மஹாபாஹுவே! 1 யோகமும 2 க்ஷேமமும நலல மழைகளும பரஜைகளிடமுளள வயாதிகளும மரணமும பயஙகளும அரசனைககாரணமாகக கொணடவை பரதாகளிற சிறநதவனே! கிருதமும திரேதையும தவாபரமும கலியும அரசனை மூலமாகக கொணடவைகளெனபது என அபிபராயம இதிற சநதேகமிலலை பரஜைகளுககுத தீஙகை உணடுபணணததகக அவவிதக காலம வருமாகில அபபொழுது ஞானததின பலததைப பிடிததுககொணடு ஜீவிககவேணடியதாகும இவவிஷயததிலும ஒருபறைசசேரியில சணடாளனுககும விஸ்வாமிததிரருககும நடநத ஸமபாஷணையான பழைய இதிஹாஸததை உதாஹரிககிறாகள முனகாலததில திரேதை தவாபரம இநத யுகஙகளின ஸநதியில தெயவககுறறததால உலகததில பனனிரணடு வருஷம கோரமான 3 அனாவிருஷடி உணடாயிறறு திரேதாயுகம முடிநது தவாபரயுகம தொடஙகிய ஸமயததில (தரேதாயுகததில) மிகவளாசசியடைநத பிரஜைகளுககு இநதிரன மழையைபபெயவிககவிலலை பிருஹஸபதியானவா வகரமாகசசெனறாா, சநதிரன வேறுவிதமாகத திருமபிய மணடலததுடன தக்ஷிணமாாககததில சென்றான இரவின முடிவில (ஆகாயததில) ஒரு 4 கறுபபுமிலலை

1 அடையபபடாததை அடைவது
2 அடையபபடடதை ரகஷிபபது
3 மழைபெயயாமலிருபபது
4 பனிஎனறும பொருளுணடு

கககூட்டஙகள எஙகிருககும? ஆறுகளில நீரமிககுறைநது
யில சிறிது ஒடி-றறு குளஙகளும ஆறுகளும கிணறுகளும
ல அருவிகளும [1]தெயவததால செயயபபட்ட குறறததால
ாபையழிநது காணபபடவுமிலலை பூமியானது காயநதகுளங
நுளளதும ஸபையும தணணீரசசாலையும இலலாததுமயாகமும
ஆததயயனமுமிலலாததும வஷட்காரமெனனும சுபமிலலாத
ம கிருஷியும பசுககாததலும அழிநதுபோனதும கடைகளும
றறலுமிலலாமறபோனதும முனனுளள [2]ஆசாரஙகள நீஙகிய
ம பெரிய உதஸவஙகள நாசமடைநததும எலுமபுகளும சிறிய
லுமபுகளும இறைககபபட்டதும [3]ஆ! ஆ! எனறு கதறும மனி
களால பயஙகரமானதும விசேஷமாகப பாழானபட்டணங
நும எரிநது போன கராமஙகளும வீடுகளுமுளளதுமாயிறறு
பபொழுது பூமியானது திருடாகளால சில இடததிலும சூரா
ால சில இடததிலும துனபமுளள அரசாசளால சில இடததி
ம ஒருவருககொருவா பயததால சில இடததிலும பெருமபா
ம ஜனஙகளினறிச சூனயமாகவும தேவாலயஙகள போனதாக
ம கிழவாகளும சிறுவாகளுமிலலாததாகவும பசுககளும ஆடுக
ம செமமறியாடுகளும எருமைகளுமறறதாகவும ஒனறுலொனறு
டிககபபெறறதாகவும கொலலபபட்ட பராமமணாகளுளளதாக
ம ரகூஷிககுமஜனஙகள அடிபட்டுபபோனதாகவும உதஸவமும
ட்டமும அழிநதுபோனதாகவும பெருமபாலும பிணமான
னிதாகளுளளதாகவும ஆயிறறு யுதிஷடிர! தாமமழிநது
ானதும பயஙகரமுமான அககாலததில பசியடைநத மனிதா
ா ஒருவரையொருவா தினகிறவாகளானாகள ரிஷிகள நிய
ஙகளையும அகனிசளையும தேவதைகளையும ஆஶரமஙகளையும
ாளிவிட்டு இஙகுமஙகும பலவிதமாக ஓடினாகள பிறகு, பூஜ
நும புததியுளளவருமான விஶவாமிதரரெனனும மஹாிஷியான
ா பசியாலதொடரபபட்டு இடமிலலாமல நாலுபககததிலும
ததொடஙகினா அகனியை விட்டவரும வீடு இலலாதவரு
ன அநத விஶவாமிததிரா, பிளளைகளையும மனைவியையும ஒரு
னககூட்டததில விட்டுவிட்டுப புஜிககததககதையும புஜிககதத
ததையும ஸமமாககொணடு ஸஞசாிதது ஒரு ஸமயததில ஓா
ரணயததில குரூராகளும பிராணிகளைக கொலலுகிறவாகளு
ன சணடாளாகளின இடததை அடைநதாா உடைநத குடங
ா சிதறியதும [4]நாயினமாமஸததால அலஙகாிககபபட்டதும

1 வேறுபாடம 2 'யூபககூட்டஙகள குறைநததும' எனபது வேறு
ட்ம 3 'பெரியபிராணிகளின சபதஙகளால நிறைநததும' எனபது
வறுபாட்ம 4 'நாயினதோலகளின துணடஙகளுடன கூடியதும'
னபது வேறுபாடம

பன்றிகழுதைகளின் ஒடிந்த எலும்புகளுள்ள ஓடுகளாலும் குடங்களாலும் நிறைந்ததும் பிணத்தின் வஸ்திரங்கள் போடப்பட்டதும் அதிலிருந்து எடுத்தமாலைகளை ஆபரணமாகக்கொண்டதும் பாம்புச்சட்டையின் மாலைகளால் அடையாளஞ் செய்யப்பட்ட குடிசையின் முகமுள்ளதும் கோழிகளின் சப்தங்களால் நிறைந்ததும் கழுதைகளின் த்வனியால் சப்திக்கப்பட்டதும் ஒருவருக்கொருவர் கடுமையானவார்த்தைகளுடன் கலகஞ்செய்துசப்திக்கும் ஜனங்களுடன்கூடியதும் கோட்டானென்னும் பறவைகளின் த்வனிகளாலும் தேவதைகளுள்ள இடங்களாலும் சூழப்பட்டதும் இரும்புமணிகளை அலங்காரமாகக்கொண்டதும் நாய்க்கூட்டங்களால் சுற்றப்பட்டதுமான அந்தப்பறைச்சேரியில் ப்ரவேசித்துப் பசியின்வேகமுள்ள விஸ்வாமித்ரரென்னும் மஹரிஷியானவர் ஆகாரத்தைத்தேடுவதில் எண்ணங்கொண்டு பெரிய முயற்சியைச் செய்தார் அந்தச்சேரியில் பிச்சை எடுக்கப்போயும், அந்த விஸ்வாமித்ரர் மாம்ஸத்தையும் அன்னத்தையும் கனிகிழங்குகளையும் மற்றவற்றையும் சிறிதும் ஓரிடத்திலும் அடையவில்லை விஸ்வாமித்ரரானவர், 'அந்தோ! நமக்குக் கஷ்டம் வந்துவிட்டது' என்று நிச்சயஞ்செய்துகொண்டு பலக்குறைவால் அந்தப்பறைச்சேரியில் பூமியில் விழுந்தார் அரசர்களில் சிறந்தவனே! அந்தமுனிவர், 'எது நமக்கு நல்லதாகும்? எவ்விதம் வீணான மரணமில்லாமலிருக்கும்?' என்று சிந்தித்தார் அரசனே! அந்தமுனிவர், உடனே சண்டாளனவீட்டில் ஆயுதத்தால் கொல்லப்பட்ட நாயின்மாம்ஸத்தைச்சேர்ந்த ஒருதுடை விழுந்திருப்பதைக் கண்டார் அவர், 'இப்பொழுது உயிரைக்காப்பாற்றுவதற்கு எனக்கு வேறு உபாயமில்லை இப்பொழுது நான் களவுசெய்யவேண்டும் ஆபத்காலங்களில் உத்தமர்களிடத்திலும் ஸமமாயிருப்பவர்களிடத்திலும் தாழ்ந்தவர்களிடத்திலும் செய்யத்தக்கதாக விதிக்கப்படுந்திருட்டைப் [1] பிராம்மணன் உயிரைக் காப்பாற்றவேண்டிச் செய்யலாமென்பது நிச்சயம் முதலில் தாழ்ந்தவர்களிடமிருந்து திருடவேண்டும் பிறகு, ஸமமாயிருப்பவனிடமிருந்து கவரத்தக்கதாகும் இவ்விரண்டும் நேராமலிருந்தால் தாம்முள்ளவனான சிறந்த மனிதனிடமிருந்தும் திருடிக்கொள்ளலாம் நான் பிராணிகளைக் கொல்லத்துணியும் சண்டாளர்களின் இந்தமாம்ஸத்தை அபகரிக்கிறேன் ப்ரதிக்ரஹதோஷத்தைவிடத் திருடுவதில் அதிக தோஷத்தை நான் பார்க்கவில்லை (ஆசையால்) இந்த மாம்ஸத்தை அபகரிப்பேன்' என்று அப்பொழுது ஆலோசித்தார் பாரதனே! விஸ்வாமித்ரரென்னும் மஹாமுனிவர் இந்தப்

1 வேறுபாடம்

தியை அடைநது எவவிடததில விழுநதாரோ அவவிடததில
ருக உறஙகினா பூஜயரான அநதவிஸவாமிதரா நடுநிசி
ாதைதககணடு, பறைசசேரி தூககமடைநததும, மெளள
நதிருநத குடிசையினவாயிலில புகுநதாா அநதச சண
ான தூஙகிககொணடே பீளையால மூடியகணணுளளவ
வேறுனஸவரமுளளவனும கொடியவனும பாககவிரும
தகாதவனுமாக, 'பறைசசேரி தூஙகுஙகாலததில, எவன
யை அசைககிறவன? விழிததுககொணடிருககிறேன நான
கவேயிலலை, குரூரனை நீ இதோ கொலலபபடபபோகிறாய'
றுசொனனன அபபொழுது, விஸவாமிதரா அநததநிருடடுச
பகையால [1] லஜஜையால நிறைநதமுகமுளளவரும சீககிரததில
நதுஙகினவருமாகி அநதசசணடாளனைநோககி, 'நீணட ஆயு
ளவனே! நான விஸவாமிததிரன நான பசியுடன வநதேன
லபுததியுளளவனே! நீ நனறாகததெரிநதுகொணடவனானால என
கொலலாதே' எனறுசொனனா ஆதமஜஞானமுளள மஹ
யினுடைய அநதவசனததைககேடடவுடன, சணடாளனை
படுககையிலிருநது பரபரபபுடன அவரைநோககிச சென்றான
ன, கணகளிலிருநது கணணீரைவிடடு வெகுமானததால
சலிசெயது கெளசிகரைநோககி, 'ஓ! பிராமமணரே! இரவில
எனனசெயயவிருமபுகிறீா?' எனறுகேடடான விஸவாமித
ா, நலலவாாததைசொலலிககொணடு சணடாளனைநோககிச
ாலலததொடஙகினா 'பசியுளளவனும உளளடஙகிய உயி
ளவனுமான நான நாயின [2] தொடையை அபகரிககிறேன
புளளவன கெடடகாாயததில பரவேசிபபான ஆகாரததை
மபும மனிதனுககு வெடகமிராது இவவிஷயததில பசியா
து எனனைககுறறமுளளவனாககச்செயகிறது, (ஆகையால)
னதொடையை அபகரிககிறேன எனனுடைய உயிா நாச
டகிறது, பசியால எனனுடையபிரஜஞை தவறுகிறது, பலங
றநதவனும பிரஜஞை இழநதவனும புஜிககததககது புஜிககத
ாததெனனும வேறுபாடறறவனுமான நான அதாமததை
நதவனானும நாயின தொடையை அபகரிககிறேன எப
ழுது உஙகள் வீடடில நான பிசசையைபபெறவிலலையோ
பொழுது பாபததிலபுததியுணடாயிறறு (ஆகையால) நாயின
டையை அபகரிககிறேன தேவாகளினமுகமும அவாக
கு முநதிசசெலலுகிறவரும பரிசுததமாயிருபபதை மடடில

1 வேறுபாடம

2 வாலை எனறும பொருளுணடு 'ஜஙகா' எனபது பழைய உரை,
றகு, கெணடைககாலெனபது பொருள

பொறுககிறவரும பிரபுவுமான அகநிபசவானபோல பிராமமண ஞன நானும எலலாவறறையும புஜிககததககவனுகிறேன, என னைத தாமபபடியிருபபவனெனறு தெரிநதுகொள' எனறுசொன ஞா அநதசசணடாளன, அநதவிஸவாமிதரரைநோககிச சொல லததொடஙகினுன 'மஹரிஷியே! எனசொலலைககேளும, கேட்ட பின தாமம எபபடிககுறையாமலிருககுமோ அதை அபபடிச செயயும பிரமமரிஷியே! உமககுளள தாமததையுஙகேளும நான அதை உமககுச சொலலுகிறேன [1]மிருகஙகளுள நாய அதம மெனறு அறிநதவாகள சொலலுகிறாகள அதிலும, அதன சரீரததிலுள தொடையோ இழிவான இடமாயிருககிறது மஹ ரிஷியே! இது நலலமுயறசியனறு, விசேஷமாகப பக்ஷிககததகா ததும சணடாளன பொருளுமாயிருபபதை அபகரிபபது நிநதிக கப்பட்ட செயகையாகும நீா உயிரைககாபபாறறுவதறகு வேறு நலல உபாயததைபபாரும பெரியமுனிவரே! நாயின மாம ஸததைவிருமபுவதால உமது தவததுககு நாசமுணடாகும [2]அறி வுளளவன நலலவழியிறசெலலவேணடும தாமததிறகு ஸஙகரத ததைசசெயயககூடாது, தாமததை நீா விடககூடாது ஏனெனில, நீா தாமமறிநதவாகளுள உததமராயிருககிறீா' எனறு சொன ஞன பரதாகளிறசிறநத அரசனே! பிறகு, இவவிதமசொலலிய தைககேட்டவரும முனிவாகளில பெரியவருமான விஸவாமிதரா பசியால பீடிககபபட்டுத திருமபவும இவவசனததைச சொல லததொடஙகிஞா 'நான நெடுஙகாலமாக ஆகாரமிலலாமல அலைகிறேன உயிரைககாபபாறறுவதறகு எனககு ஓா உபாயமு மிலலை துனபபபடுகிறவன எநதவிசேஷததாலாவது எநதககா மததாலாவது தனனைத துனபததிலிருநது விடுவிததுககொளள விருமபவேணடும, (விடுபட்டு) ஸமாததனுயிருபபவன தாமத ததைசசெயயவேணடும, இநதிரனுடைய தாமம க்ஷததிரியா களுககுரியதாகும அகனியினுடையதாமம பிராமமணாகளுக குரியதாகும வேதமெனனும அகனியானது எனககுபபலமை பசியை அடககிககொளளவேணடிப புஜிககபபோகிறேன, எந எநதவிதம செயதுஜீவிககவேணடுமோ அதை அதை அலக்ஷியஞ செயயாமல செயயவேணடும, ஜீவிததிருபபது மரணததைவிட மிகநனறு ஜீவிததிருபபவன தாமததையடைவான, அபபடிப பட்டநான உயிரைவிருமபிப பக்ஷிககததகாததையும தெரிந தே பக்ஷிககவிருமபுகிறேன, அதை நீ ஸமமதிககவேணடும உயி

[1] 'நரியைவிட' எனபது வேறுபாடம

[2] 'விதிககபபட்ட தாமததை அறிநதவன தாமஸஙகரததைச செய யககூடாது' எனபது வேறுபாடம

ாடிருந்து தாமதத்தைச் செய்வேன், ஸூர்யன்முதலியசுடர்கள்
ரிய இருட்டை விலக்குவதுபோலத் தவத்தாலும் வித்தைகளா
ம் அசுபங்களை விலக்கிக்கொள்வேன்' என்றுசொன்னார் சண்
ளன், 'இந்த மாம்ஸத்தைத் தின்று இப்பொழுது நீர் உயிரை
டையப்போகிறதில்லை; நீண்ட ஆயுளை அடையப்போகிறதில்லை,
மிர்தத்தைப் புஜித்தத்துபோலத் திருப்தியையும் அடையப்போ
றதில்லை; வேறுபிக்ஷையை எடும் நாயின் மாம்ஸத்தைத் தின்
தில் உமது மனம்செல்லவேண்டாம், நாயானது பிராம்மணர்க
க்குத் தின்னத்தகாததன்றோ'' என்று சொன்னான் விஶ்வாமி
த்ரர், 'சண்டாள! துர்பிக்ஷகாலத்தில் வேறுமாம்ஸம் கிடைக்
குமென்று எனக்குத் தோன்றவில்லை எனக்குப் பொருளுமில்லை
ஆகையால் துன்பமுள்ளவனும் கதியற்றவனும் ஆசையற்றவனுமான
ான் நாயின் தொடையை ஆறுரஸமும் சேர்ந்ததைவிடப் பெரி
தாக நினைக்கிறேன்' என்றுசொன்னார் சண்டாளன், 'பராம்ம
க்ஷத்ரிய வைசியர்களுக்கு ஐந்து நகங்களுள்ளவைகளான [1] சல்ய
ம், முள்ளம்பன்றி, உடும்பு, முயல், ஆமை இவைவந்துமட்டில்
புஜிக்கத்தக்கவைகளாகும், சாஸ்திரம் உமக்குப் பிரமாணமாக
இருந்தால் புஜிக்கத்தகாததில் மனத்தை வைக்காமலிரும்' என்று
சொன்னான் விஶ்வாமித்ரர், 'பசியை அடைந்த அகஸ்திய
ர் வாதாபியென்ற அஸுரனைப்புஜித்தார், பசியுள்ளவனும் துன்பத்
தையடைந்தவனுமான நான் நாயின் தொடையைப் புஜிக்கப்போ
கிறேன்' என்று சொன்னார் சண்டாளன், 'வேறு பிக்ஷையை
எடும், நீர் இங்கு இவ்விதம் செய்யத்தக்கவர் அல்லீர், நிச்சயமாக
இது செய்யத்தக்கதே அன்று, இஷ்டம்போல நாயின் தொடை
யை எடுத்துக்கொள்ளும்' என்றுசொன்னான் விஶ்வாமித்ரர்,
(அகஸ்தியர்முதலிய) சிஷ்டர்களே காமத்திற்குக்காரணர் அவர்
களின் நடையை அனுஸரித்துச் செல்லுகிறேன், இந்த நாயின்
தொடையைப் பரிசுத்தமான ஆகாரத்தைவிட மேலானதாகவும்
புஜிக்கத்தக்கதாகவும் நினைக்கிறேன்' என்று சொன்னார் சண்டா
ளன், 'அஸத்துக்களால் செய்யப்பட்டது எதுவோ அது ஸனா
தனமான தர்மமன்று, இங்கு அகார்யம் செய்யத்தக்கதே [2]
அன்று, கபடமாகப் பாபத்தைச் செய்யவேண்டாம்' என்று
சொன்னான் விஶ்வாமித்ரர், 'ரிஷியாயிருப்பவர் பாதகத்தை
யும் அவமதிக்கப்படுவதையும் செய்யத்தக்கவர் அல்லர் நாயும்
மானும் ஒப்பானவையென்றே நினைக்கிறேன், ஆகையால், நாயின்
தொடையைப் புஜிக்கப்போகிறேன்' என்று சொன்னார் சண்டா
ளன், 'அந்த அகஸ்திய ரிஷியானவர் பிராம்மணர்களை ரக்ஷிக்க

---

1 ஒருவகைப்பன்றி 2 வேறுபாடம்,

வேண்டிய பிரார்த்திக்கப்பட்டவராயப் புஜிக்கத்தகாத அந்த அஸுரன மாமஸத்தைப் புஜித்தார், ஆசையால் புஜிக்கவில்லை, அது தாமந்தான அதில பாபமில்லை எல்லா உபாயங்களாலும் பெரியோர்கள் ரக்ஷிக்கத்தக்கவர்கள் அன்றோ?' என்று சொன்ஞன விஸ்வாமித்ரர், 'ப்ராமமணுன எனக்கு இந்தச சரீரமானது மித்ரனுகவிருக்கிறது உலகத்தில (இஃது) எனக்கு பரியமும் மிகவும் பூஜிக்கத்தக்கதுமாயிருக்கிறது ஆகையால், நான் புஜிக்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன இதை எடுக்க விரும புகிறேன இவ்விதக் கொடிய காரியங்களுக்கு நான பயப்படுகிறவ னல்லேன' என்று சொன்ஞர் சண்டாளன, 'மனிதர்கள் பிரிய மான உயிரையும் விடுவார்கள், புஜிக்கத்தகாத ஒன்றிலும புத்தி யைச் செலுத்தமாட்டார்கள் அவர்கள் ஸ்வர்க்கத்தில வஸிப்ப தால எல்லாக்காமங்களையும அடைகிறுர்களென்றுதெரிந்துகொள ளும (அதறகாகப) பசியையும பொறுக்கிறுர்கள்' என்று சொன ஞன விஸ்வாமித்ரர், 'அந்த ஆசையானது மரித்தபின்னுள்ள ஜனமத்தில புகழை உண்டாக்கத் தக்கதென்பது யுக்தந்தான (ஜீவித்திருப்பவனுக்கு ஆகாரமில்லாவிட்டால) காமங்களுக்கு நாசம உண்டாகுமென்பதில ஸந்தேகமில்லை நானே எப்பொழு தும விரதமுள்ளவனும புத்தியில அடக்கமுள்ளவனுமாயிருக்கி றேன (தாமத்திறகு) மூலமான சரீரத்தை ரக்ஷிக்கவேண்டும (ஆகையால) பஜிக்கத்தகாததைப் புஜிக்கப்போகிறேன [1] ஞான ஸ்வரூபமான ஜீவனை விசாரிப்பவனிடம (இதிலும) புண்ணியமிருக கிறதென்பது வெளிப்படை நான ஆத்மரூபத்தில ஸந்தேஹ முள்ளவனுயிருந்து இதைத் தின்றாலும, ஆத்மரூபத்தின விவேக மில்லாதவனிடம நாயின மாமஸத்தைப் பக்ஷிப்பதால எவ்விதப் பாபமுண்டோ அவ்விதப் பாவமுள்ள உன்போன்றவனுகமாட டேன' என்று சொன்ஞர் சண்டாளன, 'இந்தத்துக்கத்தை மறைத்து விலக்கவேண்டுமென்று எனக்கு நிச்சயமாகத்தோன்று கிறது ஆகையால, நான, பிராமமணராயிருந்து கெட்டகாரியத் தைச்செய்யும உம்மை வெறுத்துப்பேசுகிறேன' என்று சொன ஞன விஸ்வாமித்ரர், 'தவளைகள் கத்திக்கொண்டிருந்தாலும பசுக்கள் தண்ணீரைக் குடிக்கவே செய்யும உனக்குத் தா மத்தைச் சொல்வதறகு அதிகாரமில்லை தற்புகழ்ச்சி செய்து கொள்ளுகிறவனுக இருக்கவேண்டாம' என்று சொன்ஞர் சண்டாளன, 'பிராமமணரே! ஸ்நேஹிதனுக இருந்து உம்மைப் பற்றித் துக்கிக்கிறேன உமமிடத்தில எனக்குத் தயை உண்டாகி

1 வேறுபாடம

ற ஆகையால், க்ஷேமமான இதைச்செய்யும் [1] லோபத்தில
ாத்தைச் செலுத்தவேண்டாம்' என்று சொன்னான் விஸ்வா
ர், 'நீ ஸ்நேகிதனாயிருந்து எனக்கு நன்மையைவிரும்புவாயா
) என்னை ஆபத்திலிருந்து மீளச்செய் நான் தாமப்படி ஆத
வை அறிவேன் இந்த நாயின் தொடையைக்கொடு' என்று
ானான் சண்டாளன், 'உமக்கு இதைக்கொடுக்க எனக்கு உத
கமேயில்லை என்னுடைய ஆகாரம் அபகரிக்கப்படுவதை
பேக்ஷசெய்யவும் இஷ்டமில்லை கொடுக்கும் நானும் பெறுக
ாளும் பிராம்மணரான நீருமாகிய இரண்டுபேர்களும் நாயின்
தால் பூசப்பட்டவர்களாவோம்' என்று சொன்னான் விஸ்
மித்ரர், 'இப்பொழுது நான் பாபமான இக்காரியத்தைச்செய்து
த்துக்கொண்டு மிகவும் பரிசுத்திசெய்யத்தக்க காரியத்தைச்
ய்வேன் பரிசுத்தமான சரீரமுள்ளவனாக இருந்துகொண்டு தா
த்தையே அடைவேன் இவைகளில் எதுபெரிதோ அதைச்சொல்'
ன்று சொன்னார் சண்டாளன், 'தாமகாரியத்திற்கு மனமே
க்ஷியாகும் இவைகளில் எதுபாபமோ அதை நீரே அறிவீர்
வன் நாயின் மாம்ஸத்தைப் புஜிக்கத்தக்குமென்று விரும்புகி
ளோ அவனுக்கு விலக்கத்தக்கதில்லையென்று நினைக்கிறேன்'
ன்றுசொன்னான் விஸ்வாமித்ரர், '(அபக்ஷியத்தை) [2] எடுப்பதி
ும் புஜிப்பதிலும் தோஷமிருக்கிறது (ஆகிலும்) உயிருக்கு அபா
மநேரும்பொழுது எப்பொழுதும் இந்தவிதிக்கு விலக்கு இருக்
றது இந்தவிஷயத்தில் புஜிக்கத்தகாததென்று கூறும்சாஸ்திரம்
பரிதன்று இந்தவிஷயத்தில் ஹிம்ஸையும் இல்லை, பொய்யும்
லை, ஆனால், கொஞ்சம் நிந்தையுண்டு' என்று சொன்னார்
ண்டாளன், '(புஜிக்கத்தகாததைப்) புஜிக்குமவிஷயத்தில் உயிரை
க்ஷிக்கவேண்டுமென்ற இந்த எண்ணம் உமக்குக் காரணமாகு
ானால், உமக்கு வேதம் பிரமாணமாகாது பெரியோர்களின்
ரமமும் பிரமாணமாகாது பிராம்மண ஸ்ரேஷ்டரே! அப்பொ
து, இந்தஸமயத்தில் இதுகுற்றமாகாததுபோல புஜிக்கத்தக்க
லும் புஜிக்கத்தகாததிலும் நான் தோஷத்தைக் காணேன்'
ன்றுசொன்னான் விஸ்வாமித்ரர், '(புஜிக்கத்தகாததைப்)புஜிப்ப
வுக்கு (கள்ளையிலபோல) பாதகம் காணப்படுகிறதில்லை
ரையைக்குடித்தால் பதிதனாகிறானென்று விதியிருக்கிறது
ஆகிலும், ஒருவரோடொருவர்சேர்ந்து செய்யப்படும் கெட்டகார
ங்களைபோல (பபுஜிக்கத்தகாததைப் புஜிப்பதும்) சிறிதுபற்றுத
டன் முன்செய்த புண்ணியத்தை நசிக்கச்செய்யும்' என்று

---

1 'ஆசையால் பாபத்தைச் செய்யவேண்டாம்' என்பது வேறுபாடம்
2 வேறுபாடம்,

சொன்னார்[1] சண்டாளன், 'எவன் சண்டாளனவீட்டென்றகெட்
இடத்திலிருந்து திருட்டென்னும் இழிதொழிலால் கொடு
விருப்பமில்லாத தாழ்ந்தமனிதனிடமிருந்து பேராசையுட
நாயைப் பெற்றுக்கொள்ளுகிறானோ அவனே அதில் வருந்தண்ட
யைப் பொறுத்துக்கொள்ளவேண்டும் அது, அறிவுள்ளவனு
நன்னடையுள்ளவனுமாயிருப்பவனைத் துன்பப்படுத்தும்' என்
சொன்னான் அப்பொழுது, சண்டாளன் இவ்விதம் விஸ்வாமி
ரைப்பார்த்துச் சொல்லிவிட்டு ஒய்ந்தான் விஸ்வாமித்ரர், நிச
மான புத்தியுள்ளவராய் நாயின்தொடையை அபகரித்துக்கொ
ண்டார் பிறகு, ஜீவனத்தை விரும்பும் மஹரிஷியான அந்த விஸ்வ
மித்ரர் நாயின் அங்கத்தை எடுத்துக்கொண்டார் அந்த நாயி
அங்கத்தையெடுத்துக்கொண்டு, அந்த விஸ்வாமித்ரர் வனத்தி
மனைவியுடன்கூடப் புஜிக்கவிரும்பினார் பிறகு, 'நான் முதலில் த
காலத்தில் தேவர்களுக்குத் திருப்தியைச் செய்தபின் விதிப்ப
நாயின் தொடையைப் புஜிப்பேன்' என்று அவருக்கு எண்ணமு
டாயிற்று உடனே, முனிவர் வேதத்திற்சொல்லிய விதிப்படி அ
னியைக்கொண்டுவந்து, இந்திரனுக்கும் அக்னிக்குமுள்ள விதிப்ப
தாமே சருவைப் பாகஞ்செய்தார் பாரத! பிறகு, 'விதியி
முறைப்படி, வகைவகையாக இந்திரன்முதலிய தேவர்களை அழை
த்துத் தேவர்களுக்கும் பிதருக்களுக்குமுள்ள காம்தத்தைச் செய்ய
தொடங்கினார் அத்தேஸமயத்தில், அந்த இந்திரன் விசேஷம
மழை பெய்வித்தான் எல்லாப்பிராணிகளையும் பிழைக்கும்ப
செய்கிறவனாக (எல்லா) ஒஷதிகளையும் உண்டுபண்ணினான் பூ
ரான விஸ்வாமித்ரரும், தவத்தால் பாபங்களை எரித்து நீண்
காலத்தில் மிக ஆச்சர்யமானஸித்தியை அடைந்தார் பர
மனர்களுள் மிகச்சிறந்த அந்த விஸ்வாமித்ரர், அந்தக் காமத்தை
முடித்து அந்தச் சருவையும் புஜியாமல் தேவர்களையும் பிதரு
க்களையும் ஸந்தோஷப்படும்படி செய்வித்தார் இவ்விதம் துன்பத்
திருக்கும் அறிவுள்ளவன், ஜீவிக்கவிருப்பமுள்ளவனாலல் சோர்
படாதபுத்தியுடன் உபாயங்களைத் தெரிந்துகொண்டு எல்லா உ
யங்களாலும் துன்பமுள்ள தன்னை விடுவித்துக்கொள்ளவேண்டு
இந்தப் புத்தியை அடைந்து எப்பொழுதும் ஜீவிக்கவேண்டு
உயிரோடிருக்கும் மனிதன், புண்ணியத்தையும் க்ஷேமத்தைய
அடைவான் ஓ! கௌந்தேய! ஆகையால், அறிவுள்ளவன் தா
தாமங்களின் நிச்சயத்திற்குத்தக்க புத்தியை அடைந்து, இவ்வு
கில உறுதியான புத்தியுள்ளவனாக இருக்கவேண்டும்'' என்
சொன்னார்

---

1 இங்கு அதிகபாடமான இரண்டு ஸ்லோகங்கள் விடப்பட்டன.

நூற்றுநாற்பத்திரண்டாவது அத்யாயம்.

ஆபத்தர்மம். (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர், அரசன் ப்ராம்மணர்களைத்தவிர மற்றவர்களைத் தண்
டத்தால் பரிபாலிக்கவேண்டுமென்னும் விஷயத்தில் சுக்ரா
சாரியருடைய அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லியது)

யுதிஷ்டிரர், "இந்தக் கோரமான காரியம் செய்யத்துணியப்
பட்டதென்பதும் நம்பத்தகாததும் பொய்போன்றதுமாயிருக்
கிறது எதை இந்தமனிதன் விலக்கவேண்டுமோ அவ்விதமான
நவிலக்குத் திருடர்களுக்கிருக்கிறதா? நான் மயக்கமடைகிறேன்,
ருத்தப்படுகிறேன் எனக்குத் தர்மம் உறுதியற்றதாகச் செய்
யப்பட்டது நன்றாகச்சிந்தித்தும் ஒருகாரணத்தாலும் நான் நிச
த்தை அடையவில்லை" என்றுசொன்னார் பீஷ்மர், "உனக்
குச்செய்த இந்தத் தர்மோபதேசமானது ஆகமத்திலிருந்தே
ட்டுச் செய்யப்பட்டதன்று இது தேன்போலக் கவிகளால்
ர்த்துவைக்கப்பட்ட ஞானத்திரட்டு இந்தப் புத்தியானது பல
ளிகளுள்ள தர்மத்துடன் எந்த அறிவுகளில் பரவியிருக்கிறதோ
மோ அவ்விதமான வெளியிலுள்ள அறிவுகளை அரசன் (குயில
றி முதலிய) அந்த அந்தப் பிராணிகளிடமிருந்து கற்றுக்
கொள்ளவேண்டும் [1] ஓ! கௌரவ! எப்பொழுதும் அறிவை
ண்டுபண்ணத்தக்க தர்மமும் ஸாதுக்களின் ஆசாரமும்
தரிந்துகொள்ளத் தக்கனவாகும் ஆகையால், அந்த விஷயத்
ல் என்வசனத்தைக் கேள் அறிவிற்சிறந்த அரசர்களன்றோ
த்தை விரும்புகிறவர்களாய்ச் [2] சஞ்சரிக்கிறார்கள் அரசன்
ன்புத்தியால் அங்கங்கிருந்து தர்மத்தைக் குற்றமில்லாமல்
தரிந்துகொள்ளவேண்டும் அரசனுக்குரிய தர்மம் ஒரே கிளை
ள்ள தர்மத்துடன் விதிக்கப்படுகிறதன்று முதலில் கற்குங்
லத்தில் சிக்ஷிக்கப்படாத அறிவானது அறிவில் பலமில்லாதவ
க்குப் பிறகு எங்கிருந்துவரும்? [3]இரண்டுவிதமான காரியத்தின்
வபாவத்தையும் அறிந்துகொள்ளாதவன் இரண்டுவிதமாக
ருக்கும் வழியில் சந்தேகத்தை அடையத்தக்கவனுவான்
ரத! முதலிலேயே இரண்டுவிதமான அறிவையும் [4] அறிந்து
கொள்ளவேண்டும் [5] அறிவிற்சிறந்தவன் வருங்காலத்தில் செய்ய
வண்டியதை முந்தி நிலைப்படுத்திக்கொண்டு (ஸமயம்போல)

1, 2, வேறுபாடம்

3 ஒரேசெயலானது ஒருகாலத்தில் புண்யமாகவும் ஒருகாலத்தில்
பமாகவும் ஆகுமென்பது 4 5 வேறுபாடம்

வரியை அதிகப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும் உலகம் அவ்விதம் நடத்தப்படும் தர்மத்தை வெவ்வேறுவிதமாக அறியும். சிலர் உண்மையான ஞானமுள்ளவர்கள் மற்றவர்கள், பொய்யான ஞானமுள்ளவர்கள் அஃது எந்தெந்தவிதம் இருக்கிறதோ அவ்வவ்விதம் தெரிந்துகொண்டு நல்ல அறிவை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பது ஸாதுக்களின்கருத்து தர்மத்திற்கு விரோதிகளாயிருப்பவர்கள் சாஸ்திரங்களைக் குறைத்துப்பேசுகிறார்கள் அவர்கள் ப்ரயோஜனமற்றவர்களாய் அந்தச் சாஸ்திரங்களின் [1] வேற்றுமையை வெளியிடுகிறார்கள் அரசனே! நான்கு புறத்திலிருந்தும் கல்வியையும் கீர்த்தியையும் காமத்தையும் அடுத்துப் பிழைக்க விருப்பமுள்ளவர்களும் மிக்க பாபிகளும் தர்மத்திற்கு விரோதிகளும் பகவமில்லாத மனமுள்ளவர்களும் மூடர்களுமான அவர்களியாவர்களும் உண்மையை அறிகிறார்களில்லை சாஸ்திரத்தில் தேர்ச்சியில்லாதவர்களும் எல்லா விஷயத்திலும் யுக்தியில் நிலைபெறுதவர்களும் சாஸ்திரத்தில் குற்றத்தைக் காண்கிறவர்களுமாக இருக்கிறவர்களும், அவ்விதம் [2] ஆர்த்தசாஸ்திரங்களால் உண்டாகும் அறிவானது நன்றாக [3] இருக்கவில்லையென்று சாஸ்திரங்களைக் குறைத்துப் பேசுகிறார்கள் வாக்கை அஸ்த்ரமாகவும் வாக்கை அம்பாகவுங்கொண்ட அவர்கள் கல்விகளின் பயனைக் கறந்துகொண்டவர்கள் போலப் பிறர்களின் வித்தைகளை நிந்தித்துத் தம்வித்தையைப் புகழ்ந்துகொள்ளுகிறார்கள் பாரத! ராக்ஷஸர்களபோன்ற அவர்களை வித்யாவர்த்தகர்களென்று அறிந்துகொள். கபடமாகச்செய்யப்படும் உன்னுடைய விஹிததர்மமெல்லாம் பரிஹஸிக்கப்படும் சப்தம் ஒன்றலமட்டிலும் அதுபோல யுக்தி ஒன்றலமட்டிலும் தர்மத்தை நிச்சயஞ்செய்யமுடியாதென்று எங்களுக்குக் கேள்வி இது, ப்ருகஸ்பதியால் உபதேசிக்கப்பட்ட ஞானமென்று நேரில் இந்திரன்சொன்னன் காரணமின்றிச் சாஸ்திரத்தில் ஒருவசனமும் சொல்லப்படுகிறதேயில்லை (என்பர்சிலர்) [4] மற்றுஞ்சிலர் நல்லயுக்தியுடன்கூடிய சாஸ்திரத்தாலும் (சிலவற்றை) நிச்சயஞ்செய்கிறார்களில்லை இவ்வுலகில் முக்கியமான சில ஆசாரியர்கள் உலகநடைக்குக் காரணமாயிருப்பதைத்தர்மமென்று கூறுகிறார்கள் பண்டிதனயிருப்பவன் ஸாதுக்களால் உபதேசிக்கப்படும் தர்மத்தைத் தானும் ஊஹித்துக்கொள்ளவேண்டும் [5] ஓ! பாரத! பொறுமையாலும் சாஸ்திரத்தில் அவிவேகத்தாலும் அறியாமையாலும் சொல்லவரும் பண்டித

1 ப்ராமாண்யமில்லாமை, அல்லது அதர்மமாயிருக்குந்தன்மை
2, 3, 4, 5 வேறுபாடம்

டைய சாஸதிரம ஸதவிலதோனறுததாகும ஒருமனிதன சாஸ
ததை அனுஸரிததுவநத யுகதியுடனகூடிய வசனததாலபுகழப
வான மறறவன அறியாமையால அறியாத ஒனறை அறிவிக
காரணமாயிருபபதுகொணடு (எலலா) வசனததையும நலல
னறு நினைபபான மறறொருவன இநதசசாஸதிரம [1] யுகதிககு
ராதமாயிருபபதால இது பயனறறதெனறு அவிவேகததால
ணணுவான (ஆகையால, சாஸதிரததிறகும யுகதிககும ஒதத
தத தெரிநதுகொளள வேணடுமெனறு) முனகாலததில சுகரா
ரியா அஸுராகளை நோககி ஸநதேகததை அறுககததகக விஷ
ததை உபதேசிததிருககிறா இரணடு விஷயஙகளையும பறறி
றகும ஸநதேகஜஞானமானது இலலாததறகு ஒதததாகும
ஆகையால, [2]அதறகுக காரணததை அறுதது அதைதத தூரவிலக
கொளளததககவனுகிறாய எனனுடைய இநத வசனததை நீ
ததுககொளளாமலிருபபாயாகில அது [3]யுகதமனறு நீ உகரகா
ததிறகாகவே படைககபபடடவனுகிறாய அதை நீ பாாககவிலலை
புபபா ! ஐஸுவாியததைவிருமபும அரசககூடடததிறகாக அஃது
விதம விடுதலை பெறுமோ அவவிதம யுததஞ்செயத எனனைக
னிததுபபாா மறறஉலகம இநதவிஷயததை ஸநதோஷியாது
ஆடு குதிரை க்ஷததிரியன எனற இவாகள பிரமமதேவரால ஸம
கப படைககபபடடனா அதனுலேதான, [6] எபபொழுதும
ராணிகளுககுளள ஓாஉலகநடை பரவிததிபெறுகிறது கொல
ததகாதவனைக கொலலுவதில எநததகோஷமோ அது கொல
ததககவனைக கொலலாதிருபபதில கூறபபடுகிறது இதுதான
ியாதையாகும அதை இவன விலககிககொளளவேணடும
ஆகையால, அரசன கடுமையாக இருநது பிரஜைகளைத தமதாமத
ல நிலைககசசெயயவேணடும அவவிதமிலலாவிடடால செநநாய
ளபபோல ஒருவரையொருவா தினறுகொணடு ஸஞசரிபபாா
ா எநத அரசனுடைய ராஜயததில காககைகள ஜலததிலிருநது
னகளை எடுபபதுபோலத திருடாகூடடஙகள பிறா பொருளைத
ருடுகினறனவோ, அவனே க்ஷததிரியாகளுள கெடடவனுவான
ரசனே ! நறகுலததில பிறநதவாகளும வேதவிததையுடன கூடி
வாகளுமாயிருபபவாகளை மநதிரிகளாககசசெயது தாமபபடி பிர
ஜைகளை ரக்ஷிததுககொணடு பூமியைஆளு எநத அரசன தனதாம
ன ரக்ஷையைசசெயயாமல [7]அநயாயமாக வரியைபபெறறுக

1, 2, 3, 4 வேறுபாடம

5 'யாகததில ஆடு அதன க்ஷேமததைககருதியே கொலலபபடுகிறது
துபோல க்ஷததரியனும குதிரையும யுதததிலசெலலுதல தம க்ஷேமத
றகாகவே' எனபது பழையஉரை　　　　　　6, 7 வேறுபாடம

கொள்ளுகிறுனே அநதக்ஷததரியனே உபாயததின விசேஷஙகளை அறியாதவனும நபுமஸகனுமாகிறுன இவவுலகில குரூரமாகவேயி ருபபதும அலலது மிருதுவாகவேயிருபபதும தாமபபடிகொண டாடபபடுகிறதிலலை இரணடையும மீறிசசெலலாமலிருகக வேண டும குரூரமாக இருநது பின மிருதுவாகஇரு க்ஷததரியாகளுககுரிய இநததததாமமானது கஷடம உனனிடததில எனககு ஸநேஹமி ருககிறது குரூரமானதாமததில நீ ஸருஷடிககபபடடவனுகிறுய ஆகையால, ராஜயததை ஆணடுகொணடிரு ராஜனே! நீ ஒருவனி டததிலும கோபமிலலாதவனுய இவவிதமே செய பரதாகளிற சிறநதவனே! எபபொழுதும துஷடாகளை அடககவும சிஷடாகளை ரக்ஷிககவுமவேணடும இவவிதம ஆபததகாலஙகளுககுரிய தாமத தைப புததிமானுன சுகராசாரியா உபதேசிததாா" என றுசொன னுா யுதிஷடிரா, "ஸாதுககளில மிககசசிறநத பிதாமஹரே! எநத விலககை மறறெருருவன தாணடககூடாதோ அவவிதமான விலககு விதி இநதததணடனையில இருககுமாகில அதை உமமிடம கேடடுககொளளுகிறேன எனககு உபதேசிககவேணடும" என றுா பீஷமா, "கலவிகளில பெரியோாகளும தவமுளளவாகளும சாஸதிரமும தாமமும நனனடையும பொருநதியவாகளுமான பிராமமணாகளையே ஸேவிககவேணடும இவாகளை ஸேவிபபது மிகக உததமமும பரிசுததமுமாகும [1]மஹாராஜனே! பிராமமணா களிடம எபபொழுதும (உனககுப) பணிவிடையும நனமொழியும இருககவேணடும அரசனே! ஏனெனில, கோபமுளள பிராம மணாகளால காரியஙகள பலவிதமாகச செயயபபடடவைகளா கும அவாகளினபிரியததால பெரியகீாததியும அபபிரியததால பெரிய பயமுமுணடாகும பரீதியுளள பிராமமணாகள அமிாதம போலவும, கோபஙகொணட அவாகளே ஸாபபஙகளபோலவும ஆவாாகள" என றுசொன னுா

நூறறுநாறபததுமூனறுவது அதயாயம

ஆபததாமம் (தொடர்ச்சி)

(பீஷமர், வேடனையும் புறவையும்பற்றிய கதையைச சொல்லியது)

யுதிஷடிரா, "எலலாச சாஸதிரஙகளிலும ஸமாததரும பிராஜ ஞாகளில பெரியவருமான பிதாமஹரே! சரணமடைநதவனை

[1] 'தேவாகளிடததில நீ எவவித நடககையுளளவனுயிருககிறுயோ அவவித நடககையுளளவனுயப பிராமமணாகளிடததிலும எபபொழுதும இருககவேணடுமே' எனபது வேறுபாடம

க்ஷிப்பவனுக்கு எது தர்மமென்பதை எனக்கு உபதேசிக்கவேண்ம்'' என்று கேட்க, பீஷ்மர் சொல்லத்தொடங்கினார்
"மஹாராஜனே! சரணமடைந்தவனை ரக்ஷிப்பதில் பெரிய ர்மம் உண்டு. பரதர்களில் மிகச்சிறந்தவனே! இந்தக்கேள்யை நீயும் கேட்கத்தக்கவன். அரசனே! மஹாத்மாக்களான பிமுதலிய அரசர்கள் சரணமடைந்தவனை ரக்ஷித்து உத்தமமான லஸித்தியை அடைந்தார்கள். சரணமடைந்த சத்துருவான வடனொருவன் புறுவினால் நியாயப்படி பூஜிக்கப்பட்டு அதன் மாம ங்களால் [1] நிமந்திரணம் செய்விக்கப்பட்டானென்று கேள்வி'' ன்றுசொன்னார். யுதிஷ்டிரர், "பாரதரே! முன்காலத்தில் சரண டைந்த சத்துருவான வேடன் புறுவினால் எப்படி அதன் மாம தைப் புஜிக்கும்படி செய்யப்பட்டான்? அந்தப்புறுவானது ன்னகதியை அடைந்தது?'' என்றுகேட்டார். பீஷ்மர், "அர னே! சுக்ராசாரியரால் முசுகுந்தராஜனுக்குச் சொல்லப்பட்ட ம் எல்லாப் பாபங்களையும் நாசஞ்செய்வதுமான திவ்யகதை யக் கேள். புருஷர்களிற்சிறந்த பார்த்தனே! முன்காலத்தில் சுகுந்தராஜன் வணக்கமுள்ளவனாகி இவ்விஷயத்தைப்பற்றிச் க்ராசாரியரிடம் பரசனஞ்செய்தான். அரசனே! சுக்ராசா ர், கேட்க விருப்பமுள்ள அவ்வரசனபொருட்டுப் புறு ஸித்தி பெற்றதென்பதைக் கூறும் இக்கதையைச் சொல்லத்தொடங்கி ார். 'புஜபலமுள்ள அரசனே! சொல்லுகிற என்னிடமிருந்து ர்மத்தின் நிச்சயத்தையுடையதும் ஆத்தகாமங்களை யுடையது ான கதையைக் கவனமாகக்கேள். அரசனே! கெட்ட நடக்கை ுள்ளவனும் காலனபோன்றவனும் பயங்கரனும் அண்டங் ாக்கைபோலக் கறுத்த அங்கமுள்ளவனும் தயையில்லாதவனும் ாவங்களில் கவனமுள்ளவனும் [2] நீண்ட முழங்காலுள்ளவனும் றிய பாதமுள்ளவனும் பெரிய முகமுள்ளவனும் பெரிய மோவாய்க்கட்டையுள்ளவனுமான ஒரு பறவைபிடிக்கும் வேடன் ூமியில் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டிருந்தான். அவனுக்கு ஸ்நேஹிதன் ஒருவனுமில்லை, ஸம்பந்தியுமில்லை, உறவினர்களுமில்லை. அந்தக் குரூரகர்மத்தால் அவன் பந்துக்களால் விலக்கப்பட்டனன். பாப ான நடையுள்ள மனிதனை அறிவுள்ளவர்கள் தூரத்தில் விலக்க வேண்டும். எவன் தன்னையே நம்புகிறதில்லையோ அவன் மற்றவ னுக்கு எவ்விதம் ஹிதமாக இருப்பான்? குரூரர்களும் கெட்ட புத்தியுள்ளவர்களும் பிராணிகளின் உயிரைக்கவர்கிறவர்களுமா யிருக்கிற மனிதர்கள் பாம்புகள் போலப் பிராணிகளுக்குப் பயப

[1] போஜனத்திற்கு வரிப்பது [2] வேறுபாடம்

படத்தக்கவர்களாவார்கள் அந்தவேடன் வலையை எடுத்துக் கொண்டு அரண்யத்திலுள்ள பக்ஷிகளைக்கொன்று அவைகளை விலை செய்துகொண்டிருந்தான் அரசனே! இவ்விதமான நடையை யுடைய கெட்டபுத்தியுள்ள அவ்வேடனுக்கு நெடுங்காலஞ்சென்றது அவன் அதர்மத்தை அறிந்துகொள்ளவுமில்லை மனைவியுடன் கூடினவனும் எப்பொழுதும் க்ரீடிப்பவனும் தெய்வமென்னுங்காரணத்தால் மூடனுமான அந்தவேடனுக்கு வேறுஜீவனம் விருப்பமாக இருக்கவில்லை பிறகு, ஒருஸமயத்தில் அவன் காட்டிலிருக்கும் பொழுது அந்தமரங்களைக் கீழேதள்ளுவது போன்றதும் மிகப்பெரிதுமான சுழல்காற்று நாற்புறத்திலுமுண்டாயிற்று ஆகாயமானது ஒரு முகூர்த்தத்தில் கப்பல்கூட்டத்தால் நிறைந்த கடல்போல மேகங்களால் நிறைந்ததும் மின்னற்கூட்டங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டதுமாயிற்று ஜலங்களின் தாரைக் கூட்டத்தால்[1] பரவேசிக்கத் தொடங்கிய இந்திரன் ஜலத்தால் க்ஷணத்தில் பூமியை நிரம்பச்செய்தான் பிறகு, உலகம் மழையால் கஷ்டப்படும்பொழுது குளிரால் துன்பப்பட்டவனும் பரஜ்ஞைதவறினவனும் துன்பமுள்ள மனத்துடன் அவ்வரண்ய முழுமையும் சுற்றுகிறவனும் பக்ஷியைக் கொல்லுகிறவனுமாகிய அவன் பள்ளத்தையும் மேட்டையும் அறியவேயில்லை அந்த அரண்யத்தின் வழியானது ஜலத்தின் பரவாகத்தால் நிறைந்ததாயிற்று பக்ஷிகள் மழையின் வேகத்தால் அடிக்கப்பட்டு மரத்தில் மறைந்து கொண்டிருந்தன வனத்தில் வஸிக்கும் மான்களும் சிங்கங்களும் பன்றிகளும் அந்த அரண்யத்திலிருக்கும் மற்றப் பக்ஷிகளும் பெரியகாற்றினாலும் மழையினாலும் பயமடையச் செய்யப்பட்டுப் பயத்தால் துன்பப்பட்டவைகளும் பசியால் பீடிக்கப்பட்டவைகளுமாகிச் சோர்வடைந்து வனத்தில் சுற்றின அந்த வேடனோ குளிரால் அலைக்கப்பட்ட அங்கங்களுடன் நில்லாமல் சென்றுகொண்டே இருந்தான் குளிரால் துன்பமடைந்து பூமியில்விழுந்திருக்கும் ஒரு பெண்புறாவைக் கண்டான் துன்பமுள்ளவனாயிருந்தும் பாபபுத்தியுள்ள அவ்வேடன் கண்டதும் அந்தப் பெண்புறாவைத் தன் கூட்டில் எடுத்துப்போட்டுக் கொண்டான் தான் துக்கத்தால் பீடிக்கப்பட்டவனாக இருந்தும் பிறனிடத்தில் துக்கத்தையே செய்தான் பாபபுத்தியுள்ள அவன் பாபத்தைச் செய்யும் ஸ்வபாவமுள்ளவனாகையால் பாபத்தையே செய்தான் அவன், மரக்கூட்டங்களுள் மேகம்போலக் கறுத்ததும் நிழலையும் இடத்தையும் கனிகளையும் விரும்பும் பறவைக் கூட்டங்களால் அடுக்கப்படுவதுமான ஒரு

1 வேறுபாடம்

பரியமாததைக கணடான அமமரமானது ஸதபுருஷனைப
பாலப பிறரின உபகாரததினபொருடடு பரமமதேவரால உணடு
ணணபபடடது பிறகு, ஆகாயமானது மலாநத ஆமபலபுஷபங
ளுடனகூடிய ஜலமுளள் பெரிய குளமபோல க்ஷணததிலேயே
ததமான நக்ஷததிரஙகளுளளதாயிறறு புஷபஙகளபோனற
ருவமுளள நக்ஷததிரஙகளுடனகூடிய ஆகாயமானது மிகவும
ழுககறறதாயிறறு மேகஙகளால விடபபடட ஆகாயததைக
ணடபின, குளிரால துனபபபடுகிறவனும மிகக கெடடபுததி
ளளவனுமான வேடன திககுககளேயும ஸமயததையும கவனித
பபாாததான பிரபுவே! [1] அவவிடததிலிருநது கிராமமிருககு
டம தூரமுளளதெனறு (எணணி) அவவிரவுமுழுமையும அநத
ரததில வஸிககவேணடுமெனறு மனததில நிசசயிததான
ரத! பிறகு, அஞசலியுடன நமஸகாரமசெயது அநதபபெரிய
ரததைநோககி, 'இதிலுளள தெயவஙகளேச சரணமடைகிறேன'
னற வசனததைச சொனனன பிறகு, பக்ஷிகளேககொலலும
வவேடன பெரிய துககததுடன பூமியில இலைகளேபபரபபிக
லலில தலையைவைததுககொணடு உறஙகததொடஙகினன

நூறறுநாறபததுநானகாவது அதயாயம்

ஆ ப த் தா ம ம. (தொடர்ச்சி)

(வேடனேயும் புறவையும்பற்றிய கதைத்தொடர்ச்சி)

அரசனே! பிறகு, அநதமாததினகிளேயில விசிதரமானமயி
ளள ஒருபுறுவானது இனததுடனகூட நெடுஙகாலமாக வஸித
ககொணடிருநதது இரைதேடவேணடிக காலேயில சென்ற
தன பெடடையானது வரவிலலை இரவுவநததைககணடு அநதப
க்ஷியானது வருததமடைநதது 'பெரியகாறறும மழையுமா
ருநததே, எனபரியை வரவிலலையே, இனனும அவள திரும
மலிருபபதறகு எனனகாரணமிருககுமோ, கானகததிறசென்ற
ன அனபுளள மனேவிககு க்ஷேமமிருககுமோ?, அவளிலலாத
நத எனதுவீடு இபபொழுது சூனயமாயிருககிறதே கிருஹஸ
னுயிருபபவனுடைய வீடானது நானகுபுறததிலும புதராகளா
லும பௌதராகளாலும மருமககளாலும வேலைககாராகளாலும
றைநதிருநதாலும பாாயையிலலாமலிருநதால சூனயமாகவே
ருககும (அறிநதவாகள) வீடடை வீடு எனறு சொலலவிலலை

---

[1] 'எனவீடு இவவிடமிருநது தூரததிலிருககிறது' எனறெணணி
ன்பது வேறுபாடம

வீட்டிற்குடையவளான மனைவியே வீடென்று சொல்லப்படுகிறாள் மனையாளில்லாதவீடானது அரண்யத்திற்கொப்பானதாகச் சொல்லப்படுகிறது சிவந்த கடைக்கண்களுள்ளவளும் பல்வாணமான அங்கங்களுள்ளவளும் இனிமையான குரலுள்ளவளுமான அந்த என்னுடையமனைவி இப்பொழுது வராவிட்டால் எனக்கு உயிரால் பயனில்லை நல்லவ்ரதமுள்ள அவள், நான் உண்ணாவிட்டால் உண்பதில்லை, நான் ஸ்நானஞ்செய்யாவிட்டால் ஸ்நானஞ்செய்கிறதில்லை, நான் நில்லாவிட்டால் நிற்பதில்லை நான் படுத்தபின் அவள் படுப்பாள் நான் ஸந்தோஷமுள்ளவனாயிருந்தால் அவள் ஸந்தோஷமுள்ளவளாயிருப்பாள் நான் துக்கமுள்ளவனானால், அவள் துக்கமுள்ளவளாயிருப்பாள், நான் வெளியிற் செல்லும் பொழுது வாடியமுகமுள்ளவளாயிருப்பாள், நான் கோபங்கொண்டால் ப்ரியமாகப்பேசுவாள் பதிவ்ரதைகளின் தாமமுள்ளவளும் ஸாதுவுமான அவள் உயிரினும் மிக மேலானவள் எந்த மனிதனுக்கு அவ்விதமான பார்யையிருக்கிறாளோ அந்தமனிதன் உலகில் பாக்யம்பெற்றவன் ச்ரமமுள்ளவனும் பசியால் துன்பமுள்ளவனுமான என்னைத் தவமும் ஆசையும் உறுதியும் பக்தியும் ஸ்நேகமும் கீர்த்தியுமுள்ளவளான அவளன்றோ அறிவாள் மரத்தினடியிலும் எவனுக்குப் பார்யையிருக்கிறாளோ அவனுக்கு அதுவீடாகும் பார்யையில்லாதது மாடியாயிருந்தாலும் காடாகுமென்பது நிச்சயம் புருஷனுக்கு அறம் பொருள் இன்பங்களுக்குரிய காலங்களில் பார்யைஸஹாயமாகஇருப்பாள் இவன் வேறு தேசத்திற்குச் செல்லும்பொழுதும் அவள்தான் நம்பிக்கையை உண்டுபண்ணுகிறவள் இவ்வுலகில் புருஷனுக்குப் பார்யையென்பவள்தான உத்தமமானபொருளென்று கூறப்படுகிறாள், ஸஹாயமில்லாதமனிதனுக்கு இவ்வுலகில் உலகநடைக்கு ஸஹாயமாக இருப்பாள், துன்பத்தைஅடைந்தவனுக்கும் பிணியால் பீடிக்கப்பட்டவனுக்கும் எப்பொழுதும் ஸஹாயமாக இருப்பாள் துன்பமுள்ளமனிதனுக்குப் பார்யைக்கொப்பான மித்திரனில்லை, பார்யைக்கொப்பான மருந்தில்லை, பார்யைக்கொப்பான பந்துவில்லை, பார்யைக்கொப்பான கதியில்லை உலகத்தில் தாமங்களைச் சோகுமவிஷயத்தில் பார்யைக்கொப்பான ஸஹாயமில்லை எவனுடைய வீட்டில் ஸாத்வியும் ப்ரியத்தைப் பேசுகிறவளுமான பார்யை இல்லையோ அவன் அரண்யஞ்செல்லவேண்டும் அரண்யம் எவ்விதமோ அவ்விதம் அவன்வீடு’ என்று புலம்பிற்று

இவ்விதம் புலம்புகிறதும் துன்பமுள்ளதுமான அந்தப் பக்ஷியின் வசனத்தை அப்பொழுது வேடனால் பிடிக்கப்பட்ட பெண்புறாவானது

கட்டு, 'அந்தோ! என்னுடைய பிரியமுள்ள பதியானவர், இல
ாதவைகளோ இருப்பவைகளோ இவ்விதமான குணங்களைச
சால்லுகிறார், ஆதலால், நான் மிகவும் நல்ல பாக்கியம் பெற்ற
ள்[1] எந்த ஸ்திரீயின்பதி ஸந்தோஷமுள்ளவனா யிருக்கிறானோ
வள்ன்றோ ஸ்திரீயென்று அறியத்தக்கவள் பதி ஸந்தோஷமுள்ள
வனானால், ஸ்திரீகளுக்கு எல்லாத்தேவதைகளும் ஸந்தோஷமுள்ள
வர்களாகிறார்கள் ஸ்திரீகளுக்குப் பதியன்றோ பெரிய சரணமாகி
ன இஃது அக்கினியை ஸாக்ஷியாகக்கொண்டதுமாகும் எந்தஸ்திரீ
ன்பதி ஸந்தோஷமடையவில்லையோ அவள் காட்டுத்தீயால் எரிக
ப் பட்டதும் பூங்கொத்துடன் கூடியதுமான கொடிபோலச்
ாம்பலாகிறாள்' என்று சிந்தித்துக்கொண்டு துக்கத்தால் துன்பப
டும் பெண்புறாவானது, வேடனால் பிடிக்கப்பட்டிருந்தாலும், அப
பாழுது, துக்கப்படும் பதியைநோக்கி வார்த்தை சொல்லத்தொட
ங்கிற்று 'காந்தனே! இப்பொழுது உனக்கு க்ஷேமத்தைச
சால்லுகிறேன் அதைக்கேட்டு அவ்விதஞ்செய் விசேஷமாகச
ரணமென்றுவந்தவர்களை ரக்ஷி இதோ பறவைபிடிக்கும்வேடன
னிடத்திற்கு வந்து குளிராலும் பசியாலும் துன்பத்துடன
டுத்திருக்கிறான் இவன்பொருட்டுப் பூஜைசெய் பிராம்மணனைக
காலலுகிறவனுக்கும் உலகத்திற்கு மாதாவான பசுவைக்கொல
ுகிறவனுக்கும் சரணமென்று வந்தவனைக் கொல்லுகிறவனுக்கும
ாதகம் ஸமானமாகும் ஜாதியின் தாம்பபடி புறாக்களுக்குள்ள
ழைப்பு நமக்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது உன்னைப்போன்றபுத்தி
ள்ளவன் எப்பொழுதும் அதை அனுஸரிக்கவேண்டியது நியாய
ாகும் கிருஹஸ்தனாயிருக்கும் எவன் சக்திக்குத்தக்கபடி தாமத
ைத அனுஸரித்திருக்கிறானோ அவன், இறந்தபின் அழிவில்லாத
லகங்களையடைகிறானென்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம் ஓ! பக்ஷி
ய! அப்படிப்பட்ட நீ இப்பொழுது புத்திரனுள்ளவனும் பரமப
ாயுள்ளவனுமாயிருக்கிறாய் நீ உன்சரீரத்தில் கருணையைத்தள்ளி
ட்டு அறம்பொருள்களைப் பற்றிக்கொண்டு, இந்த மனிதனுடைய
னம் எவ்விதம் ஸந்தோஷப்படுமோ அவ்விதம் இவன்பொருட
ப் பூஜைசெய் ஓ! பக்ஷியே! நீ சரீரத்துக்குவேண்டி (என்விஷய
ாக)த் தாபத்தைஅடையாதே சரீரம் நடைபெறத்தக்க ஜீவனத
ிற்குவேண்டி வேறு தாரங்களை அடைவாய்' என்று சொல்லிற்று
வ்விதம் கூட்டிலிருப்பதும் தவமுள்ளதும் மிகவும் துக்கத்து
னுகூடியதுமான அந்தப் பெண்பக்ஷியானது வார்த்தையைச
சால்லிவிட்டுத் கலையைத்தூக்கிப் பதியை நன்றாகப்பார்த்தது

[1] 'எவளிடத்தில் பர்த்தா சந்தோஷமடையவில்லையோ அவள
த்ரீயென்று அறியத்தக்கவளல்லள்' என்பது வேறுபாடம்

நூறறுநாறபததைநதாவது அதயாயம

ஆ ப த த ா ம ம் (தொடர்ச்சி)

(வேடனையும் புறவையும்பற்றிய கதைத்தொடர்ச்சி)

தாமததுடனுமயுகதியுடனுமகூடியதான மனைவியினவசனத் தைககேடடு, அநதபபுருவானது, பெரிய ஸநதோஷததுடனகூடிய தும பரமபரபபுளள கணகளுளளதுமாய அநதப பறவைவேடனைக கணடு, பக்ஷிசளைககொணடு பிழைககும அவனை விதியில காணப படும காமததால முயறசியுடன பூஜிததது அநதபபக்ஷியானது ஒருவாககியததைச சொலலத தொடஙகிறது 'இபபொழுது உனககு நலலவரவா ? உனககு நான எனன செயயவேணடும ? சொல நீ தாபததை அடையவேணடாம நீ உன வீடடிலிருககி ருய ஆகையால, நீ சீககிரம சொலலு நான எனனசெயயவேண டும ? நீ எதை விருமபுகிருய ? ஸநேஹததுடன உனனைக கேடகி றேன நீ எஙகளிடம சரணமெனறு வநதவனனறே ? வீடடிறகு வநதவன சகருவானுலும ஆதிதயஞ செயயவேணடுவது நியாயம மரமானது வெடடுவதறகாகவநத மனிதனிடததிலும நிழலைக குறையசசெயகிறதிலலை [1] ஐநதுயஜஞஙகளையும செயயும கிருஹஸ தனுயிருபபவன சரணமெனறு வநதவனுககு விசேஷ முயறசி யுடன ஆதிதயததைச செயயவேணடுமனறே ? கிறஸதாசரமத திலிருககும எவன அவிவேகததால ஐநதுயஜஞஙகளையும செய யாமலிருககிருனே அவனுககுத தாமபபடி இவவுலகமும மேலுல கமுமிலலை ஆகையால, நலல நமபிககையுளளவனுகி எனனிடஞ சொல நீ வாயினுல எதைசசொலலுகிருயோ அதைபெலலாம நான செயகிறேன நீ சோகததில மனததைச செலுததாதே' எனறு சொலலிறறு அநதபபக்ஷியின அவவசனததைககேடடு, வேடன, 'எனனைக குளிரானது வருததுகிறது ரக்ஷையைச செயயவேணடும' எனறு சொனனுன பிறகு, இவவிதஞ சொல லபபடட பக்ஷியானது காயநத இலைகளைப பூதலததில முயறசி யுடன பரபபித தீயைவேணடி வேகமாகச சென றது அது கமமாளன வீடடினருகிற சென று தீயை எடுததுககொணடு உடனே வநதது பிறகு, அநதப பக்ஷியானது காயநதஇலை களில தீயை பரகாசிககுமபடி செயதது அநதபபுரு அநதத தீயை நனருகஜவலிககுமபடி மூடடியபின சரணுகதனுன அநத வேடனைநோககி, 'ஒருவிதபபயமுமினறி நலலநமபிககையுளளவ னுக உன அஙகஙகளைக காயசசிககொள' எனறு சொலலிறறு

[1] ஆதிபாவம 559-வது பககம குறிபபிற காணக

விதனு சொல்லப்பட்ட அந்தவேடன், 'அப்படியே செய்கி
றன்' என்று சொல்லிவிட்டு அங்கங்களைக் காய்ச்சிக்கொண்டான்
றகு, தீயினால் திரும்பிவந்த உயிருள்ளவனும் பெரிய ஸந்தோ
க்ஷத்துடன் கூடியவனும் பரபரப்புள்ள கண்ணுள்ளவனுமான
டன் பக்ஷியை நோக்கிச் சொல்லத்தொடங்கினன் அந்தப
க்ஷியைப்பார்த்து, 'விதியிலகாணப்படும் காமப்படி உன்னால்
காடுக்கப்படும் ஆகாரத்தையும் அப்படியே விரும்புகிறேன் பசி
ானது என்னைப்பீடிக்கிறது' என்றுசொன்னன் அந்தப்பக்ஷி
ானது அவன் வார்த்தையை அங்கீகரித்துக்கொண்டு, 'உன்
டையபசியை விலக்கத்தக்கதான செல்வம் எனக்கில்லை வனத்தி
ருக்கும் நாங்கள் ஒவ்வொருநாளும் உண்டாகிறதைக்கொண்டு
விக்கிறோம் கானகத்திலுள்ள ரிஷிகளைப்போல எங்களுக்கும்
ாத்துவைக்குந் திரவியமில்லை' என்ற சொல்லைச்சொல்லிறறு,
விதம் அந்த வேடனைப்பார்த்துச் சொன்னபின், அப
ாழுது நிறமமாறிய முகமுள்ளதாயிற்று பரதர்களிற் சிறந்
வனே! அப்பொழுது, அந்தப்பக்ஷியானது தன்னுடைய ஜீவ
தை நிந்தித்துக்கொண்டு, எவ்விதஞ் செய்யக்கூடுமென்ற
ரிய சிந்தையுள்ளதாயிற்று அந்த பக்ஷியானது ஒருமுகூர்த்த
தில் ஞாபகமடைந்து பக்ஷிகளைக்கொல்லும் வேடனைநோக்கி,
ஒருமுகூர்த்தம் பொறுத்துக்கொள், உனக்குத் திருப்தி அடை
கிறேன்' என்றுசொல்லிற்று இவ்விதஞ் சொல்லிவிட்டுக்
யந்த இலைகளைக்கொண்டு அக்னியை நன்றாக ஜ்வலிக்கும்படி
யது மிக்க ஸந்தோஷத்துடன்கூடிய புறா திரும்பவுஞ்சொல்லத்
தாடங்கிற்று 'ரிஷிகள், தேவர்கள், மஹாத்மாக்களான பித
க்கள் இவர்களிடமிருந்து, அதிதியைப் பூஜிப்பதில் பெரிய தர்ம
ண்டென்று முந்தி என்னால் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது அழகிய
னபனே! அனுக்ரஹஞ்செய் நான் உனக்கு ஸத்யமாக இதைச்
சால்லுகிறேன் அதிதியைப் பூஜிக்கும் விஷயத்தில் என்புத்தி
றுதியுள்ளதாகவே இருக்கிறது' என்றுசொல்லிற்று இவ்விதஞ்
சான்னபின், ப்ரதிஜ்ஞை செய்துகொண்டதும் பெரிய புத்தியுள்
துமான அந்தப்பக்ஷியானது சிரிப்பதுபோல மூன்றுதடவை
லம் வந்து அந்த அக்னியில் ப்ரவேசித்தது அக்னியின் நடுவில்
ரவேசித்த பக்ஷியைக்கண்டவுடன், வேடன், 'இது என்ன என்
லை செய்யப்பட்டது?' என்று மனத்தில் சிந்தை அடைந்தான்
பிறகு,) 'கஷ்டம்! க்ரூரனும் தன்காமத்தால் நிந்திக்கப்பட்ட
னுமான எனக்கு மிகப்பெரிதும் கோரமுமான அதர்மம் வரும்
னபதில் ஸந்தேஹமில்லை' என்று அந்தவேடன், அவ்விதம்

அகனியிறசெனற பக்ஷியைககணடு தன காமஙகளை நிநதிதது கொணடு இபபடிப பலவிதமாக மிகவும புலமபினன

நூறறுநாறபததாருவது அதயாயம

ஆபததாமம் (தொடர்ச்சி)

(வேடனையும் புறவையும்பற்றிய கதைத்தொடர்ச்சி)

பிறகு, அநதவேடன, பசியால துனபபபடடிருநதும, அ னியில விழுநதபுருவைககணடு திருமபவும சொலலததொட கினன

'புததியிலலாதவனும குரூரனுமான எனனுல இவவித என்ன காரியஞசெயயபபடடது? பூமியில உயிரோடிருககு எனககு எபபொழுதும பாதகமே உணடாகும' எனறு அந வேடன திருமபவும திருமபவும தனனை நிநதிததுககொண சொனனன 'மிகவும கெடட புததியுளளவனும எபபொழுது ஹிமஸிபபதில உறுதியுளளவனுமான எனனை நிநதிககவேணடு சுபமான காயததைதத தளளிவிடடு நான பறவைகளைப பிடிககு வேடனுனேன மஹாதமாவும தனனுடைய மாமஸததை எ கிறதுமான புருவினுல குரூரனன எனககு இபபொழுது நிநதை முனனிடடு இநத ஓர உபதேசம செயயபபடடதெனபதில ஸ தேஹமிலலை நான புததிரர்களையும தாரஙகளையும தளளிவிடடு பிரியமான உயிரையுமவிடுவேன இவவிஷயததில தாமமுளள புருவினுல எனககுத தாமம உபதேசிககப படடிருககிறதனறு இதுமுதல எலலாபபோகஙகளையும விடடுவிலககி எனசரீரததை கோடைக காலததிலுளள மிகசசிறிய குளததைபபோல நான சோஷிககசசெயவேன பசியையும தாகததையும வெயிலையு பொறுபபவனும நரமபுகளால சுறறபபடடவனும இளைததவ மாகப பலவித உபவாஸஙகளுடன பரலோகததிறகுரிய தாம தைசசெயவேன அநதோ[1] அதிதிகளின பூஜை சரீரததை அளி துக காணபிககபபடடது ஆகையால, தாமததைசசெயவே தாமமுளள உததம பக்ஷியினிடம எவவிததாமம காண படடதோ அவவிததாமமனறோ உததமமான கதியாகும எனறு சொனனன இவவிதஞசொனன பின, நிசசயஞசெய கொணடு குரூரமான செயகையுளள அநதவேடன [1] மஹ பரஸதானததை அடைநது மிககக்கடுமையான வரததுட

[1] மரணததை அடையவேணடி வடககுநோககிச செயயபபடும ஒ விதப பெரிய யாததிரை

லலதொடஙகினன உடனே, அநதவேடன தடியையும ரகையையும பறவைகளை எடுககும பெட்டியையும தளளி ன அதில கட்டுபபட்டிருககும அநதபபெணபுருவையும அதி நது எடுததுவிட்டுவிட்டான

நூறறுநாறபததேழாவது அதயாயம

ஆபததாமம் (தொடர்ச்சி)

(வேடனையும் புறவையும்பற்றிய கதைத்தொடர்ச்சி)

பிறகு, வேடன சென்றதும, அநதபபெணபுருவும கணவனை நததாத துயரமுறறுச சோகததாலவாடி அழுதுகொணடு ரலலத தொடஙகிறறு

'நாதனே! ஒருபொழுதும உனககு அபரியததை நான னககவிலலையே பலபுததிரரகளுளளவாகளானாலும பதியை ழநத ஸதிரீகளெலலாரும சோகமடைவாாகள பதியையிழநது கபபடுமஸதிரீ பநதுககளுககும வயஸனிககததககவளாகிருள ன உனனால அனபுபாராட்டபபட்டவளும எபபொழுதும குமானததுடன இனியவைகளும ஸநேஹமுளளவைகளும நரமினறி அழகுளளவைகளுமான வசனஙகளால பூஜிககபபட ளுமாகிறேன மலைகளின குகைகளிலும ஆறுகளிலும பிரவா ஙகளிலும அழகானமரததின நுனிகளிலும நான உனனுடன விளையாடிககொணடிருநதேன ஆகாயததிலபோகுமகாலத லும நான உனனுடன ஸுகமாக விளையாடிககொணடிருந ன காநதனே! முநதி விளையாடிககொணடிருநதேன என யமானவனே! அஃது இபபொழுது எனககிலலை தகபபன ரவுளளதை அளிபபான உடனபிறநதவனும புததிரனும ரவுளளதை அளிபபாாகள அளவிலலாததை அளிககும யை எவள பூஜியாமலிருபபாள? பதிககுச்சரியான நாத லலை பதிககுச்சரியான ஸுகமிலலை ஸதிரீககுப பொருள லாவறறையுஙகாட்டிலும பதியே கதியாவான என நாதனே! இலலாமல இவவுலகில உயிரால எனககுப பயனிலலை பதிவர யான எநதஸதிரீ பதியையிழநதபின உயிரோடிருககஉதஸா படுவாள?" என்று சொலலிறறு இவவிதம பலவாறுதீனமா புலமபி மிகக துககமுளளதும பதிவரதையுமான அநதப ணபுருவானது நனறாக ஜவலிககும அகனியில பரவேசிததது கு, விசிததிரமான தோளவளை அணிநததும, விமானததிலிருப தும, மஹாதமாககளான புணணியசாலிகளால பூஜிககபபடுகிற

தும, ஆச்சரியமான மாலைகளையும் ஆடைகளையும் தரித்ததும, எல்லா ஆபரணங்களாலும அலங்கரிக்கப்பட்டதும, நூறுகோடி விமானங்களுடன புண்யமான காமங்களைச செய்தவாகளால சூழப்பட்டதுமான தனபதியை அநதப்பெணபுறு அடைநதது பிறகு, அநதப்பக்ஷியானது சிறந்த விமானததை அடைநது ஸ்வாக்கஞ்சென்று அவ்விடத்தில தன காமத்தால பூஜிக்கப்பட்டுப பாாயையுடனகூட ஸுகித்துககொணடிருநதது

நூறறுநாறபததேட்டாவது அதயாயம்

ஆ ப த் த ா ம ம். (தொடர்ச்சி)

(வேடனையும் புறவையும்பற்றிய கதைத்தோடர்ச்சி)

அரசனே! வேடன விமானததிலிருக்கும அவவிரணடுபக்ஷிகளையும ஆகாயததிறகணடான அரசனே! அநதததமபதிகளைக கணடு, 'எவவிதததவததால உததமமானகதியை அடைவேன?' என்று அவைகளின அநதககதியைச சிநதிததான இவவிதம புததியில நிச்சயிததுககொணடு, பக்ஷிகளால பிழைக்கும வேடன, செயகையறறவனும காறறை உணவாகக கொணடவனும அபிமானமிலலாதவனுமாக ஸ்வாககததை விருமபிககொணடு மஹாபரஸ்தானததை அடைநது செலலததொடங்கினன

பிறகு, மிகபபெரியதும அழகுள்ளதும தாமரைமலாகளால அலங்கரிக்கபபட்டதும பலவிதப பறவைக கூட்டங்களால சூழப்பட்டதும குளிாநத ஜலமுள்ளதும மங்களகரமுமான குளததைக் கணடான நீரை உணணும விருபபமுள்ளவன அநதக குளததைக் கணடவுடன திருபதியுள்ளவனுவா னெனபதில ஸநதேஹமிலலை அரசனே! உபவாஸங்களால மிகவும மெலிநத அநத வேடனே தைரியமுள்ளவனுக அதனருகிறசென்று கொடிய மிருகங்கள வாஸஞ்செய்யும வனததில பெரிய உறுதி செயது கொணடு பிரவேசிததான வனததில பிரவேசிக்கும்பொழுதே அநத வேடன முட்களால பீடிககபபட்டான முட்களால பிளககபபட்ட அங்கமுள்ளவனும உதிரங்களாலநனைநத வாணமுள்ளவனுமான அநதவேடன ஜனங்களிலலாததும பலமிருகங்களால நிறைநததுமான அநத வனததில சுறறினன பிறகு, அபபொழுது காறறினல அரணயததிலுள்ள பெரியமரங்கள ஒன்றோடொன்று உராநதுகொணடதனுல மிகபபெரியதீயானது கிளமபிறறு ஜவலிபபதும பிரளயகாலததில அககினிககுச சரியான காநதியுள்ளதுமான அநததீயானது மரங்களநிறைநததும கொடிகளா

கிளைகளாலும நெருஙகியதுமான அநத வனததைஎரிககத
ாடஙகிறது அநததீயானது ஜவாலைகளாலும நானகுபுறத
ும காறறினல ஒடிய நெருபபுபபொறிகளாலும மிருகஙகளும
ிகளும நிறைநத கோரமான அவவரணயததை எரிததது
கு, அநதவேடன சரீரததைவிடவேணடி மிகக சநதோஷ
ளமனததுடன அபபொழுது வளாநததீயை எதிாதது ஒடி
பரதாகளில மிககசிறநதவனே! பிறகு, வேடன அநதத
ால எரிககபபடடுப பாபஙகள நாசமடைநதவனுகி உடனே
ிய ஸிததியைப பெறறுன பிறகு, தனபததைவிடடு ஸவாக
திலிருபபவனும, யக்ஷாகள காநதாவாகள ஸிததாகள இவாக
நடுவில இநதிரனைபபோல விளஙகுகிறவனுமாகத தனனைக
ாடான இவவிதம, புணயகாமததால ஆணபுறுவும பதிவரதை
ன பெணபுறுவும வேடனும ஸவாககமடைநதாாகள இவ
மே, வேறுஎநதஸதிரீ பதியை அனுசரிததிருககிறுளோ அவ
சீககிரமாகப பெணபுறுவைபபோலத தேவலோகததிலிருநது
ாணடு விளஙகுவாள மஹாதமாவான வேடனுககும புறுவுககும
யகாமததால தாமததிறகுரிய நறகதியுணடாயிறறெனறு இப
ழயகதை இவவிதமாயிருககிறது இககதையை எபபொழுதும
கிறவனுககும இககதையை எபபொழுதும சொலலுகிறவ
ககும அஜாகரதையாலும மனததாலும அசுபமுணடாகிற
லை தாமததைப பரிபபவாகளுள சிறநத யுதிஷடிர! இது
ிய தாமம இவவுலகில பசுவைக கொனறவாகளின பாபகா
திறகுப பிராயசசிததமுணடு எவன சரணமெனறு வநத
ாக கொலலுகிறுனே அவனுககுப பிராயசசிததமிலலை பாபங
நசிககசசெயவதும புணயமுமான இவவிதிஹாஸததைக
டபவன கெடடகதியை அடையமாடடான, ஸவாககலோகத
யும அடைவான'' எனறு சொனனா

நூறறுநாறபததோனபதாவது அதயாயம

ஆ ப த் தா ம ம (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர், அறியாமற்செய்யப்பட்ட பாபநிவிருத்திவிஷயமாக ஜனமேஜயனுடைய சரித்திரத்தைச் சொல்லியது)

யுதிஷடிரா, "பரதாகளில மிககசிறநதவரே! முநதி அறியா
எவன எநதபபாபததைச செயகிறுனே அவன அநதப பா
திலிருநது எவவிதமவிடுபடுவான? அதனை எனககு உபதே
கவேணடும'' எனறு கேடக, பீஷமா சொலலததொடஙகினா

"இநத விஷயததில சௌனககோததிரததிலுதிதத இ
ரோதரெனனும பிராமமணா ஜனமேஜயராஜனைபபறறிச செ
யயதும ரிஷிகளால புகழபபடடதுமான பழையகதையை உ
குச சொலலுகிறேன மிககவீாயமபெறறவனும பரிக்ஷித
குமாரனுமான 1 ஜனமேஜயனெனனும ஒா அரசனிருநதா
அறியாமையாலுணடான பிரமமஹததியானது அநத அரச
அடைநதது புரோஹிதருடன கூடின பிராமமணாகளனை
ளுமே அநத அரசனைத தளளிவிடடாாகள அநத அரசன
வுமபகலும தஹிககபபடுகிறவனுகி அரணயஞ்சென்றுன பிர
களால விலககபபடட அவவரசன பெரிதான நலலகாரியஙக
செயயத தொடஙகினன அவன சோகததால தஹிககபப
மிகபபெரிய தவததைச்செயதான அநத அரசன பிரமமஹததி
விலககிககொளளவேணடிப பூமிமுழுமையும சுறறிககொணடு
வொரு தேசததிலுமுளள பலபராமமணாகளை பரஸனஞசெ
தான இநதததாமததை வெளியிடததகக அநதவிஷயததிலு
இதிஹாஸததைச சொலலுகிறேன பாபகாரியததால கொ
தபபடும ஜனமேஜயன, (பிராயசசிததததைச) செயதுகொ
வேணடி, மிகககடுமையான வரதமுளளவரும சௌனகசே
திரததில பிறநதவருமான இநதரோதரிடஞசென்றுன அரு
சென்று (அவரைத) துனபபபடுததுகிறவனுகிக காலகளில தெ
டுப பிடிததுககொணடான பிறகு, பயநதவரும அறிவுளள
ளிற பெரியவருமான இநதரோதா அபபொழுது மிகவும நிந
கததொடஙகினா

'பெரிய பாபததைச்செயதவனும 2 ப்ருணஹததிசெயத
மான நீ ஏன இஙகுவநதாய? உனககு எஙகளிடததில என
காரியமிருககிறது? எவவிதததிலும எனனை நீ பாாககவே
டாம, போ, போ உனனுடையஒழுககம எஙகளுககு விரு
மானதனறு 3 உனனுடைய மணம உதிரததின மணமபோல
உனனைப பாாபபது பிணததைபபாாபபதுபோலவுமிருககின
அசுபனுன நீ சுபனபோலவும செததவனுன நீ ஜீவிககிற
போலவும ஸஞசரிககிறுய உளளே மிருதயுஉளளவனும அசு
மான புததியுளளவனும பாபததையே சிநதிபபவனுமான
விழிததுககொணடிருககிறுய தூஙகுகிறுய, பெரிய ஸுக
விருககிறுய அரசனே! உனனுடைய உயிா பயனறறதாயி
கிறது துனபததுடன ஜீவிககிறுய (முனனுளளா) விநை

1 இவன வேறு 2 சாநதிபாவம, 43, 180, 944-வது பக
ளின குறிபபிறகாணக 3 இரணடு சொறகள விடபபடடன

ழான பாபததினபொருடடே இவவுலகில ஸருஷடிககபபடடவ
)கிறுய தநதைகள பலகேஷமததை விருமபுகிறவாகளாயத
வததாலும தேவபூஜைகளாலும நமஸகாரததாலும பொறுமை
ாலும புததிராகளை அடைய விருமபுகிறாகா உனனிமிததமாக
சமடைநத இநதப பிதருவமசததைப பாா உனனை ஆஶர
ததவைகளான இவாகளின உறுதியான ஆசைகளயாவுமே பய
றறவைகளாகினறன எநத பராமமணாகளைப பூஜிபபவாகள
வாககததையும ஆயுளையும கீாததியையும பரஜைகளையும
டைகிறாகளோ அவவிதமான பராமமணாகளிடம எபபொழு
ம உனககு வீணான பகையிருககிறது நீ இவவுலகைவிடடுத
லகீழாக விழபபோகிறுய பாபகாமததால நிலையறறவையான
ல வருஷஙகள கூாமையான பறகளுளளவைகளும இருமபு
பானற முகமுளளவைகளுமான பல ஜநதுககளால கடிககபபடு
ரய பிறநதும, மறுபிறபபை அடையும நீ பாபஜனமததை
டையப போகிறுய அரசனே ! 'இவவுலகமிலலை, மேலுலக
மது ?' எனறு நீ நினைககிற விஷயததில யமன வீடடிலுளள யம
தாகள உனககு உததரம அளிககபபோகிறாகள ' எனறு
சானனா

நூறறைமபதாவது அதயாயம

ஆபத்தாமம (தொடர்ச்சி)

(ஜனமேஜயன் சரித்திரத் தொடர்ச்சி)

இவவிதஞ சொலலபபடட ஜனமேஜயன அநத ரிஷியை
ாககி மறுமொழி சொலலததொடஙகினன 'இகழசசியாகப
பசததககக எனனை நீா இகழநதுபேசுகிறீா நிநதிககததககக
னனை நீா நிநதிககிறீா வெறுககததககக எனனை நீா வெறுக
றீா ஆகையால, நான உமமுடைய அனுகாஹததை வேணடு
றேன எனனுடைய இஃதனைததும எனனுடைய செயகை
ரும தீயில வைககபபடடதுபோல நான தபிககிறேன என
டைய காமஙகளை நினைதது எனமனம ஸநதோஷமடைய
லலை மிருதயுவிலும கோரமானபயம நிசசயமாக எனனுல
டையபபடடிருககிறது அநதச சலயததை விலககிக கொள
ாமல எவவிதம நான ஜீவிககததககவனுவேன ? ஓ ! சௌன
ரே ! எலலாககோபததையுந தளளிவிடடு நீா எனககு அனுகர
ஞ செயயவேணடும பிராமமணாகளுககுப பெரிய பகதனு
ருநதேன திருமபவும இபபொழுது சொலலுகிறேன பிராம

'மனாகளுக்குரிய கதியை அடைநது நான திருமபவும பிரயோ ஜனமுளளவனுயிருககவேணடும இநதககுலததில மிசசமிருகக வேணடுகிறேன இநதககுலமானது துனபததை அடையாம லிருககவேணடும பிராமமணாகளால சபிககபபடடவாகளும (பநதுஜனஙகளுடன) சோகததையும ஸதுதிகளேயும அடை யாதவாகளுமுளள எஙகளுடையகுலம மிசசமிருககத தகாத தாகுமே வேததநதில நிசசயததையடைநத 1 உஙகளிடம என னுடைய ஆதமாவைவெறுததுககொளளும நான திருமபவும இப பொழுது சொலலுகிறேன தாமமிலலாதவாகள ஜலமிலலாத வாகளபோல மிகவும (துனபததில) முழுகுவாாகள யஜஞமில லாதவாகள எவவிதததிலும மேலுலகததை அடையமாடடாா கள புளிநதாகளெனனும ஒருவகை மிலேசசாகளபோல அவா கள தலைகீழாக விழுவாாகள ஓ! பிராமமணரான செளனகரே! சிறுவனபோனற எனனுடைய புததியைக குறறமுளளதாக நினை யாமலே மிககபணடிதரான நீா தகபபன மகனிடமிருபபது போலப பிரீதியுளளவராயிருகக வேணடுகிறேன' எனறுசொன னுன

செளனகா சொலலத தொடஙகினுா 'அறிவிறசிறநத 2 பிராமமணனும (கோபமடைநதால) அயுகதமான காரியததை யும செயவான இதில எனன ஆசசாயம? ஆகையால், இவவித மான விவேகமுளளவனுயிருநது எவன பிராணிகள விஷயததில 3 கோபமடைவான? பிரஜஞையெனனும மாடியிலேறிச சோகப படததகாத மனிதன ஜனஙகளேபபறறிச சோகமடைவான, மலையிலிருபபவன பூமியிலிருபபவாகளேபபோலப பிரஜஞையால அறிவான எலலாஸாதுககளிடததிலும வெறுபபுறற மனமுளள வனும அவாகளேவிடடு விலகியிருபபவனும அவாகளால நிநதிக கபபடடவனுமாயிருககும ஒருவனும அறிவை அடையமாட டான, ஆசசாயஙகளேயும காணமாடடான உனனுடைய வீா யததையும வேதததிறகுளள மஹிமையையும அறிநதுகொணடு நடநதுகொள பிராமமணன உனனுடைய பொறுமைககுத தககபபடி ரகஷகனுயிருககடடும அபபா! கோபமிலலாத பிராம மணாகளின செயகை எதுவோ அதுதான 4 பரலோகததிறகுரிய தாகும அலலது, தாமததைக கவனிததுப பாாபபாயாகில, பாப விஷயததில வருததமுளளவனுயிரு' எனறுசொனனுா ஜனமேஜயன, 'பாபததைபபறறி மனவருததமுளளவனுயிருக கிறேன நான அதாமககாயும செயயாமலிருககிறேன அடுத

1, 2, 3, 4 வேறுபாடம

வனை ரக்ஷிகக விருமபவேணடும ஓ! சௌனகரே! பிரிய ளளவராயிரும' எனறு சொனனுன

சௌனகா சொலலததொடஙகினுா '(உனனுடைய) டம தனதயும அபிமானததையும அறுததுவிடடு (அதனுலுணடா ம) உனபிரியததை விருமபுகிறேன அரசனே! தாமததை னததுககொணடு எலலாப பிராணிகளுககும ஹிதமான காரி ததிலிரு, பயததாலும தீனததனததாலும லோபததாலும நான னனைச சிஷயனுக அழைககவிலலை நீ பிராமமணாகளுடன தெய ததினுடையதும உணமையுளளதுமான எனனுடையவசனத தககேள அநத நான ஒனறையும விருமபுகிறவனலலன ஆ! !(பாபியைச சோதததுககொணட சௌனகா) ஙிநதிககததகக ரெனறு பேசிக கூசசலிடும எலலாபபிராணிகளையும அலக்ஷியம சயதுவிடடுத தாமததிறகாக உனனைச சிஷயனுககிககொளளு கிறேன எனனைத தாமமறியாதவனெனறு சொலலுவாாகள நேஹிதாகளான ஜனஙகள எனனை விலககுவாாகள அவவித ாதததைகளைககேடடு ஸநேஹிதாகள[1] எனனிடததில மிகவும பமடைவாாகள அறிவுளளவாகளிற சிறநதவாகளான சிலா டில 'செயயததககது' எனறு அஙகீகரிபபாாகள அபபா! ரத! எனனுல செயயபபடடதை பராமமணாகளிடமசெனறு தரிநதுகொள அவாகள மரியாதைபெறறு எவவிதம க்ஷேம டைவாாகளோ அவவிதம நீசெய அரசனே! பிராமமணா நககுத துனபமசெயயாமலிருபபதை பரதிஜஞைசெய' எனறு ானனுா ஜனமேஜயன, 'பிராமமணரே! வாககாலும மனத லும செயகையாலும இனி ஒருஸமயமும பிராமமணாகளை ன துனபபபடுததுகிறதிலலை உமது காலகளையே தொடடுச ாலலுகிறேன' எனறுசொனனுன

நூறறைமபததோராவது அதயாயம

ஆபததாமம (தொடர்ச்சி)

(ஜனமேஜயன்சரித்திரத் தொடர்ச்சி)

சௌனகா சொலலததொடஙகினுா 'ஸமபததுளளவனும ரிய புலமுளளவனும ஸநதோஷமுளளவனுமான நீ தானுசுத மததைபபாாககிறுய ஆகையால, மறைககபபடட புததியுளள னபொருடடு நான தாமததைசசொலலுகிறேன அரசன முத ல் குரூரனுயிருநது பின பிராணிகளைத தனனடககையால

---

1 வேறுபாடம

அனுகரஹஞ செயகிருனெனபது மிகபபெரிய ஆசசரியமே எ
லாம நலலதும கெடடதுமாயிருபபது நிசசயமெனறு உ
மானது தெரிநதுகொளளும எநத இடததில நீ அவஸிதத
யிருநதுவிடடுத திருமபவும காவததையும போககஙகளையும தள
விடடுத தவததையடைநது தாமததையே பாாககிருயோ அ
இடததில அதாமததால துனபபபடுததபபடடவாகளுககு இஃ
ஆசசாயமாகும ஜனமேஜய! [1] ஸமபததுளளவன தாதா
யிருபபதும கருபனன தவததைப பொருளாகக கொண
முனியாயிருபபதும ஆசசாயமலலவெனறு சொலலுகிருாக
அது ஸமீபததிலிருககிறது காாபபணயமெனபது [2] இதுதா
நனருக ஆலோசிககபபடாதவைவெலலாம காாபபணயமாகு
அது நனருக ஆலோசனையுடனிருககுமாகில அதில [3] அதன
குணமுணடாகும அரசனே! யாகமும தானமும தயைய
வேதஙகளும ஸதயவசனமுமாகிய இவவைநதும பரிசுததங
ளாகும நனருகச செயயபபடுந தவமானது ஆருவதாகு
ஜனமேஜய! அதுதான அரசாகளுககு உததமமானபரிசுத
யாகும நனருகஅடைநத அநதத தவததால மிகசசிறநத
மததை அடைவாய புணயதேசததிறகுச செலவது மிக
பரிசுததமெனறு சொலலபபடுகிறது இவவிஷயததிலும யயா
யால பாடபபடட இநதககாதையை உதாஹரிககிருாகள 'எ
மனிதன [4] தான ஜீவிததிருககததகக ஆயுளை அடையக கரு
கிருனே அவன [5] உறுதியாக யாகததைச செயதபின அ
விலககிவிடடுத தவததைசசெயயவேணடும' எனபது குருக்ஷே
திரததைப புணயமெனறு சொலலுகிருாகள குருக்ஷேததிரத
விட ஸரஸவதியையும, ஸரஸவதியைவிட மறறததீாததஙகளையு
(மறறத) தீாததஙகளைவிட பருதாதககததையும புணணியமென
சொலலுகிருாகள அநத பருதாதககததில ஸநானஞசெயது [6] பா
முஞசெயத மனிதனை நாளைககு வரும மாணமும தபிககசசெ
யாது, திருமபவும ஜீவிதது ஆயுளை அடைநதிருபபாயாகில, மஹ
ஸரஸ, புஷகரம, பாபாஸம, உததாமானஸம, காலோதகம என
தீாததஙகளையும அடைவாய ஸரஸவதியிலும தருஷதவதியில
ஸநானஞசெயயும மனிதன தாபமடைவானே? இநதத தீாதத
கள யாவறறிலும வேதததைஜபிககும சீலமுளளவனுயிருந
கொண்டு இவவிதம ஸநானஞசெயயவேணடும பரிசுததஙகளு
தானமெனறதாமததைச சிறநததெனறும அதைவிடஸனயாஸ
சிறநததெனறும மனு சொனனா இவவிஷயததிலும ஸதயவா

1, 2, 3, 4, 5, 6, வேறுபாடம

னற முனியாலியறறபபடட இநதககாதைதகளை உதாஹரிககிறா ள ‘ குழநதையாயிருபபவன எவவிதம உணமையாகவும புணய லலாதவனுகவும பாபமிலலாதவனுகவுமிருககிறுனே அவவிதம ருககவேணடும எலலாபபிராணிகளிடததிலுமுளள துககமா து இவனிடததிலிலலை ஸுகம இவனிடததிலேது ?’’ எனபது வவிதம காரணவஸதுவான பரமமததை அடைநதவாகளும லலாவிஷயஙகளுடனும ஸமபநதததை அடைநதவாகளுமான யாகிகளுககுப பெருமபாலும ஜீவனமும புணயபாபஙகளும வில னவைகளாயிருககும அரசனுடையகாரியஙகளுள எது மிகச றநததோ அதைததான உனககு உபதேசிககிறேன பலததாலும னஙகளாலும ஸவாககததை ஜயி , பரிசுததியையும அடை எவ நககுபபலமும கருவிகளுளள சகதிகளுமிருககினறனவோ அநத னிதனே தாமததிறகு பரபுவாவான பராமமணாகளின ஸுகத றகுவேணடி நீ பூமியைச சுறறிககொணடிரு இவாகளை முநதி எவ தம நிநதிததாயோ அவவிதமே இவாகளை அனுகரஹஞசெயயும டி செய இவாகளால நிநதிககபபடுகிறவனுனலும பலவிதமாக தடடபபடுகிறவனுனலும தனனைத திருஷடாநதமாக அறிநது காணடு துனபபபடுததாமலிருககிறேனெனற எணணததுடன காபமிலலாதவனுயிரு ஸவகாரியஙகளில முயறசியுளளவனு ருநதுகொணடு பெரியக்ஷேமததைச செயதுகொள ஓ அரசன னிபோலக குளிரசசியுளளவனும அகனிபோலச சூடுளளவனும மன்போலக குறறஙகளையும குணஙகளையும பகுததறிகிறவனுமா ருபபான சததுருககளைத தபிககசசெயகிறவனே! மறறொருவன லபபைபோலத துஷடாகளின வேரைஅறுபபவனும இடிபோல வாகளிடம திடீரெனறு விழுகிறவனுமாயிருபபான [1] விசேஷ ததியுடனே பொதுவானபுததியுடனே துஷடாகளிடம செலலக டாது ‘ நான இலலாமறபோயவிடுவேன ’ எனறபயததுடன ஒரு மயததிலும துஷடாகளிடமசேரககூடாது பாபியானவன கெட காரியததைச செயதேனெனறு மனவருததமடைநதால ஒருதட வ செயத பாபததிலிருநது விடுதல அடைகிறுன ‘ இதைதத ருமபவும செயகிறதிலலை ’ எனற நியமததால இரணடாவது பததிலிருநது விடுபடுகிறுன ‘ தாமததைசசெயகிறேன ’ எனற யமததால மூனறுவது பாபததிலிருநது விடுபடுகிறுன பரிசுதத கத தீரததஙகளுககுச செலவதால பலமுறை செயத பாபததி ருநது விடுபடுகிறுன மேனமையை விருமபும மனிதன சுபத தயே செயயவேணடும எவாகள நலல வாஸனையுளளவைகளு

[1] வேறுபாடம

டன பழகுகிறாகளோ அவாகள அவவித வாஸனையுளளவாகளாகிறாகள எவாகள கெட்டமணமுளளவைகளோடு பழகுகிறாகளோ அவாகள அவவிதமணமுளளவாகளாகிறாகள தவறுசெயகிறதைப பெரிதாககக்கொணடவன உணமையில பாபததிலிருநது விடுபடுகிறான அபவாதமடைநதவன ஒருவருஷம அகனியை உபாஸிதது (பாபததிலிருநது) விடுபடுகிறான பரூணஹததிசெயதவன மூனறுவருஷஙகள அகனியை உபாஸிததபின விடுதல அடைகிறான பரூணஹததிசெயதவன மஹாஸரஸ, புஷகரம, பரபாஸம, உததரமானஸம இவைகளுககாக நூறு யோஜனை செலவதால விடுதலபெறுவான பிராணிகளைககொனறவன எவவளவு பிராணிகளைக கொனறிருககிறானோ அநத ஜாதியிலுளள அவவளவு பிராணிகளையும நாசமடையுஙகாலததில விடுவிபபதால அநதபபாபததிலிருநது விடுபடுகிறான அனறியும, அகமாஷணமெனனும மநதிரததை மூனறு தடவை ஜபிததுககொணடு ஜலததில முழுகவேணடும அஃது அஸவமேததின அவபிருததததிறகு ஒபபானதெனறு மனு கூறினா அவன வேகமாகப பாவததை விலககிககொளவான, அபபடியே பூஜையையும பெறுவான அனறியும, ஜடாகளபோலவும ஊமைகளபோலவும பிராணிகள இவனிடம நலலெணணமுளளவாகளாகினறன அரசனே! தேவாஸுராகளனைவாகளும தேவகுருவான பிருஹஸபதியிடம வநது, 'ரிஷிகளிற சிறநதவரே! காரணததுடன செயயபபடட தாமததின பயனையும அதுபோல வேறானபாபததின பயனான நரகததையும அறிகிறீா எநத மனிதனுககுப புணயம பாபம இரணடும நனறுகச செயயபபடடவைகளாகினறனவோ அவனிடததில அவவிரணடினுளளும எது மறறொனறை வெலலுவதிற சிறநததாகும? ரிஷிகளிலபெரியவரே! அவவிதமான காமததினபயனை நீாசொலலவேணடும தாமததைசசெயகிறவன எபபடி பாபததை விலககிககொளளுகிறான?' எனறு கேடடாாகள

பிருஹஸபதி சொலலததொடஙகினா முதலில அறியாமையால பாபததைசசெயதுவிடடுப பிறகு அறிவை முனனிடடுபபுணணியஙகளைச செயவானாகில அவவிதம புணணிய காரியததைச செயயும் அநதமனிதன காரஙகளைபபோடடு அழுககான வஸதிரததைச சுததிசெயவதுபோல அநதபபாபததை விலககிச சுததிசெயதுகொளவான மனிதன பாபததைச செயதபின நான செயயவிலலையெனறே நினைககவேணடும, ஸரததையுளளவனும அஸூயையிலலாதவனுமாயச சுபததைச செயயவிருமபவேணடும எநதப புருஷன பாபததைச செயதபின சுபததைச்

செயகிருனே அவன, வஸதிரததிலுளள இடைவெளிகளை மறைப பதுபோல நலல காமததால பாபஙகளை மறைததுககொளளுகி றுன திருமபவும, உதயமடைநதஸூரியன இருளையெலலாமவிலக குவதுபோலச சுபததைதசெயயுமபுருஷன எலலாபபாபததையும விலககிககொளளுகிறுன' எனறுசொனனுா' எனறுா இநதரோத தானும சௌனகா ஜனமேஜயராஜனுககு இவவிதஞ சொலலி விடடு விதிபபடி அசுவமேதயாகததைதச செயவிததாா அதனுல பாபஙகள விலகியவனும அழகான சோபையுடனகூடி விளஙகு கிறவனும பகைவாகளைக குறைககிறவனுமான அநத ஜனமேஜய ராஜன நிறைநத உருவமுளள சநதிரன ஆகாயததை அடைவது போலத தன ராஜயததை அடைநதான" எனறுசொனனுா

நூறறைமபததிரணடாவது அதயாயம

ஆபததாமம் (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர், வைதிசமேன்னும் நகரத்தில் இறந்த குழந்தை பிழைத்த கதையைச் சொல்லியது)

யுதிஷடிரா, "அரசரே! மரணமடைநதமனிதன திருமபவும உயிருளளவனுனனெனபது உணடோ? இது பிதாமஹரால காணபபடடதாவது கேடகபபடடதாவது உணடோ?" எனறு கேடக, பீஷமா சொலலததொடஙகினுா

"ஏ! பாரதத! வைதிசமெனனும நகரததில நடநததும கழுகு நரிகளைசசோநத ஸமபாஷணையுமான பழைய இதிஹா ஸததை நடநதபடி கேள ஒருபிராமமணனுககுக கஷடபபடடுக கிடைததவனும நீணடகணணுளளவனுமான ஒருபுததிரன பால னாயிருககுமபொழுதே பாலகரஹஙகளாலபீடிககபபடடு மரண மடைநதான குலததிறகுளள எலலாபபொருளும போனறவ னும யெளவனததை அடையாதவனுமான அநதபபாலகனைஎடுதது ச்சிலர், துககததுடன சோகததால பீடிககபபடடு அழுது, பிறகு, மரிதத அபபாலகனைத தூககிககொணடு மயானததிறகு கிராகவநது நினறாாகள அவாகள, அபபாலகன முனசொல லியசொறகளைத திருமபவும திருமபவும நினைததுச சோகபபடடு றவாகளும மிகசதுககமுளளவாகளுமாய ஒருவரை ஒருவா கட டிககொணடு அழுதாாகள அவாகள அபபாலகனைப பூதலததில போடடுவிடடுத திருமபிசசெலலத திறமையுளளவாகளாகவிலலை அவாகளின அழுகைசகுரலால ஒருகழுகு அவவிடததில வநது இநவசனததைதச சொலலததொடஙகிறறு 'பிரேதவடிவமான இககுழநதையைக காலனிடததில விடடுவிடடுச செலலுஙகள,

தாமஸிக்கவேண்டாம். இவ்விடத்தில் புருஷர்களில் பலவாயிரர்களும் ஸ்திரீகளில் பலவாயிரர்களுமான காலனால் கொண்டுவரப்பட்டவர்களைத் தள்ளிவிட்டுப் பந்துக்கள் போகிறார்கள். உலகம் யாவும் ஸுகதுக்கங்களால் தொடரப்பட்டிருப்பதை நன்றாகப் பாருங்கள். சேர்க்கையும் பிரிவும் முறையே காணப்படுகின்றன. அந்த மரித்தவர்களை எடுத்துக்கொண்டு எவர்கள் செல்லுகிறார்களோ, எவர்கள் அவர்களைத் தொடர்ந்து செல்லுகிறார்களோ, அந்தமனிதர்களும் தமக்குள்ள ஆயுள் அளவுப்படியே செல்லுகிறார்கள். கழுகுகளாலும் நரிகளாலும் நிறைந்ததும் அதிகமான எலும்புகளுள்ளதும் கோரமுள்ளதும் எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் பயத்தையுண்டுபண்ணுவதுமான இந்த மயானத்தில் நிற்பதில் என்னபயன்? நண்பனானாலும் பகைவனானாலும் மரணத்தை அடைந்த ஒருவன் மறுபடி ஜீவிப்பதில்லை. பிராணிகளின் கதி இவ்விதமானது. மனுஷ்யலோகத்தில் பிறந்த யாவுமே மரிக்கவேண்டும். யமனால் செய்யப்பட்ட வழியிற்சென்று மரித்தவனை எவன் ஜீவிக்கச் செய்வான்? திக்குகளின் கடைசியிற்சென்ற ஸூர்யன் அஸ்தமயத்தை அடைவதற்குள்ளாகவே புத்திரனிடமுள்ள ஸ்நேகத்தைத் தள்ளிவிட்டு உங்கள் இடம்போய்ச் சேரலாம்' என்று சொல்லிற்று. அரசனே! பிறகு, கழுகின் வசனத்தைக்கேட்டு அந்தப்பந்துக்கள் அப்பொழுது பூதலத்தில் புத்திரனைப் போட்டுவிட்டு மிகவும் அழுதுகொண்டு திரும்பிச் சென்றார்கள். பிறகு, மரித்தவனென்றே நிச்சயஞ்செய்துகொண்டு அந்தப் பாலகனைப் பார்ப்பதில் ஆசையற்றவர்களாய் அழுதுகொண்டு அப்பொழுது அங்குமிங்கும் செல்லத்தொடங்கினார்கள். அவர்கள் யாவரும், மரித்ததை நிச்சயஞ்செய்துகொண்டு தம் புத்திரனைத் தள்ளிவிட்டு அவன் ஜீவிப்பதில் ஆசையற்றவர்களாய் வழியை மறைத்துக்கொண்டு நின்றார்கள். (அப்பொழுது) காக்கையின் இறகுக்கொப்பான நிறமுள்ள ஒருநரியானது வளையிலிருந்து வெளியில்வந்து, போகும் அந்த மனிதர்களைநோக்கிச் சொல்லத் தொடங்கிற்று:

'மனிதர்கள் தயையில்லாதவர்களன்றோ? மூடர்களே! இதோ ஸூர்யனிருக்கிறான், பயப்படவேண்டாம், ஸ்நேகத்தைச் செய்யுங்கள். அதிக அழகுள்ள பாலகன் ஒரு முகூர்த்தத்தில் ஜீவிக்கலாம், புத்திரனிடமுள்ள ஸ்நேஹமில்லாதவர்களாய்ப் பூமியில் தர்ப்பங்களைப் பரப்பிப் புத்திரனை மயானத்தில் போட்டுவிட்டு ஏன் தயையின்றிச் செல்லுகிறீர்கள்? எவனுடைய வார்த்தையினால்தானே ஸந்தோஷமடைவீர்களோ, இனிமையாகப் பேசும் இந்தப்பாலனான புத்திரனிடத்தில் உங்களுக்கு ஸ்நேஹமில்லையே! பசுக்களுக்கும் பறவைகளுக்கும்

நதிராகளிடம ஸநேஹம எவவிதமெனறு நீஙகள பாாகக
லலையே ! பரலோகததிறகுரிய வழியிலிருபபவாகளுககு முனிகள
யயுமயாகஙகளை ரக்ஷிததுககொளவதால பயனிலலாமைபோல
நேஹபபறறுதலுளளமிருகஙகள பக்ஷிகள புழுககள எனனும
நதபபிராணிகளுககு அவறறினபுததிராகளை ரக்ஷிததுககொண
நுபபதில யாதொரு பயனும வருவதிலலை புததிராகளிடம
நேகமுளள அநதபபிராணிகளுககு இநதவுலகததிலும மேலு
ததிலும யாதொருகுணமும காணபபடவிலலை அவைகள
ம பிரஜைகளை ஈனறுகபபோஷிககவுஞ செயகினறன பிரிய
னபுததிராகளைப பாராமலிருககுமபொழுது எவாகளுககுச
ாகமிலலையோ அவாகள புததிராகளைபபோஷிபபதில மிகவும
ததியுளள தாயதநதைகளே அலலா எநதமனிதாகளுககு
ாராமலிருககுமபொழுது) சோகமிலலையோ அவாகளுககு ஸநே
ம ஏது ? குலததைவிருததிசெயயும இநதபபுததிரனைததளளி
டு எஙகேபோகபபோகிறீாகள ? வெகுநேரமகணணீரைவிடுஙக
ா வெகு நேரம ஸநேஹததுடனபாருஙகள இபபடிபபடட
ியவஸதுககளைவிடுவது பெரியகஷடம குறைவடைநதவனுக
ம அபவாதமுளளவனுககும யமசானததைககுறிததுச செனற
னுககும பநதுககள இருபபதுபோல மறறவனிருககமாடடான
வருககும உயிா இஷடமானது யாவரும ஸநேஹததையும
டைவாாகள கீழான பசு முதலிய பிறபபிலிருபபவைகளுககும
நேஹம எவவிதமிருககிறதெனறு பாருஙகள புதிதாகக கல
ணஞசெயதுகொணடு ஸநானததாலும மாலைகளாலும அலங
ிககபபடடிருபபவனபோனறவனும தாமரைமலாபோலச சலிக
ம நீணடகணணுளளவனுமான இவனை விடடுவிடடு எபபடிப
ாகிறீாகள ?' எனறுசொலலிறறு இவவிதம சோகததுடன
ழுதுகொணடுசொலலும நரியினவசனததைக கேடடு அநத
னிதாகளயாவரும அபபொழுது குழநதைககுவேணடித திருமபி
ாகள கழுகு சொலலததொடஙகிறறு

'அநதோ ! கஷடம ! ஹீனபுததியுளள மானிடாகளே ! குரூர
னதும அலபபுததியுளளதும இழிநததுமான நரியின சொல
க கேடடு ஏன திருமபுகிறீாகள ? ஐநதுபூதஙகளாலும விடப
டடதும காயநது கடடைததனமையை அடைநததும சேஷடை
றறதுமான இநதக குழநதையைபபறறி ஏனசோகபபடுகிறீா
ா ? உஙகளைபபறறி ஏன சோகபபடவிலலை ? எதைசசெயது
ாபததிலிருநதுவிடுபடுவீாகளோ அவவிதத தீவரமான தவததைச
சயயுஙகள தவததால எலலாம அடையபபடும. அழுகை

எதைசசெயயும? அனிஷடஙகளும பாகயஙகளும[1] சரீரததுட
கூட உணடாகினறன அநதககாரணததால இநதககுழநதை மு
விலலாத சோகததைக் கொடுததுவிடடுச செலலுகிறது பொ
ளும பசுககளும ஸுவாணமும மணிகளும ரததினஙகளும ஸநத
னமும தவததைமூலமாககொணடவை தவமானது யோகதத
லடையபபடும தாமசெயதிருககிற(வினையின)படி பிராணிகளிட
ஸுகமும துககமும அடைகினறன பிராணியானது துககஙகளை
யும ஸுகஙகளையும பறறிககொணடே உணடாகிறது தநதையி
காமததால புததிரனும புததிரனின காமததால தநதையுமிருப
திலலை (மனிதாகள) புணணியபாவஙகளால கடடபபடடு வே
வழியாகச செலலுகிறாாகள முயறசியுடன தாமததைசசெயயு
கள அவவிதம அதாமததிலிருநது விலகுஙகள, காலநதவறும
தேவாகளிடததிலும பிராமமணாகளிடததிலுமிருஙகள சோக
ததையும தீனததனததையும விடுஙகள, புததிரனிடமுள
ஸநேஹததிலிருநது விலகுஙகள, இநதஅழுகையை விடுஙகள
வேகமாக அதிலிருநது திருமபுஙகள சுபமான எநதககாம
ததையும அவவிதமே மிககக்குரூரமான காமததையும எவன செ
கிறானோ அவனே அனுபவிககவேணடும பநதுககளுககு இதி
எனன? இவவிடததில பிரியமாயிருககும பநதுவைததளளிவி
டுப பநதுககளாயிருபபவாகள நிறபதிலலை ஸநேஹததைத
தளளிவிடடுக கணணீாநிரமபிக கலஙகிய கணணுளளவாகளாய
செலலுவாாகள அறிவிறசிறநதவனோ மூாககனோ பொருளுள
வனோ பொருளறறவனோ சுபாசுபஙகளுடனகூடின யாவரும
காலததின வசததை அடைகிறாாகள சோகபபடடு என
செயயபபோகிறீாகள? மரிததததைபபறறி ஏன சோகபபடுகிறீ
கள? தாமபபடி ஸமமான பாாவையுளள காலம யாவாககு
பிரபுவனறே? விருததுவானது, யௌவனததிலிருபபவாகளையு
சிறுவாகளையும வயதுசெனறவாகளையும காபபததிலிருபபவா
களையும யாவாகளையும பிடிககிறது இவவுலகம இபபடியிரு
கிறது' எனறுசொலலிறறு

நரி சொலலததொடஙகிறறு 'அநதோ! புததிரனி
முளள ஸநேஹததால துனபமடைநது மிகவும சோகபபடு
உஙகளுடைய ஸநேஹமானது அலபபுததியான இஙகுளள கழு
ஞல நனறாகக கூறபபடடவைகளும காரணததை விளஙகச் செ
பவைகளும (தன கொளகைககு) ஒததவைகளுமான வசன
களால அலபமாகச் செயயபபடடது இது முழுமையு
தெரிநதுகொணடு சீககிரம ஆலோசனையையாவது செயயு

1 வேறுபாடம

ா விடததகாத ஸநேஹததை விடடுவிடடு ஜலமுளள இடத
ருககுபபோகிறீாகளே ! கஷடம ! புததிரனை விடடுபபிரிநது
றநதபுததிரனிலலாத இடததையடைநது அழும உஙகளுககுக
றிலலாத பசுககளுககுபபோல மிகவும துககமுணடாகும
கலததில மனிதாகளுககுளள சோகததை இபபொழுது அறி
றேன, ஏனெனில, ஸநேகததைக காரணமாககசெயதுகொணடு
ளககும கணணீா விழுநதது எபபொழுதும முயறசிசெயய
வணடும பிறகு, தெயவததால விதிககும தெயவமும பௌ
ஷமும ஒரே உறுதியாயிருபபது யுகதமாகும எபபொழுதும
வறுபபிலலாமலிருககவேணடும வெறுபபடைநதால எஙகி
நது ஸுகமுணடாகும? முயறசியாலனறோ பொருளடையப
டுகிறது? ஏன தயையிலலாமற செலலுகிறீாகள? தன மாம
கதிலிருநது உணடானதும தனபாதிசசரீரமபோனறதும பித
ககளுககுவேணடி வமசததை உணடுபணணுவதுமான (புததிர
டைய) சரீரததை வனததிலதளளிவிடடு எஙகேபோகிறீாகள?
ரியன அஸதமயததை அடைநது ஸநதியாகாலம வநதுவிட
ால புததிரனை எடுததுககொணடாவது போஙகள, அலலது,
வவிடததிலேயே இருககவாவது செயயுஙகள' எனறு சொல
றது

கழுகு சொலலததொடஙகிறது 'மானிடாகளே ! இபபொ
து நானபிறநது ஆயிரமவருஷததுககு மேலாகிறது ஸதிரீயோ,
ருஷனோ, நபுமஸகனோ, மரிததவா பிழைபபதைக கணடேன
லா காபபஙகளில மரிததுப பிறககிறாாகள, பிறநதவுடனும
ரிககிறாாகள தவழநதுகொணடிருபபவாகளும மரிககிறாாகள
வவிதம சிலா யௌவனததில மரிககிறாாகள இவவுலகில நாற
ால பிராணிகளுககும பறவைகளுககுமகூடப பாககியஙகள
லததவைகளலல அசைவுளளவைகளுககும அசையாமலிருபப
வகளுககும வாழநாள எதிாகாலததில முடிவுபெறுகிறது இஷட
ான தாரஙகளைவிடடுப பிரிநதவாகளும புததிரசோகததுடன
டியவாகளுமாயச சோகததால கொளுததபபடடு ஒவவொரு
ளும வீடுசெலலுகிறாாகள ஆயிரம அனிஷடஙகளையும நூறு
ஷடஙகளையும இவவிடததில தளளிவிடடுப பநதுககளாயிருபப
ாகள மிசவுந துககததுடன செலலுகிறாாகள தேஜஸவினறிச
னயமாககக கடடைததனமையை அடைநத இநதச சிசுவை
டுஙகள வேறு தேகததில ஸமபநதமடைநது கடடையாயிருக
ம சிசுவை உபாஸிசகிறீாகளே ! உயிரைவிடட குழநதைககுக
ணணீரைவிடடுவிடடு ஏன போகாமலிருககிறீாகள? இநத ஸநே
றம பயனறறதாயிறறே! ஸரமமும பயனறறது அநதககுழநதை

கணகளால பாாககிறதுமிலலை, செவிகளால கேடகிறதுமில
என இதைதத தளளிவிடடு வேகமாக வீடுசெலலாமலிருககிறீாக
மோக்ஷதாமமுளளவைகளும யுகதியுளளவைகளும மிகக குரு
முளளவைகளுமான வசனஙகளால ஏனனுல உபதேசிககபபட
நீஙகள வேகமாகத தமதம வீடடையே போயஅடையுஙகள அ
வும பேரறிவுமுளளவனும புததியையும நலலறிவையுங கொ
பவனுமான எனனுல நலலவசனததைக கேடகுமபடி செயயபப
ஹாகள மானிடாகளே! திருமபுஙகள நடநததை நினைததும க
டுமசோகமானது இரணடுமடஙகாகும' எனறு சொலலிறறு இ
விதம இககழுகின வசனததைக கேடடபின மனிதாகள திரும
விடடாாகள அபபொழுது நரியானது, வேகமாக வநது, அ
கழுகு உறஙகி இருபபதைககணடது நரிசொலலததொடஙகிற
'தஙகததின வாணமபோனற மேனியுளளவனும ஆபரண
களால நனருக அலஙகரிககபபடடவனும பிதருககளுககுபபிண
மளிபபவனுமான இநதபபுததிரனைச கழுகின சொலலால எபப
விடுகிறீாகள? இறநத இநதபபுததிரனை விடுவதால ஸநேஹத
கும புலமபலுககும அழுகைககும நிவிருததியிலலை, நிசசயமாக
தாபமுணடாகும சமபுகனெனனும சூததிரன கொலலபபட
தும, ஸதயமான பராகரமமுளள ராமனிடமிருநது தாமதை
அடைநது பிராமமணகுமாரன பிழைததானெனறு கேளவிப
கிறோம அபபடியே ஶவயிததியனெனனும ராஜரிஷியினபாலக
காலததினமுடிவைஅடைநது மரிததவன [1]தாமநிஷடரான மு
வரால திருமபவும ஜீவிததிருககுமபடி செயயபபடடான அ
படிபபோல ஸிததனே, முனியோ, தேவதையோ ஒருவனிரு
லாம அவன துனபமுளளவாகளாக இஙகு அழுதுகொணடிரு
கும உஙகளுககுத தயைபணணலாம எனறுசொலலிறறு இ
விதஞசொலலபபடட அவாகள புததிரனிடம ஸநேஹமுளள
களும சோகததால பீடிககபபடடவாகளுமாயத திருமபினாக
அவாகள மடியில (புததிரனின)தலையை வைததுககொணடு அ
விஸதாரமாக அழததொடஙகினாாகள அவாகளின அழுகை
குரலைககேடடுக கழுகு வநது சொலலததொடஙகிறது
'தாமராஜனின செயகையால நீணடதூககமெனனும ப
ணததை அடைவிககபபடட சிசுவானது கணணீாவிழுநதுநனை
தும கைகளபடடுத துனபபபடுததபபடடதுமாயிருககிறது [2]த
முளளவாகளும தனமுளளவாகளும பெரிய புததியுளளவாக
மாகிய எலலோரும மிருதயுவினவசததை அடைகிறாாகள இ

[1] துரோணபாவம், 228-ம பககம பாாகக [2] வேறுபாடம

ரேதஙகளிருககும நகரமாகும பலலாயிரமபாலாகளேயும பலலா
ரம கிழவாகளேயும எபபொழுதும இஙகு தளளிவிடடுப பநதுக
ர் பூதலததில பகலும இரவும துககததுடனிருககிறாகள சோ
ந்தை விலககககாரணமாகாத பிடிவாததததை அடைவதில பய
லலே இநதககுழநதைககு இபபொழுது திருமபவும பிழைபபு
து ? நரியின வசனததால இநதக குழநதை திருமபவும
பிரை அடையமாடடாது மரிததுச சரீரததை விடடதறகுத
ருமபவும அசசரீரம கிடைககாது பலநூறு நரிகளாலும
ந்தக குழநதையைப பல நூறு வருஷஙகளிலும சரீரத
தக கொடுததுப பிழைககுமபடி செயயமுடியாது ஒரு
மயம ருதரராவது ஸுபரமணயராவது பரமமாவாவது விஷ்ணு
ாவது இக குழநதையினபொருடடு வரம அளிபபாாகளாகில
பபொழுது இககுழநதை பிழைககக கூடும கணணீாவிடுவ
ாலும பெருமூசசு விடுவதாலும நீணட அழுகையாலும
து திருமபவும ஜீவனே அடையாது நானும நரியும இககுழந
தககுப பநதுககளான நீஙகளும யாவரும தாமாதாமஙகளே
ஹிததுககொணடு இவவுலகில வழியிலிருநதுகொணடிருககி
ும அறிவுளளவன, அபரியததையும குரூரததையும பிறாக
ககு தரோஹததையும பிறனமனேவியையும அதாமததையும
ாயயையும தூரததில விலககவேணடும நீஙகள தாமததையும
கயததையும சாஸதிரததையும நியாயம தவறுமையையும
ாணிகளிடம பெரிய தயையையும குடிலமிலலாமலிருபபதை
் வஞசகமிலலாமலிருபபதையும முயறசியுடன தேடுஙகள
ாயையும தநதையையும பநதுககளேயும அபபடியே ஸநேஹிதா
ாயும ஜீவிககுமபடி எவாகள பாாககிறாகளிலலேயோ அவாக
ககுத தாமம கெடும எவன கணகளால பாாககவிலலேயோ
்விததததிலும அசையவிலலேயோ அவன நிலே முடிவுபெறற
ானறு நிசசயமிருககுமபொழுது அழுதுகொணடு எனன செய
ுபோகிறீாகள ?' எனறு கூறிறறு இவவிதஞ சொலலககேடட
நதப பநதுககள புததிரனேப பூமியில போடடுவிடடுச சோகத
ல பீடிககபபடடவாகளும புததிரனிடமுளள ஸநேஹததால
ாளுததபபடுகிறவாகளுமாய வீடுசெலலப புறபபடடாாகள
நரி சொலலததொடஙகிறறு 'எலலாபபிராணிகளேயும நசிக
செயயும இமமானிடலோகம குரூரமானது இவவுலகில நண
களேயும பநதுககளேயுமவிடடுப பிரியவேணடியதாயிருககிறது
ரோடிருககுஙகாலமும கொஞசம பல கபடஙகளுளளதும
ாயயுளளதும அதிகமாகபபேசுவதும அபரியததைபபேசுவது

மான இநத உலகததையும துககசோகஙகளை வளரசசெய
விஷயததையும பாாககையில, ஒருமுகூாததமும இமமானிட உ
கம எனககுப பிரியமாக இருககவிலலை அநதோ! சீ! கழுகி
வாகயததால புததியிலலாதவாகளைபபோலப புததிரனிடமுள
ஸநேஹததைத தளளிவிடடு ஸநேஹமறறவாகளாய எபபடி
போகிறீாகள? புதாசோகததால எரிககபபடட மானிடாகளே
பாபியும புததியிலலாததுமான கழுகின வசனததைககேட
திருமபுகிறீாகளே ஸுகததிறகுபபின துககமும துககததிறகு
பின ஸுகமும உணடு ஸுகதுககஙகளால சூழபபடட உல
தில முடிவடையாத ஸுகமெனபதிலலை அழகுளளவனும கு
தை விளஙகசசெயகிறவனும பாலகனுமான இநதப்புததிரனை
பூதலததில தளளிவிடடு எஙகே போகிறீாகள? மூடாகளே
அழகும யௌவனமும நிறைநது லகஷமியுடன விளஙகுகிறவ
போனற பாலனை உயிரோடிருபபவனாகவே நான மனதத
பாாககிறேன இதில ஸநதேஹமிலலை மானிடாகளே! இந
பாலனின நாசததால ஸுகததை அடையவேமாடடீாகள பு
திரசோகததால மிகவும தபிககபபடட உஙகளுககு இபபொழு
மரிபபது உசிதம [1] ஸுகம வரலாமெனறு நினைததுத தாம
வே ஸுகததை உறுதியாகக கருதிககொணடு அலபபுததியுள
வாகளைபபோல [2] இவனைததளளிவிடடு இபபொழுது எஙகே போ
கபபோகிறீாகள?" எனறு சொலலிறறு அரசனே! அவவி
தாமததிறகு விரோதமாகப பொயயான பிரியததைச [3] சொல
வதும மயானததில வஸிபபதும தன காரியததிறகுவேணடி
பொழுதும ராததிரியைததேடுகிறதுமான நரியினால அமிாதததி
ஒபபான வசனஙகளால அவவிடததில தடுககபபடட ப
ஜனஙகள உடனே நடுவிலிருககும நிலைமையை அடையும
செயயபபடடாாகள

கழுகு சொலலததொடஙகிறது 'இநத அரணயபரதேச
னது பிரேதஙகளால சூழபபடடதும யகஷாகளாலும ராகஷ
களாலும அடையபபடடதும குரூரமும கோடடானகள
சபதிககபபடடதும பயஙகரமும மிகக கோரமும கரு
மேகமபோனற நிறமுளளதுமாயிருககிறது இதில பிணததை
போடடுவிடடுப பிரேதததிறகுச செயயவேணடிய காரியஙகளை
செயயுஙகள எவவளவு வரையில ஸூாயன அஸதமயத
அடையவிலலையோ எவவளவு வரையில திககுககள பிரக
மாயிருககினறனவோ அவவளவுககுள இதைத தளளிவிட

1 வேறுபாடம 2 ஒருசொல விடபபடடது 3 வேறுபாடம

ரதததிறகுளள காரியஙகளைச செயயுஙகள பருநதுகள
ரடுமையாகக கததுகினறன நரிகள பயஙகரமாக ஊளையிடு
றன விமமஙகள காஜிககினறன ஸூரியனும அஸத
தததை அடைகிறுன கறுததரான சிதையின புகையால மரங
நனமுக இருடடுகினறன மயானததிலுளள தேவதைகளும
ாரமிலலாதவைகளாயக கூசசலிடுகினறன மிககக்குருரமான
விடததிலுளளவாகளும விகாரமான சரீரமுளளவாகளும
ாரமுளளவாகளும மாமஸததைப புஜிபபவாகளுமான அனே
களும உஙகளை மிகவும பயபபடுமபடி செயவாாகள இநத
ணய பரதேசமும குருரமானது இபபொழுது பயமுண
கும கடடைபோனறதான இநதப பிணததைப போடுஙகள
யின வாாததையை விடுஙகள பயனறறனவும பொயபுமான
யின வாாததைகளைப புததியிழநது கேடபீாகளானல அப
ாழுது யாவரும நாசமடைவீாகள’ எனறுசொலலிறறு
நரி சொலலததொடஙகிறறு ‘நிலலுஙகள, உஙகளுககுப
ம வேணடாம எவவளவுவரையில ஸூரியன பரகாசிககிறுனே
வவளவு வரையில இநதபபுததிரனிடம ஸநேஹததால வெறுப
லாமலிருஙகள இஷடமபோல அழுதுகொணடு நமபிககை
ளவாகளாக நெடுநேரம ஸநேஹததுடன பாருஙகள குரூர
ன இநத அரணய பரதேசததில உஙகளுககுப பயமுணடாகு
ணபதிலலை இநத அரணய பரதேசமானது அழகுளளதும
ருககளுககு முடிவில இடமுமாயிருககிறது ஸூரியனுளள
ரயிலிருககலாம மாமஸததைத தினனும கழுகின வாாததை
ால உஙகளுககாவதெனன? அவிவேகமுளள புததியுளளவா
ாய கஞூரமும பரபரபபுளளவைகளுமான கழுகின வசனங
ாக கேடபீாகளாகில உஙகளுககுப புததிரன இலலாமறபோ
ன’ எனறுசொலலிறறு அரசனே! அஸதமயமானல கழுகு
ாது, இரவில நரி இருககும ஆகையால, பசியுடனகூடிய அந
கழுகும நரியும இறநதவனைசசோநத அநத ஜனஙகளை இவ
தமசொலலின தம காரியததில நலல உறுதியுளள அநதககழு
ம நரியும பசியாலும தாகததாலும மிகக ஶ்ரமமுறறவை
ாயச சாஸதிரததைத தொடாநது பேசின அறிவில ஸாமாத
முளள அநத மிருக பகஷிகளின அமிாதமபோனற அநத
னஙகளால அவாகள சறறு இருககவும சறறுபபோகவுஞ்செய
ாகள அபபொழுது சோகததாலும தீனததனததாலும
ககபபடடு அழுதுகொணடு நினமுாகள ஸவகாாயததில
மாததியமுளள அவவிரணமனும அவாகள ஸாமாததிய

மாக பரமிக்கும்படி செய்யப்பட்டார்கள் அவ்விதம் விவாதப
கின்றவைகளும் அறிவுள்ளவைகளுமான அந்தக் கழுகு நரி இ
டுக்கும் அங்குநிற்கும் அந்தப்பந்துக்களுக்கும் எதிரில் சங்
வந்தார் பார்வதிதேவியால் தூண்டப்பட்டவரும் அருள
நினைந்த கண்ணுள்ளவரும் தேவருமான சங்கரர் உடனே அ
மனிதர்களை நோக்கி, 'நான் வரமளிக்கிறவனாயிருக்கிறேன்' என
சொன்னார் துக்கமுள்ள அந்தஜனங்கள் வணங்கிநின்றுகொண
'ஒரே புத்திரனாயிருப்பவனை இழந்தவர்களும் அவன் ஜீவி
வேண்டுமென்று விரும்புகிறவர்களுமான எங்கள் அனைவர்க
கும், புத்திரனுக்கு ஜீவனையளித்து, வாழ்வைக்கொடுக்கவேண்டு
என்ற இந்த வசனத்தைச்சொன்னார்கள் இவ்விதஞ் சொல
பட்ட அந்தப்பசுவான நீர் நிரம்பியகையினால் அந்தக்குமாரனு
உயிரையும் நூறுவருஷம் ஆயுளையும் அளித்தார் அப்படி
எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் ஹிதத்தைச்செய்வதில் பிரியமுள்ள
ரான பகவான் பினாகியானவர் நரிக்கும் கழுகுக்கும் பசியை
போக்குவதான வரமளித்தார் ப்ரபுவே! பிறகு, அப்பொழு
அவர்கள் க்ஷேமத்துடனும் ஸந்தோஷத்துடனும் அந்தச் ச
ரரை நமஸ்கரித்துவிட்டுச் செய்யவேண்டியதைச் செய்துகொ
டவர்களாய் மிக்கஸந்தோஷத்துடன் புறப்பட்டார்கள் நீண
தானவெறுப்பில்லாமையாலும் உறுதியான நிச்சயத்தாலும் தே
தேவரின் அனுக்ரஹத்தாலும் சீக்கிரமாகப் பயன் அடைய
படும் தெய்வத்தின் சோகத்தையும் பந்துக்களின் நிச்சய
த்தையும் பார் தீனர்களாய் அழுதுகொண்டிருப்பவர்களுக்கு
கண்ணீரானது துடைக்கப்பட்டது, பார் சிறியகாலத்தால் நி
சயத்துடன் தேடியதால் சங்கரரிடமிருந்து அனுக்ரகம்பெற்
துக்கப்பட்டவர்கள் ஸுகமடைந்தார்கள் பரதர்களில் மிகச்சி
தவனே! அவர்கள் சங்கரரின் அனுக்ரஹத்தால் திரும்பவும் பு
ரன் பிழைத்திருப்பதால் மிக்க ஸந்தோஷமுள்ளவர்களும் ஆ
சாய முள்ளவர்களுமானார்கள் அரசனே! பிறகு, அவர்க
குழந்தையிடம் உண்டான சோகத்தைத் தள்ளிவிட்டு ஸந்தோ
முள்ள மனமுள்ளவர்களாய்ப் புத்திரனை எடுத்துக்கொண
வேகமாக நகரத்திற்குச் சென்றார்கள் நான்கு ஜாதியாயிருக்கு
யாவர்களுக்கும் இந்தப்புத்தியானது காண்பிக்கப்பட்டது அற
பொருள் மோக்ஷங்களுடன்கூடிய பழைய இவ்விதிஹாஸத்தை
கேட்டமனிதன் எப்பொழுதும் இங்கும் மேலும் மிக்க ஸ
தோஷம் அடைவான்'' என்று சொன்னார்

—

நூறறைமபதது மூனருவது அதயாயம

ஆ ப த் த ா ம ம் (தொடர்ச்சி)

(பீஷமர், மிக்கபலமுள்ள சத்துருவினிடத்தில் விரோதத்தைச்செய்து கொண்டவன்விஷயத்தில் உதாரணமாக ஓர இலவ மாத்தின் சரித்திரத்தைச சொல்லியது)

யுதிஷடிரா, "பிதாமஹரே! பலமில்லாதவனும அலப னையுள்ளவனும எளியவனுமான மனிதன, அவிவேகத்தால புகழசசிகளோடு மட்டும கூடியவனுகத தகாத வாாததை ால, பலமுள்ளவனும எபபொழுதும அருகிலிருபபவனும உப ரஞசெயவதிலும அபகாரஞசெயவதிலும ஸாமாததியமுள்ள னும முயறசியுள்ளவனுமான சததுருவுககு விரோததததைச யதா, பின அவன (=சதரு) அதிககோபஙகொணடு தனனைக ரயவேணடுமெனற விருபபததுடன வருமபொழுது தனககு ாள பலததைககொணடு எவவிதம இருககவேணடும?" என று டக, பீஷமா சொலலததொடஙகினா

"பரதஸரேஷடனே! இவவிஷயததிலும இலவமாததிறகும றறிறகும நடநதஸமபாஷணையான பழையஇவவிதிஹாஸததை தாஹரிககிறாாகள இமயமலையை அடைநது பல வருஷஙகளாக ாாநததும கிளைகளும வோகளும இலைகளுமுள்ளதும பெரிது ன ஒருமரம இருநதது ஓ! மஹாபாஹுவே! அநத மரததி டியில, வெயிலால துனபபபடடவைகளும மாமததால இளைப றவைகளுமான கொழுதத யானைகளும அவவிதமே மறற மிருக திகளும இளைபபாறிக கொணடிருநதன அநத மரமானது னூறுமுழம சுறறளவுள்ளதும நெருஙகிய நிழலுள்ளதும கிளி ாலும நாகணவாயபபுடகளாலும சபதிககபபடடதும பூககு ளளதும கனிகளுள்ளதுமாயிருநதது மிகக அழகான அநதச நத மரததினடியில வழிபபோககாகளின கூடடஙகளும வாதத களும வனததில தவஞசெயவோாகளும வஸிபபாாகள பர களிற சிறநதவனே! நாரதா, அநத மரததின பெரிய அநதக ளகளையும எலலாப பககஙகளிலுமுள்ள கபபுககளையும கணடு ருகிறசெனறு அதைநோககிச சொலலததொடஙகினா

'மரஙகளிறசிறநத இலவமரமே! நீ ஆசசரியமான அழகுள்ள றயிருககிறாய, ஆசசரியமாக மனததை இழுககிறாய உனனால பபொழுதும ஸநதோஷமுள்ளவராயிருககிறோம அபபா! எப பாழுதும பக்ஷிகளும மிருகஙகளும அபபடியே யானைகளும மிக

அழகுள்ளவைகளாயும் ஸந்தோஷமுள்ளவைகளாயும் உன்னிட
வஸிக்கின்றன. பெரிய கிளையுள்ளவனே! உன்னுடைய கிளைக
யும் அங்ஙனமே பெரியகவைகளையும் எவ்விதத்திலும் காற்ற
முறிக்கப் பட்டவைகளாகக் காணேன். அப்பா! உன்னிட
வாயுவானவன் பிரியமுள்ளவனா? அல்லது ஸ்நேஹிதனா? எந்
காரணத்தால் இந்தவனத்தில் வாயுவானவன் எப்பொழுத
உன்னை நிச்சயமாக ரக்ஷிக்கிறான்? பூஜ்யனானவாயுவானவன் வே
முள்ளவனாய்ப் பலவிதமானமரங்களையும் மலைசளின்சிகரங்களை
இருப்பிடத்திலிருந்து ஆட்டிவிடுகிறான். சுத்தமாகவீசும்வாயுவா
வன் பாதாளத்தையும் குளங்களையும் ஆறுகளையும் அவ்வித
கடல்களையும் காயவே செய்கிறான். ஸ்நேஹிதனாயிருப்பதா
வாயுவானவன் உன்னை ரக்ஷிக்கிறான், ஸந்தேகமில்லை. ஆக
யால், நீ பலகிளைகளும் இலைகளும் மலர்களுமுள்ளவனாயிருக்கிற
அப்பா! பெரியமரமே! இந்தப்பறவைகள் உன்னிடம் ஸந்
ஷத்துடன் விளையாடிக் கொண்டிருப்பது உனக்கு அழகா
தோன்றுகிறது. சேர்ந்திருக்கும் இப்பறவைகளின் இனிமையா
குரல்கள் வெவ்வேறாகக் கேட்கப்படுகின்றன. பூக்களால் நல்
மணமுள்ள காலத்தில் ஸிம்மக்கூட்டங்களின் தலைமையான
கள் கத்திக்கொண்டிருக்கின்றன. இலவமரமே! அவ்விதம் வெ
லால் துன்பப்படும் இந்த யானைகளும் தங்களைச்சேர்ந்த கூட்ட
களுடன் விளக்கமுற்று உன்னை அடைந்து காஜித்துக்கொண
ஸந்தோஷமடைகின்றன. அவ்விதமே, மற்றுமுள்ள மிருகஜாதிக
ளும் மிகவும் விளங்குகிறாய். மரமே! அவ்விதம் பலகூட்டங்க
வந்து வஸிப்பதாலும் மேருமலைபோல் விளங்குகிறாய். பிரா
மணர்களாலும் தவத்தில் ஸித்திபெற்ற முனிவர்களாலும் அ
விதமே துறவிகளாலும் விளங்குகிறாய். உன்னுடைய இடத்தை
தேவலோகத்திற்குச் சமமென்றே நினைக்கிறேன்.

நூற்றைம்பத்து நான்காவது அத்யாயம்

ஆபத்தாமம் (தொடர்ச்சி)

(இலவமரத்தின் சரித்திரத்தொடர்ச்சி)

இலவமரமே! பயங்கரனும் எல்லாவிடத்திலும்ஸஞ்சரிப்பவ
மான வாயுவானவன் என்ன காரணத்தால் உன்னை எப்பொழுத
ரக்ஷிக்கிறான்? பந்துவாயிருப்பதாலோ, அல்லது ஸ்நேஹமாயிரு
ப்பதாலோ; இதிற் சந்தேஹமில்லை. இலவமரமே! 'நான் உன்னுடை
வனாக இருக்கிறேன்' என்றுசொல்லி எப்பொழுதும் வாயுவ

வும 1 கீழபபடிநததிலலைமயை நீ அடைநதிருககிறாய அக
ணததால வாயுவானவன உனனை ரக்ஷிககிறான மரமாவது
யாவது வீடாவது இவவிதமாயிருபபதை நான காணென
யில வாயுவினபலததால பஙகமடையாதிருபபதைக காணே
னபது என அபிபபிராயம இலவமரமே! நீயோ வாயுவால
காரணஙகளுககாக ரக்ஷிககபபடுகிறாய, நிசசயம ஆகையால,
ாரஙகளுடன கூடியவனாக ஸநதேஹமிலலாமல நிறகிறாய'
று சொனனா
இலவமரம, 'பிராமணரானநாரதரே! வாயுவானவன எனனை
ககாரணததால ரக்ஷிககிறானென அஃது அவன எனககு
ாவாயிருபபதாலுமனறு, எனககுப பநதுவாயிருபபதாலு
று, வெகுகாலமாக எனனிடம பிரியமுளளவனாயிருபபதாலு
று நாரதரே! எனபராககரமததின பலமானது வாயுவுககும
ததைஉணடுபணணுகிறது வாயுவானவன எனனுடையபலத
பதினெட்டிலொருபாகததையும அடைநதவனலலன மரங
யும மலைகளையும மறறுமுளள அசையாபபொருளையும ஸஞ
ககுமபிராணிகளையும பஙகபபடுததிககொணடு குரூரனாகவரும
புவை நான பலததால அடககியிருககிறேன (மறறவைக
ப) பஙகபபடுததும அநதவாயுவானவன பலமுறை எனனால
கமடைநதிருககிறான தேவரிஷியே! ஆகையால, கோபங
ணட வாயுவினிடமிருநதும நான பயமடைய மாட்டேன'
று சொலலிறறு
நாரதர சொலலததொடஙகினார 'இலவமரமே! உனனு
டய எணணம விபரீதமானது இதிறசநதேகமிலலை வாயுவின
ததிறகுச சரியான பலமுளளபிராணி ஒரிடததிலுமிலலை இந
னும யமனும குபேரனும ஜலஙகளுககுபபதியான வருணனும
யுவுககுச சரியானவாகளலலா மரமே! நீயா சரியாயிருப
ய? இலவமரமே! பிராணியெனறு எதெலலாம பூமியில சலிக
தோ அநத எலலாப பிராணியிடததிலும பூஜயனான வாயு
னவன அசைவையும உயிரையும உணடுபணணும பிரபுவா
ருககிறான இநதவாயுவானவன நனறாகசசலிததால பிராணி
ா நனறாகசசலிககுமபடி செயவான கெடுதலாகசசலிததால
ரிதாகளிடம மிகவும விகாரமான சேஷடையை உணடுபணணு
ன இவவிதமாயிருபபவனும எலலாப பிராணிகளுககும
லானவனும பூஜிககததககவனுமான அநதவாயுவை நீ பூஜி
மலிருககிறாய இது புததிககுறைவையததவிர வேறெனன?

1 வேறுபாடம

பலம இலலாதவனும கெடடபுததியுளளவனுமான நீ வீணு
பலபேசகிருய இலவமரமே! கோபமுதலியவைகளால மை
கபபடடு நீ பொயபேசுகிருய நீ இவவிதம பேசுவதில எனக
கோபமுணடாகிறது உனனுடைய பலதூபபாஷையை ந
இதோ வாயுவுககு நேரிலசொலலுகிறேன புததிகெடடவே
புததியுளளவைகளான சநதனம, ஸயநதனம, சாலம, ஸரள
தேவதாரு, நீாநொசசி, தனவனம எனனும மரஙகளாலும
றும மிககபலமுளள மரஙகளாலுஙகூட இவவிதம வாயு நிந்
கபபடடதிலலை அநத மரஙகளும வாயுவுககுளளபலததை
தஙகளுககுளளபலததையும அறிகினறன ஆகையால, மிக உ
ததமமான அநதமரஙகள வாயுவை அவமதிககிறதிலலை நீ
அவிவேகததால வாயுவின அளவிலலாத பலததை அறியவில
ஆகையால, இபபடியே வாயுவின ஸமீபததிறகுச செலலுகிறே
எனறு சொனனா

நூறறைமபததைநதாவது அதயாயம
ஆபததாமம (தொடர்ச்சி)

(இலவமாத்தின் சரித்திரத்தொடர்ச்சி)

அரசஸரேஷடனே! பிரமமஜஞானிகளிற சிறநத நாரதா
வா இலவமரததினிடம இவவிதஞசொலலிவிடடு, அதனுடை
எலலா வாாததையையும வாயுவினிடம சொலலததொடஙகின
'வாயுவே! இமயமலையினபுறததிலுணடானதும பரிவாரஙகளு
ளதும பெரிய வேருளளதும பெரியநிழலுளளதுமான ஓா இ
மரம இருககிறது அஃது உனனை அவமதிககிறது அஃது உ
னைபபறறிப பலநிநதையுளள வசனஙகளைபபேசிறறு வாயுவே
நான அவைகளை உனமுனனிலையில சொலவது யுகதமாகா
வாயுவே! நீ எலலாபபிராணிகளுககும மேலானவனென
மிகச சிறநதவனெனறும மிகக பூஜயனெனறும எலலா உல
களுககும ஈசனனபரபுவெனறும நானறிகிறேன' எனறுசொ
னா நாரதருடைய இநத வசனததைககேடடு வாயுவானவ
கோபஙகொணடு அநத இலவமரததினிடம வநது பினவரும வ
னததைச சொலலததொடஙகினன

'இலவமரமே! நாரதாபோகுமபோது உனனல எனனைபப
றிய நிநதை சொலலபபடடதாம நானவாயு, எனனுடைய பரா
வததையும பலததையும உனககுககாணபிககிறேன நான உனனை
அறியாதவனலலன மரமே! எனககு நீ தெரிநதவனுயிருககிறு

ரபுவான பிதாமஹர் பிரஜைகளைப் படைக்குங்காலத்தில் உன்னி
த்தில் இளைப்பாறிக்கொண்டிருந்தார். அவர் இளைப்பாறின கார
ாத்தால் உனக்கு இந்த அனுக்ரஹம் என்னால் செய்யப்பட்டது.
ரங்களில் அதமமே![1] அவ்வனுக்ரஹத்தால் உன்னை நான் முறிக்க
ாமலிருக்கிறேன். அவிவேகியான மற்றவனைப்போல் என்னை நீ
வமதிக்கிற காரணத்தால், நீ என்னை அவமதியாமலிருக்கும்படி
தோ என்னைக் காண்பிக்கிறேன்' என்று சொன்னான். பிறகு,
வவிதஞ் சொல்லப்பட்ட இலவமரமானது பரிஹஸிப்பதுபோ
ச் சொல்லத்தொடங்கிறது: 'வாயுவே! நீ கோபங்கொண்டு
ானுக்கவே உன்னை அரண்யத்தில் காண்பித்துக்கொள், என்னி
த்தில் கோபத்தைவிட்டுவிடு, கோபங்கொண்டு எனக்கு என்ன
சய்துவிடுவாய்? வாயுவே! நீ உனக்கு ப்ரபுவாயிரு, நான்
னக்குப் பயப்படுகிறவனல்லன். நான் உன்னைவிடப் பலத்தில்
மலானவன். நான் உன்னிடத்தில் பயத்தை அடையவேண்டிய
லலை. எவர்கள் புத்தியால் பலமுள்ளவர்களோ அவர்கள் மிக
ம பலசாலிகளாகிறார்கள். எவர்கள் பிராணனிலமட்டும் பல
ள்ளவர்களோ அவர்கள் பலமுள்ளவர்களே அல்லரென்று
சால்லப்படுகிறார்கள்' என்றுசொல்லிற்று. இவ்விதஞ் சொல்லி
தைக்கேட்ட வாயுவானவன், 'உனக்குள்ள பலத்தை நாளைக்கே
ாண்பிக்கிறேன்' என்ற வசனத்தைச்சொன்னான். பிறகு, இரவு
ந்தது. உடனே, இலவமரமானது, (வாயுவுக்கு) பகையிருப்பதை
னத்தில் நிச்சயஞ்செய்து தன்னை வாயுவுக்குச் சரியனறென்றும்
ாத்துக்கொண்டு அப்பொழுது ஆலோசிக்கத் தொடங்கிற்று:
ாரதரிடம் என்னால் எந்த வார்த்தை சொல்லப்பட்டதோ அது
பாய். நான் வாயுவின் பலத்திற்கு நிகரான ஸாமர்த்தியமுள்
வனல்லன். அவன் பலசாலியன்றோ? நாரதர் எவ்விதஞ்சொன்
ரோ அவ்விதம் வாயுவானவன் எப்பொழுதும் பலமுள்ளவன்
ான். நானோ மற்ற மரங்களைவிடப் பலங்குறைந்தவனென்பதில்
ந்தேஹமில்லை. ஆனால், புத்தியில் எனக்குச் சரியான மரம்
ன்றுமில்லை. ஆகையால், நான் புத்தியைப் பிடித்துக்கொண்டு
ாயுவினிடமிருந்துநேரும் பயத்தை விலக்கிக்கொள்வேன். அரண்
த்திலுள்ள மரங்கள் அந்தப் புத்தியையடைந்து நிற்குமாகில்
காபங்கொண்ட வாயுவினிடமிருந்து எப்பொழுதும் துன்பமில்
ாதவைகளாயிருக்கலாமென்பதிற் சந்தேஹமில்லை. நான் எவ
தம் அறிகிறேனோ அவ்விதம் மிகவுங் கோபங்கொண்ட வாயு

[1] 'கெட்டபுத்தியுள்ளதே! அதனால், நீ ரக்ஷிக்கப்படுகிறாய். உன்வீர
த்தால் நீ ரக்ஷிக்கப்படவில்லை' என்பது வேறுபாடம்.

இந்த மரங்களை அசையாமலிருக்கும்படிசெய்ய அவிவேகிகளா
இந்தமரங்கள் அறிகிறதில்லை' என்று ஆலோசித்தது கலக்க
அடைந்த இலவமரமானது அப்பொழுது மனத்தில் நிச்சய
செய்துகொண்டு உடனே கிளைகளையும் கவைகளையும் சிறுகிளைக
யும் தானாகவே கீழே தள்ளிக்கொண்டது அந்தமரமானது கி
களையும் இலைகளையும் பூக்களையும் தள்ளிவிட்டுக் காலையில் வருகி
வாயுவைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தது பிறகு, கோபங்கொண்
பெருமூச்செறிந்த வாயுவானவன் பெரிய மரங்களைத் தள்ளி
கொண்டு அந்த இலவமரம் இருக்கிற இடத்திற்குவந்தான் இ
கள் போனதும் துனிக்கிளைகள் விழுந்ததும் பூக்களுதிர்ந்து
யிருக்கும் அந்த மரத்தைக்கண்டு வாயுவானவன் சிரித்து
கொண்டு ஸந்தோஷத்துடன்கூடியவனாகி, ஒடிந்த கிளைகளுள்ள
இலவமரத்தைநோக்கி, இவ்விதம் வசனத்தைச்சொல்லத்தொட
கினான் 'இலவமரமே! கிளைகளை முறிப்பதாகிய கஷ்டம் உ
னால் செய்துகொள்ளப்பட்டதுபோலவேதான் நானும் உன்னை
கோபத்தாற்செய்வேன் உன்னுடைய கெட்ட எண்ணத்தா
இப்பொழுது பூக்களும் துனிக்கிளைகளும் போனவனும் தளி
களும் இலைகளும் உதிர்ந்தவனுமான நீ என்பராக்ரமத்திற்கடங்கி
வனாகச் செய்யப்பட்டாய்' என்றுசொன்னான் அப்பொழு
வாயுவின் இந்தவசனத்தைக்கேட்டு வெட்கமடைந்த இலவ
மானது முன் நாரதர்சொன்ன அந்தவசனத்தை நினைத்து வருத்
மடைந்தது

அரசப்புலியே! இவ்விதமே இலவமரம்போல அவிவேகியா
வன் பலஹீனனாயிருந்துகொண்டு அதிகபலசாலியுடன் விரே
தத்தை உண்டுபண்ணிக்கொண்டு வருத்தமடைவான் ஆ
யால், பலஹீனன் அதிக பலசாலிகளுடன் விரோதத்தை உண்
பண்ணிக்கொள்ளக் கூடாது விரோதத்தை உண்டுபண்ணி
கொள்ளுகிறவன் இலவமரம் எப்படிச்சோகமடைந்ததோ அப்
டிச் சோகமடைவான் பெரியபுத்தியுள்ளவர்கள் அபகாரிகளிட
திலும் விரோதத்தை வெளியிடமாட்டார்கள் மஹாராஜனே
அவர்கள் மெள்ளமெள்ளப் பலத்தைவெளியிடுவார்கள் புத்தியி
லாத மனிதன் புத்தியால் பிழைப்பவனோடு பகைமையைச் செய்
கொள்ளக்கூடாது நல்லபுத்தியுள்ளவனுடைய புத்தியானது பு
களில் தீயானது செல்வதுபோல (விரோதிகளிடம்) செல்லும் அ
சனே! மனிதனிடம் புத்திக்குச் சரியானதொன்றும் இல்
அரசஶ்ரேஷ்டனே! அவ்விதமே பலத்திற்குச் சரியானது இ
வுலகில் ஒன்றுமில்லை ஆகையால், சிறுவனும் ஜடனும் குரு

ம செவிடனுமானாலும அதிக பலமுள்ளவனிடததில (எவனும)
ாறுமையுள்ளவனுயிருககவேணடும சததுருககளைககொலலும
ரசஶரேஷடனே! அஃது உனனிடம காணபபடுகிறது பெரிய
நதியுள்ள அரசனே! பதினெடடு அக்ஷெளஹிணிகளும மஹாத
வான அாஜுனனுடைய பலததிறகுச சரியாகவிலலை அவை
, பலததைத அடைநது ஸஞசரிககிறவனும இநதிரகுமாரனும
ததிபெறறவனுமான பாணடவனுல யுததததில அடிககபபட
பஙகமடைநதன பாரத! ராஜதாமஙகளும ஆபதகாலததிற
ிய தாமஙகளும விரிவாக உனககு உபதேசிககபபடடன
றாராஜனே! திருமபவும எதை நான உனககு உபதேசிகக
ணடும?" என்று வினவினா

நூறறைமபததாறுவது அதயாயம்
ஆபததாமம் (தொடர்ச்சி)

(பீஷமர், பாபத்திற்குக் காரணத்தையும் அதனை
விலக்கும் மார்க்கத்தையும் கூறியது)

யுதிஷடிரா, "பரதாகளிறசிறநதவரே! எது பாபததிறகு
ருபபிடமெனபதையும எநதககாரணததால பாபமுணடாகிற
தனபதையும நான உணமையாகக கேடக விருமபுகிறேன"
ன றுசொலல, பீஷமா சொலலத தொடஙகினா

"அரசனே! எது பாபததிறகிருபபிடமோ அதைககேள.
பரிய முதலைபோனற லோபமெனறு (பாபததிறகிருபபிடம)
லாபததால பாபமுணடாகிறது லோபததிலிருநது பாபமும
தாமமும அபபடியே மிகமேலான துக்கமும உணடாகினறன
நதலோபததால ஜனஙகள பாபததைச செயகிறவாகளாகிறாக
ளா அநதலோபமானது ஹிமஸைககுககாரணமாகிறது லோ
ததிலிருநது கோபமுணடாகிறது லோபததிலிருநது காமமுண
ாகிறது லோபததிலிருநது அவிவேகமும மாயையும மானக
றைவும பராதீனமான பிழைபபும பொறுமையும வெடகததை
டுவதும பொருள நாசமும தாமநாசமும சிநதையும அபகீாத
யுமாகிய யாவுமுணடாகினறன ஈயாமையும குதாககமும
கடடகாரியஙகளில முயறசியும குலமதமும கலவிமதமும அழ
ன மதமும தனமதமும எலலாபபிராணிகளிடததிலும தரோஹ
ம எலலாபபிராணிகளிடததிலும அவமதிபபும எலலாபபிராணி
ளிடததிலும நமபிககையிலலாமையும எலலாபபிராணிகளிடததி
ம கபடமாயிருபபதும பிறாபொருளகளை அபஹரிபபதும பிறா

தாரங்களைத் தொடர்வதும் வாக்கின்வேகமும் மனத்தின்வே
கமும் நிந்திப்பதில் வேகமும் ரஹஸ்யேந்திரியத்தின் வேக
வயிற்றின் வேகமும் பயங்கரமான மரணவேகமும் பலமா
அஸூயையின்வேகமும் வெல்லத்தகாத பொய்யிலுள்ளவேக
தடுக்கமுடியாத நாவின்வேகமும் பொறுக்கமுடியாத செவியி
வேகமும் நிந்தையும் ஸ்துதியும் மத்ஸரமும் பாபமும் கெட்ட
கையைச்செய்வதும் எல்லாவிதமான ஸாஹஸங்களையுஞ் செய்
தும் செய்யத்தகாதவைகளைச் செய்வதும் லோபத்தாலுண்
கின்றன மனிதர்கள், பிறந்தபொழுதும் குழந்தைப்பருவத்
லும் கௌமாரப்பருவத்திலும் யௌவனப்பருவத்திலும் த
குரிய ஒரு காரியத்தை விடாமலிருக்கக் காரணமும், ஜரை
அடைந்தவனிடத்திலும் கிழத்தனத்தை அடையாததும்,
பொழுதும், ஆழமான ஜலமுள்ள நதிகளால் கடலானது நிர
முடியாமலிருப்பதுபோல் எவ்விதமும்[1] பிரியத்தால் பூர்த்திசெ
முடியாததும், லோபங்களால் ஸந்தோஷமடையாததும், காம
ளாலும் திருப்தியடையாததும், தேவர்களாலும் கந்தர்வர்க
லும் அஸுரர்களாலும் பெரிய உரகர்களாலும் அப்படியே எ
லாப்பிராணிகளின் கூட்டங்களாலும் உண்மையாய் அறியப்பட
ததுமான அந்தலோபத்தையும் (அதற்குக்காரணமான) அஞ்ஞா
கத்தையும் மனத்தைவென்ற மனிதன் ஜயிக்கவேண்டும் கௌ
ரவ! மனத்தை அடக்காதவர்களும் லோபிகளுமாயிருப்ப
களுக்கு டம்பமும் த்ரோஹமும் நிந்தையும் கோட்சொல்லுவது
மத்ஸரமும் உண்டாகும் மிகப்பெரிய சாஸ்திரங்களைக்கற்றவ
ளும் பலகல்விகளுள்ளவர்களும் ஸந்தேஹங்களை அறுக்கிறவ
ளுமாயிருப்பவர்களும் அல்பமானபொருளில் புத்தியுள்ளவ
ளாகி இவ்வுலகில் கஷ்டப்படுகிறார்கள் த்வேஷத்தையும் கோப
த்தையும் அடைந்தவர்களும் பெரியோர்களின் ஆசாரத்திலிருந்
விலகியவர்களும் புற்களால் மறைக்கப்பட்ட கிணறுக
போல் வாக்கில் இனிமையுள்ளவர்களும் உள்ளத்தில் கத
போன்றவர்களும் தர்மவேஷம் பூண்டவர்களும் தர்மத்தி
கென்று பிறரைத் துன்பப்படுத்துகிறவர்களுமான அல்பர்க
ஜகத்தைத் திருடுகிறார்கள் ஒரு காரணத்தைப் பலமாக
கொண்டு[2] பல கெட்ட வழிகளையும் உண்டுபண்ணுகிறார்க
பேராசைக்குத்தக்க ஞானங்களிலிருந்துகொண்டு எல்லா நல்
வழிகளையும் அழிக்கிறார்கள் பேராசைபிடித்த கெட்டபுத்தியுள

1 ‘பொருளின் வரவால்’ என்பது வேறுபாடம்
2 இங்கு ‘தர்ம’ என்கிற பதம் விடப்பட்டது

களால் அபஹரிக்கப்படும் தாமதத்தினின்று எது எது மாறு
தோ அது அது பிறகு அவ்வவ்விதமே பரவித்தி அடையும்
ரவ்ய! பேராசை கொண்ட புத்தியுள்ளவர்களிடம் காவமும்
ரபமும் கொழுப்பும் தூக்கமும் ஸந்தோஷமும் சோகமும் அபி
னமுமே காணப்படுகின்றன எப்பொழுதும் லோபத்துடன்
ய இவர்களை அயோக்கியர்களென்று தெரிந்துகொள் யோக
ர்களைப்பற்றிக் கேள் எவர்களிடம், 'பரலோகம்சென்று
நம்பவும் இவ்வுலகத்திற்கு வந்து விடுவோமோ' என்கிற பய
ம் பரலோகத்தைப் பற்றிய பயமும் இல்லையோ, பிரியங்களும்
பிரியங்களுமான போக்கிய வஸ்துக்களில் ஆசையில்லையோ,
ர்களுக்குப் பெரியோர்களின் ஆசாரம் பிரியமோ, எவர்களிடம்
க்கம் நிலைபெற்றிருக்கிறதோ, எவர்களுக்கு ஸுகமும் துக்க
ம் ஸமமோ, எவர்களுக்கு ஸத்தியம் மிகமுக்கியமோ, பரிசுத்த
ன நியமமுள்ள அந்தப் பெரியோர்களைப்பற்றிச் சொல்லு
றேன் ஓ! பாரத! அவர்கள் கொடுப்பவர்களும் பெற்றுக்
ள்ளாதவர்களும் அவ்விதமே தயையுள்ளவர்களும் பிதருக
ளிடமும் தேவர்களிடமும் அதிதிகளிடமும் பக்தியுள்ளவர்களும்
பொழுதும் முயற்சியுள்ளவர்களும் யாவருக்கும் உபகாரஞ்
யகிறவர்களும் வீரர்களும் எல்லாத் தர்மங்களையும் ரக்ஷிக்கிறவர்
நம் எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் ஹிதர்களும் யாவற்றையும் வரை
மற் கொடுக்குந்தன்மையுடையவர்களுமாக இருப்பார்கள் தா
த்திற்குரிய வ்யவகாரத்தைச்செய்யும் அவர்களை (அதிலிருந்து)
சைக்கமுடியாது எந்த நடையானது ஸாதுக்களால் முன்
லத்தில் அனுஷ்டிக்கப்பட்டதோ அது வேறுமைப்படாது
லவழியிலிருப்பவர்கள், பயமுள்ளவர்களும் சபலர்களும் பயங்
ர்களுமாக இருக்கமாட்டார்கள் ஸாதுவாயிருப்பவர்கள் எப்
ாழுதும் அவர்களை வழிபடவேண்டும் அஸாதுக்களை விலக்க
் வேண்டும் ஆசையையும் கோபத்தையும் விலக்கியவர்களும்
பிமானமும் அஹங்காரமும் அற்றவர்களும் நல்ல நியமமுள்ள
ர்களும் உறுதியான மரியாதையுள்ளவர்களுமாயிருப்பவர்கள்
வர்களோ அவர்களை உபாஸனை செய் அவர்களுடைய தா
த்தையுங்கேள் யுதிஷ்டிர! அவர்கள்செய்யும் தர்மமானது
லா) 1 சொல்லவேண்டியதற்காகவும் கீர்த்திக்காகவும் செய்யப்
டுகிறதன்று செய்யவேண்டியது கடமை என்றெண்ணியே
ர்மமும் அதுபோலச் சரீரத்திற்குரிய காரியங்களும் செய்யப்படு
ன்றன பயமும் கோபமும் ஆசையும் சோகமும் அவர்களிடம்
ரா அவர்கள் தர்மவேஷம் பூண்டவர்கள் அல்லர், மறைவாக
ன்றைச் செய்கிறவர்களுமல்லர் கௌந்தேய! எவர்களிடம்

1 'பொருளுக்காகவும்' என்பது வேறுபாடம்

பேராசையும் அவிவேகமும இலலையோ எவாகள ஸதயததில ஒழுஙகான நடையிலும நிலைபெறறிருககிறாகளோ எவாகளுக (அதிலிருநது) திருமபவும நழுவுதல இலலாமலிருககிறதோ அ களிடம|பகதியுடன இரு லாபஙகளில ஸநதோஷமடையா லும லாபமிலலாதவைகளில துககபபடாமலும இருபபவாகளு உறுதியான பராககிரமமுளளவாகளும உணமையான வழிய நிலைபெறறவாகளும அறிவில விருபபமுளளவாகளும லாபால மும ஸுகதுககமும பிரியாபபிரியமும மரிபபதும ஜீவிபப ஸமமாகக கொணடவாகளும அபிமானமும அஹஙகாரமும அ றவாகளும ஸதவகுணததிலிருபபவாகளும ஸமதிருஷடியுளள களும தாமததில பிரீதியுளளவாகளும உததமாகளுமான அ மஹாதமாககளை நீ அடககததுடனும அஜாகரதை இலலாமலு நனறுகப பூஜிததுககொணடிரு அபபா ! க்ஷேமமுளளவனே அவாகளின சொறகளயாவும தெயவததின அனுகரஹதது குணமுளளவைகளாகவே இருககும மறற மூடாகளுடைய னறசொறகள அமஙகளததைக கொடுககத தககவைகளாகும எனறு சொனனா

நூறறைமபததேழாவது அதயாயம

ஆபததாமம (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர் அஜ்ஞானத்தின் லக்ஷணமுதலியவற்றைச் சொல்லியது

யுதிஷடிரா, “குருகுலததிலுதிதத பிதாமஹரே ! துனப ளுககு இருபபிடமான லோபம சொலலபபடடது அஜ்ஞான ததையும உணமையாகக கேடகவிருமபுகிறேன” எனறுசொனன

பீஷமா, “எவன அஜஞானததால பாபததைசசெயது த குத தககதை அறிநதுகொளளாமல ஸாதுககளின நடைகளை பகைககிறானோ அவன உலகம நிநதிககததகக நிலைமையை அ வான, அஜஞானததால நரகததை அடைவான, அஜஞான தால கெடடகதியை அடைவான, அஜஞானததால துககத அடைவான அஜஞானததால ஆபததுககளில முழுகுவான எனறுசொனனா யுதிஷடிரா, “அரசரே ! அஜஞானத யும அஜஞானததின பரவிருததியையும இடததையும வள சியையும குறைவையும உறபததியையும மூலததையும சோக யையும கதியையும காலததையும காரணததையும காரி ததையும உளளபடி உணமையாகக கேடக விருமபுகிறேன து மாகக காணபபடுவது எதுவோ அஃது அஜஞானததாலுணட தனறோ ?” எனறு கேடக, பீஷமா சொலலததொடஙகினா

"ராகமும், த்வேஷமும், மோஹமும், ஸந்தோஷமும், சோக
ம், அபிமானமும், காமமும், கோபமும், காவமும், தூக்கமும்,
ரமபனும், விருப்பமும், பகையும், தாபமும், பிறர்களின்பெரு
மயிலவருததமும், பாபசெயலகளும் 1 அஜஞானமெனறு
ால்லப்படுகின்றன மஹாராஜனே! ஈந்த அஜஞானததில பர
ருததியைப்பற்றியும் வளாசசி முதலியவைகளைப்பற்றியும் நீ
டகிருயோ அவறறை அதிகவிரிவாகக கேள பரதகுலததில
ிததத அரசனே! அஜஞானம அதிலோபமெனனும இவவிரண
் ஸமமான பயனுளளவைகளெனறும ஸமமான தோஷமுள
ளவைகளெனறும தெரிநதுகொள அஜஞானமானது லோபததி
ருநது உணடானது பலவிதமான கஷடகதியைக கொடுகக
வணடி லோபம வளாசசியடைநதால அஜஞானம மிகவளாசசி
டையும லோபம ஸமமாகவிருநதால அது ஸமமாயிருககும
லாபம குறைநதால அது குறைவடையும லோபமுணடானல
ஜஞானமுணடாகும (அஜஞானஸவரூபமான) லோபததிறகு
லம 2 அவிவேகமாகும காலதகால பலசரீரஙகளிலபிறபபது
ஜஞானததினகதியாகும 3 லோபம அறுககபபடவும வேறறு
மபபடவும காலநதான காரணமாகும விவேகமிலலாதிருபபவ
ுககு அஜஞானததால லோபமும ஆசையை உருவமாகக
காணட (கஷட) கதியும உணடாகும லோபகதிலிருநதே எல
ா ததோஷஙகளுமுணடாகினறன ஆகையால, லோபததைவிலக
கொளளவேணடும ஜனகரும யுவனுாவனும பருஷதரவனும
ரஸேனஜிததும மறறுமுளள அரசாகளும லோபததைநாசஞ
சயததால தேவலோகம அடைநதாாகள லோபததை நனருக
றுததுவிடடபின அரசாகள தேவலோகமடைநதிருககிருாகள
ருககளிறசிறநதவனே! பரதயகஷமாகவே லோபததைப புததி
ால விலககிககொள மனிதன லோபததைவிலககிவிடடால இவ
லசததிலும இறநதபினனும ஸுகமடைநது ஸநதோஷிபபான"
னறுசொனனா

---

1 'இஙகு காரியததிறகும காரணததிறகும வேறறுமையிலலை என
னும கொளகையை அனுசரிதது அஜஞானததினகாரியமான ராகமுத
லியவறறையே அஜஞானமெனறுகூறினா' எனபது பழையவுரை

2 'காரியாகாரியஙகளின வேறறுமையை அறியாமை அவிவேகம,
இஃது உளளவரைககும அஜஞானமும இருககும இதுதான அஜஞா
னததின சோககையாகும' எனபது பழையவுரை

3 'லோபததினநாசததிறகும வேறறுமைககுங காரணமானகாலந
தான அஜஞானததின நாசததிறகும வேறறுமைககும காரணமாகும'
எனபது பழையவுரை

நூற்றைம்பத்தேட்டாவது அத்யாயம்
ஆபத்தர்மம் (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர், தமமானது தர்மத்திற்கு முக்கியகாரணமென்று சொல்லி அதனைப் புகழ்ந்து கூறியது)

யுதிஷ்டிரர், "தர்மபுத்தியுள்ளவரே! வேதமோதுவதி முயற்சிசெய்கிறவனும் விசேஷமாகத் தர்மத்தைவிரும்புகிறவ மான பிராம்மணனுக்கு இவ்வுலகத்தில் எது சிறந்ததென சொல்லப்படுகிறது? பிதாமஹரே! இவ்வுலகில் பலவிதமா காணப்படுவதில் இவ்வுலகத்திலும் மேலுலகத்திலும் எதை சிறந்ததென்று நினைக்கிறீரோ அதை எனக்குச் சொல்லவே டும் பாரதரே! இந்தத் தர்மவழியானது பெரிதும் பலகிளைக உள்ளதுமாயிருக்கிறது இதிலுள்ள தர்மங்களுள் எது முக்கி மாக அனுஷ்டிக்கத்தக்கதென்று கருதப்படுகிறது? தந்தையா அரசரே! பெரிதும் பலகிளைகளுள்ளதுமான தர்மத்திற்கு உ மையாக எதுமுக்கியமானமூலமோ அதுமுழுமையும் சோம்பலி றிச் சொல்லும்" என்றுசொல்ல, பீஷ்மர் சொல்லத்தொடங்கின

"அறிவிற்சிறந்த நீ எதனால்க்ஷேமத்தையடைவாயோ, அ ருதத்தைப்பானம்பண்ணியதுபோல எதனால் திருப்தியுள்ளவ ஆவாயோ அதனை இப்பொழுது உனக்குச் சொல்லுகிறே மஹரிஷிகளால் தத்தமக்குள்ளஞானத்தை ஆச்ரயித்துப் பலவி மான அந்த அந்தத் தர்மமுறைகள் கூறப்பட்டிருக்கின்ற அவைகளுள் [1] தமமானது மிகமுக்கியமானது நிச்சயமான அ வுள்ள பெரியோர்கள் தமத்தை மோக்ஷத்திற்குக்காரணமென கூறுகிறார்கள் பிராம்மணனுக்குத் தமமானது ஸனாதனமா சிறந்ததர்மமாகும் தமமில்லாதவனுக்குக் காரியங்களினஸித் உள்ளபடி காணப்படுகிறதில்லை தமமானது தானத்திற்கும் யாக களுக்கும் அத்தியயனத்திற்கும் மேலானதாயிருக்கிறது தம னது தேஜஸைப் பெருக்கச்செய்யும் தமமானது பெரியபரிசுத்த மாகும் தேஜஸ்ஸுடன்கூடியமனிதன் பாபங்களை விட்டுவிலகி பெரியபயனைப்பெறுவான் உலகங்களில் தமத்திற்குச்சரியா வேறுதர்மத்தை நாங்கள்கேட்டதில்லை உலகத்தில் எல்லாவித மங்களுமுள்ளவர்களுக்கும் தமமானது உத்தமதர்மமெனப்படு விதத்தம் அரசனே! எப்பொழுதும் தமத்துடன்கூடியிருப்பவ பெரிய தர்மத்தை அடைவான், இங்கும் இறந்தபின்னும் பெ ஸுகத்தையும் பெறுவான் தமமுள்ளவன் ஸுகமாக உறங

[1] இந்திரியங்களின் அடக்கம்.

ன, ஸ்வேச்சமாகவே விழித்துக்கொள்வான், உலகங்களிலும் ச்சமாக ஸஞ்சரிப்பான், இவனுடையமனமும் தெளிவாயிருக் தமமில்லாதபுருஷன் அடிக்கடி துக்கத்தை அடைவான், குற்றத்தாலுண்டாகும் மற்றும் பல துன்பங்களையும் உண்டு ணிக்கொள்ளுவான் நான்கு ஆஶ்ரமங்களிலும் தமமே உத் மான வரதமென்று சொல்லுகிறார்கள் எவைகளின் கூட்டம் மோ அவ்வித்த தமத்திற்குரிய குறிகளைச் சொல்லுகிறேன் ளரவய! பொறுமை, தைரியம், கொல்லாமை, ஸமபுத்தி, ஸத், ருஜுவாயிருப்பது, இந்திரியங்களைவெல்லல், ஸாமாத்தியம், நதுவாயிருப்பது, வெட்கம், சபலமில்லாமை, தீனத்தனமில் மை, கோபமில்லாமை, ஸந்தோஷம், இன்சொல், தானஞ்செய் மை, அஸூயையின்மை, பெரியோர்களைப் பூஜிப்பது, பிராணி டம் தயை, கோட்சொல்லாமை, ஜனவாதத்தையும் பொய் த்தையும் ஸ்துதியையும் நிந்தையையும் விலக்குவது (இவை தமத்தின் குறிகளாகும்) இவைகளின் சேர்க்கை தமமாகும் முள்ளவன் காமத்தையும் கோபத்தையும் லோபத்தையும் வத்தையும் அடங்காமையையும் தற்புகழ்ச்சியையும் ரோஷத் தயும் அஸூயையையும் அவமானத்தையும் செய்யவேமாட் ன நிந்திக்கப்படாதவனும் ஆசையற்றபுத்தியுள்ளவனும் அல்ப ங்களை விரும்பாதவனும் அஸூயையில்லாதவனுமான இந்த ரிதன ஸமுத்திரம்போல [1] எவ்விதத்தாலும் திருப்தியுள்ளவ கமாட்டான் தமமுள்ளவன், ' நான் உன்னுடையவன், நீ என் டையவன், அவர்கள் என்னைச்சேர்ந்தவர்கள், நான் அவர்க ச்சேர்ந்தவன் ' என்ற இந்த முன்னுள்ளசம்பந்திகளின் சம்பந் ந்தைப் பற்றுதலுடன் அடையமாட்டான் கிராமத்திற்குரிய வகளும் அப்படியே வனத்திற்குரியவைகளுமான உலகத்தி ள்ள பாவிருத்திகளெல்லாவற்றையும் நிந்தையையும் ஸ்துதியை எவன் அடையவில்லையோ அவன் முக்தியடைவான் எவன் த்திரஸ்வபாவமும் நல்லசீலமும் தெளிந்தமனமுமுள்ளவனும தமாவை அறிந்தவனுமாயிருக்கிறானோ பலவிதமான ஆசைகளி ருந்து விடுபட்ட அவனுக்கு இறந்தபின் பெரியபயனுண்டாகும் லொழுக்கையும் நல்லசீலமும் பொருந்தியவனும் தெளிந்தமன ள்ளவனும் ஆத்மாவை அறிந்தவனுமான அறிஞன் இவ்வுலகில் ஜையைப்பெற்றுப் பிறகு நற்கதியை அடைவான் எந்தக்காமம் வ்வுலகில் சுபமாகவே இருக்கிறதோ, எது ஸாதுக்களால் ஆஶ்ர

[1] 'பிரமமலோகங்கிடைத்தாலும் அஃது அநித்யமானதால் அதனை விரும்பான்' என்பது பழையவுரை

யிககபபடடதோ அததான ஞானததுடனகூடிய முனிககு இ
கையுளளவழியாயிருநது குறையாமலிருககும (வீடடிலிருந
வெளிககிளமபி அரணயஞசெனறு இநதிரியஙகளை வெனறவ
ஞானததுடனகூடியவனும காலததை எதிபாாததுககொண
இவவிதம ஸஞசரிபபவனுமாயிருபபவன பிரமமததின தனமை
அடையததககவனுவான பிராணிகளிடமிருநது எவனுககுப
மிலலையோ, எவனிடமிருநது பிராணிகளுககுப பயமிலலை
அவனுககுச சரீரததிலிருநது விடுபடடபின ஓரிடததிலிருந
பயமிராது அவன காமஙகளை அனுபவிதது அழிபபான, (
சாகக) காமஙகளைச சோககமாடடான, எலலாப பிராணிகள
மும ஸமமாயிருநதுகொணடு பயமிலலாமலிருககும மித
நிலையை அடைவான ஆகாயததில பறவைகளின வழிபோல
தணணீரில மீனகளின வழிபோலவும அவனுடைய வழி கா
படாது, ஸநதேஹமிலலை அரசனே! எவன வீடுகளை வில
விடடு மோக்ஷததையே அடைகிறுனே அவனுககு அழிவிலல
வருஷஙகள தேஜோமயமான உலகஙகள விதிககும
லாககாமஙகளையுந தளளிவிடடுத கவததையும விதிபபடி தள
விடடுப பலவிதககலவிகளையும தளளிவிடடு மறற யாவறறை
தளளிவிடடுக காமவிஷயததில பரிசுததனும திருமபாமல செ
கிறவனும தெளிநத மனமுளளவனும பரிசுததனுமான ஆ
ஜஞானியானவன இநத உலகததில பூஜையைபபெறறுப பி
ஸவாககததைஅடைவான வேதராசிகளிலிருநது வெளியான
(பிராணிகளின ஹருதயமெனனும) குகையில வைககபபடட
அழிவிலலாததுமான பிரமமலோகமெனனும ஸதானமான
தமததால அடையபபடுகிறது ஞானததில ஸநதோஷபபடுகி
னும எலலாபபிராணிகளிடமும மிததிரனுயிருபபவனுமான
வுளளவனுககு இவவுலகில மறுபிறபபெனனும பயமிலலை
லோகததைபபறறிய பயம ஏது? தமததில ஒருதோஷந தா
இருககிறது, இரணடாவது தோஷமிலலை அதாவது—த
துடனகூடிய இநதமனிதனை உலகம சகதியறறவனெனறு நினை
கும அறிவுளளவாகளில மிகபபெரியவனே! தமமுளளவனு
இநதத தோஷமொனறே, குணமோ மிகஅதிகம பொறுமைய
மிகபபெரியஉலகஙகள விதிககினறன பொறுககுநதனமை
அரிது பாாதத! தமமுளளவனுககு அரணயததால எனனபய
அதுபோலத தமமிலலாதவனுககும அரணயததால எனனபய
தமமுளளவன எவவிடததில வஸிககிறுனே அதுதான அ
யம ஆஶரமமும அதுதான" எனறுசொனனா பீஷமருடை

தவசனததைக கேடடு யுதிஷடிரராஜா அமிருததததால திருபதி
டைநதவரபோல மிகக ஸநதோஷமுளளவராஞா அவா தா
ைததத தரிபபவாகளுள சிறநத பீஷமரைத திருமபவுமகேடக,
கு, கௌரவாகளிற சிறநத அநதபபீஷமருமம பிரீதியுடன
வறறையும அவருககுச சொலலலாஞா

நூறறைமபததோனபதாவது அதயாயம
ஆபததாமம (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர் தவத்தின்பெருமையைச் சொல்லியது)

"இஃதனைததும தவததை மூலமாகக கொணடதெனறு கவி
ர சொலலுகிருாகள தவததைசசெயயாதமூடன காரியஙக
ன பயனை அடையமாடடான பிரபுவான பிரமமதேவரானவா
பததாலேயே இவவுலகததையெலலாம படைததா, அப
டயே ரிஷிகள தவததால வேதஙகளை அடைநதாாகள அன
ததையும கனிகளையும கிழஙகுகளையும தவததாலேயே (பிரமம
வா) உணடுபணணிஞா மனததை அடககின வரிததாகளும
வததிஞல மூனறு உலகஙகளையும பாாககிருாகள அகதமுத
ப ஔஷதஙகளும பூஜயமான மூனறுவேதவிததைகளும தவத
லேயே ஸிததிககினறன ஸிததியானது தவததை மூலமாகக
ாணடதனறே? எஃது அடையததகாததும ஆராதிககததகா
தும அடககததகாததும பொறுககததகாததுமா யிருககிறதோ
துமுழுதும தவததால ஸாதிககபபடும தவமெனபது காண
கூடியதனறு ரிஷிகள அணிமாமுதலிய ஐஶவாயததைத
வததாலேயே அடைநதிருககிருாகள, ஸநதேகமிலலை களளைக
டிததவனும உடையவன விருபபததுககு மாருகப பொருளை
டுபபவனும பரூணஹததிசெயதவனும குருதாரததினிடம
னறவனுமான மனிதன நனருகசசெயயபபடட தவததாலேயே
பததிலிருநது விடுபடுகிருன பலரூபமுளள தவததினுடைய
நத அநத வழிகளால பிரவருததிககிறவனும நிவருததிதாமததி
ருககிறவனுமான மனிதனுககு உபவாஸததைவிடப பெரியதவ
லலை மகாராஜனே! அஹிமஸை, ஸதயவசனம, தானம, இந
ரியஙகளின அடககம இவைகளைவிட மேலான தவமானது
பவாஸவிரதமே தானததைக காடடிலும மிகவும செயயக
டினமானது வேறிலலை, தாயிலும சிறநததான[1] ஆஶரமமிலலை,

---

[1] 'யாவறறையும விடடுவிலகின ஸநயாஸியும தாயைவிடககூடாது'
னபது பழைய உரை

மூனறு வேதஙகளையும கறறவாகளைககாடடிலும மிகபபெ
திலலை, ஸநயாஸததிலும மிகபபெரிதான தவமிலலை பிர
மணாகளும ரிஷிகளும பிதருககளும தேவாகளும இநதிரியஙக
(வெளியிற செலலாமல) ரக்ஷிககிறாாகள ஆகையால, பொரு
ளும தாமததிலும உபவாஸததைவிடப பெரிதான தவமில
ரிஷிகளும பிதருககளும தேவாகளும மனிதாகளும மிருகஙக
பக்ஷிகளும ஸதாவரஙகளும ஜஙகமஙகளுமான மறறுமுளள பி
ணிகள யாவும தவததை மிகபபெரிதாகக கொணடிருககினற
அவைகள தவததால ஸிததிபெறுகினறன இவவிதமே தே
கள தவததால மஹிமையை அடைநதிருககிறாாகள இநத [1] வெ
வேறான இனபஙகளும எபபொழுதும தவததினபயனகளாகு
தவததால தேவததனமையையும அடையலாமெனபது
சயம" எனறுசொனனா

நூறறறுபதாவது அதயாயம

ஆபததாமம். (தொடர்ச்சி)

(பீஷமர், ஸத்தியத்தின் லக்ஷணமுதலியவற்றைச் சொல்லியது.

யுதிஷடிரா, "பிதாமஹரே! பிராமமணாகளும ரிஷிகளு
பிதருககளும தேவாகளும ஸதயததைத தாமமெனறு கொ
டாடுகிறாாகள நான ஸதயததைத தெரிநதுகொளள விருப
கிறேன அதனை எனககுச சொலலவேணடும அரசரே! ஸ
யம என்ன லக்ஷணமுளளது? அஃது எபபடி அடையபபடு
ஸதயததை அடைநதால எனனவரும? அஃது எததனமையது
சொலலவேணடும" எனறுகேடக, பீஷமா சொலலததொட
கினறா

'நானகு ஜாதிகளுககுமுளள தாமஙகளுடைய [2] ஸா
காயமானது சிறநததனறு பாரதா! ஸததியமானது எல
ஜாதிகளுககும பொதுவான தாமமாகும, ஸதயமான
எபபொழுதும ஸாதுககளிடமுளள தாமமாகும ஸத
மானது ஸனாதனமான தாமமாகும ஸததியததை
பூஜிககவேணடும ஸதயமானது உததமமான கதியாகு
ஸதயமானது தாமமும தவமும யோகமுமாகும ஸதயமான

---

[1] 'காணபபடுமெ நக்ஷததிர முதலிய ஜயோதிகள தவததினபய
கள' எனபது பழைய உரை

[2] ஒருஜாதிககு விதிதததாமததை மறறொரு ஜாதியிலுளளவ
செயவது

னதனமான பிரமமம ஸததியமானது பெரிய யஜனுமாகச
ாலலபபடுகிறது ஸதயததில யாவும நிலைபெறறிருககினறன
தயததின ஸவரூபம எதுவோ அதையும அதன லக்ஷணததை
ம் அதனபராகரமததையும உளளபடி முறையே சொலலுகி
ன ஸதயம எவவிதம அடையபபடுமோ அதனையும இதில நீ
ரிநதுகொளளததககவன பாரத! எலலா உலகஙகளிலும
தயம பதினமூனறு விதமாக அடையபபடுகிறது? அரசஸரேஷ
னே! உணமை, ஸமதை, தமம, அமாதஸாயம, க்ஷமை, லஜஜை,
திதிக்ஷ, அனஸூயை, தயாகம, தயானம, ஆரயததனமை,
ருதி, எபபொழுதும தயை, அஹிமஸை எனறு ஸதயததின
ருவஙகள [1]பதினமூனறாகும, ஸநதேகமிலலை உணமையெனபது
ழிவிலலாததும நிலைபெறறதும விகாரமிலலாததும எலலாத தா
ஙகளுககும விரோதமிலலாததுமாயிருககும இது யோகததால
டையபபடும தனனிடததிலும சதருவிடததிலும இஷடத
லும அனிஷடததிலும (ஒருவிதமாயிருபபது) ஸமதை எனறு
சாலலபபடுகிறது இஃது விருபபு வெறுபபுககளையும காமகரோ
ஙகளையும நசிககும்படி செயதபின அடையபபடும எபபொழு
ம வேறுவஸதுவில ஆசையிலலாமையும, காமபீரயமும, தைரிய
ம, பிறருககுத தீஙகுசெயயாமையும, கோபததை அடககுவ
ம தமமாகும இது ஞானததால அடையபபடும தானததிலும
மததிலுமுளள அடககமானது அமாதஸாயமெனறு அறிஞா
ள கூறுகிறாகள எபபொழுதும நிலைபெறற ஸதயததால மனி
ன அமாதஸாயமுளளவனாக இருககவேணடும ஸாதுவானவன
பாறுககககூடிய விஷயததிறபோலவே பொறுககககூடாத விஷ
ததிலும, எலலாவிதமான பரியஙகளையும அபரியஙகளையும
ூமிககவேணடும அதனால, ஸததியததை அடைவான எப
பாழுதும நலல அடசகமுளளவாகும மனமும புததியுமுளள
ஞகி மஙகளகாரயததை நனறாகசசெயவதும ஒருவிஷயததிலும
ாடடமிலலாமலிருபபதும லஜஜையாகும லஜஜையானது தாமத
ால அடையபபடும உலகததை அனுஸரிதது நடககவேணடி
றமபொருளகளின நிமிததம பொறுததுககொளவது உததம
ாமமான திதிக்ஷையாகும அது தைரியததால அடையபபடும
மபீரமாக இருபபது அனஸூயையாகும இது தானததால
டையபபடும பறறுககளை முறறும துறநதமனிதன அவவிதமே
ிஷயஙகளையும விடுவது ராகமும துவேஷமும இலலாதவனுக

[1] பதினனகு கூறபபடடுளளன தயாகததையும தயானததையும
னறாகக் தயாகவிஷயமான தயானமெனறு பழையஉரை கூறுகினறது

குளள தயாகமாகும வேறுவிதமாயுளளது தயாகமனறு. [1]ஆ
யறறவனும பயனைக கருதாதவனுமாய எவன முயறசியுட
பிராணிகளுககுச சுபமான காமததைசசெயகிறுனே அவனு
அஃது ஆயததனமையாகும ஸுகததிலும துககததிலும
ஒல விகாரததைஅடையமாடடானே அதுதருதியாகும நன
ஸமபததை விருமபுகினற அறிவுளளவன எபபொழுதும அ
அடையவேணடும (மனிதன) எவவிதததிலும பொறுமையுள
வனும அவவிதமே ஸதயததைப பெரிதாககககொணடவனும
இருககவேணடும ஸநதோஷததையும பயததையும கோ
ததையும விடடவனுனபணடிதன [2] தயையை அடைவான
கையாலும மனததாலும வாககாலும எலலாப பிராண
ளிடததிலும அனுகரஹமும தானமும அஹிமஸையாகும இ
ஸாதுககளின ஸனாதனமான தாமம பாரத! ஸதயமெனனு
ஒரே லக்ஷணமுளள வெவவேறுன இநதப பதினமூனறு
ரூபஙகளும ஸதயததையே அடுததிருககினறன", ஸதயத
யே பெருமைபபடுததுகினறன அரசனே! ஸதயததைச
நதகுணஙகளின முடிவைச சொலல இயலாது ஆகையா
பிராமமணாகளும தேவாகளும பிதருககளும ஸதயததை
கொணடாடுகிறாகள ஸதயததைவிடப பெரிய தாமமில
பொயயைவிடப பெரியபாதகமிலலை ஸதயமானது தாமத
நிலையாகும ஆகையால, ஸதயததைக குறைவிலலாமலிருக
செயயவேணடும தானமும தக்ஷிணையுடனகூடிய யாகஙகளு
மூனறு அககினிகளைசசோநத அககிஹோததிரமும வேதஙகளு
மறறுமுளள தாமநிசசயஙகளும ஸததியததிலிருநது வருகினற
ஆயிரம அசுவமேதயாகஙகளும ஒரு ஸதயமும தராசில தூக
படடன ஆயிரம அசுவமேதஙகளைவிட ஒருஸதயநதான சிற
தாயிருநதது" எனறு சொனனா

நூறறறுபததோராவது அதயாயம

ஆபததாமம (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர், கோபமுதலியவைகளின் உத்பத்தி முதலியவற்றைக் கூறியது)

யுதிஷடிரா, "பரதாகளிறசிறநதவரே! எநதஅஜஞானததிலி
நது கோபமும, காமமும, சோகமும, அவிவேகமும, பரவிருத

---

[1] இதனபிறகுளள அதிகபாடமான அரைசுலோகம விடபபடடது

[2] 'தருதிம' எனபது மூலம, அதறகு, 'தயை' எனபது பழைய உ

, பரவசத்தன்மையும், மதமும், லோபமும், மாத்ஸர்யமும், ஷையும், நிந்தையும், அஸூயையும், தயையும், பயமும் உண்டா றனவோ, பிராஜ்ஞர்களிற் பெரியவரே! அதனையும் இவைகளை உள்ளபடி எனக்குச் சொல்லவேண்டும்" என்றுகேட்க, பீஷ சொல்லத் தொடங்கினார்.

"மஹாராஜனே! பிராணிகளுக்கு அதிகபலமான சத்துருக ளென்றுசொல்லப்படும் இந்தப் [1] பதின்மூன்றும் நாலுபக்கத்தி ம இவ்வுலகிலுள்ள புருஷர்களைப் பிடித்துக்கொண்டிருக்கின்றன. ஜாக்ரதையாயிருக்கும் புருஷனை இந்தப்பகைகள் ஜாக்ரதை ள்ளவைகளாகித் துன்பப்படுத்துகின்றன. இவைகள் செந்நாய போல மனிதனைக் கண்டமாத்திரத்தில் [2] பலாத்காரமாக சஞ்செய்கின்றன. புருஷஸ்ரேஷ்டனே! மனிதன், 'எப்பொழு ம் இவைகளிலிருந்து துக்கமுண்டாகிறது, இவைகளிலிருந்து பமுண்டாகிறது' என்று தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். அர னே! இவைகளுண்டாவதையும் இருப்பதையும் நசிப்பதையும் பொழுது உனக்குச் சொல்லுகிறேன். முதலில், கோபமுண் வதை உள்ளபடி சொல்லுகிறேன். அரசனே! சொல்லுகிற னிடமிருந்து அதைக் கேள். லோபத்திலிருந்து கோபமுண் கிறது, பிறரிடம் (காணப்படும்) குற்றங்களால் வருத்தியடை து. அரசனே! அது பொறுமையால் தடுக்கப்படுகிறது, ாறுமையால் விலகுகிறது. சங்கல்பத்திலிருந்து காமமுண்டா து. அஃது அனுபவிக்கப்பட்டு வளர்ச்சியடைகிறது. எப ாழுது (மனிதன்) அறிவுள்ளவனாய் வெறுப்படைகிறானோ அப ாழுது உடனே காமம் நாசமடையும். [3] அவிவேகமானது ஜ்ஞானத்திலிருந்து உண்டாகிறது. அது பாபங்களை அடிக்கடி யவதால் வளர்ச்சியடைகிறது. (மனிதன்) எப்பொழுது அறி ற சிறந்தவர்களிடம் ஸந்தோஷமாகச் சேருகிறானோ அப ாழுது அஃது உடனே நாசமடைகிறது. குருக்களிற் சிறந் னே! எவர்கள் இவ்வுலகிலுள்ள வேதத்திற்கு விரோதமான ஸ்திரங்களைப் பார்க்கிறார்களோ அவர்களுக்குப் பரவருத்தியென து உண்டாகிறது. அது வேதத்தின் உண்மைப்பொருளை அறி

---

1 'லோபத்தைப்பற்றி முன்னம் கூறியிருத்தலால், இங்கு அதை லக்கிப் பதின்மூன்றாகக் கொள்ளவேண்டும்' என்பது பழையவுரை வைகளுக்கு லக்ஷணம் சொல்லுமிடத்தில் இங்கேசொல்லிய முறைப ட சொல்லப்படவில்லை. இதனைப் பழையவுரையும் கூறுகிறது.

2 வேறுபாடம். 3 பின்னர் உரிய இடத்தில் சொல்லப்படுவதால், திகபாடமான ஒன்றரை ஸ்லோகம் இங்கே விடப்பட்டன.

வதால விலகுகிறது மனிதனுககுப பிரியமான வஸது விவ
வதால அதிலுளள பிரீதியிலிருநது சோகம உணடாகிறது எ
பொழுது சோகம பயனறறதெனறறிகிருனே அபபொழு
அஃது உடனே நாசமடைகிறது கோபததாலும லோபததாலு
பரவசத தனமையுணடாகிறது அஃது அபயாஸததால வருத
அடைகிறது (அதில கோபததாலுணடானது) எலலாபராணி
களிடததிலுமுளள தயையால நிவருததியாகிறது, (லோபதத
லுணடானது) வெறுபபால விலகுகிறது ஸதயததை விடுவ
லும அஹிதாகளான மனிதாகளை அடைவதாலும மாதஸாய
உணடாகிறது அபபா! இது ஸாதுஜனஙகளை அனுஸரிபபதா
நாசமடைகிறது குலததாலும கலவியாலும தனததாலும ம
தாகளுககு மதமுணடாகிறது அநத மதமானது குலமுதலி
இவைகளை உணமையாக அறிவதால உடனே நாசமடைகிற
காமததாலும அதிக ஸநதோஷததாலும ஈாஷை உணடாகிற
அது மறறபபிராணிகளை நனருக அறிநதுகொளவதால நாசமடை
கிறது அரசனே! [1]விபரமததாலும பகைககததககவைகளும ஸ
மதிககததககாதவைகளுமான உலக விரோதிகளின வாாததைகள
லும நிநதை உணடாகிறது அஃது உலகஙகளை நனருகபபாாத
பின விலகுகிறது எவாகள அபகாரமசெயத பலிஷடனுக
பரதிசெயயச சகதியறறவாகளோ அவாகளுககுக கடுமையா
அஸூயை உணடாகும அது கருணையால நிவிருததியடைகிற
எபபொழுதும தீனாகளாயிருபபவாகளைக கணடால அதிலிருந
தயை உணடாகிறது எபபொழுது தாமததின நிலையைததெரிந
கொளளுகிறுனே அபபொழுது அநதததயையானது விலகுகிற
பிராணிகளுககு எபபொழுதும அஜஞானததிலிருநது [2] பய
உணடாகிறதாகக காணபபடுகிறது போகஙகளுககுளள நி
யறற தனமையை அறிநது அனுபவிததபின அநதபபயம வில
கிறது இநதப பதினமூனறும மிகக அடககமுளள மனிதனு
தான ஜயிககபபடடவைகளெனறு சொலலுகிருாகள இநத
பதினமூனறு தோஷஙகளும தருதராஷடிரனகுமாராகளிட
இருநதன எபபொழுதும ஸதயததையே விருமபு [3] பெரியோ
களை ஸேவிததலால உனனுல இவைகள ஜயிககபபடடன'' என
சொனனா

---

1 பரபரபபினுல காரியஙகளை மாறுபடசசெயவது
2 'லோபம' எனபது மூலம, அதற்கு 'பயம' எனபது பழையஉரை
3 வேறு பாடம

நூற்றறுபத்திரண்டாவது அத்யாயம்

ஆபத்தர்மம் (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர், க்ரூரர்களின் லக்ஷணமுதலியவற்றைச் சொல்லியது)

யுதிஷ்டிரர், "ஓ! பாரதரே! எப்பொழுதும் ஸாதுக்களுக்குள்ள க்ரூரத்தனமில்லாமையை ஸாமான்ய ஜ்ஞானத்தால் அறிகிறேன். க்ரூரர்களையும் அவர்களுக்குள்ள செய்கையையும் அறியவில்லை. மனிதர்கள், முட்களையும் கிணற்றையும் தீயையும் எவ்விதம் விலக்குகிறார்களோ அவ்விதம் க்ரூரமானசெய்கையுள்ள மனிதனை விலக்குகிறார்கள். ஓ! பாரதரே! க்ரூரனாயிருப்பவன் இவ்வுலகிலும் இறந்தபின்னும் நிச்சயமாக எரிக்கப்படுகிறான். ஓ! கௌரவ்யரே! ஆகையால், அந்தக்ரூரனுடைய நிச்சயமான தர்மத்தை நீர் சொல்லவேண்டும்" என்றுகேட்க, பீஷ்மர் சொல்லத்தொடங்கினார்:

"[1] நிந்திக்கத்தக்க ஆசையும் செய்கைகளுமுள்ளவனும், பிறரை நிந்திக்கிறவனும், நிந்திக்கப்படுகிறவனும், 'நான் (தெய்வத்தால்) வஞ்சிக்கப்பட்டவன்' என்றுசொல்லிக்கொண்டு கெட்ட காரியத்தைச்செய்கிறவனும், தான்கொடுத்ததைப் புகழ்ந்துபேசுகிறவனும், த்வேஷத்தைச் செய்கிறவனும், இகழ்ந்தகார்யங்களைச் செய்கிறவனும், ஸ்நேஹத்தைக்காண்பித்து வஞ்சிப்பவனும், (ஸாமர்த்தியமிருந்தும்) வெளிக்கு ஏழைத்தனத்தைக் கொண்டாடுகிறவனும், உள்ளதைப் புஜியாதவனும், அபிமானமுள்ளவனும், ஆசையுள்ளவனும், தன்னைப்புகழ்ந்துகொள்ளுகிறவனும், எல்லாரிடத்திலும் சங்கைப்படுகிறவனும், காகம்போல [2] வஞ்சப்பார்வையுள்ளவனும், கிருபணனும், எப்பொழுதும் தன்வருப்பைக்கொண்டாடுகிறவனும், ஆச்ரமங்களின்பகையும் ஸாங்கர்யமுமுள்ளவனும், எப்பொழுதும் ஹிம்ஸிப்பதைவிளையாட்டாகக் கொண்டவனும், குணதோஷங்களின்வேற்றுமையில்லாதவனும், பல பொய்யுள்ளவனும், அஹங்காரமுள்ளவனும், மிகவும்லோபியும் க்ரூரமான செய்கையுள்ளவராவார்கள். இயற்கையில் தாமும் நற்குணங்களுமுள்ளவனைப் பாபி என்று அறிகிறவனையும், தன்சீலத்திற்கு ஒப்பாக ஒருவனையும் நம்பாதவனையும், பிறர்களுக்குத் தோஷமுள்ள ரஹஸ்யத்தை நன்றாகவெளியிடுகிறவனையும், தோஷங்கள்ஸமானமாயிருந்தும் தன்ஜீவனத்திற்காகப் பிறரைக்கெடுப்பவனையும், உபகாரஞ்செய்யும்பிறனை வஞ்சிக்கப்பட்டவ

1 வேறுபாடம் 2 பக்ஷபாதமுள்ளவன்

ளுக கினைபபவனையும, உபகாரஞசெயத மனிதனுககு ஸமயத்
பொருளைககொடுததிருநதாலும பிறகு வருததமடைகிறவனையு
உணணததககதையும குடிககததககதையும நககியுணணதத
தையும மறறுமுளள நலலபோஜனததையும பிறபாராத
கொணடிருககுமபொழுது புஜிககிறவனையும கரூரனெனறுசொ
வேணடும எவன பிராமமணாகளினபொருட்டு முதலில (அனன
ததை) கொடுததுவிட்டு, பினபு ஸநேஹிதாகளுடனகூடப புஜி
ருனோ அவன இறநதபின ஸவாககததை அடைவான, இஙகு
அழிவிலலாத ஸவாககமடைவான பரதாகளில மிகசசிறநதவனே
கூூமததைவிருமபுமமனிதனால எபபொழுதுமவிலககததகக
தககுரூரனெனபவன உனககுச சொலலபபட்டான

நூறறறுபததுமூனறுவது அதயாயம

ஆபததாமம் (தொடர்ச்சி)

(பீஷமர், யாகமுதலியவைகளுக்காகப் பொருள்ஸம்பாதிக்கவே டிய விஷயத்தையும் பாபங்களையும் பாபங்களைப்போக்கத் தக்கப் பிராயச்சித்தங்களையும் சொல்லியது)

பொருள [1] அபஹரிககபபட்டவனும யாகஞசெயயப்ப கிறவனும எலலாவேதாநதஙகளையும அறிநதவனும குருவுககா வும பிதருகாரயததிறகாகவும அதயயனததிறகாகவும தாமபப யாசிபபவாகளுமான இநதபராமமணாகள ஸாதுககளாக காணபபடுகிறாகள பாரத! பொருளிலலாத இநதபபிராமமண களினபொருட்டுத தானததையும விததையையும அளிககவேண டும பரதாகளிலமிகசசிறநதவனே! வேறுபிராமமணாகளின பொருட்டு (யாகஙகளில) தக்ஷிணைதானஞசெயயவேணடும பிரா மணாகளலலாதவாகளுககும யாகசாலையைவிட்டு வெளியில பக மாகாத [2] அனனம கொடுககவேணடுமென விதிககபபடுகிறது அரசன எலலாரததினஙகளையும யோகயதைககுததககப கொடுககவேணடும [3] தக்ஷிணைகளுடனகூடியவையும அனன துடன கூடியவையுமான யாகஙகள பிராமமணாபொருட்டு கொடுககததககவையாகும பரிசுததமான ஆசாரமுளள அவ கள எபபொழுதும மறறவாகளுககுவேணடி நறகுணததுடன

1 வேறுபாடம 2 அரிசிமுதலியவை

3 'பிராமமணாகளே வேதஙகளுமஅதிகதக்ஷிணையுளளயாகஙகளு ஆகிறாகள' எனபது வேறுபாடம

களுசெயகிறாகள வேலைககாராகளின ஜீவனததிறகுபபோது
னதும மூனறுவருஷஙகளுககு வேணடியதுமான தானயமும
தறகதிகமானதும எவனுககிருககிறதோ அவன ஸோமரஸத
தப பானஞசெயயததககவனுகிறான அரசன விசேஷமாகத
மிஷடனுயிருககுமபொழுது, யாகஞசெயயும பிராமமணனுககு
கமானது ஓர அமசததால தடைபபடடிருககுமாகில எநத
வமுயன பலபசுககளுளளவனும யாகஙகளைவிடடவனும ஸோம
னஞசெயயாதவனுமாயிருககிறானே அவனுடைய குடுமபததி
ருநது அநதபபொருளை யாகததிறகுவேணடி அவவரசன அப
ரிககலாம சிறிதுககுறறமுளள சூததிரனுடைய வீடடிலிருநது
பாருளை இஷடமபோல அபஹரிககலாம சூததிரனுககு வீடடில
சாநதமானபொருளொனறுமிலலை நூறு பசுககளுளள எவன
தானஞசெயதுகொளளாமலிருககிறானே ஆயிரம பசுககளுளள
வன யாகஞசெயயாமலிருககிறானே அவாகளுடையகுடுமபஙகளி
ருநதும ஆலோசியாமல பொருளை அபஹரிககலாம அரசன
னஞசெயயாதவாகளிடமிருநது எபபொழுதும தெரிவிததுவிட
ப பொருளை அபஹரிககலாம அவவிதமே நடததிவரும அரச
ககுத தாமம குறைவிலலாமலிருககும அபபடியே ஆறுவேளை
ணணுமலிருபபவன ஏழாவதுவேளை போஜனததிறகாக [1]அமுவ
தனவிதிபபடி (ஒருநாளைககுவேணடிய தானயததை) காமங
ள விடடவனுடைய களததிலிருநதோ வயலிலிருநதோ வீடடி
ருநதோ எஙகிருநதுகிடைககுமோ அஙகிருநது அபஹரிததுக
காளளலாம அரசன, கேடபவனுனும கேளாதவனுனும
வனுககு இதை அறிவிககவேணடும தாமமறிநத அரசன தா
பபடி அவனுககுத தணடனையை விதியாமலிருககவேணடும
ரசனுடைய அவிவேகததால பிராமமணன பசியால துனபபபடு
ன கலவியையும சீலததையும அறிநதுகொணடு இநதபபிராம
னுககு ஜீவனததைச செயதுகொடுககவேணடும தகபபனை
ன ஔரஸபுததிரனை ரகூஷிபபதுபோல இவனை ரகூஷிககவேணடும
வவொரு வருஷததிலும செயயததகக தாமஙகளுககுக குறைவு
த்தால, எபபொழுதும வைமுவாநரி எனனும இஷடியைசசெயய
வணடுமெனறு முனகாலததில தாமததைககூறும பெரியோாக
ால [2] அனுகலபமான தாமமொனறு சொலலபபடடிருககிறது
முவேதேவாகளாலும ஸாதயாகளாலும மஹரிஷிகளான பிராம
ணாகளாலும ஆபதகாலஙகளில மரணததிலிருநதுபயநது இநதத

[1] மறுநாளைககு வைததுககொளளாமல ஒவவொரு நாளைககு வைத
ககொளளும வருததி [2] வேறுபாடம

தாமம பரதிநிதியாகச செயயபபடடிருககிறது முககியமா
தாமததைகச செயயசசகதியுளள எவன அனுகலபததுடனிரு
கிருனே தாபபுததியுளள அவன இவவுலகிலும இறநதபினனு
அநதத தாமததினபயனை அடையமாடடான தாமமறிநத பிரா
மணன அரசனிடததில ஒனறையும தெரிவிததுககொளள
லிருககவேணடும, அறிவிபபதைவிட அறிவியாமலிருநதால த
னுடைய வீாயமானது அதிக பலமுளளதாயிருககுமென
தெரிநதுகொளளவேணடும ஆகையால, வேதமோதும பிரா
மணாகளின தேஜஸானது எபபொழுதும அரசனுககுப பொ
கக கடினமாகும அறிவுளளவனும தாமதத விதிபபவனு
விதிபபடி நடபபவனுமான பிராமமணன தேவனெனறு செ
லபபடுகிருன அவனிடததில க்ஷேமமலலாததைச சொல
கூடாது, ஸாரமலலாதவாாததையையுஞ சொலலககூடாது க்ஷ
திரியன தனககுளள ஆபததைத தனகைவலிமையாலும வைச
னும சூததிரனும பொருளகளாலும பிராமமணன மநதிரங
லும ஹோமஙகளாலும விலககிககொளளவேணடும கனனி
யான ஸதரீயும யெளவனமடைநத ஸதரீயும மநதிரமறியாத
னும விவேகமறறவனும உபநயனஞசெயயபபடாதவனும அ
ஹோதரஹோமஞ செயகிறவாகளாயிருககககூடாது இவாக
அகனிஹோததிரததின அநதஹோமததைச செயவாாகளாகி
நரகததில விழுவாாகள ஆகையால, யாகததில ஸமாததனு
வேதஙகளின கரையைக கணடவனுமாயிருபபவன ஹோமஞசெ
கிறவனுயிருககவேணடும பரமமாவைத தேவதையாககொண
[1] குதிரையை ஆதானததிறகுத தக்ஷிணையாக அளிககாமறபே
லை அவன தாமமறிநதவாாகளால ஆதானஞசெயதுகொளளா
னெனறே சொலலபபடுகிருன இநதிரியஙகளை ஜயிததவனு
மரததையுளளவனுமாய மறறப புணயகாமஙகளைச செயதுகொ
ளலாம போதுமான தக்ஷிணையிலலாத யாகஙகளை எவவிததத்திலு
செயயககூடாது ஏனெனில, தக்ஷிணையிலலாதயாகமானது பரஜ
களையும பசுககளையும ஸவாககத்தையும கொலலும, இநதிரிய
ளையும இஙகுளளகீாததியையும மேலுலகததிறகுததகக கியாதிகை
யும ஆயுளையுமஅறுககும எநதசசில பிராமமணாகள ரஜஸவலை
டன சோநதவாகளோ எவாகளஅகனியைவிடடவாகளோ எவ
ளின குலம வேதமோதுபவாகளிலலாததோ அவாகள யாவரு
சூததிரனின செயகையுளளவாகளாகிருாகள கிணறறையே த
மாககககொணட கிராமததில பிராமமணன சூததிரஸதிரீயி

1 வேறுபாடம

யாயிருந்துகொண்டு பன்னிரண்டு வருஷங்கள் வஸித்தபின்
ததிரகாமததைதயே அடைநதவனுகிறுன தன பாாயையலலாத
திரீயைச் சயனததில ஏறபவனும ருததிரனையும க்ஷததிரியனே
ம வைஶ்யனையும பெரியவாகளென்று நினைபபவனுமான பிராம
ஞன பினபுறததால புலலினமேல உடகாரவேணடும அர
ன! இதுவிஷயததிலும அவன எபபடி நன்ருகச் சுததிபெறு
ஞோ அபபடிககுளள எனவசனததைதக கேள நினறும உட
நதும விளையாடிககொணடும கீழானஜாதியை ஸேவிபபவனுன
ாமமணன ஓாஇரவில செயகிற பாபததை மூனறுவருஷஙகள
தமுளளவனுயிருநது விலககிககொளளவேணடும அரசனே!
ளையாடடுடனகூடிய பொயயும ஸதிரீகளிடததிலும விவாஹ
மயததிலும உயிருககு அபாயமுளள ஸமயததிலும எலலாப
ாருளும அபஹரிககபபடும ஸமயததிலும சொலலபபடும
ாயயும துனபததை உணடுபணணுகிறதிலலை இவவைநது
ாயயும பாதகஙகள அலலவெனறு சொலலுகிறாகள் சுப
ன கலவியை ஹீனனிடமிருநதும ஶ்ரததையுடன பெறறுக
ாளளலாம அசுததமானவிடததிலிருநதும ஆலோசியாமல
வாணததை எடுததுககொளளலாம குறறமுளள குலததி
நதும ரததமபோனற ஸதரீயை எடுததுககொளளலாம
ஷததிலிருநதும அமிருததததைப பானஞ்செயயலாம ஸதிரீக
ம ரததுமும ஜலஙகளும தாமபபடி தோஷமுளளவைகளலல
வஶ்யனுயிருபபவன, பசுககள பிராமமணாகள இவாகளின
ததிறகுவேணடியும ஜாதிகளுககு ஸாஙகாயமுணடாகுஙகா
த்திலும தனனை ரக்ஷிததுககொளளவேணடியும ஆயுதஙகளை
ககலாம மஹாராஜனே! கடகுடிததவனும பிராமமணனைக
ானறவனும குருவினதாரததிற சென்றவனும தாமதமினறி
னே பதிதராகிறுா ஸுவாணததைததிருடுவதும பிராமமண
டைய பொருளைததிருடுவதும பாதகமாகும சூதாடுவதும கள
டிபபதும செலலததகாதஸதிரீயிடஞ் செலலுவதும பதிதாக
டன சேருவதும (பிராமமணனலலாதவன) பிராமமணஸதிரீயி
டம செலலுவதுமாகிய இபபாவஙகள (அறிநதுசெயயபபட
ால) பிராயசசிததஞ் சொலலததககவைகளலலவெனறு நினைக
ாகள இவைகள மரணததையே முடிவாககொணடவைக
ானபது நிசசயம பதிதனுடனகூடச் சோநதுபோவதாலும
ருபபதாலும புஜிபபதாலும ஒருவருஷததில பதிதனுவான
வனுககு யாகஞ்செயவிபபதாலும அதயயனஞ் செயவிபபதா
ம[1] தானஙகொடுபபதாலும உடனே பதிதனுவான இநதப

[1] 'விவாஹததால சமபநதமசெயவது' எனபது வேறுபாடம

பாவஙகளைத தவிர மறறவைகள பிராயசசிததமுளளவைகளெ
பது நிசசயம பிராயசசிததததிறகுத தகக விதியுடனிருநது கா
தால திருமபவும அபபாவததில ருசியுளளவனுயிருககககூடா,
இவாகளில் முதல [1] மூனறுபோகளைபபறறிய பிரேதகாரியம
திருககுமபொழுது (அவாகளின ஞாதியிடமிருநது) [2] அன
தையும தனததையும [3] பெறறுககொளளலாம ஆலோசனைசெ
வேணடாம இப பாவமுளளவாகள அமாததியாகளானு
குருககளானுலும அவாகளைத தாமமுளளவன தாமபபடி வில
வேணடும இவாகள பிராயசசிததஙகளைச செயதுகொளளா
ஸஹவாஸஞசெயயத தககவாகளலலா அதாமததைசசெயத
தன தாமததாலும தவததாலும பாபததை விலககவேண
[4] திருடனைத திருடனெனறு சொலலுகிறவன திருடடுககு
பாபததை அடைவான திருடனலலாதவனைத திருடனென
சொனனவன இரணடுமடஙகு பாபததை அடைவான [5]
னிகை தோஷமுளளவளானல பிரமமஹததியின மூனறிலெ
பாகததை அடைகிருள எவன அவளைத தோஷமுளளவளா
செயதவனே அவன அநத பரமமஹததிபாபததின மிசசத
அடைகிருன பிராமமணாகளை நிநதிபபதாலும அவவித ப
முணடு அவாகளைததொடடுத தளளுவதால அதைவிட மிக அ
மான பாபம உணடு (அவாகளை நிநதிதத) பாபியானவன நூ
வருஷஙகள நரகததில ஒருநிலைஅடையாமலிருபபான தொட
தளளியவன ஆயிரம வருஷம நரகததில வஸிபபான ஆகையா
பிராமமணாகளை நிநதிககவுஙகூடாது, ஒருஸமயததிலும தள
வுஙகூடாது அரசனே! பிராமமணாகளின காயததிலிருநதுவ
உதிரமானது எவவளவு அணுககளைச சேரசசெயயுமோ
வளவு வருஷஙகள அநதக காயததைசசெயத மனிதன நரக
லிருபபான பசுஹததிசெயதவன யுததமததியில ஆயுதங
விழுநது அடிபடுவதால சுததிஅடைவான, அலலது, ஜவாலையுள
அகனியில தன சரீரததை ஹோமஞசெயயவேணடும, அத
சுததிஅடைவான களகுடிததபிராமமணன,உஷணமான களளை
குடிதது, அககளளால சரீரம நனருக எரிககபபடுமானுல அந
பாபததிலிருநது விடுபடுகிருன, அலலது, மரணததை அடை

1 கள குடிததவன, பிராமமணனைக கொனறவன, குருதாரத
2 வேறுபாடம [சென்றவ
3 இமமூனறுபோகள இறபபதில அவாகளின ஞாதிகளுககுத தீ
இலலை, ஆகையால, அவாகளிடமிருநது அனனமுதலியவறறைப பெ
றுககொளளலாம 4,5 வேறுபாடம

கதி அடைகிறான் அவ்விதம் சுத்தமானபிராம்மணன் நல்ல் லோகங்களை அடைகிறான்; இல்லாவிட்டால் அடையமாட்டான் ரபபுத்தியுள்ளவனுன துராத்மா குருதாரத்தைச்சேர்ந்தால் பவிக்கும்சிலையைக் கட்டிக்கொண்டு மரணமடைவதால் சுத்த வான், அல்லது, ஆண்குறியையும் விருஷணத்தையும் தானே ருகையிலுமெடுத்துக்கொண்டு நிருதிதிக்கை அடைந்து குரூர ன பிராணிகளிடஞ்சென்று விழவேண்டும் அல்லது, பிராம ணாகளுக்குவேண்டியாவது உயிரை விட்டால் அதனுல் சுத்தி றுவான் அல்லது, அபரவமேதமென்னும் யாகத்தையாவது காஸவமென்னும் யாகத்தையாவது [1]மருத்ஸோமமென்னும் கத்தையாவது செய்வதால் இவ்வுலகிலும் இறந்தபின்னும் நன் கப் பூஜிக்கப்படுவான் அவ்விதமே பன்னிரண்டுவருஷங்கள் காபோதமென்னும் தாமத்தைச் செய்யவேண்டும் தன்காமத் த ஜனங்களிடம் தெரிவித்துக்கொண்டு ஒருவேளை பிசைை டுக்கவேண்டும் பிரம்மஹத்திசெய்தவன் மூன்றுவேளையிலும் நானஞ்செய்துகொண்டு இவ்விதத் தவத்துடனிருக்கவேண்டும் விதமே காப்பத்தையறியாமல் காப்பமுள்ளஸ்தரீயை எவன் கானருனே அவனும் செய்யவேண்டும் காப்பிணியான ஸ்திரீ யக்கொல்லுவதில் இரண்டுமடங்கு பிரம்மஹத்திபாபமுண்டு ள குடித்தவன், ஆகாரநியமமுள்ளவனும் [3]பிரம்மசாரியும் இரவில ஞசரிப்பவனுமாயிருந்துகொண்டு மூன்றுவருஷங்களுக்குமேல் கனிஷ்டுத்தென்னும் யாகத்தை மட்டும் செய்யவேண்டும் லலது, ஆயிரங்காளைகளுடன்கூடிய பசுக்களைத் தானஞ்செய்து ரிசுத்தியை அடையவேண்டும் வைப்யனைக்கொன்றால் இரண்டு ருஷங்களுக்குப் பிறகு நூறுகாளைகளுடன்கூடிய பசுக்களைத் ானஞ்செய்து பரிசுத்தியை அடையவேண்டும் சூத்திரனைக் கான்றால் ஒருவருஷத்திற்குப்பிறகு நூறுகாளைகளையும் பசுக்களை ங்கொடுத்துச் சுத்திபெறவேண்டும் நாய், பன்றி, கழுதை, பூனை, ாடை, தவளை, காக்கை, பாம்பு, எலிஇவைகளைக்கொன்றால் சூத் ரனைக்கொன்றதற்குள்ள பிராயசசித்தவிரதத்தைச் செய்யவேண் ம் ராஜனே! பசுவைக்கொன்றாலும் மற்றப்பிராணிகளைக்கொன் லும் தோஷம்சொல்லப்பட்டிருக்கிறது (அவற்றுள்) எலும்பில் ாதபிராணிகளைக் கொன்றால் பசுவினமூத்திரத்தை ஒருதரம்

---

1 அக்னிஷ்டோமமென்பது வேறுபாடம்

2 தானியத்தைச்சேர்த்துவைத்துக்கொள்ளாமல் உதிர்ந்த தானியங் களைக் கொண்டு ஜீவிக்கும்ஒருவிரதம் காபோதம்—கபோதத்திற்குரி பது கபோதம்=புரு

3 ஸ்திரீஸம்பந்தமில்லாதவன்

பானஞ செயயவேணடுமெனறு அறிஞாகள சொலலுகிறாக
வேறு பிராயசசிததஙகளேயும முறையே சொலலுகிறேன [1] அ
யாமறசெயத சிறியபாபததில பசசாததாபமடையவேணடு
(உபபாதகஙகள ஒவவொனறுககும) வெவவேருக ஒவவொ
வருஷம பிராயசசிததஞ செயதுகொளளவேணடும பரதாரததி
செனறவன இரணடு வருஷஙகளும, வேதமோதியபிராமம
ஞுடைய தாரததிறசெனறவன மூனறுவருஷஙகளும விரததை
செயயவேணடுமெனறு நினைககபபடுகினறனா நானகாவ
காலததில புஜிததுககொணடு பிரமமசாரியும விரதமுளளவனு
யிருககவேணடும பகலில மூனறு தடவை நீராடுகிறவனுகி நின
கொணடும உடகாாநதுகொணடும இருககவேணடும அரசனே
இவவிதமே வரததைச செயகிறவன அநதபபாபததிலிருந
விடுபடுகிருன இவவிதமே (தாயதநதைகுருககளேயும) அகநிக
யும விடடவனும செயதுகொளளவேணடும கௌரவய! எவ
காரணமிலலாமல தகபபனேயும தாயையும குருவையுமவிடுகிறுே
அவன பதிதனுகிருனெனபது தாமஙகளினநிசசயம வயபிசா
குறறமுளள மனேவியை விசேஷமாகததடுததுவைதது அவளுக
ஆடையையும ஆகாரததையும [2]மடடும கொடுககவேணடுமென
[3] கூறபபடுகிறது பரதாரஙகளிற செனற புருஷனுககுள
பிராயசசிததததை இவளேச செயயுமபடிசெயயவேணடும [4]எவ
உயாநதஜாதியான தனபதியைத தளளிவிடடுத தாழநதஜா
யானேப படுககையில அடைகிருளோ அவளே விரிவாகப பலஜன
களுளள இடததில அரசன நாயகளால துனபபபடுததச செ
வேணடும அநதபபாபியான புருஷனேப பழுககககாயநத இரு
புபபடுககையில கயிறுகளாலகடடிவைககவேணடும அநதபபா
யானவன எரிககபபடுமபடி அநதபபடுககையில கடடைகளே
போடடவேணடும மஹாராஜனே! பதியைமீறிசசெனற ஸ
களுககு இநதததணடனே ஒருவருஷம செயயவேணடியதாகு
அபவாதமுளளமனிதன உடனே பிராயசசிததஞசெயதுகொ
ளாவிடடால, அநதததுஷடனுககு இரணடுமடஙகு பிராயசசிதத
செயயவேணடும அநதபபதிதனுடன இரணடு மூனறு நான
வருஷஙகள சோநதுவஸிததவன முனிகளுககுளளவரததுட
பூமியில [5]ஸஞசரிததுககொணடு ஐநதுவருஷஙகள பிசைஷஎடு
வேணடும தமையன விவாஹமிலலாமலிருககுமபொழுது அத
மாக விவாஹஞ செயதுகொணட பரிவேததாவும அவ

1, 2 வேறுபாடம 3 இஙகுஅதிகபாடமான அரைஸலோகமவிட
படடது 4, 5 வேறுபாடம.

மையனுன பரிவிததியும விவாஹஞ செயயபபட்ட ஸதிரீயுமாகிய வாகள யாவருமே பதிதாகளென்று சொலலபபடுகிருாகள. வாகள யாவருமே வீரஹததிசெயதவன் எநதபபிராயசசித ஞ செயதுகொளளுவனே அதைச செயதுகொளளவேணடும லலது, பாபம விலகவேணடி ஒரு மாஸம சாநதிராயணததை வது கிருசசிரததையாவது செயதுகொளளவேணடும பரிவேத வெனனும அநதததமபியானவன பரிவிததியானதமையன பாருடடு விவாஹஞசெயத அநத ஸதிரீயை மருமகளாகமரியா தயுடன அளிககவேணடும தமையனுல அனுமதி கொடுககபபட்ட த தமபியும பிறகு அவளைபபெறறுக கொளளலாம (இவவிதஞ சயதால) அவவிருவாகளும அநத ஸதிரீயுமே தாமபபடிபாபததி ருநது விடுபடுகிருாகள கோவலலாத பசுஜாதிகளின ஹிமசை றறமாகாது மனிதனைப பசுககளுககு எஜமானனெனறும அவை ளைப புஜிககததககவனெனறும (பெரியோாகள) அறிவிககிருா ள சமரீமிருககதினவாலைத [1]தரிததுககொணடு (நாடகததிறகுச சலலும பிராமமணன)மணபாததிரததை எடுததுககொணடும தன ாமததை வெளியிற சொலலிககொணடும ஏழுவீடுகளில பிசசை டுககவேணடும அவவிதமே கிடைததததைபபுஜிததுககொணடு ருபபாருகில பனனிரணடுநாளில சுததிபெறுவான எவன ரிததுக கொளவதறகாகச சமரியினவாலை அறுககிருனே அவன அநத வரதததை ஒருவருஷம செயயவேணடும இவவிதம மிக ததமமான பிராயசசிததம மனிதாகளுககு இருககவேணடும ானததில சகதி பெறறவாகளுககு இஃது அனைததையும தான ாகவும ஏறபடுததிககொளளலாம ஆஸதிகாகளுககு ஒரு பசு வமடடும தானஞசெயய வேணடுமெனறு சொலலுகிருாகள ாய, பனறி, மனிதாகள, கோழி, கழுதை இவைகளின மாமஸத தையும மூததிரததையும மலததையும புஜிததால திருமபவும உப யனஞ செயதுகொளளவேணடும ஸோமபானஞசெயத பிராம ணன களகுடிததவனுடைய மணததை ஏறறுககொணடால இந திரியஙகளை ஜயிததவனும மனததை அடககினவனுமாகி மூனறு ாள உஷணமான ஜலததைககுடிககவேணடும அவன ஜலத தைக குடிததபின திருமபவும மூனறுநாள காறறைப புஜிபப ணுயிருககவேணடும பிராமமணனுககு விசேஷமாக அஜஞானத தாலுணடாகும பாபம எதுவோ அதறகுளள இநதப பிராயச சிததமசெயவது இவவிதம சொலலபபடடது" எனறு சொன றா

---

[1] 'சமரீமிருககதின வாலமயிரைத தலையிலதரிததுப பெணவேஷம ணடு நடிககும பிராமமணன' எனபது பொருள.

நூற்றறுபத்துநான்காவது அத்யாயம்
ஆபத்தாமம் (தொடர்ச்சி)

(நகுலனால் வினவப்பட்ட பீஷ்மர், கத்தியின் உத்பத்தி முதலியவற்றைச் சொல்லியது)

பிறகு, கத்திச்சண்டையில் ஸமர்த்தனான நகுலன், கதையின் முடிவு ஸமயத்தில், அம்புப்படுக்கையிலிருக்கும் பிதாமஹரை நோக்கி இவ்வசனத்தைச் சொல்லத்தொடங்கினான் 'தர்மங்களை அறிந்த பிதாமஹரே! வில்லானது மிகச்சிறந்த ஆயுதமென்று சொல்வதுண்டு எனக்கோ மிக்க கூர்மையான கத்தி சிறந்ததென்று தோற்றுகிறது அரசரே! வில் அறுக்கப்பட்டும் அம்புகள் அழிந்துபோனாலும் கத்தியால் யுத்தஞ்செய்பவன் தன்னை ரக்ஷித்துக்கொள்ளவுங் கூடும் அந்தச்சமயத்தில் வில் எடுத்தவர்களையும் கதாயுதத்தையும் வேலாயுதத்தையும் ஏந்தியவர்களையும் கத்தியெடுத்த ஒருவீரன் எதிர்த்துக்கொல்லச் சமர்த்தனுவான அரசரே! எல்லா யுத்தங்களிலும் எந்த ஆயுதம் மிகச்சிறந்ததாகும்? இதில் எனக்குச் சந்தேகமும் (இதைக்கேட்பதில்) அதிக ஊக்கமுமிருக்கின்றன கத்தியானது என்ன காரணத்துக்காக யாரால் எவ்விதம் உண்டுபண்ணப்பட்டது? பிதாமஹரே! கத்திக்கு முதல் ஆசார்யரையும் சொல்லவேண்டும் என்றுகேட்டனன் [1] ஸாமர்த்தியத்துடன் கூடியதும், ஸூக்ஷ்மமும் ஆச்சர்யமுமான பொருளுள்ளதும், ஸாரமாயிருப்பதுமான மாத்ரியின் குமாரனான புத்தியுள்ள அந்த நகுலனுடைய அந்த வசனத்தைக்கேட்டு, அதன் பிறகு, எல்லா தர்மங்களையும் அறிந்தவரும் தனுர்வேதத்தில் கரைகண்டவரும் சரதல்பத்தை அடைந்தவருமான அந்தப்பீஷ்மர், த்ரோணரின் சிஷ்யனும் நல்ல சிக்ஷையுடன் கூடியவனும் பரஹனஞ்செய்கிறவனும் மஹாத்மாவுமான நகுலன்பொருட்டு அந்த வசனத்திற்கு உத்தரமாக நல்ல ஸ்வரத்தாலும் அக்ஷரங்களாலும் பொருத்தமுள்ள தர்மவாக்கியத்தைச் சொல்லத்தொடங்கினார்

"மாத்ரியின்குமாரனே! இதை எவ்விதம் அறியவிரும்புகிறாயோ அவ்விதம் உண்மையைக்கேள் [2] தாதுக்களுள்ள மலைபோன்ற நான் உன்னால் ஞாபகப்படுத்தப்பட்டவனாகிறேன் அப்பா! முன் காலத்தில் இவ்வுலக முழுவதும், அறியப்படாததும் ஆகாயமற்றதும்

1 வேறு பாடம்

2 யுத்தத்திலடிபட்டு ரத்தத்தால் நனைந்திருத்தலால், தாதுமயமான மலை உவமையாயிற்று.

ரட்டததகாத பூதலமுள்ளதும இருளாலசூழபபட்டதும ஸபாச லலாததும பாாகச மிககக்டீரமானதும சபதமிலலாததும நிச பிககததகாததுமான ஒரேஜலககடலாயிருநதது அபபொழுது தாமஹா உணடாஞா சகதியுள்ள அபபிதாமஹரானவா வாயு வயும அகனியையும ஸூரியனையும படைததாா, மேலே ஆகா தறையும கீழே பூமியையும ராக்ஷஸாகளுள்ள பாதாளததையும டைததாா பிறகு, அவா சநதிரனையும (பிரஸிததமான) நக்ஷத ரஙகளையும மறற நக்ஷததிரஙகளையும கிரஹஙகளையும லவஙகளை ம க்ஷணஙகளையும பகலகளையும இரவுகளையும ருதுககளையும ருஷஙகளையும உணடுபணணிஞா பிறகு, பூஜயரான பிதாமஹ ரனவா உலகததிலுள்ள ஒரு சரீரததை எடுததுககொணடு உத மமான தேஜஸுள்ள புததிராகளான மரீசியையும பருகுவை ம அதரியையும புலஸதியரையும புலஹரையும கரதுவையும வஸிஷடா அஙகிரஸ இருவாகளையும பரதவாஜரையும உணடு ணணிஞா அவவிதமே தக்ஷபரஜாபதியானவா அறுபது கனனி ககளை உணடுபணணிஞா அககனனிகைகளும பிரஜைகளை ணடுபணணவேணடி எலலாபரமமரிஷிகளையும அடைநதாாகள ுநத ஸதிரீகளிடமிருநது தேவாகளும பிதருககூட்டஙகளும கந ாவாகளும அபஸரஸுகளும பலவிதராக்ஷஸாகளும பக்ஷிகளும ருசஙகளும மீனகளும பசுககளும பெரியஸாபபஙகளும ஜலததி ம பூமியிலும ஸஞசரிககும பலவித ஆகிருதியும பலமுமுள்ள றறபபிராணிகளும [1] உதபிஜஜம, ஸவேதஜம, அணடஜம, ஜரா ஜம எனற எலலாபபிராணிகளும உணடாயின அபபா! அவ ததம அசைவறறதும அசைவதுமான உலகம அனைததும உண ாயிறறு இநதஸருஷடியைச செயதபின எலலாஉலகஙகளுககும தாமஹரான பிரமமதேவா திருமபவும சாஸவதமும வேதத ல கூறியதுமான தாமததை அடைநதாா அநத வைதிகதாமத ல ஆசாரியாகளும புரோஹிதாகளும ஆதிதயாகள வஸுககள ததிராகள ஸாதயாகள மருததுககள அஸவினிகள ஆகிய தேவா ளும பருகு, அதரி, அஙகிரஸ, கஸயபா, வஸிஷடா, கௌதமா, ுகஸதியா, நாரதா, பாவதா எனனும ஸிததிபெறறதபோதனா ளும வாலகிலயமுனிவாகள பிரபாஸாகள ஸிகதாகள [2] கருத ாகள ஸோமவாயவயாகள வைஸவானராகள மரீசிபாகள கரு ஷாகள ஹமஸாகள அகனியோனிகள மாஷபரஸதாகள பருஸனி ள எனனும ரிஷிகளும உறுதியுள்ளவாகளாயிருநதுகொணடு ிரமமதேவரின கட்டளைபபடி இருநதாாகள கோபததையும

1 ஆதிபாவம இஎ-ம பககம குறிபபிறகாணக 2 வேறுபாடம.

லோபததையுமுடைய அஸுரேநதிராகளோ பிரமமதேவரி
அநதககட்டளையைமீறித தாமததிறகுக கெடுதியைச செயதா
கள ஹிரணயகசிபு, ஹிரணயாக்ஷன, விரோசனன, சமபரன
விபரசிததி, [1] பரஹலாதன, நமுசி, பலி இநத அஸுராகளு
மறறுமுளள பல அஸுராகளும கூட்டததுடன சோநது தா
வரமபைமீறி அதாமததில நிசசயமுளளவாகளாய விளையாடி
கொணடிருநதாாகள பாரத! ‘எலலோரும ஸமமான ஜாதியி
பிறநதவாகள தேவாகள எவவிதமோ அவவிதமே நாமுப
என்ற இநதககாரணததைககொணடு தேவாகளுடனும ரிஷிகளு
னும பொறுமையுளளவாகளான அஸுராகள பிராணிகளிட
பிரியததையும தயையையும செயயாமலிருநதாாகள அவாக
மூனறு உபாயஙகளையும விடடுத தணடோபாயததால பிர
களைத தடைசெயதாாகள அஸுரஸரேஷடாகள காவததா
அநதத தேவாகளுடன ஒறறுமையை அடையாமலிருநதாாக
பிறகு, எலலா உலகஙகளாலும நமஸகரிககபபடும பூஜயரா
பிரமமதேவரானவா அபபொழுது மிகக அழகுளளதும தாமன
மலாகளைபபோல நக்ஷததிரஙகளைத தாஙகுவதும நூறு யோஜ
விஸதாரமுளளதும ரதனககூட்டஙகளாலும முததுக கூட்டங
களாலும நிறைநததுமான இமயமலையின [2] புறததில இருநதா
மகனே! தேவாகளில மிகசசிறநத அநதபபிரமமதேவா புஷபித
மரஙகளடாநத காடுகளுளளதான அநதச சிறநத இமயமலையி
உலகஙகளுககு பரயோஜனம உணடாகவேணடியதறகாக இரு
தாா பிறகு, பிரபுவான பிரமமதேவா ஆயிரம வருஷஙகளி
முடிவில, சாஸதிரததில காணபபட்ட விதிபபடி, செயயபபடு
தான யாகததைச செயயத தொடஙகினா யாகததில ஸாமா
தியமுளளவாகளும விதிபபடி காமததைச செயகிறவாகளுமான
ரிஷிகளாலும தேவாகளாலும ஜவலிபபவைகளான அகனிகள
லும நானகுபுறததிலும சூழபபட்டதும கஙகததால செயய
பட்டு விளஙகும யாகபாததிரஙகளால அலஙகரிககபபட்டது
தேவகணஙகளால சூழபபட்டதும அபபடியே ஸதஸயாகளா
பிரமமரிஷிகளால சோபிபபதுமான யாகசாலையானது மிகவு
விளஙகிறறு அநத யாகததில மிகக கோரமான ஒனறு உ
டாயிறறென்று ரிஷிகளிடமிருநது எனககுக கேளவி உதித
நக்ஷததிரஙகளுளளதும பிரகாசிபபதுமான ஆகாசததைப பிள
நதுகொணடு சநதிரன உதிபபதுபோல, அகனியைப பிளநதுகெ
ணடு நீலோதபலததின நிறமபோனற காநதியுளளதும கூரை

1 இவன வேறு   2 ‘சிகரததில’ எனபது வேறுபாடம

ன கோரபயலுளளதும சிறியவயிறுளளதும உயாநததும
ஙகரமும அளவறற பராகரமமுளளதுமான ஒருபூதம அப
ாழுது கிளமபிறறெனறு கேளவி அநதபபூதம உணடான
ாழுது பூமி மிகவும நடுககமடைநதது, அநதப பெரிய கடலும
ரிய அலைகள சூழநத சுழலுளளதாயக கலககமடைநதது,
ரிய உதபாதமான கொளளிகள விழுநதன, மரஙகளும கிளை
ாக கீழேதளளின, திககுககளயாவும கலககமுறறன, அமஙகள
ன காறறுமவீசிறறு, அடிககடி பிராணிகள பயததால மிக
ககமடைநதன, பிறகு, பயஙகரமாகக கிளமபிய அநதபபூதத
தககணடு அநதபபிதாமஹரானவா மஹரிஷிகளையும தேவாக
யும கநதாவாகளையுமநோககி, 'உலகததை ரக்ஷிககவேணடியும
வாகளைப பகைககும அஸுராகளைக கொலலவேணடியும இவ
தமான பூதம எனனால சிநதிககபபடடது வீரயமுளள இது
தியெனறுபெயருளளது' எனறு சொனனா உடனே, அநதப
தமானது அநதஉருவததை விடடுவிடடு அழுககிலலாததும
மையானமுனையுளளதுமான கததியேயாகிக கிளமபிய காலாந
னபோல விளஙகிறறு பிறகு, பிரமமதேவரானவா கூாமை
னதும அதாமஙகளை விலககுவதுமான அநதககததியை விரு
பதவஜரும நீலகணடருமான ருதாரினபொருடடுக கொடுத
ா பிறகு, பிரமமரிஷிககூடடஙகளால பூஜிககபபடடவரும
ாவிடததகாதஸவரூபமுளளவருமான அநத ருதரபகவானகத
யை வாஙகிககொணடு வேறு உருவததை எடுததுககொணடாா
நத உருவமானது, நானகுகைகளுளளதும பூமியிலிருநதாலும
லயால பததுததிககுககளையுந தொடுவதும உயாநத பாாவை
ளதும பெரிய கையுளளதும வாயிலிருநது ஜவாலைகளை மிகவும
டுவதும விகாரமுளளதும கறுபபும வெளுபபும சிவபபுமான
பிறஙகளைக கொணடதும உயாநத பொனனிறமான புளளி
ாயுடைய மானதோலை ஆடையாக உடுததும நெறறியில் சூா
னுககொபபான பெரிய ஒருகணணுளளதும கருநிறமும பொனனு
றமுமாக விளஙகும பரிசுததமான இரணடுகணகளுளளதுமாய
ஙகிறறு பிறகு, சூலததைககையிறகொணடவரும பகதேவ,
ாகணணைப பெயாததவரும தேவாகளில பெரியவருமான ருத
ரூாததி காலாககினிககு ஒததததான காநதியுளளதும [1] மூனறு
கஙகளில கூாமையான முனையுளளதுமான கததியையும கேட
தையும மினனலுடனகூடிய மேகததைபபோல உயாததூககி
டுததுககொணடு அஸுராகளை நாசஞசெயயவேணடுமஎனற

1 இரணடுபககமும நுனியும கூாாகவிருககுமெனபது கருதது

எணணததுடன யுததஞசெயயவிருமபிக கததியைச சுழற
கொணடு ஆகாயததில பலவழிகளில ஸஞசரிததா பாரத !
பொழுது, கூசசலைச செயகிறவரும அடடஹாசததைவெளி
கிறவருமான அநதருதரரின உருவமானது பயஙகரமாக வி
கிறது பயஙகரமானயுததஞசெயயும விருபபததுடன ருதரதே
அநத உருவததைதத தரிததாரெனபதைக கேடடு, அஸுரா
அனைவாகளும ஸநதோஷபபடடு நானகுபுறததிலும ஓடிவந
கள அவாகள கறகளையும அதிகமாக ஜவலிககும கொளளி
யும கோரமானவைகளும கூரானமுனையுளளவைகளும இருமப
செயயபபடடவைகளுமான மறற ஆயுதஙகளையும வருவித
கள பிறகு, நாயகாகளுடன கூடியதாகவிருநதும, அஸு
சேனையானது பலமாகச சுழறறபபடுங கததியைககணடு மிக
மயககமடைநதது, ஓடவுந தொடஙகிறது வேகமான கா
ளவராகையால ஆசசாயமாகச சஞசரிபபவரும கததியைக கை
கொணடவருமான அநத ருதரா ஒருவரையும ஆயிரவராக அ
ராகள அனைவரும நினைததாகள அவா, வெடடுகிறவரும பி
கிறவரும முறிககிறவரும அறுககிறவரும கிழிககிறவரும ஊ
கிறவருமாயப புறகூடடததிறசெனற காடடுததீபபோலச சத
கூடடஙகளில ஸஞசரிததா அதிகபலமுளளவாகளான அ
அஸுராகள, கததியின வேகததால மிகவும பஙகமடைநதவ
ளும கையும தொடையும மாாபும பிளககபபடடவாகளும
அறுபடடவாகளுமாயப பூமியில விழுநதாாகள மறற அஸு
கள, கததியினமுனையால துனபபபடுததபபடடவாகளும ப
மடைநதவாகளுமாய ஒருவரோடொருவா கூசசலிடடுககொ
திககுககளிறசெனறுாகள சிலா பூமியையடைநதாாகள, மற
சிலா மலைகளையடைநதாாகள, மறறுஞ சிலா ஆகாயஞ சென
கள, வேறு சிலா ஜலததிலபுகுநதாாகள மிகவும பயஙகரமான
தப பெரிய யுததமானது முடிவுபெறறவுடன, உதிரததுடனகூ
மாமஸமெனனும சேறுளள பூமியானது பயஙகரமாயிருநத
மஹாபாஹுவே ! கீழேவிழுநதவைகளும உதிரஙகளால நனை
கபபடடவைகளும பலாசமரததுடனகூடிய மலைகளபோனற
களுமான அஸுராகளின சரீரஙகளால் நிறைநததும உதி
தால நனைநததுமான பூமியானது, அபபொழுது சிவநத ஈரமா
வஸதிரமுளளவளும கறுததவளும மதமயககமுளளவளுமா
மடநதைதபோல விளஙகிறது மஙகளரூபியான அநத ருதரரான
அஸுராகளைக கொனறு உலகததைதத காமம மேலிடடதா
செயதபின, பயஙகரமான அநதஉருவததை நீககிவிடடு, மஙக

ன உருவத்தை எடுத்துக்கொண்டார். பிறகு, மஹரிஷிகள் னவர்களும் எல்லாத் தேவக்கூட்டங்களும் ஆசாரியமான ஸுரஜயத்தால் தேவதேவரான ருத்ரரைத் துதித்தார்கள் கு, அந்த ருத்ரபகவான் அஸுரர்களின் உதிரத்தால் நனைக பட்டதும் தாமத்தைக் காப்பதுமான கத்தியை மாயாதை ன விஷ்ணுவிடம் கொடுத்தார் விஷ்ணுவானவர் மரீசியினிடம் டுத்தார் மரீசியானவர் அதைச் சுக்ராசாரியரிடம் கொடுத் ர சுக்ராசாரியர் மஹரிஷிகளிடம் கொடுத்தார் மஹரிஷிகள் த்தைக் கத்தியை இந்திரனிடம் கொடுத்தார்கள் மகனே! இந் ன லோகபாலர்களுக்குக் கொடுத்தான் லோகபாலர்கள் பெரிதான கத்தியை ஸூர்யகுமாரனான மனுவுக்குக் கொ- து, அந்த மனுவைநோக்கி, ‘நீ மானிடர்களுக்கு ஈசனாகியிருக ய தாமத்தை உள்ளிற்கொண்ட கத்தியால் பரஜைகளை ரக்ஷித் க்கொள்’ என்ற வசனத்தையுஞ் சொன்னார்கள் பெரிதும் துமான பிரயோஜனத்தைக் காரணமாகக்கொண்டு தாம மையை மீறிச்சென்ற பரஜைகள் தாமப்படி தண்டத்தைக் [1] குற் துக்கேற்ப விதித்து ரக்ஷிக்கத் தக்கவர்களாகிறார்கள் மனத் தோன்றியபடி செய்யத்தக்கவர்கள் அல்லர் கடுஞ்சொல்லால் க்குவதான் தண்டமும் அப்படியே பெரிய பொருள்தண்ட சரீரத்தைக் குறைப்பதும் கொலையும் சிறிய காரணத்திற் ச் செய்யத்தக்கவையல்ல இந்தக் [2]கடுஞ்சொல் முதலிய தண் கள் கத்தியின் உருவங்களென்றே சொல்லவேண்டும் மீறிச் லவதினின்றும் (தப்பத்தக்க) கத்தியின் சிறந்தியங்க இவ்விதமிருக்கின்றன அதன்பிறகு, மனுவானவர் தமது திரனை க்ஷுபனை பரஜைகளுக்குப் பதியாக அபிஷே செய்துவைத்து பரஜைகளை ரக்ஷிக்கவேண்டி க்ஷுபன ருட்டுக் கத்தியைக் கொடுத்தார் க்ஷுபனிடமிருந்து இக்ஷ குவும் இக்ஷ்வாகுவினிடமிருந்து புரூரவஸும், அவனிட ந்து ஆயுவும் அவனிடமிருந்து நஹுஷனும் பிறகு நஹு னிடமிருந்து யயாதியும் அவனிடமிருந்து பூருவும் பூருவினிட ந்து ஆதூர்த்தனும் ஆதூர்த்தனிடமிருந்து கயனும் அந்தக னிடமிருந்து பூமிசயனென்ற அரசனும் பூமியில் அந்தக்கத்தி ப பெற்றுக்கொண்டார்கள் பூமிசயனிடமிருந்து துஷ்யந் ர்குமாரனான பரதனும் அதனைப் பெற்றுக்கொண்டான் அர ன! அப்படியே அந்தப்பரதனிடமிருந்து தாமமறிந்த ஐலபில ம அந்த ஐலபிலனிடமிருந்து துந்துமாரனென்னும் அரசனும் த்த துந்துமாரனிடமிருந்து காம்போஜதேசத்திற்கு அரசனான

[1] ‘விப்ஜய’ என்பது மூலம் [2] வேறுபாடம்

முசுகுநதனும முசுகுநதனிடமிருநது மருததனும மருததன
மிருநது ரைவதனும ரைவதனிடமிருநது யுவனுஶவனும அ
யுவனுஶவனிடமிருநது இக்ஷவாகுவமசததிறபிறநத ரகு
அநத ரகுவினிடமிருநது பராகரமமுளள ஹரிணுஶவனும ஹ
ணுஶவனிடமிருநது சுனகனும சுனகனிடமிருநது தாமபு
யுளள உசீனரனும அநத உசீனரனிடமிருநது போஜாக
யதுககளும் கததியைப பெறறுககொணடாாகள யதுகக
மிருநது சிபியும சிபியினிடமிருநது பிரதாததனனும பிரத
தனனிடமிருநது அஷடகனும அஷடகனிடமிருநது ருசதஶ
னும ருசதஶவனிடமிருநது பரதவாஜரும அநதப பரதவாஜ
மிருநது துரோணரும அநதத துரோணரிடமிருநது கிருப
அநதககததியைப பெறறுககொணடார்கள அநதக கிருப
மிருநது ஸஹோதரர்களுடன கூடிய நீயும சிறநத கததியை
பெறறுககொணடிருககிறுய அநதககததிககு கருததிகை நக்ஷ
திர்மும அகனி தேவதையும ரோஹிணி கோததிரமும ருதத
மிகசசிறநத குருவுமாகிறூா பாணடுவின குமாரனே! கத
குளள ரஹஸயஙகளான எட்டுபபெயாகளையும் எனனிடமிரு
தெரிநதுகொள எபபொழுதும இபபெயாகளைசசொலலுகிறவ
ஜயமபெறுவான அவையாவன — அஸி, விசஸனம, கட
தீக்ஷணஶாமா, துராஸதம, ஸ்ரீ காபபம, விஜயம, தாமபா
எனபன கததியானது ஆயுதஙகளுள முதலிலுணடானதென
பூமியில பரவிததிபெறறிருககிறது (இது) மஹேஶவரா
உணடுபணணபபடடதெனறு புராணததில நிசசயமடைநதி
கிறது இநதப பெயாகளும புராணததில நிசசயிககபபடடி
கினறன சததுருககளை அடககும பிருதுவானவன முதலி
விலலை உணடுபணணினுன முனகாலததிலுளளபடி தாமமா
உலகததை ரக்ஷிததுவரும வேனனின குமாரனுன அநதபபிரு
வினுல இநதபபூமியானது பல நலலபயிாகளைக கறககபபட
மாதரியின குமாரனே! ரிஷிகளாற சொலலபபடட அநத
லாறறை பரமாணமாகச செயதுகொளளவேணடும யுதததி
ஸமாததாகளாயிருபபவாகள எபபொழுதும கததிககுப பூஜை
செயய வேணடுமெனற இநத முககியதாமததைத திருமபவும நா
உனககுச சொனனேன பரதாகளிற சிறநதவனே! கததியி
இநதஸருஷடியானது உளளபடி இபபடிததான இவவுல
லுளள புருஷன கததியின உததமமான இநத வரலாறறை மு
மையுங கேடடால கீாததியை அடைவான, இறநதபினனு
அழிவறறபததைதயும பெறுவான ” எனறு சொனனுா

நூற்றறுபத்தைந்தாவது அத்யாயம்

ஆபத்தர்மம் (தொடர்ச்சி)

(யுதிஷ்டிரர், தர்மார்த்த காமங்களில் எதுமிகச் சிறந்ததென்று வினவியதும், விதுரநும் தம்பிகளும் தர்மார்த்த காமங்களைப் புகழ்ந்துகூறியதும், யுதிஷ்டிரர் மோக்ஷம் மிகச்சிறந்ததென்று கூறியதும்)

[1] பீஷ்மரானவர் இவ்விதம்சொல்லிவிட்டுப் பேசாமலிருக்கும் பொழுது, யுதிஷ்டிரர், வீடுசென்றபின் நான்கு தம்பிகளையும் ஐந்தாமவரான விதுரரையும்நோக்கி, "உலகத்தின் நிலை தர்மத்திலும் அர்த்தத்திலும் காமத்திலும் அடங்கியிருக்கிறது. அவைகளுள் எது மிகப்பெரிது? எது நடுத்தரமானது? எது எளிது? காமம் க்ரோதம் லோபம் இம்மூன்றையும் ஜயிக்கவேண்டி எதில் மனத்தை அடக்கி வைக்கவேண்டும்? வினவப்பட்ட நீங்கள் நிச்சயமுள்ள மனத்தை உள்ளபடி சொல்லத்தக்கவர்களாகிறீர்கள்" என்று வினவினர். பிறகு, காரியங்களின் வழியின் உண்மையைக் கண்டவரும் புத்தியிலதோற்றமும் திறமையுள்ளவருமான விதுரரானவர் தர்மசாஸ்திரத்தை நினைத்துக்கொண்டு முதலில் குருவசனத்தைச் சொல்லத்தொடங்கினர்: "அதிகமான வேதாத்யயனம், தவம், த்யாகம், ச்ரத்தை, யாகஞ்செய்தல், பொறுமை, உள்ளத்தில் சுத்தி, தயை, ஸத்யம், அடக்கம் இவைகள் தர்மத்திற்குரிய ஸம்பத்துக்களாகும். இவற்றையே நீ அடை. உன் மனம் சஞ்சலமாக இருக்கவேண்டாம். அறம்பொருள் இவ்விரண்டும் இதை மூலமாகக்கொண்டவை. ஹிதமானது இஃது ஒன்றேயே இருப்பிடமாகக் கொண்டது. ரிஷிகள் தர்மத்தாலேயே கரையேறியிருக்கிறார்கள். உலகங்கள் தர்மத்தில் நிலைபெற்றிருக்கின்றன. தேவர்கள் தர்மத்தால் ஸ்வர்க்கலோகத்திலிருக்கிறார்கள். பொருளும் தர்மத்தில் அடங்கியிருக்கின்றது. அரசனே! தர்மமானது மிகச்சிறந்த குணமாகும். பொருளானது மத்யமமென்று சொல்லப்படுகிறது. காமமானது மிகவும் அல்பமென்று அறிவுள்ளவர்கள் கூறுகிறார்கள். ஆகையால், (மனிதன்) அடங்கியமனமுள்ளவனும் தர்மத்தைப் பெரிதாகக் கொண்டவனுமாயிருக்கவேண்டும், அவ்விதமே எல்லாப்ராணிகளிடத்திலும் [2]தன் விஷயத்தில் போல இருக்கவேண்டும்" என்றுசொன்னார். அந்த விதுரருடைய வசனம் முடிவுபெற்றவுடன், காரியங்களின் வழி

1 இந்த அத்யாயத்துக்கு, 'ஷட்ஜகீதை' என்று ஒருபெயர் வழங்குகிறது. 2 வேறுபாடம்.

யின் உண்மையை அறிந்தவனும் பயங்கரமான செய்கையுள்ள
னும் பராஜனஞ்செய்யப்பட்டவனுமான அர்ஜுனன் ஒருவசனத்
தைச் சொல்லத்தொடங்கினன்: "அரசரே! இது காமபூ
யாகும். இந்தப்பூமியில் க்ருஷி, வாத்தகம், பசுக்காத்தல், பல
விதமான கைத்தொழில்கள் என்னும் ஆத்தசாஸ்திரமான
மிகச்சிறந்ததாகும். பொருளிருக்கிறதென்ற காரணத்தாலே
எல்லாக் காரியங்களுக்கும் மாயாதையிருக்கிறது. பொருளான
போய்விடுமானுல் தாமமும் காமமும் இல்லாவென்று சாஸ்தி
மிருக்கிறது. பொருளுள்ளவன் உத்தமமான தாமத்தை ஆ
திக்கச் சக்திபெற்றவனுவான், நல்ல புத்தியில்லாதவர்கள்
அடையக்கடினமான காமத்தையும் அனுபவிக்கத் திறமையுள்ள
னுவான். தாமமகாமம் இவ்விரண்டும் பொருளைச்சேர்ந்த பாக
கனென்று சாஸ்திரம் கூறுகிறது. பொருள் விதத்திபெற்று
இவ்விரண்டும் விதத்திபெற்றவைகளாகவே ஆகும். ஆகையால்
பொருளை அடைந்த புருஷனை மிகச்சிறந்த பிறப்புள்ளவர்களும்
பரமதேவரைப் பிராணிகள் உபாஸிப்பதுபோல் எப்பொழுது
உபாஸிப்பார்கள். ஜடையும் தோலும் தரிப்பவர்களும் அடக்
முள்ளவர்களும் அழுக்கால் பூசப்பட்டவர்களும் இந்திரியங்களை
ஜயித்தவர்களுமான ஸந்யாஸிகளும் [1] நைஷ்டிக பிரம்மசாரி
னுங்கூட வெவ்வேறுன பொருளைக் கருதியவர்களாயிருக்கிறார்கள்.
காஷாயம் உடுத்தவர்களும் தாடியுள்ளவர்களும் மிக்க அடக்
முள்ளவர்களும் அறிவுள்ளவர்களும் பொறுமையுள்ளவர்களு
எல்லாப் பரிக்ரஹங்களையும் விட்டவர்களுமான மற்றவர்களு
பொருளை விரும்புகிறவர்களாயிருக்கிறார்கள். எப்பொழுது
காமங்களால் தாபமடைகிறார்கள். சிலர் பொருளை விரும்புகிறவ
களாயிருக்கிறார்கள். மற்றுஞ் சிலர் ஸ்வர்க்கத்தை விரும்புகி
வர்களாயிருக்கிறார்கள். சிலர் குலாசாரத்தை அனுஸரித்து
தம்தம் தாமத்தை அனுஷ்டிக்கிறவர்களாயிருக்கிறார்கள். ஆஸ்தி
கர்களும் நாஸ்திகர்களுமான வேறு சிலர் [2] ஸமயமத்தில் உறுதி
யுள்ளவர்களாயிருக்கிறார்கள். பொருள் பெரிதென்று தெரிந்து
கொள்ளாமலிருப்பது இருளாகும், தெரிந்துகொள்வது வெளிச்ச
மாகும். எவன் வேலைக்காரர்களைப் போகங்களுடனும் விரோதி
களைத் தண்டங்களுடனும் சேர்க்கிறுனே அவன் பொருளுள்ள
னுகிறுன். புத்தியுள்ளவர்களில் மிகச் சிறந்தவரே! இஃது

[1] மரணமடையும் வரையில் பிரம்மசாரியாகவேயிருக்க ஸங்கல்ப
கொண்டவர்கள்.

[2] அடக்கம், அதாவது இந்த்ரியஜயம், அல்லது, தயானம்.

ணமையான என அபிபபிராயம [1] ஈனருகப பேசததகக கண்ட
ளள இநத நகுலஸஹதேவாகளின வசனததையும நீா அறிநது
காளளும" என்று சொனனன அவவிதம சொனனபிறகு,
றமபொருளகளில ஸமாத்தாகளும மாதாியினபுததிராகளுமான
குலஸஹதேவாகள உததமமான வசனததைச சொலலத
தாடஙகினாகள

"(மனிதன) உடகாருகிறவனும படுககிறவனும போகிறவ
மம இருககிறவனுமாயப பலவிதமான உபாயஙகளாலும பொ
ளின சேரககையை உறுதியாகச செயதுகொளளவேணடும
டைய அரிதும மிகவும பிரியமுமான இநதபபொருளானது நன
க விததிபெறறதாகுமானல (மனிதன) இவவுலகில காமஙகளை
டைவானெனபது பரதயக்ஷம, இதறகு ஸநதேகமிலலை தாமத
டனகூடியபொருளும, பொருளுடனகூடிய தாமமும அமருதத
டனசோநத தேனபோலாகும ஆகையால, இவவுலகில இவ
ரணடும சிறநதவைகளாகும பொருளிலலாதவனுககு இனப
லலை, அதுபோலத தாமமிலலாதவனுககுப பொருள எஙகி
நதுவரும? அறமபொருளகளிலிருநதும விலகியவனெவனே
வனிடமிருநது உலகம நடுககமடையும ஆகையால, தாமததைப
பரிதாககக்கொணடவனும அடஙகிய புததியுளளவனுமாயிருநது
காணடு பொருளை ஸமபாதிககவேணடும பராணிகள விசுவா
ததுடன இருககுமானல எலலாம விததிககும முதலில தாமத
தச செயயவேணடும அதனபிறகு, தாமததுடனகூடிய பொ
ளை ஸாதிககவேணடும அதனபிறகு, காமததை அனுபவிகக
வணடும விததமான பொருளுளளவனுககனறோ அநதக
ாமம பயனபடும" எனறு சொனனாகள அஸ்வினிதேவாக
ின குமாராகளான அநத நகுலஸஹதேவாகள அநத வசனத
தசசொல்லி நிறுததினாகள

அதனபிறகு, பீமஸேனனனவன இநதவசனததைச சொல
தொடஙகினன "காமமிலலாதவன பொருளை விருமபமாட
ான காமமிலலாதவன தாமததை விருமபமாடடான காமமில
ாதவன காமததிறசெலலுகிறவனயிருககமாடடான ஆகையால,
ாமம உயாநததாகும காமததுடனகூடியவாகளான ரிஷிகள,
னியைஉணணுகிறவாகளும காயகிழஙகுகளைப புஜிககிறவாகளும
ாயுபக்ஷாகளும நலல அடககமுளளவாகளுமாயத தவததிலே
ய நிலைபெறறிருககிறாகள வேதததின கரைகணடவாகளான
றருஞசிலா, காமததையுடையவாகளாய வேதஙகளிலும உப

[1] வேறுபாடம

வேதங்களிலும் மூராத்தத்திலும் யாகஞ்செய்வதிலும் அப்படி
கொடுப்பதிலும் பெறுதுக்கொள்வதிலும் பரவருத்திக்கிறாக
வாத்தகாகளும் உழுகிறவாகளும் இடையாகளும் கைத்தொழி
காராகளும் அப்படியே சிலபிகளும் அப்படியே தேசத்திறருரி
தாமத்தைச் செய்கிறவாகளும் காமத்தையுடையவாகளாகி
காமங்களில் செல்லுகிறாகள் வேறு சில மனிதாகள் காமத்தை
யுடையவாகளாய்க் கடலிலுஞ்செல்லுகிறாகள் காமமானது ப
வித உருவமுள்ளதன்றோ? உலகமியாவும் காமத்தால் வயா
க்கப்பட்டிருக்கிறது காமமில்லாத ஒருபிராணியும் இருக்கவுமில்லை
இருந்ததுமில்லை, இனி இருப்பதுமில்லை மஹாராஜனே! இந்த
காமம் சிறந்ததாகும் அறம்பொருள்கள் இந்தக் காமத்தை அடு
திருக்கின்றன் வெண்ணெயானது தயிரைவிட ஸாரமானதுபோ
காமமானது அறம்பொருள்களைவிட ஸாரமானது எண்ணெ
மிகச்சிறந்தது பிண்ணாக்குச் சிறந்ததன்று நீருள்ள மோரைவி
நெய் மிகச்சிறந்ததாகும் கட்டையைவிடப் பூவும் கனியும் மிக
சிறந்தவை காமமானது அறம்பொருள்களைவிடச் சிறந்ததாகு
பூவிலிருந்து சிறந்த தேனுண்டாவதுபோலக் காமத்திலிருந்
ஸௌக்கியமுண்டாகிறது காமமானது அறம் பொருள்களுக்கு
காரணமாகும் (அன்றியும்) காமம் அக்காமரூபமுமாயிருக்கிறது
காமமில்லாமல் பொருளால்மட்டும் பிராமமணாகள் நல்ல அ
ன்னத்தைப் புஜிக்கிறாகளில்லை காமமில்லாமல் பிராமமணாகளி
பொருட்டுத் தானஞ்செய்கிறதில்லை காமமில்லாமல் உலகத்
துள்ள பலவிதச் சேஷ்டையுமில்லை ஆகையால், அறம்பொரு
காமங்களுள், காமமானது முதலாவதாகக் காணப்படுகிறது மி
அழகான வேஷமுள்ளவாகளும் அலங்கரிக்கப்பட்டவாகளு
அதிகமதமுள்ளவாகளும் அன்பாகப் பேசுகிறவாகளுமான ஸ்தி
களுடன்சோந்து இஷ்டம்போல ரமித்துக்கொண்டிரும் அரசனே
காமமன்றோ மிகவும் இனிமையானது அகழுபோன்ற ஆழ்ந்
ஆலோசனையிலிருக்கும் என்னுடைய புத்தி இவ்விதமிரு
கிறது தாமபுத்திரரே! உமக்கு விசாரம் வேண்டாம் மி
ருதுவான என்னுடைய வசனம் அனைத்தும் உயாந்த ஸா
முள்ளதென்று ஸாதுக்களால் அங்கீகரிக்கப்பட்டதாகும் அ
மும் பொருளும் காமமும் ஸமமாகவே அனுஷ்டிக்கத்தக்கவை
கள் இவைகளுள் ஒன்றில் ஆசைபற்றி இருப்பவன் எந்த மனி
னோ அவன் அதமனுவான் இரண்டில் ஆசைபற்றி இருப்பவனை
மத்தியமனென்று சொல்லுகிறாகள் அறம்பொருள் காமம் மூன்
றிலும் ஆசைபற்றியிருப்பவனெவனோ அவன் உத்தமனுவான்"
என்று சொன்னான் நல்ல அறிவுள்ளவனும் ஸ்நேஹமுள்ள

னும உயாநதசநதனததால பூசபபடடவனும விசிததிரமான ாலைகளையும ஆபரணஙகளையும தரிததவனுமான பீமனுனவன நதவீராகளைநோககிச சுருககமாகவும விரிவாகவும அநதவச தததைச சொலலி நிறுததினுன

அதனபிறகு, அவாகளின வசனஙகளை நனருக ஒருமுகூாத ம ஆலோசனைசெயதபின, பலசாஸதிரஙகளைக கறறவரும தா ததைத மேறகொணடவாகளுள மிகசசிறநதவருமான தாமராஜ னவா சிரிததுககொணடு தமது வாககால உணமையைச சொல தொடஙகினுா "நீஙகளனைவரும ஸநேகஹமிலலாமலல எல ாசசாஸதிரஙகளையும நிசசயஞசெயதவாகளும பிரமாணஙகளை றிநதவாகளுமாயிருககிறீாகள அறிய விருபபமுளள எனககு வவிஷயததில விததாநதமாக உஙகளால சொலலபபடட வச ம எதுவோ அஃது எனனுல கேடகபபடடது ஆனுல, சொல கிற எனனுடைய [1] இநதவசனததையும நீஙகள வேறு எணண லலாதவாகளாய அவசயம தெரிநதுகொளளவேணடும எநத னிதன பாபததிலும புணணியததிலும பொருளிலும தாமத லும காமததிலும பறறுதலிலலாதவனுயிருககிருனே தோஷங ளை விடடவனும ஸாராஸாரஙகளை ஸமமாககககொணடவனும பிததியுளளவனுமான அநதமனிதன ஸுகதுககஙகளிலிருநது டுபடுகிருன பராணிகளானவை பிறபபுஇறபபுககளுடனகூடிய வகளும கிழததனததின விகாரஙகளுடன கூடியவைகளுமா ருககினறன திருமபவும அநதஅநத விகாரஙகளால தொடரப டடவைகளாகினறன (பெரியோாகள) மோக்ஷததைக கொண ாடுகிருாகள அதை நாம அறியவிலலை ஸநேஹததால கடடப டடவனுககு [2] மோக்ஷமிலலையெனறு பூஜயரான பிரமமதேவா றினுா [3] அறிஞாகள மோக்ஷததைப பெரிதாககககொணடவா ளாயிருககிருாகள ஆகையால, பரியததையும அபரியததையும சயதுகொளளாமலிருககவேணடும ஆசைபபடுவது சிறநத னறு இதுதான சிறநதது (விதியால) நான எவவிதம ஏவப டடவனுயிருககிறேனே அவவிதம செயகிறேன விதியானது லலாபபிராணிகளையும ஏவுதலசெயகிறது விதியானது மிகவும லமுளளதெனறு யாவரும அறியுஙகள அடையததகாத மோக்ஷததைக காமததால அடையமாடடான எது வரககூடி தோ அது வநதேவிடுமெனறு நாம அறிநதுகொளளவேணடும றம பொருள காமஙகளை விடடவனும மோக்ஷமெனனும பயனை யடைகிருன, ஆகையால, இநதமோக்ஷமானது உலகஙகளின நன மைககுக காரணமானரஹஸயமாகும" எனறுசொனனுா சிறநத

1, 2, 3 வேறு பாடம

புத்தியுள்ள தாமபுத்திரர்சொல்லிய மனத்திற்கு இசைந்தது யுக்தியுள்ளதுமான அந்தவசனத்தையெல்லாம் கேட்டு அப்பெ ழுது அவர்கள் கொண்டாடினார்கள், மிகவும் ஸந்தோஷத்தையு அடைந்தார்கள் குருக்களிற்சிறந்த தாமபுத்ரரினபொருட்டு அ சலியையுஞ்செய்தார்கள் மிக்கஅழகான எழுத்துக்களும் சொ களுமுள்ள வாக்யங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் மனத்திற்கு பிரியமானதும் சொற்குற்றங்களில்லாததும் அரசரான தாமபு திரரால் சொல்லப்பட்டதுமான அந்த வார்த்தையைக் கேட் அனைவரும் அவரிடம் வணக்கமுள்ளவர்களாயிருந்தார்கள் அ படியே வீர்யசாலியான தாமபுத்திரராஜரும், அறம் பொரு காமங்களைப்பற்றிய நிச்சயத்தையறிந்தவரும் பெரிய மனமுள் வரும் கங்கையின் புத்திரருமான பீஷ்மரைப்பாராட்டி அதற மேலான தாமத்தைத் திரும்பவும் கேட்கத்தொடங்கினார்

நூற்றறுபத்தாருவது அத்யாயம்

ஆபத்தாமம் (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர், ஸ்நேகிக்கத் தக்கவர்கள் தகாதவர்களின் லக்ஷணத்தைச் சொல்லியது)

யுதிஷ்டிரர், "பிராஜ்ஞர்களில் பெரியவரும் குருக்களுக்கு பிரியத்தைப் பெருக்கச்செய்கிறவருமான பிதாமஹரே! ஒரு கே வியைக் கேட்கப்போகிறேன், அதனை எனக்கு நீர் விரித்து உரைக்க வேண்டும் எவ்விதமான மனிதர்களை அடுக்கவேண்டும எவர்களுடன் பரியமாகஇருப்பது சிறந்ததாகும்? வருங்காலத் லும் நிகழ்காலத்திலும் எவர்கள் (ஹிதத்தைச்) செய்யத்தக்கவ கள்? அவர்களை எனக்குச் சொல்லவேண்டும் மித்திரர்கள் எந்த காரியத்தில் உறுதியாகஇருப்பார்களோ அதில் பெருஞ்செல்வமு ஸம்பந்திகளும் பந்துக்களும் இருக்கமாட்டார்களென்று என குத் தோன்றுகிறது (சொல்லுகிறதைக்)கேட்கிறமித்திரன் அரி னனரோ? ஹிதத்தைச்செய்யும் மித்திரன் கிடைப்பதும் அரிது தாமத்தை மேற்கொண்டவர்களிற் சிறந்தவரே! இஃதனைத்தை யும் நீர் விரிவாகச் சொல்லத்தக்கவராகிறீர்" என்று சொல் பீஷ்மர் சொல்லத்தொடங்கினார்

"அரசனே! யுதிஷ்டிர! ஸ்நேஹிக்கத்தக்க புருஷர்களையு ஸ்நேஹிக்கத்தகாத புருஷர்களையும் பற்றிய அனைத்தையும் உன மையாகச்சொல்லுமென்னிடமிருந்துநீதெரிந்துகொள் ராஜனே

பராசைகொணடவன, கரூரனயிருபபவன, தாமததைவிடட
னை, ஹிமஸைசெயகிறவன, ரஹஸயமாக அபரியததைசசெயகிற
னை, நீசன, பாபநடையுளளவன, ஏலலாரிடததிலும ஸநதேகப
டுகிறவன, முயறசியிலலாதவன, தாமஸஸவபாவமுளளவன,
காணலாயிருபபவன, நிநதிககபபடடவன, குருதாரததிறசெல
த துணிபவன, துனபமுளள ஸமயததிலவிலகிபபோகிறவன,
கெடடபுததியுளளவன, வெடகமிலலாதவன, எலலாவிடததிலும
ாபததைபபாாககிறவன, நாஸதிகன, வேததைதநிநதிககிறவன,
லகததில பலவிதமாகசசெலலும இநதிரியஙகளுடையவன,
காமததிலபறறுதலுடன ஸஞசரிபபவன, ஸபைககுததகாத
னை, உலகததாலபகைககபபடடவன, பரதிஜஞையில உறுதியில
ாதவன, கோடசொலலுகிறவன, கலவியறிவிலலாதவன, மாத
ாயமுளளவன, கெடட எணணமுளளவன, கெடட இயறகை
ுளளவன, நலலமனமிலலாதவன, கரூரசசெயகையுளளவன, கப
டன, மிதராகளுடனவிரோதிபபவன, எபபொழுதும பொரு
ாாசையால பொருளைககுறிதது ஸஞசரிபபவன, சகதிககுததகக
படி கொடுபபவாகளிடமும ஸநதோஷமடையாத அலபபுததியுள
ாவன, எபபொழுதும மிதரனுககு அநாயததையே உணடு
ணணும அதமமனிதன, காரணமிலலாமலகோபஙகொளளுகிற
வன, காரணமிலலாமலவெறுததுககொளளுகிறவன, ஸநேகிதா
களையும சுபகாாயஙகளையும வேகமாகவிலககுமபாவி, அறியாமற
செயத அலப அபகாரததால செயதஉபகாரததை நினையாம
ிருபபவன, காாயததிறகுவேணடி மிததிராகளை அடுககும மித
தவேஷி, மிததிரனுககொபபானமுகஙகொணடசதரு, கோண
ான பாாவையுளளவன, மாறுனபாாவையுளளவன, க்ஷேம
ாலததில ஸநதோஷமடையாதவன ஆகிய இவவிதமானமனிதா
களை விலககவேணடும குடியுளளவனும¹ பகையுளளவனும,
கோபமுளளவனும, தயையிலலாதவனும, கரூரனயிருபபவனும,
பிறரைததுனபபபடுததுபவனும, மிதராகளுககு தரோகஞசெய
பவனும, பராணிகளைககொலலுவதில விருபபமுளளவனும, நனறி
கெடடவனும, உலகததில எவவிதததிலும ஸநேஹிககத
தககவாகளலலா மிதராகளைபபகைபபவனும ஸநேஹிககததக
கவனலலன ஸநேஹஞசெயயததககவாகளையும, எனனிடமிருநது
கேள நறகுலததிறபிறநதவாகளும, இனசொலகூறுகிறவாகளும,
ஞானததிலும விசேஷமானஞானததிலும ஸாமாததியமுள்ளவா
களும, நலலரூபமுளளவாகளும, நறகுணமுளளவாகளும, ஆசை
றறவாகளும, ஶரமததை ஜயிததவாகளும, நலலமிதராகளுளள

1 வேறுபாடம

வாகளும, நனறியறிவுளளவாகளும, எலலாமறிநதவாகளு லோபமிலலாதவாகளும, இனியகுணம நிறைநதவாகளும, ஸத மானசொலலுளளவாகளும, இநதிரியஙகளை வெனறவாகளு எபபொழுதும பரமததைஎடுததுககொளளும ஸவபாவமுளளவ களும, [1]நலல குலததைச சோநதபுததிராகளும, குலததிலகலை யாக இருபபவாகளும, தோஷஙகளால விடுபடடவாகளும, ப வஙிததிபெறறவாகளும அரசாகளால ஸநேகிககததககவாகள பி புவே! (இவாகள) சகதிககுததககபடி காரியஙகளைசசெயது மிகவு ஸநதோஷபபடுததுவாாகள அகாரணததில கோபமுளளவ களும காரணமினறி வெறுபபடைநதவாகளுமாக இருககமாடடா கள வெறுபபடைநதாலும காரியததில ஸமாததாகளாயிருபபவ கள மனததாலும குறறமுளளவாகளாகமாடடாாகள தமமை கஷடபபடுததிககொணடாவது மிதரகாாயததை மிகபபெரிதாக கொணடவாகள, ஆடடுமயிராலசெயது சிவபபுவாணஙகொடுத ஆடையானது நிறமமாறுமலிருபபதுபோல மிதராகளிடம ஸ ஹம மாறுமலிருபபாாகள நமபிககையுளளவாகளும பரதுக ளிடம நேசமுளளவாகளுமான மிதராகள பொருளகளிலலோப ஸதிரீகளிடமமோகமுதலிய தோஷஙகளைக காணபிககமாடடா கள எவாகள மணணுஙகடடியிலும ஸுவாணததிலும ஸ மான எணணமுளளவாகளும மிதராகளிடம உறுதியானபுத யுளளவாகளும அபிமானமறறவாகளும பொருளிலும ஆபரண களிலும ஆசையைவிடடவாகளும [2] பரிஜனததைச சோககிறவ களும எபபொழுதும யஜமானனுடையபொருளைப பெரிதாக கொணடவாகளுமாய நடககிறாாகளோ அவவிதமான உததமபு ஷாகளுடன எநத அரசன ஸநேஹததைசசெயதுகொள கிறனே அநத அரசனுடையராஜயமானது சநதிரனுடையச திரிகைபோலவிஸதாரமாகும தைாயமுளளவாகளும கோபததை ஜயிததவாகளும எபபொழுதும யுததததிலபலமுளளவாகளு பிறபபில அமைநத நலல ஸவபாவமும நலலகுணமுமுடையவ களுமான உததமபுருஷாகளை நேசிததுககொளளவேணடும தோஷமிலலாத அரசனே! தோஷததுடனகூடிய எநதமனித கள எனனுலசொலலபபடடாாகளோ அவாகளுளளும நன கொனறவாகளும மிததிராகளுககு தரோஹஞசெயபவாகளுமா யிருபபவாகள அதமாகளாவாாகள கெடடநடையுளளவாகள எலலாராலும விலககததககவாகளெனபது நிசசயம" என சொனனா

---

1 வேறுபாடம 2 வேலைககாராகள

நூற்றறுபத்தேழாவது அத்யாயம்
ஆபத்தர்மம். (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர், ஒருபிராம்மணனுதமன் திருடர்களின் கிராமம்சென்று பாபத் தொழிலுள்ளவனுகி வஸித்ததையும், மற்றொருபிராம்மணன் அவனுக்கு நல்ல ஆசாரத்தை உபதேசித்ததையும் சொல்லியது)

யுதிஷ்டிரர், "மித்திரர்களை த்ரோஹஞ்செய்பவனும் நன்றி கெட்டவனுமாகச் சொல்லப்பட்ட தக்கவனை எனக்குச் சொல்ல வேண்டும் இவ்விஷயத்தைப்பற்றிய இதிஹாஸத்தை உள்ளபடி விரிவாகக் கேட்கவிரும்புகிறேன்" என்று கேட்க, பீஷ்மர் சொல்லத் தொடங்கினர்

"அரசனே! வடக்குத்திக்கில் மிலேச்சர்களிடம் நடந்த பழைய இதிஹாஸத்தை இப்பொழுது நான் உனக்குச் சொல்லுகிறேன் மத்தியதேசத்தி லுண்டானவனும் கறுத்த சரீரமுள்ளவனும் [1] வேதமோதாதவனுமான ஒரு பிராம்மணன், பொருளில் பேராசையால், திருட்டுக் கூட்டம் நிரம்பிய ஒரு கிராமத்திற்குச் சென்றுன அந்தக் கிராமத்தில் எல்லாஜாதிகளின் விசேஷங்களையும் அறிந்தவனும் பிராம்மணர்களுக்கு ஹிதனும் ஸத்தியமான சொல்லுள்ளவனும் தனமுள்ளவனுமான ஒரு திருடன் தானஞ்செய்வதில் அதிகப்ரியமுள்ளவனுயிருந்தான் உடனே, பிராம்மணன் அந்தத்திருடனுடைய வீட்டிற்குச்சென்று பிக்ஷையை யாசித்தான் அந்தத்திருடனும் அந்தப் பிராம்மணனுக்கு வஸிக்கவேண்டியதற்காக இடத்தையும் வருஷத்திற்கு வேண்டிய பிக்ஷையையும் கரையுள்ள தானதிய வஸ்திரத்தையும் பதியில்லாதவளும் யௌவனப்பருவமுடையவளுமான ஒரு ஸ்திரீயையும் கொடுத்தான் அரசனே! கௌதமகோத்திரத்தில் பிறந்த அந்தப்பிராம்மணன் [2] திருடனிடமிருந்து இவற்றையெல்லாம் அவ்விதம் பெற்றுக்கொண்டு ஸந்தோஷமடைந்த மனமுள்ளவனுகிச் சிறந்ததான அந்த வீட்டில் அந்த ஸ்திரீயுடன்கூட ஸந்தோஷமாக இருந்தான், திருடனுடைய குடும்பத்திற்கு வேண்டிய ஸஹாயத்தையும் செய்து கொண்டு வந்தான் அந்தப்பிராம்மணன், ஸம்பத்து நிறைந்ததும் வேடர்களுக்கிருப்பிடமுமான அந்தக்கிராமத்தில் ஒருவருஷம் வஸித்துவந்தான் கௌதமன், (பிராணிகளை) அம்பினுல் அடிப்பதில் பெரிய முயற்சியையும் செய்துகொண்டுவந்தான் அரசனே!

[1] 'வேதத்திலகூறிய காமங்களைச் செய்யாதவனும்' என்பது பழைய உரை [2] வேறுபாடம்

திருடாகளின கூடடஙகளபோல அநதக கௌதமப பிராமமன
னும ஒவவொருநாளும நானகுபககஙகளிலும காடுகளிலிருப
வைகளான அனனபக்ஷிகளைக கொனருன ஹிமவிபபதி
ஸாமாததியமுளளவனும தயையறறவனும எபபொழுதும பிர
ணிகளைக கொலவதில பிரியமுளளவனுமான கௌதமன, சே
திருககுங காரணததால திருடாகளுககுச சரியான தனமை
அடைநதான அவவிதம திருடாகளின கிராமததில பலபக்ஷி
ளைககொனறுகொணடு ஸுகமாக வஸிததுவரும அநதப பிரா
மணனுககுப பல மாதஙகள சென்றன பிறகு, ஒரு ஸமயததி
ஜடையையும மரவுரியையும தோலையுநதரிததவரும வேதாதய
னததில விடாமுயறசியுளளவரும பரிசுததருமான வேறு ஒ
பிராமமணா அநததேசததிறகுவநதா வேதஙகளிலும சா
திரஙகளிலும பயிறசியுளளவரும வேதாநதஙகளின கரையை
கணடவருமான அநதபபிராமமணா அவவிடததில அநத
கௌதமனுககு ஸநேஹிதராகவே காணபபடடா அவா, இ
தகௌதமன எநதக கிராமததிலிருநதானே அநதத திருடா
ளுடைய கிராமததை அடைநதா ஶூததிராகளின அனனதை
விலககிய அநதபபிராமமணா திருடாகள நிறைநத அநதககிராம
தில பிராமமணாகளின வீடடைத தேடிககொணடு நானகுபுற
திலும ஸஞசரிததா பிறகு, அநதப பிராமமணோததமா கெ
தமனுடைய வீடடைஅடைநதா கௌதமனும வநதான அவ
கள ஒருவரோடொருவா சோநதுகொணடாாகள தோளி
அனனபபுளசுமையுளளவனும கையில விலலேநதியவனும ஆயு
மெடுததவனும உதிரததால நனைநத அஙகஙகளுளளவனும வீ
டின வாயிலை அடைநதவனும மனிதாகளைததினனும ராக்ஷஸ
போனற சோபையுளளவனுமான அநதககௌதமனைப பாாதது
அவனைப பதிதனும குறைவை அடைநதவனுமாகத தெரிநது
கொணடு, பிராமமணா வெடகமுறறு உடனே இநத வசனததை
சொலலததொடஙகினா

'இஃது எனன அவிவேகததால செயகிருய? நீ, ந
குலததிற பிறநத பிராமமணனனறே? மததிய தேசதத
னெனறு அறியபபடட நீ எபபடித திருடாகளின நிலை
அடைநதாய? பிராமமணனே! வேதததில கரைகணடவாகளு
பரவிததிபெறறவாகளுமான உன முனனோகளான ஞாதி
களை நினைததுபபாா அநதப பெரியோாகளின குலததி
பிறநத நீ இவவிதம குலததைககெடுககிருயே! பிராமமணனே
நீ உனனைப புததியால தெரிநதுகொணடு ஸததவகுணததையு
ஸவபாவததையும வேதததையும அடககததையும தயை

ம் நன்றாக நினைத்துப்பார்த்து இவ்விடத்தில் வஸிப்பதை விலக்
க்கொள்' என்றுசொன்னார் அரசனே! ஹிதத்தைவிரும்புகிற
ரும் ஸ்நேஹிதருமான அந்தப்பிராம்மணரால் அவ்விடத்தில்
வஸித்தல் சொல்லப்பட்டவுடனே, அந்தக் கௌதமன், அப்
பொழுது துன்பமுள்ளவன்போலப் பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு,
பிராம்மணஸ்ரேஷ்டரே! நான் பொருளில்லாதவனாயிருக்கிறேன்
ன் வேதமறிந்தவனும் அல்லன் பிராம்மணர்களில்மிக்கச்சிறந்த
ரே! பொருளுக்கு வேண்டி இவ்விடத்தில் வந்தவனென்று
ன்னை அறிந்துகொள்ளும் பிராம்மணஸ்ரேஷ்டரே! இப்
பொழுது உம்மைக்கண்டவுடன் நான் கிருதார்த்தனாகிறேன்
ராம்மணரே! இன்றிரவு இங்குவஸித்துக்கொண்டிரும் நாளைத்
னம் சேர்ந்து வழியிற்செல்லுவோம்' என்று மறுமொழி
சான்னான் அந்தப்பிராம்மணர் வெட்கமுற்று ஒன்றையும்
தாடாமல் அவ்விடத்தில் வஸித்தார் பசியுள்ள அவர் உபசரிக்
ப்படுகிறவரானாலும் போஜனஞ்செய்ய விரும்பவில்லை

நூற்றறுபத்தெட்டாவது அத்யாயம்
ஆபத்தர்மம். (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர், கௌதமன் பொருள்தேடுவதற்காகச் சென்றதையும்,
ஒரு கொக்கினுடன் நட்புக்கொண்டதையும் கூறியது)

அன்று இரவுவிடிந்ததும் அந்தப்பிராம்மணோத்தமரானவர்
சன்றவுடன், கௌதமன் தன்விருப்பமுள்ளவனாகி வெளியில்
ளம்பிச்சென்று ஸஞ்சரிக்கத்தொடங்கினான் பிறகு, அவன்
டிமியில் சென்ற கடலயாத்திரைசெய்யும் வர்த்தகர்களைக் கண்
ான் அவன் அந்தக்கூட்டத்துடன்கூட ஸமுத்திரத்தைக்குறித்
ுப் பிரயாணஞ்செய்யத்தொடங்கினான் மஹாராஜனே! பிறகு,
ந்தவர்த்தகக் கூட்டமானது ஒருமலையின்குகையிலுள்ள மதம்
டித்தயானையால் பெரும்பாலும் கொல்லப்பட்டதாயிற்று அப்
பொழுது உயிரில் ஆசையுள்ளவனும், 'எந்தத்திக்கில் செல்லு
வன்?' என்றுபயந்தவனுமான அந்தப்பிராம்மணன் மிக்கபிர
ாஸத்தால் அந்தப்பயத்திலிருந்து விடுபட்டு வடதிசையைநோக்கி
டத்தொடங்கினான் பிறகு, கூட்டத்திலிருந்தும் தேசத்தி
ருந்தும் காரியத்திலிருந்தும் நழுவுதலடைந்த அந்தப்ராம்மணன்
ாழுந்த மனிதனைப்போல ஸஹாயமில்லாமல் அந்த அரண்
த்தில் சுற்றிக்கொண்டிருந்தான் பிறகு, அவன் அப்பொழுது
டலுக்குச்செல்லும் வழியை அடைந்து பூத்தமரங்களுள்ளதும்

எல்லா ருதுக்களிலும் பூக்களுள்ளமாங்காடுகளால் அலங்கரிக்க ப்பட்டதும் நந்தனவனத்தின் இடத்திற்கொப்பானதும் யக்ஷர்களாலும் கின்னரர்களாலும் அடையப்பட்டதும் [1]ஸாலம், பனை, வெ 'வேல், அரசு, ஆல், அகில் இவைகளின்காடுகளாலும் சிறந்த தனமரங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் அழகுள்ளதுமா பெரிய அரணியத்தை அடைந்தான். அந்த அரணியத்தில் ஸு மானவாஸனையுள்ளவைகளும் ஸுகமுள்ளவைகளும் அழகுள் வைகளுமான மலையின்தாழ்வரைகளில் நான்குபக்கங்களிலு மிகச்சிறந்தபக்ஷிகள் அழகாகச் சப்தித்துக்கொண்டிருந்தன மனுஷ்யர்களின் முகம்போன்ற முகமுள்ளவைகளும் பாரு டங்களென்று பிரஸித்திபெற்றவைகளுமான வேறுபக்ஷிகளு கடலில் செல்லத்தக்க வேறுசிலபக்ஷிகளும் நான்குபுறங்களிலு 'மேலே பறந்துகொண்டிருந்தன. அந்தக்கௌதமனென்ற பிரா மணன் மிக்க அழகுள்ளவைகளும் மிகவும்மனத்தைக்கவரத்தக வைகளுமான பக்ஷிகளின்சப்தங்களைக் கேட்டுக்கொண்டே செ ன்ற பிறகு, மிக்கஅழகான இடங்களில் பொன்மணல்கள் நிரம் யதும் ஆச்சரியமானதும் ஸ்வர்க்கலோகத்திலுள்ள தேசத்திற்கு சரியான காந்தியுள்ளதும் மேடுபள்ளமில்லாததுமான அந்தப தேசத்தின் ஒருபக்கத்தில் லக்ஷ்மியால் வஸிக்கப்பட்டதும் மிக பெரிதுமான ஓர் ஆலமரத்தைக்கண்டான். மரத்திற்குத்தகு யான கிளைகளால் சூழப்பட்டதும் குடைபோன்றதும் உத்த மானசந்தனஜலத்தால் நனைக்கப்பட்டதும் திவ்யமான புஷ்பங் ளுடன்கூடியதும் சோபையுள்ளபிரம்மதேவரின் ஸபையை உ மானமாகக்கொண்டதுமான அந்தமரத்தின் அடியையும் மன திற்குப்பிரியமுள்ளதும் மிகஉத்தமமுமான அந்தமரத்தையு கண்டு கௌதமன் பிரீதியுள்ளவனாயப் பரிசுத்தமானதும் தேவ களின்வீடுபோல் விளங்குவதும் புஷ்பங்களுள்ளமரங்களால் சூழ ப்பட்டதுமான அந்த ஆலமரத்தினருகிற்சென்று ஸந்தோஷத்தை அடைந்து அந்த மரத்தினடியில் உட்கார்ந்தான். குந்தியின் குமாரனான அரசனே! அந்த மரத்தினடியில் உட்கார்ந்திரு கும் கௌதமனுக்கு அப்பொழுது பூக்களை நன்றாகஸ்பரிசி து கொண்டு அவனுடைய அங்கங்களை ஸந்தோஷப்படுத்து கிறதான ஸுகமான காற்றானது நன்றாக வீசிற்று. அ சனே! மிகவும் ஶ்ரமமுற்ற அந்தப்பிராம்மணன் உத்தமமான கா றினால் வீசப்படவும் ஸுகமடைந்து உறக்கமுற்றான். ஸூரிய னும் அஸ்தமயமடைந்தான். பிறகு, ஸூரியன் அஸ்தமயமடைந்து

[1] ஆச்சாமரம்

ந்தியாகாலம் வந்ததும், காஸ்யபருக்குப் பிள்ளையும் அறிவுள்ள
ர்களில் பெரியதும் கொக்குகளுக்கு அரசும் பிரம்மதேவருக்கு
சைத் தோழமையுள்ளதும் நாடீஜங்கனென்று பரவிதத்தி பெற
தும் உத்தமமுமான பக்ஷியானது பிரம்மலோகத்திலிருந்து தன
டான அந்த ஆலமரத்திற்கு வந்தது. தேவ கன்னிகையின
ளையும் காந்தியுள்ளதும் அறிவுள்ளதும் தேவர்களுக்குச் சரி
ன காந்தியுள்ளதும் ராஜதர்மாவென்று பிரஸித்தி பெற்றது
ன அது பூமியில் ஒப்பற்றதாயிருந்தது. மெருகிட்ட தங்கத்தால்
றைக்கப்பட்டதும் ஸூர்யனுக்குச் சமமான ஆபரணங்களால்
லா அங்கங்களிலும் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் தேவகுமாரனு
ன அந்தப்பக்ஷியானது காந்தியால் ஜ்வலித்துக்கொண்டு வந்
து கௌதமன், வந்த அந்தப்பக்ஷியைக் கண்டு ஆச்சர்யம
டைந்தான். பசியும் தாகமுஞ்சூழ்ந்த புத்தியுள்ள கௌதமன்
ந்தப்பக்ஷியைக் கொல்லவேண்டுமென்று பார்த்தான். ராஜ
ர்மாவென்னும் பக்ஷியானது, 'ஓ! பிராம்மணரே! உமக்கு நல்ல
ரவா? (என்னுடைய) பாக்யத்தால் என் வீட்டை அடைந்த
ராக இருக்கிறீர். ரவியும் அஸ்தமயத்தை அடைந்துவிட்டான்.
தோ ஸந்தியாகாலம் வந்துவிட்டது. என்னுடைய வீட்டை
டைந்த குற்றமில்லாத நீர் பிரியமான அதிதியாகிறீர். விதியில்
ணப்படும் காமப்படி பூஜிக்கப்பட்டு நீர் காலையில் பிரயாணப்
டலாம்' என்றுசொல்லிற்று.

நூற்றறுபத்தோன்பதாவது அத்யாயம்.

ஆபத்தர்மம். (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர், கௌதமன் கொக்கினால் ஏவப்பட்டு, மனுவ்ராஜ நகரத்தை அடைந்து, அதன் அரசனால் உபசரிக்கப்பட்டதைச் சொல்லியது.)

அரசனே! கௌதமன் அப்பொழுது இனிமையான அந்
த சொல்லைக்கேட்டு ஆச்சர்யமடைந்து குதூஹலத்துடன் ராஜ
ர்மாவென்னும் அந்தப் பக்ஷியைப்பார்த்தான். ராஜதர்மா,
யா! நான் காஸ்யபரின்புத்திரன். பதிவ்ரதையான தாக்ஷா
ணி என்னுடைய தாய். நீர் நற்குணங்களையுடையவராயிருக்
றீர். பிராம்மணோத்தமரே! உமக்கு நல்வரவா?' என்றுசொல்
ற்று (சொன்னபின்), அந்த ராஜதர்மாவானது விதியில் காணப்
டும் காமப்படி அந்த பிராம்மணனின்பொருட்டு மரியாதையைச்
செய்தபின் ஸாலவிருக்ஷங்களின் புஷ்பங்களால் செய்யப்பட்ட
திவ்யமான ஆஸனத்தை ஏற்படுத்திக் கங்காநதியால் பின்செல்

லபபடட பகீரதரின்தோ-சென்ற இடஙகளில்-எநதபபெரிய மீ
கள ஸஞசரிககினறனவோ அவைகளேயும அநதப பிராமணனுக
விததஞ செயதது காஶயபரின புததிரனுன அநதபபக்ஷி
னது மிகக பெரியவைகளான மீனகளேயும நனருக ஜவலிககு
அகனியையும அதிதியான கௌதமனுககு அளிததது பெரி
மனமுளள அநதபபக்ஷியானது, போஜனம செயதவனும ஸ
தோஷமடைந்த மனமுளளவனுமான அநத பராமமணனே
களேபபை மாறறவேணடியதறகாகச சிறகுகளால வீசிறறு பிற
ஶரமபரிகாரம அடைநது உடகாநதிருககும பராமமணனே
கோததிரததையும நடகைகையையும வினவிறறு அநதபரா
மணன, 'நான கௌதமகோததிரததில பிறநதவன' என்று
'பராமமணன' என்றும கூறினுன அவனபொருடடு இலேகளா
செயயபபடடதும திவயமான புஷபஙகளால வாஸனேயுளளதாக
செயயபபடடதும வாஸனே நிறைநததுமான படுககையை அளி
தது அநதபராமமணன ஸுகமாக அநதபபடுககையில படுகக
தொடஙகினுன பிறகு, வாககியஙகளே அறிநதவைகளுள சிறந
தும நலலவாககுளளதும காஶயபரின பிளளேயுமான அநதப பக்ஷி
யானது, படுககையில உடகாநதிருககும கௌதமனேநோக்கி
'வநதகாரணம என்ன?' என்று வினவிறறு பாரத! உடனே
கௌதமன, 'பெரிய புததியுளளவனே! நான ஏழை தனம ஸம்பா
திகக வேணடுமென்று கடலில செலலவிருமபி வநதேன' என
அநதபபக்ஷியிடம சொனனுன காஶயபரின பிளளேயான பக்ஷி
யானது, பரீதியுடன அநதபராமமணனே நோககி, 'ஓ! பராமம
ஶரேஷடரே! நீ சோகததை அடையததககவரலலா காரிய
ததைச செயதுகொணடவரும திரவியஙகளே உடையவருமாக வீ
செல்லபபோகிறீர 'பொருளே அடையததகக வழியானது மிதரி
னும கலவியும பொருளும அறிஞாகள விருமபததகக புததியு
என நானகு வகைபபடும' என்று பருஹஸபதி கூறியிருககிற
நான உமககு நணபனுகிறேன மிததிரததனமையானது மிகவு
பெரிது அவவிதம மிததிரனுன நான நீர எவவிதம பொ
ருளளவராவீரோ அவவிதம முயறசிசெயகிறேன' என்றுசொ
லிறறு பிறகு, பொழுதுவிடிநத ஸமயததில ஸுகபரஶன
செயத பின, 'அழகுளளவரே! இநதவழியால செலலு
செயயவேணடியதைச செயது கொணடவராவீர இஙகிருந
மூன்று யோஜனேதூரம போன பினபு, ராக்ஷஸாகளுக
அதிபதியும மஹானும விரூபாக்ஷனென்று பிரஸிததிபெற
வனும மஹாபலசாலியுமான என்னுடைய ஸநேஹித

ருவன இருககிறுன பராமமணஶ்ரேஷடரே! நீா அவனிடம
பாயச சேரும அவன என னுடையவசனததால ஏவபபட்டு
ஷ்டமானகாமஙகளை உமககுஅளிபபான் இதில ஸந்தேஹ
லலை' என்ற இவவசனததைச சொலலிறறு அரசனே! இவ
தம்சொலலபபட்ட கௌதமன ஸ்ரமமநீஙகினவனுகி அமிருதத
றகொபபான கனிகளை-இஷ்டமபோலப புஜிததுககொண்டு செல
தொடஙகினன மஹாராஜனே! அநதவழியிலுள்ள சிறந்த
ான சநதனமும அகிலுமாகிய மரஙகளையும நலலஇலையும
டையுமுள்ளகாடுகளையும பாாததுக்கொண்டு வேகமாகச
சன்றுன உடனே, கறகளால கட்டபபட்ட தோரணஙகளுள்ள
தும கறகளால அமைககபபட்ட பிராகாரஙகளும தாழவரை
ளுமுள்ளதும சிலாமயமான யநதிரததாழகளுளளதுமான [1]மஹ
ரஜமெனனும நகரததை அடைநதான அரசனே! அவனை,
ஸ்நேஹிதனுல அனுபபபபட்டவனும ஸநதோஷிககததககவனு
ான் பரியஅதிதியென்று புததிமானுன அநதராக்ஷஸராஜன
றிநது கொண்டான யுதிஷ்டிர! உடனே, அந்தராக்ஷஸராஜன,
னவேலைககாராகளைநோககி, 'நகரின துவாரததிலிருநது சீககிர
ாகக கௌதமனை அழைததுவரவேண்டும' என்றுசொன்னுன
நத உததமமான பட்டணததிலிருநது வெணமையான கவச
ளளபுருஷாகள, 'கௌதம! கௌதம!' என்றுகூவிககொண்டு
வகமாக நகரின கோட்டைவாயிலுககு வநதாாகள மஹா
ஜனே! அபபொழுது அரசனுடைய அநதவேலைககாராகள,
நதபராமமணனைநோககி, 'சீககிரபபடு, சீககிரமாக வா ராக்ஷ
ாகளுககு அதிபதியும வீரரும விரூபாக்ஷரென்று பரவிததரு
ான அரசா உனனைப பாாககவிருமபுகிறுா அவா உனனைப
ாககக அவஸரபபடுகிறுா ஆகையால, சீககிரஞ செலலவேண
ம' என்று சொன்னுாகள உடனே, அநதபராமமணன ஆச
ரியததால ஸ்ரமம நீஙகினவனுகி விரைநதுசென்றுன அப
பாழுது அநதச சிறநதஸமபததைபபாாதது மிகவும வியப
டைநதவனும அநதவேலைககாராகளுடன கூடிச சென்றவனு
ான கௌதமனெனனும பராமமணன் ராக்ஷஸராஜனுடைய
ாசனததை விருமபிககொண்டு அவனுடையவீட்டை வேகமாக
டைநதான

---

[1] 'மேருவ்ரஜம' என்பது வேறுபாடம

நூற்றெழுபதாவது அத்யாயம்

ஆபத்தர்மம் (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர் விரூபாக்ஷன் கௌதமனுக்கு ஸுவர்ணமுதலியவற்றைக் கொடுத்தனுப்பியதையும், அவன் திரும்பிக் கொக்கினிடம் வந்து உபசரிக்கப்பெற்று அந்தக்கொக்கைக்கொல்லத் துணிந்ததையும் சொல்லியது)

பிறகு, அழைக்கப்பட்ட அந்தக்கௌதமன் உத்தமமான ராக்ஷஸராஜனவீட்டை அடைந்து அவனால் பூஜிக்கப்பட்டு உத்தமமான ஆஸனத்தில் உட்கார்ந்தான் அவன் கோத்திரத்தையும் பரம்பரையத்திலசெய்த வேதாத்யயனத்தையும் வேதத்திலுள்ள ஸாகையையும் வினவப்பட்டான் அரசனால் ப்ரஸ்னஞ்செய்யப்பட்ட ப்ராம்மணன் ஒன்றையும் அறியவில்லை பிறகு, கோத்திரத்தைமட்டில்சொன்னான் ப்ராம்மணர்களுக்குள் தேஜஸில்லாதவனும் வேதாத்யயனத்திலிருந்து விலகியவனும் கோத்திரத்தைமட்டில் அறிந்தவனுமான அந்தப்ராம்மணனுடைய இருப்பிடத்தைப்பற்றி அரசன் கேட்கத்தொடங்கினான் 'ஏ! கல்யாண! எவ்விடத்தில உனக்குவாஸம்? உன்னுடையபார்யையானப்ராம்மணி எந்தக்கோத்திரத்திலுண்டானவள்? உண்மையைச்சொல் பயப்படவேண்டாம், ஸுகமாகஇருக்கும்படி ஸ்ரமபரிகாரஞ் செய்துகொள்' என்றுசொன்னான் கௌதமன், 'நான் மத்ய தேசத்தில் பிறந்தவன் வேடர்களுக்கிருப்பிடமான ஒருசேரியில் எனக்கு வாஸம் இரண்டாவது தடவை விவாஹஞ்செய்யப்பட்ட சூத்ரஸ்திரீ என்னுடையமனைவி, உண்மையாக இதனை உனக்குச்சொல்லுகிறேன்' என்றுசொன்னான் உடனே, அரசன் ஆலோசிக்கத் தொடங்கினான் 'எப்படி இது செய்யத்தக்கதாகும்? எனக்குப் புண்யந்தான் எவ்விதமுண்டாகக்கூடும்? இவன் பிறப்பில் ப்ராம்மணன் மஹாத்மாவான அந்தராஜதர்மனென்னும்பக்ஷிக்கு மித்திரன் காஸ்யபரின் பிள்ளையும் மஹாத்மாவுமான அந்தப்பக்ஷியால இவன் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறான் அந்தப்பக்ஷியோ எப்பொழுதும் என்னை அடுத்தது நான் அதற்குப்பிரியத்தைச்செய்வேன் அந்தப்பக்ஷியானது எனக்கு உடன்பிறப்புமபந்துவுமநட்புள்ளதும பிரியமுள்ளதுமாயிருக்கிறது இப்பொழுது கார்த்திகைமாதத்திய பூர்ணிமாதிதியில் என்னுடைய வீட்டில் உத்தமர்களான ஆயிரம் ப்ராம்மணர்கள் போஜனஞ்செய்யப்போகிறார்கள் அதில் இந்தப்ப்ராம்மணனும்போஜனஞ்செய்யட்டும் இந்த ப்ராம்மணன்பொருட்டும் என்னுடையதனத்தைக் கொடுக்கவேண்டும் புண்யமான அந்தநாள் இப்பொழுதுவந்திரு

கிறது இந்தப்ராம்மணனும் அதிதியாக வந்திருக்கிறான் (அதற்கா கத்) தனமும் ஸங்கல்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது இதற்குமேல் என்ன ஆலோசிக்கத்தக்கது' என்று புத்தியால் ஆலோசித்தான். பிறகு, ஸ்நானஞ் செய்தவர்களும் [1] பூசத்தக்கவைகளைப் பூசிக் கொண்டவர்களும் புதிய வெண்பட்டு ஆடையுள்ளவர்களும் அறிஞர்களுமான ஆயிரம்ப்ராம்மணர்கள் அலங்கரிக்கப்பட்டவர்களாய் வந்தார்கள் அரசனே! விரூபாக்ஷனென்பவன் வந்த அந்த ப்ராம்மணஶ்ரேஷ்டர்களைச் சாஸ்திரவிதியில் காணப்படுமுறைப்படி யோக்யதைக்குத்தக்கபடி வரவேற்றான் பரதர்களில்மிகச் சிறந்தவனே! ராக்ஷஸராஜனுடைய உத்தரவுப்படி வேலைக்காரர்களால் அந்தப்ராம்மணர்களுக்கு உத்தமமான குசங்களால்பரப்பப்பட்ட ஆஸனங்கள்பூமியிற்போடப்பட்டன அந்த ஆஸனங்களில் உட்கார்ந்த அந்தப்ராம்மணஶ்ரேஷ்டர்கள் அரசனால்பூஜிக்கப்பட்டார்கள் பிறகு, ப்ராம்மணர்கள் விதிப்படி எள்ளாலும் தர்ப்பத்தாலும் ஜலத்தாலும் பூஜிக்கப்பட்டார்கள், விஶ்வேதேவர்களாகவும் பிதருக்களாகவும் அக்நிகளாகவும் ஏற்படுத்தப்பட்டார்கள் மஹாராஜனே! சந்தனம் பூசப்பெற்றவர்களும் புஷ்பங்களையணிந்தவர்களும் நன்றாகப்பூஜிக்கப்பட்டவர்களும்நல்ல ஆசாரமுள்ளவர்களுமான ப்ராம்மணர்கள் பலசந்திரர்கள்போல விளங்கினார்கள் பிறகு, வஜ்ரத்தால் அடையாளம் பண்ணப்பட்டவைகளும் பரிசுத்தமானவைகளும் அழகுள்ளவைகளும் சிறந்த அன்னங்களால் நிறைந்தவைகளும் நெய்யினாலும் தேனினாலும் நனைக்கப்பட்டவைகளுமான தங்கப்பாத்திரங்களை ப்ராம்மணர்களுக்குத் தானஞ்செய்தான் அவனுடைய வீட்டில் எப்பொழுதும் ஶ்ரேஷ்டமான ஆஷாடமாஸத்திய பூர்ணிமையிலும் மாகமாஸத்திய பூர்ணிமையிலும் பலப்ராம்மணர்கள் மரியாதையுள்ளதும் விரும்பத்தக்கதுமான சிறந்த போஜனத்தைப் பெறுவார்கள் விசேஷமாகச் சரத்காலத்தின் முடிவில் கார்த்திகைமாஸத்திய பூர்ணிமாதிதியில் ப்ராம்மணர்களின் பொருட்டு ரத்தினங்களைக்கொடுப்பானென்றுகேள்வி பாரத! மிக்கபுகழ்பெற்ற அந்த விரூபாக்ஷன், தக்ஷிணைக்காகத் தங்கத்தையும் வெள்ளியையும் மணிகளையும் முத்துக்களையும் அதிகவிலையுள்ள வஜ்ரங்களையும் வைடூர்யங்களையும் தோல்களையும் கம்பளங்களையும் ரத்தினங்களுள்ள பாத்திரங்களையும் அளித்து ப்ராம்மண ஶ்ரேஷ்டர்களைநோக்கி, 'ஓ! ப்ராம்மணோத்தமர்களே! உத்ஸாஹம்போல வேண்டிய அளவு இந்த ரத்னங்களைப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள் எந்தஎந்தப் பாத்திரங்களில் போஜனஞ்செய்தீர்களோ அந்த அந்தப்பாத்திரங்களையும்

[1] 'அநுலிப்தாங்கா:' என்பதுமூலம்

எடுததுககொணடு உமவீடுகளுககுசசெலலுஙகள ' எனறு சொன
ஞன பாரத! மஹாதமாவான அநதராக்ஷஸராஜன இவவித
வசனததைச சொனனவுடன, பராமமணஸரேஷடாகள அந
ரததினஙகளை இஷடபபடி எடுததுககொணடாாகள பிறகு
அநத அரசனால மிகச சிறநத சுபமான அநதரததினஙகளால
பூஜிககபபடட பராமமணாகள சுததமான ஆடையுளளவாகளும
மிகவும பிரீதியுளளவாகளும ஸநதோஷமுளளவாகளுமானாாகள
பிறகு, ராக்ஷஸாகளுககுபபதியான அநத அரசன, பலதேசஙகளி
லிருநதுவநதிருககும பராமமணாகளை மரியாதைசெயது அவா
களைநோககித திருமபவும, ' பராமமணாகளே! இனறு ஒருநாள
உஙகளுககு ஒரிடததிலும ராக்ஷஸாகளிடமிருநது பயமிலலை ஸந
தோஷமடையுஙகள தாமதமினறி இஷடமான இடததிறகுச
செலலுஙகள ' எனற வாாததையைச சொனஞன உடனே
எலலா பராமமணககூடடஙகளும நானகுபுறததிலும ஓடின
கௌதமனும ஸுவாணததின சுமையை எடுதது அநதபபாரத
தைக கஷடததுடன தூககிககொணடு விரைவாக ஆலமரததை
வநதடைநதான அவன ஸரமமடைநதவனும வாடியவனும பசி
யுளளவனுமாய உடகாாநதான ' அரசனே! பிறகு, பக்ஷிகளில
உததமமான ராஜதாமாவானது அநதக கௌதமனை வநதடைந
தது மிததிராகளிடம ஸநேகமுளளபக்ஷியானது கௌதமனை
நலவரவழைதது ஸநதோஷிபபிததது புததியுளளகொககானது
தன சிறகினுனியை வீசுவதால அவனுககுளள ஸரமததை
விலககியது, விதிபபடி பூஜையையும போஜனததையும செயவித
தது பிறகு, அநதபபக்ஷிராஜனும பராமமணனுமாகிய இருவா
களும வாாததைசொலலிககொணடிருநதாாகள இரவில கௌத
மன அநதபபக்ஷிககு அருகிலிருநதுகொணடு ஆலோசிககத
தொடஙகினன 'அழகான ஸுவாணததினமிகபபெரிய இசசுமை
பேராசையாலும அவிவேகததாலும எனனாலடையபபடடது.
எனககுப போகவேணடிய இடமும தூரமாக இருககிறது வழியில
உயிரைக காபபாறறததககக போஜனமும எனககு இலலை எதைச
செயதால நனறுககசசெயயபபடடதாகும?' எனறுபெரியசிநதை
உளளவனுஞன பிரபுவான புருஷபபுலியே! பிறகு, வழியில
புஜிககததககதான ஒனறையும காணாதவனும நனறிகெடடவனு
மான அநதககௌதமன, ' பககததிலுளளதும கொககுககளுக
குப பதியுமான இநதபபக்ஷியானது நிறைநதமாமஸபபறறுளள
தும பெரிதுமாயிருககிறது இதைககொனறு இதன மாமஸததை
எடுததுககொணடு செலவேன ' எனறு மனததில இநத ஆலோ
சனையைச செயதுகொணடான

நூற்றெழுபத்தோராவது அத்யாயம்
ஆபத்தர்மம். (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர், கௌதமன் அந்தக்கொக்கைக் கொன்று எடுத்துக்கொண்டு தன் கிராமத்தைக் குறித்துப் போனதையும், கொக்கு தன்னிடம் வாராததால் விருபாக்ஷன் ஸந்தேஹித்துத் தன்புத்திரனை அனுப்பியதையும், அவன் கௌதமனைக் கொன்றதையும் சொல்லியது)

பிறகு, அவ்விடத்தில் பெரியஜ்வாலையுள்ளதும் காற்றை ஸஹாயமாகக்கொண்டதுமான தீயானது அந்தக்கௌதமனுக்குச் சமீபத்தில் ரக்ஷிக்கவேண்டிச் சிறந்தபக்ஷியால் உண்டுபண்ணப்பட்டிருந்தது. கொக்குகளுக்கு அரசான அந்தப்பக்ஷியும் அப்பொழுது நம்பிக்கையுடன் பக்கத்தில் உறங்கத்தொடங்கிற்று. நன்றிகெட்டவனும் துஷ்டபுத்தியுள்ளவனுமான அந்தப்பிராம்மணனோ அந்தப்பக்ஷியைக்கொல்லவேண்டுமென்னும் விருப்பத்தினால் தூங்காமலிருந்தான். பிறகு, அவன், உறக்கமடைந்த அந்தப்பக்ஷியை எரிந்துகொண்டிருக்குங்கொள்ளியால் கொன்றான். கொன்றபின்னும் அவன் பாபத்தைக்காணாமல் ஸந்தோஷத்துடனிருந்தான். அவன் அந்தப்பக்ஷியைச் சிறகையும் ரோமங்களையும் விலக்கி, அப்பொழுது தீயினால் பாகஞ்செய்தான். பாகஞ்செய்த அந்தப்பக்ஷியையும் ஸ்வர்ணத்தையும் எடுத்துக்கொண்டு அவன் மிகவும் வேகமாகப் புறப்பட்டான். பாரத! பிறகு, விரூபாக்ஷன் தாக்ஷாயணியின்பிள்ளையான அந்தப்பக்ஷி வராமலிருப்பதைப்பற்றி வருத்தமுற்றமனத்துடன் சிந்தையுள்ளவனானான். பிறகு, மறுநாள்சென்றவுடன், விரூபாக்ஷன் தன்புத்திரனை நோக்கிச் சொல்லத்தொடங்கினான்; 'மகனே! பக்ஷிகளுள் உத்தமமான ராஜதர்மாவை இன்றும் நான் காணேன். அந்தப்பக்ஷியானது எப்பொழுதும் முதல்சந்தியில் பிரம்மதேவரை நமஸ்கரிக்கிறதற்காகப்போகும். அஃது ஒருபொழுதும் என்னைப்பாராமல் வீடுசெல்லுகிறதில்லை. அஃது இரண்டுநாள் இரண்டுஸந்திகளிலும் என்னுடைய வீட்டிற்கு வரவில்லை. ஆகையால், என்னுடைய எண்ணமானது தெளிவாயிருக்கவில்லை. ஸ்நேஹமுள்ள அதை அறியவேண்டும். வேதாத்யயனத்தைவிட்டுவிலகியவனும் பிராம்மணர்களுக்குரிய தேஜஸில்லாதவனுமான அந்தக்கௌதமன் அவ்விடத்திற்குச் சென்றிருக்கிறான். எனக்கு ஸந்தேகமாயிருக்கிறது. பிராம்மணர்களுள் அதமனான அந்தக்கௌதமன் அந்தப்பக்ஷியைக் கொல்லுவான். கெட்ட ஆசாரமுள்ள அந்தப்பிராம

மனன தூாபபுததியுளளவனெனறு இஙகிதஙகளால எனனலறியப பட்டான தயையிலலாதவனும குரூரமான ஆகிருதியுளளவனும துஷடனும திருடனபோல அதமனுமான அநதககெளதமன அவவிடததிறகுச செனறிருககிருன அதனல, எனனுடையமனம பயமடைநதிருககிறது 'மகனே! சீககிரம இவவிடமிருநது ராஜ தாமாவின வீட்டிறகுபபோயப பரிசுததமானபுததியுளள அநத ராஜதாமாவானது ஜீவிததிருககிறதாவெனறு [1] தாமதமினறி அறியவேணடும' எனறுசொனனன இவவிதஞ்சொலலபபட்ட அநதபபுததிரன ராக்ஷஸாகளுடனகூடிககொணடு வேகமாகச் செனறுன உடனே, ஆலமரத்தடியில ராஜதாமா கொலலபபட்டிருநததைககணடான அநதராக்ஷஸன, அநதராஜதாமாவின பொருட்டுப பலவிதமாகப புலமபி அழுது, பின கோபங்கொணடு, கெளதமனைபபிடிககவேணடியதறகாகச செனறுன பாபியான கெளதமன, மிகவும கோபம மேலிட்ட ராக்ஷஸாகளால பிடிககப பட்டான உடனே, ராஜதாமாவினுடைய சரீரததின எலும்பும எடுககபபட்டது உடனே, கோபததால சிவநதகணணுளள வாகளும கொடியவாகளுமான ராக்ஷஸாகள கெளதமனைககொலை செயவதில உறுதியுளளவாகளாய மனுவரஜமெனனும நகரை அடைநதாகள அரசனமுனனிலையில ராஜதாமாவின எலுமபு வைககபபட்டது அதைககணடவுடனை, அரசன மநதிரிகளுடனும மறறககூட்டஙகளுடனும மனவருததமுளளவனுனன காசயப பரினபிளளையான கொககுகொலலபபட்டதும, மஹாதமாவான அநத அரசனுடையவீட்டில ஸதிரீககூட்டததினுடைய பெரிய துககதவனியானது மிகவும கிளமபியது அரசன, புததிரனை நோககி, 'இநதபபாபியானகெளதமனைக கொலைசெயயவேணடும' எனறு சொனனன ராக்ஷஸாகள, 'முன பாபததைசசெயதவனும இபபொழுது பாபததைசசெயகிறவனும பாபபுததியுளளவனும பாபததிலுறுதியுளளவனும பாபவடிவமானவனும நனறி கொனறவனுமான இவன கொலைசெயயபபடவேணடியவனதான, இதில ஸநதேஹமிலலை இவனுடையமாமஸததை நாமனைவரும ஒனறுசோநது புஜிததுவிடுவோம' எனறு சொனனாகள விரூ பாக்ஷன, 'நனறிகொனறவனும பாபசெயகையுளளவனுமான இவனைபபுஜிபபதறகு எனககு உதஸாஹமிலலை மிததிரதரோஹி யும புருஷாகளுள அதமனுமான இவனை வேலைககாராகளுககுக கொடுககவேணடும' எனறுசொனனன புருஷாகளிலுததமனே! (பிறகு) அழைககபபட்ட வேலைககாராகளெலலாரும அவ

[1] வேறுபாடம

ிதமே மறறராக்ஷஸாகளும நனறிகெடட அநதககௌதமனைப
ஜிபபதறகு விருபபஙகொளளவிலலை பிறகு, அவாகள வநது
லைகளால பூமியிலவணஙகி, ' மஹாராஜரே! பலாதகாரமாக
ஆஹாரததிறகுவேணடிக கஷடமானபாபததை நீ ஒருபொழு
தும கொடுககததககவரலலீா ' எனறுசொனனாகள பிறகு,
பாபசெயகையுளள இவனை அறுககவேணடும, எரிககவேண
டும, அலலது தளளவேணடும, இவனை நமதுபாாவையிலிருநது
விலககவேணடும' எனறு அரசனுககுச சொனனாகள உடனே,
அநதவேலைககாராகள கோபமுளளவாகளும சூலமுமகததியும
கையிலேநதியவாகளுமாய அவனை விகாரமாயிருககுமபடி கணடம
கணடமாக வெடடி மாமஸததைததினனுமபிராணிகளிடம போட
டாாகள அரசஶரேஷடனே! மாமஸததை ஆஹாரமாகக
கொணடபிராணிகளும விருபபஙகொளளவிலலை மாமஸமதின
னும பிராணிகளகூட மரணமடைநதவாகளாயினும நனறிகெடட
வாகளைப புஜிககிறதிலலை பிராமமணாகளினபொருளை அப
ஹரிதததிருடனுககும பிரமமஹததிசெயதவனுககும குருதாரத
திற செனறவனுககும ஸாதுககளால பிராயசசிததமவிதிககபபட
டிருககிறது நனறிகெடடவனுககுப பிராயசசிததமிலலை மிதது
ராகளை தரோஹம செயபவனும நனறிகெடடவனும கரூரனு
மான அதமமனிதனை மிருகஙகளும புழுககளுஙகூட எபபொழு
தும தினபதே இலலை

நூறறெழுபததிரணடாவது அதயாயம்

ஆ ப த த ா ம ம. (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர், விருபாக்ஷன் சோக்கைச் சிதையில் ஏற்றுவித்ததையும் அது திரும்ப உயிர்பெற்றெழுந்ததையும் அதன்முயற்சியால் கௌதமன் பிழைத்துச்சென்றதையும் சொல்லியது)

அறிவுளள ராக்ஷஸராஜன ராஜதாமா¹வுககு ஸமஸகாரஞ
செயவிததான அவன பரபரபபிலலாமல பலசநதனககடடை
களால பூஜிககததககபடி தஹனஞசெயவிததான கொககுக
களுககு அரசான (அநதக) கொககானது தேவனுன இநதிர
னுடைய வசனததால அநத இநதிரனுலேயே அமிருதததால
நனைககபபடடுத திருமபவும உயிருளளதாகசசெயயபபடடது
ராஜதாமாவும, சததுருககளை அடககும அநத இநதிரனைநோககி,

1 வேறுபாடம

'கௌதமனெனனும பிராமமணனெஙகே ? எனனுடைய பிரி
நணபனுன அவனை விடவேணடும' எனறு சொலலிறறு தேவா
களில மிகசசிறநதவனுன இநதிரன அநதராஜதாமாவினவசனத
ததை அறிநதுகொணடு கௌதமனுககும அனுமதிகொடுததுவிட
டுப பிறகு பரீதியுளளவனுகிப புறபபடுவதில உறசாகமுளளவ
னுன பிரஸிததிபெறற அழகான அநதராஜதாமாவும தன
இருபபிடமபோயசசோநதது கரூரனும மிததிரதரோஹமசெய
தவனும மனிதாகளில அதமனும விடபபடடவனுமான அநதக
கௌதமன பொருடசுமையுடன அபபொழுது வேடசசேரியை
வநதடைநதான அவவிடததில நரகததிறகொபபான வேடஸதி
யின சரீரததில இவன பிறபபடைநதான அபபொழுது தேவக
கூடடஙகளால அவனுககு இபபெரியசாபமிடபபடடது பராகரப
முளளராகஷஸராஜனுல பகஷிராஜாவானது தஹிககபபடடப
பொழுது சிதைககுபபககததில கறநதுகொண்டிருககும காப
தேனுவானது அநதராஜதாமாவைபபிழைககசசெயதது குறற
மிலலாதவனே ! அபபொழுது அககாமதேனுவினவாயிலிருநத
நழுவியபாலின நுரையானது காறறினுலிழுககபபடடு ராஜதாமா
வின அநதசசிதையை அடைநதது அதனபிறகு, தேவராஜன
விரூபாகஷனுடைய படடணததை அடைநதான அபபொழுத
விரூபாகஷனும அநத இநதிரனைநோககி, 'தேவனே ! காஸயபரின
புததிரனுன எனஸஹோதரன ஜீவிககவேணடும' எனறு திருமப
வுமதிருமபவும வேணடினுன ஈசனுன இநதிரனும விரூபாகஷனை
நோககி, 'முனனொருகாலததில பிரமமதேவா கோபததால ராஜ
தாமாவைபபாாததுசசொலலததொடஙகினுா 'நீ எனனுடைய
இசசபையை எபபொழுதும பாாககவராமலிருககிற காரணததால
தாமஸவபாவமுளளதும பரமாதமாவை அறிநததுமான கொக
காகப பிறககபபோகிறுய பாபகாாயததைச செயகிறவனும வே
டசசேரியிலிருபபவனும நனறிகெடடவனும சூததிரமடநதைக
குபபதியுமான ஒருபிராமமணன ஒருஸமயம உனனுடைய இருப
பிடததிறகுவருவான அவன எபபொழுது (உனனைக) கொலவா
னே அபபொழுது உனககுவிடுதலைவரும' எனறு அநதராஜதாமா
வுககுச சொனனுா ஆகையால, இநதராஜதாமாவானது உததப
ஸதானததிலிருககுமபிரமமதேவரின உலகததை அடைநதது
எனறுசொனனுன குலததைககெடுததவனும கெடடசெயலை
உளளவனுமான அநதபபிராமமணனும நரகததை அடைநதான
அரசஙரேஷடனே! ஸபாமததியததில அநதவாககியமானது நாரத
ரால சொலலபபடடது இதைககேடடநானும உனககு உளளபடி

சொன்னேன் அரசனே! பிரமமஹத்திசெய்தவனுக்கும் கள்குடித்தவனுக்கும் திருடனுக்கும் அப்படியே விரதத்திலிருந்து விலகியவனுக்கும் பிராயச்சித்தம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது நன்றிகொன்றவனுக்குப் பிராயச்சித்தமில்லை நன்றிகொன்றவனுக்கு பசஸ் ஏது? ஸ்தானமேது? ஸுகமேது? நன்றிகொன்றவன் நம்பத்தக்கவனல்லன் நன்றிகொன்றவனுக்குப் பிராயச்சித்தமில்லை மனிதன் விசேஷமாக மித்திரர்களுக்கு த்ரோஹத்தைச் செய்யாமலிருக்கவேண்டும் மித்ரர்களைத் துரோஹிப்பவன், கோரமானதும் முடிவில்லாததுமான நரகத்தை அடைவான் குற்றமில்லாதவனே! நன்றியறிவுள்ள மனத்துடனும் மித்திரத்தன்மையுடனும் இருக்கவேண்டும். மித்திரனிடமிருந்து யாவுமுண்டாகும் மித்திரன் சிறந்த பாக்கியமென்று கூறப்படுகிறான். தனலாபம் மித்திரலாபம் இவ்விரண்டினுள்ளும் மித்திரலாபம் சிறந்ததாகும் மித்திரனால் தனங்கள் எளிதில் கிடைக்கக்கூடும் மித்திரனால் முயற்சிசெய்யக்கூடும் மித்திரனனவன் அபிமானிக்கப்பட்டதும் ஸ்நேஹமுள்ளதுமான பயனுவான ஸாதுக்களுக்குள் பயனுன மித்திரனை அறிவுள்ளவன் தன்ஜனங்களுடன்கூடி மரியாதைகளுடன் பூஜிக்கவேண்டும் அறிவுள்ளவர்கள் கிருபணனும் குலத்தைக் கெடுத்தவனும் மித்திரர்களுக்கு த்ரோஹஞ்செய்பவனும் குலத்துக்குக் கொள்ளிபோன்றவனும் குலத்திற்கு அதமனுமான பாபியை விலக்கவேண்டும் குற்றமில்லாதவனே! ஸாதுக்களின் சோகதையைப்பற்றியதும் மித்திரர்களை த்ரோஹஞ்செய்யும் நன்றிகெட்டவனைப்பற்றியதுமான இந்த அறிவு என்னால் கூறப்பட்டது திரும்பவும் எதைக்கேட்க விரும்புகிறாய்?" என்று சொன்னார் ஜனமேஜயரே! பிறகு, மஹாத்மாவான பீஷ்மரால் சொல்லப்பட்ட இந்த வாக்யத்தைக்கேட்டு யுதிஷ்டிரரானவர் ஸந்தோஷமடைந்த மனமுள்ளவராயிருந்தார்

ஆபத்தர்மம் முற்றிற்று
